

رۆمان

مۇھىم دەپتەۋە بە پېغەمبەر

تەھسىن ھەمغەرىپ

مۇھىم دەپتەۋە

دەپتەۋە بە پېغەمبەر

كتىبى يەكەم

تەھسىن ھەمغەرىپ

نرخ: (۶۲۵۰) دینار

لە بلاۋكراۋەكانى
سەنتەرى زەھاۋى بۇ لىكۋىئەۋەى فىكرىي (۶۳)

موحه مه د
ده بيته وه به پيغه مبه ر

کتیبي يه که م

ته حسين همه غه ريب

موحه مەد
دەبىتتەو بە پىغەمبەر
كتىبى يەكەم

لە بلاوكر اوەكانى سەنتەرى زەھاوى
بۇ لىكولنەوەى فىكرىي ژمارە (۶۳)

- نووسىنى: تەحسىن حەمەغەرىب.
- بابەت: رۇمان.
- دىزاین: رەوشت محەدە.
- چاپ: يەكەم. ۲۰۱۸. ناوەندى رىنوۋىن.

لە بەرپوۋە بەرايەتتى گشتىي كىتبخانە گشتىيەكان
ژمارە (۲۹۶) ى سالى ۲۰۱۸ ى پىدراوە.

پيشكەش بە دووان لە براكانم:

يەكەميان: پيکه وه ژياننامەي پيغه مبه رمان خویند، به لام هەر زوو رۆشت و ليرە نه مایه وه تا ئەم رۆمانه بخوینیته وه! برام مامۆستا عادل..

دووه ميان: ئەوهيان به قەد خۆم لەم رۆمانه دا ماندوو بوو. برام مامۆستا ياسين..

مەرگ

(سەفەر بۆ مەملەكەتلىك كە شوپىن نىيە)

پىاۋەكە كارى لىزە تەۋاۋ بوۋ بوۋ، بەلام لەبرى ئەۋەى بۆ شوپىنكى "تر" بېرۇشتايە، راست بەرەۋ ئاسمان ھەلگىشايەۋە.

ئەۋ ۋەك براكەى پىش حەۋت سەد سال دايكى چركە چركە بە ديار خوين لىچۇپىن ۋ مەرگىەۋە حەسرەتى نەكىشا، ئەم نە دايكى ۋ نە ژنە يەكەمىنەكەى كە يەكەمىن پىشتىگىرى بوۋ لە كاتىكدا ھەموو جىھان پىشتى تىكرىد بوۋ لە ئانى گياندانىدا لەۋى نەبوۋن، ئەگەرچى دواساتەكانى ئىزە بەجىھىلانى لەسەر كۆشى ژنە بچوۋكەكەى سەرى دانابوۋ، ۋەك دواتر ئەۋ ئەۋەى بە نىعمەت دەزانى كە دوا ھەناسەكانى مېردەكەى تىكەل بە ھەناسەكانى ئەۋ بوۋن.

ئەۋ ئىدى ئۇغرى خىرى بۆ مەملەكەتلىكى دىكە دەكرىد كە لە راستىدا ئەۋى ئىدى شوپىن نەبوۋ، ئەۋى مەملەكەتلىك بوۋ لە جۇرىكى تايىبەت.

كاتىك ھەنوۋكەش ئىمە لەۋ رۇشتەنى دەروانىن ناۋى مەرگى لىدەننىن. مەرگىك دواى دوا ھەناسەى لە باۋەشى ژنەكەيدا ۋەك جەستەيەكى ساردوسې، لەۋى تەناتە بى جوۋلەيەكىش بەجىدەما ئىدى بە چاۋە عەرەبىەكانى نە بۆ بنەمالەكەى ۋ نە بۆ ھاۋرىكانى دەروانى.

ئەۋ ئىدى ئازارى نەدەبىنى، كاتىك جەستەى بىگىيانى بە عەبايەكى عەرەبىانە داپۇشرا بوۋ ۋ ھاۋرىكەى ھات سەرى لادا ۋ سەيرى جەستەى نوورىنى كرىد ۋ خۇيدا بەسەرىدا ۋ وتى: رۇحم بە قوربانى بىت ئىدى ئازار نابىنىت!. دواتر سەرى داخست ۋ گرىا.

له کاتیکدا هاوړیکه دیکه له دهرهوه به قیافه بهرزی خوږه وه، خو هیله دهره پری و له مزگوتدا دهات و دهچوو و رهنکی بزرگابوو و به دهنکی بهرزی هاواری دهکرد: (دووړووه کان هوالی درویان بلاوکردوته وه که پیغه مبهه مردووه ئه و نه مردووه، به لکو وهک موسا بۆ ژوانی خودای خوږی روشتووه و دهشگه پریته وه هر وهک (موسا) گه رایه وه و سزای ئه وانهیدا که ئه و درویه یان بۆ هه لبه ستووه).

پاشان له ژووری کچه که ی چوو دهره وه و له کاتیکدا ئه و هه موو حه شاماته له وئ بوون بۆ ئه ویان دهروانی. روویکرده هاوړیکه ی و وتی: (عومهر دانیشه!) به لام ئه و شیره که ی هیله دهره پری و بالای بهرزی دههینا و دهره، ههروهک ئه وهی دهنکی ناسکی هاوړیکه ی گوی لینه بیت که زور به گویکانی ئاشنا بو.

هاوړیکه ی رووی له خه لکه که کرد و ئه و ئایه ته ی قورئانی خوینده وه: تو دهرمیت و ئه و انیش دهرمن. پاشان وتی: ئه و که سه ی موحه مه دی دهره پریته وه موحه مه د مرد به لام ئه وهی خودای دهره پریته دهی ئه و خودا زیندووه و نامریت.

هه رکه وای وت ئیدی عومهر گه رایه وه ئه و دهیزانی چهند دوور دوور روشتبوو هاته وه سه رخوپی و له سه ر ئه ژنوکانی دانیشته و زانی موحه مه دیش مرد.

مرد، له کاتیکدا ئه رکی ئاسمان و زهوی له کول گرتبوو، کاریک به هیچ که سیکی دیکه ئه نجام نه ددره.

ئه و بۆ دواین جار لیره مرد بوو و جاریکی دیکه ئازاری مه رگی تا قی نه ده کرده وه. ئه و مرد و به مردنی ئه ویش بارگه و بنه ی پیغه مبهه رایه تی له سه ر هه ساره ی زهوی پیچراهه وه، ئیدی خاکی پیشته ر به پیتی پیغه مبهه رایه تی له سه ر زهوی جاریکی دیکه پیغه مبهه ریکی دیکه ی سه وز نه دهره کرد.

ئه و نهک هه ر ئیستا که گیانی له ده ست دابوو، ده زانرا که دهرمیت. به لکو زیاد له سالیک پیشته ر له بونه و جیگه ی جودا جودادا باسی مه رگی نزیکي خوږی کرد بو.

هه ر دوینی کاتی نوپژی نیوه رۆ کاتیک دووان له یارانی نیشته بن بالی و بردیان له په نای ئه بوبه کردا دایان نا و ئه و ویستی شوینی ئیمامه ته که ی بۆ چول بکات، به لام چوو سه ر دوانگه که ی و چیرۆکی به نده یه کی خودای گنراهه وه که له نیوان خوږی و چیژه کانی دنیا و ئاخیره تدا هه لېژاردنی پیته خشره بو، که چی ئه و ئاخیره تی هه لېژارد بو.

هه ر ئه و کاته ئه بوبه کر گریا بو. هه ندیک له کالفامه کان گریانه که ی ئه بوبه کریان پی سه یر بوو، به لام ئه و زانیووی که موحه مه دی خوږه ویستی باسی خوږی ده کات. هه ر زوو له وه گه شتوو که په یامه کان ناراسته وخو ده گهن، له کاتی کوچیشیاندا دوو به دوو په یامی له و شیوه یه ی دابوو. ئه بوبه کر دهیزانی کاتی روشتنی پیغه مبهه ر هاتووه.

بەلام لەو ھەيران بوو كە ئەو رۆشتنە خىرايەى كە تەنھا ماوەى ھەناسەيەكە و لە خىرايى سەفەرى ميعراجيش بەو خىرايىيە، خىراترە لە چ كاتىكى رۆژدا دەبىت. كە لىرە لە سەر زەوى دەبىتە زولمەت و تارىكى و لە ئاسمان لە لای فريشتەكان دەبىتە شايى و ئاھەنگ.

بۆيە ھەر دويني و دواى وتارەكەى پىغەمبەر بە كچەكەى (عائيشە) خۆشەويستىر زنى پىغەمبەرى وت، پىغەمبەر لە ئانى رۆشتنداىە و ئاگاي لىبىت. خۆشى بەجىئى نەدەھىلا. تا ئەم بەيانىش كە سواری ئەسپەكەى بوو و لە كاتىكدا تۆز و بلاچەى ئاگر لە ژىر سمى ئەسپەكەيدا دەردەچوو و ھەموو گيانى بوو بوويە عارەقە، بۆ كارىكى رۆشت و ھەنووكەش تەنيا دلى خەبەرى دابوو و بە خىرايى كە ئەسپەكەى شەلالەى عارەقە بوو و خۆى كرد بوو بە مزگەوتدا پاشان بە ژوورى كچەكەيدا و لەوى جەستەى بىگيانى ھاوپىكەى بىنى.

ئەو ھاوپىكەى لە ھەموو كەس خۆشتر دەويست ئونسى گيانى بوو. بەجىئەلانى ئەوى بەلاوھ گران بوو. بەلام ئەو ھەر لە كاتى ئىماننەتانى خۆيەو و اتە لە ساتە سەرەتايىەكانى بە پىغەمبەرىبوونى پىغەمبەرەو تە ھەنووكە ھىندە گۆرا بوو. ھىندە گەيشتبوو كە تەنانەت بەرگەى دوورى ئەويش بگرىت. ئەو باش ئەوى دەزانى بابەتى كارى پىغەمبەران گۆرىن و گەيشتنى شوينكەوتوانيانە و ھىچى دى، ئەو دەيزانى كە پىغەمبەران ھەر ھەموويان كاتىك بوونەتە پىغەمبەر خويان ھىندە گەيشتوون كە كارى پىغەمبەرايەتيان پىن ھەلسورپىن. ئەو شوينكەوتوانيان بوون كە دەبوو بگەن و بگۆرىن.

داستانى پىغەمبەرايەتى بىست و سى سالىەى ھاوپىكەشى ھەر ئەو گۆرانكارىە بوو كە لەو و لە ھاوپىكانى دىكەيدا دروستى كرد بوو، لە داھاتوشدا دروستى دەكرد. ھەر ئەو ھەش بوو كە بە ھىكمەتى پىغەمبەرانە ناسرا بوو. ھىكمەتيك لە ھىچ دوكان و خويندنگەيەكدا دەست نەدەكەوت، ھىكمەتيك لە ھەموو چاكەيەك چاكتر بوو و تەنيا دەبەخشاو و ھەر كەسيك ئەو ھىكمەتەشى پىن بىبەخشاىە ئەوا خىرى زورى پىبەخشا بوو. ھىكمەتيك بە حازرى و بە تەواوى لە سەرەتادا بە بە كەس نەدراو، بەلكو كاوھخۆ و بەرە بەرە لەگەل دەستكارىكردى جىھانى ناوھەى خۇيدا دەگەشت و دەردەكەوت.

ئەو ھىكمەتەى سەرمايەى ھەموو پىغەمبەران بوو. ھىكمەتيك ھەرگىز ناىەتە زار و ناوترىت. بەلكو لە ھەموو ژياندا بە دروستبوونى ژيان و تىپەراندنى و مردنىش دەردەكەوت. ژيان بە ھەموو سات و رۆژەكانىەو، بۆيە قەد لە كاتىكدا دەرناكەوت. ھەر لەبەر ئەو ھەش ئەگەر مرقۇفيك تەنيا چەند ساتىكى كەم دەتوانىت ئەوانى دىكە فريو

بدات ئەوا ھەرگىز ناتوانىت بۇ ھەمىشە و بەردەوام ئەوان فرىو بدات. ھەر ئەمەش ئامانجى ھاتنى پىغەمبەرەنە و ھەر ئەو ھىكمەت و گۆرانكارىيە لەوانى دىدا دروستى دەكەن. ئەوانى نىزىك و دوور. ئەوانى ھاوړى و كەسەكانيان و ئەوانەشى كە دواتر و لە زەمەنىكى دوورتدا شوین ئەو پىغەمبەرەنە دەكەون.

ئەم گۆرانكارىيەش بە شتە دەرەكەكان ناپيوریت تەنانت ئەگەر ھەموو دونياشيان گرتبیت. ئامانج لە پىغەمبەر بوونى يوسفى جوانخاس گۆرانى براكانى بوو، ئەگىنا يوسف ھەر لە سەرەتاوہ چاك بوو. ئامانجى ئازار و دووركەوتنەوكانى يوسف ئاوى چاوداھاتنى يەعقوب ھەر ئەو گۆرانكارىانە بوو.

ھەر ئەو گۆرانكارىيەش ئەو ھەموو ئازار و برسیتى و غەرىبى و شەپ و بگرە و بەردانە بوو لە پشت سى سالى رابردوودا بەسەر سەرورەكەى و ھەموو ئەوانى دىدا ھاتبوو كە برىكى گەرەى ئەو ئازار و بى بەشيانەى دواى خودى پىغەمبەر بەر ئەم وەك نىزىكتىن ھاوړى كەوتىوو.

ئەو گەيشتن و گۆرانكارىيەش ھىندەى ئەمى پىي گەياندبوو كە ئەگەرچى پىغەمبەر نەبوو پىغەمبەرەيەتیش كۆتايى ھاتبوو ئەركى سەرەتاي گرنكى دابرانى ئەستىرەى زەوى و ئاسمان ئەم بىگریتە خو. ئەویش بەو جەستە سووكەلە دەنگە نزمەى خوئەوہ بەو دەموچاو و دەست و پى لاوازەى خوئەوہ كە تەنانت لەم سىانزە رۆژەى نەخۆشەكەى پىغەمبەردا چوار جار كچەكەى تكاى لە پىغەمبەر كردبوو كە با لەباتى خوئەبۆبەكر لە ئىمامەتدا شوین ئەو نەگریتەوہ.

ئاخر پىغەمبەر زۆرباش ئەوى دەناسى. دەيزانى چەند گەيشتووہ بۆيە بە زمانى حال بەوانى دى دەوت لە دواى من ئىدى ئەبۆبەكر، دەيزانى لە عوھدەى كارى گرانى دواى چۆل بوونى زەوى لە پىغەمبەرەن دىت. ئەگەر پىغەمبەرىك تەنانت ئەگەر نىزىكتىن ھاوړىيشى ھىندە نەگۆرى بىت ئەوہ ئىدى ماناى ئەوہىە كارى پىغەمبەرەنەى جىبەجى نەكردووہ و ئەو چۆن دوايىن و مۆرى كۆتايى پىغەمبەرەن بوو.

نەك ھەر ئەبۆبەكر بەلگو ھەموو ئەوانەش كە پىيان دەوترا يارانى پىغەمبەر. ئاخر يارانى پىغەمبەر ھەموو ئەوانە نەبوون كە تەنھا جارەكى پىغەمبەريان دىتوو، بەلگو تەنھا ئەوانە بوون كە لە پىكەنىن و گریانەكانى ئەو دەگەيشتن ھەر ئەوانە بوون لە روانىنىكى وى. چاوهلبرىنىكى و لاكردنەوہىەكى يەكجار دەسووتان و قرچۆل دەبوونەوہ.

كەس ھىندەى ئەو لە ناو يارەكانىدا خوئەوہىست نەبوو. بە ھەر كەسىكىان بووتايە بمرە و دەمى بە شەربەى ئاوهوہ بووايە و قوومى يەكەمى قووت بدايە و نەدەوہستا ھەتا زارى لە تەپايى قوومى دووہم بدايە بۇ جىبەجىكردنى فەرمانى وى شەربەكەى

داده‌نا، ئەگەر دەنکە خورمایەکی لە دەم بووایە نەیدەکرد بە دووان و مشتە خورمای بۆ ئاماژەى ئەو فرێدەدا.

هەموو ئەوانەى هەموو ئەوەى هەیان بوو لێى گەپان و بیابانى فراوان و بئى رووگە و بەرگیان گرتەبەر و شوینی ئەو کەوتن، یان ئەوانەى لێرە لە مەدینە نەوێک مأل و حالیان و خانوو و باخیان بۆ پیشوازی ئەو ئامادە و ساز کرد بەلکو دل و جەستە و خوینیان لە پیناو ئەو غەریبەیهى کە لە دورووه هاتبوو و رۆحى ئەوانى بۆ خۆى برد بوو و ئەو ئەوانى بە چاوه رەشه عەرەبیه‌کانى و بە دەریای موحیبه‌تى دىلى خۆى کردبوون، هەموو ئەوانەى نەک لە هەموو جوولەیه‌کى بەلکو لە سکوت و بێدەنگیه‌کانى. لەو تێدەگەیشتن لە جیهانى ناو‌وه‌ى فراوانى پێغەمبەرانه‌ى ئەودا چەخماخەى دەدا.

ئەگەر ئەو ئەزموونى ئەو جیهانه فراوانه‌ى پێغەمبەر‌ایه‌تى کردبوو. چوو بووه نێو جیهانى فریشتە بالدارەکانه‌وه. بە زمانیکى نەبێنراو و بە تەنها خۆى بئى ئەوەى کەسى دى لەگەڵدا بێت لەبەردەم مەقامى پەر لە هەبیه‌تى خودایه‌تى خودادا وەستا بوو، لەو ئەزموونه سامناک و بەچێژەى بۆ ئەوانیش گواستبوو‌یه‌وه. بۆ ئەوان بەس بوو کە بوو بوونه شەریکى ئەو چەشتانەى کە ئەو لە سەفەرە فراوانه‌ى وەحیدا چەشتبوونى. ئەوان هاو‌رێتیانى جەستە و دونیای ئەو نەبوون، ئەوان سەحابه‌ى جیهانى مەله‌کوتیانەى ئەو بوون.

ئیدی ئەوان هەر زوو ئەوه‌یان چەشتبوو کە ئەو دەروات و بەجێیان دەهێلێت. ئەوان تەنیا لەویان نەدەبێست بەلکو شەفاف، شەفاف رۆحى ئەویان دەبینى. ئەوئى رۆژئى کە یه‌کێک لەو یارانەى کە (جابر) بوو بۆ یه‌مەن نارد و وتى دەروئى لەوانه‌یه ئیدی نەم بینیتەوه، ئەگەر سالى داها‌توو گەرايتەوه لەم مزگەوتەمدا نام بینیتەوه. لەوانه‌یه بەلای گۆرەکەمدا تێپەر بکەیت. پاشان ئەو لە کاتیکدا دوا مالئاوایی لەو کرد رێى نادیارى بیابانى گرتەبەر و رۆحى، وشک و شک بئى دار و درەخت وەک بیابانى لێهاتبوو.

یان هەر ئەو کاتەى لەبەردەم سەدان هەزار مروّقى سپى پۆش و ئیحرام لەبەر کە وەستا بوون و ئەویش وتارى مالئاوایی بۆ نوتق دەدان و دەبیوت: خەلکینه گویم بۆ بگرن، لەوانه‌یه سالیکی دى ئیتر لێرە نەم بیننەوه، ئەوانه‌یان سەحابه‌ى بوون بە فرمیسکی چاو وەلامیان دەدایه‌وه دەیانزانى ئیتر ئەو ئاماژە بە مەرگی خۆى دەکات!

هەر ئەو رۆژە و لەو سەرزەویه وشک و برینگەدا و لەسەر و شترەکەى دوایین ئایه‌تى بە رۆحى خۆى چەشت (اليوم اکملت لکم دینکم و اتممت علیکم نعمتى و رضیت لکم الاسلام دینا) ئەوا عومەر فرمیسک بەسەر ریشیدا بۆ سەر سینگی هاتنەخواره‌وه. وتیان عومەر بۆ دەگریت: ئەمە واتای تەواوبوونى ئایینه و هیچ تەواوبوونیکیش نیه

مەگەر كەمى بە شوپىن خۇيدا دەھىنىت، ئەمەش ماناى ئەو ەيە پىغەمبەر كۆچى دواى دەكات.

ھەر دويىنى و لەم نەخۇشەيدا كە چەتفەيەكى بەناو چاوانىەو ە بەستبوو كاتىك كچە خۇشەويستەكەى ئازارەكانى باوكى دەبىنى بە زەردەخەنە بە فاتىمەى وت: ئىتر باوكت ئازار نابىنىت، فاتىمەش گرىا، گرىانىك ئەو ەى دەگەياند كە دەزانىت باوكى دەروات. يان سەردانە زوو زوو و بەردەوامەكانى بۇ سەر گۆرستانى (بەقىم) ئەو شوپىنەى جەستەى يارانى لە قوولايى خۇيدا ەلگرتو ە. نزاى دەكرد و دەيوت: ئيو ە پىش ئىمە كەوتن و ئىمەش بە شوپىتاندان دىين. ھەر لەو مەملەكەتە خامۇشەدا بوو بە يەكك لە ھاو ەلانى بەناوى (ئەبو بو ەيە)ى وت: من لە نيوان دونيا و پەسلاندا ەلېزاردنم پى بەخسرا منىش ئاخىرەتم ەلېزارد. ئەويش وتى: ئەى نەدەكرا ەردووكيان كو بەكەيتەو ە؟

ئەويش فەرمووى: نەخىز. جا ھەر ئەمەش ماناى رۇشتن بوو بۇ ئەو، بۇ لاي رەفىقى بالا. ئەو كارەش ئەم چىشتنگايە كرىدبووى كاتىك لە تاو، تادا لە ھوش خۇى دەچوو و پاشان چاوى دەكردەو ە لە باو ەش (عائىشەى)ى ژنىدا، دەيوت: عائىشە مەرگىش ئازارى خۇى ەيە. دەيوت: (لەگەل پىغەمبەران و ئەوليا و پياوچاكان لە جىھانى بالا). ئەو رۇحىكى گەيشتوو بوو ەك تاووسىك دەيوست بالا جوانەكانى بكاتەو ە بۇ سەر لقەدارىك بفرىت. چاو ەرشەكانى دەبپىە چاوى ژنەكەيى و ەناسەى گەرمى تىكەل بە ەناسەى ئەو دەبوو ەموو ئازارەكانى پىشتىرى دەدايەو ە دەيوت: ئەى عائىشە ئازارەكەى ژەھرەكەى خەيبەر لە گيانمدايە.

رۇژىك عائىشە وتى: سەرم دىشىت، ئەويش فەرمووى: بە خدا منىش سەرم دىشىت. ئىدى ژنەكە باش لە رۇحى مىردەكەى گەيشتبوو و زانى باسى مەرگ دەكات: وتى خودايە مەرگى من پىش مەرگى تو بەكەويت. ئەويش پىكەنى و نوورىك لە ددانە جوانەكانىەو ەدەرەوشايەو ە و دەموچاوى خپى نوورى لىدەبارى لە كاتىكدا دەيزانى ئاوا نابىت و وتى: پىت چۇنە ئەگەر پىش من مردى من بە دەستى خۇم بتشۇم و كفن و دفنت بەم و نويزت لە سەر بخوئىنم، ژنەكە دەيزانى مىردەكەى چەندى خۇشەدەويت و ئىدى دەيزانى لە دواى ئەو قەت ژنىكى دىكە ناھىنىت دەيوت: ئەو دەمە منىش لە گۆرەكەم دىمە دەرى و دىم بووكىكى نویت بۇ دادەبەزىنم و زەماو ەندت بۇ رىك دەخەم.

پياو ەكەش بۇ خۇشى ژنەكەى پىدەكەنى و غەمى ناودلى خۇى دەشاردەو ە ئەو دەيزانى رۇحى لە شوپىنىكى دىكە بوو. لەپىناو گەيشتن بۇ ئەو ەيش دەبوو ئەو و ەموو ھاورپىكانى بەجى بەئىت. ئەو دۇستىكى دىكەى ەبوو تاسەى گەيشتنى ئەوى دەكرد.

ئەو ئەگەر لىزە دۆستى ھەلبۇزاردايە تا ھەمىشە لاي بىماباياتەو ھەو باوکی ئەم بوو. بەلام ئەو كەسىكى دىكەى ھەلبۇزارد تا ھەمىشە لاي بىت. دەبوو ھەموو يارانى بۇ لاي ئەو بىن بۇيە ئەم شاد بوو و ھەمىش غەمبار، ھىچ كەس وەك ئەو نەيتوانى بوو ئەو غەم و شادى كۇ بکاتەو، شادى گەيشتن بەو دۆستە و غەمى بەجىھیلانى يارانى. ئەو غەم و شادى كۆکردبوویەو ھەرەك چۆن دونيا و ئاخىرەت و گەرما و روناكى خۆر و بىدەنگى و ھەببەتى شەوى لە خۇيدا كۆکردبوویەو. ئەو چالاکى رۆژ و وىقار و ھەببەتى شەوى لە خۇيدا كۆکردبوویەو لە رۆژدا ئاوا دەژيا كە ھەر وەك ئەو ھى رۆژگار ھەمووى رۆژ بىت ئىدى ھەوانەو و تارىكى شەوىك لەو نۆۋەندەدا نەبىت ئاواش ھاورپى شەو بوو كە ھەر وەك ئەو ھى تارىكى شەوىك بىداتە دەست تارىكى شەوىكى دى و لەو تارىكى كپانەى شەو ھى كاتىك ھەموو مەخلوق خەوتوون ئەو ھەر خەرىكى پەرستىن و شوكرانەبۇزى ئەو چىژى نىكىكە و جارىكى دى شوكرى خۇدا لەسەر شوكرانەبۇزى بکات.

جارىك و دووان و سىيان ھەلسىت و دانىشىت بى ئەو ھى ئاگان لى بىت بەجورىك قاچەكانى بناوسن و عانىشەش پى بىت: خۇ تو خۇدا لە ھەموو گوناھەكانت خۇش بوو ئىدى بۇچى خۇت ماندوو دەكەيت، ئەو ھىش وەك ئەو ھى تەننەت ژنە گەيشتوۋەكەى لى نەگات ياخود پىندا نەگات بىژىت: ئەى بەندەيەكى شوكرانەبۇزى نەبم ئەى عانىشە ھەرەك ئەو ھى ئەو پەرستىن زۆرانەى بە وىستى خۇى ئەنجام نەدابىت بەلكو شتىك لە سەررو وىست و ئىرادە، سەررو ھىوا، تەننەت لە سەرروى شادىەو ئەنجامى دەدات، لە وىنەى ئەو شادىەى تووشى مۇفكەلى شاد دەبىت ئىدى دەست بکات بە ھەلپەركى و سەما.

بەلام لەو شادىەش زىاتر، سەلات بىت و نوژ بىت. ھىچ شتىك وەك نوژ ناتوانىت پىشانى بدات. نوژىك بە تەواوۋەتى ماناى گەيشتنى رۇح بىت. گەيشتنى رۇح لە پىوئىستى و ھەژارىەو بە دەولەمەندى و شوكرانەبۇزى گەيشت بىت. پەرستەكانى ئەو پەرستى گەيشتنى رۇح بوون. بابەتەكە زور و كەمى ژمارەى پەرستەكان نەبوو بەلكو گەيشتن و كالى بوو. گەيشتن نامادەى بەجىھیلانى ئىرە و گەيشتن بە ئەو بىت. ئەو ئەمرو بەم چىشتىنگايە مەرگىكى ئارامى كرد و مەرگىكى خۇشى بى ئازار. تەنھا ئازارىكى كەم نەبىت كە تەننەت لە مەرگى كەسىكى وەك ئەو ھىشدا بوونى دەبىت.

ھەموو بىنەمالەكە و ھاورپىكانى كۆكردەو و بە مەبەستى خۇداحافىزى تەننەت دوو نەو ھەكەى ماچ كرد و بە دايك و باوكيان (زاوا برازاكەى و كچەكەى) و ھەموو يارانى وت كە ئاگانان لىيان بىت. رۇحىكى گەيشتو و كە پىش مردنى مەرگى خۇى دەبىنى و

دوینی پېش دوا هەناسەى چەندىن جار ئىرەى بۇ جىهانەكەى دىكە بەجىھىلا و گەراپەوہ.

جىهانىك لەم جىهانەى روون و بەرچا و راستەقىنەتر بوو، پىنج رۇژ پىشتر دواى لە ھۆش خۇچوون چەند ساتىك چاوەكانى ھەلبىرى و وتى: ئاوم بۇ بىنن بىكەن بە سەرمدائىدى بردىانە شۇرگەكە و عائىشە و خىزانەكانى دىكەى دۆلچەيكە و دووان و سىان و دۆلچە دواى دۆلچە بەسەرياندا كرد و ھىندەيان كرد بەسەرىدا فەرمووى: بەسە.. بەسە.

پاشان دوو ئامۇزاكەى چوونە بن بالى و لە دەرگای مالاكەى لە مزگەوتەوہ روخسارى ئەبەدى لە موسلمانانەوہ دەرکەوت، روخسارىك ھى مرۇفېك بىت پېش ساتىك چو بىتە جىهانىكى دىكە و لە رى پەرستىن و سكوتەوہ بوو بىتە مەخلوقىكى ئاسمانى و ھەنگا و ھەنگا و پى بە پى عەبدوللا و فەزل جولائى ھىشتا موسلمانان لە خۇشى بىنىنى ئەودا بەھەشتيان دەبىنى، ئەوان ئىستيان لە پېش ئەبەدىتەوہ دەبىنى بەلكو ئەوہ خودى ئەبەدىتە بوو لە ئىستادا لە مزگەوت دەرکەت بەم نىوەرۇپە رۇژى رووتتر دەكردەوہ ئەو پىشتر نەك ھەوالى لە غەيب دەدا، بەلكو لە غەيبەوہ ھاتبوو و ئەمرۇ و سەبىنى دەبووست بۇ غەيب بگەرپتەوہ.

ھەستى بە باشبوونى زياتر كرد و چووە سەر دوانگەكەى و خەلك لە خزمەتدا دانىشتبوون فەرمووى: خودا جوولەكە و نەسرانىەكان بكوژىت كە گۇرى پىغەمبەرەكانيان كرده پەرستگە، ئەو دەيزانى ئەوہى لە گۇرەكەداپە ئەوہ ئەو نىہ ئەو ئىدى بۇ جىهانى نەبىنراو گەراوہتەوہ، ئەگەر ئەوان روو لەو بكەن ئەوہ تەنيا بىتكە لە كىل و گل دروستكراوہ، ئەوجا تەنيا وەك دلوپىك سوورايى لەنىو ھەر دوو برۇكەيدا دەرکەوت و وتى: گۇرەكەى منىش نەكەنە بىتك بۇ پەرستىن.

پاشان بە دەموچاوى كە رەنگى رۇحى ئارامى دەداپەوہ ئارامىەك لە قولتەرىن و دوورتەرىن سەر زەوى عەدالەتەوہ بىتەوہ. دەموچاوىك دەيزانى چەند رۇژى دىكە دەمرىت و ئەو مرۇفەش بزائىت دەمرىت بە نىشانەى گەيشتن بە خالىك ئىدى گەرانەوہى نەبىت رەنگى دەموچاوى دەگۇرپت. بەلام ئەو گۇرانكارىە دەرەكەى پىوہ ديار نەبوو، ئەگەرچى گۇرانىكى پىشترى لە شىوہ غەمدا ئەویش غەمىك لە جوړىكى دىكە ھەلگرتبوو و ھەرمۇنياپەكى سەبرى پىبەخشى بوو و ئارامى بە دەموچاوى دەبەخشى ھەر بەو ئارامىەوہ لەوانى روانى كە بەرگەى چاوەكانيان نەدەگرت وتى: (ھەر كەسېك شەلاقىكم داىبىت لە پىشتى فەرمو ئەوہ پىشتى من تۆلەى خوى بكاتەوہ).

بىدەنگىەكى سامناك مزگەوتى تەنى، بىدەنگىەكى تىكەل لەگەل شەرم، ئەو تەنانەت ئازارى ھىچ گياندارىكىشى نەدەدا و لە شەوى سارد و بىدەرەتانىدا دەرگای لە پىشەش

قه‌لغانه‌کەشی بارمته بوو لای جووله‌کەیه‌ک به سێ مشت جۆ. باری بوونی له سه‌ر شانی خۆی سووک کرد بێ ئه‌وه‌ی هیچی هه‌بێت بۆ لای خودا گه‌رايه‌وه. ئه‌و هیچی نه‌بوو، هیچیه‌ک هه‌ژاریه‌کی له جۆریکی تایبته‌ت خولقاند بوو، هه‌ژاریه‌ک توانایه‌کی ئه‌به‌دی و له بن نه‌هاتووی هه‌بوو و توانی پاش مه‌رگ ئه‌و هه‌تا ئه‌مڕۆ و سبه‌ینی و تا قیامه‌تیش به‌رده‌وام ببه‌یته‌وه به پێغه‌مبه‌ر و گۆرانکاری تارا‌ده‌ی گه‌یشتن لای درێژه پێ بدات.

ئه‌وی پێغه‌مبه‌ر، پێغه‌مبه‌رایه‌تییه‌ک تا ئه‌و ساته‌ی ژیان بر بکات که له کۆشی ژنه‌که‌یدا په‌نجه‌ی هه‌لبه‌ری و چاوی بریه ئاسمان و له بنمیچی ماله‌که‌یه‌وه بۆ سه‌ر ده‌یروانی و عائیشه‌ گویی بۆ راده‌دێرا له ژێر لیوه‌وه له‌گه‌ل خودای خۆی ده‌دوا: له‌گه‌ل ئه‌وانه‌ی نیعمه‌تت پێ به‌خشیون له پێغه‌مبه‌ران و راستگۆیان و شه‌هیدان و پیاوچاکان خودایه‌ لیم خۆشبه و بمگه‌یه‌نه به هاو‌په‌ی ئاسووده‌یی بالا و پاشان ده‌ستی شل ده‌بێت و گیانی بۆ لای خودا بفریت. به‌لکو بۆ ئه‌وه‌ بوو به پێغه‌مبه‌ر که چه‌ندین جار ببه‌یته‌وه به پێغه‌مبه‌ر و جار له دوا‌ی جار پێغه‌مبه‌ربوون، هه‌ر وه‌ک هیچ کتیبیکی باش بۆ ئه‌وه نانووسریت که ته‌نیا یه‌کجار بخوینریته‌وه. دوا‌یین پێغه‌مبه‌ریش بۆ ئه‌وه نه‌بوته پێغه‌مبه‌ر یه‌کجار له ژیا‌نی خۆیدا پێغه‌مبه‌ر بێت و ببه‌ریته‌وه.

خه‌ریک بوو ئیواره‌ و ده‌هات و تاریکی ئه‌م شاره‌ غه‌مگینه‌ی ده‌ته‌نی، ئه‌م شاره‌ به ته‌واوه‌تی کاری خۆی جیه‌جی کرد بوو و شایه‌تی ئه‌وه‌ بوو که لینه‌وه رۆحیک زه‌وی به‌جی به‌یلت، خه‌لکه‌که له ژێر که‌په‌ری باخی سه‌قیفه به‌ره‌و مزگه‌وت گه‌رانه‌وه، پیاوان به‌ شکۆ و هه‌یمه‌نه‌ته‌وه به‌ره‌و مزگه‌وت گه‌رانه‌وه. پاشان تاریکیه‌کی وه‌ک قیر شاری ته‌نی و هه‌یشتا چرای خودا و چراکانی دی هه‌لنه‌کرا‌بوون.

خۆر خه‌ریک بوو له ئیوان دوو شاخه‌که‌ی ئه‌م به‌ر و ئه‌و به‌ری شاری مه‌دینه‌دا ئاوا ده‌بوو، هه‌ر حه‌فتا و سێ قه‌لاکه‌ و هه‌موو باخه‌ خۆرما و ره‌زه‌کانی تری و مزگه‌وت و هه‌موو ماله‌کانیش له‌وانیش ماله‌که‌ی پێغه‌مبه‌ری خودا له پێشان سوور هه‌لگه‌ران و پاشانیش ره‌ش هه‌لگه‌ران، هه‌موو شتی‌ک به‌ره‌و کپی و خامۆشی ده‌چوو، تاریکی ئه‌م شاره‌ غه‌مگینه‌ی ته‌نی هه‌موو کوچه‌ و کولانانی وه‌ک هه‌موو شه‌وانی دی چۆل و هۆل بوون. روناکیه‌کان کوزا‌بوونه‌وه ئیتر ئه‌ستیره‌کانیش که ریشه‌یان له ئاسمان چه‌قاند بوو و مانگیش که ته‌نیا دوانزه‌ رۆژی ته‌مه‌ن بوو بواری ئه‌وه‌یان بۆ ره‌خسا بوو جوانتر تیشکه‌ غه‌مگینه‌کانیان ببه‌ر نه‌ ناو شار.

بۆ هه‌ر که‌سی‌کیش که کو‌یرایی دلی دانه‌هاتبا و تروسکه‌یه‌ک ئیمانی له دلدایه‌ بووایه ئه‌و هه‌موو فریشته‌ی ده‌بینی ئاسمانی شاریان ته‌نی بوو و به‌ باله‌کانیا‌نه‌وه به‌ ستوونی سه‌رده‌که‌وتن و داده‌به‌زین، ئه‌م کاره‌یان له دو‌ینی چیشتن‌گاوه به‌بێ وه‌ستان ئه‌نجام

دهدا واته هەر ئهو دهمه‌ی گه‌وره‌ی فریشته‌کان باله‌کانی لیکنا بوو و هاتبوو خزمه‌ت پیغه‌مبهر ئیزنی گیانکیشانی بو فریشته‌کان وهرده‌گرت، هەر ئهو کاته‌ی رۆحی پیغه‌مبهر له‌گه‌لیان بو ئاسمان رۆشت و هه‌ندیک ئازاری گیاندانی بو جه‌سته‌ی لیتره‌ به‌جیهیلای بوو، ئهو ئازارانه‌ی ته‌نانه‌ت بو رۆحیکی گه‌وره‌ی وه‌ک رۆحی پیغه‌مبهرانیشتیکی حه‌تمیه‌. هەر راست هەر ئهو کاته بوو ئه‌گه‌رچی خۆر به‌ هه‌موو توانایه‌کیه‌وه ده‌یویست زۆرتر شاری مه‌دینه رۆشنتر بکاته‌وه. به‌لام ئهو رۆژه روونه له‌ هه‌موو رۆژیک رۆشنتر بوو. ئه‌نسه‌ یه‌کیک له‌ هاوه‌لانی ئهو هاوه‌له‌ی که به‌ ته‌واوه‌تی گۆرا بوو ده‌لیت: ئهو رۆژه‌ی که پیغه‌مبهر مرد دونیا زۆر رۆشنتر بوو. به‌جۆریک مه‌دینه له‌ ئاسمانه‌وه کاتیک فریشته‌کان لییان ده‌روانی رۆشنتر دیار بوو. ئهو ساتانه بو ئاسمان و بو زه‌وی و مه‌دینه‌ش غه‌م بوون. ئه‌م شه‌ویش هه‌موو منالان و ژنان دوا‌ی نو‌یژی عیسا له‌ ماله‌وه‌ن و هه‌موو پیاوانیش له‌به‌ری رۆژئاوا‌ی شاری مه‌دینه و له‌ مزگه‌وت و له‌به‌رده‌م ماله‌که‌ی پیغه‌مبهری خودادا دانیشتون هه‌ردوو ده‌وله‌ته‌ گه‌وره‌که‌ی ئهو رۆژگاره و هه‌موو شوینکه‌وتوانی هه‌موو ئایینه‌ دیاره ئاسمانی و زه‌مینیه‌کانیش چاوه‌روانی ئه‌وه‌ن بزانه‌ن لیتره‌ له‌م شاره‌ له‌ ژیر ئهو که‌پره‌ عه‌نتیکه‌یه‌دا. که‌پرێک نه‌وه‌ک کۆشکیک له‌م شاره‌ رۆحانیه‌دا نه‌وه‌ک ده‌رباره‌ی خۆیان دوا‌ی مه‌رگی پیغه‌مبهریان به‌لکو ده‌رباره‌ی هه‌موو جیهان به‌و فراوانیه‌ی خۆیه‌وه‌ چ بریاریک ده‌ده‌ن.

ئه‌وان هه‌نده‌ گه‌یشتون هه‌روه‌ک چۆن به‌رگه‌ی به‌جیهیلانی رۆحی پیغه‌مبهریان گرت، بتوانن ته‌رمه‌ پیرۆزه‌که‌ی لای ژنه‌که‌ی و که‌سه‌ نزیکه‌کانی به‌جی به‌یڵین. پی به‌ جه‌رگی خۆیاندا بنین و له‌ دوینتیه‌ بی ئه‌وه‌ی زاریان به‌ر هه‌یچ خواردنیک که‌وت بیت له‌ ژیر ئه‌م که‌پرده‌دا بریاری به‌و گه‌وره‌یه‌ بینن. به‌ رۆحی گه‌یشتوو‌یان بزانه‌ن که‌ ده‌بیت دوا‌ی کۆتایی هاتنی توخمی ئهو مرۆفانه‌ که‌ پێیان ده‌وتریت پیغه‌مبهر مه‌دینه و زه‌وی به‌ هه‌موو سارا و شاخ و ده‌ریا و ئاوه‌دانیه‌وه‌ چۆن به‌رپۆه‌به‌رن، ئه‌وان ده‌یانزانی کاریک به‌و مه‌زنیه‌ کینه‌ ده‌بیت به‌رگه‌ی بگریت.

نزیکتیرین که‌س له‌ پیغه‌مبهرایه‌تی و رۆحیکی خوش، رۆحیکی گه‌یشتوو به‌لام پیغه‌مبهر نه‌بیت کئ بوو ئهو رۆحه‌ جیگره‌وه‌ی پیغه‌مبهر به‌لکو هه‌موو پیغه‌مبهران بیت، هه‌موو ده‌یانزانی و نه‌یانده‌زانی. ده‌یانزانی ئهو که‌سه‌ کئ بوو نه‌شیانده‌زانی چونکه‌ ئه‌مه‌ ئه‌رکیکی گران بوو که‌ نه‌خۆشی و نه‌ ئه‌وانی تریش نه‌یانده‌وی‌را بریاری له‌ سه‌ر بده‌ن ئیدی ئه‌مه‌ پێوه‌ریکی دیکه‌ی ده‌خواست، مرۆفه‌کان هه‌میشه‌ وان له‌ ئه‌نجامدانی کاری گه‌وره‌دا راران ئه‌گه‌رچی ده‌زانن ده‌توانن ئه‌نجامی بده‌ن و ده‌بیت ئه‌نجامیشی بده‌ن.

بېريارىكى وەك ئەمەش لە مېژووى مرۇقايەتيدا ئەمە يەكەمجار بوو دەدرا، ئەگەر ھەلبۇزاردنى پاشايەك سەرکردەيەك يان سەرەك خېلىك بووايە ئەوا شتىكى تاراڧدەيەك ئاسان بوو و ھەميشە و بەردەوام لەبەر تەمەنى كورتى مرۇقەكان و دووبارە بوونەوى يەك لە دواى يەكى مەرگيان ھەميشە روويداوه. بەلام ئەم كارەيان ئىدى جۇرىكى ديكە بوو.

ئەم بەيانىە خۆر لەو ديو شاخى ئوحد و ئەو ديو بيابانى فراوان و دەريا گەورەكانەو ھەلھات و بە ئاسماندا سەرکەوت. بەربەرە زەوى گەرم بوو، ھىشتا خۆر بە تەواوۋەتى نەگەيشت بوو نيوەى رىي سەفەرى رۇژانەى بە ئاسماندا، لە پرىكدا تيشكى خۆر رۇشنتر و زەوى گەرمتەر و پاشان كپ بوو نتمى لە خوى برى و رۇحىك لەگەل فرىشتەكان سەرکەوت و مەرگىگ روويدا و مەرگىك لە ئاسمانەو ھات و ئەم شارەى روناك كردهو. رۇحىك بالە گەورەكانى بەسەر ئەم شارەدا كىشاو ھەمووان ھەستيان بە بۇنى خۇشى ئەو تەننەت دواى رۇشتنىشى كرد، بۇيە لەو كىشانەو تا ئىستا بىدەنگىەكى درىژ بەسەر خەلكەدا بالى كىشاو. دەزانن بەلام ناتوانن بە تەواوۋەتى بېيارى لەسەر بدەن.

مەرجهكانى ئەو كەسەى كە دەبوو ئەو بېيارەى بۇ بدەن ھەرگىز پىشتەر نەگىرا بوون. گەورەترىيان گەيشتنى رۇحى بوو جەستە و ھىز ئىدى گرنگ نەبوون، ژىرى يان دلرەقى خۇيان نەدەسەپاند. ھىچكام لەوانە لەو كەسەدا كە دەزانرا شايستەى ئەو كارەيە بوونيان نەبوو ئەم كارە پىويستى بە كەسىك بوو، كە ئەوان ھەموو ئەوانەى لەو كەپرەدا تا ئىستا كۆبوونەتەو دەيانزانى كىتە، چاويان لەو بوو يەقىنيان ھەبوو ھەر دەبىت ئەویش كارى لەو شىوۋەيەى لى بوو شىتەو، يەقىنىك ھەموويانى رارا كرد بوو، لە شارەكەى خۇيان دلنيا بوون، شارىك وەك چاو كرا بوويەو و لەو بيابانە دوور دەستەدا و تەننەت لە تارىكىشدا بۇ ئاسمانى دەروانى، شارىك شارى رۇح بوو.

دواى ئەو ئازارەى مەرگى ئەم چىشتنگايە ھەنووكە لەم تارىكىدە لە باوۋەش فرىشتەكاندا غەمبار غەمبار كپ و بىدەنگ بوو، وەك تىرى رەشى بەر مانگ رەش و گەيشتو دەدرەوشايەو، بەلام ترسى شوئىنەكانى ديكەيان ھەبوو. ئەو شوئىنەنى دىگەى نىمچە دوورگەى عەرەب كە ھىشتا ميوەى كال بوون، ئەگەرچى ملان بە پىغەمبەرى خودا دابو ئەو ھەموو خىلانەى ساراي فراوانى نىمچە دوورگەى عەرەبيان تەنى بوو، ئەوانەى ھىشتا درەختى ئىمان لەناو سنگياندا نەروا بوو، وەك نەمامىكى تازە رواوى ئاو لىپراو ھەنووكە سىس دەبوو، دوودل بن لەوۋەى ھەنووكە بە ئەبوۋەكر رازى دەبوون، ئەوانە وەك ئەوانەى ئەنصار نەبوون لە بەرامبەر ھەر بەرژەوۋەندىەكى دونىايى بە دل و چاوى فرمىسكايەو ھەر خودا و پىغەمبەريان دەويست.

ئەوان لەسەر ئەوێی کە ئەبۆبەکر جیگرەوێی پێغەمبەر بیت ھاوړا بوون، ئەگەرچی هیشتا هەندیک مەرامی دونیایان ھەبوو بۆیە ئەنسارەکان گەورەیی خۆیان سەعدی کۆری مەعازیان لەو قوناغدا پێ باش بوو، ئەوان دەیانوت ئەگەر پێغەمبەر نەھاتابیە و ھەنووکەش کە عەبدوڵای کۆری ئۆبەیی مرد بوو. ئەو بوو ھەنووکە بە دنیاییەو تاجی پاشایەتیان لەسەر نا بوو بۆ ئەوێی مەدینە و مەملەکەتی رۆح لەنگەر بگریت. بەلام باسەکە تەنیا مەدینە و دەوروبەری نەبوو بپاریک بۆ ھەموو عەرەب و جیھان بوو، بۆیە دەبوو رۆحیک ھەلبژیرن لە گەورەترین خێل و تیرەیی عەرەب ئەو ئەبۆبەکر بوو ئەو ھەم یاری غار و ھەمیش قورەیشی بوو.

بۆیە ھەمووان بۆ ئەویان دەروانی کە تواناکانی کە ھەندیکیان لە سەردەمی پێغەمبەری خودادا بەشەرەمەوە نمایان دەبوونەو، ھەنووکە لە جەستەیی بیتەدەری و جارێکی دیکە ئەو بێ سەرۆبەریەیی پیشینی دەکرا جیھان بگریتەو ریکوپیک بکات. ھەر بۆیە ھەر ھەموویان بێجگە لە عەلی و ئەوانەیی لای تەرمەکەیی پێغەمبەر بوون پەیمانان بە ئەبۆبەکر و دواتر ئەوانیش ھەمان کاریان ئەنجامدا.

ئەبۆبەکر کاریکی بۆ جیھان ئەنجام دەدا کە لەوێ پێش کاری پێغەمبەرەن بوو، ئەو بە دەنگی ناسک و چاوی فرمیسکاوی بەژنی لاواز و باریکیەو بپاریاتیکی دا کە بە ھیچ مەزنیکی دی نەدرا بوون.

ئەوانیش یارانی پێغەمبەر بە ھەلبژاردنی ئەو کاریکی مەزنیان ئەنجامدا ھیندە گەورە بوو کە لاشەیی پیروزی خۆشەوێستیانی بۆ بەجێھێلن و تەسلیمی دواین جی و مەزلی خۆی نەکەن تا ئەو کارە ئەنجام نەدەن. ئەگەر ئەو رۆشت بوو جەستەیی بێگیانی لە مالاکەیدا راکشا بوو، فریشتەکان ھەموو ئەوێی ئەوان دواي ئەو ئەنجامیان دەدا بۆیان دەگێرایەو ئەو ئیتر شانازی پێوە دەکردن. خۆ ئەگەر ببوایە خۆیشی لەویدا بوایە ھەمان کاری ئەنجام دەدا.

ئەو لە ھەمووان باشتر ئەبۆبەکرێ دەناسی دەیزانی جەستەییکی لاواز و چاویکی فرمیسکاوی دلێکی منالانەیی ھەبوو کە دەگیا وەک پاکی مندالان دەگیا، بەلام رۆحیکی بپاردەر و زەینیکی داگیرساوی وای ھەبوو دەیتوانی بپاری ئازایانە و بپارە بدات. ئەو شانازی پێوە دەکرد. بۆی دەروانی و بە دەمیەو دەخەنیەو لە مەزقەکان نزیکترین کەس بوو لێیەو. ھەرگیز بە دووری یەکەو نەژیان، بەلام ئەو ھەنووکە ھیندە گەیشتبوو کە تەنانت بەرگەیی بێ ئەویشی دەگرت. ھەر لەبەر ئەوێی ئەگەر پێغەمبەر پاش مەرگی لەوێ ئامادە بوایە ھەمان کاری دەکرد کە ئەوان کردیان، کاریک تەرمی ئەوێی خۆشەوێستیانی بۆ بەجێھێلا بوو. ئەو مانای وابوو ئەوان بە

ته واوه تی تیکه شتوون، ئه و بهر له مردن زورجار وهک باخه وانیک له درهخته بالا بهرزه کانی باخه که ی پروانیت که ده شنیته وه دهیوت: ئه لالا.. ئه لالا.. له یاره کانم. کاریکیان ئه نجامدا له مهرگی ئه وه وه تا قوولایی تاریکی شهوی خایاند. ئیدی ئه بوبه کر رۆلکی بینی که ده بوو بیبینیت و هه رگیز خوی نهیویست بی بینیت، که ده بوو دونیای شیواوی پاش پیغه مبه رایه تی ریکبخته وه .

*** *** ***

شه ویکی تاریک بوو خه لکه که له بهری رۆژئاوای شاره وه له قه لای ئه وسیه کانه وه له ژیر که پره که وه به رۆحی رازی و دلای پر له غه مه وه ده رچوون له به نی ساعیده بو ماله کانیان گه رانه وه، نه عله کانیان دهنگی له لمه که ی هه موو کوچه و کولانه کان هه لده ساند کاتیک پیتان پیتا دهنه و کپی شه ویان تیکده دا، کاتیک دوو دوو به تاک و به کومه ل به هه موو شاردا بلا بوونه وه، عه با و ریش و میزه ره کانیان ده بزواند شنه یه کیان له پاش خویان به جیده هیلا که ئه و لقه خورمانه یان ده بزواند که به بیانوی شنانه وه بوون و له بهر تیشکی مانگدا ده دره وشانه وه.

مه دینه کپ لپی راکشابوو. چپه یه کت گوی لی نه ده بوو. دهنگی سرته ی بالی فریشته کان نه بیت به نیو کوچه و باخ و قه لای زوره کانی ئه و شاردا به باله دره وشاوه کانیان له تاریکی ئه و شه وه دا ده فرین.

زۆربه ی زۆری خه لکه که که له بری مالی خویان بۆلای ژن و منالانیان به چاوانی کراوه وه به دیار رۆشنایی ئوجاخی رۆشنی ماله کانیانه وه که به سووتانی خوی تیشکی سوورباویان ده رژانده سه ر کولانه پان و چۆله کان. ده رگا و په نجه ره کانیان به کراوه یی به جیهیلا بوو، چاوه روانی هه وال بوون به ره و مزگه وت و بۆ لای مالی پیغه مبه ری خودا کشان ئیدی هه موویان له مالی خودا له پال مالی پیغه مبه ره که یدا خر بوونه وه.

هه تا به یانی قیته ی چاوه کانیان ده هات جار جار یکیش سروده یه کی شه وی بیابان له و سی لایه ی مه دینه وه که ده شت بوون خوی ده کرد به ناو شاردا و به هه موو باخ و قه لاکاندا تیده په ری و هه وای شاری ده مالی و له ده رگا و په نجه ره کراوه کانه وه خوی ده گه یانده نیو ژوور و ماله کانه وه. زۆری بۆ ناگری ئوجاچه داگیرساوه کان ده هینا خه ریک بوو ده یکوژانده وه، ده یدا له چاوه نه خه وتوه کانی هه موو خه لکی شار، به لام ئه و با نه رمه یه نه یده توانی بهر له تیشکی تاراده یه ک شاد له بینینی فریشته و زورتر

غەمبار لە غەمبارى خەلكى مەدينە بگريت. تيشكى كال و تەنكى خۆى لە پەنچەرەكانەوہ ئارامى دەبەخشىە دلى بريندارى ئەوان.

خەلكەكە لە بەردەم ئەستىزەكاندا وەك عاشقىك كە عيشقەكەى تەنيا لە جەستەى دولبەرەكەيدا كوورت نەكاتەوہ و بە ويقارەوہ مەرگى ئەوى قەبول كرد بىت لە بەردەم فرىشتە و ئەستىزەكاندا بە ئارامى رەت دەبوون و لە مزگەوتدا بيقەرارانە سوچدەيان دەبرد و دەگرىان و جارجار خيزەيەك لە گەرۆوى ھەندىكيان دەردەچوو نرکەيەك لە سنگى ھەندىكيانەوہ بەرز دەبوويەوہ چاويان دەبريە پەردەى مالەكەى عائىشە و تاويك دەخروشان و ساتىك لە جىي خوياندا دادەنيشتن و دادەمركانەوہ.

ئەستىزەكانىش بە ئاسمانەوہ كزكز بۇ سەر شارى مەدينە دەبزوان و لە ئاستى شاردا دەوہستان ليزە لەپەر دەدرەوشانەوہ و لە سەر شار روشتنتر ديار بوون. ھەمووان ئەوانيان دەبينى روشتنەكى تريان ھەبوو لەو روشتنە نەبوو كە شەوہكانى دى و لە شوينەكانى دى لە ھەموو ئەو شوينانەى كاتى ژيانى و لەتەك پىغەمبەردا لە بيابان و كيوەكان تەنانەت لە مېرگى و دەريادا بينويانن ئەگەر ئەستىزەكان لە ھەر كام لەو شوينانە دەركەوتەى جودا جودايان بىت ئەوا ھەرگيز روشتنەى ئەو شەوہيان نەبوو. چ روژگارپىكان بېرى بوو، لە سەفەرى دەردەوياندا ھەموو شەر و ترس و تۆقاندن و برسيتى و ئابلوقەدان و ماندويىتى شەونخونىەكانى خويان بەرچاوياندا رەت دەبوو.

لە سەفەرى ناوہوشياندا چىژى نزيكى و سۆز و بەزەيى و نەرمونيانى و گەرمای خوشتەويستى و روانينى موحيبەتيانەى ھەسرەتى دوورپەكانيان لە پىغەمبەر لەناوياندا زىندوو دەبوويەوہ. يەككىك كلىي گريان دەيگرت و ھاوارى دەكرد: (يا رسول اللہ روحم بە قوربانى بىت). شەويش لە جىي خۆى بى جوولە وەستا بوو و تىنەدەپەرى. ھەر ئەوہندە نەبىت ھەورىك دەھات و بەرى روناكى مانگى دەگرت. ئىدى ھەستىزەى بەيان لە سەر كيوى ئوحد دەرنەدەكەوت كە ئاماژە بە (بيلال) بدات تا بانگى بەيانى بدات. ھەر ئەو دەمەش ھەرچەند چاوەكانيان سوور بووبوون خەرىك بوو دەنيشتن و ھەر تاويك ھەلمەتيان بۇ خەو دەبرد بەلام خەو لە چاوەكانيان ھەلدەھات.

لە مالەكەى پەناى مزگەوتەوہ ورتە ورتىك دەھات چەند تارمايىەك لەبەر روشتنايى چرايەكى بى شەوقدا لەم ديو لە تەك روشتنايى مانگەكە تىكەل دەبوون، ئەوانە تارمايى عەلى و فەزلى كورى عەباس و فاتىمە و ھەسەن و ھەسەينى مندال و عائىشەى خاوەن

مال و سه‌وده و ژنه‌کانی دیکه و ئوسامه و (شه‌قران)ی کویله‌ی دویئی نازادکراو بوون که به دیار مه‌یته‌که‌وه هر له‌سهر ئه‌و جیگه زبره‌ی کۆچی دوا‌یی کرد بوو دانیشتیبوون، پیغه‌مبه‌ر وهک هر مردوویه‌کی دیکه قورستر دیار بوو دهستی له‌سهر سینگی روو به ئاسمان چه‌قی بوون، دهموچاوه نورانیه‌که‌ی جوانتر دهرده‌که‌وت و روونیایه‌کی دیکه‌ی پیغه‌مبه‌رانه‌ی ئه‌وی پیشان دهدا، جه‌سته‌ی نه‌بزای که به پشتدا روو به ئاسمان چاوی لیکنا‌بوو و سه‌نگین و بی‌هه‌ناسه‌دان خه‌وت بوو ئه‌وه‌ی پیشان دهدا که ئه‌رکی سه‌رشانی به ته‌واوه‌تی به‌لکو ته‌واوتریش له ته‌واویش ئه‌نجام داوه، هه‌تاوه‌کو هیچ بستیک له خاکی عه‌ره‌ب نه‌بوو په‌یامی ئه‌وی پینه‌گه‌شت بی‌ت.

ئه‌و به قورسی خه‌وتبوو به‌لام به‌خت و ئیقبا‌لی نه‌خه‌وتبوو، دوا‌ی مه‌رگیشی په‌یامه‌که‌ی به‌سهر زه‌ویدا ده‌کشا بۆنی خو‌شی جه‌سته‌ی ئه‌و ناوه‌ی پر کرد بوو که ته‌نانه‌ت حوشت‌ر و مه‌ر و بزنه‌کانی هه‌وشه‌که و هه‌موو شاریش هه‌ستیان پیده‌کرد، هه‌موو شار بۆنی رو‌حی ئه‌ویان گرت بوو. جه‌سته‌ی مردووی ئاگادارکردنه‌وه‌ی بۆ زیندووان پی بوو. وریایی ئه‌وه‌ی مرو‌قه‌کان ته‌نها ناژین به‌لکو ده‌شم‌رن.

هیچ مه‌وجودیک به فریشته‌کانیشه‌وه که هه‌نووک وهک شه‌وی یه‌که‌می دابه‌زینی قورئان وهک هه‌موو شه‌ویکی قه‌دری ره‌مه‌زان که‌رنه‌قالیکی سه‌یریان دروست کرد بوو هیچیان نام‌رن. ئاخ‌ر مه‌رگ کۆتایی پینه‌تان نیه. جیاوازی مرو‌ف و ئاژه‌ل و دار و دیوار ئه‌وه‌یه مرو‌ف تیا ناچیت به‌لکو ده‌مریت، ئه‌وه‌ی مرو‌ف جودا ده‌کاته‌وه ته‌نیا ئه‌وه نیه که مرو‌ف ده‌مریت و ده‌شزانیت که ده‌مریت و دوا‌ی مه‌رگیشی جو‌له و رو‌شتنیشی هه‌یه به‌لام رو‌شتنیک بی گه‌رانه‌وه.

بیگیانی جاریکی دی ئاگاداری ده‌کردنه‌وه که وهک ئه‌و بن له هه‌موو شتی‌کدا وهک ئه‌و بن ته‌نانه‌ت له مردنیشدا هه‌ر کام له‌وه‌که‌ی ئه‌وی به سه‌رکۆنه‌ی خو‌ی ده‌بینی ئه‌گه‌ر ناتوانن وهک ئه‌و بن ئه‌وا لانی که‌م ریگه‌ی ئه‌و بگرنه‌به‌ر که خه‌ستبوونیه سه‌ر‌رئ.

کاتیک ده‌مه‌و به‌یان له رو‌ژه‌ه‌لاته‌وه سه‌ره‌تا وهک خه‌تیک سی‌ی روناکی د‌ری به تاریکی شه‌ودا و بیلال به ده‌نگی زولالی بانگیدا ئه‌و کاته‌ی ئه‌ستیره‌کان به‌پنی ره‌شی ئاسمانه‌وه چه‌قی بوون و جوان و بیده‌نگ دهره‌وشانه‌وه. هیشتا مانگ جیگه‌ی خو‌ی به خۆر نه‌به‌خشی بوو. ده‌نگی بانگه‌که‌ی بیلال (الله اکبر.. الله اکبر) تا (اشهد ان محمد رسول الله) گه‌یشت ئیدی بۆی ته‌واو نه‌کراو گریان بینی گرت.

سەرەنجام روژ بوویەو، خۆر بەرە بەرە ئاسمان بەرزبوویەو. لەو دەمەی مروۆفی داماو و بیچارەیی شارەکانی سەرزەوی هەناسەیاندا و دەرگا و پەنجەرەکانیان کردەو بە کۆلانەکانی ئاوەداناندا بەرەو شوینی کار و بیکاریان خرۆشان. خەلکی دلشکاوێ مەدینە هیچ کاریکیان ئەنجام نەدا ئیدی نە دەرگایان کردەو و نە پەنجەرەش چونکە هەر بۆ خۆیان کرا بوونەو و لەسەر جیگەیی نووستنیش هەلنەستان چونکە هەر لە بنەرتدا نەخەوتبوون.

ئەو شەیتانانەش تاقیبی ئەوەیان دەکرد لەو شارە سەوز و تەرە هەلکەوتوودا لەنیو بیابانی فراوان و وشک و برینگی جەزیرەدا روویدەدا هەوایی خۆیان بە گەورە و دوو دەوڵەتە زلەپزەکەیی ئەو روژگارە دا کە مەدینەیی شار بە قیللەت بچووک بە هەلبژاردنی ئەبوبەکر سەختترین روژگاری خۆی دوای مەرگی موحمەد و جاری کۆتایی هاتنی پیغەمبەراییەتی تێپەراندا.

لاشەیی هێشتا نەرموشل و نەگۆراوی موحمەد لەو روژەدا لەلایەن عەلی و فەزڵ و ئوسامەو شۆردرا هەر بە جەلەکانیەو دەشۆراو کە ئاوی تیکەل بە مۆردیان بە دەستی عەلیدا دەکرد و ئەویش بەسەر جەلەکانی پیغەمبەرەو بە پاکێ دەیشۆرد. بەسێ بەرگی سپی کفنیان کرد کە نە تەقەل و نە گیرفانی هەبوو. پاشان هینایانەو و هەر لە شوینی دوا هەناسەکانی دایانایەو و خەلکەکە تا ئیوارە بێ ئەوەی کەس ئیقامەیان بۆ بکات کۆمەل کۆمەل کە هەر کۆمەلێک نزیکەیی دە کەس دەبوون. هەموو شار بە ژن و منالەو نوێژیان لە سەر دەکرد.

ئەو ئەمڕۆش وەک هەمیشە هی هەموویان بوو. ئەو کە دیناری ئالتوون و درهەمی زیوی لە پاش خۆی بەجێ نەهێلا بوو. ئەوەی بەجێی هێشتبوو بۆ هەمووان بوو. تەننەت ئەوانەش لەو کاتەدا لەوێ نەبوون و هەموو ئەوانەیی هێشتا لە دایک نەبوو بوون و ئەو بە برا ناوی دەبردن بەشی هەمووشیان دەکرد. کە ئەو دوای ئەوەی لە دایک دەبوون و دەژیان و تا قیامەت پیر دەبوون و دەمردن و هەمووشیان بەشی خۆیان دەبرد کەچی هێشتا هەر تەواو نەدەبوو.

جاریکی دیش شەو هاتەو. دوای نوێژی عیسا ویستیان بینیزن. ئەبوبەکر وتی: گویم لە پیغەمبەر بوو فەرمووی: پیغەمبەران هەر لەو شوینەیی دەمرین دەنیژرین، ئیدی هەر لەو ژوورەیی عائیشەدا کە تێدا کۆچی دوایی کرد دەستیان بە گۆر هەلکەندن کرد و چالێکی پان و پاشان چالێکی باریکتر و جەنازەکیان شۆرکردەو خوارەو و

پاشان سەرى چالە بچووکهیان به بەرد گرت و به خاکیش چالە گەورەکهیان پر کردەوه و ئەم کارەش تەنیا پیاوان ئەنجامیاندا ژنان لە ژوورەکانی دیکەدا بوون، عائیشە دەیوت ئیمە لەو شەویدا گویمان لە دەنگی زەنگن و پاچ و خاکەنازی ھەلگەندن و داپۆشینی گۆرەکه بوو.

چەند بە ئازار بوو دوایین مائئاوایی. ئەوان تەنانەت ئەگەر یەکیک لە بەردەم پیغەمبەردا دەنگی ھەلبەریبایە دەیانوت ئازاری مەدەن بەلام ھەنووکە بە دەستی خۆیان ئەویان دەخستە ژێر گلەوه. بەلام ھێندە گەیشتبوون کە بەرگەى بگرن ئەگەرچی مردن ھەمیشە سەرکۆنەى بۆ زیندووان تێدایە کە بەرگەى گرانی سووکبوونی کۆلى ھەبوونی پشتتان بگرن و بە بوونی راستەقینەى خۆتانەوه بگەرینەوه.

سولخی حودهیبیه

(خه‌وبینینی کرانه‌وهی شاری داخراو)

(کرانه‌وهی مه‌ککه) مانای زالبوونه به‌سه‌ر دیوه‌که‌دا، ئەو دیوهی رهمزی نه‌فسی مرۆف بوو، هه‌موو ئەوهی نه‌فسی مرۆف حزی لیده‌کرد له مه‌ککه‌دا بوونی هه‌بوو، ئەو نه‌فسی موحه‌مه‌د به‌و کۆچکردنه‌ی له‌و شاره‌دا ئەنجامیدا ویستی مرۆفایه‌تی له‌و نه‌فسه‌ دوور بخاته‌وه و شاریکی رۆشنی دروستکرد که شاری چاوی کراوه بوو، چاویک به‌قه‌د هه‌زار چاوی ده‌بینی و هه‌موو شتیکی لا روون و ئاشکرا بوو، شاری نوور و فریشه‌ بوو. شاریک له راستیدا شاری ئاسمان بوو ئەگه‌رچی له سه‌ر زه‌وی نۆ رۆژ ریگه ئەویش به حوشتری مینه‌ی خیرا وه‌ک حوشتره‌که‌ی خۆی که ناوی (قه‌سوا) بوو دانرابوو.

له کاتی‌که‌دا مه‌ککه له شه‌و و رۆژی تاریکی خۆیدا سه‌ری لی تیکچوو بوو، مه‌دینه‌ش له‌ناو قه‌لا و مزگه‌وت له ژیر چاودیری فریشه‌کانی ئاسماندا دوا‌ی شه‌ونویژکردنی پیاوان و ژنانی هینشتا بۆنی نزا و خودای لیده‌هات ئارام خه‌وتیوو. پیغه‌مبه‌ر خه‌وی بینی. وه‌ک ئەو خه‌وانه‌ی له رووکه‌شدا خه‌ون بوون. به‌لام له قوولیه‌کی دووردا که ته‌نیا پیغه‌مبه‌ر لینیان تیده‌گه‌شت فه‌رمان بوون، له‌و فه‌رمانانه‌ی که ئەرکی پیغه‌مبه‌رانه جیبه‌جیان بکه‌ن، وه‌ک خه‌ونی سه‌ربرینی ئیسماعیل کوره‌ ناسکه‌که له‌لایه‌ن باوکه پیره‌که‌ی یانی ئیبراهیمه‌وه.

مهكتوم)ى به بهرپرسي شارهكەى دانا. ئەوئيش له كارە سهيرهكانى پيغهمبەرايەتى بوو. ئايا لهو شارهدا پياويكى لىنبهبوو جىي ئەو بگريتهوه ئەو پياوه نابىنايه نەبىت. ئاخىر ئەو يارهكانى خۆى زۆر باش دەناسى بەلكو ژنهكانى خۆى باش دەناسى ھەر بۆيه لەم دووركەوتتەوه وشك و پىر له ترسه بىابانىھى ئەمجارهدا بەناو گەلە گورگ و كۆمەلە مروقى ترسناكدا ورياترين ژنى خۆى بۆ ھاورپيئەتى خۆى ھەلبژارد كە تەنانەت لەو جىيەدا خەرىك بوو نزيكترين ھاورپيئانى لىي تىئەگەن ئامۆزەى ژيرانەى خۆى پيى بليت ئەوئيش (ئوم سەلەمە) بوو كە لەگەل خۆى بردبوو. بە رۆحى گۆراوى ھاورپى و ژيرى نەبىنراوى ژنەكەيى و بى تفاقى شەپ بەرەو مەككە كە رىي چەند شەو و رۆژ لەولاترەوھيه كەوتتەپى.

ئەو ئىتر دەبويست ھەموو عەرەب و گۆى زەوى بزانتت ئەگەرچى ئەو بەھيز بوو بەلام ئىدى شەپ ناكات، ئايا ئەمە ماناى راگەياندى مەرگى خۆى نەبوو. بەلام ئەو، ئەو ريگەيەى گرتبووھەر و لىشى دلىيا بوو. ھەر بۆيه بى ترس شەو و رۆژ ريگيان بىرى و بە كۆمەل و پىكەوھ ئەوان و حوشترەكانيان بۆ گۆرپيى جانەوھرى ناو ھەناوى قورەيش ھەنگاويان دەنا و لە شەودا لە ژير ئەستىرە و مانگدا دەرۆشتن كە مانگىكى جولاويشيان لەسەر حوشترىك لەگەل بوو ئەوئيش پيغهمبەر بوو چيژيان لە سەرکەوتن لە كارىكدا دەبرد كە ھىشتا روى نەدابوو. بەلام دلىيا بوون كە روودەدات.

ئەوان رۆشتن شوپن قبيلەيان كەوتن، شوپن دلىان كەوتن كە لەوى لە مەككە لاي ئەو ديۆھى رۆحى ئەوانى بردبوو بى ئەوھى بزانتت رۆح چيە؟ بىابان گەياندىھ ئەو شوپنەى ميگرىك بوو ئاوى لىبوو. كە پيى دەوترا (زىلحەليفە) لەوى نيشانەيان لە قوربانيدا و جلى سىي قىامەتيان لەبەركرد ئەو بەرگى ئىحرام بوو. قىامەتيك زىندووكردئەوھى رۆحى مردووى خيئە بە بىاباندا پژاوەكانى عەرەب بوو. ئەو خيئانەى تا ئەو دەمەش مردوويەتيان لە زىندووويەتى پى باشتر بوو بۆيه لەم پيغهمبەرە و كۆمەلە مروقى سىي پۆشە بى چەكە نزيك نەدەبوونەوھ، نا ئەوان نەياندەويئرا نەوھك زىندوو ببنەوھ.

بە جلە سىپيەكانىھوھ بەرەو مەككە بزوا. ھەنگاوه دلىياكانى خويان دەگواستەوھ شوپن پياويك كەوتبوون زەردەخەنەى لەسەر لىو بوو، چاوەكانى رەش رەش دەدرەوشانەوھ بىترس بەرەو دوژمنەكانى دەرۆشت، رۆشتنىك ھىچ كەس لە دواى شەپىكى سەرکەوتوو ئاوا دلىيا ھەنگاوى نەناوھ. ھەرچى زياتر لە دوژمن نزيكتر دەبوويەوھ. سى ھەزار قاچى مروقى دەگوازانەوھ و ھەزار و پىنج سەد دل ترپەيان دەھات بى ئەوھى ترسيان لىبىتت. ھەزار و پىنج سەد زمان وىرديان دەوتەوھ و مئىشكيان تەنيا خەيالى يەك شوپنى تىدا بوو ئەوئيش مەككە بوو.

گه‌یشتنه (عەسەفان) چاوه‌که‌ی خێلی (خوزاعه) که پیش چاوی ئەمان له مه‌ککه و له‌ناو قورەیشدا بۆ هه‌واڵ ده‌گه‌را گه‌راپه‌وه لای پیغه‌مبەر و وتی قورەیشه‌کان خربوونه‌توه (که‌عبی کوری لوئه‌ی) حه‌به‌شیه‌کانی بۆ کۆکردوو‌یته‌وه و ئەوانیش له‌وین، ده‌یان‌ه‌وێت نه‌هیلن بچنه‌ ناو (به‌یت‌ه‌وه) پیغه‌مبەر راویژی به‌ هاوه‌له‌کانی کرد، ئەو باش ئەوانی ده‌ناسی ئەوان باش گۆرابوون. بده‌ین به‌ سه‌ر ماڵ و حاڵی ئەوانه‌دا له‌ هه‌موو جینیه‌کی ئەم بیابانه‌ فراوانه‌وه له‌ مه‌ککه‌دا خربوونه‌توه بۆ یارمه‌تی قورەیش له‌وین، بیانکوژین و دواتر ئەوانیش ده‌سته و ئەژنۆ به‌ خه‌م و خه‌فه‌ت‌ه‌وه لێی دابنیشن. یان روو بکه‌ینه‌ به‌یت و هه‌ر که‌سیک هاته‌ ری‌مان شه‌ری له‌گه‌ل‌دا بکه‌ین؟

ئەو باش یارانی خۆی ده‌ناسی. ئەوان ئیدی ئەوانی سه‌ره‌تا نه‌بوون هێنده‌ له‌گه‌ل ویدا ژیا‌بوون نه‌بوو بوون به‌ پیغه‌مبەر به‌لام بۆنی رو‌حی ئەویان ده‌کرد و به‌ که‌مترین ئاماژه‌ لێی تیده‌گه‌شتن، نه‌بوو بوون به‌ پیغه‌مبەر به‌لام هه‌رکامیان به‌ ئەندازه‌ی رو‌حی خۆیان به‌هه‌ریان له‌ پیغه‌مبەر‌رایه‌تی بردبوو، بۆیه‌ نزیکترین یاره‌که‌ی غار واته‌ ئەبو‌به‌که‌ر فه‌رمووی خودا و پیغه‌مبەر باشتر ده‌زانیت وه‌ک ئەوه‌ی باش له‌ مه‌به‌ستی پیغه‌مبەر بگات، ئەوه‌ی ناو دل‌ی ئەوی دایه‌وه به‌لام ئیمه‌ بۆ عه‌مره‌ هاتووین. نه‌هاتووین بۆ شه‌ری که‌س.

پیغه‌مبەر فه‌رمووی: ئیدی سه‌ری لیبینه‌وه و دل‌ئارام بن. هه‌روه‌ک دل‌ئارامی به‌رامبەر به‌ شه‌ر بیت شه‌ر هه‌میشه‌ مرۆف ده‌توانیت ئەنجامی بدات، جا یان ده‌یباته‌وه یان ده‌یدو‌رینیت، لێره‌ له‌ زه‌وی ده‌یبه‌یت‌ه‌وه یان هه‌ر زوو ده‌ینیریته‌ قیامه‌ت. به‌لام دل‌ئارامی دوا‌ی گۆرانکاری مرۆف له‌ دوا‌ی شه‌ری مرۆف له‌گه‌ل خۆیدا دوا‌ی ئەوه‌ی مرۆف ده‌گاته‌ ئەوه‌ی که‌ خۆی رام بکات دروست ده‌بیت. هه‌نووکه‌ ئەوان به‌وه‌ش گه‌یشتبوون. کاری پیغه‌مبەر‌انیش ئەو سه‌رکه‌وتنه‌ ناوه‌کیه‌ بوو. ئەوان زۆربه‌ی شه‌ره‌ ده‌ره‌کیه‌کانیان له‌گه‌ل قورەیشدا له‌ ده‌روه‌و بردبوویه‌وه، به‌لام ئەوه‌ی دل‌ی پیغه‌مبەری خۆش ده‌کرد ئەوه‌ی تریان بوو سه‌رکه‌وتن له‌ جیهانی نه‌بینراو. ئەوه‌ بوو یارانی ئەوی گه‌یاندبوویه‌ ئارامی، ئەوه‌ بوو قورەیش لێی تینه‌ده‌گه‌یشتن.

قورەیش کۆبووه‌وه و بریاریدا نابیت موحه‌مه‌د و یارانی بچنه‌ ناو به‌یت‌ه‌وه ئەوان وه‌ک دیوێک بۆ شه‌ر خۆیان ئاماده‌ کردبوو. دیوێک کراسینکی سووری خویناوی له‌به‌ر کردوه‌ و شمشیر به‌ده‌ست به‌ ئامانجی شه‌ر وه‌ستا بیت.

پیغه‌مبەر بی ئەوه‌ی لابه‌لای چاوی زۆری ئەه‌باشه‌کاندا بکاته‌وه که‌ به‌ مه‌به‌ستی شه‌ر به‌ قینه‌وه‌ بۆ ئەو و یارانی ده‌یان‌روانی، تیه‌پی. پیاویک له‌ خێلی (که‌عب) هه‌والی دایه‌ که‌ قورەیش به‌ هه‌موو تفاقیکی شه‌ره‌وه‌ له‌ (زی نه‌وا) دابه‌زیوه‌وه. هه‌موو عه‌ق‌لیک ده‌یوت ئەمه‌ مانای شه‌ری راسته‌قینه‌ بوو. به‌لام دل‌ه‌کان باوه‌ریان به‌ پیغه‌مبەر بوو و

عەرەققەۋە لىي خىرپونەۋە و وتيان: قەسۋا مانى گرتوۋە و نارۋات، بەلام پىغەمبەر شتىكى لەو بابەتەدا بىنى كە ھىچ كام لەوان نەيانىبىنى بۇيە فەرموۋى: (قەسۋا) مانى نەگرتوۋە ئەۋە خوۋى ئەۋ نىيە. ئەۋە روۋداۋى سالى فىلەكەيە ناھىلىت بىرۋات.

شەر ئەۋى لەو شارە دوور خىستبوۋىيەۋە و پىرى كىردبوو. ئەۋ ھىچى لەوان نەدەۋىست ھەموو ئەۋەى كە دەۋىست تەنيا بۇ خۇيان بوو ئەۋان دەستيان پىكرد ئىدى دەبوو كۇتايى بىت. ھەرچەند ئەۋان زۇر لەۋە كالقام تر بوون لەو رۇحە گەشتوۋەى ئەۋ تىيگەن بەلام ئەم دەۋىست ئىدى نەك تەنيا ئەۋان بەلكو ھەموو گەردوون بە ئاكارىكى دىكەدا بەرئەت فەرموۋى: سوئند بەۋ كەسەى گىانى منى بە دەستە داۋى ھەر شتىكم لىيەكەن كە شايستەى پىرۋزىيەكانى پەرۋەردگار بىت من ۋەلاميان دەدەمەۋە.

سەحابە ئەۋ رۇحە مەزنىيان زۇر خۇشويست. ئەۋان بە دەيان سال سزادان و راۋەدوونان و شەر و گەمارۋدان نەياندەتۋانى ئەۋ و يارانى پەشيمان بەنەۋەۋە رى لە گەشەكردنى جىھانى ناۋەۋەيان بگرن، ئىستا ئىدى دۋاى ئەۋ چەند سالە دەۋىست بە رىگەى چاكە ئەۋ رىگەيەى ئەۋان نايزانن ئەۋان بگۋرئەت.

لەۋ لايانەۋە دارىك سەۋز بوو كانىاۋىك تەقى كە بەچاكە و پىغەمبەرايەتى گەشانەۋە و موسلمانان بە مشت لە ئاۋەكەيان خۋاردەۋە و چۈنە بنى دارەكە. بەلام كانىەكە نەيتۋانى تىنوۋىيەتى ئەۋان بشكىنئەت، موخەمەدى دلساف تىرىكى لە تىروكەۋانەكەى دەرھىنا و خىستىيە ناۋ ئاۋەكەۋە ئىدى كانىاۋەكە ئاۋەكەى زىتر بوو ھىندە ئاۋى تىھات تا ھەموۋيان تىر ئاۋيان خۋاردەۋە و تىرئائو بوون. ئىنجا ھەلسان و ئاۋەكەيان بەجىھىلا لەكاتىكدا دەۋرۋبەرى ئاۋەكە بۇنى پىغەمبەرايەتى دەدا.

كاتىك (كەعبى كورى لوئەى) بە ژمارەيەكى زۇرى خىلەكەيەۋە كە بۇنى خوينيان لىدەھات ھاتنە سەر ئاۋەكە ھەرچەند چاۋى دلىان بە رق كۆپر بوو نەيانتۋانى ئەۋ بۇنە پىرۋزە ھەست پىنەكەن كە لەۋ ناۋە بلأۋ بوۋبوۋىيەۋە.

كاتىك پىاۋىك لە خىلى خوزاعە ئەم ھەۋالەى بە پىغەمبەر راگەياند كە نەھنى پارىزى بوون جارىكى دى سەرى لە شەرخۋازى ئەۋان سورما و فەرموۋى: ئىمە بۇ شەر نەھاتوۋىن بەلكو ھاتوۋىن عەمرە بەكەين. (شەر و كوشتار قورەيشى شەكەت كىردوۋە)، ئەۋ سۆزى لىدەتكا، بىرى لەۋە دەكردەۋە مرؤف چۆن دەتۋانئەت مرؤف بكوژئەت، ئەۋىش لەپىناۋ ژيانئىكى كوورتدا، ئەۋى ناتۋانئەت بە ئاسۋودەيى بمرئەت ئاسۋودەيىكە مرؤف پى دەگات و مەقاماتىكە پى دەۋترئەت مەقامى مردن.

ئىدى ئامادەى رۇشتن دەھىت ئەگەر ھەموو مولكى دونياش ھى ئەۋ بىت ھىشتا ھەر ئەۋ كىپى و ئاشتىيەى پى خۇشترە، ئەۋ پى خۇشتر بوو سەد جار بمرئەت و بگاتە ئەۋ

سکونه ته رۆحیه و تهنانهت به گهشتن به جیهانه که دی تاکو نه وهک کوشتن به لکو هیچ کهس له سهر دهستی ئەم ئازاری پێ بگات. موحه مەدی خۆشه و یست فەرمووی: ئەگەر بیانه ویت وادهیه کیان بۆ گفتگو له گه لیان داده نینم.

به دیل وتی: ئەو وتە ی توپان پینده گه یه نم، هات و سهری له و پیاوه پیرۆزه سوپما له کاتیکدا دهیتوانی شه ر بگات به لام شتیکی ده ویت هیچ کهس له ناو عه ره بدا پینتر شتی وای نه ویستوه، ئەوهی پێ راگه یاندن، به لام هه رزه کارانی قورپه ش که ئەوان زۆرتر پینشانده ری رۆحی نه بینراوی دیوناسای قورپه ش بوون، جارێکی دیکه داخوازی شه ر بوون، به لام پیره کانیا ن نه وهک له بهر ئەوهی بیریا ن له به رده وامی ژیا نی خۆیا ن له پاش مردن ده کردوه به لکو له بهر بیرکردنه وهی به رزه وهندی و به رده وامی خۆیا ن وتیا ن: دهی پیمان بلێ چی وت؟

ئەویش وتی: ئاوا ی وت و ئاوا ی وت.

هه موویان به پیر و گه نجه وه گه رچی زۆر به ی جار له شه ره کانیا ن دۆرا بوون به لام هیشتا هه زیان له شه ر بوو. ئەوان نوینه ری عه یامیکی دوورودریژی سته م و فیل و ته له که ی نه فسی به دخوو بوون، بۆیه له سه ره تاوه هه رچه ند که سایه تی پر له حکمه تی موحه مه د و گه یشتنه کانی ئەویان ده ناسی چه ند فیلبازیکی زمان لووسی هه رو هک خوری نه فسیان نارده لای و پیغه مبه ریش هه ر که له دوورده وه ده بیبیین ده یفه رموو (ئەوه پیاویکی په یما ن شکی نه) به لام هه مان شتی ناشتیخوازانه و ژیرانه ی موحه مه دیا ن به قورپه ش ده گه یانده وه. هه رو هک کاتیک پیاویکی دیکه یان نار د به ناوی (حو له یسی کوری عه لقه مه) پیغه مبه ر ده یوت زۆر هه زی له حوشتره واته وهک نه فسی مرؤف زۆر مو لک و مالی ده ویست، ئای چه ند سه رناس بوو فەرمووی: له خیلێکه زۆر هه زی له مو لک و مال ه حوشتره کانی پینشان بدن.

به لام ئەمان هه رو هک ژیا نه که ی دیکه یان که په یوهندی به رۆحیا نه وه هه بوو به لاوه گرنگتر بیت که جیهانی رۆحیا ن بوو: به چاوی فرمیسه که وه و پیکه وه نزاکه یان ده وته وه (لبیک اللهم لبیک).

کابرا بیری له وه کرده وه، راستیت بویت ده بیت شاری مه ککه به ده ست ئەمانه وه بیت وتی: سبحان الله هیچ مانای نیه نه هیلین ئەمانه بچه ناو به یته وه. که گه راشه وه بۆلای هاو رپیکانی وتی: ئەو هه موو حوشتره دا به ستانه م بی نی. که ئەو هه رگیز ئاماده نه بوو مو لکی نایابی وا بکاته قوربانی ده یوت: پیم باش نیه ریگه یان لیبگیریت.

پاشان (مه سعودی سه قه فی) له و پیاوه پیرانه ی قورپه ش که ناتوانیت به جه سه ته شه ر بگات و ئازایه تی و خۆناندنی گه نجانیه ی وهک گه نجه کانی پێ بیت هیچ جیاوازی نه بیت له ریگه ی زمان و ئەندیشه یه وه ئەو شه ره بگات. ده یوت به قورپه ش که ده کریت

له ریگه‌یه‌کی تره‌وه دیسانه‌وه شه‌ر له‌گه‌ل موحه‌مه‌د بکریت وتی: ئەو پیاوه شتیکی ژیرانه‌ی خستوته به‌رده‌ستان ریگام پێبده‌ن قسه‌یه‌کی له‌گه‌لدا بکه‌م. هه‌ر به‌و شیوازه شه‌رانیه به‌لام به‌ شیوازیك ده‌یوت: موحه‌مه‌د مرو‌ف چون كه‌سوکاری خۆی ریشه‌كیش ده‌كات وه‌لێ كۆمه‌لیك دهموچاوی هه‌رچی و په‌رچی ده‌بینم له‌ پشته‌وه‌ن هه‌ر كه‌ لیت قه‌وما راده‌كه‌ن و بیکه‌س ده‌مینیته‌وه‌. گوايه ئەو یارانی پیغه‌مبه‌ری نه‌ناسیبوو هه‌ر بۆیه ئەبۆبه‌كر هه‌لیدایه‌و وتی: قور به‌سه‌ر عه‌ق‌لت عه‌ق‌لی تو و (لات) یشیت ئیمه‌ هه‌لدیین و راده‌كه‌ین!

دواتر هه‌ر وه‌ك هه‌رزه‌كارێك ده‌ستی بۆ ریشی ره‌ش و جوانی پیغه‌مبه‌ر ده‌برد، به‌لام برانزاکه‌ی خۆی كه‌ به‌سه‌ر سه‌ریه‌وه بوو دهموچاوی داپۆشی بوو به‌ ده‌ستی شمشیره‌كه‌ی ده‌كیشا به‌ ده‌ستیدا و ده‌یوت: ده‌ستت له‌ پیغه‌مبه‌ری خودا دوور بخه‌ره‌وه. بیری له‌وه ده‌كرده‌وه كام خوداوه‌ند ئەوانی شه‌رانی فریداوه‌ته ئەو بیابانه وشكه‌وه، ئەوجا كاپرا بینی شه‌ری رووبه‌روو له‌ته‌ك ئەمانه‌دا به‌كه‌لك نایه‌ت، مه‌گه‌ر ته‌نیا له‌ ریگه‌ی ریکه‌وته‌وه به‌سه‌ریاندا زال ببیت، هه‌ر ئەو نیازه پیر و فیلبازانه‌شی به‌ قورده‌یش گه‌یانده‌وه.

ئینجا گه‌نجه‌كان زانیان پیره‌كان به‌ ریگه‌ی خۆیان نه‌فسبازی ده‌كه‌ن، ئەمانیش ویستیان به‌ ریگه‌ی خۆیان رووبه‌رووی موحه‌مه‌د ببنه‌وه، ریگه‌یه‌ك ئەوان له‌ پیره‌كانی باشت‌ر ده‌زانن ئەویش ریگه‌ی خوین و شه‌ر و خۆن‌اندن و شانازی شمشیر وه‌شان‌دن و چیژی عاره‌ق سه‌رینی پاش سه‌رکه‌وتن. خواردنه‌وه و سه‌مای ژنانی نیوه‌رووت بۆیه ویستیان کاره‌که له‌ پیره‌کانیان تیکه‌دن. بۆیه له‌ناو خۆیان ریکه‌وتن بۆ به‌رپاگردنی شه‌ر چادره‌کانی موسلمانان گر تیبه‌ر بده‌ن و زۆریش پێیان ناخۆش نه‌بوو كه‌ ئاوا بیچه‌ك هاتبوون ئیدی ئاسانتر ده‌یان‌توانی لێیان بچنه‌ پێشه‌وه و شه‌ر هه‌لبگیرستن.

رۆحی هه‌موو مرو‌فه نه‌بووه‌کانی ئەو ده‌مه‌ كه‌ له‌وئ ئاماده‌ بوو له‌ دلی خۆیدا ده‌یوت: (مرو‌فیش سه‌یره ده‌توانیت بی شه‌ر كیشه‌کانی چاره‌سه‌ر بکات. به‌لام بۆچی شه‌ر ده‌كات من وای بۆ ده‌چم ته‌نیا شه‌ره‌ تیبدا مرو‌ف پێویست ناکات خۆی بگوریت له‌باتی خو گوران ده‌ستکاری ده‌ره‌وه‌ی خۆی ده‌كات و ده‌یه‌ویت راست و ره‌وان ئەوانی دی له‌ناوبه‌ریت) بۆیه هه‌میشه رۆحه‌ پشکو‌تووه‌كان ده‌لین ده‌بیت خۆتان بگورن به‌لام نه‌فسه‌ هه‌رزه‌كان ده‌لین هه‌چ پێویست به‌وه ناکات به‌لكو هه‌نده به‌سه‌ كه‌ ئەوانی دیکه‌ بگورێ ئه‌م گورپه‌ ناوه‌کیه‌ ده‌كریت رازی ژماره‌یه‌ك ناوی لیبیریت به‌لام ریگه‌یه‌كه‌ بۆ هه‌موو چاك كرده‌نێکی بوون ده‌بیت بگیریته‌به‌ر، به‌لام نه‌وه‌ك هه‌ر گه‌نجه‌كان به‌لكو پیره‌کانی قورده‌یش و هه‌موو گه‌نج و پیره‌ ته‌نیا رووبینه‌کانی هه‌موو سه‌رده‌مه‌كان نایزانن، گه‌نجه‌كان وه‌ستان تا شه‌و داها‌ت و بایه‌ك هه‌لی كرد كه‌ لمی

بیایانی به چادرهکاندا دها و مانگ و ئەستیرهکانی بۆ دوورترین شوین له ئاسمان تۆراند.

ئەوجا له شاخه نزیکهکهی (تەمیم)دا خۆیان مه‌لاسا و نزیکهی حه‌فتا گه‌نجی سه‌ره‌رۆ ده‌بوون، له خێوه‌تگه‌که نزیك بوونه‌وه به‌لام پاسه‌وانه‌کانی به سه‌رکردایه‌تی (موحه‌مه‌دی کوری موسلیمه) هه‌ر بێ چه‌کی شه‌رپیش هه‌موویان قۆل به‌ست کردن. جاریکی دیش موحه‌مه‌د به‌زه‌یی به رۆحی نه‌فامی ئەواندا هاته‌وه و له به‌رژه‌وه‌ندی ئاشته‌وایی لێیان خۆش بوو. ئەو باش ئەوهی ده‌زانی له هه‌موو سه‌رده‌میکدا مرۆف سه‌ری خۆی لێ به‌لایه مه‌گه‌ر بگۆرێت. ئەگینا هه‌میشه به‌لایه‌ک بۆ خۆی و ئەویش ده‌دۆزێته‌وه، هه‌ر ئەم بیرکردنه‌وه قووله‌ ئاماژه‌ی ئەزمونیکی دیکه‌ی وه‌حی کرد و ده‌موچاوی ده‌ده‌روشایه‌وه و جو‌بریل ئایه‌تی بۆ هه‌ینایه‌ خواره‌وه و ئەو حاله‌ته‌ی به‌یان کرد که (ئوه‌وه ئەو بوو ده‌ستی ئەوانی له ئیوه‌ راگرت و ده‌ستی ئیوه‌ش له ئەوان) واته شه‌ر و ئاژاوه ئەویش هه‌ر له‌به‌ر سه‌ره‌رۆیی ئەوان خه‌ریک بوون دیسان شه‌ر هه‌لبگی‌رسینه‌وه.

ئەوسا دیسان بیابان لاشه‌ی مردووی بۆ دال و ئاژله‌ی لاکخۆران لێ به‌جێده‌ما و دیسان گریان و رۆرۆ له مه‌که‌که و گریانی کچی رازی بوونی ژنانی مه‌دینه به شه‌هید بوونی که‌سه‌کانیان ئەمه‌ چ نیعه‌تیکی گه‌وره بوو ئیتر شه‌ر کۆتایی ده‌هات. له‌پراستی‌شدا ئەمه‌ نیشانه‌ی خۆبه‌ده‌سته‌وه‌دانی دیوه‌که بوو. ته‌نیا موحه‌مه‌دیش به‌مه‌ی ده‌زانی. له‌وانه‌یه ئەوانی دی ته‌نانه‌ت نزیکتیرین هاو‌پیکانی‌شی هه‌ستیان به‌مه‌ نه‌ده‌کرد وه‌ک دواتر ده‌رده‌که‌وێت.

ئەو که له‌وه دلنیا بوو که قورده‌یش ناتوانن شه‌ر بکه‌ن ئیتر بۆ وه‌ک پیاو نایه‌ن ریکبکه‌ون و ئیدی بۆ ئەبه‌د شه‌ر له دوورگه‌ی عه‌ره‌ب کۆتایی پێ به‌ینن. ئەو باش ئەو نه‌فسه‌ به‌دخووه‌ی ناو جه‌سته‌ی مه‌که‌که‌ی ده‌ناسی که تا ناچار نه‌کرین ده‌ست له غوروری خۆیان هه‌لناگرن. بۆیه‌ بریاریدا ئەمجاره‌ نوینه‌ری خۆی بۆلای ئەوان بنی‌ریت. چاک ئەوه‌شی ده‌زانی هه‌رکه‌س به ته‌نیا بنی‌ریت له‌وانه‌یه به ساغی نه‌گه‌رێته‌وه.

ئەو ئەوه‌ی ده‌زانی ئەوان ئادابی نوینه‌رایه‌تی ره‌چاو ناکه‌ن ناردی به‌شوین مرۆفه‌ به‌هه‌بیه‌ت و ژیره‌که‌دا مه‌به‌ستم عومه‌ری کورپی خه‌تابه‌، ده‌یزانی لای ئەم هه‌م حیکمه‌ت و بویری ته‌واو هه‌یه هه‌م لای ئەوانیش ترس و سام که بۆ جه‌سته و بالایی به‌رز و به‌قیافه‌ی ده‌روان ئیدی ناوێرن ده‌ستی بۆ به‌رن به‌لام کێشه‌ی ئەو ئەوه‌ بوو هه‌نوکه‌ خپله‌که‌ی ئەو، ئەو ده‌سه‌لاته‌یان نه‌بوو وه‌ک خۆی به‌په‌غه‌مه‌به‌ری وت: هه‌ر بۆیه‌ عوسمانی هه‌یم و ئارامی زاوای به‌سواری حوشتریکی ئارام که به‌سه‌ر له‌که‌دا به‌ریتم و یه‌ک ره‌وت قاچی داده‌نا به‌ره‌و قورده‌یش هه‌نگاوی ده‌نا و له‌به‌ر چاوان ون

بوو که پیغهمبەر به سۆزهوه بهدوایدا دهبروانی ئەو روشتبوو هەر بهو نهرمونیاڤیهی خۆی له ئامانجی هاتنی خۆی بهوان بگهیهنیت و بۆ ئیسلاهمتی بانگیان بکات و سهردانی ژن و پیاوانی ئیماندار بکهن و موژدهی فهتھی مهککهیان بداتی. بۆ ئەمهش خپلهکهی (بهنی کهعب) له تیرهکانی قورهیش دهپاریزن.

ههرواش بوو (ئۆبانی کورپی سهعیدی کوری عاص) سواری ئەسهپهکهی خۆی کرد و بهرپزهوه برديه ناو شاری مهککه وتهکانی پیغهمبهری به سهراڤی قورهیش گهیاڤ هەر بهرپز و حورمهتهوه ئەمهش نهک له بهر ملدانیان به حهقیقهت به لکو له بهر دهمارگیری رهنگه له بهر شتی تریش که له فیلیکی دیکه نهفسدا خۆی دهناوند وتیان دهتوانی بهتهنیا زیارهتی خۆت ئەنجام بدهیت، بهلام عوسمان وتی: نهخیر من تهوافی پیرۆز ئەنجام نادهم.

بهلام عوسمان به سواری حوشر بهسهر لمی بیاباندا نهگهراپهوه ههوالی شههیدکردنی به پیغهمبهر گهیشیت. بهلام ئەو ترسی نهبوو، هیزیکی نادیار ئەوی بۆ ئەم بیابانه راکیشا بوو. له دوورهوه بۆ ئەمهی دهروانی هەر لهو کاتهدا له بنی بنه درکیکی شیریی بچووی وشترخۆروه بزئمژهیهک هاته دهرهوه لهو بیاباندا بۆ سهیرکردنی ناوچاوی نوورانی ئەو سهیری ئەمی دهکرد ئەمیش بۆ ئەوی رووانی به پیکه نینیک وهلامی سهیرکردنهکهی ئەوی داپهوه و سۆزی بۆ ئەو و بۆ ئازهلای دووپی زۆرتر بزوا له سهر ئەم بیابانه رهق و تهقه چی لهیهکدی دهکهن لهم کاتهدا بۆ بیابانی فراوانی رووانی و پاشان سهری بۆ ئاسمان ههلبهری بالندهکانی بینی که له دوورترین خالی ناو ئاسمان که مومکین بوو چاوی ئەو بیان بینیت دهسورانهوه ئەو روچی گهردوونی دهبینی که سوچهدهیهک له بهردهم خودادا خۆی کوور کردبوو ئەمهش به چهمانهوهی ئاسماندا له ناو بیاباندا ههستی پیدهکرد، موحهمهده له دلای خۆیدا ئاخیکی ههلهکیشا و له ئاکامی کارهکانی مروقی روانی ئیدی چاره نووسی مروقیهتی تا قیامهت هاته بهرچاو و دلۆپه فرمیسکیک به روومه تیدا دابهزیه سهر چاوهکانی.

ئهو دهیزانی (عوسمان) ماوه بهلام دهیویست عیبرهتیک به قورهیش بدات و ههلی گۆرانکاری زیاتر به هاوهلانی ببهخشیت. بۆیه ههموو موسلمانانی بۆ بهیعتدان کوکردهوه. بهیعتی رووبهروو بوونهوهی بیچهک ئەویش ریک له نزیک ههناوی قورهیشدا ههموویان بهیعتیاندا بهیعتی رانهکردن و مردن، دهستخستنه ناو دهستی ئەوهوه. ههندیکجار دووباره و سن بارهیان دهکردهوه، پاشان پیغهمبهر دهستی خۆی گرت و خستیه ناو دهستی خۆیهوه و وتی ئەمهش لهجیاتی عوسمان.

فهزایهکی نوورین ئەو درهختهی گرتبوو. عومهه له ههمووان بهرتر قۆلی پیغهمبهری گرتبوو (مهعهقهلی کورپی یهسار)یش لقه دهرهوشاوهکانی درهختهکهی بهرز

دهكردوه تا به پيغهمبهدا نهچهقيت. ئهوان له هيچ مهخلوئيك نهدهترسان و گهيشتبوونه مهقامي رهمهندي، رهمهندي ئهوان و رهمهندي خودا يهكانگير بوو، هر بويه ناوئا بهيعهتي (ريزان) له ژير ئه و داردا گوئي له دنكي ههناسهكاني جوهرهئيل بوو تهنيا موحهمهدي بيني. ئايهتي رهمهندي خوئي بو ئه و موسلمانانه دابهزاند كه لهوئ لهبن ئه و داره بهيعهتيان به پيغهمبهر دا. هر ئهويش ديتي كه بهرهو ئاسمان بالي ليكناو بهرز ههلفري.

ئهوي پيغهمبهر له كات و شويني خويدا هاتبوه سهركار و لهم ناوهراستي بيابانهدا بيابان و ئاسمانيش دهريا بوون. لهوانهيه دهرياي گهورهش بيابان بن بهلام لهباتي شهپولي ئاو. توژ و باي لماوي ههلبهز و دابهزي دهكرد و ئارام دهبوويه ئيدي هاوترپهي قوولي بيابان و روحي ئه م يهكانگير دهبوون، هر له و كاتهدا بو بياباني دهرواني سواريك بهسهر حوشترهوه له بيابانهوه دهركهوت.

سهري زل و ريشي ماش و برنجي تيكهل لهگهل قزي لوولي كه لهژير ميژهره گهورهكهيدا هاتبوه دهروه ناسيهوه ئه و (سههلي كوري عهمر) دانوستانكارهكهي قورهيش بوو بو پهيمن بهستن له تهك پيغهمبهر هاتبوو، لهراستيشدا له پهيمني مردن و رهمهندي موسلمانان ترسابوون. پيغهمبهر فهرمووي ئه و پياوه هات كارناسانيتان بو دهكات.

پياوهكه دابهزي و نيازي قورهيشي بو ريكهوتن لهتهك پيغهمبهر راگهياند. ئه و شارهزاتريني نيو موشرهيكهكان بوو بو ئه و كارهيان ههلبژاردبوو. ئهگه رچي ئاكارى له كاري ههزرهكارانهي ديلي ديوي نهفس بووانه خالي نهبوو. يهكه م مهرجي ئه وه بوو دهبيت ئه مسال بگهريتهوه تا عههب نهلين موحهمهدي هر به زور و زورداري خوئي بهناو مهككهدا كرد، دهبيت ئه م ريگه دوور و دريژه بېرن و ساليكي تر ديسان به هه مان ريگه بهرفراوانيه بينهوه و نابيت ئه مسال له پهنا مهككهدا كه هه نووكه له بهر چاوانيانه بچنه ناو مهككهوه.

هه رچهند موسلمانان به تهواوهتي له مه نهگهيشتن بهلام پيغهمبهر روحي دهريايهكي وابوو ئه م شهپوله شيتهي له خويدا قووت دها، ئه مه سهرهتاي تهسليمي قورهيش بوو بهلام ناراستهوخو و گيژهلوكه ئاسا لوول و پيچاوپيچ كه ئه و راستيهي تيدا ده بيني وتي باشه پاشان دانيشتن بو نووسيني بهياننامهكه، عهلي بانگ كرد كه دهقي بهياننامهكه بنووسيت وتي: بنووسه (بسم الله الرحمن الرحيم) كابرا بايهكي تهپ و توژانه ههلي كرد و وتي: من (رحمن) ناناسم، راستيشي وت دوورترين بهشي مروف كه له رهحمهتي خودا تيناكات نهفسيهتي بو هه نووكه ئه و نوينهرايهتي ئه و بهشانهي خوئي

دەکرد وتی: بنووسە (بسم اللھم) پاشان عەلی نووسی، لەسەر ئەم پەیماننامە یە پیغەمبەری خودا لەگەڵ سۆھەیلدا ریکەوت.

کابرا ھەمدیس وەک شیریی تیژ نیەتی پاکی عەلی خۆیناوی کرد و وتی: من ئەگەر دانم بە پیغەمبەرایەتی تۆدا بنایە ریکەمان لێ نەدەگرتی و شەرمان لەگەڵ نەدەکردی بنووسە (موحەمەدی کورپی عەبدوللا) ئەم دان پیاوەنەنەشی لە قوولترین بەشی نەفسیەوہ سەرچاوەی گرتبوو ئەو بەشە ی سەرچاوەی ھەموو کوشت و بریەکان واتە ھەسوودی بوو، ئەو ھیندە ھەسوودی بەو برد ئیدی نەیدەتوانی دان بە پیغەمبەرایەتیدا بنیت.

ئەو نەیدەزانی ھەموو پیغەمبەران عومری مرۆفیک دەبنە پیغەمبەر و بەدەست ئەوانی دیوہ ئازار دەچێژن و بەسەر لمی بیابان و شاخ و دەریادا چەند سوێج گاہیک بە سەر دونیای فانیدا ھەروەک ئەوانی تر ھەنگاو دەنێن بۆ ئازارەکانی مرۆفەکان رەنج دەکێشن و تەمەنی خۆیان بۆ ئەوانی دی سات لەدوای سات بەخت دەکەن و بێ ھیچ کرێ و دەست پوختیک تەنانت وەک ئەوانی دی ھیچ بەشیکیان بۆ خۆیان و نەوہکانیان بۆی راستە و راست بۆ ئاسمان دەگەرینەوہ پیغەمبەران بە کۆرەو لەلایەن ئاسمانەوہ بۆ زەوی دادەبەزن نەوہک بۆ ئەوہی بەشی دونیای ئەمان بەرن و لیرە خۆیان لەوان بە زیاتر لە قەلەم بەدن، بەلکو ئەوہی ئەمان بۆ ئاسمان لەتەک خۆیاندا ھەلپرن.

بەلام ئەم پیرە منالە لەوہ نەدەگەشت. چی لە دەست نایەت ئەم تەمەنە پیغەمبەرانە بەشی ئەوانی نەفس پەرست بگەییەنیت. عەلی نەینووسی، بەلام پیغەمبەر ئیسکە قەلەمەکە ی ھەلگرت و خۆی نووسی (موحەمەدی کورپی عەبدوللا) پیغەمبەری خودا فەرمووی با ئیوہش بە درۆم بخەنەوہ بەلام من ھەر پیغەمبەری خودام. ھەر لەم کاتدا بایەکی خودایی لە بیابانەوہ خۆی دەکێشا بە خەیمەکەدا لەھەمان کاتدا دلی پیغەمبەری دەدایەوہ لە کابرای تینەگەشتووش تووند و تورە خۆی نیشان دەدا.

پەیماننامەکە مۆرکرا چوار خالی سەرەکی تیدا نیوہ رەحمەتی پیغەمبەر و نیوہ عەزابی کابرای دل مردوو تینیدا چەسپینران، کە یەکیکیان ئەوہ بوو وتمان و ئەو سیانە ی دیش یەکیکیان وەستانی شەر بوو بۆ ماوہی دە سال و ژیان و مالی خەلکی تیایدا پارێزراو بیت و کەس دەستدریژی نەکاتە سەر کەسی تر.

دووە میان ھەر خێلیک ئازاد بیت ھاوپەیمانی لەگەڵ ھەرکامیان بکات، دەستدریژی بۆ سەر ئەو دەستدریژی دەبیت بۆ سەر لایەنە گەورەکە. ئەم خالەشی ھەراسانانە قەبول کرد کە ئیدی ئەوانی لووت بەرزی گەورە ی قورپەشی دەھینایە ئاستی موحەمەد و یارانێ. ئەمە سەرکەوتووترینی خالی موحەمەد بوو. شمشیری تیژی ھەناوی ئەوانی

لەت دەکرد. لەتەك نووسینی ھەر خالیكدا ھەر کامیان ھەناسەییەکی قوولی ھەلەدەكیشتا یەكیكیان كە موحەمەد بوو ھەناسەى ئاسودەیی و ئەویان كە سوھەیل بوو ھەناسەى تەنگەتاوی و بیزاری.

تا خالی چوارەمیان نووسی ئەمجارەیان سوھەیل ھەناسەییەکی ئاسودەى سەرکەوتنی ھەلمژى بەلام لەراستیدا ئەو نەیدەزانی لەمەشیاندا ھەر ئەو دۆراو بوو ئەگەرچی لە رووكەشدا وا دەرئەدەكەوت چونكە ئەو نەیدەتوانی دوورتر ببینیت، نووسیان: ھەر پیاویك بى پرسى خاوەنەكەى بۆ لای موحەمەد ھەلبیت دەبیت، بگێردریتەوھ بۆ قورەیش، ھەرکەسبیش لای موحەمەدەوھ بۆ لای قورەیش بگەریتەوھ ئەوا بە موحەمەد نادریتەوھ، بەلای كابرەوھ ئەمە نیشانەى سەرکەوتنی جانەوھرە درندەكەى قورەیش بوو، ئەمە لەكاتیکدا ئەم وشانە مەرگی ئەم جانەوھرە درندە و تۆبەکردن و وەرچەرخانەى بە فریشتەى خودایی بوو.

ھەر سى خالەكە بەئاشكرا ھیتانە خوارەوھى غورورى مەكە بوون، ھەرچی خالی چوارەمیش بوو زیانیكى واى بەوان نەدەگەیان بەلكو لە قوولاییدا قازانجى پێغەمبەر بوو. تاویك بێدەنگى حوكمدارى ناو چادرەكە بوو، بێدەنگیەكى قورس كابرای داگرتبوو نەیدەتوانی لە موحەمەد رابمىنیت لەناو عەرەبدا لەو بەخشندەترى نەدیوو، لەو دۆرانە بە رووكەشدا ھیتشتا ئەو سەرکەوتوو بوو بەلام لەم مەرچەى كۆتایی بەباشى نەدەگەشت بۆچى ئەو مەرچى ئاواى قەبوول نەبوو.

پێغەمبەرىش ھەناسەى خۆى ھەلەدەمژى و بۆ دوور ئەندیشەى ئەو ھزرەى دەکرد لە پشتى ئەو خالەوھ بوو. كەس لە كۆمەلگەى موسلمانان لای ئەمەوھ بۆ لای ئەوان ناروات مەگەر بەدزىوھ بروات كەسبىكیش ئاوا بروات دەى واوھتر چیت. خۆ ئەگەر كەسبىكیش لای ئەوانەوھ بۆ لای ئەمان بىت و نەتوانیت ئەوا ھەموو سەرزەوى مەملەكەتى خودایە و دەتوانیت بۆ شوینى تر بروات، بىجگە لەوھش خۆ مەككە پرە لە ژنان و پیاوانى موسلمان كە بەتەمای ئەوھن شارەكە بى شەر وەك دەروازەىكى گەورە لەسەر پشت بگریتەوھ و بەیانىەكى زوو لەخەو رابن و موسلمانان چوو بنە ناویوھ ئیدی ئەمان بۆلای ئەوان دەرۆن نەك ئەوان بۆ لای ئەمان ببن.

تا لە نووسینی پەیماننامەكە بوونەوھ قورەیش خەرىك بوو كاری خۆى ئەنجام دەدا و بەو دیو كۆئەكانى مەككە ئاوا دەبوو بەلام ھیتشتا رۆشناى خێوھتگەكەى موسلمانانى دەبریسكاندەوھ.

ھەر لەو كاتەدا بوو (ئەبوجەندەل) كورى موسلمان بووى سوھەیل خۆى بەناو خێوھتەكەدا كەرد و داواى كەرد لە موسلمانان ئەوى ئیماندار لەوانى موشرىك بپاریزن تا نەتوانن لە دینەكەى وەرگێرن، بەلام سوھەیلی باوكى بە موحەمەدى وت: ئیمە

پهیمانمان بهستوو و ئهوه یه کهم کهس دهبیت که داوای دهکه مهوه، ئه گهر نه یگنرپته وه سویند بیت هه رگیز به دادپهروه رت نازانم، پیغه مبه ر تکای کرد که ریگه بدات بیته ناویانه وه به لام سوههیل وتی سویند بیت ناتانده مه وه.

ئینجا باوکه شه پاز له یه کی کیشا به دهموچاوی کوره گه نجه کهیدا به شوین خویدا به سه ر لمی بیاباندا رایکیشا تا بیاته وه، کوره که سهیری موسولمانانی ده کرد و هاواری ده کرد ئه ر ئ موسولمانان ئیوه رازین من بو ناو ئه وانی بیباوهر بگه ریمه وه، پیغه مبه ر هه نووکه له باوکی به به زهیی تر بوو بوی وتی: ئه با جه نده ل ئارام بگره و چاوهر وانی پاداشتی خودا به، خودا یار بیت چاره سه ریک بو خوت و هاو ریکانیشت ده دۆزینه وه، ئیمه پهیمانی ئاشتبوونه وه مان له ته ک ئه واندا بهستوو.

له م کاته دا عومه ر پی به پی باوک و کور ده چوو به رپوه دهسکی شمشیره که ی له کوره که نزیک ده کرده وه و دهیوت: ئارام بگره ئه وان خوینیان وه ک خوینی سه گ وایه، ئاواتی ئه وه بوو کوره که شمشیره که بر فینیت و باوکه که ی پی خویناوی بکات و ده رباز بییت، به لام دیار بوو کوره که نهیده ویست کاری له و جور به باوکی بکات و له به ر چاوان کوره ی راکیش راکیش برد و له به ر چاوان ونبوون.

کاتیک پیغه مبه ر له نووسینی پهیماننامه بوویه وه به هاوه لانی وت: هه لسن قوربانی بکه ن و سه رتان بتاشن هه ر وه ک ئه وه ی چوو بنه مه ککه و په رسته شه که یان ئه نجام دابیت به لام ئه وان گه یشتوو په روه رده کراو به دهستی وی و ئه ویش ئه و هه موو ساله پیکه وه که چی نیازیان نه بوو فه رمانی وی ئه نجام بدن، ئه وان له ئه وسای قوره ییش و جیهانی زبر و خوین و تالانی عه ره به وه تا ئیستای پیغه مبه ر ایه تی و ئه ویش له ته مه نی شه ست سالی پیغه مبه ردا باقی هاتیوون، به لام ئیتر زور ئه وه قورستر بوو به ئه ندیشه و روچی ئه وان قووت بدریت.

ئه وان ئیمانان هینابوو که زه لیلی قه بول نه که ن سه ره به رز له هیچ مه خلوقیکی بینراو نه ترسن ته نیا له وی نه بینراو نه بیت چون ئیستا ئه وه یان پی حال ده بوو له ئاساییترین مافیان وه ک هه موو خه لکی رییان لی بگیریت، ئه و ئیدی تیمار که ری دهردی مرو فایه تی بوو له کاتیکدا ئیستا به وه رازی بوو بگه رینه وه و سالی دی بینه وه.

ئه وان ئه ویان له خوین خوشتتر ده ویست پهیمانی مه رگیان پیدابوو، به لام ئیستا نه یان ده توانی فه رمانی ئه و بهینه دی، ئه وسا هه ریه کیان به گیانی خوی سویندی ده خوارد که هه رچی لی داوا بکا به پرتاو به هانای فه رمانی ئه وه وه بچیت ئیستا چی روویدا بوو که نه یانده توانی فه رمانی ئه و جیه جی بکه ن، رهنگه له به ر ئه وه نه بوو بیت که نه یانویست بیت له فه رمانی پیغه مبه ر دهرچن، به لکو ئه مه له به ر ئه وه بوو تیگه یشتنی قورس بووه به ره ی ئاده می تا کاریک وه دهره نجام بگه یه نیت ده بیت له

سهره تاوه لئی تیڭگات، تیڭه یشتنی هه ندیک بابته تیش هینده ئالۆزه کاتی ده ویت لئی تیڭه ی.

موحه مه دیش لای خویه وه سه ری سوړما بوو ئه وان له رووکه شدا فرمانی له وه گرانترین ئه نجام دابوو، نازاریان چه شتوو تیکه تیکه گوشتیان لئ کردبوونه وه دایک و باوکیان له بهر چاوی منال تا که نار مهرگ و واوه تریش برد بوو به لام که سیان له فرمانی وی دهرنه چوو بوون، ئه وه چی بوو هه نووکه ئه وان به گوئی ئه ویان نه ده کرد چوه ناو خه یمه که ی و به ژنه ئاقله که ی "ئوم سه له مه ی وت: نازانم چی بکه م!

ژنه زوړ سوژی بو پیاوه که ی بزواو وتی: برۆ بو خۆت ئه نجامی بده ئه وسا ئه وانیش وهک تو ده کن. پیاوه هه ر زوو هۆشی دایه گووته ی ژنه که و چوو ئه و کاره ی کرد دهستی کرد به تاشینی مووه کانی.. سه ری تاشی و قوربانیه که ی پیشکه ش کرد و پاشان هه موویان ده ستیان کرد به کورترکردنه وه ی مووه کان و تاشینی سه ر و خوین رشتنیان کرد. ئه مه ش ده رسیکی بوو بو فیرکردن. ئه وان ده بوو بگه رینه وه بو مه دینه، چه ند له شاری پیروژ نزیک بوو بوونه وه که چی نه یانده توانی برۆنه ناویه وه به پینااو و پئی په تی جاریکی دی به بیاباندا بی ئه وه ی پینان بچیته حه ره مه وه بگه رینه وه.

عومه ر زوړ خه می بوو، له زه تی گفتوگو کردن له ته ک پیغه مبه ردا هه میسه به شیک له وجودی ئه م بوو، به لام گفتوگوی له ته ک پیغه مبه ردا ده رباره ی خودی پیغه مبه ر بوو. ئه و دلنیا بوو له پیغه مبه رایه تی ئه و به لام به و روچه گه یشتوو ه ی خویه وه هیشتا له قوولایی ئه م خه ون و فرمانه ی دواپی پیغه مبه ر نه ده گه یشت ئه و چوه خزمه ت خو شه ویسته که ی و وتی: ئه ی پیغه مبه ر جاریک سه ری بو ئه و هه لده بری و جاریک له شه رمان سه ری بو زه وی داده نه واند ده یوت: ئه ی پیغه مبه ری خودا ئایا ئیمه له سه ر حه ق نین، ئایا کوژراوه کانی ئیمه ناچه به هه شت و ئه وان ه ی ئه وانیش ناچه دۆزه خ، پیغه مبه ر فه رمووی به لئ و به لئ وایه عومه ر شه رمی له و قسه یه ی خوی کرد به لام هه ر وتی: ئه ی بوچی زه لیلی له ئایینی خۆماندا قه بوول بکه یین؟

پیغه مبه ر هه یچ گومانی له دلسۆزی ئه و نه بوو ئه و باش روچی ئه وی ده ناسی وتی: ئه ی کوری خه تاب من پیغه مبه ری خودام و له فرمانی ئه و ده رناچم. پاشان وهک بلئی شه رمی له سکالای دلی ده کرد وتی: ئه ی تو نه تفه رموو که ئیمه ده روینه به یته وه ته وافیشی به ده ورا ده که یین. وتی: به لئ به لام ئایا من وتم که ئه مسال ده روینه به یته وه عومه ر وهک په شیمان بیته له گوته که ی وتی: نه خیر.

په يامهين فهرمووی: دلنیا به دیننه وه بهیت و ته و افیشی به ده ورا ده که یښ. دواتر ئه م قسه و باسه بؤ ئه بویه کریش باسکراو ئه ویش هه مان و ته ی دو و باره کرده وه هینده نه بیته ئه وه شی زیاد کرد که وتی: ئه ی عومه ر ئه و پیغه مبه ری خودایه و ده ست به که ناری کراسه که یه وه بگره.

ئیدی نه عومه ر و نه یارانی دیش نه یانده زانی ئه وه مهرگی قورده ییش و فه تحی موسولمانان بوو هه ر بویه سورته ی (ئیمه فه تحمان بؤ تو کرد) له قوولایی ئاسمانه وه هاته خواره وه، ئه وه ش پیش فه تحی مه ککه و له کاتی غه می ئه واندا بوو. ئه وه مهرگی قورده ییش بوو مهرگ چیه بیجگه له وه ی ده کاته دوخیک که هه رگیز ناتوانیت بیته وه سه ر شانوی ژیان ده ی ئیتر بؤ مه ککه ش وابوو، ئه گه ر مردن ئاگریک بیته ئه وا دوا ی کوئتر و لکردنی ئاگره که هه ر هاتوو ه ئه گه رچی به ته واو ده تیش نه کوژا بیته وه مادام روچه گه وره کان بزائن تازه بلایسه ناسینیته وه.

هه نووکه ئیتر مهرگی قورده ییش دهستی پیکردبوو، هه ر بویه پیش فه تحیش بؤ سالی داهاتوو سوارچاکانی ئه و شاره خو یان گه یانده مه دینه و لای پیغه مبه ر ئه وان (خالیدی کوری وه لید) و (عه مری کوری عاص) و (عوسمانی کوری ته لحه) له سوارچاکانی مه ککه بوون. ئه مه مانای راگه یانندی ته واوی قورده ییش بوو دیوه که خه ریک بوو ده که وته ئه رز و هه مووان ده یانینی ئه و که وته ی که وتبوو که ئیتر نه یده توانی هه لسنیته وه.

*** *** ***

جاریکی دیکه موسلمانان بؤ شه ر نه روشتن بؤ مه ککه ئه گه ر حاله تی مردن پیش له مهرگی ته واو ته ی له قه له م بدریت ئیدی قورده ییش مردبوو، ئه و روژده ی موسلمانان بؤ سالی داهاتوو دیسان هه مان ریگه و هه مان بیابان و هه مان بروسکه ی ئه ستیره له ئاسمان به لام به ئازادیه کی زیاتره وه بؤ عه مره گه رانه وه و شاری مه ککه یان به چولی بؤ به جیه یلرا بوو، هه موو قورده ییش له نیوان دوو شیوه که ی سه ره وه له و دووره وه بؤ ئه وانیان ده روانی ده ستیان بؤ هیچ شتیک نه ده برد و ده سورانه وه هه موو فریشته و پیغه مبه ران به کوږه وی هاتیونه ناو شار به لام ئه وان له دووره وه نه یان ده بینن به لام هه موو ئه وانیه یان ده بینن که ئه وان سزایان ده دان و به که م سه یریان ده کرد، گوئیان له بانگی بیلال بوو که له باتی (ش) ی (اشهد) ده یوت (اسهد)، موحه مه دیش ده یوت (س) ئه و له (ش) ی ئیوه باشته ر.

عومەرىش ئەمسال عومەرىكى دېكە بوو ھەنووکە باشتر لەو فەتھە دەگەشت کاتى پار رىگەيان لىگىرابوو. بە پىغەمبەر وترا (ئىمە فەتھمان بە تودا) بۆيە عومەر ھىشتا لە قۇناغى کرانەوہى چاۋ نەگەشتبوويە قۇناغى ئاشتى و سکوتى راستەقىنە کە پىغەمبەر پىي گەشتبوو، ھەر بۆيە بەردەوام دەگريا و خىر و بەخشىنى زىترى دەکرد. قۇناغى عروج بۆ ئەوى ئەو قۇناغى كۆتا بوو لە فەتھى مەككەدا بەتەواوەتى بىنيان.

ھەر ئەو موسلمانە تازانەى کە پىغەمبەر گلى نەدانەوہ بەر پەيماننامە کە بىابانىان دەخستە ژىر پىيان و جىھانىک لە لم و بىابانىان دەبىرى تا خۇيان دەگەياندە کەنارى ئاۋ لەوى گروپىكىان پىکھىنا بوو سەرکرەدە کەيان پىاوئىكى ئازا و لىھاتوو بوو بەناۋى (ئەبو بەصىر) لە خىلى (سيف) ھاوپەيمانى قورەيش بوو، لە مەككە بوو بە ھاورى ئەم، بە ئازايەتى شتىک جگە لە مروڤەوہ ھاتبوو تا خۇي گەياندبوويە مەدىنە و پىغەمبەر لەبەر ھاوپەيمانى تىە کەيان بە دوو پىاۋدا گىرابوويەو، لە رىگەدا ھەر بە شمشىرى يەكىكىان خۇي و ئەوى ترىشى کوشتبوو راست خۇي گەياندە سەررەپى کاروانەکانى قورەيش کە لە شامەوہ دەھاتن، دواتر (ئەبوجەندەلى كورى سۈھەيل) خۇي پىگەياند و دواتر يەكىكى دى و يەكىكى دىش تا بوونە گروپىک قورەيشى ترساويان ھەراسان کردبوو، تا ئەو رادەيەى قورەيش بە نوسراۋى سەر پىستەوہ داوايان لە پىغەمبەر کرد بىانھىتتەوہ مەدىنە و نەيانداتەوہ بە قورەيش.

ھەر ئەو کاتەى سەرکردەى ئەم گروپە دواى ھەلھاتنى و دواى کوشتنى يەكىک لەو دووانەى دەيانبەردەوہ بۆ مەككە بەشوئىن ئەوى ترىشدا تا مەككە ھاتبوو پىغەمبەر بە گوئەيەكى عەرەبى لە ناوەرۆکدا پىي خۆش بووہ فەرمووبووى: دايكى رۆلەرۆى بۆ بکات يەكىكى دى لەگەلدا بىت شەرپىک ھەلدەگىرسىتتت ئەوہ بوو ھەر ئەو دووانە توانيان لە دژى گەورەترىن شارى رۆح تىنوۋ شەر ھەلگىرسىتن.

شارىک ئەگەر بشىت ناۋى مردوۋى لىبىرئىت پىش ئەوہى گيان لە دەستبەدات کاتىک پىغەمبەر دەرکى مردنى کرد ھىشتا بە پىوہ بوو، پىش ئەو کەس ئەو مردنەى نەدىبوو، ئەو پىش کاتى سولحى حودەبىيە بوو ھەرواش بوو ئەوہ فەتھى راستەقىنە بوو پىش ئەوہى شارەکە خۇي بەدات بەدەستەوہ. ھەر بۆيە سالى داھاتوو موسلمانەکان جارىكى دى بۆ عەمرە ھەمدىس بىابانىان تەى کردەوہ و زەماۋەندانە و بە شادىەوہ بى ترس و شمشىر لە كىلان ھاتتەوہ بەردەم شار و ھەر وەك زاۋا خۇيان کرد بەشاردا.

خەلکى مەككەش بەجىيان ھىلا بۆ ناۋ شاخان موسلمانەکان پىغەمبەر و ھەموويان کاتىک ئەشكى شادىان دەرشت سرودى يەکتا پەرسىيان دەوتەوہ چاويان لە شارەکە بوو بەتەما بوون ھەر سى بەتەكەى شارىيان بەسەردا بروخىتن بەلام ھىچى روى نەدا،

به ته مابوون ئه وان له با تي به تكان كه هيچ بهرگريه كيان له خويان نه ده كرد ده ست به كار بن و بهن به سه رياندا به لام ترسان و نه يانويړا.

سه د سوارى موسلمان به سه ركردايه تي (موحه مه دى كورى موسليمه) سه يري ئه وانيان ده كرد كه له شاخه كان خويان قايم كړدبوو ئه گهر بيانويستايه په يمان شكيني بكن جاريكى ديكه نه يانده توانى هه رگيز بو شار بگه رينه وه ئه گهر ئه وان به چاوى خيانه ته وه سه يري موحه مه ديان بكردايه له ماله كه ي خويان ئه وا ئه مان به وه فاوه بو موحه مه د سه يري ئه وانيان ده كړدوه ناچار يان ده كړدن به ره و بيا بان بو ئه به د له شار هه ر به بيا باندا دوور بگه ونه وه.

به لام بو كوئ هه لده هاتن، خو خدا له هه موو شوينيك هه يه، هه ر ئه و خودايه ي مال و شاره كه ي دابوونه ده ست موحه مه د، خو شيان بو هه ر كوئ هه لپه اتنايه به ديلي و زه ليلي خو ي وه ك ديارى پيشكه ش به سوپاسگوزاريه كاني ئه وى ده كړدنه وه هه ر بو يه ئه و توانى له شارى خودا كاني ئه ماندا بمينيتته وه و نه توانن به نه فرده ته وه له شار ده رى بكن، به لام خودا كه ي ئه و ئه وانى ناچار كړد هه ر به گو يره ي ري كه وتنه كه دواى سى روژ مانه وه له وى شار وه ك خو ي به وان بداته وه و به ره و مه دينه بگه رينه وه.

*** ** *

هه ر ئه وه نه بوو ديوه كه بگه ويته سه رزه وى و خو به ده سته وه بدات و بمريت، به لكو ده بوو جاريكى ديكه زيندوو ببينه وه ئه و جا به دونياى روچ ده گات و ئه و شتانه ده ببينت كه هه رگيز نه يده ببينن، به لام سه ره تا پيوستى به گيان له ده سته داني ته واو هه بوو مروث تا نه مريت چون زيندوو ده ببينه وه، ئه مه ش راست بوو بو مه ككه ش به ته واوى راست بوو، به هه رحال قوره يش و مه ككه هه ر يه ك كه س بوون، هه نوو كه ده بوو ئيدى له يه ك جودا ببنه وه، قوره يش بروا و مه ككه بمينيتته وه.

هه روه ها مه ككه و هه ركام له ده سه لاتدارانى نه فس خووى ئه و شاره هه ر يه ك بوون، هيچ جياوازى نه بوو هه مووى ئه وى له ناوه وى هه ركام له وان هه بوو له دووره وه ده بوويه گه نيوى به شيك له شار. ئه گهر ئه وان له ناوه وه چه زيان له زينا و سى به ند و يارى بوو، ئه وا له ده ره وه ئه و مالانه هه بوون ئالا يان هه لكردبوو ئاماژه ي ئه وه بوو له و شوينه ژنانيك هه ن خويان ده دهنه ده ست دوسته كانيان، ئه گهر ئه گهر نه فسى ئه وان چه زيان له زورى پاره و خر كړدنه وه يى ماندوو بوون هه بوو ده ي له ده ره وه ش پاره ي كو كراوه ي بى ئه ركيان زور بوو ئه وى پيى ده و ترا (ريبا) مامه كه ي پيغه مبه ر يانى (عه باس) له هه موويان زير بوو، ئه وى قه رزى له و وه ربگرتايه ئه گهر نه بيوايه بيداته وه ئه وا بابا ي قه رزارى بو ده خر و شا.

ئەگەر شەیتانی زیندووی ناو ھەر مەروڤئەك ئەو ھەم بەھەت مەست بێ و لاقرتی بکەن و بگاتە بێھودەییەکی وا پارەکانی لە بێھودەیی بەکار بەھینیت، ئەوا مەستی و شەو مانەو و قومار و ھەموو مەست و قومارچەکانی عەرەبی لە مەککەدا کۆدەکردووە.

خۆ ئەگەر نەفس خەییالی نەبیت و نەتوانیت نەوێک ھەر لە ئازاری ئاژەل و بوون بەلکو لە ئازاری مەروڤئەکانی دیکە تییگات، ئەوا ھەرکام لە دەولەمەند و دەسەلاتدارانی مەککە ژمارەیی کۆیلە و مەروڤئە خەمەتکارەکانی زۆرتر دەکرد و نەوێک لەبەر ئەوێ پێویستیان پێیان بوو بەلکو لەبەر ئەوێ شانازی بە ژمارەیی زۆریان بکەن، زۆر جار کۆیلەییەک تەنانت دووان و سیانیان تەنیا بە ھەلۆیەکی راوکردنی ئاسکێک دەگۆرپەو، ھیندەیی چێژیان لە لۆقەکردنی کچیکیی جوانی سەرەک خێلکی رەفتراو یاخود لە ئانی دان بەسەر خێلکیدا لەتەک و شتر و زێری فەرھودکراویدا دەبرد ھیندە بۆ پێویستی نەبوو، زۆر بەی کات خێلەکان دەیاندا بەسەر یەکتەردا و ھەموو پیاوانیان دەکردە کۆیلە و ژنانیشیان کەنیزەک تەنیا مەبەست ئەو بوو کە لە مەککە لە بازاری گەورەیی ئەو شارەدا بفرۆشرین.

مەروڤئەگەر لە پێویستی خۆی زێتر پارەیی ھەبوو ئەوا ھەمیشە دەیداتە شتی گرانبەھا کە ھیچ بەھایەکیان نیە تەنیا شانازی نەبیت، ئەوا لە مەککە مالەکان پەر لە زێر و ئەو بابەتە گرانبەھایانە بوو کە نەدەخوران و نە لەبەر دەکران، تەنانت لە روژی فەتھی مەککەدا دوو سەد ھۆقە ئالتوون لەناو بەیتدا بوو ئەوێش تەنیا بۆ فەخر و شانازی بوو، ئەگەر ھەر دەسەلاتداریکیش پێویستی بە ئایینیک ھەبیت تا لە ھەموو کەس جودای بکاتەو و پارێزگاری بکات لە مولک و سامانی، ئەوا لە مەککە بەقەد ژمارەیی مەروڤئەکان خودا و بتی تاییەت ھەبوو، بیجگە لە خودا ھاوبەشەکانیان.

ئیدی ھیچ کەس لەوێ ھیچ نەدەویست خودی خۆی نەبیت خۆ ئەگەر بیشی ویستایە ئەوا وەک مولک و پارێزەری خۆی بوون، لە راستیشدا مەککە تەنیا خۆی دەویست ھەر بۆیە مەککە نەفس بوو نەفسیک دەبوو لە ژیر پێ دابنریت و بە جێ بەھلریت و شاریکی دیکە دروست بکریت کە ئەو تینیدا سەرورەر نەبیت و دواتر لەکاتی خۆیدا بۆی بگەرینەو و چاک بکریت، بمریت و زیندوو ببیتەو، ئیستا ئەمە ئەو کاتە بوو کە دەبیت مەککەیی تیا بمریت و زیندوو ببیتەو.

پێغەمبەر ھەموو ئەمانەیی چەشتبوو لە جیھانی پێغەمبەراییەتی خۆیدا بیست سال بوو لەگەڵیدا ژیاووی تێرامابوو و جووڕەئیلی لە سەر بینی بوو لەتەک خودای خۆی نزای کردبوو و پارا بویووە و بۆی گریا بوو. ھەنووکە ئیدی ئەو کاتە بوو بۆی ئیستا بە کەسی نەوت تەنانت ئەبویبەکر و عومەریش، تەنیا لە زەین و روچی پێغەمبەردا ئەم

کاته کراوه بوو و بۆ ئەو ئاشکرا بوو بوو. ئەوه داستانی مروّف و ژيانه‌وه‌ی مه‌ککه بوو.

جارده‌ره‌که‌ی به‌ناو شاری مه‌دینه و خيله‌کانی ده‌ور و به‌ریش به‌ ده‌نگی به‌رز هه‌والی پيغه‌مبه‌ریان گه‌ياند که خویان ئاماده‌ی شه‌ر بکه‌ن ئیدی گوڤه‌پانی جه‌نگ و مه‌رگی قورهبیش بیانویه‌کی بۆ بوو، ئەو بیانوه‌شی بی ئەوه‌ی ئەمجاره له‌به‌ریان بروا خودی قورهبیش دروستی کرد، هه‌روه‌ک بلیی له‌ ئانی ده‌سه‌لاتدا خوی به‌ سه‌ر عه‌ره‌به‌وه خوی پيوه‌ گرتبوو.

مروّی ده‌سه‌لاتدار وایه ئەو ده‌مه‌ش که توانای نامینیت هه‌ر وه‌ک ئەو ده‌مه ده‌جولیته‌وه که ده‌سه‌لاتی هه‌بووه، نه‌وه‌ک بلیی که بی نازانیت بی ده‌سه‌لات بووه ئەه‌رچی بیده‌سه‌لاتی له‌ هه‌موو عه‌یبه‌کانی دیکه‌ی مروّف روون و ئاشکراوه و به‌ جوړیک به‌به‌ر چاوه‌وه‌یه که ناشاردریته‌وه به‌لام ئەو وه‌سه‌ر خوی ناهینیت، له‌وانیه هه‌ستی ده‌سه‌لاتداری له‌ خودی ده‌سه‌لاتداری زور دره‌نگتر مروّف به‌جی به‌یلت له‌ ناشرینترین کاره‌کانی ده‌سه‌لاتداری په‌یمان شکینیه‌تی، هه‌نووه‌که قورهبیش په‌یمانی شکاندبوو.

قورهبیش چووبوویه پال خیلی (به‌نی به‌کر) و له‌ دژی (خوزاعه) که هاوپه‌یمانی پيغه‌مبه‌ر بوو. ئەو کاته‌ی دوا‌ی په‌یماننامه‌ی حوده‌یبیه ئەو دوو تیره دوژمنه ئەبه‌دیه که هه‌ر یه‌کیکیان ده‌یدا به‌سه‌ر ئەوی ترده‌ه‌وابوونه‌وه، به‌لام هه‌رکام له‌وان خوینی باوباپیرانیان به‌ شاده‌ماره‌کانیاندا ده‌سوڤایه‌وه و بی‌ری تۆله‌ش له‌گه‌ل ئەو خوینه ده‌هات و ده‌چوو شه‌ویکی مانگی شه‌عبانی سالی هه‌شته‌می کوچی موّله‌گی خویان له‌ نزیک چادرگه‌ی (خزاعه) که له‌ سه‌ر ئاوی (وه‌تیر) بۆ هه‌وانه‌وه لایاندابوو هیرشیان بۆ بردن و ره‌حمیان پینه‌کردن و چه‌ند پیاویکیان لی کوشتن و که گه‌رانه‌وه شمشیره‌کانیان خوینیان لیده‌چۆرا.

قورهبیش (به‌نی به‌کر)یان بۆ ئەم کاره پرچه‌ک کردبوو هه‌ر له‌و تاریکی شه‌ره خویناویه‌دا چه‌ند پیاویکیشیان به‌شداری ئەو شه‌ره‌یان کردبوو. نوفل به‌ سمیل و ریشی خویناویه‌وه به‌ شوین پیاوانی خوزاعه به‌ره و حه‌رم هه‌له‌هات، له‌و مانگه‌دا نه‌ده‌بوو به‌پیی نه‌ریت له‌ سه‌ر زه‌وی پیروژ کوشت و کوشتار ئەنجام بدریت. ئەی هاوار دیسان به‌ ئاسانکاری قورهبیش له‌و شوینه خه‌ریک بوو بریسکانه‌وه‌ی شمشیر و رژانی خوینی ئال ده‌ستی پیده‌کرد.

(نوفل) گوته‌یه‌کی زور ناره‌وا‌ی به‌ده‌مدا هات وتی: خودا بوونی نیه ئیوه له‌ حه‌ره‌مدا دزی ده‌که‌ن ئیدی بوچی تۆله‌ی خۆتان ناکه‌نه‌وه، به‌لام پیاوانی خوزاعه چوونه دوو مالی ناوداری تیره‌که‌ی خویان له‌ مه‌ککه‌دا و ئیتر عه‌مری سالمی خوزاعی شاعیره‌که‌ی

خوزاعه به خیرایی خوی گه یانده مه دینه، پیغهمبهر له مزگهوت دانیشتبوو کومه لیک سحابه‌ی به دوردا بوو له به‌رده‌میدا وه‌ستاو دهستی کرد به شیعر خویندنه‌وه و داوای به‌هاناوه هاتتی کرد، پیغهمبهر رووی بریه برای ترساو و وتی: خه‌مت نه‌بیت پشتیوانیت لینه‌کریت. هه‌وریک که‌وته ئاسمان وتی: ئه‌و هه‌وره‌ش سه‌ره‌تای سه‌رکه‌وتتی به‌نی که‌عبه.

پاشتر سه‌رۆکی خیلی خوزاعه (ئه‌دیلی وه‌ره‌قه‌ی خوزاعی) و چه‌ند پیاوینکی خیله‌که‌ی هاتنه مه‌دینه و چاویان په‌ری بوویه ته‌وقه سه‌ریان له داخان هه‌لده‌له‌رزین، ئه‌وه‌ی به‌سه‌ریان هاتبوو بو ئه‌وان شوره‌یی بوو، ئه‌وان دهموچاوی عاره‌قاوی و حالی خوایان بو پیغهمبهر باس کرد و ئه‌وه‌شیان وت که قوره‌یش یارمه‌تی به‌نی به‌کری داوه. بینه‌نگیه‌کی قورس مه‌جلیسی ئه‌وان و پیغهمبهری داپۆشی بوو. قوره‌یش و هاوپه‌یمانه‌که‌ی هه‌له‌ی گه‌وره‌یان ئه‌نجام دابوو. قورسای سه‌ر دل پیغهمبهری گرتبوو. ئه‌و کاته‌ی میوانه‌کانی به‌ بیاباندا به‌ری ده‌کرده‌وه بو مه‌ککه‌ بلیسه‌یه‌کی توره‌بوون له چاوه‌کانیدا داگیرسا بوو، له قوره‌یش توره‌ بوو بوچی هینده‌ه‌زیان له ئاژاوه و شه‌ره، ئه‌وان مرۆف نین دیون، دیوی برسی به‌ شه‌ر، دیوی رقاوی مۆنی قژن، ئه‌وان ریز بو رۆحی خوایان و ئه‌وانی دیش دانانین کوشت و کوشتار ده‌که‌ن، شوکرانه‌ بژیری نیعمه‌تی خودا نین هه‌موو خراپه‌یه‌ک ئه‌نجام ده‌دن ته‌نیا له‌به‌ر خراپه‌یه‌کی گه‌وره‌تر واز له خراپه‌یه‌کی گچکه‌تر ده‌هینن، به‌رده‌وام مه‌ست و زیناکارن، مه‌گه‌ر ته‌نیا بو کوشتار و شه‌ر جه‌سته‌یان له ژن دوور ب‌خه‌نه‌وه، ئای قوره‌یش ئای له شه‌ر، ته‌نیا شه‌ر له عاره‌ق زیتر مه‌ستیان ده‌کات، دیاری خودا بو ئه‌وان قووت و ژیان نیه، دیاری گه‌وره بو ئه‌وان شه‌ر و ئاشووبه. ئیدی ده‌بیت شه‌ری ئه‌وان کوتابی پی بیت ئه‌مه بریاری عه‌رش و ئاسمان بوو لیتره له فه‌رشی زه‌وی، ته‌نیا ئه‌م ده‌یزانی لای که‌سیش نه‌یوت.

له‌کاتی گه‌رانه‌وه‌ی وه‌فدی خوزاعه له ناوه‌راستی بیابان به ئه‌بوسوفیان گه‌شتن که به ته‌نها به سه‌ر ئه‌سپیکه‌وه به سه‌ر لمدا هه‌نگاوی ده‌ناو له ناوه‌هیدا وه‌ک ده‌زگای چینی فه‌رشیکی ماری خه‌ریکی کارکردن بوو ده‌یویست ئه‌و پینانه چاره‌سه‌ر بکات که فه‌رشی جوانی ده‌ ساله‌ی په‌یمانی حوده‌بیه‌ی کون کردبوو ئه‌و فه‌رشه‌ جوانه‌ خه‌ریک بوو کون ده‌بوو.

ئه‌وان به‌ویان نه‌وت لای موحه‌مه‌د بوون وتیان بو که‌نار ئاوی ده‌ریا رۆشتون به‌لام ئه‌و ده‌یزانی لای ئه‌و بوون و که‌تنه‌که‌ی قوره‌یشیان باس کردوه، بو یه‌قین په‌یداکردنیش له‌وه سه‌یری پشتی و لاخه‌کانیانی کرد ده‌نکه خورمای مه‌دینه‌ی تیا بوو، ئیدی گه‌وره‌ی دیاریترین شاری عه‌ره‌ب ترس و بی ئومیدی داگیرت و به‌ره‌و مه‌دینه

به پری کهوت و له بیاباندا له دهریای گهوره ی لمی بیسنوور و نائومیدی چاککردنی دۆخه که ی ورد ده بوویه وه.

به نائومیدیدا پئی داده ناو دهنکی لمی نائومیدیش ده گه شته دلئ، ههرواش بوو به نائومیدی چوو مه دینه و (ئوم حه بیبه) ی کچی فرشئ پیغه مبه ری له ژیر دهر کیشا چونکه ئه و موشریک بوو پیس بوو، به نائومیدی ئه بوبه کر و عومر و عه لی پشتیان تیکرد و ئه وه ی دواییان واته عه لی به نائومیدی نارديه مزگه وت و داوای په نای نائومیدی پیکرد و به گوته ی قوره یشه کان گالته یان به عه قلی کرد و به نائومیدیش به کویدا هاتبوو هه ر به و جییه دا گه رایه وه.

له هه یج جییه ک خۆی نه ده گرت نه یده زانی چیه به لام ده زانی موحه مه د و یارانی نیازی شتیکی گه وریان هه یه، ئه وان وه ک قوره یش نه بوون ئه وان په له یان نه بوو به شینه یی ده یانروانی. ئه وان وه ک قوره یش مردوو نه بوون له دلئ خۆیدا ده یوت: ئه وان ده ژین (ئه مانه زیندوون). ئارامیه ک لای ئه مان هه یه باشتره ناوی لی بنین دووربینی، به هیزتره له مه رگ ئه و دووربینیه چی پنیوو بۆ قوره یش ئه وی ژیریش نه یده بینی و کیژ بوو بوو نه یده زانی چی چاوه پروانی ده کات.

له مه دینه وه زۆر له دووری مه ککه وه بیئاگا له قوره یش خه ریکی خۆ ئاماده کردن بوون بۆ شه ر، شه ری رزگارکردنی مه ککه له خه لکه که ی خۆی نه وه ک دوژمنیکی دهره کی، پیغه مبه ر له جوهره ئیله وه هه والی شه ری پیگه یشتبوو سئ روژ پیش په یمان شکینیه که، فه رمانی به عائیشه ی خیزانی دابوو که لوپه لی سه فه ر و شه ری بۆ بیچیتته وه که س به مه ی نه ده زانی، باوکی (ابوبکر) پئی وت کچم بۆ کوئ، ئه م پیچانه وه بۆ چیه؟

عائیشه به سه ر سوپرمانه وه ده یوت: وه للاً نازانم!!

ئه بویه کر: پیغه مبه ر ده یه ویت بۆ کوئ بروات؟

ديسان وتی: وه للاً نازانم! هه یج نازانم.

له به ره به یانی روژی سنییه مدا کاتیک لمی بیابان و خانووه کانی مه دینه گه لامیو و دارخورماکانی مه دینه به تیشکی خۆر دهره وشانه وه بابای گهوره ی خوزاعه به خۆی و چل سواره وه دهوروبه ری مالی پیغه مبه ریان پر ته پوتۆز کرد و هه والی په یمان شکینیه که ی قوره یشیاندا. که داوی ئه وانیش ئه بسوفیان به ته نیایی گه شت ئیتر خه لکه که له په یمان شکینیه که ی قوره یش و به نی به کر دلئیا بوون.

ئه وجا ئه بوبه کر و عائیشه ی کچی هوشیان چوو ئه وه ی که پیغه مبه ر چۆن مروّف و خودای ئه ویش باش ده ناسی، مروّفی دیو، دیوه که ی ناوی ده ستی ده خاته بینه قاقه یی و ناچار به په یمان شکینی ده کات که به زیانی خۆیه تی و خوداش چۆن

کاره‌کانی خۆی ده‌کات ئه‌وه‌ی له‌ داستانه‌که‌ ماوه‌ ته‌واوی ده‌کات و ئه‌م بۆ مه‌ککه‌ ده‌گێڕیته‌وه‌، باشتەر ئاماده‌ی چوون بۆ ئاسمانیش ده‌بیت ئه‌و که‌ له‌ بن و به‌ینی ئاسمانه‌وه‌ بۆ زه‌وی گه‌رایه‌وه‌ فه‌رمانی به‌ خه‌لکه‌که‌یدا که‌ بۆ (مه‌ککه‌) ده‌رۆات. پاشان ده‌سته‌کانی بۆ ئاسمان هه‌لبێری و وتی: خودایه‌ چاو و دلایان له‌ ئاسماندا کوێر بکه‌ی تا به‌سه‌ریاندا ده‌ده‌ین.

هه‌له‌ی شاریک له‌ دووره‌وه‌ شاریکی دیکه‌ی خسته‌ ئازاره‌وه‌، هه‌ر وه‌ک منالیک که‌ چه‌توونیه‌کانی خۆی ئازاری دایک و باوکی ده‌دا. له‌ پیناو رزگارکردنی شاریک له‌ خۆی شاریک ده‌بزووا. سه‌ره‌تا ئه‌م شاره‌ ئابلقه‌ی خسته‌ سه‌ر خۆی نه‌یده‌هیلا هه‌یچ که‌س بیه‌ ژووره‌وه‌ و بپرواته‌ ده‌ره‌وه‌، ته‌نانه‌ت بازرگانه‌کان کالاکانیان ده‌دایه‌ خه‌لکی مه‌دینه‌ و هه‌ر له‌ ده‌ره‌وه‌ی شاریش کالای مه‌دینه‌یان ده‌کړی. ته‌نیا یه‌ک بازرگان و که‌نیزه‌ و کوێله‌کانی تر هاتبوونه‌ مه‌دینه‌ و خه‌لکی ئه‌وی نه‌بوون بئێ ئه‌وه‌ی بزانی چ باسه‌ و ریگیان درا له‌ ده‌روازه‌ی مه‌دینه‌وه‌ تیپه‌رن تا هه‌یچ هه‌والیک به‌ قورهبیش نه‌گات به‌لام هه‌ر له‌ کاروانی ئه‌و بازرگانه‌وه‌ له‌ ژێر زولفی یه‌کیک له‌ که‌نیزه‌که‌کانیه‌وه‌ نامه‌یه‌ک له‌ لایه‌ن مرۆفیکی ئیمانداره‌وه‌ (حاته‌بی کوپری به‌لته‌عه‌) ده‌رچوو پیغه‌مبه‌ر لێی ئاگادار کرا له‌ لایه‌ن ئاسمانه‌وه‌. پیغه‌مبه‌ر (عه‌لی و میقداد)ی نارد له‌ ژنه‌ نه‌گه‌ران تا نامه‌که‌ی له‌ قژیدا ده‌ره‌ینا دوای ئه‌وه‌ی به‌و دوو سه‌حابه‌ی وت: پشتتان وه‌رگێرن.

پیغه‌مبه‌ر (حاته‌ب)ی بانگ کرد و عومه‌ر داوای کرد بدات له‌ گه‌ردنی به‌لام پیغه‌مبه‌ر ریگه‌ی نه‌دا. وتی خودا ده‌زانیت ئه‌هلی به‌در چ چاکه‌یه‌کیان کردووه‌ که‌ خودا لێیان خۆش بووه‌. عومه‌ر و حاته‌بیش گریان. ئاخ‌ر ئه‌و نیازی هه‌والی قورهبیشی نه‌بوو به‌لکو ویستی رزگارکردنی که‌سه‌ بیکه‌سه‌کانی له‌ مه‌ککه‌ی هه‌بوو.

له‌ سه‌ره‌تادا پیغه‌مبه‌ر سه‌ریه‌یه‌کی هه‌شت نه‌فه‌ری نارد بۆ ناوه‌راستی (زی موره‌) و (زی خشب) ئه‌و جیه‌ی پینان ده‌وت (ئه‌زه‌م) سێ قۆناغ له‌ مه‌دینه‌وه‌ دوور بوو تا خه‌لکه‌که‌ی وا بزانی بۆ ئه‌وی ده‌رۆات، ئیدی مه‌ککه‌ بیئاگا له‌وه‌ی سوپایه‌کی ده‌هه‌زار که‌سی بۆ لای ئه‌و وه‌ک جانه‌وه‌ریک به‌ ئالای سببی و سه‌وز و سوور و ره‌ش داپۆشراو به‌ بیاباندا بۆ لای ئه‌وی ده‌بزووا. گه‌وره‌ی ئه‌و سوپایه‌ ئه‌گه‌ر لێی بگه‌رایه‌ن نیازی بوو ده‌رگای زه‌وی له‌خۆی داخات و ده‌رگای ئاسمان والا بکات، ئه‌و ئیدی له‌ قۆناغی کو‌تایی کاره‌کانی له‌سه‌ر زه‌وی نزیک ده‌بوویه‌وه‌.

ئیدی ئه‌و له‌بری ئه‌وه‌ی دلای به‌ سه‌رکه‌وتنه‌ یه‌ک له‌دوا یه‌که‌کانی ئێره‌ خۆش بیت، له‌باتی ئه‌وه‌ی وه‌ک هه‌ر ده‌سه‌لاتداریک ئه‌فینی عاره‌ق سه‌رینی دوای سه‌رکه‌وتنی

شهریک و بهزینی دوژمنی بیت، ئەقینی شتیک بوو له شوینیکی دیکه بوو هیچ کام له دهسه لاتداران نه یانده زانی چیه؟

هەر ئەو ئەقینهشی برینی قوولی له دلیدا دروست کرد بوو. رهنجی ئەو رهنجی هه موو مروقایه تی بوو. ئەو به رهو مه ککه به ری که وتبوو، به لام مولکی ره های مه ککه و عه رب نه بوو، به لام ئازاری مه دینه و مه ککه و عه رب له دهروونیدا نه دهسپرایه وه، مه ککه یه ک هه نوکه گیرۆده ی ئازاری خۆی بوو، ئازاره کانی مه ککه بۆ ئەم ئازاری هه موو مروقایه تی بوو، رزگارکردنی مه ککه ش رزگارکردنی هه موو مروقایه تی بوو، سه یری سوپای پاش خۆی ده کرد و زۆر به قورسی و پانتاییه کی فراوان به قه د پانتایی بیابان ده بزوا. ئەوه سوپای ئەو نه بوو که ده بزوا به لکو خودی بیابان بوو. لیکدا لیکدا بالی راست و چه پی به رهو مه ککه ده بزوا.

له ناوه راستی بیاباندا بوو مامه عه باسی بینی به خۆی و مال و منالی و به دلی باش و بالی بهرز و ریشی رهش و دهنگی بهرزی و چهزی زۆری بۆ پاره به مال و منالیه وه هاتبوو موسلمان بییت، ئەو زۆر درهنگ که وتبوو، ئاخه ئەو خۆشه ویستی پیغه مبه ر بوو که چی پاره و ریباخۆری له م پیتاشتر بوو، له کوتاییدا توانی به سه ر دیوه حسابداره که ی هه ناویدا زال بییت و له سه ر کاره که ی ده ری بکات و بییت بۆ لای برازا که ی و ئەوه برازا که ی نه بوو که دیده ی دلی به سه ر که وتنه کانی خۆش بییت، به لکو مه خلوقیکی به هه شتی بوو به بینینی ئەو له خۆشیدا دهستی کرد به گریان و به چه ریبه کی شیرین داوای لیکرد شایه تومان به ینیت: ئەویش به دهنگی جه سوری و له دووره وه بیستراوی خۆی وتی (اشهد ان لا اله الا الله و اشهد ان محمد رسول الله) و هه موو مال و منداله که شی له گه لیدا وتیانه وه ته نیا پاره کانی نه بییت که حسابی ئەوان جودا بوو که ده بوو دواتر یه کلا بیته وه. ئەو ده یزانی برازا که ی بۆ مه ککه ده روا نه وه ک بۆ ئەوه ی بیته گه وره ی عه رب به لکو بۆ ئەوه ی بیته گه وره ی دنیا.

پاشان هەر دوو ئامۆزا و برازا دلره قه که ی که له هه موو که س زۆرتر ئازاریان دابوو (ئه بوسوفیانی کورپی حارس) و (عه بدوللای کورپی ئەبی ئومه یه ی پیگه شت. ئینجا پشتی تیکردن ئاخه ئەویش گوشت و ئیسقان بوو زۆر ئازاریان دابوو. ئەمجاره ش ژنه ئاقله که ی وه ک پاشایه ک به لام ساده وتی: با ئامۆزا و پورزا که ت له هه موو زیاتر به رامبه رت دلیان ره ق نه بییت. پاشان عه لی وتی: به ری لینگرن وه ک براکانی یوسف بلین: ئیمه سه ممان له تو کرد به راستی خودا فه زلی توی داوه به سه ر ئیمه دا به لام تو له ئیمه چاکتری، پیغه مبه ریش هەر به شیوه ی یوسف وه لامی دانه وه و وتی: ئەمرۆ روژی سه رزه نشت نیه و من لومه ی ئیوه ناکه م.

فەتحي مەككە

(دە ھەزار گۆلى ئاگرى روواو لە بىبابان بۆ شار دەروان)

رەمەزان بوو دەمولیوی ئەوان وەك پشتی گەرمی بىبابان وشك بووبوو، ئەوان بۆ گوناھى مەخلوق بەرۆژوو بوون، ھەرگیز لە میژوودا رووی نەدابوو سوپایەكى دە ھەزار نەفەرى پیکەو ھە بۆ قەترەيەك ئاو چاویان دابیت بەلام دەمی بۆ نەبەن، خۆر بەدەم مائاوايیکردن لە بىبابان بە تیسكە سوورباوھکانى ئىوارەى ئافەرىنى بۆ ناردن، ئەوان دەرۆشتن و بىبابان و گەردە لەمەکانى لەبەرەمیاندا خۆی رادەخست تا گەيشتنە سەر ئاوەكەى (قەدید) كە دە ھەزار كەس پیکەو ھە لەو ئاوەیان خواردو ھە و ئاوی ئەسپ و حوشترەکانیان دا.

بەلام پەلەیان بوو ھەزان قاچ بەردەوام بەسەر لمدە ھەنگایان دەنا و ریگای نەبوو لەبەردەمیاندا دروست دەبوو، تا ئەو كاتەى بە تەواوتى تاريك داھاتوو و ئەستیرەکانیش بەسەر سەریانەو ھە جریوھیان بۆ كردن و ھەموو سوپاکە لە شىویکدا لەسەر تەختایى زەوى ون بوون و كەوتنە شىویكى نیوان دوو گەردو ھە كە لە دوورەو ھە دیاربوون.

موحەممەد چاوی لە ئاسمان ھەلپرى و پاشان بە سوپاکەى وت لە ھەموو لایەكەو ھە ئاگر ھەلپكەن لەیەك كاتدا زیتەر لە دە ھەزار مەشخەل ھەلكران زیتەر لە دە ھەزار ئەستیرەى ئاسمان كەوتنە سەر زەوى، ھەر دەتوت پیاویك كۆلى ئاسمانى بە كۆلەو ھە بوو ھە كۆلەكەى لە پەر كون بوو ھە و دە ھەزار ئەستیرەى لیکەوتوتە ئەم شىو ھە، پىغەمبەر عومەرى كورى خەتابى كرده سەرۆكى پاسەوانەکانى ئەو ئاسمانەى لە خوارەو ھە بوو نەو ھەك سەرى.

له ئالاكراوهكانى ده‌پوانى كه به‌سهر ريزه ئاگرينه جوان و ريك و پيڼكهكانى سه‌ربازه‌كانه‌وه ده‌شه‌كانه‌وه، له‌م سهر بۆ ئه‌و سهر غارى به‌ ئه‌سپه‌ عه‌ره‌بپه‌كه‌ى ده‌كرد و با مي‌زه‌ر و ريښى ره‌ش و قژى لا دده‌ا، جه‌سته‌ى ده‌توت پووشى ده‌م هه‌وايه‌ هينده‌ سووك بوو، تا به‌يانى ده‌ويست تا يه‌كجار ريڼچكو‌له‌ى ده‌ورى ئوردووى سوپاكه‌ ته‌واو بكات.

عه‌باسى مامى پيڼغه‌مبه‌ر ده‌رچووبووه ده‌روه سا به‌لكو شه‌ره‌ويك، داربړيكي ده‌ستبكه‌ويت و بۆ قوره‌يش هه‌وال بنيريټ، بۆ ئه‌وه‌ى خه‌لكه‌كه‌ بيته‌ لاي پيڼغه‌مبه‌ر و داواى په‌نا و ليڅو‌ش بوون له‌و بكه‌ن پيش ئه‌وه‌ى بچنه‌ ناو شاره‌وه. قوره‌يش له‌ سهر سنوورى نيوان دلراوكى و ترسدا ده‌ژيا شه‌و له‌ لاي كوټايى نه‌ده‌هات، عه‌باس گوټى له‌ ده‌نگى شه‌و بوو كه‌ قسه‌ى بۆ هاوه‌له‌كه‌ ده‌كرد (حه‌كيمي كورى حه‌زام) و هاوريكه‌ى ديكه‌شى به‌يه‌كه‌وه ده‌يان ورتان كه‌ له‌ ئه‌ستيزه‌ ئاگره‌كانيان ده‌پوانى و يه‌كه‌ميان به‌وانى دى ده‌وت: له‌ ته‌مه‌ندا چاوم به‌وه‌نده‌ ئاگر نه‌كه‌وتوو و ئه‌وه‌نده‌م سه‌رباز نه‌ديوه، به‌ديليش وتى خوزاعه‌يه‌ شه‌ر چووه‌ته‌ بنكليشيان، ئه‌بوسوفيانيش ده‌يوت: خيلى خوزاعه‌ زور له‌وه‌ بچووكت و كه‌مترن كه‌ ئه‌و ئوردوو و ئاگره‌ى هه‌بيټ.

عه‌باس ده‌نگى ئه‌بوسوفيانى ناسيه‌وه و وتى، (ئه‌بالحه‌نزه‌له) ئه‌وه‌ توى. ئه‌ويش وتى: ئه‌وه‌ خوټى ئه‌بالفه‌زل، وتى: به‌لى.

وتى: ئه‌وه‌ چيه‌ ئه‌و ئاگره‌ ئه‌بولفه‌زل دايك و باوكم به‌ قوربانټ بيټ. ئه‌بوسوفيان به‌جوريك ده‌دوا هه‌موو ترسى قوره‌يش له‌ ريټمى هه‌ناسه‌ و گوته‌كانيدا دياربوو.

عه‌باس وتى: ئه‌وه‌ پيڼغه‌مبه‌رى خودايه‌ له‌ناو خه‌لكيدا (ئهمه‌ى وت هه‌نديك شانازى به‌ ده‌نگيشيه‌وه دياربوو)، سبه‌ينى به‌ره‌به‌يان له‌ناو قوره‌يشدا روژ ده‌كاته‌وه.

گه‌وره‌ى قوره‌يش ترس له‌ چاوه‌ گه‌وره‌ و ليوه‌ قايمه‌كانى خوټى پيشاندا و وتى: چار چيه‌؟ دايك و باوكم به‌ قوربانټ بيټ.

وتى: وه‌للا ئه‌گه‌ر به‌ توبزى بدات به‌سه‌رتدا ئه‌وا دده‌ا له‌ ملت، وه‌ره‌ و وه‌ره‌ پشتمه‌وه له‌ سهر ئه‌م ولاخه‌ با بته‌م بۆ لاي پيڼغه‌مبه‌ر.

ئه‌بوسوفيان له‌ پشتى عه‌باسه‌وه سواربوو و ئه‌و دووانه‌كه‌ى ديش گه‌رانه‌وه بۆ مه‌كه‌ه.

ئه‌گه‌ر له‌ سهر ولاخه‌كه‌ى پيڼغه‌مبه‌ر نه‌بووايه‌ ده‌ياندا له‌ گه‌ردنى، ئه‌بوسوفيان هه‌سته‌ى ده‌كرد هه‌رگيز هينده‌ بيوژدانانه‌ له‌ مردنه‌وه نزيك نه‌بووه، سبه‌ينى قوره‌يش له‌ قر بوون به‌ولاوه‌ هيچ ده‌ره‌تاني تريان نيه‌. دواړوژى ئه‌و خيټه‌ پيش ئه‌و شه‌وه‌ يه‌كلابى

بووبويهوه، چاره‌نووسی ئەمیش وهک گه‌ورهی قوره‌یش له هه‌مووی خراپتر ده‌بیت، ئەو له ته‌مه‌نیدا زۆر فیلی کردبوو به‌لام ئەم چاره ناتوانیت فیل له خۆی بکات.

به‌لای هەر ئاگریدا رەت دەبوو دەیانپرسی ئەوه کێیه؟ دەیانوت: ئەوه مامی پیغه‌مبەر به‌سەر و لاخه‌که‌ی ئەوه‌وه تا گه‌یشتن به ئاگره‌که‌ی عومهری کورێ خه‌تاب و له و لاخه‌که‌ نزیك بووه‌وه وتی: ئەبوسوفیان هه‌ی دوژمنی خودا، سوپاس بۆ خودا بێ واده و په‌یمان تۆی هینایه به‌رده‌ستمان. مێشکی پر له خوین بووبوو بۆی و به‌ر له ئەوان به‌ره‌و پیغه‌مبهری خودا رۆشت. به‌لام عه‌باس به و لاخه‌که‌وه پیشی که‌وت و ئەوجا عومهر خۆی کرد به ناو چادردا له‌ته‌ک خۆیدا بایه‌کی ساردی بیابانی تورپی کرد به ژووردا و وتی: ئەه‌ی پیغه‌مبهری خودا ئەوه ئەبوسوفیانه و ریگه‌م بده با بده‌م له گه‌ردنی.

عه‌باس وتی: بێده‌نگ به عومهر! ئەگه‌ر یه‌کیک له تیره‌ی به‌نی که‌عب بوایه وات نه‌ده‌وت.

عومهر وتی: تۆش بێده‌نگه به عه‌باس، سویند به‌خودا باوه‌ره‌ینانی تۆم له باوه‌ره‌ینانی خه‌تابی باوکم پینخۆشتر بوو، چونکه ده‌زانم موسلمانێ بوونی تۆ لای پیغه‌مبەر له موسلمانبوونی خه‌تاب خۆشتره.

پاشان پیغه‌مبەر به عه‌باسی وت: له‌گه‌ل خۆت بیهه‌ بۆ خێوه‌ته‌که‌ی خۆت. و سبه‌ینی بیه‌ینه‌ره‌وه بۆ لامه‌وه ئەبوسوفیان خه‌وی لینه‌که‌وت، له‌ناو ده‌سته‌پاچه‌یی ناو مێشکی خۆیدا هه‌رده‌هات و ده‌چوو، ده‌بوو که‌له‌ی خۆی ریک بخاته‌وه ناچار به بیرکردنه‌وه‌ی بکات.

هەر له‌ناو خۆیدا ده‌هات و ده‌چوو، ده‌یوت: ئه‌ی ژیا‌نی مرۆف چه‌ند سه‌مه‌ره و پر پیچه، خۆ ته‌مه‌نی مرۆف له‌چاو بووندا هینده‌ش گه‌وره‌ نیه، بێر له خۆت بکه‌ره‌وه هینده‌ نیه که تۆ له خا‌که‌وه بوویت به مرۆف به دۆلچه‌یه‌ک عه‌قل و ژیری‌ه‌وه. ئیتر گیانی له‌ناو ده‌ریایه‌کی تاریکی دووردا دور له ئاسمان دوورتر ون بووبوو، نه‌یده‌توانی به‌لام ده‌بوو خۆی ناچار به بیرکردنه‌وه بکات: له نیوان خۆی و خودادا، درۆ و حه‌قیقه‌تا ده‌هات و ده‌چوو، له لایه‌ک زۆر ئاسان بوو ئەو ئیره‌بیانه بدۆزیته‌وه که له نیو ده‌روونیا‌ندا به‌رامبه‌ر موحه‌مه‌د و بنه‌ماله‌که‌ی په‌نگی خواردبووه‌وه، له لایه‌کیش بیری ده‌کرده‌وه هه‌تاکو که‌ی شه‌رکردن که خه‌یله‌کانی عه‌ره‌ب وایان لیها‌تووه بێر له هه‌یج ناکه‌نه‌وه ئەوه نه‌بیت که یه‌کتر له‌ناوبه‌رن.

له باپیرانیانه‌وه ئەو باپیرانه‌ی هه‌نوکه‌ش له هه‌ناویاندا ده‌ژین به درێژایی سه‌ده‌کان ناوبانگیان له جه‌نگدا ده‌رکردوه، کێ ده‌توانیت وا له‌مانه بکات ئیدی له خوین گه‌رین موحه‌مه‌د نه‌بیت، بیری له سه‌یرکردنه‌کانی ئەو ده‌کرده‌وه، ئەو

سەیرکردنەى لە نىو چاوەکانیەو هەلدیت دەتوانیت دۆست و دوژمن ناچار بکات خۆى بە دەستەو بەدات، بیری لە بیدەنگیەکانى دەکرده و کە کەس نازانیت چ بیریکی ژیرانە لە پشتیانەو خۆى مەلاس داو، لۆژیکى زیندوووی هەیه کە دەتوانیت هر شاردراوێهەک بخاتە سەر لەپى دەستی، بە راستى شایستەیه بیکەیتە گورەى خۆت مشتە گۆشتەکەى دلت بخەیتە ناو دەستی تا بیویژینیت، ئیتر تا خۆرەلات هەموو هیزی خێر و شەر لە ناو ئەودا مەملاننیا ن بوو، لە کۆتاییدا ئەو شەر ئەبەدیە بە قازانجى چاکە شکایەو، چى مابوو ئەو ئەزموونى نەکردبیت بەلام ئەوى ژیری عەرەب بەختەوەر نەبوو.

لەو کاتەدا لە سەرەتای خۆرەلاتندا تیشکی خۆر لێیدا و هەموو ریشی بە رەنگىکى پەمەیی خۆى نواند، بریسکەپەکی خەندە و فرمیسکی چاوی پیکەو دەروشانەو. سەیری ئاگرەکانى کرد کە کوژابوونەو بەلام بینی هەموو شتیک لەبەردەم نوورى خۆردا دەتریسکیتەو و دەدرەوشیتەو.

لەگەل عەباس چوو خەزەمەت پیغەمبەر، سەرنجیدا تیشکى خودایى ناوچاوی داپۆشى بوو، جیھانىکى ترى لە نیوان مەودای چاوەکانى خۆى و ئەودا هەست پیندەکرد مەودایەک دەتوانریت ناو بنریت بە سکوتى پیروژ.

بە دەنگىکى رەق بەلام نەرم فەرمووی: دایکت رۆلە رۆت بۆ بکات (ئەبوسوفیان)! کاتى ئەو نەهاتوو کە بزانی هیچ خودایەک نیە جگە لە (الله).

دایک و باوکم بە قوربانى بن، چەند بە حەوسەلە و بەرێز و خەزەمەستى، پیم وایە ئەگەر بیجگە لەو خودایەکى دیکە هەبووایە ئەوا دەستبەردارى من دەبوو.

ئەى کاتى ئەو نەهاتوو بزانی من پیغەمبەرى خودام.

بە دەنگىکى نزم کە هەلچوون دەیلەرزاند وتى: دایک و باوکم بە قوربانى بیت، چەند بە حەوسەلە و بەرێز و خەزەمەستى، سەبارەت بەمەیان هیشتا لە دلمدا شتیک ماو.

کە لای پیغەمبەریان بەجیھتاً ئەبوسوفیان دەتوت: گیانى کون بووبوو وریایى لى دادەچۆرا، نەیدەزانى چ بریارىک بەدات.

عەباس وتى: دایکت رۆلە رۆت بۆ بکات موسلمان ببە، شایەتوئیمان بەیتە تا نەدریت لە گەردنت. ئەبو سوفیان نەک لەترسى مەرگ بەلکو لەبەر ئەو گۆرانکاریەى بەسەر رۆحیدا هات، بە تايبەت ژيارانە بە موحەمەدى وتبوو: بابەتەکە ترس نیە من باوەرم بە تۆ نەهتایە، بەلام ئەو قەبولى کردبوو. ئیتر لەو پەرى وىستى خۆیەو شایەتوئیمانى هینا. هەرچەند باوەرى وابوو کە زۆر دواکەوتوو. وەک یەکەم جار بوو جیهان ببینیت شوئینیک سوور و شوئینیکیش زەرد و شوئینیکى دى سەوز بوو. هەستى بە شادی دەکرد چووبوو بە حالەتیکى قوولى بیابانەو.

دوای ئەوێ بە دەنگێکی نزم کە هەلچوون دەیلەرزاند دەیگوت:
عەباس چوو هەوێ لای پیغەمبەر و وتی:

ئەو پیغەمبەری خۆدا ئەبوسوفیان کابرایە کە زۆر حەزی لە ناوبانگە، بەشێکی پێ
دە. موحەمەد لەم گەمە منالانەئە مەرۆف باش تیگەیشتبوو، وتی: بەلێ باش. هەر کەس
بچیتە مائی ئەبوسوفیان پارێزراو دەبیت، هەر کەس بچیتە مالهەکی خۆی پارێزراو
دەبیت، هەر کەس بچیتە حەرەم پارێزراو دەبیت، ئەمەش مانای وابوو لە خێزایی
چوونە ناو هەوێ سوپادا نزیکەئە هەموو کەس پارێزراو دەبیت ئیدی کۆچە و شوپنە
گشتییەکان نابنە خوینگی مەرۆف. ئەو گیانی نەبینراو دەیویست بە ئارامی و لەسەر خۆ
برواتە ناو شار بەلام دونیای بینراو هاوکاری نەبوو.

دوای ئەو هەوێ بەیانی بوو، لەو دیو گۆی زەویەو تۆپی خۆریان بو ئاسمان هەلدا و
لەوێ گیرسایەو، دنیا بە تیشکەکانی ئال و والا بوو مەککە غەمگین و سوپا دلشاد
بەلام راپا بوو بەرەو بە تەنگەبەری شیوەکەئە ناو شاخەکەئە پیش شاردا بزوا وەک
مێروولە بە شوپن یەکدا تیپ تیپ قەتارەیان بەست، پیغەمبەر بە عەباسی و ت،
ئەبوسوفیان لە تەنگەبەرە کەدا رابگرە تا بە چاوی خۆی سەربازانی خۆدا ببینیت.
خێلەکان هەر کامیان بە ئالای خۆیانەو تێپەرین، لەگەل هەر سمکۆلان و حیلە و
تێپەرانندی ئەسپەکان هەر خێلێکدا بە سەرسورمانەو لە دەسلاتی موحەمەد و ئیسلام
دەپیرسی: ئەرئ عەباس ئەمانە کێن؟

- ئەوانە خێلی (سلیم) ن.

- ئاخەر من چیم داوێ لە (سلیم).

- ئەو ئەوانە کێن؟

- (مەزینە) ن

- من چیم داوێ لە (مەزینە)

ئیدی ئەوان لەوێ بوون تا هەزاران سەرباز و سەدان تیرە وەک سوپایەکی
راھینراوی ریکوپیئە تێپەرین، ئەبوسوفیان ماندوو نەبوو لە هەموویانی پرسی و
عەباسیش ماندوو نەبوو وەلامی دەدایەو.

دواتر پیغەمبەر لە نیو تێپە سەوزەکەئە خۆیدا بە موھاجیر و ئەنسارەکان
چواردەور درابوو شمشیر و زریبەندەکانیان لەبەر تیشکی خۆر دەدرەوشانەو و
ئاویژەیان بە خۆر دەدا و ئاویژەییەکی گەورە بوو خۆری دەدایەو، ئەو بیابانەئە
کردبوویە فەزایەک لەو فەزایانەئە خەلکی سادە دەیانوت: بەشێکە لە بەهەشت.

ئەبوسوفیان وتی: ئەرئ عەباس ئەمانە کێن؟

- ئەو پیغەمبەری خودایە لەناو براکانیدا موھاجیر و ئەنسارەکان.

ئەبوسوفيان لە جىھانى زەينى خۆيەوہ بۆى روانين و وتى: باوہر ناکەم کەس بەرگەى ئەمانە بگریت.

عەباس دیوہکەى دیکەى پى پيشاندا کە ئەوہ دەسەلات نىہ:

- ئەوہ ناز و نىعمەتى پىغەمبەرایەتیه.

ئەبوسوفيان ھاتەوہ خۆى تازە لەو شتانە دەگەيشت: بە راستى وایە.

(سەعدى کورپى عەبادە ئالى ئەنسارى) بەلای دەستىەوہ تىپەرى و بە ئەبوسوفيانى

وت: ئەمرۆ رۆژى داستان و شەرہ، ئەمرۆ مولک و مالتان حەلال دەکەين، ئەمرۆ خودا

قورەيشى زەلیل و داماو کرد.

کاتیک ئەبوسوفيان گوتهکەى بۆ پىغەمبەر گىرايەوہ، پىغەمبەر دیوہ ئاسمانیەکەى

وتەوہ:

بەلکو ئەمرۆ کابەى پىرۆز گورہ رادەگىریت، ئەمرۆ خودای گورہ قورەيشى

سەر بەرز کردوہ.

عەباس بە ئەبوسوفيانى وت: برۆ فریای قەومەکەت کەوہ ئىتر ئەبوسوفيان تىی

تەقاند بۆ مەککە، توزى بە شوین ئەسپەکەيەوہ ھەلدەھات کاتیکى بە پىکانى ئاوزنى

دەدا و لەکاتیکدا بە خىرايى دەيدا بە سکی و لاخەکەدا بە دەمى ھاوارى دەکرد: ئەھای

ئەى خەلکى قورەيش موحەمەد سوپايەکى بۆ ھىتاون، لە توانای ئىوہ زياترہ، ھەر کەس

بچیتە مالى ئەبوسوفيان پارىزراو دەبیت.

ژنەکەى لە مالەکەى بۆى چوہ دەرەوہ کە بىنى مېردەکەيەتى چوہ بەردەمى و

ریشى گرت و وتى: ئەم کابرا پى پەتیه روو ھەلمالراوہ بکوژن، خۆى لەو بە پیاوتر

دەزانى چەند ھەنگاو لىی دوورکەوتەوہ و پاشان رووى بۆ وەرگىراو و وتى: خودا

بتکوژیت چ پیاویکى!

ئەبوسوفيان وەک ھەمیشە بە عەقل ھاوارى دەکرد نەوہک بە سۆز دەيوت:

دايکتان رۆلە رۆتان بۆ بکات، لە خۆتان بابى مەبن. سوپايەکى ھىتاوہ ئىوہ دەرەقەتى

نايەن. ئەو دەيوت دەجوللا و دەنگەکە لە ھەموو شوین دەنگى دەدایەوہ (ئەوہى برۆاتە

مالەکەى ئەبوسوفيان پارىزراو دەبیت) ئىستا ئىدى بویرى قسە لە قسەى ئەودا کردنيان

پەيدا کردبوو وتیان، مالەکەى تۆ کى دەگریت. وتى: ھەر کەس دەرگای مالەکەى خۆى

داخات پارىزراو دەبیت و ھەرکەس بچیتە بەیتەوہ پارىزراو دەبیت خەلکى ھەموو بە

پەلە جەلەکانى خۆيان کۆکردوہ و بۆى دەرچوون، ھەندیک ھەرزە و منالیان بۆ

بەرگریکردن بە جیھىلا وتیان ئەوانە دەنیرینە پيشەوہ ئەگەر شتىکیان پیکرا ئەوا

دەدەينە پالیان خۆ ئەگەر ھىچيشيان پى نەکرا ئەوا داواى ھەرچيان لىکردين دەياندەينى.

لاو و ههزره‌کانی قورده‌یش له دهوری (عه‌کره‌مه‌ی کورپی ئه‌بوجه‌هل) و (سه‌فوانی کورپی ئومه‌یه) و (سوه‌یلی کورپی عه‌مر) بۆ شه‌ر کۆبوونه‌وه.

سوپا گه‌یشته‌که‌ناری شار هه‌ر ئه‌و شوینه‌ی پینان ده‌وت (زی ته‌وا)، ئیدی وه‌ک بالنده‌یه‌ک له ئاسمانه‌وه‌ بنیشیته‌وه و باله له یه‌کتر دووره‌کانی کۆ بکاته‌وه‌ تیه‌کان له‌م سه‌ر و له‌و سه‌ر به‌رز و نزم ده‌بوونه‌وه‌ تا بگه‌نه‌ لای پیغه‌مبه‌ر که‌ به‌رده‌وام خه‌ریکی رۆشتن بوو هه‌موو ته‌قه‌لایه‌کی ئه‌وه‌ بوو به‌سه‌ر دیوه‌که‌دا سه‌رکه‌ویت، هه‌نوکه‌ که‌ خه‌ریک بوو بێ خوین رشتن خۆی به‌ ده‌سته‌وه‌ دها ئیدی له‌بری شانازی سه‌ری بۆ خودا دانه‌واند و خه‌ریک بوو ریشی به‌ر پشتی وشتره‌که‌ی بکه‌ویت.

خه‌لکه‌که‌ هه‌مووی چاویان له‌و بری بوو دلنیا‌بوون ئه‌و دۆزه‌خیک له‌ تووره‌یی نه‌بوو بۆ مه‌ککه‌ و بۆ خه‌لکه‌ خراپه‌که‌ی هاتینت که‌ بیانسووتینت، به‌لکو به‌هه‌شتی بوو له‌ لیئوره‌یی و شه‌رم، شه‌رمیک سامیکی سه‌یری له‌ دلی شوینکه‌وتوانیدا خولقاندبوو، شه‌رمیک ده‌شیت ناوی ده‌سه‌لاتی لیئیریت و ده‌سه‌لاتیش نه‌بوو له‌و گه‌وره‌تر بوو. ئه‌مه‌ جوړیکی تاییه‌ت بوو له‌ بیفیزی که‌ قه‌د له‌ سه‌رکرده‌ی هیچ سوپایه‌کدا وینه‌ی نه‌بوو.

هه‌ر له‌ویدا سوپاکه‌ی دابه‌شکرد خالیدی کورپی وه‌لید و له‌شکره‌که‌ی بۆ لای راست، فه‌رمانی پینا که‌ له‌ به‌شی خواره‌وه‌ی شاره‌وه‌ بچیته‌ ناو شار، پینی وت: هه‌ر که‌سیکی قورده‌یش ری لیگرتن و شه‌ری له‌گه‌ل کردن لنین بدن و دروینه‌یان بکه‌ن، تا له‌ (سه‌فا) پیم ده‌گه‌نه‌وه.

زوبیریش له‌لای چه‌په‌وه‌ و ئالاکه‌ی پیغه‌مبه‌ری پین بوو، پیغه‌مبه‌ر فه‌رمانی پینا له‌ سه‌ره‌وه‌ بپرواته‌ ناو مه‌ککه‌وه‌ له‌ ریگه‌که‌دا تا ئه‌وه‌ی ئالاکه‌ی ده‌ستی له‌ (حجون) دابچه‌قینت و نه‌جولیت تا ئه‌و خۆی پینی ده‌گاته‌وه‌ (ئه‌بوعوبه‌یده) یش دانرا بوو سه‌رکرده‌ی پیا‌ده‌ و بێ چه‌که‌کان بیت به‌ناو دۆله‌که‌دا بپروات تا ده‌رواته‌ ناو شاره‌وه‌ و له‌وێ ده‌گاته‌وه‌ به‌ پیغه‌مبه‌ر. ئیدی سوپا که‌وته‌وه‌ سه‌ر ری برین، بالنده‌کانیش له‌ ئاسمانه‌وه‌ به‌ سه‌ر شادا مه‌له‌یان ده‌کرد، رۆژیکی پڕ له‌ گۆران و قورس بوو. بۆنیکی پڕ له‌ فریشته‌ سه‌رتاپای شاری داگرتبوو، چه‌کداره‌کانیش دۆله‌که‌یان پڕ کردبوو هه‌ر کام له‌ له‌شکره‌کان له‌ شوینی خۆیا‌نه‌وه‌ چوونه‌ ژوره‌وه‌ هه‌ر که‌س بیویستایه‌ گویی له‌ ده‌نگی ماله‌کان ده‌بوو ده‌کرانه‌وه‌ و ته‌پوتۆزی پینی ئه‌و هه‌موو سه‌ربازه‌ خۆی ده‌کرد به‌ ژوردا، ئه‌مه‌ سه‌رکه‌وتنی گه‌وره‌ بوو.

سه‌رکه‌وتنیک بیچه‌ک له‌ سولخی حوده‌یبیه‌ ده‌ستی پیکردبوو و هه‌نوکه‌ش بی خوین ده‌گه‌یشته‌ ئه‌نجام، خه‌لکه‌که‌ی که‌ به‌ چاوی سه‌ر له‌ ژوره‌وه‌ خۆیان قه‌تیس کردبوو نه‌یا‌نده‌زانی مه‌ککه‌ به‌ هه‌موو شاخ و داخیه‌وه‌ له‌ پیشوازیدا بوون، چه‌ند ناشایسته‌یه‌ که‌ چاوانی له‌ خاک دروستبووی مروّف نه‌توانیت نه‌بیراو ببینت، له‌ پیناو

نه فسيدا ئه و شتانه نه بينيت كه له ته نيشته وهن، چهند نه سل له باپيراني هه لسا بونه سه رپي تا گه رانه وهى موحه مه دبينن، ژنه به مهرگ سزادراو و پياوه به نازار مرينراوه كانى ده ستى قوره يش به پيوه له پيشوازي دا بوون.

خاليد زور به هيمنى و ليزانيه وه شه رى خوى ده كرد، پاله وانانه هه ركه س به اتايه ته ربي به قوربانى شمشيزى ده كرد، ئه وانى شه ريان كرد ته نها لاه كه م نه زمونه كان بوون، ئه وانى باوه ريان به شه ريكى نه به دى له ته ك موسلماناندا هه بوو، نه مانى شه ريان به خيانه ت ده بينى به رامبه ر به را بردوو و دوورتر له ته مه نى خويان، ميشكيان پر له خوين و هه ناويان تاريك داها ت بوو، هه موو نه وهش هه ر له خه يالياندا بوو كاتيك رووبه پروو بوونه وه دووراو دوور شه ريان ده كرد و دوانزه كه سيان به تير پيكران و كوژران، ئيتر بي نه وه شه رم له خو شيان بكه نه وه هه له اتن و رايانكرد.

زوبه يريش له نزيك مزگه وتى فه تح ئالاكه ي له ئه رز داچه قاندا، له وي نه بزوا تا پيغه مبه ر گه يشت، پيغه مبه ر هه نووكه بو مه ككه گه رابوو يه وه، له و كاته دا وه ك خو ري ك به ته نها له ئاسمان وه ستا بوو، هه ستى به هه ناسه ي قوولى شار له و بيده نگيه دا ده كرد، نه ينى قوولتري مه ككه ده زى ده كرده هه ناويه وه، بو به يتى روانى ئيبراھيم و ئيسماعيلى باپيري فريدر ابوونه ئه و بيابانه وه هينده چول و ته ريكه وه.

باوكه پيره كه و كوره تا قانه كه به ته نها خه ريكي دروستكردنى به يت بوون، نه گه ر په يمانى خودا نه بووايه بو خو شيان باوه ريان نه ده كرد كه س رووى تنيكات، هه ر نه و شاره ته نها دوو مالى لبيوون به كيكيان خودا و نه وى ديكه يان ئيبراھيمي پيره پياو و هاچه رى خيزانى و كوره تا قانه كه يان ئيسماعيل تا ئيستا بوو بووه سه نته رى عه رب و كه سيان نه يانده توانى ده ستبه ردارى بين له چاكان و خراپانيان. ئيدى له ئيستا به دواوهش سه نته رى هه موو جيهان. پاشان پيغه مبه ر هه لسا به ره و تاكه مالى دراوسى ئيبراھيمي باوه گه وره ي جوولا و يارانشى به ده وريدا خويان سازدا و چووه نا مزگه وته وه به ره و (حه جه رولئه سه وه) نه و به رده ي ئيبراھيم و ئيسماعيل به رديكيان بو شوينه كه ي ده ست نه ده كه وت تا خودا هه ر خوى ده يزانى له كويوه نارديه خواره وه تا بو شاييه كه ي پي پر بكه نه وه، ده ستى كى پيوه گرت و ده ست به سو رانه وه كرد.

له راستيدا به ده ورى خودا سو راپه وه هه موو كه س كه سى كى هه يه به ده وريدا خوى ده سو رينيته وه، هه ر به و سو رانه وه يش له قوره وه بووه روچ و له روچه وه بوو فريشته و له فريشته وه وه بووه نه وه ي كه فريشتهش نه يانزانى چيه. بو سه ر به يتى روانى هه لو يه ك راست له ئاستى نه م له ئاسمانه وه ده سو راپه وه و ته وافى ده كرد، كه وانى كى به ده سته وه بوو به و هه موو به تيدا ده كيشان كه له وي بوون و نه و ئايه ته ي ده خو يند (حه ق ها ت و با تيل تيا چوو، با تيل هه ر له زو وه وه تيا چوو بوو)، هه رو هها

(بلى حەق ھات ئىدى باتىل دەست نادات و ناشگە پىتەو) بەتەكان بە كەوانەكەى دەستى ياخود بە زەبرى وشەكانى رۇحى بەملاو بەولادا دەكەوتن.

ھەر بە جەلە سەربازىيەكانىيەو ھىشتا ئىجرامى نەكرد بوو تەوافى دەكرد، دەسوراپىيەو و دەسوراپىيەو، كەعبەش كە تەنھا بەرد بوو بە دەورى ئەمى مرۇفدا ئەویش چ مرۇفنىك دەسوراپىيەو.

(عوسمانى كورپى تەلحە)ى بانگ كرد و كلىلى كابدەى لىوەرگرت، دەستى لە ئەلقە رىزەكەى دەرگای بەیتدا و دەرگاگەش بە خۇشپىيەو خۇى بۇ كردهو، دەرگای لىكراپىيەو كە دەرگای ئاسمان و زەوى بوو پىكەو. چوو ژیورەو، چەندىن وینەى بە مرۇفكرابى خودا و فرىشتانى بىنى ئەویش مرۇفى بى جەل و ناشىرىنى ھەوئەس بزوىن، وینەى ئىسماعىل و ئىبراھىمى بىنى لە باتى عارەق رژاندىن و بەردكىشان خەرىكى تىر و پىشك بوون، فەرمووى خودا ئەمانە بكورژىت، نە بە خودا ئەوان ھەرگىز شتى وەك تىر و پىشكەيان نەكردو، ھەر لەوئى كۆترىكى بىنى بە مۆم دروستكرابوو بە دەستى خۇى شكاندى فەرمانىدا ھەموو وینەكان سەرئەو.

دوو سەد حوقە ئالتون لەوئى دانرابوو، ھەر لای بەلايدا نەكردو، كە لە تارىكىيەكەدا بە تىشكى ئالتونى دەدرەوشاپىيەو. لە دلى خۇيدا دەپوت ئەو بەرد و وینانە پارەپەكى ئىجگار زۆريان ھەپە.

سەدان چاوى ترساوى سەرانى قورەپىشى بىنى لە ترساندا پەنايان بۇ مزگەوت ھىتابوو، ئەويان لەبىر نەچوو بووپیەو لە دلىاندا باش دەپانئاسى ئەگەرچى وینەپەكى ناراستى ئەويان لە سەر زار و دەمیان بۇ خەلكى دەخولقاند تا بتوانن لەگەلى بە شەپ بىن ئەو ئىستا لەناو تارىكى بەیتدا خۇيان حەشارداو و ئەویش دەرگایان لىدەكاتەو و دىتە ژوورەو حەقیانە سەد جار بكورژرىن ئەگەرچى دەستیان بە ئەلقەى بەپىتیشەو و گرتىت بەلام دىسان ئەو نایانكورژىت كە مەزنى ئەويان لە ژيان و رەفتارەكانىدا دەپىنپەو. ھەموو ئەوان كرانە دەرەو پاشان پىغەمبەر دەرگای لەسەر خۇى و ئوسامە و بىلال داخست، بچ ئەوئى بە رووكەش ھىچ بلى و بىدەنگ، مەگەر خودا ھەر خۇى بزانىت لە پىشت ئەو بىدەنگىيەو خۇى مەلاس دابوو، ھىچ كامیان ھىچیان نەدەوت، ئاخەر دەپانزانى لە ساتى ئاوادا بىدەنگى چەندە جوانە.

پىغەمبەر رووى كرده دیوارى لای دەرگا و دوو ستوون لە ستوونەكانى كابدەى خستە لای چەپ و دانەپەكىش لای راست و سیانىشىيان لە پىشتىيەو ئىدى نوپژى كرد و رۆشت، ئىمە نازانىن لە نوپژەدا بۇ كوئى رۆشت، بە ناو بەیتدا بە ھەموو لاكاندا وەك بفرىت، سوپاپىيەو و (الله اكبرى) دەكرد و (لا اله الا الله) دەخوئىندەو چاوەكانى بە روناكىيەكى سەپىر پىرشنگىدا و ھەوا تەژى لە نەعردەتە دەبوو، رۇح بۇ ئەم مالا گەپراپەو

که دمیک بوو وهک کۆتریک، ئه‌ویش کۆتریکی راسته‌قینه و نه‌وهک له مۆم دروستکراو فری بوو و ئیره‌ی به‌جیهیلا بوو، به‌هیت هه‌ناسه‌ی ئاسوده‌یی هه‌لمژێ و پیغه‌مبه‌ر ده‌رگا‌که‌ی کرده‌وه و رۆشنایی له‌ته‌ک خه‌لکی بۆ ژووره‌وه هورۆژمی هینا. خه‌لکی ریزبوون و چاوه‌پوانی ئه‌ویان ده‌کرد که داخو پیغه‌مبه‌ر چی ده‌کات؟. ده‌ستی به‌ هه‌ر دوو لاشیپانی ده‌رگا‌که‌وه گرت و ئه‌و له ژووره‌وه رۆحی تیر بووبوو بۆیانی روانی تا ئه‌و دونیایه‌ به‌خیر بینیت که ده‌هاته ناو جه‌سته‌یه‌وه، بزه له‌سه‌ر دانه سپیه‌کانی بروسکه‌ی ده‌دا وه‌ک خه‌لکی به‌هه‌شت بیت و له‌گه‌ل پۆلیک فریشته‌ی بالدار بۆ چه‌ند ساتیک بۆ دلخۆشکردنی مرۆف بۆ زه‌وی هاتییت. به‌ چاوانی پر له‌ میهره‌وه له‌ هه‌موانی ده‌نۆری، رۆحی تۆزای و گونا‌ه‌باری ئه‌وانی له‌ناو کانیای رۆحی خۆیدا ده‌شۆرده‌وه.

ده‌ستی به‌ نوتقدان کرد، ئه‌وه ئه‌و بوو نوتقی ده‌دا یان ئه‌وه رۆحی ئه‌وان بوو به‌ ده‌وریدا ده‌هاتن و ده‌چوون، رۆحی شار خۆی له‌به‌رده‌میدا راخست بوو، ئیدی ئیستا دره‌نده‌ی مه‌که‌که وه‌ک گیانه‌وه‌ریکی برینداریش نه‌یده‌نالاند هه‌نوکه مه‌که‌که چه‌پۆکیکی پیندا مالرابوو و بیده‌نگ بۆ گوته‌کانی موحه‌مه‌د کۆلان و ده‌رگا و په‌نجه‌ره‌کانی خۆی خستبویه سه‌ر پشت، ئیدی به‌ره‌ی قوره‌یش و به‌ره‌ی موحه‌مه‌د، ئه‌و دوو به‌ره‌یه‌ی یه‌کیان له‌ولا و یه‌کیان له‌مبه‌ر بوون بووبوونه‌وه به‌یه‌ک، ئه‌گه‌رچی باریک وه‌ک خه‌یال وینایان ده‌کرد به‌لام هه‌موو دونیایه‌کی نه‌ناسراو له‌ زه‌ینیاندا راخرا بوو، چاوه‌پوان بوون ئه‌و به‌ وته‌کانی چۆن بۆیان روون و شه‌فافی ده‌کات.

فه‌رمووی: په‌رستراو ته‌نها خودایه و به‌س، بی شه‌ریکه، به‌نده‌که‌ی خۆی (مه‌به‌ستی خۆی بوو) سه‌رخست و هه‌موو گرۆکانی ژیرخست، هه‌موو حه‌ق و حیسابیک له‌ژیر پێی مندايه (ئه‌و دونیا له‌ ژیر پیندا بوو هیچ نه‌بوو به‌لایه‌وه) جگه له‌ زیوانی به‌هیت و ئاودانی حاجیان، کۆژرانی هه‌له و نیمچه قه‌سدی -قامچی و تیلا- که خویندانیکی زۆری له‌ سه‌ره، که بریتیه له‌ سه‌د حوشر به‌ مه‌رجیک چل دانه‌یان ئاوس بن. ئه‌وان ده‌یانزانی به‌و وتانه‌ی ریز و حورمه‌ت بۆ خوینی مرۆف بگێریته‌وه ئه‌و هه‌موو خوینه‌ی له‌و شاره و له‌ دوورگه‌ی بیابانی عه‌ره‌بدا به‌ ناحه‌ق ده‌رژا بگێریته‌وه که ئه‌گه‌ر باش لووت پتوه‌نایه‌ خا‌که‌که‌ی لم نه‌بو و به‌لکو خوین بوو وشک هه‌لاتبوو.

(هۆ خه‌لکی قوره‌یش خودای بالاده‌ست نه‌ریتی جاهیلی و شانازی باوباپیرانی هه‌ل پێچایه‌وه، هه‌موو خه‌لک نه‌وه‌ی ئاده‌من، ئاده‌میش له‌ گل دروستکراوه) پاشان ئه‌و ئایه‌ته‌ی خوینده‌وه له‌وه ده‌دویت که خودا بۆ دروستکردنی ئیمه له‌و ژن و پیاوه‌ی که دایه و باوه‌گه‌وره‌ی ئیمه بوون قوری به‌ ده‌سته‌وه گرتوه و له‌وانیش

هه موو مروّقه كان تر بوونه ته وه (يا ايها الناس انا خلقناكم من ذكر و انثى و جعلناكم شعوبا و قبائل لتعارفوا ان اكرمكم عندالله اتقاكم).

پاشان فهرمووی: ئه ی ئه هلی قوره یش ئیوه پیتان وایه من چیتان لی ده کهم؟

وتیان: خیر و چاکه، برایه کی به پیز و کوری برازیه کی به پیزیت.

فهرمووی: من ئه وه تان پیده لیم که یوسف به براکانی وت (لا تثریب علیکم الیوم) ئه مرۆ روژی سه رزه نشت نیه. برۆن هه مووتان ئازادن. جیهانی پیغه مبه رانه ی ئه و له تو له زور گه وره تر بوو تا مروّ قوولتر بی دونیای فراوان و فراوانتر ده بیت. ئه وی پیغه مبه ر قودره تی ره های خودای له بهر ده ستدا بوو به لام لیخوشبوونی هه لبارد، ئه وان ده یانزانی لانی که م ده یوانی هه ندیک له پاره زور و زه به نده کانیان بو سه ربازه هه ژاره کانی به ریت، به لام ئیدی له ویدا سه روه ر خودا بوو عه قل له وی بوو به لام خزمه تکار بوو نه یینه ک له کاره کاندا هه بوو نه یینه کی قوول که ئه وان نه یانده زانی چیه؟! پاشان عه لی چوه خزمه تی و کلله که ی به یتی به ده سته وه بوو، وتی: پیغه مبه ری خوا ده رگاوانی و ئاودانی حاجیانمان بده ری سلأواتی خودات له سه ر بیت!. به لام پیغه مبه ر وه لامی نه دایه وه ئیدی به رگه ی سه رزه نشتیکی دیکه ی خودای نه ده گرت، وتی: (عوسمانی کوری ته له) له کوئی به پیشانانداو کلله که ی دایه و وتی عوسمان ئه مرۆ روژی چاکه و وه فاداریه، وه ریگرن تا هه تا هه تایه. مه گه ر زالم وه گه رنا که س ناتوانیت لیتان بسینیته وه، ئه ی عوسمان خودای گه وره ئیوه ی کردۆ ته ئه مینداری ماله که ی خوی، بو تان هه لاله بیخون، له و پشکه بخون له م ماله پیروزه وه پیتان ده گات.

*** **

خور خه ریک بوو له ناوه راستی ئاسمان نزیک ده بووه وه، دۆله که ی مه که که وه ک ته نوور گه رم هه لایسا بوو، مانای نزیکبوونه وه ی نویری نیوه رۆ بوو، روژیکی قورس و که یل تیپه ری بوو پیوستی به هه وان وه بوو، ته نها به ده نگی بیلال ده حه وایه وه وتی به بیلال بچیته سه ر بانی که عبه و هه موو شار پر له بانگ بکات.

ئه بوسوفیان و دووان له گه وره کانی قوره یش که پیستی ره ش و رابردوی کوپه یی ئه ویان بینی نه یان توانی گوئیان له ده نگی خو شی بیلال بیت.

(عیتابی کوری ئه سه ید) وتی: خودا ریزی له باو کم گرت که زوو مرد و گوئی له م قسه ناخوشانه نه بوو.

(حارسی کوری هیشام) یش بو لاندی: وه لاهی بمزانیا یه حه قه شوینی ده که وتم. ئه بوسوفیان پیشتر ئه زمونی کردبوو وتی: وه لالا من نقه ناکه م، هه رچی بلیم ده نگه زیخیکیش بیت، بو ی ده گیریته وه

پيغەمبەر چوۋە دەرەۋە بۇلايان ھەرچيان وت بۇي گيرانهۋە. ھەر بۇيە دەميان داچەقاند و لچ و ليويان خوار بووبوون و چاۋەكان سوور ھەلگەران و وتيان: كەس لەوي نەبوو تا ھەۋالت بداتى شاھتە دەدەين كە تو پيغەمبەرى خودايت.

مەككە بۇ ئەو فەرشى بوونى راخستبوو، ھەيف كە خەديجەى لى نەبوو، لەو بيابانەدا ھەرگيز ئەوى لە بىر نەچوۋ بوويەۋە، ھەرگيز بۇنى قوۋلى ژن بوونى خەديجەى لە ھىچ ژنيك تردا نەبينيۋە. (خەديجە) مالەكەيان ھى ئەوان نەبوو كە بۇي بپوا ئيدى ھى ئەو نەبوو دواى دەرکردنى لە مەككە بە عەقىلى ئامۇزاي بپرا بوو و فرۆشتبووى. نەيشى دەتوانى مالى ھىچ كەسى ديكە بۇ خوى ببات. بۇيە بۇ مالى ئامۇزاكەى (ئوم ھانى) رۆشت و خوى شوررد و ھەشت ركات نويزى كرد كە نويزى ھىچ نەبوو نويزى شوكرى فەتح بوو.

خوينى تو كەسى ھەلال كردبوو كە زور خراپەيان بەرامبەر بە موسلمانان كرد بوو و دواتر لە زوربەيان خوش بوو:

عەكرەمە ھەلھات و ئيبن خەتەل خوى بە كەعبەۋە ھەلۋاسى و ئەنسارپەك نەخشى خوينى بە ديوارى كەعبەۋە نەخشان و شمشيزەكەى تا ھەناوى برد.

(حارس) لە مەككە زور ئازارى پيغەمبەرى دابوو عەلى ھەمووى ھاتەۋە بەرچاۋ و كوشتى (ھوبارى كورى ئەسودە) ھاتبوۋە سەر رىي زەينەبى كچى پيغەمبەر و ئەۋيش لە دەستى ھەلھات بوو و كەوتبوو و سكەكەى لەبار چووبو بەلام ناو چاۋەكەى ھيتايى و بە زيندوويى مايەۋە، موسلمان بوو پيغەمبەر لىي خوش بوو.

(نمەيلەى كورى عەبدوللا)، مەقيسى كورى سەبابەى كوشت كە بە درۋوۋە موسلمان بووبو و ھاتبوويە مەدبەنە و ئەنسارپەكى بە ناحەق كوشتبوو و بۇ مەككە ھەلھاتبوو و پەيوەندى كرد بوو بە موشرىكەكانەۋە

(صەفوانى كورى ئومەيە) تكاى بۇكرا و موسلمان بوو، فەزالەش پياويكى ئازابوو كاتيك پيغەمبەر كاتيك تەۋافى دەكرد ھات بيكوژيت بەلام پيغەمبەر نيازى دللى خوى بە خوى وت و ئەۋيش بى و ھەستان باۋەرى پيھيتاۋ ئەۋيش لىي خوش بوو.

دواى ھەشت سال پيغەمبەر لە مەككەدا بيخەم بۇ ئاسمانى روانى كە ئاسمان لە باخىكى گەورەى بە ھەشتى دەكرد پپ لە نور بوو، ئەستيرەكان گولى سوورى ناوى بوون لە دەموچاۋى ئەميان دەرۋانى كە مانگى چۈاردەى راستەقىنە بوو خەرمانەى دابوو و مانگ دەيويست ئەۋپەرى بەخشندەيى خوى بنوئيت پيغەمبەرايەتى روناك بكاتەۋە بەلام دەرھەق نەدەھات.

ئەستيرەكان بەم ديو و ئەو ديوى قژى چەور و خاوينى رەشيدا دابەزى بوون و گەردوونىكى ديكە ليزە لە مەككە خولقابوو، ئەو ئەو شەۋە لە مالى ھىچ كەس نەمايەۋە

له (صهفوان) چادریکیان بۆ هه‌لدا له مه‌ککه‌ی ده‌روانی دایکی و باپیره‌یی و مامه‌مه‌زه‌یی و خه‌دیجه و دوو کچه کۆچکردوو هه‌که‌ی هاته به‌رچاو. پیغه‌مبه‌رایه‌تی زۆر برینی قوولی کردبوو یه‌ رۆحی ناسکیه‌وه و به‌لام زۆر ده‌رگای لیکردبوو یه‌وه که نوور ریژیان ده‌کرد.

له پاش ویرد و نویژ چوو هه‌ سهر جیگا که‌ی، دوا‌ی شه‌که‌تیه‌کی تاقه‌ت پروکین خه‌وت، خه‌ون که مانای به‌ بیداری ده‌دا، هه‌موو پرسیاره قورسه‌کانی ژیان‌ی پر له گیژاوی مرو‌فایه‌تی به‌ زمانیکی دیکه‌ی ئاسان بۆ چاره‌سه‌ر وه‌رده‌گیژا. خه‌وت و خه‌ویکی قورس و ئارام له ته‌ک خۆیدا بردی ئه‌ مرو‌ف شه‌ریکی گه‌وره‌ی کردبوو به‌ سوپا مه‌زنه‌که‌یه‌وه شه‌ریکی خویناوی، ئه‌گه‌رچی ده‌ستی بۆ جه‌سته‌ی دوژمن نه‌برد بوو، ئه‌وه دوژمن نه‌بوو که سه‌رکه‌وتبوو، ئه‌وه ئه‌م بوو به‌ سوپا که‌یه‌وه، که‌تیه‌به‌ له دوا‌ی که‌تیه‌به‌ ریکوپیکی هاتبوو هه‌ شه‌وه، به‌لام ئه‌وه رۆحی بوو خویناوی بوو.

ته‌قه‌لای دابوو، له ئه‌مرو‌وه بۆ ئه‌به‌د، ئازار و شه‌پی مرو‌ف له ته‌ک مرو‌فدا کۆتایی پیه‌ینیت هه‌موو به‌خشنده‌یی دل‌ی بکاته گۆزه‌ی بریاره‌وه و به‌ سه‌ر سه‌خترین دوژمنی خۆیدا هه‌لیریژیت و لینیان خو‌شیت، به‌لام ژیان‌ی مرو‌فه‌کانی تا قیامه‌ت ده‌بینی هه‌مدیس شه‌ریان بوو ئه‌وه له جیهانی رۆحی خۆیدا ده‌بوو هه‌راو جه‌نگ له ته‌ک ئه‌وه رۆحه شه‌رانیه‌ی مرو‌فه‌کاندا هه‌لایسینیت، ئه‌وه هه‌موو شه‌رانه‌ی که شه‌پی هه‌موو ته‌مه‌نی مرو‌ف بوون له سه‌ر زه‌وی تا قیامه‌ت رۆحی ئه‌ویان شه‌که‌ت و خویناوی کرد بوو.

هه‌روه‌ک بلیت هه‌ر دوو باله‌که‌ی رۆحی شه‌ته‌ک درابن، جه‌نگاوه‌ریک بوو له پیناو هه‌موو مرو‌فایه‌تیدا ئه‌مرو‌ف له مه‌یدانی شه‌ردا جه‌نگا بوو، مه‌یدانی مه‌ککه‌ مه‌یدانی هه‌موو بوون بوو، خودا خۆی و هه‌موو فریشته‌کانی و رۆحی هه‌موو پیغه‌مبه‌ران که هه‌لسابوونه‌وه حوزوریان هه‌بوو، له‌به‌ر چاوی هه‌مووان له مه‌یدانی شه‌ردا بردبوو یه‌وه. ئه‌گه‌ر هه‌ر پاشایه‌ک له‌بری ئه‌وه با ئه‌وه شه‌وه هه‌ر نه‌ده‌خه‌وت، ئه‌مرو‌ف گه‌وره‌ترینی سه‌رکه‌ته‌کانی ئه‌وه بوو، به‌لام ئه‌وه پیغه‌مبه‌ر بوو نه‌وه‌ک پاشا، ئه‌وی پیغه‌مبه‌ر بیجگه‌ له جه‌نگ بیری له زۆر شتی تر ده‌کرده‌وه.

خیزانه‌که‌ی (ئوم سه‌له‌مه) بۆ پارشینو هه‌لسایه‌وه دیتی له‌وه شه‌وه‌دا له ناو جبه‌یه‌کی سپیدا وه‌ک ستوونیک له نوور به‌ پتوه بوو نویژی ده‌کرد، جه‌سته‌ی سپی له جوانیدا پرشنگی ده‌دا، له‌گه‌ل خودا هه‌ر ورته‌ ورتی بوو، وا به‌ کول‌ نزای ده‌کرد هه‌روه‌ک تکای داواکردنی هه‌موو پیغه‌مبه‌ران بۆ لیخۆش بوونی مرو‌ف هاتیبته‌ ژیر ئه‌م چادره‌وه، ئه‌م شه‌وه‌ک جه‌نگاوه‌ریکی راسته‌قینه‌ عیباده‌تی ده‌کرد، عیباده‌تی راسته‌قینه‌ به‌ رۆحی ئاره‌قاوی ماندوو هه‌ ده‌برده‌ به‌رده‌م باره‌گای خودا و ده‌یکرد به‌ ژووردا.

فریشته‌کانی ده‌رگاوانی ئاسمان هەر زوو به زه‌رده‌خه‌ونه‌وه ده‌روازه‌کانیان لی ده‌کرده‌وه وه‌ک سه‌رکرده‌یه‌کی سه‌رکه‌وتوو چونکه ده‌یانزانی که له شه‌ردا به سه‌رکه‌وتویی گه‌راوته‌وه. عیباده‌تیک ئه‌ویش هه‌ول و تیکۆشان بوو هه‌روه‌ک ئه‌وه‌ی ئه‌مرۆ ئه‌و ئه‌م کردبووی.

ئوم سه‌له‌مه نه‌یده‌زانی ئه‌و به خودای خۆی چی ده‌لێت به‌لام هینده‌ی ئه‌و به ژيانی له ته‌کیداناسییتی و به‌وه‌نده‌ش له توانای دل و عه‌قلی ئه‌ودا بیت که به به‌خشنده‌یی‌وه یارمه‌تیاں ده‌دا که تینگات ده‌بیت شتیکی ئاوی وتبیت که ده‌یوت: سوپاس خودایه‌ گیان، که له‌م بیابانه دوورده‌مانی به‌نده‌ی لاوازت به‌ته‌نها به‌جینه‌هیللا، یارمه‌تیت دام به هه‌موو ئه‌و قوناغانه‌دا تپه‌رم که بشیت مرۆفی پیدا تپیه‌ریت، سه‌د جار شوکر خودایه گیان لیم ببوره، سوپاس که ژيانی به‌نده‌کانی خۆت پی گرنگه‌.

بای ره‌حمه‌تی تو زۆر فینک و میهره‌بانه که به‌ر ئیمه‌ی مرۆف ده‌که‌ویت، هەر بۆ خۆت ده‌توانی هه‌موو کاره‌کان ئه‌نجام به‌ده‌یت سه‌رکه‌وته‌کان تۆمار بکه‌یت، که‌چی هەر بۆ پاداشت و به‌زه‌یی خۆت ئیمه‌ش ده‌که‌یت به‌شدارای ئه‌و کارانه‌ی که هەر هی خۆتن، سوپاس خودایه‌ گیان که ریگه‌ت به‌ ئیمه‌ داوه له‌گه‌لتدا کار بکه‌ین، هه‌ست به‌ شانازی خودایه‌تی تۆوه بکه‌ین و دلناییه‌کی به‌ قه‌د دلای بچوکی خۆمان ده‌ست بکه‌ویت که بزانی پێش ئه‌وه‌ی بخزیننه‌ ناو گۆره‌وه و به‌م سه‌حرای ژیانه به‌ره‌هوت و چله‌وه ئیمه‌ش به‌قه‌د توانای لاوازی خۆمان شتی‌کمان کردوه، لیره له‌بیر نه‌کراوین.

ئیدی ئه‌و هەر هه‌له‌ده‌ستاو دانیشه‌وه و کړنووشی ده‌برد و جه‌سته‌ی بۆ ته‌سه‌للای رۆحی شه‌که‌تی ته‌قه‌لای ده‌کرد، نه‌ک هەر ته‌مه‌نی شه‌ست سالی و بیست سال له ئه‌رکی پیغه‌مبه‌رایه‌تی له په‌لوپۆی نه‌خستبوو به‌گور و تینی سه‌ره‌تای پیغه‌مبه‌رایه‌تی‌وه به‌رده‌وام به‌لکو زیتر ده‌هرزی و ئه‌گه‌ر شایسته‌ بیت بووتریت: ئه‌و پیغه‌مبه‌رتر ده‌بوو. مرۆفی پیغه‌مبه‌ر بیر له خۆی ناکاته‌وه ئیتر زیتر ئه‌وانی مرۆف لای ده‌بوونه سه‌نته‌ر، هەر بۆیه خۆشه‌ویستی یارانی له دلدا زیتر ده‌بوو. هەر بۆیه له‌و په‌رسته‌ی ئه‌و شه‌وه‌دا نزای بۆ مرۆقه‌کانی دی و ئوممه‌ت و یاران کردبیت، ئه‌و سه‌حابانه‌ی ئازاری ئه‌وان زۆر گران بوو له‌لای، ئه‌وان له ته‌ک ئه‌مدا ئه‌و هه‌موو شه‌ره‌یان به نوینه‌رایه‌تی به‌شه‌ر ئه‌نجامدا بوو، نه‌ترسا بوون ئه‌وان له ریگه‌ی نه‌ترسانه‌وه ده‌ره‌قه‌تی ئیزرائیلیش هاتبوون.

ئهم و ئه‌وان پیکه‌وه له نه‌به‌ردیکه‌وه بۆ نه‌به‌ردیکی دیکه رۆشتبوون، بوونی ئه‌می به‌شه‌ر له ناویاندا به‌ گوشت و ئیسفانه‌وه گور و تینی به‌وان به‌خشی بوو ئیدی له مه‌رگ نه‌سه‌لمیوونه‌وه، له مردن رزگاریان نه‌بوو زۆریان شه‌هید بوون خوینیاں لمی گه‌رم و سووری بیابانی ئاودا بوو، رۆحانیکی ئازا و جه‌سور بووبوونه‌وه به‌ خاک،

به لام به سهر ترسان له مردندا زال بووبوون، ميشكيان پر له خوین دهبوو، به گزی رۆحگه ليكي زور و زه به نده ياندا دابوو، رۆح گه ليك سه رگه ردان له هه وادا، به فرمان ئهم هه روهك تير بۆيان ته قى بوون و له ريگه ي عه زاب و كوشتاره وه به سه رياندا زال بووبوون.

له دژى جاهيليه تى عه ره ب له بيا باندا له جه نگاندا به دۆخى دژواردا تيبه پريبوون، دۆخانتيك كه ئه گهر له بيا باندا به ژماره يه كى كه مه وه له تهك لم و سوپاي فراوان و پرچه ك و دلره قى دوژمندا تينه كه وى لى تينا گه يت، بيا بانتيك بيجه له بيده نكي بيبرانه وه و هاوار له خدا هيچى تيدا ده ست ناكه و يت، له وى هه ناوت له تينوويه تيدا ده سووتيت و لاشه ت وه گيژه وه ده چيت، خۆرى تووره و وشك ليت ده دات.

ته پوتوز له ژير پي ئه سه په كانبانه وه وهك هه ور پيئانه وه ده ئالا، عاره قه و توز و يال و مى ئه سپى داده پۆشى، له حالتيكى وادا مروّف له تهك مردندا ده سه و يه خه بيت به خوى بلّ كه واته مه رگ ئاوايه، گه رما له په لۆپۆى بخات و با بهر قامچى بدات. كه چى مروّفانتيك نه نالين و پاشه كشه نه كهن و به تكا و پارانه وه تينه په پرن، ئه و مروّفانه ياره كاني ئهم بوون كه خدا شانازى پيوه ده كردن كه به نده ي راسته قينه ي ئه و بوون و خه نده ي ده هاتى كه نه فخره كه ي به وانيدا كرد بوو هه روا به خه سار نه چوو بوو. پيغه مبه ره كه يشى شانازى ده كرد كه له و سه رى ريگه كه وه ستابوو و كومه لى مروّفى جواميرى پيشكه ش به مروّفايه تى كرد، ئه وان پيوستيان هم به گورينى زه ين و هه ميش گورينى دلّيان هه بوو.

له و بيا باندا ئهم له تهك ئه واندا ناسكى وه حيان به تيژى شمشير گورى بوو، له گه ل دوژمنى چه ند به رامبه ر له خويان زياتردا جه نكي بوون، كه دوژمن چه ند گه وره تر بيت سه ركه وتن هينده گه وره تر ده بيت ئه وان له هه لومه رجي له و شيويه دا بووبوونه سه رمه شقى شه رى ئينسان له تهك ئينساندا.

له پيناو ئينساندا هه نوو كه ش به رى ئه و هه موو ره نجه ي له بهر ده ستدا بوو، له شه و و رۆژيكا كه سه له هاى سال چاوه روانى رۆژيكي واى ده كرد، ئاسمانى مه ككه يه ك پارچه نوورى خودايى داپۆشى بوو، زور ئه وانى خۆش ده ويست و به ده نكي نزم و ميهره بانه وه بۆ ئه وان نزاى ده كرد و له كاتيندا بۆ قوناغيكى نوئى له پيغه مبه رايه تيدا له ناو لافاوى شه ر و ئازارى به ناحه قدا هه ر ئه وان بوون به رگه يان گرت، خودا وه ند ئه ركى قورس و قاره مانانه ي رووبه روو بوونه ودى شه رى به م و ئه و ياره لاوازه ي سپارد بوو ئه وانيش مه ردا نه شانيان دابوو به ر، به ده نكي به رز هاواري (الله اكبر) يان چرى بوو هاواريكى ئاوا سه رسه ختانه پيشتر له ناو عه ره بدا له كه س نه بيسترا بوو،

دیوه که یان خستبوویه زنجیره وه به لکو بۆ فریشته یان وهرگیزابوو ههر ئه و روژیک و تبووی دیوه که ی من موسلمان بووه.

ئه و یه کپارچه ئیراده بوو، به لام ئیراده یه کی کویر نه بوو، به لکو ئیراده یه کی بیبا بوو. ماوه یه کی کوورت گوئی له شاته شاته کانی نه فس بوو که ههر زوو وهک هه وریکی نه زوک له بهر تینی گهرمای بیبا باندرا وه وایه وه. هه نووکه ئیدی بۆ دونیای سکوت و بیدهنگی گه رابوو یه وه.

ئای چهند پر ئازاره ئه زمونه کانی پیغه مبه رایه تی، به داخوه ته نانه ت نزیکتین هاوړیکانی شی نه یانده توانی به ته واوه تی وینای بکن راسته ئه وان به ته واوه تی لئی غه ریب نه بوون تاراده یه ک پیغه مبه رایه تیان تیدا بوو، بی ئه و ئه زمونه نه ده شا هه رگیز نه ده شا لئی تیگهن و بینه یاری ئه و، سه حابه و یار کتیبه ئه گهر چه شه ی ئه زمونی توی نه کردیبت، نالیم ئه وان نه بوون به لام به راستی ئه و ته نیا بوو، ئه و ته نیاترین دوایین پیغه مبه ر بوو، ههر بویه کاتیک دوایین ئایه تی بۆ دابه زی یه کیک له یارانی گریا و وتی من بۆ زهوی ده گریم ئیدی بارانی وهی به سه ردا ناباریت وهک بللی بۆ ته بیبا بانیکی به ره هوت.

ئه مه بوو هونه ری پیغه مبه رانه که به هاکی ویران کردنی گوی زهوی نه بوو، به لکو قوتار کردنی بوو، ئه و هه نووکه به روچی مه ککه ی گرتبوو، له و سه ری بی سه روبه ریه وه رزگاری کردبوو و به بارته قای گیانی خویی و هاوړیکانی له و ویرانه یه ی پیی تینابوو و هینابوو یه ده ره وه.

ئیدی نه یده ویست پشوویه که له جهنگ و ئازاوه بدات به لکو ده ویست بۆ ئه به د شه ر و ئازاوه کوتایی بیت، ئیدی ئه زمونی پیغه مبه رانه له دایکبوونیکی نویدا بوو، ئه و که هه رگیز بۆ ئه و شتانه تووره نه ده بوو که ته نها بۆ خوی بوو، هه روه ها هه رگیز نزاکان بۆ خوشی نه بوون مه گهر ته نها له و به شه یدا که په یوه ندی به وانی دیه وه هه بوو.

ئه و له ئه وه ل روژی پیغه مبه رایه ته وه (من) ی به جی هیلابوو، ههر بویه له و کاتی حوزوره شدا که شه وی بیبا بانه به بهر په نجه ره ی چادره که دا تینه ده ری، ئاسمان بی سه روبه ریه کی ره ش نه بوو ته ژی بوو له سکوت و وشه ی نایاب، خه لکی نووستوون و ئه ستیره کان به سه ر سه ریه وه بوون، دووباره ههر بۆ ئه ون، له ته ک خودادا ده ئاخفا.

هه نووکه ش به ری ئه و هه موو ره نجه ی له به رده ستدا بوو، له شه و و روژیکدا که سه له های سال چاوه روانی روژیکی وای ده کرد، ئاسمانی مه ککه یه ک پارچه نووری خودایی داپوشی بوو، زور ئه وانی خوش ده ویست و به دهنگی نرم و میهره بانه وه بۆ ئه وان نزای ده کرد.

ئىستا بۇ قۇناغىكى نوپى پىغەمبەرايەتى چاك دەيزانى كه خۇى چيه و داواى چى دهكات، ئو شتەى هەر ئو شهوه به نهوتراوى لاي خۇى هيلايهوه و داواى ئو شهوهش له رهفتار و وتار و رووگهيدا بى ئهوه ناوى بهينيت ئاماژهى پندهدا، يارانيشى ئهوانهى باش دهيانناسى بهو ئاماژه نهوتراوانه دهگريان، ئو نهوتراوهى ئو شهوه كه بيجگه له بېدهنگى و دهنكى خودا هيچى تر نهدهبيسترا، قۇناغى داواى كرانهوهى فهتخى مهككه بوو كه له دوا پىغەمبەرايەتيدا روى دهدا.

ئىستا كاتى پارشيو بوو كه بهيانى ههژدهى رهمهزانى سالى بهجيهيلانى مهككه بوو دهبوو كهسهكانى دهوروبەرى بۇ پارشيو بهخه بهر بهينيت و پيش ئو كه له شيرهكانى مهككه ملان بهرهو ئاسو دريژ بكن و به قوقه بانگى خور بكن كه زوو كه! رابه و خهريكه شهو تولى كيشاوه و خهريكه وردترين ئهستيرهى بهره بهيان بكوژيتهوه.

هرواش بوو داواى خوردنى جاميك شير و چهند دهنكه خورمايهك فريستهى رۆژ دهروازهيهكى گچكهيان له روناكى له قوولايى تاريكيدا والا كرد، ئىدى گوپى له دهنكى بيلال بوو بانگى بهيانى بيژا ئيتر ئههيش له چادرهكهى دهرچوو بۇ جهماعهت و بۇ مزگهوت رۆشت كاتيك پيى به لمى بيابانهكهدا دهن، دهروشت و عهد له ژير پينيدا دهنكى دهدايهوه، لمى شارىك كه موحه مه د پيى ناوهته سهر ههواكهى ههلمژيوه.

سهحابهكانيش ههر كاميان لهو تاريك و رووندها له فريسته دهچوو كه به بالهكانيان ليكدابيت، لهو ناوهدا دههات و دهچوون، فريستهى ئاسمانيش بۇ ئاوهدانى مهككه دابهزى بوون، تا نويزيان ئهجامدا و له خزمهت پىغەمبەر دانيشتبوون ئو كاتهى ئاسو وهك گولى لاولاوى شين گهشابوويهوه.

ئو دهمهى له مزگهوت دهرچوون پىغەمبەر له ناوياندا وهك خورى سپيده دهدهرهوشايهوه، بالندهكان ههر ههموويان لهگهله بهره بهيان خه بهر بووبونهوه دهيانويست سلاو له پىغەمبەر بكن، له ههر شوينتيكهوه دهروشت، له يهكه يهكه ئو بهردانهى دهدا كه زيكران دهكرد و به ئاگا دههات لهو شوينهى كه ههر لهوى پىگهيشتبوو، ههستى به نزيكى فهزاي نوورينى خودايى دهكرد كه له ههموو جيهكهدا زياتر ههستى بهو نزيكه دهكرد.

دهنگى ههناسهدانى شارى له بېدهنگيهكى قوولدا دهشنهفت، مهككه نهگيرا بوو بهلكو رزگاربوونى تيدا پىگهيشتبوو، ئو كاتهى لهپر خور له شاخهكهوه دهركهوت، ههموو شوينتيك دهدهرهوشايهوه، جگه له سوپا سپى پۆشهكه خهلكى ناو شارى مهككه هيشتا له خوى قوولدا بوون، بهلام رۆحى نوپى شار بانگى دهكردن كه له خهو رابن من ليترهم.

پيغهمبەر به و به يانیه شاری به سەر کردهوه خۆر به سهریدا پرشنگی دها هینده زیاتر مووی رهشی و ریشی و رهنگی پیستی دهرهوشانهوه، ههندی جار بۆ رابردووی چاوی پر له فرمیسک دهبوو، سهری له و پیرهژنانه دا که وهک کورپی خۆی ناویان دههینا، که ههنوکه بووبوونه پیرهژن و وهک مرۆفیکی گچکه له بهردهم مالهکانیاندا خۆیان کۆم کردبوو که ئەوان هاوریکانی خهدیجه بوون بهسهری کردنهوه. ساله‌های سال چاوه‌پوانی رۆژیکی وهها بوو که به شاره به‌خۆر سووتاوه‌که‌ی بگاتهوه، خۆر خه‌ریک بوو رمیک بۆ ئاسمان کشا بوو، کهم کهم رهنگی بیابان مۆر هه‌لده‌گه‌را و به سیتیه‌ر داده‌پۆشرا، ئەو ئیدی بۆ به‌ردهم چادره‌که‌ی خۆی گه‌رابوو‌یه‌وه، خه‌لکی مه‌ککه‌ش له خه‌وه هه‌ستا‌بوون هه‌ستیان ده‌کرد دونه‌یا گۆراوه و وهک رۆژه‌کانی دی نیه، به‌لام رۆژ هه‌ر رۆژ بوو رۆژ نه‌گۆرابوو به‌لکو ئەوه ئەوان بوون که گۆرا بوون، هه‌موویان له‌به‌ردهم مزگه‌وتدا کۆبوونه‌وه و به ته‌مابوون موحه‌مه‌د بیت نوتقیان بۆ بدات و بریاره‌کانی خۆی رابگه‌یه‌نیت.

هه‌ر له و کاته‌دا بیانیان که ناوچاوی وهک خۆر روون و ژیر پینی و شتره خیراکه‌شی هه‌وری توز بوو به خیرایی وهک ئەوه‌ی به‌دهم بایه‌کی خیرای ئاسمانیه‌وه ده‌بزوا، به بیینی ئەو گۆریان تیکه‌وت و گه‌شانه‌وه‌ت و نوتقیدا به چاوی پر له میهره‌وه سهری هه‌مووانی ده‌کرد، وه‌سف و سه‌نای خودای کرد به و وه‌سفه‌ی شایسته بیت.

به جۆریکی تایبه‌تی پیغهمبهرایه‌تی ته‌ژی له شهرم و بیفیزی پینی وتن: خه‌لگینه! خودای گه‌وره خاکی مه‌ککه‌ی حه‌رام کردووه له و رۆژه‌وه ئاسمانه‌کان و زه‌مینی به‌دییه‌تیاوه، له‌به‌ر ئەوه تا رۆژی قیامه‌ت به حه‌رامی ده‌مینته‌وه، بۆ هه‌یج که‌سیکی ئیماندار نیه، دره‌ختیکی ببریته، ئەگه‌ر که‌سیک ئەو کاره‌ی کرد و وتی: پیغهمبەر کوشتاری کردووه، بلین خودا ئیزنی داوه به پیغهمبەر و ئیزنی نه‌داوه به ئیوه، منیش (شهرمی ده‌کرد ده‌یوت، منیش ئاخ‌ر رۆحی گه‌وره‌ی وهک ئەویش شهرمی خۆی هه‌یه له به‌ردهم خه‌لکا ناوه‌وه خۆی پيشان نادات)، منیش کاتیکی یه‌ک رۆژه‌م بۆ حه‌لال کرا و پاشان مه‌ککه وهک جاران حه‌رام کرایه‌وه، با ئەو که‌سه‌ی ئاماده‌یه ئەو هه‌واله بگه‌یه‌نیت به و که‌سه‌ی لی‌ره نیه.

ویستیان پرسیار بکه‌ن به‌لام کاتیک له پرسیارکردن ده‌وه‌ستین ئیدی وه‌لام بۆ خۆی دیت وتی: نابیت درکیکیشی لی دهره‌هینریت و راوی تیدا بکریته و ونبووی هه‌لبگیریته‌وه، مه‌گه‌ر که‌سیک بیناسیته‌وه و داری سه‌وزی بیریته‌وه ده‌یویست مه‌ککه شاری رۆح بیت هه‌روهک ئەو کاته‌ی باوک و کوره‌که (ئیه‌راهم و ئیسماعیل) بۆ ئەوه‌یان دروستکرد (عه‌باس) ده‌یوت: پیغهمبهری خودا بیجگه له گیای (ئیزخر) چونکه مال و حالیان به و گیایه داده‌پۆشن.

فهرمووی: که واته بیجگه له گیای ئیزخر.

به لام بی مروّف که بیکه نه شار رۆح نابیته شار، ده بیت مروّف پاریزراو بیت، به نی خوزاعه پیاوئیکیان له (به نی له یث) کوشتبوو به بیانوو گرت و وهک نوتقه ده ریکی به دهسه لات له چاره سهردا وتی:

خیلی خوزاعه ئیدی کهس مه کوژن، یه کینکتان کوشتوو ده بیت خوینی بدهم. به مهش که خۆی خوینه که ی بدات هه مه دهسه لاتی خۆی سه لماند و هه میش ری له وه گرت: له ترسی ته ماح و نه دانی پاره به رهنگاری وته کانی بینه وه، ئاخو مروّفی ده شته کی له شه هین تیژتر، ئاوه زی له به رژه وهندی خۆیدا وردتره.

بۆ له مه و دواش وتی: له دواي ئه م ساته وه هه ر که سیک کوژرا، که سوکاری دوو مافیان هه یه، یان بکوژه که ی ده کوژریته وه یان خوینه که ی ده دریت.

ئه مهش مانای حورمهت و پاریزی تاک و ریگری له شه ری خیله کانیش که ئه وهنده به سه ر یه کتردا سه رده که وتن و له یه کتریان ده کوشت تا ماندوو ده بوون، ئاخو سه رکه وتنی به رده و امیش ئه گه ر دریزه ی پی بدریت مروّف ماندوو ده کات.

ئه وه مانای بوونیکي نوئ بوو له ناو عه ره بدا ئه مه موعجیزه بوو زور به روونی روویده دا، موعجیزه یه ک ئه وانی عه ره ب تیی ده گه یشتن، ئاخو دایکانی عه ره ب کورده کانیان بۆ مردن گه وره ده کرد نه وه ک بۆ ژیان، ئه مه بۆ دواتر پیچه وانه ده بوو یه وه، هه ر بۆ یه یه کیک له ده شته کیه ژیره کانی یه مه ن له و شوینه ی داماوانه لئی دانیشتبوو ژیرانه هه ستایه وه و وتی: ئه مه م بۆ بنووسه!

پیغه مبه ریش وه ک عه ره بیکی له و ژیرتر پیشانیدا که ئه و هه موویان ده ناسیت ئه و مروّف و بیابان ده ناسیت فهرمووی: ئه وه بنووسن بۆ (ئه بو شات)

وای چ روژیک بوو ئه م روژه له ژیانی مه ککه دا، په یامه که ی موحه مه د به ته واوه تی نمایان بوو بوو، وه ک نه ریتی شاری له سه ر بیابانی نائینسانی و هه وهس و حه ز روژراو له سه ره تاوه به گومانه وه مامه له یان له ته ک گوته کانی ده کرد، به لام دواي گوته گه لیکي له زار ده رده په رین که ئه وانی ده سووتان، ئیدی دیوی نه فسیان ده یقوچاند و له شار هه لده هات یاخود موسلمان ده بوو له کاتیکدا ئه و ده بوو تۆله یان لیکاته وه که چی یارمه تیده دان، ئه و ئیدی سه فه ره که ی گه یاند بووه کو تایی، شه رمی ده کرد له بینینی ره نه کانی به ره ی ئاده می دواي وته کانی هه موویان روشتن له بلێسه یان تیوه ئالابوو.

ته نها یاره کانی مانه وه له موهاجیره کان و ئه نساره کان، بینان مه ککه به ته واوه تی رزگار بووه هه نووکه مه ککه خاوه ن نه یینه کی گه لیک قووله.

ئەنسارەكان لەناو خۆياندا بوو بە مقۆمقويان، بۆ يەكتريان دەروانى و دەيانوت، پیتان وایە دوای رزگاربوونی مەككە پیغەمبەر لە شارەكەى خۆیدا بمینیتەوه؟ لەو كاتەدا پیغەمبەر بەسەر گردی سەفاوه بوو نژای دەكرد و لەو دەورووبەردى دەروانى و نژای دەكرد.

هەزاران بەلكو ملیونانى وەك تۆ لەسەر ئەم گردۆلكەیه رادەوهستن و هەمان جۆرى تۆ بیر دەكەنەوه.

هەرچەند كەسیان وەك ئەویان پیناكریت، بیرى لە ئەركەكانى خۆى دەكردەوه كە دەبیت تا دەرگای بەهەشت هەر كار بكات، گوئى لە ویزە ویزى باى بیابان دەگرت، گەردەلولویكى خەتەرناك پینیدا دەدا و رەنگى گلى دەبەخشیه لمى سووتینەر، بە دريژایى چەندین سەده قەرچەقرچى ئازارەكانى مرۆڤى بە گوئى ئەودا دەدا، بۆیە تەنها پەرسەنتى رووت تەسەللای نەدەدا، دەبوو پردىك لێیدا ئەویش بە چ زەحمەتێك كە دريژاییهكەى هەر لە خۆیەوه تا قیامەت بیت بەسەریدا مرۆڤەكانى لە ئاگرى دۆزەخى عومریان رزگار بكات.

ئێستا ئیدی گەیشتبوو سەبوورى ئیش و ئازارى پیغەمبەران، ئازارەكانى ئەوان رەنجەكانیان لە پینا و مرۆڤدا لەو دیو و لە دونیای دیهوه نرکە نرک دەنگیان دەهات. ئەمیش وەك ئەوان ئازاریك بەر مرۆڤ دەكەوت سووتیهك دەكەوتە گیانى، ئەگەر یارمەتى خودا نەبیت كئ تینی بەرگەگرتنى ئەو هەموو ئازارەى هەیه.

فریشتە هەوالی نیازەكانى ئەنسارى پيدا ئەویش بیرى لەوه كردهوه كە مرۆڤ هەرچەند گەوره بیت بەلام ناتوانیت لە سروشتى خۆى واوهر بروات، دنیا راستیه و رۆحى مرۆڤیش پۆشراوه بە جەستە و دەروونیش پرە لە خەيال و دەسووسە.

ئەو دەیزانى چیانوت: بەلام ویستی لە زارى خۆيانى بیستیت، بەلام شەرمیان كرد بۆیە شەویلگەى خوارەوهیان لەرزى و نەیانتوانى بیلین. پیغەمبەر داواى لیکردن كە بیلین و تیان، پیغەمبەر بۆ ئەوان چاوى پر بوو فەرمووى: پەنا بەخودا ژيان ئەو ژيانەیه لەناو ئیوهدا بیت، مردنیش ئەو مردنەیه لەناو ئیوهدا بیت، ئەو باش دەیزانى وشەكان هەلبژیریت.

*** *** ***

خەلكى مەككە پیغەمبەر و یارانى بە رەفتاریاندا ناسیوه، بەختەوهردى لە ناوچاویان بریسكەى دەدا، بینیان كە رۆحیان ئەوان بۆ بەردەرگای بەهەشت رینمایى دەكات، رازى بوون حالىك بە گۆرانى خۆیان بە دەستیان هینابوو، لەناو خۆياندا شادمانى جیى گرتبوو، ئەمە مانای گەیشتنى میوهى دارى رۆحیان بوو، بەمەش رینگەیان لە گەنننى

جسته‌یان گرتبوو، ئەمان هەرچەند پشتیان بە رینموونیه‌کانی عه‌قلیان گرتبوو، بەلام نه‌یانتوانی بوو ری له داته‌پینی ئیراده‌یان بگریت، ئەوه ئیتر ئیمان بوو له شوینیکی وای سه‌ریاندا که عه‌قلی دیلی چه‌ز فه‌رمانی به‌واندا ه‌دا تا ئەوپه‌ری ئازادبوون تاوی ده‌دان. ئەمانیش تازه‌ چاویان کرابوووه‌ و زانیان ئەو ئازادیه‌ ته‌نها به‌ ئیمانیه‌تان به‌ده‌ست ده‌هات ه‌ر بۆیه‌ بریاری به‌یعه‌ت و ئیمانیان به‌و که‌سه‌دا که تا ئەو کاته‌ش پیتان ده‌وت موحه‌مه‌د دوا‌ی ئیمانیش که‌ په‌یمانیک‌ی قوول بوو به‌ پیغه‌مبه‌ر ده‌گۆرا.

ه‌ر بۆیه‌ پیغه‌مبه‌ر له‌ سه‌ر گردی سه‌فا بۆی دانیشت و عومه‌ریش له‌ خواریه‌وه‌ بوو خه‌لکه‌که‌ی ریک‌ ده‌کرد ه‌موو مه‌که‌که‌ش بۆ ئیمانیه‌تان وه‌ستا‌بوون له‌ سه‌ر گو‌یرایه‌لی و به‌ گو‌یکردن، به‌گو‌یره‌ی توانا به‌یعه‌ت‌یان به‌ پیغه‌مبه‌ردا. ه‌ر له‌و‌یش ژنانیش وه‌ک پیاوان به‌یعه‌ت‌یاندا.

پیغه‌مبه‌ر فه‌رمووی: به‌یعه‌ت‌تان له‌گه‌ل ده‌به‌ستم له‌ سه‌ر ئەوه‌ی هاوه‌ل بۆ خودا په‌یدا نه‌که‌ن، به‌ فه‌رمانی پیغه‌مبه‌ر ژنان به‌یعه‌ت‌یان به‌ عومه‌ردا هاوه‌ل بۆ خودا په‌یدا نه‌که‌ن. پیغه‌مبه‌ر: دزیش نه‌که‌ن.

هیندی ژنی ئەبوسوفیان وتی: ئەبوسوفیان پیاویکی رژده‌ ئەگه‌ر که‌میک له‌ ماله‌که‌ی بیه‌م ره‌وایه‌؟

ئەبوسوفیان وه‌ستا بوو وتی: ئەوه‌ش که‌ بردووته ه‌ر چه‌لاله‌. پیغه‌مبه‌ر پیکه‌نی و دانه‌ سپیه‌کانی بریسکانه‌وه‌ و هیندی ناسیه‌وه‌ وتی: ئەوه‌ تو هیندی؟

هیند شه‌رمی کرد که‌چی به‌ چه‌مزه‌ی مامی پیغه‌مبه‌ر و موس‌لمانان کردبوو، وتی: به‌لی، ئەی پیغه‌مبه‌ری خودا تکات لیده‌که‌م، له‌ کاره‌کانی پیشووم خۆشبه‌، خودا لیت خۆش بیت.

پیغه‌مبه‌ر فه‌رمووی: له‌ سه‌ر ئەوه‌ش نابیت زینا بکه‌ن. هیند وتی: بۆچی ئافره‌تی ئازادیش زینا ده‌کات. پیغه‌مبه‌ر فه‌رمووی: نابیت رۆله‌کانیان له‌ناوبه‌رن.

هیند وتی، به‌ منالی په‌روه‌ده‌مان کردن که‌چی ئیوه‌ به‌گه‌وره‌یی ه‌مووتان کوشتن ئیوه‌ و ئەوان باش ده‌زانن. ئاخ‌ر (چه‌نزه‌له‌)ی کو‌ری له‌ شه‌ری به‌دردا کوژرا بوو. عومه‌ر به‌م گوته‌یه‌ی هیند هینده‌ پیکه‌نی که‌وت به‌ پشتدا.

پیغه‌مبه‌ر خوین و به‌ کوشتدانی به‌ عاده‌تی عه‌ره‌ب ده‌زانی که‌ ئەو که‌وتبووه‌ ویرانکردنی، پیکه‌نینه‌که‌ی عومه‌ریش بۆ گه‌وره‌یی رۆحی پیغه‌مبه‌ر بوو که‌ ژنیک به‌و ئازادیه‌ له‌به‌رده‌میدا ده‌دا که‌ جه‌رگ و دل‌ی مامه‌ خۆشه‌ویسته‌که‌ی ده‌ره‌یتابوو.

کى ئو گوڤه‌ى هه‌بوو قسه‌ى مرؤڤىكى وا وه‌رگريټ و بى کاردانه‌وش بيت ئه‌گه‌ر
پيغه‌مبه‌ر نه‌بيت، به‌خودا ئه‌م پيغه‌مبه‌رانه‌ش مرؤڤگه‌لى سه‌يرن كه‌ ئه‌وه‌ دوايه‌مين
تره‌مه‌يان بوو ئه‌و له‌به‌ر چاوى خؤى ده‌يبيني.

پيغه‌مبه‌ر نۆزده‌ روژ له‌ مه‌ككه‌دا بؤ ريكوپيټ كردنى كار مايه‌وه‌، له‌ ماوه‌ى ئه‌و
نۆزده‌ روژهدا هه‌موو رووداوه‌ دلته‌زينه‌كانى مرؤڤ خؤيان نواند، ئازارى كؤيله‌كان
سؤزى ئه‌وى ورووژاند، دواى ئه‌وه‌ به‌ ئازارى مرؤڤه‌كانه‌وه‌ له‌ سه‌ر سينگى به‌ سه‌ر
پشتى حوشتره‌كه‌يه‌وه‌ كه‌ به‌ جووله‌يه‌كى به‌ ريتم و راگرتنى ملي كه‌ به‌ دلنيايييه‌وه‌ پيټى
به‌ پشتى بيباباندا ده‌نا ريگاي بيبابانى گرته‌به‌ر.

ريگايه‌ك له‌ ديو مه‌ككه‌وه‌ ده‌ستى پيكره‌ بوو ريگايه‌ك بوو و خؤله‌ميشى و كپ و
لمى و قاقڤ هه‌زاران سه‌رباز به‌ دوايه‌وه‌ كه‌ عه‌باكه‌يان به‌ دهموچاويانه‌وه‌ پيچابوو تا
باى وشكى بيبابان دهموچاويان نه‌سوتينيټ و گرى تينوويه‌تى له‌هه‌ناويان به‌رنه‌دا
سوپايه‌ك بيجگه‌ له‌ سوپاي فه‌تى مه‌ككه‌ هه‌موو پياوانى چه‌كدارى قورده‌يشيش شويني
كه‌وتبوون. ئه‌و له‌ پيش سوپاكه‌يه‌وه‌ بؤ ئه‌وه‌ ده‌رؤشت له‌ كاتيكدى ئه‌و له‌ناو ئه‌واندا بوو
له‌ كاتيكدى له‌ نيوان ئه‌و هه‌زاران فريشته‌دا كه‌ جيهانه‌كه‌ى ديان ته‌نى بوو و ئه‌وانيش
پي به‌ پيټى ئه‌و به‌ باله‌كانيانه‌وه‌ ده‌رؤشتن ته‌نها په‌رده‌يه‌كى ته‌نك هه‌بوو. كه‌ فريشته‌كان
له‌ ديو و مرؤڤه‌كانيش له‌م ديو ئه‌وانيان نه‌ده‌دى.

نۆزده‌ روژ بنه‌ماكان و سروته‌كانى ئيسلامى له‌ وانهى سه‌رده‌مى پيشووى بؤ
جوداكرده‌وه‌ و فيرى كردن كه‌ فير بن و فير بكرين، بيه‌خشن و كه‌متر وه‌رگرن تيټى
گه‌ياندن ئه‌وه‌ى بيه‌خشيت به‌خته‌وه‌رتره‌ له‌وه‌ى وه‌رده‌گرټ، ئه‌وانى مه‌ككه‌ش عاشقى
بوون چه‌زيان لى بوو لاي ئه‌و ببينن و ببينرين، به‌ زمانى ئارامى و خؤشه‌ويستى
رينماييكردن و بؤ هيدايت و خوداپه‌رستى فه‌رمانيدا به‌ (ئه‌باسه‌عيدى خه‌زاعى)
پايه‌كانى حه‌رم تازه بكانه‌وه‌ كه‌ شايسته به‌م رؤحه‌ تازه‌ى مه‌ككه‌ بيت.

سريه‌كان به‌ بيباباندا به‌ هه‌ر چوارلادا بنيريټ تا خه‌لكى بانگ بكه‌ن بؤ ئيسلامه‌تى،
هه‌موو بته‌كانى ده‌وروبه‌رى مه‌ككه‌ كه‌ ره‌مزى ئه‌و شته‌ بوو له‌ ناو مرؤڤه‌كاندا بوونى
هه‌بوو ئيستا كه‌ نه‌مابوو ئيدى ده‌بوو ئه‌وانيش بشكينرين، بانگه‌وازيك له‌ناو مه‌ككه‌
بانگى كرد كه‌ له‌ هه‌مان كاتدا بانگى ناو هه‌ناويشيان بوو كه‌ بتى ناو ماله‌كانيان بشكينن
كه‌ بتى ناو دلان شكابوو. ئيدى به‌ره‌و بيبابان ده‌رچوو، دواى ئه‌وه‌ى ته‌مه‌نيك
بيره‌وه‌رى تيدا زيندوو بوو بوويه‌وه‌، ئه‌وانه‌ى له‌ مه‌ككه‌ بيره‌وه‌ريه‌كانى ئه‌و خؤريك
بوون ئاوا بوو بوون ئيتر جاريكى دى له‌ سه‌ر زه‌وى هه‌لنه‌ده‌هاتنه‌وه‌، ئه‌و ده‌ويست له
هه‌مووان خؤريك هه‌لبيت هه‌رگيز ئاوا نه‌بيت، تيشكيك له‌ چاوه‌ عه‌ره‌بيه‌كانيه‌وه‌ ده‌بينرا
كه‌ بؤ دوورى پي ده‌روانى.

شەرى حونەين

(دۆرانى سوپاي زەبەلاح و بىابانى تەژى

بە خۇسازدانى وەحشىيانە بۇ جەنگ)

لە رۆژانى داھاتوودا رووداوەکان بە شىۋەيەكى خىراتر دەچۈنە پىش، رووداوەکان ھەنوۋكە تەنھا رووداۋ نەبوون بەلكو بەشىك لە شەكەتى و گوشت بوون، دلى دىۋەكەى مەككە كەوتبوو بەلام ھەوالى پىنگەيشت كە تىرە عەرەبە دلرەقەكانى دوور لە مەككە خۇيان ئامادەى شەپ كەردبوو، بۇ ئەوان فرسەت بوو كە تواناي خۇيان لەبرى قورەيش بسەلمىنن كە گەورەى عەرەبن و درىژە بە نەرىتى عەرەب لە شەپ و خوينرېژى بسەلمىنن. كابراى ھەكىمى عەرەب ھەر زوو وتوويەتى: لە دلى ھەر عەرەبىكدا بلىسەيەك ھەيە، ئەو بلىسەيە بكوژىتەوہ لە عەرەب بوون دەكەويت، بلىسەى ھەلكىشانى شمشىر و خوين.

ھەنوۋكە بىابان تەژيە بە خۇسازدانى وەحشىيانە بۇ جەنگ، پىغەمبەر لەوہ تىنگەيشت ئەو دونيايەى ئەو دەيەويت لەم بىابانەدا رۆى بنىت ھىشتا ماويەتى سەربگرىت، ئەو دەشتەكيانە ھەموو سەيركردنيان پر لە رق بوو دەبوو وايان لىبكات ببنە مەخلوقى ناسكى وا لە رۆح تىبگەن.

وتيان خيل و تىرەكانى (ھەوازن) و (سوقەيف) و (نەسر) و (جەشم) و (سەعدى كورپى بەكر) و چەند تىرەيەكى (بەنى ھىلال) كە لە نەوہكانى (بەنى عىلان)ن، لە پشتى

مالیکی کوپری عهوف که هه موو سهروهت و سامان و مال و منالی داوه ته بهر و بیابانی له تهک خوئی جولاندوه و ده لیت به خزم و خیله که ی ئه گهر شوینم نه که ون بو شه ری موحه مه د ئه وا شمشیره که م به راوه ستاوی داده نیم و خو می به سه ردا دده م تا له پشتمه وه دهر بچیت و ئه وانیش شوین گه وره که یان که ئه وه که وتوون و به بوون و نه بوونیا نه وه.

ئیسنا هاتوون و تا نزیک شیوی (حونه یین) که تنها یانزه میل له مه ککه وه دوره بارگه و بنه یان خستوه و بو شه ر خو یان ئاماده کردوه، عاقله کان پیی ده لین کاره که ت هه له یه به لام ئه و هه نووکه بووه ته شه ی تانیکی ته وا و بیجگه له شه ر و خوین هیچ نابینیت.

پیرترین شاره زای خیله که ی (درهیدی کوپری سه ممه) چوه لای مالیک، ئه وه ی بینی که مالیک کردبووی که متر پیاوی عاقل ده ی کات دهنگی گریان و هه رای ژن و منال و باعه و باره و حيله و پر مه ی ئازه لان و گهرمای خو ر و ته پوتوزی که وه ک دیو سه ری له سه ر بیابان ده بزوینیت نه ی ده توانی بی ری ناو که لله ی وا ریک بخت که لی تیگات، وتی: بوچی ئه م به زمه ت ناوه ته وه؟

مالیک وتی: ویستم له پشت هه ر پیاوی که وه مال و مناله که ی دابنیم تا غیره ت بیگریت و شه ر بکات.

درهید وتی: به خودا تو تنها بو شوانی باشی، دو راو چی پنده کریت؟ تو ئه گهر سه رکه ویت تنها پیاویک به که لکت هاتوه که بتوانیت شیر هه لگریت، خو ئه گهر دو رایش ئاوا حه یا و ئابرووت ده چیت.

مال و مناله که ت بو دوو قه لای مه حکه م دوور بخه ره وه، ئه گهر سه رکه ویتت ئه وا پیت ده گه نه وه خو ئه گهر بشدورییت ئه وا لانی که م ژن و مناله کانت پاریزراو ده بن. به لام خولیای به گه وره بوون سه بر و ژیری بیابانی له بیر بردبوویه وه، وتی: تو پیریکی خه له فاوی دیسان وتیه وه: هه موو هه وازین (که داوی قوره ییش گه وره ترین خیلی بیابانه که بوون) له گه لم دین یان ئه م شیره له سکم ده چه قینم.

پیاوانی ده وره به ری که ده توت کومه لیک چه ته ی بیگیانی ره شویشن ئه لعان له دو زه خ هاتوونه ته ده ره وه، وتیان، ئیمه گویرایه لی تو ده بین. سیخوره کانی مالیک هاتنه وه که سوپای موحه مه د گه یشتوه، هینده گه وره بوو ئه ژنویان شکابوو وتی چیتان بینی: وتیان مروقی سه رتایا سپیمان بینی به سه ر ئه سپی رهنگ تیر (ره سه نه وه بوون) ده بینی چیمان به سه ر هاتوه.

دورهید وتی: من شتی وام نه دیوه و سه رم لیی دهرناچیت.

سوپای موسلمانیش دهبزوا و تیشکی خۆریش بهسەر لمی بیاباندا دهخزا و تۆزاوی بوو رووداویکی گه‌وره له مه‌مله‌که‌تی بیاباندا رووی دهدا، به تین و تاو به‌رهو گه‌وره‌ترین و پیرترین داری بیابان دهبزوان که ده‌شته‌کیه‌کان چه‌ک و تفاقیان پیندا هه‌لده‌سوی و خوینی ناژه‌لیان به لمی بیاباندا بۆ ده‌سوی و قوربانیان بۆ دهدا.

هه‌ندیک له تازه موسلمانه‌کان وتیان: ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خودا تۆش دره‌ختیکمان بۆ دیاری بکه هه‌روه‌ک ئه‌وان دره‌ختیکیان هه‌یه. پیغه‌مبه‌ر له کالی تیگه‌یشتنی ئه‌وان تیفکرا و هۆشیاریدا بابه‌ته‌که زۆر و که‌می نیه به‌لکو گۆرانکاریه و پپی وتن (الله اکبر) سویند به‌وه‌ی گیانی من به‌ده‌سته ئیوه‌ش گوته‌کانی شوینکه‌وتوانی (موسا) دووباره ده‌که‌نه‌وه که ده‌یانوت: خودایه‌ک له زه‌ویدا بۆ ئیمه‌ دیاری بکه هه‌روه‌ک چۆن ئه‌وان له زه‌ویدا خودایه‌کیان هه‌یه، زانی که جانه‌وه‌ری نه‌فسی بته‌په‌رستی ئه‌وان مردووه به‌لام هیشتا دلێ له ناودلێ ئه‌واندا ترپه‌ی دیت دواتر وتی، ئیوه قه‌ومیکێ نه‌زانن، ئه‌وه‌ی ده‌لین شوین پیه‌ه‌لگرتنی خه‌لکانی دیکه‌یه، واته شوین پپی خه‌لکانی دیکه هه‌لده‌گرن و گوئ ناده‌نی.

هه‌ندیک لایان بۆ ژماره‌ی زۆری سوپاکه‌دا کرده‌وه که له حاجی له‌قله‌قی ده‌کرد له کاتی نیشته‌وه‌دا باله‌کانی درێژکردبیته‌وه وتیان: بۆ له‌مه‌و دوا له‌به‌ر که‌می ژماره‌مان قه‌د شکست ناهینن، ئیدی شانازی پوچی مرۆف ده‌رکه‌وت کاتیک هیشتا نه‌گه‌یشتووه و له بابه‌تی چۆنه‌تیدا له چه‌ندیتی ده‌روانیت، پیناخۆش بوون بوویه پیکه‌نینیک له‌سه‌ر ده‌موچاوی ده‌رکه‌وت له راستیدا پیکه‌نین نه‌بوو، به‌لکو کرژ بوونی ده‌موچاوی بوو.

ئه‌مه‌ش مایه‌ی ده‌رسیکی گه‌وره‌ بوو که له رووداویکی گه‌وره‌دا له به‌لایه‌کدا خۆی ده‌بینیه‌وه که ئه‌مرۆ له بیاباندا به‌سه‌ریاندا ده‌هات. ئه‌وان غه‌مبار ده‌بوون و ئه‌ویش بیخه‌تا ده‌بوویه شه‌ریکه‌ غه‌میان، بی ئه‌وه‌ی به‌وان بلینت له دلێ خۆیدا نزای کرد که غوروری ژماره‌ زۆریان بی زیانی گه‌وره تپه‌پینت.

ئوردووی له‌بن نه‌هاتووی موسلمانان به‌ره‌و شیوی حونه‌ین بیترس و به‌نازه‌وه بزوا پیغه‌مبه‌ر له پینشه‌وه ده‌چوو و ئه‌ندیشه‌یک ئازاری دهدا، له‌په‌ر ئه‌وه قه‌وما که هه‌رگیز بیریان لی نه‌کردبوویه‌وه که بقه‌ومیت، دوژمن پینش ئه‌وان گه‌یشتبوویه شوینه‌که ده‌ستی قه‌در کویر نه‌بوو ئه‌وانی دیتوو که له‌و شیوه‌دا خۆیان هه‌شاردا‌بوو و مه‌فرزه و تپه‌کانی به‌و ناوه‌دا بلاو کردبوویه‌وه، به‌لام خۆبه‌شت زانین سوپای زه‌به‌لاحی کویر کردبوو ئه‌وانی نه‌ده‌دی.

مالیکی سه‌رکرده که هینده ده‌ماره‌کانی ملی هاوسا بوون خه‌ریک بوون شه‌قیان ده‌برد سکی پر له فوو کرد و فه‌رمانیدا لینیان بدن، ئیدی بارانی تیر وه‌ک ته‌میکێ چر پیچرايه موسلمانان و گیزه‌ گیز وه‌ک کۆچی هه‌نگ گیز گیز به‌سه‌ریاندا بارین، سه‌ریان

لئ تیکچوو و نهیاندەزانی چ بکەن ئیدی هەر سوار بوو و خۆی و ئەسپەکەیی که دەیحیلاند و حوشرەکەیی که ملی درێژ کردبوو بۆ کشانەوه، مردن بە شوینیاندا رای دەکرد و لەگەڵ هەر جولەیهک مەرگ هەنگاوێک لێیان نزیکتر دەبوویەوه.

لەبەردەمیشیانەوه لەم بۆیان هەستا بوویەوه و دەیدا بە دەموچاویاندا و برینداری دەکردن، دوژمن یەک دەست دەیدا بە سەریاندا دەگەرانی دواوه و کەس ئاگای لە کەس نەبوو، ئەبوسوفیان زۆر دواتر بیرى کهوتەوه، لەو کاتەدا وتبووی وەللا وا بڕوات تا دەریاش ناگیرسیینەوه، شەیتان لەسەر زاری پیناویک لە دوژمن بەناوی (کیلەدی کورپی جونەید) که دانە سپیە زلەکانی بە دەرەوه بوو بە دەنگی بەرز پێدەکەنی و دەیوت: جادووێک بەتال بوویەوه.. ها ها جادووێک بەتال بوویەوه.

گۆرەپانی شەر پر بوو لە دەنگەدەنگ و تۆز و خوین و هەرا، پێغەمبەر رەنگی پیستی سوور هەلگەرا و لای راستی گرت و جاریکی تر زانی سەرۆهری زۆر باشرە لە فەوزا، هاواری کرد، خەلکینە لە دەورم کۆ ببەوه لە دەورم کۆ ببەوه، زانی که مرۆف کاتیک هاواری بۆ مرۆف برد که لە باتی خودا رزگاری بکەن، ئیدی ئەوی پێغەمبەریش لە بیاباندا لەبیر دەکەن، هەر بۆیە پێغەمبەر لای راستی گرت و هاواری کرد هۆ خەلکینە وەرن لە دەورم کۆ ببەوه، من پێغەمبەری خودام، من موخەمەدی کورپی عەبدووللام.

خەلکی وەک ئەوهی لە هەوریک بڕوانن زوو تێپەر بییت و پاشان ون بییت، ئاوا لەویان دەروانی، لەو کاتەدا بیجگە لە یارە نزیکەکانی و کەسی دیکەیی بە دەوردا نەما بوویەوه، ئەوانی دی لە راکردندا قاچی خۆیان یاخود ئەسپ و حوشرەکانیان لەگەڵ شاخی تۆزدا بە شوینیاندا هەلدهات. بە سواری ئیسترەکەیهوه بۆ پێشەوه هەلمەیی دەبرد بە شیوەیهک بۆ پێشەوه دەروشت زەندەقی سەرەختترین جەنگاوهری دەبرد و دەیوت:

من پێغەمبەرم من درۆ نیم.

من کورپەکەیی عەبدولموتەلییم.

بەلام ئەبوسوفیان کورپی حارسەیی ئامۆزای جلهوی ئاژەلەکەیی گرت و عەباسییش پستی وتیان، ئەیی پێغەمبەر تکایە تکایە.. پەلە مەکە!

چەند روژ لەمەوبەر هەمووی بۆی بووبوو بە گۆی، بەلام ئەمرۆ کەس نەبوو هانای بۆ بەریت.

ئینجا پێغەمبەر لە سەر حوشرەکەیی دابەزی کاتیک لە مرۆف بی ئومید بوو لە خودا پارایەوه و بۆ ئاسمانی روانی فەرمووی:

خودایە! سەرخستن خۆت بنێرە!

ئەو لە خودا پاراپیوه و خوداش لە سروشتی نادیارى خۆیدا جوله به هه‌موو شتیك ده‌به‌خشیت.

هه‌نووكه كه ده‌رسی مرۆفی دادابوو كاتی هاتبوو جاریكى دی وه‌فریای كه‌ویت. پاشان به‌عه‌باسی مامی فه‌رمانی دا كه‌ ده‌نگی دوو زه‌لامی هه‌بوو، كه‌ یاران بانگ بكاته‌وه.

عه‌باس پر به‌هه‌موو شیوه‌كه‌ هاواری كرد: ئەرى كوان كورانی (سمره). ئیدی هه‌روه‌ك دایكیك بیچووه‌كه‌كه‌ی له‌ شوینی گرگرتوودا به‌جی هه‌شتیبت و ده‌گه‌رانه‌وه، ده‌یانوت: وا هاتین وا هاتین.

هی وایان هه‌بوو حوشره‌كه‌ی بۆ وه‌رنه‌ده‌چه‌رخا، قه‌لغانه‌كه‌ی ده‌كرده‌وه گه‌ردنی و شیره‌كه‌ی به‌ ده‌سته‌وه ده‌گرت و له‌ ولاخه‌كه‌ی ده‌گه‌را و بۆ لای پیغه‌مبه‌ر ده‌گه‌رایه‌وه، وه‌بیریان هاته‌وه ئه‌وی پیغه‌مبه‌ریان له‌و بیابانه‌به‌ ته‌واوه‌تی له‌بیر چووبوو سه‌ده‌كه‌سێكیان به‌ سه‌رتاپای سپیه‌وه لێی كۆبوویه‌وه كه‌ ده‌ستیان به‌ شه‌ر كرده‌وه. پاشان بانگی ئەنساریش كراو موسلمانان پۆل پۆل گه‌رانه‌وه، پیغه‌مبه‌ر فه‌رمووی (ئێستاكه‌ شه‌ره‌كه‌ گه‌رم بوو) ئەگه‌رچی هه‌یچ شانازی و قه‌ره‌بالغیه‌ك كاری تینه‌ده‌كرد، به‌لام رووداویكى گه‌وره‌ له‌وئ روویده‌دا خوین و عاره‌ق تیکه‌ل به‌یه‌كتری بووبوون، ئەنجا مشتیک خۆلی هه‌لگرت و به‌ رووی كافراندا فرییدا و فه‌رمووی: (خودایه‌ چاوانیان كویر بكه‌یت).

خۆله‌كه‌ نه‌بوو به‌لكو نزاكه‌ی بوو بووه‌ خۆل و چووه‌ چاوی هه‌موو چه‌كدارانی دوژمن و به‌ره‌و دوا هه‌له‌هاتن، له‌ (سوقه‌یف) حه‌فتا پیاوی گه‌وره‌یان لی به‌جیما كه‌ داله‌كان به‌ ئاسمانه‌وه ده‌سورانه‌وه تا زیندوووه‌كان به‌ جه‌سته‌ی شه‌كه‌ت و به‌رگی خوینین و ناوچاوی عاره‌قاوی و رۆحی ماندوووه‌ ئه‌وی به‌جی به‌ئێن و له‌ ئاسمانه‌وه بۆ خواردنی گوشتی پته‌و و پاله‌وانانیاں دابه‌زنه‌ خواره‌وه، موسلمانه‌كانیش ده‌سته‌كه‌وتیكی باشیان ده‌سته‌كه‌وت و رۆحیان هاته‌وه و هه‌ر كامیان په‌یمانیاں تازه كرده‌وه كه‌ ئیدی سازش له‌گه‌ل زولم و زوردا نه‌كهن، هه‌ر ئه‌وان نه‌بوون به‌لكو هه‌موو ئینسان بوو كاتیك ریگه‌ ته‌خته، به‌ هه‌بووه‌كانی خۆیه‌وه ده‌نازیت و له‌ كاتی بیسه‌روبه‌ری و نادیاریشدا رۆحی ده‌روات و كه‌ هاته‌وه په‌یمانی وه‌فا تازه ده‌كاته‌وه. كوشتنی دوژمن له‌ كاتی نه‌عه‌رته و شه‌ردا به‌قه‌د هه‌له‌هاتنی خۆش نیه، بۆ سوپا قه‌تلوعامی ته‌نها كوژرانی جه‌سته‌یه‌تی و هه‌له‌هاتن كوژرانی رۆحه، هه‌ر بۆیه هه‌له‌هاتنی سوپای مالیك كوژرانی رۆحی بوو.

سوپای دوژمن به‌ دلێ پر له‌ ترسه‌وه به‌ دوا توانای ئەسپه‌كانیاں به‌ بیاباندا خه‌ریکی هه‌له‌هاتن بوون، سوپای ئیسلامیش وه‌ك هه‌وری ره‌ش به‌ شوینیانه‌وه مولك و

ژن و منالیان وهک غهنیمهت له بیابانی (جهعران) کۆکرانهوه و منالان به ترس و ژنهکانیش سهیرکردنهکانیان پر بوو له ترس و رق، پیغهمبهر چاوهکانی دابری و به شهفهقهتهوه لهو منالانهی روانی که خهریک بوون گیانیان دها، له رۆلی مروّف نازاردانی خۆیدا سهری سوپما.

بیابان بوو بووه شوینی گهورهترین دهستکهوتی شهپر له کهمترین و له بی ئهکرترین شهپر که عهرهه ههرگیز دهستکهوتی وایان نهبووبوو، شهش ههزار دیلی شهپر و بیست و چوار ههزار سهر و شتر، چل ههزار سهر مهپر، چوار ههزار هوقه زیو، موحهمهدهولهمندترین پاشای عهرهه بوو، لهو دهشته کاکي به کاکیهدا که لهم سهر هیلکه دانیتت لهو سهروهه دیاره ههموو مهلۆکراون، پیاوی دهستپاکي به دیاریهوه دانا و دابهشی نهکرد تا له غهزای تائیف گهرايهوه.

له ژنه دیلهکاندا شهیمای خوشکی شیري ههبوو که ناسیهوه زۆر ریژی لیگرت و چاوانی پر له فرمیسک بوون عهباکهی خۆی بۆ راخست و پاشان ئازادی کرد و بۆ لای کهسوکارهکهی گیرايهوه.

سوپاکهی مالیک ههروهک ریویهکی بریندار به کلکه دریزهکهیهوه ههلهات و خۆی کرد به قهلاکانیدا له تائیف، پیغهمبهریش به ههموو سوپاکهیهوه که (خالیدی کورپ وهلیدی) به ههزار سوارهوه خستبوویه پینشی وهک کهشتیهکی زهبلهه بهسهه خۆلی بیاباندا دهبزوا، ئهگههچی بۆ ههراکم له سهربازهکان برینی چهو و لمی بیابان و نزم بوونهوهی خۆر بۆ سهه سهریان گران دهکهوتهوه بهلام بۆ ههموو سوپا زۆر ئاسان دهکهوتهوه، ههمیشه وابوو ئازارهکانی تاک گهر مهبهستی بیت خووشیهکانی گروپین، ههرواش دهبیت ههولهکانی مروّف بهردوام و ئازار دواي ئازار، ئازارهکانی گروپینش بی چارهسهه.

کهشتی سوپای موحهمهدهستکهوتهکانی شهپر بهجی هیلابوو و به بیانوی سوپای مالیک له بیاباندا به مهبهستهوه ئهملاو ئهولای دهکرد، کاپتنی ئهم کهشتیه مروییه باش مروّقی دهناسی هههگیز مهبهستی نهبوو ئازاری بهرامبهری بدات ههه بۆیه بو ههلیک دهگهرا که نههیلیت ئهوه مهخلوقه کولکنهی پینی دهوتریت بهشهه رووبهرووی یهکتر ببنهوه.

له (نخل الیمانیه) تیپهپر و پاشان له (قهرنولمهنازیل) و دواتریش له (لیهش) لایدا، لهوئ قهلایهکی (مالیک) لیوو و روخاندی، سوپا لهسهه روشتن بهردهوام بوو تا گهیشتنه تائیف و ئابلۆقهی خسته سهه قهلاکان که سهربازهکانی مالیک لهویدا خویان قایم کردبوو.

شهر و کوشتار، رمبازی و شهره جنیو و ئاگر ههلدان و دهبابه‌ی له پیسته دروستکراو و کونکردنی دیواری قه‌لاکان و دانانی په‌یژه و هه‌ولی سه‌رکه‌وتن به سه‌ر دیوار و پاشان هاندان و لیخۆش بوون، ترساندن و برینه‌وه‌ی داری خورما و میو و ئه‌وه‌ی تائیفی له هه‌موو بیابان جودا کردبوویه‌وه، هه‌موو خه‌لکه‌که‌ی ناو قه‌لاکانی ترسان و تکای خزمایه‌تیا‌ن له پیغه‌مبه‌ر کرد که له‌وئ بگه‌ریت، به‌لام هه‌ر خۆیان نه‌دا به‌دهسته‌وه.

پرس و راویژی کرد به (مه‌عاویه‌ی کورپی نه‌وفه‌لی ده‌یلی) له‌و عه‌ره‌بانه که بیابان و خه‌لکه‌که‌ی باش ده‌ناسی و وتی: ئه‌وانه وه‌ک ریوی وان ئه‌گه‌ر دریژه به‌گه‌مارۆکه به‌یت ده‌یگریت، خۆ ئه‌گه‌ر لی‌شیا‌ن بگه‌ریت زیانت پیناگه‌یه‌نن، پیغه‌مبه‌ر به‌خه‌له‌که‌ی وت سه‌به‌ینی ئیژه به‌جی ده‌هیلین، خه‌لکه‌که زۆریان پی ناخۆش بوو، ئه‌و مروّقی ناسی بوو ئامانجی ئه‌و گو‌رانی مروّف بوو نه‌وه‌ک کوشتن و به‌زاندنی، به‌لام ئه‌وان که مال و مولکی مالیکیا‌ن له ده‌ستدا بوو، هه‌زیان له لووت شکاندنی و بینینی خۆی به‌دیلی بوو. پیغه‌مبه‌ر فه‌رمووی ده‌ی که‌واته پیکه‌وه یه‌ک هیرش به‌رن، هه‌رچه‌ند ده‌یزانی ئاوا نابیت مالیک تفاق‌ی یه‌ک سالی له‌ناو قه‌لاکه‌دا پی بوو و هه‌ستیان به‌دهسته‌پاچه‌یی ده‌کرد، هه‌ندئ برینداریا‌ندا و ئه‌وجا شوین پیغه‌مبه‌ر که‌وتن بۆ لای غه‌نیمه‌ته‌کانی شه‌ر، به‌لام ئه‌و هه‌ر ساته و به‌بیانوویه‌ک دابه‌شکردنه‌که‌ی دوا ده‌خست، مه‌به‌ستی بوو تائیف بیت و مال و مولکی به‌ریته‌وه به‌لام ئه‌وان دره‌نگ هاتن هه‌رچه‌ند بی شه‌ر ده‌رگای قه‌لاکه‌یا‌ن کردبوویه و خۆیان گه‌یا‌نده لای پیغه‌مبه‌ر به‌لام ئه‌وه دوا‌ی دابه‌شکردنی هه‌بوو و نه‌بوویان بوو.

چی ده‌توانیت ری له چلیسی مروّف بگرت ئه‌گه‌رچی هه‌یشی بیت که چاو ده‌بریته ئه‌وه‌ی برا ئینسانه‌که‌ی، پیغه‌مبه‌ر ده‌ستیکرد به‌دابه‌شکردنی مولک و مال‌ه‌کان به‌مه‌به‌ستی رازی کردنی گه‌وره‌ی سه‌ره‌ک خه‌له‌کان.

ئه‌بوسوفیا‌ن چل هۆقه زیو و سه‌د حوشتی پیدرا و سه‌د وشتیشی به‌حه‌کیمی کورپی حزام و ئه‌وه‌نده‌ش به‌سه‌فوانی کورپی ئومه‌یه و ئه‌وه‌نده‌ش به‌حاریسی کورپی لیدا و ئه‌بوسوفیا‌ن داوا‌ی بۆ یه‌زیدی کورپی کرد پیغه‌مبه‌ر ئه‌وه‌نده‌شی به‌ئوداو بۆ معاویه‌ش هه‌ر ئه‌وه‌نده و به‌خه‌لکه‌که‌ی تریش په‌نجا و چل چلی ده‌به‌خشی.

له ناو خه‌لکه‌که‌دا بلاو بوویه‌وه که موحه‌مه‌د ده‌به‌خشیت و له هه‌ژاری ناترسیت، ئیتر عه‌ره‌بی بیابانی به‌سه‌ریدا بارین و داوا‌ی مولک و سامانیا‌ن ده‌کرد، هه‌له‌اته بنه‌ داریک و عابا‌که‌ی سه‌رشانی که‌وته خواره‌وه، فه‌رمووی خه‌لکینه عه‌با‌که‌م بده‌نه‌وه، سویند بیت به‌و که‌سه‌ی گیا‌نی منی به‌دهسته ئه‌گه‌ر به‌قه‌د داره‌کانی هه‌موو (توهامه)

و شترم هه بیته به سه رتاندایه به شی ده که م، ده بیته که من نه چروکم و نه ترسنۆکم و نه درۆزن.

چه ند تاله موویه کی له پشت ملی و شتره که ی کرده وه و لئی روانی و به رزی کرده وه و وتی: خه لکینه من چیمه به سه ر ده سته که وتی ئیوه و به سه ر ئه م تاله مووانه وه، جگه له پینچ یه کی به شی خۆم نه بیته ئه وایه ویشمدا به ئیوه. پاشان به شی هه موو ئه وانی دی دا و کاتیکیش ئه نساره کانیش خه ریک بوو مقۆمقویان بوو و پیتی فه رموون: ئیوه به وه رازی نابن که ئه وان به و شتر و مه ر و مالاته وه برۆنه وه و ئیوه ش به پیغه مبه ره وه سویند به خودا ئه گه ر به ده ست خۆم بووایه چه زم لی بوو یه کیک له ئیوه بم، به لام ئه وه هه جره ته، مه به سته ئه وه بوو که س به ده سته خۆی نیه کوری کتیه و له چ بنه ماله یه که دیار بوو چلیسی گه وره کانی قوره ییش زۆر ئازاریان دابوو، بۆیه ئه نساره کان گریان و به فرمیسک ریشی تۆزوا یان بوو به قوراو.

ئه وجا (هه وازن) هاتن به لام درهنگ هاتن، موسلمان بوون و داوای مولک و مالی خۆیان کرد داوای ئه وه ی ئه وه هه موو شه ر و کوشته و کوشته ریه یان کرد بوو، پیغه مبه ر زانی عه ره به کان نایان ده نه وه، وتی: مولک و ماله که تان ده ویت یاخود ژن و مناله کانتان، خه ریک بوو بلین مولک و مال به لام له بهر شه ره ف وتیان ژن و منال، پیغه مبه ر داوای کرد ژن و منالیان بده نه وه.

به لام مرۆقه کان، مرۆقه کانی وه ک خۆیان به هه بوو و مولکی خۆیان دادنا و نه یان ده دانه وه تا له پیغه مبه ر شه رمیان کرد و دانیهانه وه، ته نانه ت پیاویک پیره ژنیکی ده موچاو لۆچنی لای بوو به به شی خۆی ده زانی نه یده دایه وه پیغه مبه ر ده سته یه ک جلی ئاوریشمی بۆ کرد و نارده وه، ئه مرۆش هه ر وه هایه مرۆقه کان کۆیله و مولکی مرۆقه کانن به لام نه وه ک به شیوه ی بینراو و راسته وخۆ، به لام له نیوان مرۆقه کانی ئه مرۆ و مرۆقه کانی ئه و رۆژه دا که لینیکی هه یه، مرۆقه کانی ئه مرۆ کاری مرۆقه کانی ئه و رۆژه به خراپ ده زانن له قوولاییشدا هه مان کاری مرۆقه کانی ئه و رۆژه ده که ن.

(هه وازن) به بی ماله کانیهان له ته ک منال و ژنیان بۆ بیابان گه رانه وه، موسلمان بوون به لام به دۆراوی و گه وره ی خه یله کانی دیش به ده سته که وتی شه ره وه به سه رکه و توه یی گه رانه وه و پیغه مبه ریش به چه سرته و ئازاری مرۆقه وه بۆ عه مره بۆ مه که که گه راپه وه، دواتر و به ره زامه ندی قوول بی ده سه که وتی مادی به بیاباندا گه راپه وه.

جیاوازی زۆریش هه بوو له نیوان چوونی یه که می بۆ مه دینه و ئه م چوونه یدا، خۆی بۆ سه فه ریکی دیکه داوای ئه وه هه موو سه فه ر و کوشته و کوشته ره ئاماده ده کرد، هه نووکه ئه و دیوه ی له به رامبه ریدا وه سته بوو ئیدی نه مابوو و ئیشیکی به په له تری

هه‌بوو که ده‌بوو بۆی تەدارەکی سەفەر بپێچیتەوه و بۆی بڕوات، لە سەر‌وو هه‌موو ئەو سەفەرانه‌ی کردبوونی سەفەریکی دیکە‌ی هه‌بوو!

هاته‌وه ناو شاری مه‌دینه ئەم هاتنه‌ی زۆر جیاواز بوو لە هاتنی یه‌که‌می که پێش هه‌شت ساڵ له‌وه‌وبەر بوو، ئەو دەم دەرکراو و چه‌وساوه بوو هه‌موو عەرەب به پانتایی بیابان دژی بوون، ئەو دەمه‌ش ئەو که‌سه‌ی مه‌دینه‌ی دیتبا ده‌یوت ئەو شارە که‌یفی سازه، هه‌موو شار له پێشوازی‌دا بوون، به‌لام ئەم پێشوازی‌یه‌ی جو‌ریکی دیکه بوو.

گرنگی ئەم قۆناغه له‌وه‌دا نه‌بوو به‌سەر هه‌موو عەرەب‌دا زال بوو، هه‌نوکه به سوپایه‌کی ده‌هزار نه‌فهریه‌وه خۆی ده‌کرد به شاردا که له‌ته‌ک ویدا هه‌موو خۆلی بیابان بوو به‌هه‌وری تۆز و خۆی کرد به ناو شاردا. به‌لکو سەر‌ده‌میکی نوێ له ژبانی پیغه‌مبەری خودادا ده‌ستی پیکرد بوو که ده‌شیت ناوی ته‌نیایی لێنریت.

هه‌رچه‌ند تۆزی ریگی له‌ خۆی نه‌ته‌کاند بوو که زوو زوو به‌زمی تریان بۆ ده‌نایه‌وه. ته‌نیایه‌ک له‌و دیو سنووره‌کانی چاو و گوێه‌یه، ئەو هه‌وایه‌کی هه‌لده‌مژی به‌ر هه‌یچ عه‌ردیک نه‌که‌وتبوو ئیدی خودا حافیزی له‌ نه‌بەرد و بیابان ده‌کرد، بیری له ته‌مه‌نی خیرای مرۆف له‌ سەر زه‌وی ده‌کرده‌وه، مرۆف چه‌ بێجگه له‌ مشتیک بلقی حه‌قیقه‌ت و وه‌همی به‌ده‌م هه‌واوه رۆشتوو که له‌ شیوه‌ی رووداوگه‌لی زوو تیپه‌ردا بۆ ئاسمانی فراوانی (بوون) هه‌ل‌دین.

پیغه‌مبەرایه‌تی مانایه‌کی هه‌میشه‌یی ده‌به‌خشیته‌ ئەو حه‌قیقه‌ته‌ زوو تیپه‌رانه. که‌واته پیغه‌مبەرایه‌تی به‌سەر بووندا نه‌سه‌پینراوه، به‌لکو به‌شیکه له‌ بوون. پیغه‌مبەر ده‌بویست کاتی هه‌بیت له‌ ئاسمان و مانگ و ئەستیره‌ بڕوانیت. له‌ مرۆف و شار و ئاوهدانی تیفکریت. سه‌یری بیابانی فراوان و ده‌ریای دوور بکات ورده به‌رد له‌ عه‌رزه‌وه هه‌لگریته‌وه و به‌ سه‌رسوڕمانه‌وه لێیان بڕوانیت. هه‌ر وه‌ک ئەو کاته‌ی ده‌ستی پیکرد ئەو کاته‌ی له‌ غاری حه‌راوه به‌ته‌نها و له‌گه‌ل خه‌دیجه‌دا له‌ هه‌موو شت ورد ده‌بووه‌وه.

شه‌وان هه‌ر خه‌وینکی ده‌دی وه‌ک خۆی به‌ رۆژی روون ده‌هاته‌ دی، له‌ هه‌موو خه‌ونه‌کانی گه‌وره‌تر سه‌روش و ئەزمونه‌کانی پیغه‌مبەرایه‌تی بوو هه‌ر له‌و ئەشکه‌وته‌دا چه‌ند وشه‌ بوو و پاشتر هه‌ر ئەو وشانه‌ بوونه پارچه‌ کاغەز و ئەو کاغەزه‌ش گه‌وره و گه‌وره‌تر بوو، بووه رووداو و خوین و عاره‌ق رشتن و رهنج و ئازار، ئەو و یارانی له‌تاو ئەو رهنج و ئازاره‌ په‌له‌یان بوو که وه‌ک خوڕیک له‌ پشتی ته‌پیکه‌وه بۆ ئاسمانی ته‌په‌که به‌ته‌واوه‌تی ده‌رکه‌ویت، مرۆف به‌ په‌له‌یه به‌لام خودا په‌له‌ی نه‌بوو، ئەوا ئیستا به‌ چاوی خۆی ده‌یدی چۆن ته‌نها په‌له نه‌کردنه‌که‌ی خودا باش بوو. ده‌توت له‌ به‌رزایی لوته‌کی به‌رزترین شاخه‌کانه‌وه که دیبیتنی ده‌روانیته‌ هه‌موو جیهان.

گه‌رانه‌وه بۆ مه‌دینه (ئهو ته‌نیاييە ناوی ته‌نیايي پیغه‌مبه‌رانه)

دوای فه‌تحي مه‌ككه هه‌موو خيّر و شه‌ر بۆ مه‌مله‌كه‌تي خودا هاتبوون، پيويست بوو له‌يه‌كدي جوذا ببه‌وه، ئه‌ويش له‌ ريگه‌ي تاقيردنه‌وه‌كاني خوداوه كه هه‌رگيز ريگه‌ي ئه‌زمونه‌كاني روون و ئاسايي نين، ئاخ‌ر ئه‌و مامۆستايه‌كي سه‌يره هه‌موو مروّقه‌كاني ده‌باته مه‌يداني تاقيردنه‌وه، ئه‌گه‌ر بۆيان بلوايه له‌ نيوه‌ي ريڤا به‌جتيان ده‌هتلا، به‌لام چونكه ئه‌و چاوديريانه ناچارن تا سه‌ر بميننه‌وه.

موسلماناني مه‌دینه‌ش باش خۆيان بۆ ئه‌و تاقيردنه‌وه‌يه ئاماده‌ كرد، تاقيردنه‌وه‌ي ئه‌مان زۆر سه‌خت و گران بوو وه‌ك كه‌سيك ئازاريكي گه‌وره‌ي له‌ ناوه‌وه هه‌بيت، ئاماده بيت هه‌بوو و نه‌بووي له‌ پيناودا خه‌رج بكات. ئه‌وان نه‌يانده‌تواني ببينن ئه‌و جيهانه‌ي پیغه‌مبه‌ر به‌ به‌شداري ئه‌وان خولقاندبووي به‌ زه‌بري رۆم بروخيت و هه‌چيشي بۆ نه‌كه‌ن.

حه‌زيان لينه‌بوو ده‌رچوونيكي تر و سه‌فه‌ريكي دي و شه‌ريكي ديكه‌يان ببیت به‌لام ناچار بوون، شه‌ري ئه‌مجاره سه‌خت و پر له‌ رهنج و ئازار بوو، به‌لام ئه‌وه‌ي قه‌ده‌ري ئازادي هه‌لبگریت ده‌بيت باري ئازاريش هه‌لبگریت. هه‌ر بۆيه كاتيک گوييان له‌ چارچيه‌كه‌ي پیغه‌مبه‌ر بوو بانگي جيهادي لیده‌دا ده‌سته‌به‌جي فه‌رمانه‌كه‌ي ئه‌ويان

جیبه‌جی کرد و به خیراییه‌ک که مروقی ده‌خسته سهر هه‌وای بیرکردنه‌وه خویمان بۆ شه‌ر ئاماده ده‌کرد، له هه‌موو لایه‌که‌وه خیل و تیره‌کان به‌سهر شاری مه‌دینه‌دا بارین. شاریک له تارمایی شاروچکه‌یه‌کی غه‌مباری ده‌کرد، هاتن له‌به‌رده‌م پیغه‌مبه‌ردا وه‌ستان که فریشته له سهر سه‌ریه‌وه ده‌هاتن و ده‌چوون و له شه‌قه‌ی بالیان دها به‌لام ئەوان نه‌یانده‌بینی، به‌لام ئەویان ده‌بینی به سهر وشتره‌که‌یه‌وه وه‌ک مه‌خلوقیکی سه‌یر وه‌ستا بوو و به‌ر له پیندا تا چاو بر بکات پر نوور و روناکی بوو.

ئەو سامی له دلایندا هه‌بوو به‌لام زۆر خوشیان ده‌ویست و به گوییان ده‌کرد، ئاماده‌سازی ده‌کرا و سوپا ری‌کخرا و یاره هه‌ژاره‌کانیش داوایان ده‌کرد که له ته‌ک خویمان به‌ریت، ئەویش ده‌یفه‌رموو ری‌گه دووره ئەو هه‌موو بیابانه تا (ته‌بوک) هیچ شک نابم به‌وێتان بگه‌یه‌نم، ئیتر ئەوانیش ده‌گه‌رانه‌وه و فرمی‌سک ده‌زایه چاو‌ه‌کانیان و بۆ بییه‌ش بوون له‌و خه‌یره‌گه‌وره ده‌گریان.

هه‌ستیان ده‌کرد کاتیک که له پیغه‌مبه‌ر جدا ده‌بوونه‌وه ئەوا ته‌نها بوونیکی تیکش‌کاو به‌ری ده‌که‌ن، هه‌رچی دوو رووه‌کانیشه هینده رۆژه‌کانیان تیده‌په‌راند هینده نه‌ده‌ژیان. هیچ بایه‌خیکیان به ده‌ره‌نجامه دووره‌کانی ئەوه نه‌ده‌دا که رووی دها ته‌نیا ده‌یانویست کوتاییه ترسینه‌ره نزیکه‌کانی نه‌بینن، ئەوان هیچ بایه‌خیان له تیگه‌یشتن له‌وه نه‌ده‌دا که رووی دها، ته‌نیا ده‌یانویست به‌و شیویه روو بدات که ئەوان چه‌زبان لیوو ئەوان شتیکیان له دلایندا ده‌شارده‌وه. په‌یوه‌ندی به نه‌خۆشی گومانه‌وه به‌لکو رق و ئیره‌یه‌وه هه‌بوو، ئەوان هه‌رگیز هه‌ولیان نه‌ده‌دا دیوه شاره‌کانی ناو هه‌ناویان نه‌یه‌ته‌ده‌ری.

ئەوان پیغه‌مبه‌ریان خۆش نه‌ده‌ویست، خۆ به‌گوێکردن ته‌نیا یه‌کیکه له ده‌موچاو خه‌دکانی خۆشه‌ویستیه، ئەو هه‌میشه باسی خودایه‌کی ده‌کرد ئەگه‌ر ئەویان نه‌دیا به بۆ هه‌میشه له‌بیریان ده‌چوو یه‌وه. ئەوان هه‌میشه به بیانووی بابه‌تیکی ده‌ره‌کی ده‌ترسان. ترسیان له هه‌ناوی خویندا بوو، مالی شه‌یتان له شاری پر له ترس و هه‌ناوی ئەواندا بوو. شاریک له هه‌ر گه‌ره‌کیکی هه‌لده‌هاتن دیسانه‌وه ده‌چوونه گه‌ره‌کیکی دی له‌وه‌ی پیشووتر ترسناکتر بوو بۆیان.

بۆیه نه‌یانده‌ویست پیغه‌مبه‌ر بینن، هه‌ر کات ئەویان ده‌بینی ته‌نیا ئەویان ده‌بینی که به‌رتر له چاو‌ه‌کانی خویندا بوو ئەویش ترسان بوو شتیکی له ژیاناندا ون بوو که ئەوانی ترسنۆک کرد بوو، بۆیه هه‌ر کام به بیانوویکه ئەمجاره‌ش له ئەهریمه‌نی شه‌ر له راستیشدا له دیوی خویمان له ناخاندان خویمان دزیه‌وه.

بیجگه له ئەوان هه‌موو یاران ئەوانه‌ی هه‌ستیان ده‌کرد به‌رده‌وام ده‌بنه مروقیکی دی کاتیک له‌گه‌ل ئەودا ده‌بن، شته‌کان لایان بچووک ده‌بنه‌وه و خوداش گه‌وره و

گەرەتر دەبیت. دەیانتوانی جیهانەکهی خۆیان لە کەللە و رۆحیاندا ریکبخەنەوه ئەوان مروۆقە جوامیرەکان ئامادەن لە پیناوی باوەرپاندا بمرن، هەرچەندە زۆر گرانە لایان لە پیناوی حەقیقەتیشدا بکوژن، بەلام کە شەڕ پێویستی ناچاری بوو نەک هەر لە پیناویدا هەموو شت دابنن بەلکو تەقەلایانە لەو رێیە نەویستراوەدا بمرن.

ئیدی لە پیناوی خۆ ئامادەکردن بۆ دوورترین شەڕیک و سەختترین ریکبەیک زۆرترین سوپای بۆ ببزوین لە پیناوی بەخشیندا بۆی پێشبرکێ بکەن ئەوان باش لەو گەیشتبون کە رۆح و ئایین و خۆشەویستی موخەمەد تەنیا بەخشینە لەو بیست ساڵی رابردوودا لەگەڵ ئازیزدا جیهان لە پێش چاویان جولای بوو و بەجۆریک درزیکی تی بوو کە ئەو دیویان دەبینی و بوون و هەبوونیان لە یەکدی جودا بوو بوونەوه، بوونیک ژيانی راستەقینەیی ئەوان بوو لەو هەبووانە جودا دەبوونەوه کە دەیانزانی لە راستیدا هی ئەوان نەبوو.

بوونی ئەوان لێرە تەنیا بوو، هەبوونەکیان ئەو تەنیاپیەیی دەشاردنەوه کە هی ئێرە نەبوو، بوونیان لە شوینیکی دیکە بوو و شتانیکی دیکە هەبوو. شوینیکی دوور و شتانیکی درەوشاوە کە پیغەمبەر بۆ ئەوئ رینمونی دەکردن: کە های خیرا کەن وەرن کۆلەکانتان دانین ریکبە کە زۆر دوورە دەریاکە زۆر قوول و ترسناکە کۆلتان سووک بکەن تاکو بگەن.

ئیدی لەپیناوی چوندا بۆ شوینی بوونی خۆیان دەیانبەخشی و لە هەژاری ئێرە نەدەترسان. چاوەکانیان دەبریسکانەوه، ئەو رۆژە ساتی ئەوه بوو کە چاوەکان روناکی جیاواز پەخش دەکەن.

ئیتەر عوسمان وەک ئەوهی رووداویکی لە پیناوی بیت و ئەم کۆلە قورسەیی پێ هەلنەگیریت کە لە چوون بۆ ناو رووداوەکە دواي دەخات، کاروانیکی تازه گەرا بوووه بریتی بوو لە دوو سەد و شتر و دوو سەد ئوقیە. هەمووی بە بار و بارگەکانیەوه کرد بەخیر. دواتر بە نیگاری شەرمی نەرم وەک هاژەیی با لەنیو گەلای پاییز هەزار دیناری دیکەیی خستە کۆشی پیغەمبەر و پیغەمبەریش هەلەدایەوه و دەیوت: عوسمان هەرچی بکات زیانی پیناگات. ئەوجا عوسمان خیری بەردەوام بوو تا ئەوهندەیی نۆسەد حوشتر و سەد ئەسپی بەخشی.

عەبدولرەحمانی کورپی عەوفیش کە هەمیشە دەیویست بدویت زەردەخەنەیی پێ دەبوو لەو وشانەیی دەیویست بیانلیت، ئەمجارە بە زەردەخەنەیی خالی لە وتن زەردەخەنەیی شەرم بوو دوو سەد ئوقیە زیوی هینا ئەبۆبەکریش تەنیا رۆزی منالەکانی هیشتەوه و هەرچی هەبوو هەمووی بەخشی.

عومەر و عه‌باس و ته‌لحه و سه‌عدی کورپی عه‌باد هه‌رچیان پیکرا هینانان، ئه‌وه‌دی هیشتیانه‌وه ته‌نیا حه‌زی مولکداری نه‌بوو به‌لکو پیویستی بوو، ئه‌وانه‌ش زیر و زیویان نه‌بوو هه‌رچی خواردنیان هه‌بوو هینانانان، عاصیمی کورپی عومه‌ریش نه‌وهد وه‌سه‌ق خورمای هینا ئیتر ئاکاری به‌خشین گه‌یشه‌ه‌ حالیک که بۆ خوینهر شتیک ناگه‌یه‌نیت به‌لام بۆ خاوه‌نه‌که‌ی زۆر بوو، که‌سی وا هه‌بوو جگه‌ له‌ مشتیک گه‌نم یان دوو مشت هه‌یچی نه‌بوو که ده‌یه‌ه‌خشی. ئه‌وان ده‌یانبه‌خشی بی چاوه‌رانی ده‌سته‌که‌وتیکی تایبه‌ت چاره‌نووسی مرو‌قايه‌تیان رزگار ده‌کرد.

پیغه‌مبه‌ر موحه‌مه‌دی کورپی موسلیمه‌ی به‌سه‌ر مه‌دینه‌وه به‌جیه‌ه‌شت، عه‌لیشی به‌لای مال و منالی خو‌یه‌وه دانا و فه‌رمانی دا لایان بمینیتته‌وه، دوورپوان که خو‌یان نه‌ده‌چوون بۆ شه‌ر کردیان به‌ قسه‌ و باس، بۆیه‌ عه‌لیش سواری ماینه‌که‌ی بوو به‌ دونیای بیده‌نگدا رو‌شت هه‌ستی ده‌کرد هه‌موو شتیک هاوترپه‌ بوو ته‌نیا شتیک نامۆ له‌م بوونه‌دا ده‌نگی مرو‌قی دوورپوه. به‌لام پیغه‌مبه‌ر گه‌یرایه‌وه و فه‌رمووی: ئه‌ی عه‌لی تو رازی نابیت به‌وه‌ی له‌ په‌لی هاروندا بی بۆ موسا؟ به‌لام بزانه‌ که له‌ دوای من پیغه‌مبه‌ری تر نابیت ئه‌و ده‌یویست هه‌موویان ببه‌ پیغه‌مبه‌ر هه‌موویان هینه‌ گۆرا بوون له‌ سروشتی مرو‌ق ئه‌و زه‌ویه‌ی له‌ سه‌ری ده‌ژیان به‌لام پیغه‌مبه‌رایه‌تی کوتابی هاتبوو، به‌ چه‌ند دانه‌یه‌ک له‌ یارانی له‌ کاتی تردا ئه‌مه‌ی وتبوو (ئه‌گه‌ر پیغه‌مبه‌ر دوای من هه‌بوایه‌) ئه‌وا ئه‌و یان ئه‌وان ده‌بوون ئه‌وان وه‌ک خو‌ی خه‌لکی مه‌که‌که‌ یان مه‌دینه‌ نه‌بوون خه‌لکی (هه‌یچ) جیه‌ه‌ک به‌لکو خه‌لکی هه‌موو دونیا بوون.

سوپا به‌ره‌و باکووری مه‌دینه‌ به‌ره‌و ته‌بووک که‌وته‌رێ، رینگا هه‌ر خاک و بیابان و ئیسک و پروسکی به‌جیماو و مردن بوو، ئه‌و هه‌موو سوپایه‌ رو‌شتن به‌ شوینیکدا که شوین نه‌بوو، به‌لکو هه‌مووی ره‌نج و ئازار بوو دوژمن له‌ خاکیکی تر بوو له‌ هه‌موو بیابان دوورتر بوو سوپاکه‌ زۆر گه‌وره‌ بوو سی هه‌زار جه‌نگاوه‌ر، هه‌رگیز تا ئه‌و کاته‌ موسلمانان به‌ ژماره‌ی وه‌ها نه‌چوونه‌ته‌ ده‌ره‌وه‌ له‌گه‌ل هه‌موو به‌خشینه‌که‌ش هه‌موو بان به‌خشینی رو‌ح بوو نه‌یانتوانی به‌ تیز و ته‌سه‌لی سوپاکه‌ ساز بکه‌ن کیشه‌ له‌ تویشوو و ئازووکه‌ و ولاخ و ئه‌سپدا هه‌بوو هه‌ژده‌ که‌س به‌ نۆره‌ سواری یه‌ک و شتر ده‌بوون.

له‌ رینگه‌دا گه‌لای دار و دره‌ختیان ده‌خوارد لیوه‌کانیان وشک هه‌لاتبوو، ناچار بوون بکه‌ونه‌ سه‌ره‌برینی و شتره‌کانیان له‌گه‌ل که‌میشیاندا بۆ ئه‌وه‌ی ئاوی ناوسکیان بخۆنه‌وه‌. ئه‌و گه‌رمایه‌ به‌و هاوینه‌ هه‌ر که‌س له‌ ناو باخی خورما و تریدا ئاو و شه‌رابی ساردیان نۆش ده‌کرد و رینگای ئاسانان تاقی ده‌کرده‌وه‌ ئه‌مان رینگه‌ سه‌ختیان گرتبوویه‌ به‌ر، ئه‌وان رینگه‌ی مردنیان گرتبوویه‌ به‌ر.

سوپا دەتوت که په‌له گەنمی سالانی بی بارانیه که بی تین و تاو دەبزوا. تەنیا شتیکی بەهێزتر لە خۆی ریگەیی نەدەدا که چۆک دا بدات لەو بیابانەدا لەمەر گەرمای ھاوینی خۆر خۆی بداتە دەست حەوانەو و دلی رابکیشیت. بە زمانیکی تەپوتۆزاوی خەو ببینیت که خۆشی تیی نەگات.

سوپا لە ریگەدا بە لای وێرانەیی خێلی (سەمود)دا لە حیجر تێپەرین لە (وادئ القری) خەلکەکه لە بیرەکهی ئاویان هەلگۆزی، پیغەمبەر فەرمووی لەو ئاوه مەخۆنەو و دەستتوێژیشی لی هەلمەگرن. ئەوەشی تیکەلاوی هەویرتان کردووه بیدەن بە و شترەکانتان و هیچی لی مەخۆن، فەرمانی پیدان لەو بیرە بخۆنەو که حوشرەکهی صالح پیغەمبەر لیی خواردووه.

ئەو بەهەستی پیغەمبەرانی خۆی بۆنی گوناو و ستمی ئەوانی دەکرد و فەرمووی: هەرگیز مەچنە ناو مال و حالی که سانیك زولمیان لە خۆیان کردووه، نەبادا تووشی سزای ئەوان ببن. مەگەر بە گریانەووه بڕۆن، وەک بۆنی خۆین و لاشەیی گەنیوی ئەوان ببینیت سەری خۆی داپۆشی و بەپەله رۆیی تا لە شیوکه ئاودیو بوو، ئەوەی ئەو بینی ئەوان نەیانبینی چونکه چاویان کردبوویەووه بۆ ئەوەی ببینن و دەبوو چاویان داخەن و رۆحیان لە ریگادا بکەنەو. و شتر و ئەسپەکانیش بەخیرایی دەبزوان و جەنگاوەرەکانیش لەگەل یەکدی نەدەوان، ئازەلەکان بە بۆن و مرقۆفەکانیش بەیەکتر دواندن دەتوانن یەکتر تیبگەن. دواتر هەم حوشر و هەمیش مرقۆفەکان خۆیان دایە دەست بیدەنگیەکی قول. وەک سوپایەک لە فریشتە ئەو بیابانەیان دەبری. سوپایەک هەمووی لە فریشتە پیکهات بیت چ سوپایەکه.

خەلکەکه هەمووی تینوویان بوو، بەجۆریک دەشیت ناوی سوپای تینووی لیبنریت، بەلام دواتر بی تینوویەتی دەربارەیان نووسی هەموو دەردی سەریەکانی سوپایان لەبەرچاو گرت و ناویان نا سوپای نارەحەتی.

پیغەمبەر دەستی بە پارانەووه کرد، خوداش هەر زوو دەستبەکار بوو هەوریکی ئاوسی بە بروسکه و دلۆپه و بارانی نارد، خەلکەکه فیتک بوونەووه و تیراو بوون و هەموو شتەکانیان لە ئاو پر کرد.

بەرەبەرە لە تەبووک نزیک دەبوونەووه ئەو سەرزەویە تووند خووتر دەبوو، گەرمتەر و وشکتر دادەهات خەلکەکهش هەروەک لە دێکی و شتر خۆره دروست بوو بن لەجیی خۆیان نەدەبزوان، تا چاو بر بکات هیچ دیار نەبوو، لانی کهم پیشتەر ئاسمان بارانیکی بۆ باراندبوون، ئیستا خۆیان و شتیان لە تەرابی خالی بوو بوونەووه، لەکووتاییدا خۆرەتاویش لە برینی بیابانی وشک و برنگ ماندوو بوو بوو و بە رووی زەردەووه دەیویست زوو ئاودیو ببیت. پیغەمبەر رووی خۆشی کردە خەلکەکه و وتی: خودا یار

بیت سبهینی دهچینه سهر ئاوی تهبووک. بههیتانی ناوی ئاو گهروویان وشکتر دهبوویهوه.

- ناچنه سهری تا چیشتهنگاو.

(یانی ئه و کاتهی شیتری خۆر بهسهریانهوه دهنه پینیت)

- ههر کهسیک گهیشته با دهسته نهخاته ناوی تا خۆم دیم.

شه و له و بیابانه بهرینه خۆیان ئاخینه ناوخۆیان و روژیان کردهوه. وهک ئهوهی ئه و هه مو نه فهره خهوتیان له باخه لیان دهرهینا بیت هه موو خهویان لیکهوت و تا نوژی بهیانی خه بهریان نه بوویهوه، تهنها پاسه وانهکان و پیغه مبه ر نه بیت که خه و نه چوویه چاوی له و بیابانه دا له ناو حوشت و چادره کاندایا که بواریان به ریگه برین به ئیسراحت نه ده دا که وته ریبرین و له ئاسمانی دهروانی به پیوه ده بوو و نوژی ده کرد. ئه و رۆحی ئارام بوو هیچ له وه نه ده ترسا ئه و هه زاران نه فهره له م سه رزه ویه غه ربیه تووشی به لایهک ببن و دوژمن بدات به سه ریاندا به خودا ئه م پیغه مبه رانهش مرو فیککی سه یرن له لوتکه ی به رپر سیاریتی و کاتی ترسدا ئه وان متمانه یان به خودا که یان له لوتکه دایه. یه که یه که تیه کانی به سه ر ده کرده وه و ماندوو و شه که ت بۆ خیه ته که ی خۆی گه رایه وه ئه گه ر لئی گه رابان دیکه بۆ شه ری مرو ف نه ده گه رایه وه.

بۆ به یانی به سوینی خاک (تیمم) به دهموچاویانه وه نوژیان کرد چونکه ئاویان پینه بوو، به تینوویه تی ئه و هه موو قاچه ی ده گوزارانه وه له گه رمه ی چیشتهنگه دا که خه ریک بوو زه وی به ته واهه تی گه رم داده هات. لمی مۆری بیابانه که سوور هه لده گه را. ئاوی ته بووک لئیانه وه ده رکه وت سه ره تا دوو پیاو چوونه سه ر ئاوه که. ئاوی چی ته نیا وهک ده زوویه کی باریک له سه ر له که ده کشا که چه ند گیای ته ری به مبه ر و ئه و به ری هه وه رواندبوو.

دوو پیاوه که ئاموژگاریه که ی پیغه مبه ریان له بیر چوو له تاو تینوویه تیدا ده ستیان له ته رای بی ئاوه که وه ردا. پاشان سی هه زار جه نگاوه ر له ده وری ئه و ئاوه ئوردوویان خست و له و ئاوه یان روانی که تا ئیواره جه سه ته ی وشکبووی په نجا که سه شیشیانی ته ر نه ده کرده وه. پاشان پیغه مبه ر گهیشته و رینان بۆ چۆل کرد و پر سیاری کرد:

- ئایا ده ستان داوه له و ئاوه؟

- به لئ.

پیغه مبه ر زۆر زۆر سه رزه نشتی کردن، به لام خۆی گرت و ده سه ته کانی خۆی وهک دۆلچه لیکرد مشت مشت ئاوه که ی کو کرده وه و گو ماویکی بچوکی له به رده م سه رچاوه که دا دروستکرد، ئینجا ده ست و دهموچاوی شوورد و ئاوه که ی به ره و

سه‌رچاوه‌که‌ی گټرپایه‌وه. له‌پر‌ټاو ته‌قی و به‌پر‌ټاوی زوری لټپاته‌ دهره‌وه. ئیدی خه‌لک ټاویان برد و ټاویان برد و ټاوه‌که ته‌واو نه‌بوو.

پینغه‌مبه‌ر له‌کاتیکدا بۆ پینشه‌وه دهر‌وشت به‌مه‌عازی یاری وت، ټه‌گه‌ر ته‌مه‌نت درټیژ بیت ده‌بینیت باخ و بیستانیکی زور لټرده‌دا سه‌وز ده‌بیت، ټم ناوه‌ پر ده‌بیت له‌ سه‌وزایی، مه‌عاز ناوچه‌ وشک و برنگه‌که‌ی خسته‌ ژیر نیگای خوږیه‌وه، دوا‌ی مه‌رگی پینغه‌مبه‌ر به‌چه‌ندین سال دیتی ټو بیابانه‌ بوو بوویه‌ دره‌ختی سه‌وز و داره‌کانی نه‌یاندنه‌ه‌یشته‌ خور ده‌ستی به‌خاکی به‌پیت و کیلراوی بیابان بگات.

کاتیک سوپاکه‌ گه‌یشته‌ ته‌بووک هه‌مدیس پینغه‌مبه‌ر فه‌رمووی: ټه‌مشه‌و ره‌شه‌بایه‌کی سه‌خت هه‌لده‌کات و با‌که‌س له‌ ټیوه‌ هه‌لنه‌سټه‌وه سه‌رپی و حوشره‌کانتان باش به‌سټنه‌وه. هه‌رواش بوو پیاویک هه‌لسا بوویه‌وه ره‌شه‌با له‌گه‌ل خوی بردبووی و له‌ شاخی (طیء) داینا بوو.

سوپای زور و زه‌مه‌نده‌ ئیستا چوو بووه‌ ته‌بووک‌ه‌وه له‌ویدا سه‌ربازگه‌ی دامه‌زراند و خوی بۆ رووبه‌روو بوونه‌وه ټاماده‌ کرد، پینغه‌مبه‌ر به‌ته‌ن‌ها به‌ پینوه‌ ده‌وه‌ستا و خوریش به‌سه‌ر سه‌ری هه‌مووانه‌وه، هه‌موویان به‌چاوه‌کانیان لاشه‌ی سپی پو‌ش و ده‌موچاوی نوورانی ټه‌ویان ده‌لاواند.

رووی کرده‌ روژه‌لات و بۆ دووری روانی تا چاو بر بکات، سه‌ری بینی نزمتر له‌ خوی دانیشته‌بوون ده‌شته‌که‌یان سپی کردبوویه‌وه و له‌ویان دهر‌وانی به‌دنگیکی قوول‌ نوتقی بو‌دان و جاریک وشه‌کانی بوونه‌ کو‌تر و ژیانی ټاشتیخوازانه‌ی به‌هه‌شتی وه‌به‌رنان و بۆ چاکه‌ هانیدان و قیامه‌تی بیرخسته‌وه. جاریکیش بوونه‌ هه‌لق و به‌چاوی تیژی بۆ دوژمن ده‌گه‌ران و هه‌موو هه‌ره‌شه‌یه‌کیان بۆ ټوممه‌ته‌ تازه‌ هه‌لکه‌وته‌که‌یان به‌ چرنوکه‌کانی چاو دهره‌ینا، زور ټازاد بوو و بی هیچ دوو دل‌ی و روون و ټاشکرا هه‌ر بۆ ټه‌وه‌ی وره‌یان باتی.

له‌ قوولایی دل‌یه‌وه موژده‌ی دها و له‌ ترسه‌کانی ریگاش هه‌ر وه‌ک دوژه‌خی له‌ پاش مردنه‌وه هینا بیته‌ ټو بیابانه‌ی که‌ خوی هه‌ندیک له‌ ټاگر و دوژه‌خ که‌متر گه‌رم بوو ترساندن‌ی و پاشان ریزه‌کانی ریخستن و که‌موکوپیه‌کانی پرکردنه‌وه و تویشووی ته‌واوی دانی. وه‌ک به‌ وره‌ترین سوپای دونیا ټاماده‌ی شه‌ری کردن.

سوژیکی سه‌یریان بو‌یان هه‌بوو، ټو نه‌ دایک و نه‌ باوکیشیان نه‌بوو به‌لام له‌ دایک و باوک زیاتر ټه‌وانی خو‌شده‌ویست، دایک و باوکیک دل له‌ مشت له‌به‌رچاوی رو‌له‌کانی ټاماده‌ی نه‌به‌رد و رووبه‌روو بوونه‌وه‌ی دوژمنن. ټو نه‌ده‌ترسا به‌لام دل‌ی نه‌یده‌ویست ټم شه‌ره‌ بکات، ټه‌گه‌ر ناچار نه‌بووایه‌ جاریکی دی رو‌له‌کانی به‌گژ دوژمن نه‌ده‌دا. ټو هه‌ر له‌ سه‌ره‌تاوه‌ ټه‌گه‌ر لی‌ گه‌ر‌ابان شه‌ری مرو‌ف به‌ مرو‌فی ټه‌نجام

نهددا، دللی به ریکوپیککی سوپاکه‌ی خوش بوو، به‌لام نازاری مرؤف بو مرؤف ده‌پرووتان.

به و هه‌سته دوو سه‌روهه رۆژی به‌سه‌ر برد و چاوه‌روانی دوژمن ما. به‌لام دوژمن به و ئاماده‌سازی و وه‌ستانه ریکوپیکه‌ی ئه‌مان ترسا بوو و گوره‌ترین سوپای دونیا به چل هه‌زار سه‌ربازه‌وه له‌بری ئه‌وه‌ی به‌ره‌و ئه‌مان بیت وه‌ک دیویکی ترساو به‌ره‌و دواوه و بو پاش سنووری ناوچه‌کانی خۆیان بلاوه‌ی لیکرد و وه‌ک تیمساحیک له‌ ناوه‌وه هاتیبته وشکانی به کلک بادانه‌وه بو ناو گۆمی ده‌وله‌تی خۆی گه‌پایه‌وه و له سه‌ر زه‌وی ون بوو.

رۆم ئه‌زموونیککی پیشتری له‌گه‌ل سوپای موحه‌مه‌د هه‌بوو، له رووبه‌پوو بوونه‌وه‌یه‌کی نابهرامبه‌ردا له‌ته‌کیدا جه‌نگا بوو. شه‌رپک به‌ ته‌نیا ژماره‌یه‌کی دوو هه‌زار نه‌فه‌ریه‌وه به‌ره‌نگاری سوپایه‌کی سه‌د و چل هه‌زار سه‌ربازی رۆمدا جه‌نگا بوو. سی شه‌و و رۆژ بیوه‌ستان عاره‌قه‌یان ده‌ردا بوو ئه‌م ده‌ست و ئه‌و ده‌ست شمشیریان گۆری بوو عاره‌قه‌یان ده‌ردا بوو، سی سه‌رکرده‌یان به‌ شوین یه‌کدا یه‌کیان له‌م سه‌ر بو ئه‌و سه‌ر هاتبوو و رۆشتبوو.

به‌ ده‌یان نیزه و رم و تیر و شیریی به‌ خۆیی و ئه‌سپه‌که‌ی که‌وتبوو وه‌ک دوو برای بریندار پیکه‌وه شه‌ریان کرد بوو خۆیی و ئه‌سپه‌که‌ی پیکه‌وه گیانیان دا بوو، ئه‌مه که‌سه‌ نزیکه‌که‌ی پیغه‌مبه‌ر بوو (زه‌یدی کۆری حارس) که‌ خه‌لگی به‌ کۆری موحه‌مه‌د ناویان ده‌برد.

ئه‌وی تریان (عه‌بدوللای کۆری رهدامه) شاعیره‌که‌ی بوو که‌ به‌ ده‌ستیککی شه‌ری ده‌کرد و به‌ ده‌سته‌که‌ی تری ئالاکه‌ی هه‌لگرتیوو که‌ رۆمه‌کان ده‌یانویست بیخه‌نه ئه‌رز به‌ره‌و پیشه‌وه ده‌رۆشت و به‌ ده‌می شیعری ده‌وت وشه‌کان وه‌ک هه‌ناوی یه‌ک له‌ دوا‌ی یه‌ک له‌سه‌ر زاری ده‌هاته‌ ده‌روه‌وه و رۆشنایی به‌ دۆستانی ده‌دا و دوژمنه‌کانی ده‌سووتاند لێاندا و شیریی به‌رکه‌وت و شیریی وه‌شاند و دوژمنی کوشت.

خویناوی بوو برینی لێپرا به‌لام چۆکی نه‌دا هه‌ر به‌ پیوه‌ چاوی له‌ ئاسمان بری، چاوی به‌ ئاسمانه‌وه به‌جیما بوو کاتیک رۆحی لێزه به‌جیما، ئالاکه‌ی ده‌ستی جه‌عفهری کۆره‌ مامی پیغه‌مبه‌ر له‌ ده‌ستی وه‌ریگرت ئیدی شه‌ری کرد و به‌خیرایی به‌ره‌و ناو جه‌رگه‌ی دوژمن هیرشی ده‌برد له‌ خۆیی و ئه‌سپه‌که‌یاندا به‌لام هه‌ر به‌ره‌و پیشه‌وه ده‌رۆشت و به‌رگه‌ی گرت به‌سه‌ره‌ه‌واوه‌ خۆی و ئه‌سپه‌که‌ی ده‌فرین به‌ هه‌واوه‌ له‌سه‌ر ئه‌سپه‌که‌ی خسته‌یانه‌ خواره‌وه.

به‌ شمشیری تیژ لێاندا ئه‌و ده‌سته‌ی ئالاکه‌ی به‌ ده‌سته‌وه له‌ قۆلیدا په‌راند به‌لام نه‌یه‌ه‌شت ئالا بکه‌وێت و به‌ ده‌سته‌که‌ی دیکه‌ی گرتی ئه‌ویشیان په‌راند به‌ هه‌ردوو قۆلی

ئالای گرت دایان له پشتی و ناو سکیان له ت کرد، ئالاکه کهوت روچی بوو به بالنده و ناویان نا جه عفری فریو، بی بال به لام لیتره هر نهیهیشت ئالا بکهویت.

دواتر خالید ئالاکه لیگرت و سهربازه ژماره کهمهکانی ریکختهوه و چند سواریکی نارد له دوور توزیان دهکرد وهک ئهوهی هاوکاریان بو بیت و خوشی هیرشی برد هیندهی نهما بوو ژمارهی کهمی شهپرکهری ئه و بگاته چادری سهرکردهکانی روم بهناو هزاران سهربازدا که له مبر و ئه و بهر لییان دهدان و لیی دهدان به لام نهگهیشتن.

خالید ناچار بوو پهنا بو تهکنیک بهریت تا ئیواره داهات سهبریان کرد و دهمه و ئیواره له کاتیگدا رومهکان توزیان دهبینی وایان دهزانی بهردهوام هاوکاریان بو دی و بویه خالید کشایهوه. روم نهویتره به شوینیدا بروات.

به لام دیلیان لی بهجیما مهنجهلی مسی توادهی گهرمیان بو ئاماده کردن، له بهرامبر مهنجهلهکاندا که بو کولانی مروث سازدران ویستیان تهفرهیان بدن پاره و سهروهت و سامانیان بدنی ئهگه وازیان له موحهمد و دینهکهیان هینابا، ئهگهرنا له مهنجهلهدا دهیانکولاندن. به لام ئهوان وازیان نههینا یهکه م دیلیان هینا و خستیانه ناو مهنجهلهوه قلیپ قلیپ دهنکی (الله) و (موحهمد) لهگه بلقی مسی کولاو دهبوو بهیهک و پاشهکشهیان له ههناوی خویان نهکرد.

بینیان یهکیکیان دهگری وایانزانی ترساوه فهرمانیاندا واز له مروث کولاندن بهینن. به لام ئه و نهترسا بوو دهیوت بو ئهوه دهگریم یهک روم هیه که بیبهخشم، حزم دهکرد هر موویهکم روچیک بووایه و له پیناو خودا بمبهخشیایه، پیرهپیاویک بوو نهدهترسا و ههلیانگرت و خستیانه مهنجهلهوه بو روچه نهبووهکانی دهگریا که نهیبوو تا بیانبهخشیت.

رومهکان پیچهوانهی نه ریت مامهلهیان کرد نوینهرهکهی موحهمدیان کوشت، ئه و مهلیکه عهره بهی باوهریان پیهینا بردیان له فهلهستین به داریکیانهوه بهست و وتیان ئهگه واز نههینیت له دینی موحهمد دهتکوژین به لام ئه و له نیوان پاشایهتی دنیا و موحهمد و مردندا موحهمد و مردنی ههلبژارد و تیربارانیان کرد و خوینی بوو به نهخشی دارهکهی پشتی و ههستی به ئازاری ناو سکی کرد خوینی خوی نهبینی به لام نهترسا و لیتره مرد و له و دیو به پیکه نینهوه خوی کرد به بههشتدا، پیغه مبر بهچاوی داخراوهوه له مه دینه ئاگای له ههموو ئهوانه بوو دللی شکاوی خوی پیشانی خودا و یارانی هدا.

رۆم ترسا نه هاته ته بووک بۆ شهپر، سوپای ئیسلام به سه رکه وتوویی به ناو خیله کانی عه رهدا ئه و هه موو رۆژ و شه وه ئه و هه موو رییه بۆ مه دینه گه رایه وه، پیغه مبه ر و سوپا وه ک بال بگر نه وه ئاوا ده رۆشتن، وا ده رده که وت ئه م سوپایه زاوا بیت مه دینه ش بووک، وه ک زاوا بۆ لای بووک ده گه رایه وه، چاوی ئه مان له گه ل پنی ئه سپ و حوشتره کان له گردیکی لمی ورده وه ده په رییه گردیکی دی.

پیغه مبه ر فه رمووی: ئه وه (طابه) یه چیژی دها ئه وه ش ئو حوده ئه و شاخه ی ئیمه ی خو ش ده ویت و ئیمه ش ئه و مان خو شمان ده ویت. سوپای گه وره و گران هه نگاوی دها هه موو گیانی سه ربازانی برسی و تینوو پیده که نی، تا به ری گرده کانی ئه م دیو مه دینه هه موو شار بۆ پینشوازیان هات بوو فریشه که نی ئاسمان له شیوه ی کور و کچی مه دینه دا گورانیان ده وت: (مانگ هه له ات. مانگ به سه رماندا هه له ات له گرده کانی جیی مائاوا ییه وه تا رۆژی مردن مرو ف نزای خودا بکات شوکرانه بژی ری له سه ر ئیمه پیویست بوو).

پیغه مبه ر و یاره که ی (حوزه یفه ی یه مانی) به سه ر لمی داخدا ریگه که یان ده بری له پر هه ندیک سوارچاکی ده موچاو داپۆشراو له دواوه ویستیان له پیغه مبه ر بدن حوزه یفه لای کرده وه و به ری ئه سپه کانی گرتن و بۆ دوور رایدان، ئه وانه مونا فیه که کان بوون به شوین مه رگی پیغه مبه ره وه بوون.

موحه مه د میهری به سه ردا دابه زانن جاریکی دی سه ری بۆ سه ر پستی ئه سوا وه ک نیشانه ی بیده سه لاتی و سوپاسگوزاری خودای ده چه مانده وه، ئه و ئه وانی زۆر خو شده ویست هاوکاری پیغه مبه ربوونی ئه و بوون. له دلیشه وه ته نیایی خو ی سه ری بۆ ئاسمان پی هه لبری بوو و ته نیا به کاره ده ره که یه موحه مه د له ده ره وه ده رکه وت.

خۆ سه ره تا و کو تا بوو، سه ره تا و کو تای ئه مانیشی یه که خسته وه، هه ره وه ک چون سه ره تا به ئازار ئه وانی تاقیکرده وه کاتیک بیکه س و تاک و ته را شوین موحه مه د که وتن، کاتیک خویش و دوژمن دوور و نزیک دوژمنیان بوو، خودا بۆ تاقیکردنه وه زۆر به ده ستو برد بوو، هه نوو که ش به هه مان نیاز ئه وانی بۆ ته بووک برد ریگا سه خت بوو ئه وه ی به راستی شوین موحه مه د نه که وت بوو بیانوی بۆ به دوا نه چوونی دوژی وه.

هه موو ئهوانه‌ی توانایان هه‌بوو و نه‌رۆشتن درۆی تاریکیان وهک رۆژ رۆشن نهک
بۆ موحه‌مه‌د به‌لکو خه‌لکی و هه‌موو میژوو تا هه‌تا هه‌تایی دیار بوو چونکه وهک خۆر
نایه‌ت له ئاسمانه‌وه هاته خواره‌وه ته‌نیا سیانیان نه‌بیت، ئه‌گه‌رچی له شه‌رپدا دوا
که‌وتبوون. به‌لام له رۆحدا دوا که‌وتبوون و ویستیان له‌وه زیاتر به‌جی نه‌مینن، هاتن
وتیان و راستیشیان وت: ئیمه هه‌یچ بیانویه‌کمان نیه، دیوی نه‌فسیان زیندوو بوویه‌وه
و ئه‌وانی خه‌له‌تاند بوو.

ئیس‌تا کاتی بوو له ده‌ست ئه‌و جانه‌وه‌ره ئییلیسیه‌ی ناخیان خۆیان ده‌رباز بکه‌ن و
هاتن و دانیان به راستیه‌کاندا نا. سزای ئه‌و سه‌فه‌ره‌ی نه‌یانکرد بوو له‌م کاته‌ی
پیغه‌مبه‌رایه‌تیدا خه‌ریکه به‌جی ده‌هات چل رۆژ ته‌نیا و ته‌نیا له مه‌دینه‌دا که‌س
نه‌یدواندن ته‌نانه‌ت مال و ژنی خۆشیان. به‌ناو خۆیاندا هاتن و گۆران و پیغه‌شتن له
جیهانی رۆحدا. له دووره‌وه تو‌زیان له پاش خۆیان هه‌لساند و به سوپای موحه‌مه‌د دا
گه‌شته‌وه و تۆبه‌یان لیوه‌رگیرا و له زه‌ماوه‌ندی گه‌یشتنیان هاوه‌لان باوه‌شیان
پیداکردن و پیغه‌مبه‌ریش به هه‌موو بوونی بۆیان پیده‌که‌نی و خۆشی ویستن.

رازه‌که‌ی خوداش له‌م شه‌رپدا که هه‌نوکه زانینی هه‌ینده گران نه‌بوو جودا
کردنه‌وه‌ی شوینکه‌وتوو راسته‌قینه‌ی جی پنی خوار بۆ راکردن به شوین خۆری
هه‌لکشای پیغه‌مبه‌ری موحه‌مه‌د بۆ ناوه‌راستی ئاسمان زۆر گرنگتر بوو، چه‌ند روون
بوو که له به‌زانی رۆمی ئه‌وه‌ی ته‌نیا به ماندوو بوون و ئه‌زموون بوو هه‌رگیز به وتن
نه‌ده‌وترا.

حه جى مائناوایی

(سهره راي سهرکه وتنه کان غمه قووله کانی سهر دل)

ته نياييه قوول و نه بينزاوه کهى موحه مه د روژ به روژ زياتر له دهره وه زورتر دهره کهوت، جواميرى ناو ناخى خوشى ههروه ها، لهو سهرى بوونه وه له ژيانى دهروانى، روژ به روژ له سهر پينغه مبه رايه تيه کهى نارامگرت دهبوو، سهره راي هه موو سهرکه وتنه کانی غه ميک وهک بهرد له سهر دلى بوو، هه ميشه سهرکه وتن له دواى سهرکه وتن غه مى خوئ هه يه، سهرکه وتنه کانيش وهک دورا نه کان ئه و سهرى ريگرتنن، هيچ هه لبار دنيکيان بو مروژ تيدا نيه ته نيا چوونه پيشه وه نه بيت.

سهرکه وتنى دهره کى ئه گهر گورانى ناوه کى له ته کدا نه بيت ئه واهه وتنه وه ناو ئه و چاخى که ده ته ویت لى برؤيته دهره وه، ئه و ده يزاني ئه وهى گيانداره دوو پييه کان ناوى ده نين به خته وه رى له دريژکردنه وهى ته مه نى شته کاتيه کاندان نيه، به لکو له تپيه پاندنيانه. روژيک چووه سهر گورپى مردووه کانی به قيع و وتى: ئه وهى ئيوه ي تيدان گه ليک خو شتره له وهى خه لکى تيدايه، ئه واهه ئاشووب رووى کردو ته دونيا وهک تارمايى شهوى دهيجوور، به دواى يه کدا دين، ئاشووبى دوايين له يه که مين خراپتره.

ئيتر له وه دهرچوو بوو که هاوه لانى پى بزنانن که ئه و شتيک ده شاريتته وه. ئه وهى له ته کيدا بوو گوئى لينده بوو، به مردووانى گورستانه کهى دهوت که کيله کانيان وهک مروژ سهر يان دهره نينا بوو: (ئيمهش به دواى ئيوه دا دين).

ئه و نه ده ترسا هه ر بو يه حه قيقه تى مردنى وهک خوئ ددى، مروژى ترساو هه رگيز حه قيقه ت وهک خوئ به دى ناکات به هه ستي پينغه مبه رانه درکى به ژيانى ناکوتايى ئه و ديو و بچووکى شته براوه کانی ئيره ي ده کرد، هاوه لانى ده ياندى ئه و له دواى

گه پانه وهی ده بوون خه ریکی روونکردنه وهی ئه و شتانه یه که روون ناکرینه وه، ته نیا به دل نه بیت، ئاخو ئه وه ده له سه ره تادا تیده گات و دواتر چاویش ده بیینیت. مرؤف ده بیت له مبه ری بوونه وه بو ئه و بهر بگوازیته وه، به لام خو ری ئه و بهر هه میسه سینیه ریکی بو به ری ئه مبه ر دروستکردوه بو هه ر که س بیه ویت بیینیت ئه و ده توانیت روو وه ربگیریت و بیینیت: وای خودایه ده زانم له ویتت ده مه ویت بیم بو لات.

له سه ره تای مانگی سه فه ری سالی یانزه ی هاتنی بو مه دینه بوو له مال چوو ده ره وه بو کیوی ئو خود. هه ره ک چوون موسا بو کیوی توور روشت له وی خودا له و شتانه دا ده ره که وت. ته نیا ئه وی پیغه مبه ر ده بیین، به کیوه که دا هاته خواره وه بو سه ری گو ری شه هیده کان و نوژی له سه ر کردن هه ره ک خودا حافیزی زیندوان بوو بو مردوان. له کاتی گه پانه وه شدا ههستی ده کرد له گه ل هه ر هه نگاو یکی ده رگا کانی ئه و دیوی به ره به ره بو ده کرینه وه که گه یشتنه وه شار چوو سه ر دووانگه که بی و مه به سته نه بوو سه ر بخاته سه ر سه ری ئه وان، ده یویست ئه وه ی دهیدی بو ئه وانی بگیریته وه تا له و ژیا نه دا هاو به شی بن. ئه وان هه میسه به شیک بوون له پیغه مبه رایه تی ئه و:

خه لکینه، من پیش ئیوه ده روم. هه نووکه شایه تیتان بو ده دم (وه ک شتیکی له بهر چا و بیت) سویندتان به خودای گه وره بو ده خوم: (ئیسنا حه وز ده بیم - حه وزی که وه سه ر که ژماره ی په رداخه کانی له ژماره ی ئه ستیره کانی ئاسمان زورتان - من کللی خه زینه کانی زه ویم پیدراوه، وه لاهی من له وه ناترسم له دوی من هاوه ل بو خودا پهیدا بکه ن، به لام له وه ده ترسم کیبرکی بکه ن له گه ل یه کتریدا).

ترسه که ی له جی خویدا بوو ئاخو خودا هه میسه بو تاقیکردنه وه دیته سه ره وختی ئیمه و نه روژ و نه جو ری تاقیکردنه وه که ش دیاری ناکات.

پیغه مبه رایه تی بو له بیرکردن نیه، هه میسه ئه و شتانه وه بیر ده هینته وه که خه ریکه له بیر بکرین. گه پانه وه بو ئه و حه قیقه تانه ی خه ریکه له بیر بکرین. به بی ویست روودانی ئه و رووداوانه نیه که روو ده دن به لکو تیگه یشتنه له رووداوه کانی ویستنی ئه وانه شه که ده بیت روو بدن.

پیغه مبه رایه تی خودا حافیزیه که ی هه ره ک به خیره تانه که یه ئاخیره که ی وه ک ئه وه ل و کو تایی و به جیه یلانیسی هه ره ک ده ستی کردنی، هه ر بویه پیغه مبه ر هه ر به هه مان گه رموگوری ده ستی کردنه وه ئه و کاته تاک و ته نیا له ئه شکه وتیکدا ده سته پیکرد بو کو تایی پیه نانه که شی له په نای مالی خودا و که عبه دا له ناو سه د و چل هه زار که سدا خو ی ئاماده ده کرد:

رایگه یاند دهیه ویت ئه و ساله حه جی گه وره بکات، خه لکیکی زور روویان له مه دینه کرد خودا خودایان بوو به ئه و بگهن، ئه و له ناوه وه ته نیا و ته نیاتر ده بوو له دهره وهش چواردهوری قهره بالغ و قهره بالغتر ده بوو، ئه ویش که عبه یه ک بوو له ناویاندا ده یانویست به چواردهوریدا بچولین و خویان بکهن به قوربانی هیچ جیاوازی نه بوو، ههر دووکیان رهمزی جیهانی دیکه و گه یشتن به خودا بوون، به لام جیاوازیسی هه بوو ئاختر ته نیا به رد و خانوو و دیوار بوو، ئه م مروقی پر له روح و ئه زمون و گوشت و ئیسقان بوو مروق لای خودا له که عبه و به یته مه زنتره روخانی ئه و باشتره له کوشتنی مروق.

روژی شه ممه بوو مانگی پیش مانگی حه ج ته نیا چوار روژی ما بوو، ئه و بو دوو سه فهر خوئی ئاماده کرد سه فهریکی دیار و له گه له هه زاران خه لکدا بو مه ککه و سه فهریکیش به ته نیا بو شوینیکی نادیار، قژه ره شه دریژه کانی شان ه کرد که ته نیا چه ند تاله موویه کی سپیان تیکه وتبوو و چه وری کردن و بوونه ره شه شه ویکه به ئه ستیره دره وشاوه، کراس و شه والی له بهر کرد. له چاوانی وشتره که ی روانی که ئاماده ی کرد بوو بو قوربانی ئه مرو ههر دووکیان به ره و کوتا کاری خویان ده بزوین.

زوربوون ئه و فریشتانه ی له ئاسمانه وه به بالی شین و سوور و زهرده وه ده یانویست یارمه تی بدن. به لام ئه و ده بوو خوئی کاره کانی ئه نجام بدات. ئیمه ی مروق هه ندیک کارمان هه ن ههر ده ییت خومان بیانکهن و به هیچ که سی دی هه لئاسورین. پاش نیوه رو له مه دینه دهرچوو. هیشتا کاتی نوژی عه سر نه هات بوو گه یشته (ذی الحلیفه).

نوژی سه فهره و سه فهریش نوژی به دوو ره کاتی کوورترکراوه نوژی عه سری کرد. شه و له وئی مایه وه ئه و شه وهش وه ک هه همیشه جیهان زور گچکه و بیمانا هاته بهرچاوی. به دم زیکره وه سه ری نایه سه ر سینگ و خه ریک بوو چاوی گهرم ده بوو ده ستیکیان نایه سه رشانی و به خه به ریان هینا. بو سبه ینی به هاوه له کانی وت: ئه مشه و لای پهروه دگارمه وه هات و پیمی وت: له م شیوه پیروزه دا نوژی بکه و بلنی: (ئه مه عومره یه له حه جدا).

هه رواشی کرد تا به یان نوژی کرد بوو و پارچه یه ک له ره نگیکی سه یر له ئاسمانه وه دهرکه وتبوو، ئه وه دهرگای سه رکه وتن بوو به ئاسماندا بو ئه و کرا بوویه وه شه ویکه زور کپ بوو، روچی ئاماده ی سه فهری ستوونی به ره و ئاسمان بوو. ده موچاوی نوورانی هه لگه را و فه زای نیوان زه وی ئاسمان داگیرسا بوو و جریوه ی ده هات.

هه‌لسا بووه‌وه و نوژی ده‌کرد و ئاماده‌ی عروج بوو و بالی گرت‌ه‌وه و به میهره‌وه و له‌وه‌موو مروّقی روانی له شیوه‌که‌دا به هه‌زران خه‌وتبوون بیست سال بوو به حالی مروّقه‌وه نه‌ه‌وا بووه‌وه، شه‌وان نوژی و چوون بۆ ئاسمان و هه‌ستی تیکه‌ل بوون له‌ته‌ک ئه‌به‌دیته‌ ده‌یحه‌وانده‌وه بیری له‌ په‌یوه‌ندی خۆی و مروّقه‌کان کرده‌وه که هه‌نووک به ئارامیه‌وه خه‌وتبوون. هه‌ر ئه‌و مروّقانه‌ چه‌ند ئازاری ئه‌م و یارانیا‌ن دابوو. بیری له‌وه کرده‌وه هه‌میشه‌ هه‌روا بووه، چ پیغه‌مبه‌ریک بۆ رزگاری مروّقه‌کان رابه‌ر بوو به‌ سانایی لپی ده‌رچوو بیته‌ و ئازاریان نه‌دابیته‌ و شاربه‌ده‌ریان نه‌کرد بیته‌.

له‌ بیابانی فراوانی روانی درکی به‌وه‌ کرد که له‌ سه‌ری ده‌ژی، ئه‌وه‌ه‌موو شاخ و ده‌ریا زیخ و لمه‌ زۆره‌ی بیابان روّحی ئه‌وه‌ بوو به‌ خاموشی له‌ پیش ئاسمانی فراواندا راکشابوو. گوپی له‌ ده‌نگی بالی فریشته‌یه‌ک بوو که شه‌هی باله‌کانی به‌ر قژی دریژ و ریشی که‌وت که ته‌نیا چه‌ند موویه‌کی له‌ ژیر لیویدا وه‌ک ئه‌ستیره‌ دیار بوون، ئینجا به‌ ته‌واوه‌تی درکه‌وت. گوته‌ی خودای به‌ گویدا داو ده‌ستی گرت و بۆ ئاسمان سه‌رکه‌وت. بۆ ساتیک وه‌ستا له‌ سه‌ره‌وه‌ خودا هه‌بوو و له‌ خواریشه‌وه‌ مروّق. بۆ ساتیک له‌ بوونی خۆی و مروّقی روانی. بۆ یارانی روانی که تا ئه‌وپه‌ری توانایان باش بوو بوون. دواتر ده‌ست به‌ ده‌ستی فریشته‌وه‌ به‌ چ خیراییه‌ک بیابانی به‌جیه‌یلا و له‌ سه‌ره‌وه‌ له‌و شار و دینانه‌ی روانی که مروّقی تیندا ده‌ژیان. بۆیه‌ گه‌یشه‌ شوینیک له‌به‌ر نه‌مانی هه‌وا ئه‌ستیره‌کان داده‌گیرسان و ده‌کوژانه‌وه‌ به‌لام شه‌وی ئاسمان له‌ شه‌وی زه‌وی روّشنتر بوو.

ئه‌وه‌ ده‌یان جار بۆ ئاسمان سه‌فه‌ری کرد بوو. ئه‌مه‌یان له‌وه‌ سه‌فه‌رانه‌ بوو نزیک له‌ سه‌فه‌ری گه‌رانه‌وه‌ بوو چوو و بوو و دیتی و گه‌رپه‌یه‌وه‌، هه‌شتا هه‌زاران که‌س له‌ شیوه‌که‌دا مابوونه‌وه‌ که‌سیک له‌ ئاسمانه‌وه‌ نه‌هات بوو له‌گه‌ل خۆیدا ئه‌وان بۆ ئاسمان به‌ریت، پیش ئه‌وه‌ی نوژی نیوه‌رۆ بکات. بۆ ئیحرام به‌ستن خۆی شوورد، ئیحرام جلیکی ئاسمانی و به‌رگی فریشته‌یه‌. پاشان عایشه‌ی خیزانی بۆنی خۆشی کرد به‌ جله‌ سپیه‌کاندا و به‌ بۆنی میسک پر بۆنی کردن به‌راده‌یه‌ک پریشکی میسکه‌که‌ به‌ ریش و ده‌موچاوی نوورینه‌وه‌ دیار بوو و نه‌یشوورد، هه‌میشه‌ بۆن بۆ ئه‌وه‌ یه‌کیک له‌ ریگه‌کانی ئاسمان بوو.

کراس و بۆرده‌ ئاودامانه‌که‌ی له‌به‌ر کرد و دواتر دوو رکات نوژی نیوه‌رۆی کرد هه‌ر له‌ شوینی نوژه‌که‌یدا وه‌ک روّحی سه‌مای ئیشتیاق بکات ئیحرامی چه‌ج و عومره‌ی ده‌ستپیکرد و چوه‌ ده‌ره‌وه‌ و سواری پشته‌ی (قه‌سوا) بوو. جاریکی تر ده‌نگی هه‌لبه‌ری که‌ ئاژه‌له‌که‌ له‌ته‌کیدا به‌ زمانی ئاژه‌لانه‌ و ره‌وتی حوشرانه‌ی خۆیدا بۆی ده‌سه‌نده‌وه‌، ئیه‌لاله‌کانی بیستن و ده‌نگیک بوو و بانگی ده‌کرد، ئه‌میش وه‌لامی دایه‌وه‌

(واھاتم واھاتم خودایه بهجیم مهیله. بی تو کهسم نیه، ئاخړ خودایهک وهک تو نیه تو شهریکت نیه واھاتم) (لیبک اللهم لیبک لا شریک لک لیبک ان الحمد و النعمة لک و الملک لا شریک لک) که له دهشتی بهیداش سهقامگیر بوو جاریکی دیش به ئیهلل رۆحی سهمای کردووه و دهنگی ههلبړی و دهنگی ههلبړی و دهنگی ههلبړی ئهوانی دیش هزاران سپی پۆش له تهکیدا بوون و بۆیان دهسهندهوه.

فرمیسک به چاوهکانیدا دههاتنه خوارهوه ئهه بۆ رۆشتن دهیوتهوه و ئهوانیش فرمیسک و له ناخهوه دانیان به گوناھهکانی خویاندا دهنه و منال دهبوونهوه. ساف و پاک دهبوونهوه تا ئهه کاتهی له مهککه دهگهراڼهوه وهک رۆژی له دایکبوونیان لیدههاتهوه پاشان له رۆشتن بهردهوام بوو له (زی طوی) جاریکی دیش مایهوه و پاشان چووه ناو مهککه. له ریگه ههشت شهوی پیچوو بوو. چووه ناو مزگهوت تهوافی به دوری بهیتدا کرد سهفا و مروهی کرد لهنیوان ئهه دوو گردهدا وهک دایکه هاجهر تینوویهتی گهیشتن به ئاوهات و رۆشت. قوربانیهکانی لهتهک خویدا بۆ ئهوی هیتا بوو. له بهشی ههره سهروهوی مهککه له (حجون) ههواری خست.

فهرمانیدا بهوانهی که قوربانیان پینهبوو ئیحرام بشکینن بهلام ئهوان لایان گران بوو وهک ئهه نهبن فهرمووی: بمزانیایه ئهه مهسهلهیه ئاوا دهبیت، قوربانیم نهدههینا بۆ ئهوهی وهک ئیوه بم. سهیری وتهکانی پیغهمبهریان دهکرد وهک نوور لهسهه زاری دههاتنه دهرهوه. ئهوجا زانیان شوینکهوتنهکانی که وهک ئهه بوون. بی ئهه وهک ئهه بوون مانای نابیت شوینکهوتن جیبهجیکردنی فهرمانه. کئ وهک ئیبراهیم دهکات بچیته ناو ئاگرهوه. ئیمه خۆمان ئازاری ناو سهرمان دهخولقینن که له دهرهوه سههرچاوه ناگریت. ئیحرامیان شکاند و به گوئیان کرد پاشان رۆژی ههشتهمی مانگی ههچ رووی له ناوچهی مینا کرد و هینده مایهوه تا لهگهله هزاران کهسدا ههر پینج نوژدهکهی ئههجامدا.

ئهوسا مایهوه تا خۆری لی ونبوو و جاریکی تر له رۆژههلاتهوه جاریکی تر دهرکهوتهوه ههندیگ لهوی مایهوه بۆ ئهوهی پيشانی بدات ههموو مانهوهیان کاتیه و پاشان رۆشتنی بهردهوامی خۆر. پیغهمبهر له خۆری روانی و بزدهیهکی هاتی و زانی ههموو لیزهوه ون دهبیت لهسهه زهویهکی تر دهردهکهویتهوه و پاشان بهرهو عهرهفات بزوا وهک ئهوهی رۆحی ئهه شاریکی گهورهی بزواو بیت ئهوان بیانهویت له ناویدا بزین له دوورهوه بینی گومهزیهکی له (نمره) بۆ دانراوه لهویدا دابهزی.

که خۆر له ناوهراستی ئاسمان لاچوو. عیبرهتیکی دیکهی بهوانهدا لهگهلی بوون که دهبیت برون سواری قهسوا بووه و پاشان چووه ناو شیوهکهوه سهه و بیست ههزار یان سهه و چل ههزار مروقی به دهوردا خړ بوونهوه. ههموو سهیری ئهویان دهکرد تا

بزانن چ قسه یه کی هه یه بۆ و تن. ئەو هه موو مرۆڤه بۆ ئەوهی بۆ دۆزەخ پهلکیش بکرین هه نووکه بۆ به هه شت که وتبوونه ئی له هه مان کاتدا دهستی خودا ئەمی بۆ سازدا بوون که به م کۆتاییه ی گه یاند بوون.

ئەو تا ئیستا له ناویاندا بوو ده یزانی ده بیته لیره بروات و نوتقی بۆ ئەو ده ریا سپیه ی مرۆڤدا که خۆریش خه ریک بوو ئەوانی به جیده هیلا و هه ندیکیان به پیوه و هه ندیکیان له سه ر له که دانیشتبوون که جهسته ی ده سووتاندنه وه به لام هه ر هه موویان له خوار ئەوه وه بوون و فریشته ش له سه ره وه که ئەوان نه یانده بینن که هینده ی ئەمان بوون له ئاسمانه وه به بزواندی باله کانیا ن له نگه ری خویان راده گرت. به ده نگیکه قوول و ئارام وتی: خه لکینه. به گویم بکه ن، چونکه نازانم له وانه یه سالیکی تر له م شوینه پیروژه دا هه رگیز نه تان بینمه وه.

سه رده می شه ر و ئاژاوه و خوین کۆتایی هات بوو. هه موو شتیک حه رام بوو ته نیا ئاشتی و پیکه وه ژیان نه بیته و خوین و مال و سامانتان له یه کتری حه رامه وه کو حه رامی ئەم رۆژه تان و له م مانگه تاندا و له م شوینه تاندا، ئەو خه ریک بوو به رسته کانی پایه ی دونیای جاهیلی ده روخاند.

هه موو کاریکی جاهیلی ده خمه ژیر پیمه وه هه موو ئەو خووانه ی مایه ی نه نگه مرۆڤ بوون و ئەوان به ریسای ئەبه دیان داده نان. خوین خوینی راده کیتشا. هه نووکه ئەم کۆتایی پیده هیان. ده ماری جاهیلیان مرد بوو خو ئەگه ر لای هه ندیکیان زیندووش بوو نه یانده ویرا هه یج بلین. چونکه ئەو دهستی به دهستی که سیکه وه بوو ئەوان ده ستیان پی راده گه شت. به رده وامی به وته کانیدا:

خوینه رژاوه کانی سه رده می جاهیلیه ت مافی داواکردنیا ن نه، یه که م خوین که ئەو مافه ی لیده سیتمه وه خوینی (ئینبول ره بیعه) ی کوری حارسه که شیره خۆری به نی سه عد بوو و هوزه یل کوشتی، خوین رشتن به رده وام بووایه ئەوا مه حال بوو دونیای نوئ بخولقیته هه ر رابردووی خویناوی دووباره ده بوویه وه. دووباره بوونه وه یه ک ته نیا خوو بوو و پیویستی نه بوو.

پاشان ده بوو ئەو شته بنبر بکات که وه ک ته وریکی زه به لاج به ده ست شه ی تانه وه دره ختی رۆحی ئەوانی بری بوویه وه و ئیستا ئەو سه وزی کردبوویه وه و ده بوو له داها توودا هینده بالا بکات له هه موو شوینیک دیار بیته. ئەویش خواردنی مالی یه کتر بوو له ریگه ی (سوو) هوه، سووه کان ده وله مه نده که مه کانیا ن ده وله مه ندر ده کرد و هه ژاره زۆرتره کانی هه ژارتر، هه نووکه ئەو ئیسلام توانای فه رمانی جیهانی هه موو ده ی توانی بنه بری بکات.

(سووی جاهیلیهت ناههقه، یهکه م سوویه کیش به ناههقی داده نیم، سووی "عه باسی کوپی عه بدولموته لیب" ئەمانه هه موویان ناههقن).

خودا له تیره ی عهره ب و به ره ی ئاده می ئەو رۆژه تهنانهت له رۆژیکی ئاوشدا تووره بوو که زۆر لیبانه وه نزیک بوو ئاخو ئەوان له خودا نه ده ترسان و نیوه ی بهنده کانی ئەویان ده چه وسانده وه که ژنان بوون پیغه مبه ر فرمانی خودای پیده گه یاندن و ده یویست بۆ هه زاران هه زار نه فهره ی بگه یه نیئت و له ناو ئەم شار بۆ ئەو شار و له م ولات بۆ ئەو ولات بکات و مروّف و هاوړیکه کانی خو یان له بیر نه چیت.

(ئاگاتان له ژنان بیئت، له خودا بترسن.. ئیوه به فرمانی خودایی ئەوانتان کردوه به حه لالی خو تان) که هه ر ئەوه بوو بیژیت کردووتانن به غه م ره وین و هاوده می خو تان و دونیا به بوونی ئەوانه وه جوانه.

(تهنیا به وشه یه کی خودایی داوینیان بۆ رهوا کردوون) ئەمه ش هه ر وهک ئەوه وابوو بیژیت داوینی ئیوه ش بۆ ئەوان رهوا بووه! ئەوه ئەو تهنیا له تهک پیاوان نه ده دوا به لکو له تهک ژنانیش که ئەوانیش رهنگ په ریو و لیو وشکهه لاتوو وهک پیاوان ئاماده بوون، ئەو له گه ل رۆحی مروّف ده دوا (حهقی ئیوه یه که سیک نه هینه سه ر جیگه تان، که ئیوه پیتان ناخۆشه) وهک ئەوه وا بوو بلیت دلایان نه ده نه که سی تر و کاتیک ئیوه له وئ نین تهنیا خودا له وئییه ده رگاتان بۆ که س نه که نه وه.

سوۆزی ئەو بۆ هه له کاران وابوو که به که مترین سزا لیبی ده رچن و مه به ست پتی چاک کردنیان بیئت نه وهک دژایه تی کردنیان.

(ئه گه ر وایان کرد به لیدانیک که برینداریان نه کات لیبان بدن) ئەم گوته یان له سه ر ئەوانی ده شته کی زۆر گرانتتر بوو، پیتش ئەو سزای کاری له و شیوه یه مه رگ بوو، نه زمی چه سپیوی عهره بی به وه تیکدا، گوته کانی به واوهر ده چوو. روخساریان تاریک هه لگه را به لام بیجگه له پیناخۆش بوون و ملدان به وه ی لیبگه پین با ریساکانی پیچه وانه ی یاسا چه سپیوه کانی ئیمه ش بن.

ئەو به دوو چاو بۆ دوو دونیا ده روانیئت، یه کینکیان دونیای خودایی و ئەوی دیکه ش دونیای به رامبه ریه تی ئینجا وتی: (مافی ئەوانه که رۆزی و به شیان بۆ ئاماده بکه ن) ئەوان له م سه رزه ویه ئەژین و ئەرکیان ئەنجام ده دن.

ئەو بۆ مروّفیکی جیاواز ده دوا که تهنیا مافه کانی خو ی له بهر چاو نیه جاریکی دی ئاماره ی به روشتنی هه میشه یی خو ی لای ئەواندا (شتیکم له ناوتاندا به جیه پلاوه ئەگه ر ده ستی پیوه بگرن سه رتان لیبناشیو یئت ئەویش نووسراوه که ی خودایه). پاشان قسه ی به ئومید و موحیبه ت ئامیزی بۆ کردن (خه لکینه دوای من پیغه مبه ری دیکه نایه ت دوای ئیوه ش ئومه تیکی تر نیه، پهروه ردگاری خو تان بپه رستن) په ره ستن ئەو کاره بوو

هه موو كهس دهیتوانی ئه نجامی بدات و جیهانی خۆی له سه ر ئه ساسی بسازیته وه، (پینچ نوێژه کانتان بکهن، رۆژووی مانگی رهمه زان بگرن، زه کاتی مال و سامان بدهن) ئه مانه هه مووی داوی خودا بوو له وان ئه ویش ته نیا بۆ ئه وانیهی ده یانتوانی ئه نجامی بدهن (ئه وسا ده چنه به هه شتی خوداوه) به هه شت ئه و جیهی زیندوو بوونه وهی بی چون بۆ ئه وئێ نه بوونی خوازاوه، پاشان له باره ی خۆیه وه بی جووله دوا ده یویست ته نیا داویان لێ نه بیست به لکو به زه بیان به ئه وی برایاندا بیته وه وهک یه کتیک له خۆیان هه رچی کردووهرۆیانه شایه تی له سه ر بدهن

به ئارامیه وه ده یوت: (ئیه وش له باره ی منه وه پرسیا رتان لیده کریت) ریگه یه کی گرتیویه به ری ته نیا ریگه ی ئه و بوو بۆ ئه وهی شایسته یی ئه وان بلیت به وهی ده یکردن به شایه ت له سه ر خۆی.

-چی ده لێن؟

وتیان: شایه تی ده ده ین که تو په یامت گه یاندووهره کی خۆت به جی گه یاندووهره ئامۆژگاریت کردوین.

ئینجا په نجه ی شایه تومانی بۆ ئاسمان هه لبرێ و پاشان بۆ زه وی داینه وانده وه و وتی: (خودایه به شایه ت به.. خودایه به شایه ت به. خودایه به شایه ت به).

هه ر له به رده م ئه و خه لکه دا دوا یین ئایه تی بۆ دابه زی (ئه وړۆ که ئایینه که تانم به کاملی گه یاند و نیعمه تی خۆم بۆ ته واوکردن و ره زامه ندی خۆمدا له وهی که ئیسلام ئایینتان بیست).

عومه ر گریا:

وتیان بۆ ده گریت وتی: داوی ته واو بوونی ناته واوی دیت، ئاماژه بوو به مه رگی پیغه مبه ر.

پاشان بیلال بانگیدا و قامه تی کرد پیغه مبه ر نوێژی نیوه رۆ و عه سری له وئێ کرد و هیچ نوێژیکیان له نیوانیاندا نه کرد. ئه و پیغه مبه ر بوو ده یزانی لێره و له دونیا که ی دی چی ده گوزه ریت، هه نووکه زۆر به ی کاره کانی پیغه مبه رانه ی خۆی لێره له م دونیا یه جیه جی کرد بوو و کاتیک به سه ر قه سواوه که به ره و (مه وقیف) جولا هه سته ده کرد شته کان مالئاوایی لیده که ن. ده چوو ه ئه و شوینه ی له نیوان به نده و خودادا هیچ ریگریک نیه. نه ک ئه وی پیغه مبه ر به لکو هه ر مرۆفیککی دی چیژی سکوتی نیوان خالیق و مه خلوق ده بات. ئه ویش چوو له لای ئه و شوینه سکی وشتره که ی له لای به رده که وه و شاخی (مشات) له به رده میه وه بوو، خۆشی روویکرده قبیله و بیده نگ وه ستا.

ئیره ئیدی کوتایی ری بوو، ئه و گه یشت بوو به ئارامی. له ئه زموونی جوان و ئه ندیشه ی پیگه یشتووی خوداییدا نوقم بوو بوو. ده یزانی ده ره نجامه که زۆر له وه

ئەولاترە كە پېشتەر بېرى لىدەكردەو، ھەموو ئەوھى پېشتىرىش پېندا تىپەرى بوو بە ھەموو سەختىەكانىەوہ بۇ ئەوہ بوو خۆى و پاش خۆشى مرؤقايەتى بگەيەننئە ئەم ئارامىە. ژيانى پىغەمبەرانەى ئەزمون كرد بوو كە وەك ھەر جۆرىكى ترى ژيان بە قۇناغى جياجىادا تىدەپەرىن.

كارىك زۆربەى جار بۇ خۆى غەم و ئەو يارانى، دەيانوت پىغەمبەر ھەمىشە غەمىكى لە دلدا بوو بۇ ئەوانى دى شادى و كامەرانى بوو.

ھەر بەو بىدەنگىە زۆر بە قوولى كەس نەيدەزانى لەتەك خوداى خۆى دەدوا، ئىوارە داھات ئاسمان خۆرى لە دەستدا و ھىشتا ئەستىرەشى دەست نەكەوتبوو ئەو لە ھەموو پاشاكانى دونيا گەورەتر بەلام لە ھەموو مەخلوق ھەژارتەر دەپارايەوہ، ئەمە كۆتايى كارى پىغەمبەرانەى بوو بەلام رۆحى ئاوەدان و ئامادە بوو ئەو ھەموو فرمىسكانەى ئەو ئىوارەيە رشتنى ماناى وا بوو زۆر ئاوەدان و زۆر قسەشى پى بوو كە بە خوداى خۆى بلىت.

دوور دوورى دەروانى تەنيا و تەنياتر دەبوويەوہ بە گەرمى و رىزەوہ مالئاوايى لە مەككە دەكرد ئەو لە لوتكەى چالاكى جەستەيدا بوو. لە تەمەنىكدا ھەموو پاشاكانى دونيا ئاوات بخوازن لەو تەمەنەدا پاشا بن ئەزمونى ژيانى بە تەواوہتى كرد بوو نەشچوو بووہ پىرى و پەك كەوتنەوہ، بەلام ئەو زۆرى لىنەما بوو لىترە دەرؤشت. بەلام رۆحىك لەو جەستەيدا بوو كە دەيزانى چى دىتەرى. خۆى باش دەيزانى ئەو كىيە ئەوھى مرؤقىك بتوانىت لە رۆح و دونىادا پىيى بگات ئەو پىيى گەيشتبوو.

بەرە بەرە تارىك داھات ئەگەرچى شەو بوو بەلام نوور و روناكى ھەموو شوئىنىكى گرتىبووہوہ. ئەو بە خۆيدا ھاتەوہ و (ئوسامەى) خستە پاش خۆى لەسەر ولاخەكەى تاشە بەردەكانى كىئوى عەرەفاتى لە پاش خۆى بەجىھتلا وەك مرؤقىكى شەرمەن، شەويك تەژى لە ھەببەت سادەيى بوو نوئىژى مەغرىب و عىشاي گەياندە موزدەلېفە. ئىدى ھەموو رابردووى ھىتايە بەرچاؤ كە ھەموو عەرەب دژى بوو بوونەوہ و سوپاسى خوداى كرد.

زىكرەكانى تەواو كرد و خىرا تا بەرەبەيان خەوى لىكەوت. بەيانىش پاش نوئىژ لە بوموللى بەيانىدا جارىكى دى سواری (قەسوا) حوشترە ھاورىكەى بوو و گەيشتە (مەشعەرى حەرام). ئەو بۇ ئەوہ نەھاتبوو لىترە بەھوئتەوہ دەبوو لە جىھانى رۆحىشدا بېروا و بېروا. ئەوہ ناروونى ئەو لە شوئىنە پىرۆزە لە دەرەوہ دەرەكەوت روى كردە قىيلە و پارايەوہ و تەگبىرى كرد و (لا الە الا اللە)ى كرد، بە جەستە لەوى مایەوہ بەلام بە رۆح ھىندە دوور كەوتبووہوہ تا بە تەواوہتى ماندوو و شەكەت بوو.

له موزده لىفهش هات بۆ (منى) هيشتا خۆر هه لئه هاتبوو فه زلى كورى عه باسى خسته پاش خۆى له سهر ولاخه كهى گه يشته موحه مه د و رۆحى گه رايه وه و ئارامى گرت و ريگهى ناوه راستى گرت بهر به ره و (جمرة الكبرى) كهوت بهردى بچووكى بۆ دهروه وه شانده كه ته نيا ره مزى دژايه تى شه ر بوون. بۆ ههر شوينيكيش ده چوو ئاپوراي خه لك چوار ده وريان ده دا و به ته ماي ئه وه بوون فه رمانى خودايان به گويدا بچه پينيت. به لام پيش ئه وهى ده ست به نوتق بكات چوه قوربانى گه وه سه د حوشترى كرده قوربانى بۆ ئاپورهى ئه و نه دار و هه ژارانهى بۆ زه ماوه ندى لىقاي خودا هاتبوونه ئه م شيوه دوورهى جه رگهى بيانانه وه به ده ستى خۆى شه ست و ستيانى سه ربى و سى و كه وتيان عه لى ئاموزاي له ههر وشترى كيش پارچه يه كيان لىكرده وه و كولاندنيان و پيغه مبه ر لى خوارده و به شله كه شى گه رووى خۆى ته ر كرده وه.

ههر ده رۆشتن و خه لكه كه هه موو جتيه كيان به شوينيدا ده ته نى و چوه مه ككه و ته وافى (ثيفازه) ي كرد و له مه ككه نويزى نيوه رۆى كرد نوورى ئه و له نويزدا ده دره وشايه وه. كه سه كانى له به رهى باپيرهى (عه بدولموته لىب) ي بينى ئاويان هه لده گوزى فه رمووى نه وهى (عه بدولموته لىب) ئا و ده ربه ين! ئه گه ر له به ر ئه وه نه بوايه له ده ستتاني ده ربه ين منيش به شداريم ده كردن. شه ربه يه ك ئاويان داين ده موچاوى پى گه شايه وه و نۆشى كرد. ئه و جا له قوربانى گه كاتىك ره نكى خۆ له ميشى به رد و ورده له كان به تيشكى خۆر له چيشته نغه دا سوور هه لگه را. پيغه مبه ر جارىكى دى بۆ خه لكه كه نوتقيدا و عه ليش به دووره كانى ده گه ياند. دواى ئه وهى به پيوستى ده زانى له وته كانى دوينى دووباره كرده وه و پاشان له كات و شارى پيرۆز رۆژووى قوربانى پرسى و خه لكه كه وايان ده زانى ناوه كه يان ده گورپت به لام جه ختى لىكرده وه و پاشان فه رمووى: ئيوه مال و سامان و شه ر هف ناموستان له سهر يه كترى حه رامه ئه و رۆژه تان له م شاره تان و له مانگه حه رامه كاندا.

(رۆژىك ده گه نه وه به پهروه ردارى خوتان، له باره ي كرده وه كانتانه وه پرسيارتان لىده كات، نه كه ن له دواى من گومرا ببه نه وه و بدن له مى يه كتر).

ئهرى پيتانم گه ياند؟

وتيان: به لى.

فه رمووى: خودايه خۆت به شايه ت به! خه لكينه با ئه و كه سه ي ليره يه بيگه يه نيت به وهى ليره نيه، له وانه يه ئه وهى پى ده گات هۆشيارتر بيت له وهى ليره يه. پاشان له باره ي رۆحى به رپرسياريتى تاكه كانى مرۆقه وه دوا كه ههر كه س ته نيا خۆى له كرده وه كانى پاش خۆى به رپرسياره. به خۆشه ويستى و ترسه وه له وانى ده روانى و ده ترسيت هيجى له بىر نه چيت و هه موو شته كانى ده خسته سهر هه واي بىر كرده وه.

پێدهچوو له داهاتوووه بێتهوه: له وان رادهما و هه موو ئه و شتانه ی ده بینی له چاوانی ئه واندا بوو، بزانی که شه ی تان نا ئومید بووه له وه ی ئه م بتانه له ولاتی ئیوه دا بپه رسترین، به لام ده شیت له هه ندیک کاردا که ئیوه به که می ده زانی به گو یی ئه و بکه ن و ئه ویش به و هینده یه ش قاییل ده بیت. ناگاداری کردن که وریا بن شته ورده کان به ره و هه لگه رانی گه وره یان نه بن. هه ولی دها ئه وه روون بکاته وه که روون نا کرینه وه. وه ک که سیک ئازاریکی نا وه کی هه بیت ئه وای بو یان ده وای. روژانی دره وشا وه ی جه ژن له مینا بو جیه جیکردنی سرو ته کانی فی رکردنی شه ریعه ت و یاد خسته وه به سامی خودا سو نته که ی قوربانی ئیبراهیمی به جیهینا و هه ر ده بزوا و ده بزوا هه ر شه ویک له شوینیک ده مایه وه و هه میشه ئاماده بوو ئه وانه ساتانیک بوون له ژیا نی هه موو ئه وانه ی له و ی ئاماده بوون له و ساتانه ی قه ت دووباره نابنه وه.

کاتیک له مه ناسیکه کان بووه وه و داوای له خه لکه که کرد بارگه بیچنه وه و به ره و مه دینه ی منه وهره بجولین که له ته ک ئه واندا هه موو جیهان جولای. جیهانیکی در یژکرا وه ی ئه وه ی له ناو ئه وه وه هاته دهره که خودی گه ردوون بوو. هه نگاویان ده ناو ئه ویش زور جوان له ته ک ئه واندا هه نگاوی ده نا.

له ته ک ئه واندا به ره و که نارگیری و ته نیایی قوول و ئاماده ی گه رانه وه بو ئاسمان گه راپه وه. ته نیا کاریک پینش نه خو شکه وتنی به سه رکردایه تی ئوسامه ی منال سو پایه کی به ره و رو م ری کخست که ئه بو به کر و عومه ریش تیدا سه رباز بوون و ئه و گه نجه ی کرده سه رکرده و فه رمانی پیدان سمی ولاخه کانیا ن بگه یه ننه (به لقاء). خه لکه که بوو به مقو مقویان وتیان: ئه و گه نجه ی کردووه به ئه میر. پینغه مبه ر فه رمووی: ئه گه ر تانه له میرایه تی ئه و ده دن پینستر بو باوکیشی وا بوون، سویند به خودا ئه و پیاوه بو میرایه تی ئیوه ده شا! ئه و خو شه ویسترین بوو له دلای مندا، ئه م کو په رش له داوی باوکی له هه موو که س خو شه ویستره له لام.

شهره‌کانی قورەیش

(ئای! لە شهره‌کانی قورەیش، قورەیش بە سەر بیاباندا
بۆ شەر فرۆشتن دەرپۆشت، بەلام بەناو خۆیدا نەدەرپۆشت)

بیابان هیندە فراوان بوو کە مەککە و مەدینەش دەیاننوانی بە ئاشتی تینیدا بژین، ئەمە هەر ئەو شتەش بوو کە موخەمەد و یارانێ دەیانویست. بەلام قورەیش بە دلی نەبوو چونکە قورەیش نەخۆش بوو، زۆر نەخۆشی هەبوو نەخۆشی ترس و نەخۆشی ناویانگ و نەخۆشی شانازی، نەخۆشی جودابوونەوه لەوانی دی، نەخۆشی چیژ لە ئازار و چەساندەوهی مرووف و ئاژەل. قورەیش پەیمانی ئەبەدی لەگەڵ ئاژاوه و کوشت و کوشتاردا بەستبوو.

قورەیش نەخۆش بوو، گرفتاری نەخۆشیه‌کانی خودی خۆی بوو. لە تاو ئازار و دەردی خۆی شەو خۆی لێ نەدەکەوت. ئەگەریش بخەوتایە بە دەم تابرین و وپینە و خەونی سامناکەوه و دادەچلەکی و چاوی ئەبلەق دەبوون و چین چین عارەقی دەردەدا مەدینە و موسلمانان لێی بوو بوونە ملۆزە و شەوان دەهاتنە خەوی و خەو و خەوانەوهیان لێ هەلگرتبوو. بە دەم خەو رابوونەوه جینیوی دەدا. هەرەشەیی دەکرد.

بۆ بەیانی بە چاوی شەو نەخەوتوووه نامە لە دواي نامە خەبەری دەنارد. خەلکی مەدینەیی دەترساند کە ئەگەر موخەمەد بۆ نەنیرنەوه ئەوا دیمە سەرتان مۆلک و مالتان دەبەم، خەلتانی خوینتان دەکەم و ژنەکانتان حەلال دەکەم. جار بوو نامەیی دەنۆسی (ئەو پیاوه واتە موخەمەد ئەگەر چاکە ئەوا بۆ خۆمانە و ئەگەر خراپیشە چی

دهكات لای ئیوه) ههوالی بۆ جوولهكه و خێلهكانی دهووبهاری مه‌دینه‌ش ده‌نارد و نێردراوی ده‌نارده لایان ئه‌وا (یه‌سریب) گر تیبهر ده‌دهم دۆزه‌خیکی لی تاو ده‌دهم كه جیی هه‌موو ئیوه‌ش تییدا بیته‌وه و به ئاگره‌كه‌ی بتانسوتینم.

قورده‌یش نه‌خۆش بوو. نه‌خۆشی خۆپه‌سه‌ندی، هه‌موو خۆپه‌سه‌نده‌كان نایانه‌وێت هیچ بیستن ته‌نیا سه‌نای خۆیان نه‌بیست. ده‌یان‌ه‌وێت هه‌موو عه‌ره‌ب باسیان بکه‌ن. قورده‌یش له وه‌مه‌یدا ده‌ژیا. وه‌همی گه‌وره‌یی عه‌ره‌ب. گه‌وره‌یی ئه‌و ئیستا به وه‌هم گه‌را بوو، پینشتر راست بوو. ئه‌و پاشا بوو. ده‌موچاوی پاشایانه‌شی هه‌لگرتبوو، لانی که‌م لای خۆی و هه‌موو عه‌ره‌بیش وا ده‌بینرا. هه‌نوکه بوونی موحه‌مه‌د و مه‌دینه برینیکی ناشیرین بوو له ده‌موچاویدا دروستبوو بوو، ده‌بوو له بنه‌وه هه‌لیکیشیت. برینیک نه‌ده‌بوو بشاریته‌وه و هه‌موو ئه‌وانی تر ده‌یانینی، ئاخ‌ه‌موو شتیکی قورده‌یش هی خۆی بوو. ده‌موچاوی هی ئه‌وانی تر بوو ده‌یانتوانی بۆی بروانن و سه‌یری بکه‌ن.

قورده‌یش ئیدی قورده‌یش نه‌بوو. به ده‌ست برینی موحه‌مه‌د و یارانیه‌وه ئارامی نه‌بوو، وه‌ک په‌له برینیکی سوور روژ به روژ به ده‌موچاویه‌وه ده‌یته‌نیه‌وه، وه‌ک نه‌خۆشی گولی خه‌ریک بوو لیوه‌کانی ده‌خوارد و دانه‌کانی ده‌رده‌که‌وتن، لووتی ده‌رزان. لووتی، لووت نه‌بوو به‌لگو ته‌نیا دوو کونی زلبوون به سه‌رووی ده‌میه‌وه. ئه‌برۆکانی نه‌ده‌مان. چاوه‌کانی له ئاست یه‌کترا نه‌بوون یه‌کیکیان به قوولاییدا چوو و ئه‌ویش تریش ده‌رتۆقی بوو.

قورده‌یش قورده‌یش نه‌بوو. کاره‌کانی بئ ئه‌نجام بوون، چی له‌گه‌ل موحه‌مه‌د و یارانێ نه‌کرد، سزای دان و شاربه‌ده‌ری کردن و مال و حالی داگیرکردن، له دووری دووریش نه‌یده‌هیلا به‌وه‌یته‌وه، بیابانی لی ته‌سک کردبوونه‌وه. ئابلوقه‌ی خستنه‌سه‌ر. ئابلوقه‌یه‌ک ئه‌گه‌ر به سه‌ر مه‌که‌که به‌سپا ئه‌وا خۆیان له برسا ده‌مردن. عائیشه‌ی ژنی پیغه‌مبه‌ر ده‌یگیرایه‌وه که چه‌ند مانگ له دایک ده‌بوو و گه‌وره ده‌بوو و رایده‌کرد و به پیریش کۆتایی به ته‌مه‌نی ده‌هات که‌چی له مالی پیغه‌مبه‌ر مه‌نجه‌ل له‌سه‌ر ئاگر دانه‌را، ته‌نیا له‌سه‌ر دوو ره‌شه‌که که ئاو و خورما‌بوون ده‌ژیان.

قورده‌یش هه‌ر له سه‌ره‌تاوه تا ئه‌م قوناغی چیرۆکی پیغه‌مبه‌رایه‌تی موحه‌مه‌د رو‌لینکی خرابی هه‌بوو، قورده‌یش هینده له‌نیو قورده‌یش بوونی خۆیدا غه‌رق بوو به سه‌ر بیاباندا بۆ شه‌ر فرۆشتن ده‌رۆشت، به‌لام ئه‌و به‌ناو خۆیدا نه‌ده‌رۆشت. قورده‌یش چه‌ندین سال و سه‌ده خاوه‌نی چه‌وه‌کانی بیابان بوو، ئه‌و جادانه‌ی پر به لمی هه‌موو بیابان بوون، قورده‌یش خاوه‌نی نان و ئاو بوو، قورده‌یشی خاوه‌ن زی‌ر و زیوی فره و فراوان، بیجگه له قورده‌یش هیچ که‌س نان و ئاوی له خۆی زیاتر نه‌بوو ئاخ‌ر بیجگه له قورده‌یش که‌س نان و ئاو و زی‌ری نه‌بوو.

کیشهی قورپه‌یش نه‌بوونی شت نه‌بوو، کیشهی قورپه‌یش ئه‌وه بوو دیل بوو، دیلی دهستی خۆی، ئاسانتیره ئه‌وه‌یه بۆ مرۆف که له دهستی خه‌لکی دیکه رزگاری ببیت به‌لام دلی ده‌ویت تا مرۆف له دهستی خۆی رزگاری ببیت، مرۆف دوو دلی هه‌یه دلیک بریندار ده‌بیت و ئازار ده‌چه‌ژیت و ده‌گری و هاوار ده‌کات و هه‌له ده‌کات دلیکی دی برینه‌کانی دلی یه‌که‌م ساریژ ده‌کات و مانا به گریانه‌کانی ده‌به‌خشیت و هه‌له‌کانی راست ده‌کاته‌وه.

ئه‌وه دلی دوومه وهک خۆریک به سهر سه‌ری مرۆقبوونی مرۆقه‌وه ده‌وه‌ستایه‌وه به نه‌مانی ئه‌و خۆره جیهانی دلی یه‌که‌م ده‌بیته تاریکستان، کاتیک دلی یه‌که‌م نازانیت، ئه‌وه دلی دوومه ده‌زانیت که نازانیت. قورپه‌یش نه‌یده‌زانی به‌لام نه‌یده‌زانی که نازانیت، چونکه قورپه‌یش دلی دوومی نه‌بوو. دلی دووم مه‌مله‌که‌تی خیر و شه‌ره، هه‌ر له‌ویوه مرۆف بپیار ده‌دات شوینی خودا یاخود ئیبلیس ده‌که‌ویت.

ئه‌و شته نه‌بیزاوه‌ش که مرۆف ده‌کاته مرۆف، ئه‌و شته‌ی که ئه‌گه‌ر هه‌موو شتی دونیات هه‌بیت و ئه‌وت نه‌بیت وهک ئه‌وه‌یه هه‌بیت نه‌بیت ئه‌و شته‌ی شت نیه له دلی دوومه‌دایه، قورپه‌یش نه‌خۆش بوو له‌به‌ر ئه‌وه‌ی دلی دوومی نه‌خۆش بوو، هه‌موو فریشته‌کان ده‌یانزانی قورپه‌یش نه‌خۆشه به‌لام قورپه‌یش نه‌یده‌زانی چونکه دلی دوومی نه‌یده‌زانی. دلی دووم وهک دلی یه‌که‌م هاو‌ده‌می و ته‌نیایی خۆی و برسیتی و تیزی خۆی هه‌یه.

قورپه‌یش له جیهانی دلی دوومه‌یدا ته‌نیا بوو، هه‌ر ده‌یخوارد و تیز نه‌ده‌بوو ده‌یخواردوه و تینوویه‌تی نه‌ده‌شکا، له جیهانی دلی یه‌که‌مدا ته‌نیا قورپه‌یش له به‌شی خۆی زیاتری هه‌بوو، له جیهانی دلی دوومه‌دا به‌شی هه‌موو ئه‌وانی ده‌برد و هه‌ر تیزی نه‌ده‌خوارد، له جیهانی دلی یه‌که‌مدا قورپه‌یش هه‌کیم و گه‌وره‌ی عه‌ره‌ب بوو له دونیای دلی دوومه‌یدا جانه‌وه‌ریکی دره‌نده و شه‌رانی بوو، دلی دوومی مرۆف نیوه‌ی سپی و نوورانیه و نیوه‌ی تاریک و نوته‌ک له ساتیکی ته‌مه‌نی خۆیدا بپیار ده‌دات بچیته به‌ر په‌نجه‌ره‌ی نیوه سپیه‌که و ئیدی ببیته فریشته و دوو بالی لێ برویت، یاخود بچیته سووچیکی تاریکی نیوه‌ی دووم و ئیتر دوو ئیبلیس بچنه سه‌رشانی و به‌ره‌و خراپه و شه‌ر پالی پتوه بنین.

قورپه‌یش کونجه تاریکه‌که‌ی هه‌لبژارد بوو هه‌ر بۆیه نه‌یده‌توانی قه‌بولی ئه‌وه بکات موحه‌مه‌د و یارانی بئ ترس له سهر زه‌ویه‌کی دوور له و سه‌ری بیابانه‌وه به‌ نازادی بسورپینه‌وه، قورپه‌یش ترسی هه‌بوو ترس له ترسه‌کانی خۆی هه‌روهک چۆن مرۆف بیر له خه‌یاله‌کانی خۆی ده‌کاته‌وه گالته‌ی به موحبیه‌ته رووکه‌شه‌کانی خۆی دیت ئاواش دلی دوومی قورپه‌یش له‌و راستگویی و خۆراگریه‌ی موحه‌مه‌د و یارانی که دلی

یه که می دانی پیدا دهنای ترسی هه بوو، ترسیک بو بریاری شه ری هه می شه بی ودرده چرخا، به مەش روژ به روژ درهنده بی قورەیشی ده دایه وه، ئیتر شه پرکردن ده بوو به سروشتی ئەبه دی قورەیش.

سرینه وهی به رامبەر، ئەمه وینهی راسته قینهی قورەیش بوو که ده یویست بیهیلته وه و وینهی دیویک به ده می زل و که له بی خویناویه وه ئەو دیوهی موحه مه د ده یویست بیته فریشته، وینهی قورەیشیه کانی هه موو سه رده مه کانه که له به رامبەر موحه مه ده کاندای ده وهستن که هیچیان نه کردوه ته نیا ئەوه نه بیته بلین خودایه که و بهس، وینهی قورەیشیه کان که وینهی گه وره بی ئەوانه و هیچیش نیه ته نیا وینه یه ک نه بیته که قورەیش بوو خوئی دروستی کردوه، وینه یه کی خه یالی جیهانی ناو و ناوبانگی جیهانی خوئی هه بوو بو ئەوهی تیندا بژی، ده بوو ژیان له موحه مه د و یارانی بکاته دۆزهخ.

مه سه له دهرکردن و راوه دوونان و داگیرکردنی سه روه ت و سامان و برسی کردن و ئابلوقه دانی ئابووی که کردبووی نه بوو، به لکو بابته که له ریشه دهرهینانی بوو، بوونی موحه مه د هه سته لاوازی قورەیش بوو که برستی لی بری بوو. ئەوی تاقانه سه رداری عه رهب قابیلی بوو، هابیلیکی بچووکی لی تاین بوو بوو، ده بوو له ناوی به ریت، توفلیکی پاک و به ری بوو هیچی له وه نه ده ویست، هه ر ئەو بوونه بی گونا هه ش بوو ئەوی شیت کرد بوو، به هه له یه کی به رجه سته بووی بیابانی گه وره ی عه ره بیان ده زانی و ده بووایه بسرایه ته وه، ئیستا قورەیش بریاری کوشتار و سرینه وهی مه دینه ی دابوو، جهنگ و کوشتار قورەیش له دلی دووه میدا بریاری له سه ر دابوو.

له ناو ئەو قوولاییه دا که مروّف نایه ویت ته نیا بینه ری رووداوه کان بیت، به لکو ده یه ویت ری ره وی رووداوه کان بگوریت، قورەیشیش ری ره وی به لای جهنگدا گورا بوو و کوشتار سه فه ریکی سه ختی دیکه ی مه دینه بوو ده سته پیکرد بوو که نه یده ویست بیکات ئیدی روژگار پاشماوه ی بوو دوی کوشتار نه ده مایه وه، تۆزی گه وره ی جهنگیک له هه لچوون به ره و ئەبه دیه ت نه ده سرایه وه و جهنگیکی دیکه ده سته پیده کرد، روژ و مانگه کانی شه ر هه ر به رووکه ش جودا بوون، ئەوان بوو هه میشه له گه ل موسلماناندا له شه ردا بوون.

قورەیش پیتش هه موو کهس له گه ل خویدا له شه ردا بوو، شه ریکی مه مله که تی ویرانی روچی ئەوی به رهنگی سووری خوین گورا بوو، مه مله که تیک موسلمانانه کانش له وی ده ژیان، ئەوانیش مروّف بوون فریشته نه بوون بالیان نه بوو، هیچ ئازاریان بو ئەوان نه بوو به لام هه مان خویر لیی ده دات و هه مان هه وای تۆزاوی شه ری قورەیش لیی ده دان و هه مان رقی قورەیشی له خوئی بو ئیره بی و رق له وان ودرده گه را و دلی

بریندار دەرکردن، ئەوان بە دلی پر ئازارەو دەچوونە شەر، بە عیشقەوہ ریگای ھەزار سالەیان بۆ چەند ھەنگاویک کوورت دەرکدەوہ و لەناو تەپوتۆزدا دلایان بریندار دەبوو و گەورەیی ئەوان لەو برینانەدا بوو کە لە ھەموو شتیان دەگەرێن لەو برینەیی دلایان نەبیت، گەورەیی ئەوان لەو برینەدا بوو.

ئەوان وازیان لە گیانیان دەھیتا بەلام لە برینەکانیان نەخیر ئەوان پیکەوہ دەچوونە شەر لەتەک قورەیشدا، شەرپیک شمشیز و نیزەیان عیشق و قەلغانیان ئیمانیاں بوو، ئەوان خودای خۆیان باش دەناسی، ناسینیک تا ئاستی کوژران و تیاچوون ھەر ئەم ناسینەش ئازایەتی بەوان دەبەخشی ئەگەرچی خودا ژمارەپەکی کەمی لەوانی خولقاند بوو ئازایەتیەک لە جیاوازی شتەکانیاندا نەبوو بۆیە قورەیش ھەموو ھەبوو و نەبوویەکی ئەوانی دەبرد، بەلام ھیشتا بویرانە لە مەیدانی شەردا بوون، ئازایەتی ئەوان لە شتیکدا بوو بە کەس نەدەبرا ئەویش خودی خۆیان بوو.

ئەوان فریشتە نەبوون مرۆف بوون، مرۆفیک لە جوړیکی تاییەت مرۆفیک بوونی لە ھەبووەکانیدا ھەر ئەمەش قورەیشی شیت کرد بوو چونکە قورەیش دلی دووہمی کوژیایی داھاتبوو. ھەر ئەمەش وایکرد بوو لە جوامیری ئەمانەوہ تا نەزانی قورەیش ھەزار ھەنگاوی ھەبیت.

قورەیش نەخۆش بوو کە نەخۆشیەکەیی دەگەیشتە لوتکە بە خوین نەبووایە دانەدەمرکا، لە ھەموو شت زیاتر قینی لە ئارامی خۆراگری خەنیمەکانی بوو، دەبوو لە جەزیرەیی عەرەبدا ھەموو کەس بۆ ئەو مل بەدات، ئەویش نەوہک ملدانی دەرەکی، بەلکو ملدانیک زەللیلەک لە دلۆوہ بەھاتایە، بە ئازاردان و شکاندنی دەرەکی کەفوکولی دانەدەمرکا، ھەر بۆیە ھیندە رقی لە موسلمانان بوو، لەو رۆژەوہ موخەمەد بانگی پیغەمەراییەتی خۆی ھەلدابوو، ھیچ نەمابوو بەرامبەر ئەو و یارانی نەیکات، بەلام چاوانیان سەر بەرزانە بۆ ئەمانیان روانی بوو.

مرۆفیش مەخلوقیکی سەیرە، چەرخیی گەردوون لە سوپانەوہیی خۆی نەکەوت و ئەم دیوہ شەرانیەیی ناو رۆحی قورەیش رۆژ بە رۆژ خراپتر دەبوو، بە دوو چاوی سەر دەبیینی موخەمەد و یارانی بوو بوونە ئازادترین کەسی عەرەب کە لە دەرەوہیی خیل و تاییەکانیان بۆ خۆیان دەژیان، ئیستا لە ناو بردنیاں بوو بووہ بەشیک لە خەونەکانی کە بە دەم و پێتە و نەخۆشیەوہ دەیدیتن، پاسەوانی موخەمەد و یارانی لەبەر دەم دەروازەیی شاری مەدینەدا تەنھا بۆ یەک شەو نەبوون (ئوبەیی کوری کەعب) یەکیک لە یاران دواي وەفاتی پیغەمبەر چاوی بری بوویە ئاسمان و باسی ئەو رۆژگارەیی دەگیژپرایەوہ و لیوہەکانی لەبەر یەک ھەلدەھیتان و دەیگوت:

پیغمبر و یارانی هاتنه مه‌دینه و ئەنسارەکان پەنایان دان، ئیتر عەرەب چوار دەوریان گرتن و موسلمانەکان بە چەک و تفاقیشەووە نەبووایە نەدەخەوتن. جامی غیرەتیان پڕ بوو بوو و دەستیان لە سەر شمشیرەکانیان بوو و ئامادەیی شەر بوون، تەنھا ئەو ئایەتە رایگرتبوو کە فەرموو بووی (دەستتان رابگرن و نوێژەکانتان ئەنجام بدەن).

هەر لە ئەزەلەووە خەلکی خودا بوو بوونە دوو دەستە، دەستەیه‌کیان هیچ نەدەچوو بە مێشکیاندا کە بە قازانجی ئەوان نەبووایە، قورەیش لەوانە بوو، ئیتر بە چاوی غەزەبەووە دەیانروانیە ئەو شارە سادەیه‌ی موسلمانەکان بە مه‌دینه ناویان دەبرد پڕ بە پیست ناوکه‌ی بە ناشتی و ئارامیه‌ووە لەو بیابانەدا بۆ خۆی خەوت بوو، بەلام قورەیش ئەو هەموو دل‌رەقی و خۆ بەزلزانی و دوور لە خوداییه‌ی لە خێڵێکدا کۆکردبوویەووە.

هەر بۆیە قورەیش نەیدەتوانی ئەو ناوہ کە رەمزی ناشتی نەبڕاوە و ئەبەدی بوو بەسەر زاریدا بیت و هەموو هەپەشە و گۆرەشەکانی خۆی بە ناوی ئەه‌لی یەسریبەووە دەنارد هەتا دواکەوتوویی و ئەو براکوژیەیی لە دوو سەدەیی رابردوودا لە ژێر ئەو ناوہدا ئەنجامدرا بوو وەبیریان بەهینت، ئاژاوە لە هەموو گوفتار و رەفتاریدا زیندوو بووبووویەووە.

قورەیش لە دلیدا جێیه‌کی بۆ خودای راستەقینە دانەنا بوو لە کاتیکیا خودای درۆزن هەموو کونج و کەله‌بەری دلایانی تەنی بوو، قورەیش دەپروانی بەلام نەیدەتوانی ئەو دیوہ راستەقینەیی بوون کە شەف بکات کە لاگردنەوہی دەویست، تا ببینت و بێدەنگ ئەو شوینتە بدۆزیتەووە کە لیوہی هاتیوو، نەخۆشیه‌ ئەبەدیەکانی ئەو تاپیەیی مرۆف لەودا سەریان هەلەدایەووە کە هەر لە ئەزەلەووە لە بووندا جیگەیه‌کیان پێدرابوو.

مرۆفەکان کاتیک دەروونیان ساغە، دوو ریگیان لەبەرە و خۆیان یەکیان هەلەدبژین، بەلام کاتیک وەک ئەوہی قورەیش دەبن ئیدی یەکیان دەسپیتەووە ئەوہیان کە رۆشن و فراوانە تەنھا ئەوہیان دەمینیتەووە کە تاریک و باریکە، خۆ ئەگەر ئەوہی یەکەمیانی هەلبژاردایە ئاوا موسلمان و کافران پیکەووە ناشتیان دەکرد و بیابانیش بەشی هەموویانی دەکرد.

قورەیش ئەوہی دووہمی هەلبژاردبوو ئەوا ناشتیش بوو بوویە شەر و بیابانیش هیندە تەسک بوو بوویەووە کەس نەیدەتوانی بی لەناو لادانی ئەوی دیکە بۆ خۆی بژی، هەر وەک ئەوہی ئاگریان بە پاشقولیەووە نابت شوینی بە خۆی نەدەگرت، ئەم موخەمەدیانە گێژیان کرد بوو ئەوان هیچیان نەکرد بوو و لە هەموو شتیکیشیان کرد

بو، كهللەي ئەويان ئاوساند بو، هەستى دەكرد سەرى دەئاوسا و لە ناو مېزەرەكەيدا جىي نايىتەوہ.

وا خۆى سەخلەت دەكرد پياو لەبەرى دەترسا، بوو بوويه جانەوہرى درندە و ريگاي بۇ هينانەوہى ئابرووى لە دەستچووى نەمابوو، ياخود مابوو ئەو نەيدەدۆزيەوہ، دواى كۆچيش بۇ مەدينە تاوانبار ئەوسا بەس موحمەد بوو و ئىستا بوو بوونە ھەزاران، سەيرى رەفتارى قورەيش مەكە لە رووكەشدا سەركەوتوو بوو ئەو لە ناوہەرا ئەو بانگى موحمەدە بە فوويەكى نەبينراو رۆحى ئەمى ويران كرد بو، بەلام خۆشى و دەسلەتى پيشينى خۆى خەريك بوو لەبەردەم كۆمەليک لە ياسادەرچوودا وەك نووسينى سەر لمى بيايان بە دەم باوہ مەعب دەبووہوہ.

لە مەدينەش لە پاش كۆچ، نيوہى شاخەكانى دەوروبەرى بەيانيان بە ھەلھاتنى خۆر دەبريسكانەوہ، نيوہەكى ديشيان خۆيان دەدايە بەر تيشكى ئىوارە و زەرد ھەلدەگەران، شەويش دەكەوتە بەينەوہ و ئىوارە و بەيانى لە يەكدى جودا دەكردەوہ، زستانان فرىشتە پەلە ھەورانيان وەك ئەسپ و عەرەبانە ليدەخورى، ھەورە بروسكە وەك خەنجەرى تيز قوماشى شينى ئاسمانى دادەرنى باران و توفان دايدەكرد و ئاو لە جادە و كۆلانان ھەلدەستا.

ھاوينايش ھەتاو بە سەر سەريەوہ وەستا بوو و بە ھيچ نەدەجولا و شار دەتوت ساجى سورەوہ كراوہ لە گەرمادا دەسوتا و دوكلەلى لى ھەلدەستيت، ئاژاوہ ھاتبوہ بەر دەرگايان و مەرگ خۆى گەياندبوہ ئەوي و دەبوو خۆيان بۇ شەر ئامادە بكەن، چاوہروانى ھەوالى ئاسمان بوون، بەلام ئاسمانيش بە ئەسپايى دەچوہ پيشەوہ دەيزانى چ باسە و پەلەى بە وەلامدانەوہى نەبوو.

كاتى بوو جواميرى راستەقىنەى خۆيان كە لە شمشيردا دەبريسكايەوہ ببينن، دەچوونە خزمەت پيغەمەر و حەزيان دەكرد بۆنى پيغەمبەرانەى ئەويان بە سەردا بيت و بەلام ئەويش وەك ئەوان ھەر چاوى لە ئاسمان بوو، دەتوت مەدينە بە ھەموو ژن و منال و كافر و موسلمانىەوہ بە سەر شانى ئەوہوہن، سواری ئىستردەكى دەبوو و شەوان بە كوچە و كۆلانى مەدينەدا ئەو كاتانەى كە تريفە و تافى مانگ وەك تەم بە سەر مال و باخى خورما و تريبى مەدينەدا لە ئاسمانەوہ دەرژايە خوراي و حەزى دەكرد سواری حوشترەكەى با و خۆى بايەتە دەم با و ھەر چووبا و چووبا.

لە شار دەچوہ دەري و لە غەمى شارە بچوكەكەيدا كە وەك مەريكى بەجىماو لەو بيابانە دوورەدا لەبەردەم ھيرشى ئەو ھەموو گورگەى دەسلەتدارانى ئەو روژگارەدا كە بچووكترينيان قورەيش بوو بە دەم و دەستبەسراوى دانرا بوو لە رۆحيدا لە جەوہلاندا بوو، ئەو پيغەمبەر بوو ميتشكى مروقانى دەخويندەوہ و دەيزانى چ نيازىكى

شهرانیان هه‌بوو، مرۆف بئجگه له حیکایه‌تی دێو و درنج و شه‌ر و ئاژاوه شتیکی دیکه نه‌بوو.

مرۆف چی بوو بئجگه له دهموچاویک که له خویندا چه‌قی بوو، له دلێ خویدا هه‌ر هاواری بوو، به‌لام ئه‌م هاوارانه له ئاکاری به‌ وبقاریدا وه‌ک ورته‌ ورته‌یه‌کیش نه‌ده‌بیسترا، نیگاکانی له‌ په‌له‌ ئه‌ستیره‌کانی ئاسمان هه‌لده‌سوێران، ده‌یزانی به‌شه‌ زه‌مینیه‌که‌ی به‌ ته‌واوه‌تی گه‌یشتوو، هه‌میشه‌ وا بوو هه‌موو جارێک به‌شه‌ زه‌مینیه‌که‌ی وه‌ک میوه‌یه‌ک به‌ لقیکه‌وه‌ ده‌گه‌یشت و به‌شه‌ نوورانیه‌ ئاسمانیه‌که‌ش ده‌رزیه‌کی نووری لێده‌دا و ده‌یته‌قاند، نزای بوو: خودایه‌ که‌ی فه‌رمانت پێم ده‌گات؟.

دواجار ئه‌و فه‌رمانه‌ش گه‌یشت و فریشته‌ به‌ فرته‌ فرتی باله‌کانیان له‌ ئاسمانه‌وه‌ هاتنه‌ خواری و ئیزنی شه‌ریان گه‌یاند پێغه‌مبه‌ر وا پیشوازی لێکرد وه‌ک که‌سێک به‌ خوشیه‌وه‌ پیشوازی له‌ هه‌موو ترس و ناخوشیه‌ک بکات، دلێ وا که‌وتبووه‌ لێدان هه‌ر ئه‌وه‌ نه‌بوو له‌ قه‌سه‌سه‌ی سنگی بیته‌ده‌ری، ئاخ‌ر ئه‌و پێغه‌مبه‌ری رزگاری مرۆقان بوو بۆ ئه‌وه‌ نه‌هاتبوو به‌ شه‌ریان بدات، وای له‌ نه‌فسی جه‌نگ و یستی قورهبیش، که‌ دۆخه‌که‌ی ئاسمان و زه‌وی به‌ ئیره‌ گه‌یاندبوو.

بۆ به‌یانی له‌ مزگه‌وتدا پێغه‌مبه‌ر ده‌رکه‌وت و ئه‌برۆ ره‌شه‌کانی که‌ به‌ سه‌ر چاوه‌ عه‌ره‌بیه‌کانیه‌وه‌ ده‌جولان وایان ده‌نواند که‌ دلێ هه‌والیکی گرنگی پێیه‌، له‌ ناو جله‌ پاک و سپیه‌کانیدا له‌ جوانیدا شه‌ری به‌ خۆر و مانگ ده‌فرۆشت، وه‌ک ئه‌و مرۆقه‌ی که‌ ده‌ره‌قه‌تی هه‌موو کاره‌سات و رووداویک ده‌هات، لێوه‌کانی لیکترازان و ئایه‌تی ئیزنه‌که‌ی به‌ سه‌ر موسلمانه‌کاندا خوینده‌وه‌، جارچه‌یه‌کانی به‌ قوژبانه‌کانی شاردا بلاوکرده‌وه‌ و خه‌به‌ری بۆ خێله‌کانی ده‌ره‌وه‌ش نارد.

ده‌میک بوو قوریش په‌لاماری ئه‌مانی ده‌دا ئه‌مجار نۆزه‌ی ئه‌وه‌ بوو بۆنی تیژی یارانی شه‌رکه‌ری بیستریت و ته‌پوتۆزی ریگای قشونی موحه‌مه‌د به‌ری هه‌تاوی بیابان بگریت، ئه‌وجا میژووی بیده‌نگ بیته‌ ده‌نگ و ئیمه‌ی دواتر هاتوو بۆ مه‌یدانی جه‌نگ له‌ گه‌ل خۆی ببات و باسی موحه‌مه‌د و یارانی بکات که‌ چون شمشیریان ده‌وه‌شان و چون گالته‌یان به‌ مه‌رگ ده‌هات.

سه‌ره‌تای شه‌ری موسلمانان به‌ ناردنی چه‌ند سه‌ریه‌یه‌ک بوو، خودا خیری فریشته‌ ئاسمان بنووسیته‌ که‌ ئیزنی چوونه‌ ده‌ره‌ویان به‌وان راگه‌یاند بوو ئه‌گینا ئه‌و کافرا نه‌مه‌دینه‌یان هه‌راسان کردبوو ته‌نانه‌ت هه‌ره‌شی سه‌رینه‌وه‌شیان لێکرد بوو. دوا‌ی ئیزنه‌که‌ ئیتر ئامۆشۆ و سه‌لامه‌تی قورهبیش له‌ بیاباندا نه‌ما، ده‌نگی هاواری (الله اکبر) و هاتنی یارانی شمشیر به‌ ده‌ستی موحه‌مه‌د ئه‌و ناوه‌ی پر کرد.

سریه‌ی یه‌که‌می شمشیری ده‌ریای به‌سه‌رکردایه‌تی (حه‌مزه‌)ی مامی بۆ که‌نار ده‌ریا نارد، سی که‌سی له‌ یاره‌ کۆچه‌ره‌کانی له‌ گه‌لیدا نارد، بۆ ریگه‌گرتن له‌ کاروانیکی قورده‌یش که‌ له‌ شامه‌وه‌ ده‌هاته‌وه‌، به‌ سه‌رکردایه‌تی (ئه‌بوجه‌ه‌لی کوری هیشام) به‌ سی سه‌د پاسه‌وانه‌وه‌ که‌ له‌ زری و شمشیر و تفاق‌ی شه‌ردا هه‌لکیشرا بوون، موسلمانه‌کان به‌ بیاباندا به‌ خیرایی شوین کاروانه‌که‌ که‌وتن ده‌توت بالیان گرتوته‌وه‌ ئالا سپیه‌که‌یان له‌ دووره‌وه‌ ده‌شه‌کایه‌وه‌، یه‌که‌م ئالا و به‌یداخ بوو که‌ پیغه‌مبه‌ر به‌ستبووی، له‌و شوینه‌دا که‌ هه‌روه‌ک شمشیر بیت و بیابان له‌ دژی ده‌ریای هه‌لگرتبیت ناوی (شمشیری ده‌ریا) بوو، رووبه‌رووی یه‌که‌تر بوونه‌وه‌.

سی له‌ موسلمانه‌کان به‌رامبه‌ر به‌ سی سه‌د که‌س له‌ کافران، عه‌ره‌ب عاده‌تی نه‌بوو به‌ بیده‌نگی شه‌ر بکات به‌لام ئەم دوو سوپایه‌ له‌ بیده‌نگیدا ده‌یانروانیه‌ یه‌کدی و به‌ چاوه‌کانیان پیکه‌وه‌ ده‌دان، به‌ زمان هه‌یچیان پی نه‌وترا (ئه‌بوجه‌هل) له‌ داخندا خۆی ده‌خواردوه‌، ئەمانه‌ کئ بوون که‌ تا دوینی ئه‌وه‌ی بشایه‌ و نه‌شایه‌ پینانکردبوون و که‌چی ئەمرو بوو بوونه‌ ئه‌و پیاوه‌ی به‌ری کاروانیان لی بگرن.

موسلمانه‌کانیش هه‌یچیان پی نه‌ده‌وترا ئه‌و قورده‌یشه‌ی ئه‌و هه‌موو داماو و ده‌رده‌ری و له‌ مال ده‌رکران و بیته‌شبوون له‌ سه‌روه‌ت و سه‌رمایه‌ی ژیانان ده‌هاته‌وه‌ به‌رچاویان که‌ قورده‌یش و به‌ تابه‌ت ئه‌بوجه‌هل به‌وانی کردبوو و که‌ هه‌نوکه‌ش بۆ ئه‌و حاله‌یان گریان له‌ چاره‌یان ده‌باری، ئیستا هم ئه‌و له‌ به‌رامبه‌ریاندا وه‌ستاوه‌ و هه‌میش گه‌وره‌ترین سه‌رمایه‌ی قورده‌یش له‌و کاروانه‌دا بوو، بۆ به‌رامبه‌ر بوونه‌وه‌ ده‌ست له‌ شمشیر بوو که‌ خه‌ریک بوو رووبه‌روو بوونه‌وه‌ ده‌ستی پیده‌کرد.

ئه‌رکیکی قورس له‌ سه‌ر شانی هه‌مزه‌ و یارانی بوو، ده‌بوو ئازایه‌تی به‌ خه‌رج بدن و ئەم شه‌ره‌ یه‌که‌مه‌ نابه‌رامبه‌ره‌ ببه‌نه‌وه‌، به‌لام ئازا ئه‌وه‌ بوو که‌ به‌ره‌و سه‌رکه‌وتنی نا مسۆگه‌ر هه‌نگاوی ده‌نا. کافرانیش له‌ سه‌رسوڤمان هاتبوونه‌ ده‌روه‌ و له‌ تووره‌بووندا دانیان جیر ده‌کرده‌وه‌ و ده‌ستیان ده‌خسته‌ ناو ریشیان و سمیله‌کانیان ده‌کروشت له‌ داخی ئەم لاتانه‌دا که‌ رییان پیگرتوون کونه‌ لوتیان گه‌وره‌ ده‌بوون و ده‌پوکانه‌وه‌.

پیشتر له‌ جیهانی ناو دلێاندا شه‌ر ده‌ستی پیکردبوو و خه‌ریک بوو له‌ دونیای جه‌سته‌شدا ده‌سته‌ و یه‌خه‌ رووبه‌روو بوونه‌وه‌ ده‌ستی پیده‌کرد، راست له‌و کاته‌دا (عه‌مری جه‌نی) که‌ هاوپه‌یمانی هه‌ردوولا بوو و باجی له‌هه‌ر کاروانیک وه‌رده‌گرت که‌ له‌ویوه‌ رته‌ بوایه‌، له‌ دووره‌وه‌ که‌ توژ له‌ پاش و لاخه‌که‌ی بۆ ئه‌به‌دیته‌ به‌رز ده‌بوویه‌وه‌ که‌وته‌ نیوانیانه‌وه‌ و نه‌یه‌یشت شه‌ره‌که‌ به‌ جه‌سته‌ و شیر ئه‌نجام بدن ئه‌گه‌رچی هه‌ر دوو له‌ جیهانی رۆحیاندا هه‌ر زوو شه‌ری خۆیان ئه‌نجام داوو و موسلمانه‌کان بی ده‌ستکه‌وت گه‌رانه‌وه‌، به‌لام ئازایه‌تیکی بی‌ئینه‌یان له‌گه‌ل خۆیان بۆ

مەدینە بردەوہ و ھەبیبەت و ترسیکی گەورەیان لە بیاباندا بەجی ھەشت کە ھەرچی زیاتر بوونی ئەو ترسە مانای شکانی سام و ئابرووی قەت نەشکاوی قورەیش بوو.

قورەیشی بازرگان بە دەست موسلمانانەوہ لە بیاباندا ئارامی پێویستی بۆ تێپەراندنی کالای بە نرخێ خۆی لە دەستدا، موسلمانەکان چەند جاری دیش بە پێیان یان بە نۆرە ئۆیان دە کەس سواری چەند و شتر دەبوون ریی کاروانی مەککەیان بەجی دەھینلا و جاریکیش تا دووری ئۆ سەد میل ریی جادەیی فراوان و نەبووی بیابانیان بۆی و بە سەرکردایەتی پورزاکی پیغەمبەر (عەبدوللای کورپی جەحش) تا دوورترین شوین لە مەدینە و نزیکترین جیش لە مەککە دواي ئەوان بە شەوان لەبەر مانگی ئاوارەیی سەر بیاباندا دەروشتن و روژانیش لەبەر قورەیش و تینی ھەتاو خۆیان دەشاردەوہ دایان بەسەر کاروانیکی گەورەیی قورەیش و دوو پیاویان لئ کوشتن و مال و سامانی قورەیشیان لە بەرامبەری مالی پیشتر براوی خۆیان بۆ مەدینە ھینایەوہ.

کتیبەکان دەگێرنەوہ جاریک لە جاران لەو ریی روشتنە بە ترسانەیی قورەیش و بە شویندا روشتنە ئازایانەیی موسلماناندا کە وەک ھەلق لە ئاسمانەوہ بۆ نیچیر بیتە خوارەوہ دەبارینە سەر دوژمن، پیغەمبەر خۆی دەرچوو، لە ناو سەد و پەنجا ھەندیک دەلین دوو سەد لە ھاوریانیدا کە ھەموویان کۆچەر بوون لە خۆری ئاسمان روشتن دەینواند و خیراتر لەو تاکە خۆرەیی ئاسمانیش دەبزاو و خۆی و یارانی گەردەلولی غوباریان لە پاش خۆیان بۆ سەرۆی بیابان دەنارد، ژمارەیی وشترەکانیان تەنھا ئۆ دانە بوون و ئەسپیشیان پێ نەبوو، ئەسپ ھی قورەیشی پارە و پۆلدار بوو، ھی ئەوانی دل ئاوەدان و دەست خالی نەبوو بە نۆرە سواری وشترەکان دەبوون، بەو حالەوہ گەیشتنە ناوچەیی (زیلعەشیرە) و زانیان چەند روژیک دەبیت کاروانەکە تێپەرپوہ، ھەر ئەم دەرچوونەش بوو بو بیانووی ھەلگیرسانی شەری بەدەری گەورە.

لە کاتیکدا کاروانە گەورەکەیی قورەیش لە ناوچەیی ترس تێپەری بوو و حوشترەوانەکان گۆرانیان بۆ حوشترەکان دەوت و حوشترەکانیش بە بزواندنی یەک ریتمی ملیان بە کەیفەوہ بۆیان دەسەندنەوہ بیابانی عەرەبیان بۆ ولاتی مەسیحی نشینی شام بەجی دەھینلا.

ھەوالنێرە مووتاشەکانی قورەیش کە ھانتی ئەوان پیش گەیشتنی کاروانی قورەیش بۆ ئەوہ بوو بلین کە: ھەیی ژنانی دوور لە پیاوانتان و بیتاقەت و شەوان تا بەیان لە چاوەروانی مێرداندا نەخەوتوو و تاقەتی خۆ رازاندنەوہتان نەبووہ و دەستتان نەچۆتە مووی جەستەتان وا مێردەکانتان بەرپوہن و خەریکە دەگەن دەیی خۆتان برازیننەوہ مووی نەتاشراوی گیانتان لئ بکەنەوہ، پیاوہ تەتەرەکان ئەمجار بانگەوازی ئالۆزیان پێ بوو، ئەمجارە ھەوالی گەیشتنەوہی کاروان نەبوو بەلکو ھەر لە دوورەوہ عەباکەیی

راده‌وه‌شانند و ئازنگی و لاخه‌که‌ی دهدا و خۆی و ئه‌ویش شه‌لاله‌ی عاره‌ق بوون و هاواری ده‌کرد:

هۆو... هۆو... خه‌لکی قوره‌یش فریای مال و سامانه‌که‌تان بکه‌ون، موحه‌مه‌د و داروده‌سته‌که‌ی هه‌موویان به تالان برد، جارچی و بانگیژده‌کان به شان و ملی رووت و خویناویه‌وه و لیدانی ده‌هۆله‌وه به کۆلانا‌ندا ده‌سورا‌نه‌وه و خه‌به‌ری کاره‌سات و رووداوی ترسناکیان دهدا.

ئاسمانیش گه‌رده‌لول و ته‌پوتۆز گرت بووی و هه‌وری ره‌ش و خۆله‌میشی به‌ری ئاسمانیان گرت بوو و ئافره‌ته پیشگۆکان فوویان ده‌کرد و جامی پر له گه‌شاوه‌ی خه‌لۆزیان ده‌سوران و باسی خوینیان ده‌کرد، ژنان هاتنه به‌رده‌رگا به‌خه‌ی خۆیان له دژی موحه‌مه‌د تا سه‌ر سینگیان هه‌لده‌ری.

پیاوان له‌به‌رده‌م (بیت) و (دار الندوة) دا خړ بوونه‌وه و هه‌موو که‌س پێی ناخۆش بوو، ته‌نها سه‌رکرده و گه‌وره‌هه‌که‌مه‌کان نه‌بیت سه‌رشیتانه‌ عاشیقی شه‌ر بوون و ده‌میک بوو به شوین فرسه‌تیکی وادا ده‌گه‌ران نه‌وه‌ک هه‌ر تۆله، هه‌یج تۆله‌یه‌ک له ئارادا نه‌بوو به‌لکو ئه‌وه‌ی له ناوخۆی مه‌که‌که‌ بۆیان نه‌کرا ده‌یانویست له (یه‌سریب) ئه‌نجامی بدن و موحه‌مه‌د و دینه‌که‌ی له بن بیئن و سه‌ریان بکه‌ن به ئالا و لووت و گوینیان به ملوانکه و لاشه‌ی بی سه‌ر و گوینیانه‌وه به مردوویی و بۆ دال و ئاژه‌لانی وه‌حشی به‌جی به‌یئن و بیانکه‌ن به عیبه‌رتیک هه‌تا هه‌تایه له شیع‌ر و داستانی عه‌ره‌بدا بوترینه‌وه هه‌ر بۆیه زۆر زوو بریاری شه‌ریاندا و وه‌ک سویند بخۆن ده‌ستیان خسته ناو ده‌ستی یه‌ک و بریاریاندا تا موحه‌مه‌د له‌ناو نه‌به‌ن نه‌گه‌رینه‌وه.

پاره‌یان به جارچیان دهدا که قور و لیتاو بکه‌ن به‌سه‌ریاندا و خوین له جه‌سته‌یان بسوون و خه‌لکی بۆ شه‌ر و کۆکردنه‌وه‌ی پیتاک له دژی موحه‌مه‌د هان بدن، هه‌نوکه شه‌یتانه‌کان هاتیونه ده‌ره‌وه بانگه‌شه‌یان بۆ شه‌ر ده‌کرد:

(ئهم پیاوه یاخیه به‌وه‌وه ناوه‌ستیت که ئهم کاروانه و کاروانیک دیکه‌تان بۆ خۆی به‌ریت و قسه و ده‌خيله ئالتون و زیوه‌کانتان چۆل و تالان بکات به‌لکو ده‌یه‌ویت هه‌لکو‌تیه‌ سه‌رتان و ژن و منالتان به ده‌سته‌وتی شه‌ر به‌ریت)، خۆیشی ده‌یزانی ئهم گوته‌یه‌ی راست نیه و به‌لکو له لایه‌ن گه‌وره‌کانی قوره‌یشه‌وه خراوته سه‌رزاری و بۆ ئه‌وه‌یه.

هه‌ر زوو پلانه‌که‌یان سه‌ری گرت و گه‌وره‌کانی قوره‌یش که‌وتنه پێش سوپای تیره‌کانی شار و خه‌له‌کانی ده‌ورو به‌ر، گه‌نجه‌کانی وه‌ک (عه‌کره‌مه‌ی کورپی ئه‌بوجه‌ل) و (عه‌مری کورپی عاص) و (عه‌مری کورپی سه‌هل) شه‌رمیان له که‌سوکاری موحه‌مه‌د

نه ده کرد که له ته کیاندا بۆ شهر که وتبوونه ری و جنیویان به موحه مه د و خودا که ی و که سوکاری د هدا.

پیره کانی وهک (ئومه یه ی کور ی خه له ف) یش پیری خویان له بیر کردبو و به ناو سوپا که یاندا به ئه سپه ره خشه کانیانه وه غاریان د هدا و به په رهی کراوه ی که پوویانه وه بونی خوین و ته پوتوزی ژیر سمی ئه سپه کانیان ده کرد.

ته نانه ت ئه وه وه له یان به لالوتیه وه وه رگرت که بگه رینه وه و چونکه کاروانه که رزگاری بووه، به لام ئه وان وتیان نابیت ئیمه هۆکار و بیانویه کمان ئه ویت تا بیکه ینه ئاههنگ و به زم و خوار د نه وه و ژنانی جوان سه مامان بۆ بکه ن.

دهنگی ته پل و شه بیور دهنگی ههنگاوی قورس و حیلای ئه سپانی هه موو شاری ته نی، ئازه لان دران به زه ویدا خوینیان به به ردی قوربانیکه دا سواو و کیسه ئالتون بۆ هینانه وه ی حه یای له ده ستچووی قوره یش به خشران و ژنان و کچان و به ریخستنی میردان و باوک و برای خویان به هه له له و بالوره وه ره وانه ده کرد، کوپه شه راب و ژنانی سه ما که ری خر خال له پینان و بۆ که یف و شادی سه ربازانی شه رکه ر خرا نه پری.

له و کاته دا قوره یش وهک بۆ زه ما وه ند بچن ئاوا بۆ شه ر خویان ئاماده ده کرد و به ره وه مه دینه ده که وتنه ری، هه و ال به پیغه مبه ر گه یشتبوو که کاروانه که ی قوره یش که له ده ستیان قوتار بوو له شامه وه به ره وه مه ککه ده گه رینه وه، پیغه مبه ر دوو له یارانی نارد بۆ باکوور تا شمه یه کی بکه ن. دوو ها وه له که له وانه بوون که بونی خاکیان ده کرد و ده یانزانی ئه گه ر میرووله یه ک له و یوه به سه ر بیاباندا تیپه ری بیت.

نیوه ی شه و له بیابان بوون که کاروانه که یان بینی له ناوچه ی (حوراء) تیپه ری، خیرا ئه وانیش خویان هه لدا یه سه ر پشتی و لاخه کانیان بۆ لای پیغه مه ر گه رانه وه به لام سمی و لاخه که یان به ر عه ردی نه ده که وت، خه به ریاندا.

کاروانه که پیکه اتبوو له سامانیکی زور گه وره ی خه لکی مه ککه، هه زار وشتری بارکراو، به ها که ی په نجا هه زار دراوی ئالتون که متر نه بوو که هینده زور بوو نه وهک به شی ئه وه ی ده کرد ریخۆله ی به ناوکه خورما وشکه ه لاتووی بخوسینیه وه و قه ره بووی سامانی له ده ستچووی کوچه ران له ولات ده رکراو بکاته وه، پری سکیان تیر نان بخۆن و به لکو هه موو شار ببو و ژیته وه شاری رۆح بیته شاری ئالتون زیو و کاروانه که ش ته نها چل پاسه وانی هه بوو.

پیغه مبه ر له ناو یارانیدا بانگی هه لدا: ئه وه کاروانه که ی قوره یشه مال و سامانی ئه وانی تیدا یه، برۆنه ده ری بویان سا به شکو خودا بیکات به ده ستکه وت بۆتان.

که سی ناچار به ده رچوون نه کرد و ئه وانه ش که دل به ندی دنیا بوون نه که وتنه شوینی چونکه له وئ ته نها مه رگ ده ست ده که وت، نه وهک کاروان و ئالتون و زیو،

بېجگه له وانهی بونی پیغه مبه رایه تی نه وی ناو عاره ق و توزی بیانان له بونی میسک و عه بیر پې خوشتر بوو به لام وایان زانی ئەم دەرچوونه ی وهک دەرچوونی سریه کانی دیکه یه و به مبه سستی ریگرتنه له کاروانه که ی قوره یش، به لام جوړی ئەبله ق بوون و روانینی چاوه ره شه کانی له نیوان برژانگه ره شه کانی وه وای پېشان دها که نه وهک میسکی دلی به شتیکی دیکه وه مه ژغووله و له تونیلی گه یشتن به ئاسمانیدا که دلیه تی هه وایکی دیکه هه یه و ته نانه ت خودی ئەمیش هیشتا نازانیت چیه؟

پیغه مبه ر له پېش قه و میکی به ناو سوپای له کومه لیک مروقی بیده سه لاتی سس سه د و حه قده نه فهری و حه قتا و شتری له ر و لاواز که ته نها دوو ئەسپیان له ته ک بوو دەرچوو، پیاوه کان هه ر دوو تا سس پیاو به توره سواری و شتره کان ده بوون، نابینا به کیشی به ناوی (عه بدولالی کوری مه کتوم) که خودا جاریکی له سه ر ئەو سه رزه نشتی کرد بو پېشه وایه تی مه دینه به جی هینلا.

به و شیوه یه به کاوه خو سوپای ئیسلام له و دەرچوونه دا که به نیازی شه ر دهرنه چوو بوون به لاوازی چه ک و تفاق و خوئاماده نه کردنه وه بو شه ری به دری گه وره برسی و تینوو وهک تپه لیک هه وری له توز دروست بوو به بیاباندا ده چوو.

به شه مرویبه که ی لیدره که یت نه وه ی هه موو ئەو سوپا گه وره و به تفاقه ی قوره یش به چوکدا به ینیت، ئەوان نه یانبوو که ئەویش دهردی بیده رمانی ترس بوو، ئەوان ده یانزانی ئەو ریگه یه ی ئەمان هیشتا له م سه ری بوون و ده بوو به ناو عاره ق و خوین و ئازاردا تپه ر بیت ئەو سه ره که ی به هه موو خو شیه کیه وه به هه شت بوو، بویه ئەوه ئیماننه که یان بوو له دلایندا بویان دها و بوو بوویه جیی مه شوره تیان.

کاتیک که له یان له نیوان دوو بیردا به حیره ته وه راده ما بیریک له پاشیان وه نه فس و بوغرابی و مال و منال بوو شه یتان بوی دها زاننده وه که به خته وه ری دونیا بوو. بیریکیش له پېشه وه پیگه یشتنی رۆح و ره زامه ندی و به هه شتی خودا بوو. ئیماننه که ی ناو دلایان بوو که وهک چراهه کی خودایی تاریکستانی نه فسی بو روشنکردنه وه.

به بی ترسان، شانیان دها یه به ر و جه سته ی لاوازیان بو پایه یه کی مه زن وه رده گه را و ری له که وتنی سه قفی پر له ئازاری بوون ده گرت که سه ر گروی به شه ر بکه ویت و تاقیان له بن به ینیت، جاریک یه کینک له یارانی به سه ر دارخورمیه کدا سه ر که وتبوو یارانی له بن دارخورمکه دا به یه ک ده نگ پیکه نی بوون، حه زره ت به وانی وت بوو: به چی پیده که نن؟

وتبوویان له باریکی قاچه کانی.

حه زره ت ورته یه کی له لیوان هاتبوو: ئەو دوو قاچه ی ئەو لای خودا له کتوی

ئو خود به هیزترن.

له (نه قەب)ى مەدینەو دەرچوون بە سەر ئەو رینگە سەرەکیەدا کە کاروانیان بە جى پى حوشترەکانیان دەیان کردەو و سمومى بیابان لە لم و توزەکەى دەیسریەو هەروا بەرپۆه بوون تا گەیشتنە بیرى (حورا) و پاشان بەلای چەپدا سورانەو و ئینجا بەناو خەرەندەکەى صەفراڤا نشیو بوویەو تا یەکیک لە یارانى هەوالى کاروانەکەى قورەیشى بۆ بهینیت.

هەر لەو شیوەدا بوو هەوالى دەربازبوونى کاروانەکە و بزوانى سوپای نەبڕاوەى قورەیشیان پێدا، ئەو ئیدی چەند لە کپیدا رۆچوو، ئەو کپیه چەند ساتیهى ئەو لەو کپیانە بوو ژيانى سەر ئەو ئەستیره خاکیهى پێیان دەوت ئەوى بەرەو ئاکاریکی تر برد، ئەو بە نیازی شەر نەهاتیویە بیابان، بەلام ئیستا پتویست بوو بریاری چارەنووسساز بەت، ئەگەر بگەراییاتەو بۆ مەدینە ئەوا قورەیش هات بوو و لەناو شاردا دەیاندا بەسەریاندا.

ئەوانى پیغەمبەران کە تەنھا دەبوونەو قسەیان لەتەک خوادا دەکرد بەلام ئەم جارەیان خەيالى بۆ لای ئەو دۆخەى مەدینە روشت کە لە ژیر سمى ئەسپەکان قورەیشدا دەینالاند، ئەو شارەى بینراوى رۆحى نەدیوى ئەو تەنانت لەلایەن خودى خۆشیەو بوو، مەدینە بۆ ئەم وەک مەککە وابوو بۆ ئیبراهیم، دواى هاتنى بۆ ئەوى نزاى بوو خودایە خۆشەویستی مەدینەمان پى بەخشی وەک چۆن خۆشەویستی مەککەت پى بەخشی بووین.

مەدینەیهک ئەهلهکەى لە بەرامبەر هەموو دنیا ئەمى هەلبژارد بوو و ئەوان ئەمیان لە خۆیان خۆشتر دەویست و ئەمیش ئەوانى لە خۆى زیاتر خۆشتر دەویست. ئیستا چۆن رینگەى دابا لەبەر چاوى گرى تیبەر بدریت و خانووى بە پتو نەهیلریت و ژنانى بە حورمەت کە حەيای خۆیان لەباو هەش گرتبوو بە نوکی نێزەى ئەسپ سوارەو بە بکریتە ئالا و لە کاتیکدا ئەو بۆ ئازارى مرۆف ئاهى دەکیشا و زەجرى دەبرد، لەبەر چاوى بوو ئەگەر قورەیش بەتبا یەتە مەدینە چى روى دەدا، دەرگا دەشکا و پەردە لادەدرا و ژنان دەکەوتە فیزاح و سینگ کوتان ئەمیش بیدەسەلات گرى دەگرت و ئاگرى تیبەر دەبوو.

گوپى لە دەنگى حیلان و سمکۆلانى ئەسپەکان بوو کە دەگەیشتنە سەر کۆلانەکانى شار و مەشخەلى هەلگیرساوى دەستیان بە هەزاران هەلەدایە مالهکان و گریان تیبەر دەدان... ئای خودایە!!

بۆ ئەوێ بێتەو نەو هاوریکانى کە بەم خەيالە ترسناکانە لێیان دوورکەوت بوویەو، بریاری جەنگیدا تا دەستەکانى سوپاکەى مەککە بگریت لە هەلکوتانە سەر شارى مەدینە و دەسەلاتى ویرانکەرى قورەیش نەگاتە قەلا و قوللەکانى مەدینە. ئەوجا

لهو شیوه‌دا دهستی کرد به راویژکردن له تهک خه‌لکه‌که‌دا بۆ شه‌پرکردن، ههر له‌ویدا بوو هه‌ندیک له خه‌لکه‌که له‌و شه‌ره خویناویه ترسان که دواتر ئایهت ده‌رباره‌یان هاته‌خواره‌وه (وهک ئه‌وه‌ی بۆ مه‌رگ راکیشترین له‌کاتیکدا ئه‌وان ده‌یان روانی).

به‌لام هه‌رکام له سه‌رکرده‌کان که به هه‌ناسه‌کانی ئه‌وان ده‌ژیان وتیان: ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خودا برۆ به‌دهم کاره‌که‌ته‌وه به‌خودا، ئیمه هه‌رگیز ئه‌وه‌ت پی نالین که به‌نی ئیسرائیل به موسایان وت: تو و خوداکه‌ت برۆن شه‌ر بکه‌ن، ئیمه لیره داده‌نیشین چاوه‌روان ده‌بین، سویند بیت ئیمه‌ش له‌گه‌لتان دین شه‌ر ده‌که‌ین، ئه‌گه‌ر بمانبه‌یت بۆ (به‌ره‌کو‌رمه‌ماده‌)یش ئه‌وا له‌گه‌لت دین هه‌تا ده‌یگه‌ین.

ئه‌مه له‌سه‌ر زاری عومه‌ره‌وه بیست که قسه‌ی دل‌ی هه‌موویان بوو. زۆر دل‌ی به‌ خۆی خۆش بوو که هاوه‌لانی وای هه‌بوون، زۆر سوژی بۆ براکه‌ی موسا بزوا که به‌له‌نگازه پیش فیرعه‌ون و دوژمنه ده‌ره‌که‌یه‌که‌ی به‌ده‌ست دوسته نزیکه‌کانی ئه‌نگوترا بوو. به‌لام دیسان بۆ ئه‌وانی ده‌روانی به‌ زمانیک که زمانی داوا بوو نه‌وه‌ک سه‌رزهنشت هه‌ر ده‌یوت و ده‌یوته‌وه: خه‌لکینه! رای خوتانم پی بلین.

ئه‌نسه‌ره‌کان که زۆرینه‌ی سوپاکه‌یان پیکده‌هینا له شیوه‌ وتنه به‌ تکاکه‌ی زانیان مه‌به‌ستی ئه‌وانه، چونکه ئه‌وان ده‌ستیان خستبوویه ناو ده‌ستی له‌ناو شاری مه‌دینه بیاریژن، نه‌وه‌ک له بیابان.

ئیدی (سه‌عدی کو‌ری مه‌عاز) گه‌وره‌ی ئه‌نسه‌ره‌یه‌سه‌ستی مامناوه‌ندی له‌ناو ئه‌نسه‌ره دانیشتوه‌کاندا له‌به‌رده‌م پیغه‌مبه‌ردا هه‌لبه‌ری و به‌ دوو لیوه‌که‌ی که وه‌ک خورما به‌ ره‌نگی گه‌نم له‌ نیوان ریش و سمیله‌ ماش و برنجیه‌که‌یدا ده‌بزواند و دانه ورده‌کانی به‌ تیشکی خۆره‌که ده‌سپانه‌وه‌ وتی:

(له‌وانه‌یه ترست له‌وه بیت که ئه‌نسه‌ره‌کان ته‌نها ئه‌وه به‌ ئه‌رک ده‌زانن که له‌ ناو مال و حاالی خۆیاندا پشتت بگرن).

به‌ خه‌نده‌یه‌ک هه‌موو ئه‌وه‌ی نه‌یده‌توانی به‌ زار بیلیت به‌ چاوه‌کانی له‌ پیغه‌مبه‌ری روانی و چاوه‌کانی پر له‌ فرمیسک بوون و پاشان له‌ هه‌موو دیکه‌شی گه‌یاند و نوتقی دا:

ئه‌وا من له‌ جیاتی ئه‌وان وه‌لامت ده‌ده‌مه‌وه: برۆ!.. برۆ!.. بۆ ئه‌و کاره‌ی پیت باشه ئیمه له‌ دووت دین ئه‌وه‌ی له‌ ته‌ک خۆت ده‌یبه‌یت پیمان خۆشته‌ له‌وه‌ی به‌جی ده‌هیلیت، فه‌رمانت به‌رموو به‌ هه‌ر شتیک پیت خۆشه‌ سه‌رمان له‌ ریته.

خه‌لکه‌که هه‌مووی گریان و سه‌عدیش به‌ هه‌لقه‌چانی لیوه‌کانی گوته‌کانی ته‌واوکرد: سویندم به‌و که‌سه‌ی به‌ حه‌ق تو‌ی ناردوه‌ بمانده‌یت به‌ گژ ئه‌و ده‌ریایه‌دا له‌گه‌لت دین و پیاویکمان دواناکه‌ویت و له‌وه ناترسین سه‌به‌ینی به‌گژ دوژمندا بچینه‌وه، ئیمه

لهم جهنگدا دان بهخودا دهگرين، راستگوين له رووبه پروو بوونه وهدا، به لکو خودای گه وره به هوی ئيمه وه شتيکت پيشان بدات دل و چاوتي پي بگه شيته وه، بمانخه ره سه ريگي به به ره که تي خودا.

دهموچاوي موحه مه د به گوته کاني گه شايه وه و هينده ي پيخوش بوو له دلي خودا دهيو ت (هه ي به له نگاژ! به راستي پياو کوري پياون) چا کياني ناسي بوو کاتيک دهيو ت: من له ئه نسارم و ئه وانيش له من.

پاشان ئه و کاته ي لي بووه پي ري و داهاتوي هاته به رچاو و وتي: (بکونه ري موژده تان ليبي ت، خوداي گه وره موژده ي تيکشکاني يه کيک له و دوو تا قمه ي پي دام).

ئو و ترمي خو ي له بهر روشتوي ئه واني له بياباندا ده بي ني که ئاوسا بوون و تو زيان لي نيشتوو قه لي گوشتخو ر له سه ره وه به سه رياندا ده سورانه وه:

ده يو اني روانيني کي ره سه ن له پانتايي لاي چاو گه ي ئاوي به در ته پوتوزي بن سم ي ولاخه کاني ده هاته بهر که پووي و ده بي بي ني ئه و جا وه ک هه موو باري بووني به سه ردا که و تبي ت فه رموي: (وه لاهي دي مه ني کوشتاري ئه و تا قمه م له بهر چاوه).

پاشان که و ته بهر سوپا که ي و به لاپاله که دا سه رکه وت که به نه زم و ته رتي به وه قه تاره يان به سته بو که به شاخه که دا، به و ديودا نشيو بوونه وه بو ئه و جي گاهه ي پي نيان ده وت (ديه) پاشان (هه نان) ي خسته لاي راستي خو ي که گردي کي له ورده لم هه لچنراو بوو به قه د شاخيک ده بوو پاشان وه ک بالنده يه کي سپي گه وره سوپا له نزیک ته نها ئاوه هه بووه کاني به در له بياباندا نيشته وه.

هه ر له و کاته دا مو سلمانه کان له سه ر ئاوه کاني به در له گه ل خوداي خو يان و به ديار پيغه مبه ره وه بوون هه ر چه نديان خزمه تکر دبا ده يانزاني هيشتاش که مه، که هه ستي ئيمانداري ئه واني به ويه وه ده به سته وه، ئه و هه سته ش نه ده هاته وتن له ره فتار و کردارياندا خو ي ده نو اند.

سوپاي قورپه يش له ناوه راستي بيابانه وه به ره و ئه وي ده هات ئه رز له ژي ر پي ني دا ده له رزي و لي کدا لي کدا له سوپاي مو سلمانان نزیک ده بوونه وه، هاتن و وه ک ئه وه ي دو اي تي شکاني زانرا له سه ره تادا که به ري که وت ژماره يان هه زار و سي سه د چه کدار ده بوون و سه د سواريان به ئه سپي که حيله وه له پيشي سوپا وه بوون، شه ش سه د جلي فه رمي شه ري زنجيره نديان پي بوو، ژماره ي حو شتره کان يان که به يه ک ري تم له مرؤ ف خه بي رتر بيابانيان ده بر ي که س نه يده زاني ژماره يان چه نده.

ئه وانه ي تفاقي ئه و سوپا زه به لاهه يان سازدا بوو نو له گه وره ترين بازرگاناني قورپه يش بوون، روژانه نو يان ده حو شتريان سه ر ده برين، سه رکرده ي سوپا (باو کي

هه‌نزه‌لیه عومهری کوپی چه‌که‌م) بوو که له زیره‌کیدا که‌م وینه بوو، ئەو گه‌مژه نه‌بوو به‌لام پیغه‌مبهر ناوی نابوو (باوکی نه‌زانی) که زۆرتر باوکی خراپی مه‌به‌ست بوو نه‌وه‌ک نه‌زانین، مروّف ئەگەر زانا یاخود نه‌زان بیت ده‌توانیت، ئەو دابه‌شبوونه مروّفانه‌تره که بۆ چاک و خراپیان دابه‌ش ده‌کات نه‌وه‌ک زانا و نه‌زان، ئەگه‌رچی زاناکان وه‌ک نه‌زانه‌کان نین له‌وه‌دا ئەگەر بپاریاندا خراپ بن ئیتر خراپه‌یان له‌هی نه‌زانه‌کان زیاتر ده‌بیت.

له‌ ناو ده‌شتیکی بچوکی دپکه‌کانیدا که به‌و پاسه‌وانه‌یان ده‌وت که نه‌یانده‌هیلا و که‌س نه‌یده‌توانی ئەوان بپیت و پیتی بگات، ده‌جولا و ساتیکی کورت غه‌مبار ده‌بوو بروّ پانه‌کانی به‌ خوار و خێچی به‌سه‌ر چاوه‌کانیدا شوڤر ده‌بوونه‌وه به‌وه‌ی که ئەم سوپا گه‌وره‌یه‌ی قوربه‌ش که تا ئەم کاته هیچ که‌س له‌ عه‌ره‌ب سوپای وای نه‌جولاند بوو به‌رامبهر کۆمه‌لیک له‌ مروّفی بیده‌ست و هه‌ژاری وه‌ک موحه‌مه‌د ده‌بزواند و زۆربه‌ی کاتیش بروّکانی راست ده‌بوونه‌وه و ده‌موچاوی خپ و جوانی خپتر ده‌بوو دلّی به‌ خۆی خۆش بوو وه‌ک پاشا‌کانی دنیا سوپای مه‌زنی به‌ شوینه‌وه بوو ده‌نگوباسی ئەم سوپا مه‌زنه‌ی له‌م ریگه‌ دوور و درێژه‌ی تا یه‌سه‌ریب به‌ناو هه‌موو عه‌ره‌بدا بلاو ده‌بوویه‌وه.

دیار بوو که له‌ ناو سه‌ره‌ سافه‌که‌یدا که نیشانه‌ی سه‌رکرده‌یی ئەنجومه‌نی قوربه‌ش بوو زۆر شاد دیار بوو. ئەگەر موحه‌مه‌د به‌ خودا‌که‌یه‌وه ده‌نازی، ئەوا ئەمیش به‌ ده‌ماغی ده‌هاته مه‌یدان و بیری ده‌کرده‌وه و هینده‌ی شه‌ری پین ده‌کرد تا خه‌یالی پیش بیابان ده‌بوویه مه‌یدانی جه‌نگ، هه‌ر ئەم بپه‌رک‌دنه‌وانه‌ش می‌شکی ئەویان گه‌وره و پپ ته‌جره‌به کردبوو ئەوه خه‌یال نه‌بوو به‌لکو ژیریه‌که‌ی بوو له‌ژیر می‌زه‌ره ئاوریشمیه‌که‌یدا کاتیک ده‌ستی به‌ سمیله پانه‌کانی و ریشه درێژه‌که‌یدا ده‌هینا قسه‌ی ده‌کرد ئیتر تین و تاوی ئاره‌زوو که‌وتبووه سه‌ر روخساری و گۆنا سپیه‌کانی ژیر هه‌ر دوو خاله ره‌شه‌که‌ی ئەملاو ئەولای لووتی سوور هه‌لگه‌را بوون.

ماینه‌که له‌ژیر خاوه‌نه‌که‌یدا سه‌ری هه‌لبیری بوو و که‌وتبووه ری و جۆش و خرۆشیکی هه‌بوو هه‌ر مه‌پرسه که له‌ کابرای سواری دلخۆشتر دیار بوو به‌وه‌ی که زوو زوو مرخه‌یه‌کی ده‌کرد و یاله‌ چپ و درێژه‌کانی به‌ هاونا‌هه‌نگی له‌ ته‌ک کلکی ده‌بزواند و سینگی ده‌رده‌په‌راند و سمه‌کانی به‌ شانازی‌ه‌وه له‌ سه‌ر خاکی بیابان داده‌نا و له‌ پیش سوپاوه ریگای ده‌بیری، ئاگر له‌ ژیر سمه‌کانی ده‌رده‌په‌ری دوو کونه که‌پووی داده‌خران و ده‌کرانه‌وه.

سه‌ربازانی قوربه‌ش له‌ ته‌پل و ده‌هۆلیان ده‌دا و نزیک ده‌بوونه‌وه، قوربه‌شیان وه‌ک شه‌پۆل ده‌هاتن و دوا‌ییان نه‌ده‌هات، به‌و هه‌موو ده‌شت و گرد و شیوانه‌ی نیوان مه‌که‌که

و مه دینه‌وه به جاریک دهرده‌که‌وتن و جاریکش دیار نه‌ده‌مان، له‌و نزیکانه‌ش ریگه‌ی شیوی (عه‌س‌فان) یان گرت‌ه‌به‌ر و پاشان ناوچه‌ی (قه‌دید) که هینده گهرم بوو پیستی بنی پی به سهر تاشه‌به‌رده ره‌شه‌کانیه‌وه به سهر پیلا‌وه‌وه دهر‌ژا و دواتر گه‌یشته (جوحفه) و ههر له‌ویندا بوو نامه‌ی نه‌بوسوفیانان پیگه‌یی و ده‌یوت: نیوه بو ئه‌وه دهرچوون که کاروانه‌که و پیاوه‌کانتان و مال و سامانه‌که‌تان رزگار بکه‌ن ده‌ی نه‌وه رزگار بوو و که‌واته بگه‌رینه‌وه.

(ئه‌بوچه‌هل) ههرچه‌ند نه‌یده‌ویست بی له بن دهره‌ینانی موچه‌مه‌د سوپا بکشینیته‌وه ههر بو ئه‌وه‌ش هاتبوو ویستی پرسپاری لی بکات نه‌بوسوفیانی زیره‌ک چوون ئه‌و کاره‌ی کردووه به‌لام ته‌ته‌ره‌که به ته‌واوته‌ی دوور که‌وتبووه‌وه ده‌توت بالی لی رواوه و به بیاباندا له چاوان ون بوو.

ئه‌وه ههر ئه‌و هه‌والدهره بوو که پیشتر نه‌بوسوفیان به کرپی گرت بوو که ناوی (زه‌مزهمی غه‌فاری) بوو تا له مه‌که‌که‌دا ده‌ست بکات به هاوار هاوار که فریای کاروانه‌که‌یان بکه‌ون و نه‌ویش ههر له دۆله‌که‌ی سهره‌تای مه‌که‌که‌وه لووتی وشتره‌که‌ی قه‌لیشاندا و جله‌وی و لآخه‌که‌ی به‌ره‌للا کرد و یه‌خه‌ی خو‌ی دارنی و ده‌ینالاند: هوو قور‌ه‌یشیه‌کان قور به‌سهرتان قور بکه‌ن به سهرتاندا، مال و سامانتان له‌گه‌ل نه‌بوسوفیانی ژیرتان رو‌یی! بروا ناکه‌م فریای بکه‌ون موچه‌مه‌د و هاوه‌له‌کانی ریگه‌یان پی گرتووه، ههرچه‌ند باوه‌ر ناکه‌م پییان بگه‌ن، فریای که‌ون.. فریاکه‌ون.

سوپا خه‌ریک بوو په‌شیمان ده‌بوویه‌وه ههر له‌ویندا بوو که (ئه‌بوچه‌هل) زیره‌کی خو‌ی خسته‌وه‌کار و جاریکی دی بو شهر تاویدان به‌وه‌ی ناردی به شوین (عامری کوپی حه‌زهرمی برای عه‌مری حه‌زهرمی) نه‌و پیاوه‌ی له سریه‌که‌ی عه‌بدو‌لالی کوپی جه‌حشدا کوژرا بوو و پیی وت، هه‌سته مردوو‌ه‌که‌ت بلاوینه‌وه و بو مه‌رگی براکه‌ت بگری!!

کابراش هاواری ده‌کرد و ده‌گریا ئه‌ی هاوار بو عه‌مر ئه‌ی هاوار بو ئه‌و قور‌ه‌یشیه‌ی بیکه‌سکوژ کرا ئه‌ی هاوار بو عه‌مر به‌مه‌ش، خه‌له‌که‌ی گهرم کرد و نه‌بوچه‌هلیش له‌وه دلنیا بوو که شهر حه‌تمیه. نه‌یارانی شهریش بو‌یان دهرکه‌وتبوو له‌ته‌ک چ سهر سه‌ختیکدا قسه ده‌که‌ن.

به پیوه وه‌ستاو ده‌یوت:

نا سویند به خودا ناگه‌رینه‌وه تا نه‌چینه سهر ئاوه‌کانی به‌در و سی روژ تیدا ده‌مینینه‌وه ئازهل سهرده‌به‌رین و مه‌ی ده‌خوینه‌وه، که‌نیزه‌که‌کان گورانیمان بو دلین و سه‌مامان بو ده‌که‌ن، هه‌موو عه‌ره‌ب هه‌والی ئه‌م هاتن و کو‌بوونه‌وه‌یه‌مان بیستن و هه‌تا هه‌تایه لی‌مان بترسن، هه‌رواشیان کرد ئیدی ئه‌و سهرانی دیکه‌ی قور‌ه‌یش ئاوی

شەیتانیان واتە شەراییان لە پێکەکانیاندا هەڵدەدا کۆیلانی زەبەلاحی قوول رەشیش بە دڵ و بە گیان خزمەتی ئەو دەشتەکیە وەحشیانەیان دەکرد و نەیان دەزانی ژایانیان لە لیواری بیرى مەرگیاندا و زۆریان نەماوە دەبیت بۆ ئەو بیرە شۆر ببنەو.

هەر رۆشتن و رۆشتن تا نزیک بیرە ئاوەکان کە هەواری ناسراوی کەیف و شادی گەورانی قورەیش بوو و ئیستا دەبوویە شوینی جەنگ و خوین بەو ناوەدا دەپژا، لە دوورەو لە سوپای سپی پۆش و کپ و ئارامی موسلمانان دەرکەوتن لەو شوینە دابەزین کە پێی دەوترا (عوروهی سەرۆ).

موسلمانان لەم بەرەو لەو جێیەدا کە پێی دەوترا عوروهی خواروو، بایەکە دەنگی تەپل و شەپیور و گۆرانی زرنگەى پاوانی پێی ژنی سەماکەر و دەنگی هەنگاوی قورس و پێکەنینی سەرورەوانی مەست و حیلەى ئەسپان و بۆنى بەرانی برژاوا کە هەر بە ساغی لە ناوەراستی سفرە دادەنران دەهانی.

سوپای گەورە لە بەرچاویان هەر لە جوولە و هەرا هەرادا بوون، تا ئەو کاتەى دوو قەلەیان گرت کە هاتبوونە سەر بیرەکان و ئاویان دەبرد وتیان رۆژی نو تا دە و شتر سەر دەبێن ئەوجا پیغەمبەر فەرمووی ژمارەى لە دەوروبەرى هەزاردا، بیری لەوەش دەکردە خودا ژمارەى ئەمانى بە کەم خولقاندوو و نزای دەکرد و وەک لەتەک ئاشنایە کدا زیتەر بدوێت دەبوت: (خودایە! ئەو قورەیشە، بەفیز و شانازیەو بەرەو ئێرە دیت، بەرەنگاری تۆ دەبیتەو و پیغەمبەرکەت بە درۆ دەخاتەو، خودایە چاوەروانی ئەو سەرکەوتنەم کە بەلینت پێداوم، خودایە ئەم سەر لە بەیانیه سەریان شۆر بکە).

موسلمانەکانی ریک دەکرد و بە سەر دوو قەلای لە مرقوف دروستبووی سیگۆشەدا دابەشی کردن و وەک هەموو سوپاکانی ئەو رۆژگارە ئەگەرچی سوپاکەى بچووک بوو بەلام ئالا بەسەر تیمەکانیدا دەشەکایەو، ئالای هەموو سوپای دایە دەست گەنجیکی وەک (موسعەبى کورى عومەیر) کە تەنها بە وتەکانی شۆرشى یەکتاپەرستی لە شارى مەدینەدا پیش هاتنى پیغەمبەر لە مەدینە راگەیاندا بوو و هیچ مالیک نەبوو کە سیتی موسلمان نەبوو بیت.

پاشان قەلای توند و تۆلى موهاجیرەکان ئالاکەى بە دەست (عەلى کورى ئەبوتالیب) هەو بوو، ئالای ئەنسارەکانیش بە دەستی (سەعدى کورى مەعازەو) بوو. ئەمە یەکەم شەریان بوو بەلام وا خویان ساز داوو، بە دڵ و دایە تیریان ریز دەکرد وەک هەزارەمین شەریان بیت، پیغەمبەر خۆی ریزەکانی ریک دەکرد و تیریکی بە دەستەو بوو بە کلکەکەى ریزەکانی ریک دەکرد، (سەوادى کورى غەزبەى) کە بە

قهسدى ورگى له ريزهكهى هيتابوويه دهرهوه، پيغهمبهر نووكى تيرهكهى له سكيدا و
فهرمووى سهواد ريک رابوهسته.

سهواد چاوهكانى دهربوڅين و نهړاندى، ئاى پيغهمبهرى خودا به راستى نازارت دام
و داواى تۆله و دادوهى دهكهم

پيغهمبهرىش كراسهكهى ههلايهوه و پشتى سكى درهوشاوهى دهركهوت،
فهرمووى ههقى خۆت بكهروهه، هاوهلان سهرى حيشمهتيان دانهواند، شهرم بووه
سيپهريك و له سهر روويان دهركهوت، پرى دايه پيغهمبهر و سكى ماچ كرد و
پيغهمبهر فهرمووى چى واى ليكردى ئەم كاره بكهى؟

سهواد سهرى داخستبوو، تير تير بوئى پيغهمبهرانهى ئەو به دوو كونه لووتيدا بو
دهماخى روشت بوو به چهند وشهيهك كه ههستى دهكرد كه دههين بو دهربرينى
ناودلى له سهر زارى دهرپهړين: (ئهى پيغهمبهرى خودا، دهبينى ههر دوو سوپاكه
بهرامبهر يهك وهستاون، ويستم دوا وهستانم بهرامبهرت ئەوه بيت پيستم بهر پيستم
بكهويت).

چاوى پيغهمبهر به فرميسك تهړ بوون و نزاى خيرى بو كرد، پاشان چاوى برپه
ههموويان بى دهربرينى وشه ههموو شتيكى خسته چاوهكانياهوه و ئەوانيش چاويان
له چاوهكانى كهلا نهدهكرد و ههروهك بهچاو بوئان بدويت نهوهك به زار چهند
ريئمايى شهرى پى راگهياندى: ئەگەر زۆريان بو هيتان تيربارانيان بكن، دهست به
تيرهكانتانهوه بگرن، شير ههلمهكيشن تا دينه سهرتان.

ئيتير روڅى له پيشهوهى ئەوان بهجيهيشت و جهستهشى بهرهو كووخهكهى
ههلسورانده كه له سهر بهرزايهك وهك نهريتى ئەو جهنگانهى كه چارهنووسى مروڤ و
زهويان پيوه بهسترا بوو له سهر گرديك بوى دروستكرا بوو كه به سهر گۆرپهپانى
شهردا دهپروانى، بو براكانى دهروانى كه له دوورهوه جله سپيهكانيان دهتوت روبارى
سپين و شهپۆلى دهدات.

ئيواره بوو خوږ له برينى بيابانى فراوان ماندوو بوو بو ئەو ديو شاخى ئوحدوخل
بوويهوه، رهنكى كوشتارگاگهش له سپيهوه بو زهرد و پاشان سوور و ئەوجا بو
رهنكى بوږى لهكان بو رهنكى مؤر وهرگهرا و ئەوجا ههموو رهنگهكان كوژانهوه و
دونيا تاريك داگهرا و شهو كهوته بهينهوه و ههر دوو سوپاكهى له يهكدى جودا
كردهوه و كه دووراودوور له يهكترىان دهروانى، موسلمان و قورهپيشيان له تاريكى
شهودا ون بوون، شهو به مار و مير و بالندهى شهوگهروهه بالى بهسهر زهويدا كيشا،
ههر كهسپيش له ئاسمانى بدبايه بريسك و هۆرهى شهپه شيرى دهبينى كه كۆمهليكى
كهسى رهشپۆش لهوئى ئەنجاميان دهدا.

پەلە ھەورىكى دوکەل ئاسا و تاريک له رۆژھەلاتەوہ خۆى گەياندى و بەرى ئاسمانى ليگرتن، بوو بە باران و لەبەر ئەمبەرەوہ بارانەکە ئارام و لەسەرخۆ بوو، دەتوت دەيەويت ئەو پەيامەى وجوديان پى رابگەيەنيت کە تەنھا بە بينينى رەسەن لەو ديو دلۆپە بارانەکانەوہ دەجیلوان، سەربازەکان دەموچاويان دەدايە بەر بارانەکە و پى دەحەوانەوہ، دەنگى بە ريتمى باران بوو بەلام شەو سکونەتيكى سەير گرتبووى، رۆحى ئەوانيش لە تەکیدا دەھيؤرايەوہ.

ھەستيان دەکرد ئەوہ رۆحى ئەوانە دەچیتە ئاسمان و دواتر دەبیتە باران و بە ئارامى دادەبەزیت و زەويان بۆ پتەو دەکات و تاشە رەشەکان و لەمە بۆرەکەيان بۆ دەشواتەوہ، ئەزموونى ئەوہيان دەکرد کە پىغەمبەر دەيفەرەموو: ياران، ھەميشە باران تازە لای خوداوە دیت، ئىدى ئەوان لە ژيەر ئەو بارانە تازەدا ئارام ئارام خەوتن، تەنھا پىغەمبەر نەبیت لە ژيەر لىوہوہ نزاکانى دەچرپاند.

لەولاشەوہ رەشەبا چادر و دەوارى لەتەک خۆ ھەلدەگرت و گوريسى گەردنى مەر و ئازەلى دەفرتاند و ميخى حەبلى حوشترانى لە زەويەوہ دەردەھيتا و توفان و ئاويكى ھەلساند بوو جى خەو و خۆراكى بۆ بىابان دەپىچايەوہ و باى لەماوى چاوانى کوير دەکرد، ھەر بە راستى ئاسمانىک بوو دوو ھەوا و دەتوت ئاسمان ئەمشەو پيش سەينيتى موسلمانان، شەرى خۆى لەتەکدا دەکردن و کافرانى بەدمەست لە خودا نەدەپارانەوہ بەلکو جنيويان دەدا و کوفريان دەکرد، تا بەيانى خەو نەچوہ چاويان.

سەرەنجام بى خويىندى کەلەشيريکيش کون بووہ شەو و رۆژ بووہ و پىغەمبەر سوپاکەى جولاند بۆ ئەوہى پيش کافران بگەنە سەر ئاوەکانى بەدر و نەھيلن دەستيان بە سەردا بگرن، ھەر لەويدا يەکک لە يارانى بىابان نشينى بيريتيژ پيشنيارى ئەوہى کرد سەرى ھەموو بىرەکان بنينەوہ تەنھا يەکیان بەيلن بۆ ئەوہى بيکەنە داو و کافرانى بۆ کەمەندکيش بکەن.

بۆ شەوى دوايى سوپاى موسلمانان بزواو لە نزىکترين شوين لە دوژمنەوہ دابەزين، و لەبەرى ئەو بىرەى ھىشتيانەوہ ئەستىرگىكى ئاويان بۆ خويان دروستکرد و ئەوانى ديان وشکەئاو کرد. کافرانى ملھوريش بە پشتبەستن و بە غورور و سەرۆهتيان دەتوت پەيمانيان لەتەک سەرشتيتيدا بەستووہ بە بى وەخۆ کەوتن چاوەروانى کاتى شەريان دەکرد.

کاتىکيان زانى لە تينوويەتى و بى ئاويدا خەريکە خويان و ولاخ و ئازەليان قەر دەبن. يەکەم قوربانى شەريش کابرايەكى گوپ قوپاوى لەرى سيخنى لووت و دەم و چەناکە دريژى بارىکەلەى مەست و نەگبەت بوو کە ناوى (ئەسوەدى کورى عەبدولئەسەدى مەخزومى) بوو، ھىندەى مەى خواردبوويەوہ قورگى وشک بووبوويەوہ و خەريک بوو

له تینواندا دهخنکا و سونیدی خوارد دهبیت بگاته ئاوهکه تیر تیری لیخواتهوه و خوی فینک بکاتهوه یان ئهستیلهکه تیک بدات و یان له و پیناوهدا دهمریت.

(حه مزه) که په ری سیمرغی له میزه ره که ی دابوو بوی چوو پینشه وه شمشیریکی لیدا و لایه کی له رانی کرده وه و قاچه که که ی به و ناوه دا هر هه لیز و دابه زی بوو، به و حاله شه وه دهویست خوی بگه یه نیته ئهستیله که و خوینی قاچی قیچقه ی ده کرد، پاشان وهک ئاژهلک له سهر هر دوو دست و قاچی به ره و ئهستیله که ده رۆشت و دهیویت سوینده که ی جیبه جی بکات و بگاته ئاوه که و حه مزه شیریکی دیکه ی تی سره واند و کوشتی.

پاشان سی نیوه گورگ و نیوه به شهر له نیو سوپای کافرانه وه ده رچوون، هه رسیکیان ئه برۆ پیکه وه به ستراوه کانیا ن به سهر چاوه کانیا نه وه شو ر بوو بوونه وه و دارستانی ریشیا ن به سهر پیده شتی پر له که ند و لۆچی ده موچاویاندا بو بن چاویان کشابوو دوو دانی ده رچووی سهره تای دم و چه نا که و لووتیا ن هه روه ک قه پوزیا ن له هی گورگیا ن ده کرد و ئاوه زیان له پشت ئه و ده موچاوه دریژه گورگه بیانه وه پر له شانازی و غورور بوو و هیچی دی.

هه ر کامیا ن تو په لیک قزی جه نگه لی وه ک داری هه نجیر به سهر سه ریانه وه له ژیر میزه ره که یانه وه به سهر ملیاندا بو سهر شانه پانه کانیا ن شو ر بووونه وه که سینگ و شان و ملیان پا ن و به هیز و قه دیا ن باریک وه ک هی گورگ بوو. له ناودارترین شه رکه رانی قوره یش و له یه ک بنه ماله بوون دوو برا و برازایه ک بوون، (عوتبه و شه بیه کوری ره بیعه و وه لیدی کوری عوتبه)، شیره کانیا ن به ئاسمانه وه با دها و داوای شه ره شمشیریا ن ده کرد. دوو گه نج (عه وف) و (مه عوه ز) کوری حارس به لام به ناوی دایکیان (عه فرا) ناسرابوون شاعیریکی جوامیر (عه بدولای کوری ره واحه) که ئه نساری بوون بویان چوو نه ده ره وه.

به لام سوارچاکانی قوره یش ئه وانیا ن پی که م بوون و وتیا ن: ئاموزاکانی خو مان ده ویت.

ئه وجا ئه ویا ن له و دووانه ی دی به ته مه نتر بوو و پیی له که ناری قه بردا بوو به لام هیشتا به هیز بوو هاواری کرد: موحه مه د له ناو خزما نی خو ماندا هاوشانمان بو بنیره ده ره وه.

پاشان به فه رمانی پیغه مبه ر حه مزه ی راوچی شیران و عه لی به شمشیری دووله پی و عوبه یده ی حاریسه ی مامه ریش سپیه که ی بوی ده رچوون.

حه مزه و ره بیعه شیره کانیا ن هه لکیتشا بوو چاوه کانیا ن له جه سته ی یه کتر هه لسوی بوو و دهنگی لمی ژیر پینان ده هات و به بیدهنگی به خوولی چواردهوری یه کتریا ن بوو

پاشان ره‌بیعه خوئی سوړاند و شمشیره‌که‌ی ده‌ستی رایهل کرد و بؤ‌حه‌مزهی وه‌شاند و‌حه‌مزه‌ش هر دوو پیکه‌ی به‌خیزایی گواسته‌وه و ره‌بیعه به‌ده‌ستی دریژه‌وه به‌لایدا تپیه‌ری و‌حه‌مزه به‌زوویی بؤی گه‌رایه‌وه و شیریکی دا له‌سه‌ری، که‌له‌ی له‌ت کرد و خوینی فیشفقه‌ی کرد و خوینی ناوچاوی زایه‌ده‌می و چاوه‌کانی لیکناو قور‌ه‌یشیان بینیان پاله‌وانیکیان وه‌ک کیویک که‌وت.

عه‌لیش بیده‌نگ وه‌ستا بوو پیکانی له‌ئرز چه‌قاند بوو و چاوه‌گوره‌کانیشی له‌نیوان برژانگه‌ره‌ش و دریژه‌کانیه‌وه له‌ته‌ک کابرا‌دا ده‌سوړانه‌وه که به‌چوارده‌وریدا ده‌خولایه‌وه. هر که‌وه‌لید گه‌یشته‌ئاستی پشت ملی‌عه‌لی ده‌ستی بؤ‌ئاسمان رایهل کرد شمشیره‌که‌ی وه‌ک ته‌ور به‌رز کرده‌وه و ویستی بیسه‌وه‌یینه‌ته ناوچاوی‌عه‌لی که له‌ته‌ک هوشه‌ی داگرانی شمشیره‌که‌دا‌عه‌لی گه‌رایه‌وه و شمشیره‌که‌ی خسته‌ناوه‌پاستی شمشیره‌دووله‌په‌که‌ی و له‌ته‌ک سوړانیدا شمشیره‌که‌بؤ‌لای شه‌یتان له‌حه‌وادا ده‌گه‌را که‌بیکوژیت و وه‌لید خیرا‌خه‌نجه‌ره‌که‌ی ده‌رکرد و هه‌لمه‌تی برد تا پیش که‌وتی شمشیره‌که‌ی‌عه‌لی بخاته‌ئرز عه‌لیش شیریکی له‌گردنی‌دا و که‌لله‌ی له‌ته‌ک شمشیره‌که‌یدا به‌حه‌واوه بوون و به‌دوای یه‌کدا که‌وتنه‌ئرز.

حاریس و عوتبه‌ش پیچرابوون به‌یه‌کدا و وه‌ک‌ناژه‌لیکی چوارده‌ست و چوارچاق به‌و‌ناوه‌دا ده‌سوړانه‌وه و ته‌پوتوزیان ده‌کرد و هر کامیان به‌شه‌که‌ی‌ئوی تری له‌و‌ناژه‌له‌خویناوی کردبوو و‌عه‌لی و‌حه‌مزه به‌حال جه‌سته‌ی عوتبه‌یان دوزیه‌وه و کوشتیان و خودا‌جله‌کانی پر له‌با کردبوون و‌خه‌ریک بوون ده‌فرین و کاتیک عوبه‌یده‌یان به‌قاچی براوه‌وه له‌ته‌ک‌خویان هه‌لگرت بوو بؤ‌ناو موسلمانان ده‌رؤ‌شتنه‌وه.

ئهمه‌سه‌ره‌تایه‌کی خراب و پیشانده‌ریکی باشیش بوو بؤ‌موسلمانان که‌سه‌رکه‌وتنیان له‌ئاسمانه‌وه بریاری له‌سه‌ر درابوو و به‌هه‌ولی‌ئوان ده‌گه‌یشته‌ئرز. کافران له‌ته‌ک‌تووره‌بییدا فوویان تیکرابوو که‌بینیان قاره‌مانه‌کانیان له‌وئ که‌وتبوون یه‌ک‌ته‌کان‌هاواریان بؤ‌خودا جیاوازه‌کانیان ده‌کرد و په‌یمانان له‌ته‌ک‌مه‌که‌ی‌داماو و قور‌ه‌یش و‌خیله‌کانیان که‌ئوان بوو هیرشیان هینا بوو نه‌وه‌ک‌ئمان و هیرشیان بؤ‌ئو چه‌ند موسلمانان برد تا چه‌ند سال له‌وه‌و به‌ر له‌به‌ر ده‌ستیاندا شوینی بؤ‌خه‌وتن و جلی بؤ‌له‌به‌رکردن و شتی بؤ‌خواردنیان نه‌بوو، یاخود راستتره‌بوتریت‌ئوان نه‌یانده‌هیلا بیان بیت، ئو شمشیرانه‌یان هه‌لبری که‌هینابوویان تا له‌سه‌ری مروّقی برایان پیبده‌ن و بیبرنه‌وه.

موسلمانان‌کانیش وه‌ستا‌بوون و له‌دووره‌وه ده‌یانینی سه‌ریازه‌کافره‌کان لیکدا لیکدا نزدیک‌ده‌بوونه‌وه و‌خه‌ریک بوو ته‌واو‌نزیک‌ده‌بوونه‌وه و چاویان پر له‌سوار بوو که

بەرەو روویان دەهات و گوئیان له تهپه‌ی پټیان بوو که پوویان پر له ته‌پوتۆزی سمی ئەسپان بوو.

ئەوان کۆمه‌لیک مڕۆفی هه‌ژار بوون و ئەوه‌ش به‌ره‌و روویان ده‌هات دونیای پر له نیعمه‌ت و قودره‌ت بوو چۆن ده‌یان‌توانی دژی ببه‌وه، هه‌مزه‌ فه‌رمانی تیربارانی داو له یه‌ک ئاندا سه‌دان و هه‌زاران تیر وه‌ک دوو پشک به‌ دوژمنانه‌وه ده‌چران و ئەسپه‌کان به‌ یه‌کدا ده‌یاندا و ده‌کوتن و به‌لام ئەوانه‌ی له ده‌ستی تیری له دوور هاویژراو ده‌ربازیان ده‌بوو ئاوزه‌نگی ئەسپه‌کانیان ده‌دا و به‌ جه‌سته‌ی عاره‌قاوی دلی پر له رقه‌وه‌ خۆیان ده‌گه‌یانده‌ به‌رده‌م دیواری مه‌حکه‌می قه‌لای له مڕۆف دروستیوی موسلمانان بی گویدانه‌ هاوړی و سوارانی هاوړی ده‌یانویست موسلمانانه‌کانیش ده‌رگای قه‌لای مه‌حکه‌میان ده‌رکرده‌وه.

که ده‌چوونه نیو قه‌لاوه‌ پیکه‌وه بو خوداو براکانیان نه‌وه‌ک له‌به‌ر خۆیان شیریان به‌سه‌ردا ده‌باراندن و تا ده‌هات ژماره‌ کافرانی که‌وتوو زیاتر ده‌بوو ده‌توت قه‌برانی به‌ کۆمه‌له‌ که چه‌ندی تیدا بنیژی هینشتا جیی هه‌متر ده‌بوویه‌وه، ئەوجا ژماره‌ی کافرانی ئەسپ سوار زۆر و زۆرت‌ر بوو، ده‌بوو هه‌ر دوو قه‌لاکه‌ بجولین و موسلمانان چوونه پیشه‌وه‌ ده‌ستیان به‌ شه‌ر و شیر وه‌شان‌دن کرد، ئیتر شه‌ر گه‌رم بوو.

ره‌نگی ئاسمان گۆرا و ره‌نگی بۆر و دواتر ره‌ش و دواتر سوور وه‌رگه‌را و ژماره‌ی کافران زۆر و زۆرت‌ر ده‌بوو و موسلمانانیش ریزه‌کانیان تی‌ک نه‌ده‌دا و هه‌ر کامیان وه‌ک کۆله‌که‌یه‌ک له زه‌وی ده‌چه‌قان و بالیان له ژیر ئاسماندا بوو تا نه‌روخیت و ده‌توت پیغه‌مبه‌ر ره‌وه‌ شیریکی بو ئەم بیابانه‌ وه‌دوای خۆی خستوه، عاره‌قه‌یان ده‌رده‌دا و بۆنی تیژی پیاوی شه‌رکه‌ریان لیوه‌ ده‌هات.

مردن رازی خۆی له‌ده‌ست دا‌بوو و لئی نه‌ده‌ترسان و بگره‌ پیشوازیان لیوه‌ ده‌کرد و مه‌رگیان له‌به‌ر چاو بوو و ئەزموونیان ده‌کرد و له‌گه‌ل گرگرتنی شه‌ر و کوشتاردا بو ئەزموون رۆحی وه‌رده‌گه‌راو باشت‌ر زه‌ینیان ده‌کرایه‌وه و له‌ گوته‌کانی پیغه‌مبه‌ر تیده‌گه‌یشتن و مال و منال و ژیان و هه‌موو شتیکیان له‌به‌ر چاو س‌رابوویه‌وه ته‌نها ئیمان‌ه‌کیان نه‌بیت، وشه‌کانی ئەویان باشت‌ر له‌ کامدا شیرین‌تر ده‌چه‌شت و به‌هه‌شت هاتبوه‌ به‌ر ده‌رگا و بواری چاوه‌روانی کردن نه‌بوو.

جاران خه‌لکی به‌ چه‌ندین سال نه‌گه‌یشتنه‌ ئەوه‌ی ئەوان به‌م زووییه‌ پټی گه‌یشتبوون، خه‌لکی کیشه‌یان ئەوه‌بوو که خودیان بو نه‌ده‌برا و تا ئاخ‌ری ته‌مه‌نیان تیی‌دا ده‌مانه‌وه‌ که‌چی ئەمان ئەو خوده‌یان له ژیرپټیان ده‌ناو به‌قوربانیان ده‌کرد، ئەمه‌ هه‌ر ئەوه‌ بوو له هه‌موو میژووی رۆحانیه‌تی مڕۆف له زه‌ویدا به‌ ئەزموونی له خۆبوردی و جوامی‌ری.

دهسورانهوه و شیریان دهوهشانده و یهکتریان له تیر و شیر و نیزه‌ی دوژمن
 ئاگادار دهکردهوه بی خو له بهر خووه عارهقه‌یان ده‌رشت و ده‌یانوت (الله اکبر). هه‌موو
 چاکه‌کان له یه‌ک ده‌چن و هه‌موو خراپه‌کانیش له یه‌کدی ئه‌مان وه‌ک یه‌ک هه‌لمه‌تیا
 ده‌برد و وه‌ک یه‌ک پشتی یه‌کتریان ده‌گرت و وه‌ک یه‌کیش بیریان لای یه‌کدی بوو،
 کافرانیس وه‌ک یه‌کتر هه‌ر کامیان ده‌یویست ئه‌وی دی له باتی ئه‌و بکوژریت و لاشه‌که
 بو بنه‌ماله‌که‌ی بو مه‌ککه‌ی داماو به‌رنه‌وه.

ئه‌وجا کافران باوه‌ریان به‌ چاوانی خو‌یان نه‌ده‌کرد و ئه‌وان هه‌رچه‌ند به‌ بیینی
 حه‌قیقه‌ت قارس ده‌بوون بو‌یان ده‌رکه‌وتبوو له‌ته‌ک چ سه‌ر سه‌ختیکدا له‌ شه‌ردا بوون،
 نه‌یاندانه‌زانى ئه‌مانه‌ هه‌ر ئه‌و مشته‌ مروّقه‌ لاوازانه‌ بوون که‌ ناسیبوونیا. نه‌یاندانه‌زانى
 چی‌ بخره‌ نه‌ می‌شکیانه‌وه‌ به‌ چاوانین بلین باوه‌ر بکه‌ن یان دل‌یان به‌ شایه‌ت بگرن.

هه‌ر له‌ سه‌ره‌تاوه‌ روون بوو که‌ ترازووه‌که‌ به‌لای موسلمانه‌کاندا نه‌شستوه‌، به‌لام
 ژماره‌ی موشریکان هینده‌ زور بوو که‌ دل‌ی گه‌وره‌ی پیغه‌مه‌ر بو ئه‌رک و ره‌نجی
 هاوه‌لانی بسووتیت، ئه‌وان ئه‌گه‌رچی له‌ جیبه‌جیکردنی ئه‌رکیاندا له‌ مروّف بانتر بوون،
 زوربه‌ی ئه‌وان هه‌ر وه‌ک پیغه‌مه‌رانی له‌وه‌و پیش بوون ته‌نها جیاوازیان ئه‌وه‌ بوو
 وه‌حیا بۆ نه‌ده‌هات.

ئه‌وان هینده‌ گۆرا بوون که‌ پایه‌ی رۆحی راگیرکه‌ری (بوون) بوون، به‌لام حه‌یف
 دواجار خودا ئه‌وانی به‌ ژماره‌یه‌کی که‌م خولقاندبوو، به‌لام ئه‌وان دواجار مروّف
 بوون، خوداش چه‌ند ئه‌رکیکی قورسی به‌ سه‌ر ئه‌میش و ئه‌وانیشدا دابوو، بو‌یه
 پیغه‌مه‌ر داوی ریککردنی ریزه‌کانی سوپاکه‌ی و گه‌رایه‌وه‌ ئه‌و که‌ په‌رکه‌ی له‌ سه‌ر
 گرده‌که‌ له‌ خودا ده‌پارایه‌وه‌: (خودایه‌ ئه‌و داوایه‌م جیبه‌جی بکه‌، خودایه‌ داواى واده‌ و
 به‌لینه‌که‌ت لیده‌که‌م).

دوعای کرد و دوعای کرد تا ئه‌و ده‌مه‌ی شه‌ر گه‌رم بوو خوین و شه‌ری مروّقی له
 دژی مروّف کرد و خوین و عاره‌قه‌ی هاوه‌لانی بینی و به‌یه‌کدا هاتن گه‌یشه‌ لوتکه‌،
 ده‌نگی شه‌ر له‌ ئاسمانیش ده‌نگی دایه‌وه‌ و فریشتانی بالدارى هینایه‌ جمه‌، ئه‌وجا بی‌ری
 له‌ ژماره‌ی به‌ که‌م خولقاوی ئه‌هلی حه‌قی روانی و دل‌ی بو بیکه‌سی ئه‌وان سووتا ئه‌و
 مشته‌ خه‌لکه‌ به‌ ته‌نیایی فری درا بوون، ده‌سته‌کانی بو خودا هه‌له‌ده‌بری که‌ سه‌یری
 کرده‌وه‌کانی مروّف ده‌کات:

(خودایه‌ ئه‌گه‌ر ئه‌مرو ئه‌م کۆمه‌له‌ ئیمانداره‌ له‌ناو بچن ئیتر تو ناپه‌رسترییت،
 خودایه‌ ئه‌گه‌ر ویستت وایت ئیدی هه‌رگیز ناپه‌رسترییت!) پیغه‌مه‌ر چاوه‌کانی داخست
 تا باشتر ده‌نگی خودا بیسییت.

راسته ئەبوبەکر و مەعاز و پاسبەوانەکان لەوێ بوون، بەلام هەستی بە تەنهایی دەکرد دەسته نووراوی و لەو کاتەدا لەرزۆکەکانی خۆی هەڵدەبێن و دەیکەیانده درەگای خودا، بێجگە لە دەنگی چپەچپی ئەو و دەنگی هەرا و کوشتن و بەریەک کەوتنی شیر و شمشیر کە تیک هەڵدەچوون هیچ نەدبیسترا، سەرەرای ئەو هەموو پارێنەوانە، بەلام زەرەیهکی ترسی لە دلدا نەبوو هێندە دەستهکانی هەلبێری، تا عەباکەیی لە سەر شانی کەوتە خوارەوه.

ئەبوبەکر خستیەوه سەرشانی و سۆزی بۆی بزوا بوو، تووند شانی گرت وەک ئەوێ لە بوونی دلنیا بیت، ئەو خۆی بە قوربانی دەکرد وتی: ئیتر بەسە ئەو پیغەمبەری خودا بە راستی زۆر لە خودای خۆت پارایتەوه. خودا وەلامی نزاکانی دایەوه و سەرکەوتنی ئەو کە لە ئاسمان بوو و بە نزای ئەو گەیشتە ئەرز و فەرمانی بە فریشتەیی ئاسماندا بالەکانیان بکەنەوه و بۆ ئەستێرەیی زەوی بفرن. بە موخەمەدیشی فەرموو ئەوا بە هەزار فریشتە پشتیوانیمان بۆ ناردن، ئەویش ئەوانی بینی بە بالەفری و باوەشی کراوهوه و لە ئاسمانەوه دەهاتە خوارێ تا پشتیوانی ئەو بکەن، ئیدی وەنەوزیک بردیەوه و پاشان سەری هەلبێری و لە ئەبوبەکری روانی: ئەبوبەکر موژدە بیت سەرکەوتنی خودایی بەرێوەیە، ئەوه جوهریله جلهوی ئەسپەکەیی گرتوو، سەر شانی تۆزاویە.

وای وت و هەلساو چەک و قەلغانی هەلگرت و بەپەله هەنگاوی قورسی دەنا و (ئەمرۆ ئەوانەیی کۆبوونەتەوه تیکدەشکێن و پشت هەڵدەکەن و رادەکەن) پاشان دانەویەوه و مشتیک خۆلی هەلگرت و رووه و سوپاکەیی قورەیش هەلیدا کە شەپپوریان دەکیشا و خودە رەشە قەترانیەکانیان لە خۆرەتاوی بی پەردەیی بیاباندا بریقەیان دەدا، ئەوان کە ئەویان دی لە دوورەوه بە دوو پێی قورسەوه بۆ ناو مەیدانی جەنگ دەهات بۆ ئەویان روانی و خۆلیک لە دەستی فریدرا و بەر پەردەیی ناوهوهی کەپووی هەموویان کەوت.

خۆلیک بە دەست ئەمەوه بەلام ئەوه خودا بوو لە بنەرەتدا ئەو کردی نەوهک موخەمەد، هەر لە دوورەوه کە دەچوو ناو هاوڵەکانی دەنگی هەلبێری بوو و فەرمانی دەدا: دەستیان لە سەر تووند بکەن خودا خۆی لەبیر بوو ئەوانیش هەروەها لەو گەرمەیی شەرەدا ئەو حوزورەیی ئەو لە دلیدا دەهاتە سەر زاری: سویند بەو کەسەیی گیانی موخەمەدی بە دەسته هەر کەس لە ئیوه لە رووبەر و بوونەوهی کافراندا بوەستیت و رانەکات و بکوژیت خودا دەیخاتە بەهەشتەوه ئەوجا روویکرده یارانی و لیوی هەلپینا: هەستن، هەستن بچن بە دەم بەهەشتیکەوه کە پانتاییهکەیی بەقەد ئاسمان و زەمینە.

ئا له ویدا بوو مهیدانی شهړ درهوشایه وه، سوپای فریشته یان ددی که له ئاسمانه وه به سواری ئه سپی بالداره وه داده به زینه خواره وه، زمین و بیابان له بهرچاویان بچووک و بچووکتر ده بوویه وه و تاریک داده هات و ئاسمان ده کرایه و شاره کانی به ههشت و به هه موو باخ و باخات و کوشک و قولله و بورجه کانیه وه لینیان نزیک ده بوویه وه و هاتبوویه بهرده میان و نه ده کرا ئه و هه موو جوانیه نه بینن و خویانی لئ غافل بکن.

عومه یری کورپی هه مام یه کیک له یارانی ئه وه ی بینی و وتی: بهخ بهخ. پیغه مبه ر پیی وت: چی وای لیکردووی وای بلیت.

ئومیدم، سویند به خوا ئه وه پالی پیوه نام که له و که سانه بم.

کاتیک پیغه مبه ر سه ری ئه وی نه وازش ده کرد دهیوت: تو له وانه ی.

عومه یر چه ند دهنکه خورمایه کی له ده ستدا بوو یه ک یه ک ده ی ئاخینه ناو ده میه وه، دهیوت: من لیتره بمینم تا ئه و دهنکه خورمایانه بخوم له دهنکه خورماکانی دهروانی له مشتیدا:

ئه وه ژیانیکی دریزخایه نه، ئه و جا دهنکه خورماکانی فریدا و چووه ناو شه ره که وه و شه ری کرد و عاره قی رشت و شیر ی وه شان د و چووه پیشه وه تا شه هید بوو.

مهیدانی جهنگ و مه عره که ی بو ئاههنگی ئاسمانی زیکر و چه شتن وه رگه را بوو و کوره که ی (عه فرا) که به ناوی دایکیه وه بانگ ده کرا وه ک سواریک سه رمه ستانه به لام ئاگا له پیغه مبه ری پرس ی: ئه وه چیه خودا ده خه نینیت.

پیغه مبه ر چاوی بری بوویه ئه و و وتی: (خوفریدانه ناو دوژمن به سه ری رووته وه). ئه ویش هه ستایه سه ر پیی و زری و خوده و بهرگی جهنگی فریدا وه ک ئه وه ی بو ناو کورپی سه ما بروات نه وه ک شه ر، شه ری ده کرد و سه مای ده کرد، چه ندی له وان کوشت که س نه یزانی و له کو تاییدا سه ری رووتی به ئاسمانه وه ده سو رایه وه و شه هید بوو.

ئه و جا هه موو موسلمانان له ته ک ئه و دا هه لسان به هی رشیکی داپاچه ری ترسناک و شمشیریان به هه موو لایه کدا ده وه شان د و ئیدی هه ر سه ر بوو ده په ری.

فریشته کانیس له ته کیان شه که ت و هیلاک شمشیریان ده وه شان د (عه کره مه ی کورپی ئه بوجه هل) که دواتر هاته سه ر دینه که ی موحه مه د و چاوه کانی کرانه وه و دهیوت: هه ر سه ری خه لک بوون و ده په رین و که س نه یده زانی کی لی داون، دهستی خه لک بوون ده قرتان و نه ده زانرا کی لی داوه.

دوخه که و ابوو که هوشی گیژ و ویژ له راقه کردنی رووداوه کاند دوش داده ما و موسلمانیک که شوین موشریکیک که وتبوو گوئی له دهنگی قامچیه ک بوو به سه ر

سه‌ریه‌وه به دست ئه‌سپ سواریکه‌وه که ده‌فری و هاواری ده‌کرد: حه‌یزوم هات و سه‌یری کابرای موشریکی کرد که له‌به‌رده‌میدا که‌وت بوو ئه‌و بوو لئی دابوو یاخود فریشته بالداره‌که‌ی ئاسمان، کاتیک مه‌زلومی و هه‌ژاری پیکه‌وه په‌یمان ده‌به‌ستن ئیتر خودا فریشته‌ی خۆی ده‌نیریته خوارئ کابرا رووداوه‌که‌ی بۆ پیغه‌مبه‌ر گیزاپه‌وه و پیغه‌مبه‌ر تیگه‌یشت و وتی: راست ده‌که‌یت ئه‌وه فریشته‌ی خودا بووه.

ئه‌بوداودی مازنی وتی: شوین موشریکیک که‌وتم تا شمشیریکی لیبده‌م که‌چی پیش ئه‌وه‌ی من شمشیر لیبده‌م کابرا سه‌ری په‌ری، عه‌باسی مامی پیغه‌مبه‌ر به‌ دست ئه‌نساریه‌که‌وه دیل بوو. وتی ئه‌وه‌ی منی دیل کرد ئه‌مه نه‌بوو، به‌لکو پیاویکی قژ کورتی جوانخاس به‌ سه‌ر ئه‌سپیکی مارۆوه بوو پاشان چاوی به‌ناو سوپاکه‌دا گتیرا و وتی: ئیستا ئه‌و کابرایه‌ نابینم.

کابرا وتی ئه‌ی پیغه‌مبه‌ر من خۆم دیلم کردوه. پیغه‌مبه‌ر چووه خه‌یاله‌وه و وتی خودا به‌ فریشته‌یه‌ک پشتیوانی کردووی، خولاسه‌ مروّف و فریشته پیکه‌وه شه‌ریان کرد بوو که‌ ته‌نگیه‌ک تووشی ئه‌میان بووبوو‌یه‌وه ئه‌ویان به‌ فریای که‌وتبوو و کاتیکیش له‌ یه‌کیان درابوو ئه‌وی که‌یان ئازاری به‌رکه‌وتبوو.

هه‌روه‌هاش له‌به‌ره‌ی ئه‌وبه‌ر به‌هه‌مان شیوه ئیبلیس و موشریکان هاوپه‌یمان و به‌لکو یه‌کیش بوون، هه‌ر ئه‌وه‌ش بوو له‌ سه‌ره‌تای شه‌ردا ئیبلیس له‌ شیوه‌ی (سوراقه‌ی کورپی مالیکی مه‌ده‌له‌جی) دا ده‌رکه‌وتوو و ئه‌وانی بۆ شه‌ر تاو دابوو، مروّفه‌کان بۆ هه‌میشه له‌ ژیر سیپه‌ری مه‌رگدا ده‌ژین کاتیکیش مه‌رگی راسته‌قینه نه‌وه‌ک سیپه‌ره‌که‌ی خۆی پیشان ده‌دات، ئه‌وسا مروّف لئی ده‌ترسیت و به‌لکو له‌ ترسیش واوه ده‌روا و هه‌لدیت هه‌ر ئه‌و ده‌مه‌ش ئیبلیس‌ه‌که‌ی ده‌ست به‌ راکردن ده‌کات. حاریسی کورپی هیشام وای ده‌زانی ئیبلیس خودی سوراقه‌یه و ده‌سته و دامینی بوو تا له‌گه‌لیان له‌ناو شه‌ردا بمینتته‌وه و ده‌ستی پیوه‌گرتبوو و به‌ری نه‌ده‌دا، سوراقه‌ش چه‌پۆپیک به‌ سینگی حاریسدا کیشا و خستی، ده‌ستی به‌ هه‌له‌اتن کرد، موشریکه شه‌رکه‌ره‌کان که‌ هه‌نوکه‌ لیژه و له‌وی به‌ شپه‌رزیی شه‌ریان ده‌کرد بانگیان کرد بۆ کورپی سوراقه‌. ئه‌ی تو نه‌بووی ده‌توت پشت و په‌ناتانم به‌جیتان ناهیلیم.

وتی ئه‌وه‌ی من ده‌یبینم ئیوه نابینن، من له‌ خودا ده‌ترسیتیم، به‌ راستی خودا خاوه‌ن سزای توونده، پاشان هه‌له‌ات و هه‌له‌ات تا خۆی هه‌له‌ایه‌ ناو ده‌ریاوه، له‌ هه‌مان کاتدا هه‌ر ئه‌وه‌ش موشریکه‌کانیش بوون وه‌ک شه‌یتان رایان ده‌کرد به‌لام له‌ ناوه‌وه‌ی خۆیان هه‌له‌هاتن، ئه‌و ناوه‌وه‌ش ده‌بوویه جه‌سته‌ی بینراو و هیدمه‌ ده‌بوون و بیده‌نگ توژیان له‌ پاشینی ئه‌سپه‌کانیان به‌جیده‌هیللا و به‌سه‌ر پانتایی به‌رینی بیاباندا بۆ مه‌که‌ه‌ی

داماو دهگه پانه وه، ئه وه مهككه يه ي بۆ وه رگرتنه وه ي كه رامه تي له دهسچووي ئه وه بۆ ئيره هاتبوون.

شپرزهي له نيو موشريكاندا دهركه وت و ريزه كانيان له بهردهم شالاوي تووندي موسلماناندا ههرهسي هينا، موشريكان له كوتاييدا كهوتنه ههلهاتن و ههنديكيان روشتن و پينيان نهگهشتن و له ناوتوزدا له مهيداني شه پچووك و بچووكتر بوونه وه و له چاوان ون بوون و پاش چهند روژيك هيلاك و شهكته له سه ره تاوه نهديتار و پاشان وهك خال و دواتر تارمايي و پاشان وهك سه ربازي ههلهاتووي شهيتان و پاشان وهك قوتاركهري خو ي له مهرگي حهتمي بهدهست موحه مه د و ياراني كه ئه وان عه ياميك زور له گه لي ژيابوون به لام نه يان ناسي بوون خو ي له حه وان ه وه ي باوه شي ژن و ناومال و منالانياندا بي شه رمكردن بينيه وه و دهستي دوور بوو بۆ ئه وه ي خودي موحه مه د له ناوبريت. ئيستا كه ئيبليس ههلهاتبوو ئه بوجهل له وه شهيتانتر بوو، ئه گه ر ههركام له وان هه ر پارچه يه ك له بوونيان بۆ شتيك بوو، پارچه يه كيش بۆ خراپه ئه وا ئه م هه موو پارچه كاني بۆ خراپه خولقا بوون، رووباري نه فسي پر له هه لبه ز و دابه زي له فيل و ته له كه دروست بوو بۆي نه كرا بيته كه ناروه و له وه رووباره برونيت، هه موو مروقه كان هه ر هه له بوون، ئه م يان ئه وه مه سه له ده شيوينن، به لام ئه وه له وه كه سانه بوو هه موو ژياني وهك مه سه له يه ك گرتبوو و مه سه له كه شي شيواندبوو.

هه نوو كه له گه رمه ي شه ردا له ناو چادره كهيدا له پشت پاسه وان ه كان كه پينيان دهوتن دركه كان و ئه وي گوليان ده پاراست و نه يانده هيشت ميرووشي بي بگات نه وهك دوژمن، پيكي شه رابي هه لده دا و ده يوت ئه م ئاوي شه يتانه هه ر وهك ژنه، چونكه هه ر دووكيان مايه ي دلخوشي پياون، برو چره كاني به سه ر چاوي دا رژا بوون، جوړي وه ستاني ئه و برو ره ش و په يوه ستانه ده يانوت ميتشكي به شتيكي گرنگه وه مژوله، واش بوو زهيني له نيوان دوو بييري دژدا دههات و دهچوو و هه رچه ندي ده كرد بۆي يه كلابي نه ده بوويه وه كاميان هه لبريترت. بۆ ئه مه ش ئه وه ي يه كه م جه نجاليه ك دياربوو زه جريكي زوري بۆ ئه وه يه كلابي بوونه وه يه ده كيشا، كيشمه كيشمي ناو روحي هه نديك جار بۆ جه سته ي سه ري ده كرد و بيخود له بن ليوانه وه ورته ورتيكي نا مه فهومي ده كرد. له ده وروبه ري هه زار شت روويده دا به لام ئه وه له هه مووي بي ناگا بوو، به جوړيكي سه ير وابوو كه له وه هه را و زه نا و كوشت و كوشتاره ي ده وروبه ي له ده ره وه روويان ده دا به ناگا و بيئاگاش بوو. سه رمه ستي گه وره يي و له خو بايي بوون، ئه وي بيخود كردبوو.

له لايه ك ئه وان ه ي وهك ره مزي ئه ندا ماني شورا سه ريان سفر بوو زوربه ي زوريان هه لهاتبوون، هه نوو كه له ري يان له مهككه له باوه شي ژن ياخود دوسته كاياندا بوون

و ئەمیش وەك ئەوان ئەو ھەموو مولك و مالەى بەجى ھىشت لە گيانى ئازىزتر بوون، رەمى سەرکەوتن و مانەوەى بوو، ھەر مەزگىل كارىكى لە پىناوى شتىكى دى ئەنجام دابوو، ئەو پىش ھەموو كار و كاسپى تەننەت ژن و ژنخووزى و ھىكمەت و ژىرى كە مېشىكى لە پىناودا كەردبوو ھەخۆل بۆ ئەو سەررەوت و سامان بوو.

لەلایەك ئىستا لەم بىبابانە دوورەو ھە شتىكى لە مولك و مال زىاتر لەتەك خۆى بۆ ئىرە ھىنابوو، ئەگەر مولك و مال بىروات مادام ئەمى ھەبىت. بەلام ھەرگىز ئەوى بۆ نەدەگەر پەو ھەو پىش دەسلەت و پىگە و ناو و ناوبانگ بوو، ئەمە لای ئەم لە ھەزاران ھەزار ھوقە زىپىش گەنگەتەر بوو، ھەر ئەمەش بوو باوباپىرانى ھەزار سالەى لە دەروونى ئەمدا بە زىندوو پى راگرت بوو، ئەم و موخەمەدى كەردبوو ھەژمەن.

ئەو شتە عەنتىكەى ئەو ھىنابووى و لە ناو عەرەبدا پىشتر و پىنەى نەبوو كە پى دەوت پىغەمبەر پەتەى لەبىرى ناسىنى ھەولەى كوشتنى دابوو و رەنجى چەند سالەى گەنجىتى لە دژا پەتەى ئەودا بە ھەدەر دابوو. لە راستىدا ئەو پىغەمبەر ناس نەبوو بەلكو نىازى گوناهى گەورەى پىغەمبەر كوژى ھەبوو، ئەو گوناهەى ئەم دەزىانى عەرەب نەياندەزىنى و پىشتر دەسلەتدارانى بەنى ئىسرائىل و دەولەتى رۆم و عەجەم ئەنجامىان دابوو، لە پىناو ئەو پىگە و دەسلەتە و لە پىناو بتەكانىش كە وەك ھەر شتىكى تر ئامازە پەتەى بە شتىكى تر دەكرد كە ئەو پىش پىگە و دەسلەت بوو.

ھەوال بوو لە شتىكى دىكە ئەو پىش توانا و مەزنى بوون، ھەر ئەمەش بوو لە (موخەمەد) دا لى ئەدەگە پىشت، خەداكەى ئەو ھەر لەبەر خۆى بوو، لە پىناو پەتەى مال و سامانى لە دەستدا بوو ھەزار فەرسەخ لە دوورى خاكى نىشتمان بۆى ژىا بوو، ھەر ئەم گوتە پەتەى دوا پى ھەنووكە موخەمەدى دوور لەبەر دەستىدا بوو، خۆى و ھەموو پارانى وەك بارمەتە ھاتبوونە بەر دەستى ئىدى پىو پىست نەبوو پىست و سى سالەى دىكە لە پىشتى زىنى ئەسپەكە پەو ھەت پىت تا و دەدوو پىكە و پىت و دەستى بکە و پىت، پان بە ھەزار فەل و ھىلە خەلك بۆ كوشتنى بنىر پىت.

ھاوشارى پەتەى بى مالئاو پى ئەو پان بۆ مەككە بەجى ھىلا بوو، ئەگەر موخەمەد لە دواى كوچى بۆ پەسرىب لە شارىكى سەوزدا لە نىوان دوو كىوى دوور بوو ئەوا ھەنووكە نىزىك بوو، تەنھا بە شمشىر ئەو پەكلا پى دەبوو پەو، ئەو بۆ ناشتى نەھاتبوو پەو بوون پىگەى ئەو پىگەى شمشىر بوو، ئىستا كاتى بوو لە قىنى ئەو ھەدا خۆى بختە ناو چەنگى چارەنووسى نادىارەو ھە كارىك بكات ترسانكتر لە ھەموو ئەو پەتەى ئەنجامى دابوو.

ئەو ھەنووكە بەرگىرى كارى باوباپىرى كە لە شتو پەتەى قىافەى بەرز و ھەسەب و نەسە پەتەى ئەو ھاتبوونە دەرو پەتەى چادرى پاشا پەتەى پىر لە عەپش و نۆش كە لە

پاش خۆی به جی هیلابوو، سهیری ئه و قوره شیه به جیماوانه ی ریز درژی موحه مه دیان له یه کتری دابری بوون و به تیکه تیکه ی شه ریان ده کرد و به دهنگی باوکی یان باپیری نه ده زانرا، له وانه یه هه موو مه زانی قوره شیه بانگی کردن: گوئ مه ده نه راکردنی سورا قه، ئه و له گه ل موحه مه د په یمانی هه بوو، کوژرانی (عوتبه) و (شه یبه) و (وه لید) نه تان ترسیتت ئه وانه په له یان کرد. گه وره بوونی ئه و ده لیلی ته واوی ده دا به ده سته وه ک ئه وان گوئی لینگرن و توانای ئه و و گوفتار و رهفتاری باو باپیرانی به رجه سته بکات، هه سته ده کرد دهنگه که ی ناوی که دهنگی ئه وان بوو به رزتر له سه ر زاری ئه مه وه ده یوت:

(سویند بیت به لات و عوزا ناگه ریینه وه تا هه موویان ده ست به سه ر نه که یین) ژه هری له دم ده باری و ده یوت: (نه یان کوژن نامه ویت بکوژرین، ده بیت بیانگرن. تا پیشانیان به دین چ کاریکی خراپیان کردوه).

به لام گوته کانی له ناو ته پوتوزدا ون بوون و موسلمانان به چاو، ئه ویش چاوی سووری شیره وه، سوور سوور ده سووتان و گریان لیده هاته ده ره وه به هیرشیان وه لامیان دایه وه و ریزه شیواوه کانیان تیکشکاندن و ئه بوجه هلیش هه ر هینده ی زانی که بیجگه له پاسه وانه کان که ئه وانیش هه موویان نه بوون که به ده وریدا مابوونه وه به شمشیر و ره کانیان په رژینیان بۆ دروستکردبوو، گه رده لولوی شالاو ئه وانیشی رامالی و موسلمانان بینیان به ته نهایی ماوه ته وه به سه ر ئه سپه که یه وه ده هات و ده چوو، دوو منال چاوه روانی بوون تا وینه که ی له زهینیان نه خش بیه سیتت ته نها به شوین ئه ودا، ئه ویش گه وره ترین ناو دارترین پیاوی قوره شیه ده گه ران.

ئه و هیه خراپه یه کی به رامبه ر ئه وان نه کرد بوو هه موو خراپه یه کیشی کرد بوو، ئاخر مروف بیجگه له سووز و خو شه ویسته که بۆ بیروباوه رده کانی ویست و ئاره زووه کانی شتیکی دیکه نه، ده ی به رامبه ر هه موو ئه وان ئه وه ی پیکرابوو له خراپه ئه نجامی دابوو، بیروباوه ری ئه وان پیغه مبه ر بوو، سووز و خو شه ویستیان ته نها بۆ برا موسلمانان موهاجیره کان بوو، ویست و ئاره زوویان سه رکه وتن و ره زامه ندی و گه یشتن به ره زامه ندی خودا که ریگه که ی کوشش و تیکوشان بوو که ریگه که ی گرته به ری ری سخته ی ئه و دوژمنانه بوو که هه نووکه هاتبوونه سه ریان و هه موو ریگه یه کی خو شگوزه رانیان له وان گرتوو ئاخر ئه مان چیان له وان کرد بوو جیاوازی ئه مان ته نها ئه وه بوو ده یانوت (الله) خودامانه، قه د ئه ویان نه دی بوو و بیستبوویان جیتیوی به پیغه مبه ر دابوو.

چوونه په نای پیاوه دهوله مهنده که ی مه دینه که وهک هه ژاران له سوپاکه ی (موحه مه د) دا به لای راست و چه پدا لای ده کرده وه و شه ری ده کرد. وتیان: مامه ئه ری ئه بوجه هل کامه یه؟

به وریایه وه ئه مه ی وت تا هاوه له که ی دی گوئی لی نه بیت، بیستومه جنیوی به پیغه مبه ر داوه سویند به و که سه ی گیانی منی به دهسته هر تارماییه کی لیم ده ربه کوئی یان دهیکوژم یاخود ده مکوژیت، ئه وی تریش هه مان پرسپاری لیکردم و له ئازایه تی ئه و دوو مناله سه رم سوړما.

له و کاته دا روخساری که ترش و تال که له مهرگ ده چوو ده رکه وت و عه بدولر هحمان چاوی لی بوو ئه و دوو مناله هه لیان کوتایه سه ری و دایانه به ر شمشیر و کوشتیان.

دوایی یه کیک له مناله کان (مه عازی کوړی جه موخ بوو) گنپرایه وه وتی: گویم لی بوو ده یانوت: (ئه بوجه هل) له بن دره ختیکی درکاویدا به شمشیر به دهسته کانی به درکی دهوری ئه و دره خته چواند بوو، که که س نایگاتی. بوو بوو به خهم چوون بوئی بچم، هر جوړ بوو خوّم گه یاندئ و شمشیریکم دا له قاچی و قاچی زلیم بینی له سه ر لمه که وهک بالنده ی سه ربړاو به رز و نزم ده گه وزایه وه.

کورده که ی عه کره مه شمشیریکی دا له شانم و قولمی بریه وه که تنها به په لی پیستی شانمه وه مابوو و تا ئیواره به شوین خوّمدا کیشم ده کرد و شه رم ده کرد تا له کوّتاییدا ئازار زوری بو هینام و خستمه ژیر پیّم و دهسته که م قرتا و بینیم له ناو لاشه کوژاروه کاندئا قوله که ی منیش به جیما بوو، دواتر (مه عوزی) داده عه فرای هاوړیم شمشیریکی لیدا و به ئه سپه که یه وه خستی و به نیوه گیانی به جیی هیشت شه ری کرد تا شه هید بوو.

که شه ر ته واو بوو پیغه مبه ر به سه ربازه کانی وت که هه موو هیلاک و به شمشیری خویناویه وه بو لای ئه و خر بوو بوونه وه وتی: کئ هه والی ئه بوجه هلم بو ده هیئت چی به سه ره اتووه، به چاوانیدا ده یانزانی لای گرنگه هه والی تایبته بزانتت هر ئه مه ش یه کیک له په رجووه کانی ئه و بوو چونکه پیشتتر شوینی جه نازه ی هه رکام له وانی دیاری کردبوو.

عه بدوللای کوړی مه سعود هر ئه و سه حابه ی به قیلله تی و بچوکی پیده که نین به قاچی باریکی پیده که نین، دوزیه وه و که به شیوه یه ک دواهه ناسه ی ددا وهک ئه وه ی کیوه کان به سه ر شانیه وه بن، ته پوتوزی نیوه خوّل و نیوه خوین ده موچاوی داپوشی

بوو نه یاسیوه، نه وه خوی بوو له وی هه له شوینه پیغه مبهه، بوی دیاری کرد بوو که وتبوو، پینا به سهریدا و به دهسته بچوکه کانی ریشی گرت، نه وه موو نه وه رهنجی هاته وه به رچاو که خوی و براکانی به دهست نه مه وه که له باتی راوکردنی پلنگ و شیران که خوی بانگه شهی بو ده کرد خه ریکی شکارکردنی نه مان بوو هه نووکه نه یوانی بوو موحه مه د بکاته شکاری خوی بوو بوویه نیچیر، نیستا ریسای راوچی و راوکراو پیچه وانه بوو.

پیکانی خسته سهر گهردنی و ریشی گرت و خه نجه ره که ی که به لیوه کانی گرتبووی به دهستی وه گرت بو نه وه ی سهری له لاشهی جودا بکاته وه. چاوی بری بوویه چاوه کانی لیوی هه له پینا: خدا سهری شوړ کردی نه ی دوژمنی خودا. به چی سهری شوړ کردم، من ببنجه له وه ی که پیاویکم قه ومه که ی کوشتوویانه هیچ له که یه کی ترم نیه. نه وه نه رکی به رامبه ر خودا کانی به جی هینا بوو به لام خودا کانی نه ویان به جی هینا بوو تا له و بیابانه به ته نهایی زهجر بکیشیت.

پاشان به و نازاره شه وه گه وره یی و غوروری خوی له بیر نه کرد و هه موو که س دهریت به لام نامانجه که نه وه بوو نابرومه ندانه بمریت، خوداکان نه وه شیان پین رهوا نه بیینی بوو، سهری حه جمی بچوکی عه بدوللای کرد و وتی: خوژگه سهر کرده یه ک بیکوشتمایه.

نه و جا له کاتیکدا له سهر زمانی پفکردووی خوین به په له ی رهش ده هاته دهره وه وه که نه وه ی دهنگیک له بنی بیریکی قوله وه دهرکه ویت دهیوت: پیم بللی کی سهرکه وتووه؟ نه ویش وتی: خودا و پیغه مبه ره که ی.

عه بدوللا رهنجی نه وی ده بیینی له پینا و مردندا و عه بدوللا دهیزانی یه کیک له پیکهاته سهره که کانی ژیانی دویا له بنه رته دنا نوقسانی نه و دویایه زهجر کیشانه، نیمه ی مروف ناتوانین زهجره کان بگوپین به لام ده توانین نه و بابه ته بگوپین که له پینا ویدا رهنج ده کیشین. هه ر مروفیک له ساتیک له ساته کانداه بیت له پینا و ژیانی نه خلا قیدا سزایه ک بجه ژیت، زهجریکی تووش بیت نه و ناماده ی شتی له و شیوه یه نه بوو، نه و شایه تی زهجرگیان له دهستانی نه و بوو.

به قاچه کانی چووه سهر گهردنی له ژیره وه وتی: هه ی شوانی میگهل له شوینیکی به رز وه ستاوی، پاشان عه بدوللا خه نجه ری له گهردنی ناو و لیوه کانی به دهستی عه بدوللا وه هه ر به و ده قه وه و به نیوه کراوه یی بو هه میسه له گو که وتن. سهری

لاشه‌که‌ی کرد شله‌یه‌کی مه‌یله و زهرد له برینه‌کانی به‌سه‌ر جله‌کانیانه‌وه ده‌هاته ده‌ری،
لاشه‌یه‌ی بیسه‌ر که هاوړیکانی ئه‌ویان به‌جی هیشتیوو، کوړ و هاوړیکانی ئه‌وی
که‌وره‌یان له‌و بیابانه به‌جیه‌یشت بوو، که له‌ویوه تا مال‌که‌ی مه‌ودایه‌کی زور هه‌بوو.

عه‌بدوللا سه‌ره براوه‌که‌ی به هه‌ردوو ده‌ستی گرتبوو بۆ‌که‌نیک‌ی کافرانه‌ی گرتبوو
و ده‌بزوا و بۆ دوا‌یین جار سه‌یری لاشه‌ی به‌جی‌ماوی ئه‌بوجه‌لی کرد و که به‌زه‌لیلی
له‌ناو ده‌ریای بیاباندا که‌وتیوو‌یه‌وه سه‌ر ئاوی له لم دروست بووی بۆ ئه‌وه‌ی وه‌ک
فیرعه‌ون بیته‌ عیبه‌رت ئه‌مه‌ش چیرۆکی هه‌موو فیرعه‌ونه‌کانه‌.

له‌به‌رده‌م خۆردا به‌ره به‌ره پفی ده‌کرد و ده‌ئاوسا و به‌ره‌به‌ره داله‌ برسیه‌کان تی
به‌رده‌بوون و گۆشتیان لیده‌کرده و چاویان ده‌رده‌هیتا و حه‌زیان له گۆنای ناسکی
ده‌کرد، ده‌نووکیان تیده‌چه‌قاند و ئه‌وه‌ش دوا‌ی ماوه‌یه‌که و ئیدی کرم ده‌یخوارد و
پاشان ده‌بوویه چه‌وراییه‌ک و به‌و تۆز و خاکه به‌ردینیوه‌ نووسابوو و میروو و
کرمی لی کۆده‌بوویه‌وه و پاکیان ده‌کرده‌وه. ته‌نها ئیسکه‌که‌ی له‌و بیابانه به‌جیده‌ما
له‌وانه‌یه‌یه‌کیک له‌و ئیسک و که‌للانه بوو بیته‌ که شاعیره کورده‌که له کاتی چوونیدا بۆ
مه‌که‌که بینی بیته‌ی و شیعه‌ری و تیبته‌.

موسلمانه‌کان جه‌سته‌ی عه‌بدوللایان بینی که شتیکی خری گه‌وره‌ی به‌ده‌سته‌وه
بوو بۆ لایان ده‌هات، هات بۆ لای پیغه‌مبه‌ر و سه‌ره‌که‌ی پیشاندا و وتی ئه‌ی
پیغه‌مبه‌ری خودا ئه‌وه سه‌ری دوژمنی خودایه، پاشان بیری گه‌وره‌یی خودا و
بیده‌سه‌لاتی مروّقی که‌وته‌وه. بۆیه زیکریک له سه‌ر لیوانی هاته‌ده‌ر و پاشان سه‌نای و
سوپاسگوزاری خودای کرد که سه‌ری خسته‌بوون پاشان به‌ده‌نگی به‌رز (الله اکبر)ی
کرد که کیوه‌کان له دووره‌وه و بیابان له ژیر پییدا به‌که‌یفه‌وه ده‌نگیان دایه‌وه پاشان
فه‌رمووی ئه‌توانیت پیشانم بده‌ی، روشتن و لاشه بیسه‌ره‌که‌یان بینی له ناو لاشه‌ی
کافرانی کوژراودا که غه‌ریب بوو به‌خۆلی بیابان جه‌نازه‌کانی داده‌پۆشی و فه‌رمووی
ئه‌مه فیرعه‌نی ئه‌م ئومه‌ته بوو. کاتیکیش جه‌نگه‌که کۆتایی هات پیغه‌مبه‌ر چوو به‌سه‌ر
سه‌ری جه‌نازه‌ی کافرانه‌وه وه‌ستا و وتی: به‌راستی ئیوه خراپترین که‌سی
پیغه‌مبه‌ره‌که‌تان بوون، به‌دروژتان خسته‌مه‌وه له کاتیکدا خه‌لک هات به‌ده‌مه‌وه، پشتتان
به‌ردام له کاتیکدا خه‌لک پشت گرتم، ئاواره‌تان کردم که چی خه‌لکی په‌نای دام و جیی
کردمه‌وه. ئه‌وجا فه‌رمانیدا رایانکیشن و خسته‌نیانه‌وه ناو یه‌کیک له که‌ندره‌کانی
به‌دره‌وه، بیست و چوار فه‌رمانده‌ی قوره‌یش فیردانه‌ که‌ندره‌که‌وه، پاش سێ روژ که

مايه‌وه و فه‌مانيدا كه كاروان ريكبخریت و چووه‌وه سه‌ر گوره‌كان و يه‌كه‌يه‌كه بانگی كردن به ناوی باوك و باپیری خویانه‌وه: ئا باشتر نه‌بوو كه به گویی خودا و پیغه‌مبه‌ره‌كه‌یتان بكردايه.

بيدهنگ بوو وتی: ئەوا ئیمه گه‌یشتین به‌وه‌ی خودا به‌لینی پیدابوون، ئایا ئیوه‌ش گه‌یشتبوون به‌وه‌ی كه خودا واده‌ی پیدابوون، پرسیان ئایا مردووان ده‌بیستن؟ فه‌رمووی: سویند به‌وه‌كه‌سه‌ی گیانی منی به‌ده‌سته ئیوه له‌وان باشتر نابیستن، ته‌نها هه‌ر هینده هه‌یه كه ناتوانن وه‌لام بده‌نه‌وه، كه به زمانی حال وه‌لامیان ده‌دايه‌وه. شه‌و راده‌بووری و كاروان كه‌وتبوویه ری و چاوی بریبوویه ئەو جاده‌یه‌ی به مه‌دینه كۆتایی ده‌هات خه‌یالی لای مرۆف بوو كه ده‌بوو بیری لای ته‌نهایی خۆی بیت نه‌وه‌ك به شه‌ر و ئاژاوه ته‌نهایی ئەوانی دیش تيك بدات. هه‌ر چه‌نده سه‌ر‌كه‌وتوو بوو به‌لام به‌خاكه‌رايیه‌وه به سواری وشتریک له پیش سوپا‌كه‌يه‌وه و له كاتیکدا هه‌فتا دیلی به سه‌ری په‌تی و خویناوی و زنجیر‌كراوی قوره‌یشیان وه‌به‌رخۆ دابوو خۆی كرد به مه‌دینه‌دا.

*** *** ***

هه‌ر له‌و كاته‌دا بوو، خه‌به‌رده‌ری قوره‌یش پیش گه‌یشتنی شه‌ر‌كه‌رانی راكردوو و ترساو به مه‌كه‌ه‌ی داماو گه‌یشت، ژنانی باوك و برا كوژراو و رۆله كوژراو به بالۆره و راكیشانی قژی ده‌وله‌مه‌ندانه‌ی خزمه‌ت‌كراوی تا ناوقه‌دیان به پشتدا په‌خشانكراو و پچرانی ملوانكه‌ی به به‌ردی گرانبه‌ها و نقیمی ئالتونی و هه‌لدیرینی جلوه‌رگیان تا سه‌روو ناوكیان هاتبوون، هه‌موو مه‌كه‌ه‌و رووژا بوو.

ده‌میک هاواریان بۆ لات و عوزا ده‌برد و ده‌میکیش جنیویان پیده‌دان كه بۆچی هیلا بوویان موحه‌مه‌دی یاخی و له خیل و میله‌ت ده‌رچوو و یارانی ئەو به‌لایه‌یان به‌سه‌ردا بینن، پیاوانی ماقوولی مه‌كه‌ه‌ به‌سه‌ری براو و یاخود سینگ و ورگی هه‌لدراو و چاوی ده‌رهاتوو ئیستا دالی درنده و گوشت خۆر، گوشتی ناسك و به‌ئای بۆنخۆش و له داری مۆرد تیکه‌لاویان ده‌نووك و كه‌له‌یان تیژه‌نیون.

دایك و ژن و خوشکیان بمریت كه له‌وئ نین نازی جه‌سته‌ی له دووره مه‌كه‌ه‌ و ده‌سه‌لاتیان بكیشن و خویان به‌سه‌ر جه‌نازه‌یاندا فری به‌ن و ساتۆر و خه‌نجه‌ری ژه‌هراوی له سینگیان بۆ بكوتن و خویان له په‌نا جه‌نازه‌ی مردووی ئەواندا جه‌نازه‌ی مردووی ئەمانیش رابكیشن، وای چ رۆژی بوو ئەو رۆژه چه‌ند برا له لایه‌ن خوشك و

دایکیانه‌وه تف باران کران که باوک و رۆله‌یان بۆ گورگی مهرگ به‌جیهیلا و له ترسی گیانی خۆیان هه‌لهاتن. چهند ژنانی بالابه‌رز و به‌ژن زراف سویندیان له میردانیان خوارد که نه‌هیئن ده‌ست بۆ دوخوینیان به‌رن تا تۆله‌ی بکوژانی باوک و برا و مام و خال و خه‌زور و هیوه‌ری جوانخاسیان وهرنه‌گرنه‌وه. گوئی و لووتی بکوژانیان ده‌ویست بیکه‌نه ملوانکه و بیکه‌نه ملیان، ئیسک و که‌له‌یان ده‌ویستن تا وشکیان هه‌لهینن و هه‌میشه مه‌ی و ئاوی شیرین تیندا بخۆنه‌وه.

وای چ هه‌شریک بوو ئه‌و رۆژه چی به‌سه‌ر خیلی سه‌روه‌ری عه‌ره‌بدا هاتبوو، که‌س و کاری کوژراوانی به‌جیماو ئاواتیان به‌که‌سه‌کانی دیلانی زه‌لیل و سه‌رشۆری ژیر ده‌ستی موحه‌مه‌د ده‌خواست که له‌وانه‌یه به‌سه‌روه‌ت و سامانی زۆریان بیانکرنه‌وه، ئه‌وانه داماو بوون که ئه‌به‌دولده‌هر مردووانیان نابیننه‌وه.

شەرى ئامادەكارى بۇ شەرى

(قورەيش نەيدەتوانى ئابرووى تىكەۋى خۇى لەبىر بىكات)

ئىتر رۇژ و شەو و مانگ بەسەر دەچوون و قورەيش شەرى دۇراوى خۇى لەبىر نەدەكرد و بە شوينى ھەلىكدا دەگەرا كە مردووانى بۇ تۆلە سەندنەوہ لە موخەمەد و شوينكەوتووانى و خەلك يەسرىب بە ھاوپەيمايانىشەوہ لە يەھوديانى يەكتاپەرست و عەرەبانى شوينكەوتووى عەبدوللاى فرەخودا و تاج بۇ ئامادەكراو كە ئەگەر موخەمەد نەبوایە دەكرايە پاشا و تاجى لەسەر دادەنرا بە ھەموو كىلگە تىرى و باخى خورما و قەلاى مەحكەمى دىوار ئەستوورى لە خشت رۇنراو بسووتىنىت، عەرەب بە كاروانى ھاوينەى خۇياندا بەلاى كەلاوہى بەجىماودا تىپەرین و بلین رۇژىك رۇژگارىك ئىرە خەلكى تىدا ژياوہ.

قورەيش دۆزەخىك لە ھەناوى ساز بوو بوو و جەرگ و دلى كرد بوو بە كەباب و بۇى ھەموو جەزىرەتولعەرەبى گرت بوو و تىنووى خوین و تۆلەسەندنەوہ ئارامى لىھەلگرتبوون وبە ھىچ شتىك دانەدەمركانەوہ بە شەرى ئابرووسىنەوہ نەبىت. دەبوو شەرىكى دىكە بكن و كوشتارىكى وا لە موخەمەدىان بكن و خودى موخەمەد لەناوبەرن، تا ئەو قەتلوعامەش لە مەككە قەدەغەكرا كە كەس بۇ مردووانى شەرى بەدر بگرى، نەشيان ھىلا كەس بە زووى بەدەم دىلانى ژىردەستى موخەمەدەوہ بچىت نەوہك موسلمانان لە مەزنى غەم و پەژارە و لە قوللى برىنى دلىان بگەن.

لە ھەموو كەس زىاتر گەورەى قورەيش (ئەبوسوفيانى كورى حەرب) و (عەكرەمەى كورى ئەبوجەھل)ى باوك كوژرا و (سەفوانى كورى ئومەيە) ھەموو كەس قىركراو و (عەبدوللاى كورى رەبىعە) كە ھەنووكە بە تەما بوو لە ئاسمانى دەسەلاتدا ئەستىزەى بەختى دەرکەوئىت لە ھەموو سەرکردەكانى تر بە مېھرتىر بوون بۇ شەرى.

ئەوھى كە رۆشتىبوو رزگارى بوو ئەوان بوون بەرپرسىيارىتيان لە سەر شان بوو، بەرامبەر بە ئەوھەكانى داھاتوو كە بۇ پىتھەخشىنى سەرورھەكانى رابردووى باوباپىران لەبەر دەرگا سەرھەيان گرتىبوو. يەكەم كاريان بۇ ئەوھ ئەنجامدا برىتى بوو لە دەستبەسەرگرتنى سەررەوت و سامانى خەلك لەو كاروانەدا كە بەھۆيەوھ شەرى بەدر روويدا بوو، وتيان موھەمەد باشتىرىنى كەسوگارى ئىوھى كوشت، بەم پارانە يارمەتيمان بەدن تا تۆلەى لىتېكەينەوھ، ھەموو سامانەكە كە ھەزار وشتەر و بەھاي بارەكانىش پەنجا ھەزار درھەم بوو ھەمووى بۇ شەر بەخسرا.

پاشان رىگەى باوى عەرەبىيان بۇ ھاندان بۇ شەر و بەخشىن گرتەبەر كە ئەوئىش رىگەى شاعىران بوو، ھەر شاعىرىك ھەلسانەوھەيەكى بە شىعەرەكانى بەرپا دەكرد، دەيتوانى بەقەد سوپايەك شەرى دەنايەوھ و سەرزەوھەيەكى خويئاوى دەكرد، شاعىرەكان پىغەمبەرى عەرەب بوون پەيامەكانىان لە ھەموو جىيەك بلاو دەكردەوھ دەنەشتە ھەموو دلىك بەلام جياوازى شاعىرەكان لەتەك پىغەمەردا لەوھدا بوو كە شاعىران خۇراكيان نان و كا بوو، پىغەمبەرانىش خۇراكيان نوور و خودا بوو، ھەر بۇيە شاعىران دەكرانە گۆشتى قوربان، پىغەمبەرانىش دەبوونە تەورات و ئىنجىل و قورئان.

ئەوھ بوو سەفوانى كورپى ئومەيە كلالوى نايە سەر شاعىرى سادە (ئەبا غورە)، ئەو شاعىرەى لە شەرى بەدردا بە دىلى گىرا و بۇ كچەكانى پاراپەوھ كە سمىل و رىشيان ھاتووھ و بە شووى نەداون و كەسيان نىە بىجگە لەو، پىغەمبەر پەيمانى لىسەند كە قەد بە شمشىرى زمانى لە دژى نەوھستىت. بەلام شاعىر گەرووى بۇ رانەگىراو بە نىو كۆلانەكاندا بۇ پىشەوھ دەچووو لە رىئى ئەوھدا دلەكان و دەرگاكان دەكرانەوھ و گوئىيان لە شىعەرى ھەماسى ئەو دەگرت و دەتوت ئىستا گەرمەى شەرى بەدرە و پىئاوانى سەلارى قورەيش بە دەستى يارانى موھەمەد قەتۇعام دەكرىن.

ئاخر ئەوان چۆن بوئىرى ئەوھەيان ھەبوو كە ئەو شەھىدانە بە دەست ئەو لە دىن دەرچوانە بەجى بەيلن، ئەگەر ئەوان مردبوون ئەمان ژيانان بۇچى بوو؟ نەيان دەزانى بى ئەو ھەموو ئەھلى راوئىژ و ژىرىە كە لای پاشاى رۆم و فارسىش رىز و پىگەيان ھەبوو ئەمان نەياندەزانى چى بكەن؟ دەبوو ئىستا ھەلسن و چەك ھەلگرن و ھەموو ھەبوو و نەبوويان بىبەخشن و ھەموو عەرەبى بادىە و عامىرە شوئىن خويان بخەن و بەرەو باكوور و يەسرىب رامالن، شوكرانەى شتى واى لىدەدا كە پىستى مرؤفى كرژ دەكرد و مووھەكانى رەپ و راست دەكردەوھ.

بەسەر شەرەف و دەسەلاتى قورەيشەوھ لاردەبووھ و لە جىئە ھەلدەستايە سەر پى و كە سەيرى چاوەكانىان دەكرد شمشىرىيان دەبىنى كە سەيرى دەستيان دەكرد

سەرى بىراوى موخەمەدىان دەدى كە بە بالى رايەلكراوى ئەوۋە بە ئالادا كراوہ و بەناو ھەموو تىرە و خىل و عەشرەتەكاندا دەيانگىرا و زۆرىك بە رەقوۋە و كەمىكىش ئەوانەى دەيانناسى ئەگەرچى باوہپىان بە دىنەكەى نەبوو بەلام شايەتيان بۇ چاكەكارى ئەو دەدا و دەيانوت: پىاوى چاك بوو.

بە سەر گىردەكان ھەلەگەرا و بەناو بازارى عەكازدا بەناو لووتى فىلى وەك ملوانكەى گەورە ھەلۋاسراو بۇنى تىژى مەى و رەنگى تۇخ و درەوشاۋەى قوماشى رەنگاۋرەنگ و بۇنى عەترى چەور كە گىانى سەردارانى قورەيشى بە ژن و پىاۋەوہ پى چەور دەكرا تىدەپەرى و شىعەرى دەوت.

بەناو ھۆبەى چادىرى لە پەنا يەك ھەلۋاۋى تىرە قەرەچەك و ئەحاباشەكان شىعەر دەبىرد بەرپۆۋە، ئاھى ھەلدەكىشا و بۇ لە دەستدانى ئابروۋى عەرەب فرمىسكى قەتارەى دەبەست، بەلام ئەمە تەنھا گوتەى زارى بوون و ئارەزوۋى دلى شتىكى دىكە بوو، ئەۋىش كۆكردنەۋەى سەرمایە و پارە و پوول بوو كە كچە زۆرە شوو نەكردوۋەكانى پى بژىنىت.

لە راستىشدا ئەو شاعىرى مەى و ژن بوو نەۋەك جەنگ و ھەماسەت و مەرگ، ئەو بە دىقەت وشە و تەعبىراتى ھەلدەبژارد وەك بلىنى ھەر وشەيەك بارتەقاي خۇ بەكوشتدانى بىت.

ھەر جۆرىك بىت ئەركى ئەو لە ئەركى ئەوانى تر ئاسانتر بوو كە بۇ شەر ھانى دەدان، چونكە شەرى ئەم بە وشە و شەرى ئەوان بە گىان بوو، دەستكەۋتى ئەم زىر و زىو و دەستكەۋتى ئەوان مەرگ و پىاھەلدانى بىمانا. بابەتەكە ھەق و ناھەق نەبوو ھىچ لای ئەم گرنگ نەبوو كى لە سەر ھەقە و كى ناھەقى بەلكو ئەۋە گرنگ بوو ئەم دەستكەۋتى خۇى ھەبىت و تف لە ئابروۋى پىشتەر سست و ھەنوۋكە توورەى قورەيش، نەك ھەر ئەم بەلكو ئەۋە سەرگردانەى وەك سەفوانىش كە ئەمىان بە كرى گرتوۋە پەيمانى پاراستنى ژن و كچەكانىان پىداۋە، ھەقىقەتيان پى گالتەيە و تەنھا مەبەستىان پىگە و دەسەلاتى خۇيانە.

خودا يەكە و بى روخسار و بەبى ھاۋشىۋەيەك، شەيتانىش يەك شەيتان، بەلام ئەم بە روخسار و سەرۋەكەللى جىاۋازەۋە، يەكىك دەكەۋىت و ئەۋى دى شوينى دەگرىتەۋە، ئىستا كە ئەبوجەھل مرد بوو ئەبوسوفىان بە روۋىەكى ترساوتر و ئەحتىيات ترەۋە ماۋوۋىەۋە. ھەرچەند ئەبوسوفىانىش دۋاى مەرگى ئەبوجەھل خەرىك بوو مېملى لە دەسەلاتدا بۇ دروست دەبوو، خۇ ئامادەكردنەكانىشى بۇ شەر زۆرتەر بۇ بەزاندنى ئەو مېملانە بوو نەۋەك موخەمەد و يارانى.

له هه موو كهس زياتر مهراقى پاراستنى گلوله بهنى دهسه لاتدارى بوو، ئه و گلوله يهك به چينگى تووندگيرى پشيله ئاساى ئه و هوه له چه ند پلانى به زاندى موحه مه د و گرتنى يه سر بييدا گلور بوو بوويه وه و بوى نه ده گيرايه وه، به تايبه ت دواى كوژرانى شاعيره قوز و قژ دريژه عه تراويه كهى كه له هه موو عه رهب زياتر تواناى راکيشانى ژنانى هه بوو به شيعره مييازه كانى له مه دينه له رى كانى، ژنان و كچانى موسلمانى به گيرده هيتا.

پينغه مبه ر فه رمانى دابوو ئه و ئه و شووشه ناسكانه له ده ستى بوگه نى خووى ئه و جه سه ته عه تراويه رزگار بكن و هه ر به بيانوى بو نكردى جه سه تهى چه ور و بو ن خو ش و قژه عه تراويه كه يه وه شه ويك له باوه شى تازه بوو كه عه ره به كهى له قه لا پاشاييه كهى له لايه ن برا شيريه كه يه وه (موحه مه دى كورى موسليمه) ده ره يتراو سه ره خره جوانه كهى به ريشه ره شه كه يه وه له بالا به رزه كهى جودا بوويه وه.

ئه مه ش ئوميدى يه كه مى ئه بوسوفيان بوو بو جيگرته وهى هاورى ده ملووسه كهى عه بدوللاى كورى ئوبه ي كه هه ر په يمانى ده دا يه قوره يش و له به ر ترسنوكى هيچى پى نه ده كرا، دواى كاره ساتى (قاوت) يش ئه بوسوفيان هه م مالى روشت بوو و هه ميش شه رمه زار بوو بوو دواى ئه و هه له اته، گوپى خرى ئه بوسوفيان وه ك ره جال و له ناو ئيسكى ده موچارى روچو بوون.

ئه بوسوفيان په نجه تووتهى خستبوويه سووچى ئه و په رى ده مى و گلينه ي چاوه كانى تا ئه م په ر هيتا بوو و له ژير برژانگه دريژه كانيه وه له شوينيكى ده روانى كه هيچ شوينى نه بوو، بيرى له كاريكى كردارى و كه م زيان ده كرده وه، ئه و هه ر بو ناوبانگ له به رده م حه رهدا سويندى خواردبوو كه ئا و به ر مووه كانى سه رى نه كه و يت تا شه ر له گه ل (موحه مه د) دا نه كات، دوو سه د سوارى له گه ل خو ي برد و هه تا سوينده كهى به جى به نيت.

رويشت تا گه يشته جوگه ئاوى به رامبه ر شاخى (نيب) له سه ر ئه سپه كهى كه به جو ريك ريب رينه شه كه ته كهى خو ي ري كده خست تا بوارى بير كردنه وهى سواره كهى بره خسي نيت به هو ي ريگه ي دوور و دريژى نيوان مه ككه و ئه و شاخه هه ر دوو كيان شه لاله ي عاره ق بوو بوون.

كه گه يشته ئاوه كه ئه بوسوفيان له سه ر ئه سپه كهى دابه زى و مشتيك ئاوى به ده موچاريدا داو له شاخه كهى روانى كه هه روه ك (هوبه ل) به گه وره كراوى و تا خوار سينگى دياربيت به ئارامى و بيده نكي وه ستا بوو، پاشان رووى بو دواوه وه رگيرا و به ره و ده شته ته خته كهى روانى كه تا ئه به ديه ت كشا بوو، هه موو گه وره يى و بيده نكيه نه براره كه واى پيشان ده دا كه سينك له و سه ره وه بو رووداوه كان ده روانيت، هه ستيكى

سەيرى قولتەر لە ئىحساسى لاي ئەم دروست كرد، بەلام ئەم سەرى بادا و نەيوست ئەو ھەستە بىرى بۇ لاي ئەو كەسەى بەریت، بى ئەو ھەستە چەند ھەستى بە تەنباى دەكرد لە ناو ئەو دلە تەنھاىیدا لەناو ئەو بالابەرز و ھەستە بىۆئەیدا دەبیت بە تەنھاىى رى بېریت، ئەو دوو جار تەنھا بوو يەككە لەبەر ئەوەى ئەو گەورەى قورەيش بوو، دووھەمیان لەبەر ئەوەى مرؤف بوو، ئىتر ھىچ جىاوازى نەبوو لە كام باوھەشەدا بىت كى ماچى بكات، پاشاى رۆم پىشوازى لى بكات وەك جارىك روویدا بوو و يان كۆيلەيەكى قوولە رەشى وەك وەحشى بىت.

ويستى بدات بەسەر مەدینەدا بەلام بە رۆژدا نەيوئرا ئەو كارە بكات بۆيە وەستا تا خۆرەتاو بەرەو رۆژئاوا خلۆر بوويەوە تارىكى داھات لەگەل گەرانەوەى بالندەكانى رۆژ بۆ لانەكانيان و ئەو كاتەى مەلانى شەویش خەوتنى رۆژيان كۆتايى پېئىنا و وەك رىگران خۆيان كرد بە شارى مەدینەدا، شەو دەيوست پىي بلىت كە ئەو لە تارىكىدا بە دزىوە رۆشتەت لە كارى سەركرەدە گەورەكان ناكات بەلام گەرووى نەبوو تا پىي بلىت.

بە نھىنى وەك چەتەكانى سەر رىي كاروانان بە نھىنى چووە لاي ھاورىكەى (حەبى كورپى ئەحتەب) بەلام دەرگاى لىتەكرەوە و چووە لاي (سەلامى كورپى مەشكوم) گەورەى خىلە جوتيارەكەى بەنى نەزىر، ئەو لەو كاتەدا بە سەر گەنجىنەكەى ئەو خىلە بوو، چووە ژوورە و دوو دەستى لە يەكدا و شەراب و خۆراكيان پىشكەش كردن و ھەوالەكەى لاي كەس نەدركاند، پاشان گەرايەوە لاي ھاورىكانى، مەفرەزەيەكى ناردە سەرباخە چرە خورماكانى كەنارى شار كە پىيان دەوت (عەرىق) دارخورماكان لەبەرچاويان وەك سوپايەكى مەحكەم بى جولە بە پىوە وەستا بوون، گەلاكانيان وەك شمشىرى تىژ لىك ئالابوون نەيانوئرا خۆيان لە قەرەى ئەو سوپايە بەن بۆيە ھەر لە دوورەوە مەشخەليان گرتىبەردان و بۆيان ھەلدان، و دۆزەخىكى وایان بۆ سازدان كە دارخورماكان قرچ قرچ بە پىوە سووتان، پىاويكى خاوەن باخى ئەنساى و ھاوپەيمانىكى بتپەرستيان بىنى ھەردووكان كوشتن و ئىدى پىشيانى لە بەردا كوژاريان لە گۆرەكانيان رابوونەوە و لە تەكياندا بەرەو مەككە ھەلھاتن.

ھەوالى ئەم كارەى ئەبوسوفيان تاقمەكەى كە بۆ ئازاردانى موسلمانان لە پانتايى ھەموو بىابانى عەرەبىدا رۆژيان پىكەم بوو شەويان ھەلبژارد بوو، بە پىغەمەر گەيشت و ئەویش خىرا سوارى و شترە تىژرەوەكەى (قەسوا) كەوت و بە جولاندنى شىلاقى دەستى حوشترەكەى بە خىرايى مىلى دەھىتا و دەبرد و پىكانى لە جىي يەكتر بۆ پىشەوە دەجولاند و دەيوست بەوان بگات بەلام ئەوان چاويان لەو رىگايە برىبوو كە

بەرەو مەككە بوو و ئاۋزنى ئەسپەكانيان وا بە توۋندى لىداۋو كە خەرىك بوو ناوسكى ئەو دوو سەد ئاژەلە بە نرخانە بىتە دەرەو.

ترس ئەۋانى زۆرتەر لە گەيشتنەوہى پىغەمبەر بەۋان ئەۋانى برد بوو، ھەر بۇ ئەۋەش زوو بگەن لە رىگادا و قاوت و خۆراك و شتومەكى زۆريان فرى دابوو تاكو سوکەلە بن بارى قورسى ترسى زىترىان پىھەلبىگىرىت و پىغەمبەر بە شوپىندا تا شوپىنىكى دوور رۆشت كە پىيان دەوت (قېرەتولكەدر) و لە كاتىكدا قورەيشىەكان ساتانىكى ترسناكيان بەجىدەھىلا و ئاھىكيان دەھىنايەوہ و دەيانوت، ئۆخەى رزگارمان بوو.

پىغەمبەر و موسلمانەكانىش لە گەرانەوہدا ئەو ھەموو قاوت و كالا و خۆراكەيان كۆكردەوہ و غەزاكەيان ناونا (غەزای قاوت) و ئەبوسوفيانىش گەيشتە مالەوہ و ھەموو نەوہ و رۆلەكانى ئەم دۆرانەيان بە زمانى سوپاسەوہ كە بە سەلامەتى گەرپاۋەتەوہ پى راگەياند.

ئەو شكستى ھىنا بوو بەلام نەيدەويست وا بىر بكاتەوہ، چونكە ئەوہ ماناى وابوو كە گەرەبى ئەو بۇ قورەيش بى مانا بوو، ئەم شەرە گوايە لەبەر جىبەجىكردى سوپىند و لەبرى خويى خەزوران و كەسوكار و ھەموو قورەيش بوو بەلام ھەموو مەككە دەيزانى ئەمە فىلىك بوو ئەبوسوفيان لەتەك شەردا كىردبووى، بەوہى لەدلى خۇياندا دەيان وتەوہ و بە نىگاكانىشىان بى ئەوہى بىتە وتە بەويان رادەگەياند، ئەوان ئەوہندە گەمژە نەبوون خەندە درۆزنەكانى غەمى دۆرانى دلى بشارنەوہ، نىگاكانيان دلى ئەويان نەدەدايەوہ.

داستانى ترسنۆكى و ھەلھاتنەكانى ئەبوسوفيان كەمتر بوون لە داستانە زۆرەكانى دۆرانى غەنیمەكانى، بگرە ئەوان لەمە زياتر ئاۋەكانيان لىلكىردبوو. ئەو ھەموو كۆششەى (صەفوان) لە پشتىۋانى بىدىن و موشرىكانى دەرەوہى قەلەمپەوى مەدینە و ھاندانى مرقە دووروو راپراكانى ناو مەدینە و رىككەوتن لەتەك عەشىرەتەكانى ئوممەتەكەى خودا، ئەو عەشىرەتانەى زۆريان سوپىندىان بە خودا دەخوارد و درۆيان دەكرد و دەيان وت شوپىن موسا كەوتوون و بە گوپىيان نەدەكرد واتە جولىكەكانى بەنى قەينوقاق و بەنى قورەيزە پلانىان لە دژى ئەبوسوفيان بە لەناوبردى موحەمەد و ئوممەتەكەى وەك ھىلانەى جالجالۆكەيان دەچنى، بەلام ئەو ھىلانەيە ئەوہندە لاواز بوون كە موحەمەد بە پەنجەيەكى ياخود فوويەكى تىك و تەرخانى دەدا.

ئەمەش ئەبوسوفيان و پىرەكەى شاد دەكرد و لە ھەۋادا ئازاد دەبوو لە خۆشىاندا بە شادى و كامەرانىەوہ لە رىپرىندا قاچەكانى لە دوورى يەك دادەنا و زىتر لە لمى كۆلانەكانى مەككەى تا بن دەچەقاندن و دواتر ھەلدەبەزىەوہ.

شەرى بەنى قەينوقاع

(كاتىك دەست زىر دهنەخشىنیت و دل بە شمشیر رهق دەبیت)

كاتىك مرؤف چاوى دلى كویر دەبیت یه کهم پەردەى ناسک که دەیدرینیت، پەردەى ئەخلاقە. گەرەکه کهى بهنوقەينوقاع ئەو گەرەکهى له گەل زرنگەى قەلەمى دەستی زرنگەرى زىر نهخشینه ر و دهنگى چهکوشى ئاسنگەرى شمشیرساز و گالتە و گەپى دەولەمەندانى بەدمەستدا خودا له وى دهنگى نه دەبیسترا. هەموویان چهکی دروستکراو هینراویشیان هەبوو، له ناو رابواردن و گەپى خویان هەر به ژن و کچانى خویانه وه نه دەوهستان بەلکو دهگەيشتنه وهسف و سهناى ژنه عەرەبه چاورهش و جوانهکان.

(بهنوقەينوقاع) خوی له عەرەبهکان پى زیاتر بوو، بۆیه هەموو چاکهیهکی خویان پیگه ورهتر و چاکهکانى عەرەبیان پیگه بوو، هەر بۆیه ههکیمهکانیان کاتىك چارهسەرى عەرەبیکیان دهکرد پنیان رادهبوارد دهیانوت بۆ ئەوهى چاک بینه وه دەبیت به چوار پهل وهک ئاژهل به سه ر ئه رزدا برۆیت و ئەوانیش قاقا پى پیدهکەنین، یاخود کاتىك ژنه عەرەبیکی جوتیار بۆ فرۆشتنى به رهه مهکانى و کرپنى ئەو ئالتونانهى هەمیشه ژنانى دونیا هەزبان لیوو، به دهموچاو و جهستهیان ئاماژەیان به شوینه ههسسهکانى جهستهیان دهکرد، تا رۆژیک ژنه عەرەبیکی بالا عەرعه ر، له شولاره ریکه کهى له ژیر جلی رهشدا شاردهبوویه وه تهنا چاوى گه ورهى نه بیت که به دهره وه بوون، لای زرنگه ریک هه ندیک له و جووه بازاريانهى به گوئی پیره وهى موسایان نه کرد و به گیریان هیناو، وتیان:

هه زمان لییه دهموچاوت ببینین.

به دهم بؤيان نه کرا به دهست ويستيان جله کانی هه لېدنه وه، ژنه ی به سته زمانیش بهرگری له خوی ده کرد. له م کاته دا بوو کابرای زرنگر سووچی خواری جله که ی به دهرزیه ک به پشتیه وه به سته وه ژنه له حه شمه تی رزگار بوون له پیاوانی به دخوو به پرتاو له جیی خوی هه لسا یه وه شوینه جیشه رمه کانی جه سته ی به دهرکه وتن و ژنه قیژاندی و هاواری له پیاوه عه ره به کان کرد، پیاویکی عه ره بیش هه لمه تی دایه زرنگه رکه که و شمشیریکی لیدا و سه ری په راند، جووله که کانیش برشتی شیره کانی خویان پی شاندا و به کومه ل دایان به سه ر پیاوه موسلمان ه که دا و له ت له تیان کرد. دواتر که سوکاری پیاوه کوژراوه که به هاوار هاوار هانایان بو موسلمانان هینا.

هه واله که به پیغه مبه ر گه یشت، ئه و پیشتر زور ئاموژگاری کردبوون که واز له و خووه یان به یینن. هه ر ئه و کاته ش که به سه رکه وتووی له شه ری به در گه رابوو یه وه هه ر به سوپاکه یه وه به بازاری پر له ته قه ته ق و ئالتون و ئاسنی ئه واندا روشت بوو به لام نه رم و نیان و خاکیا نه به وانی وتبوو: ئیمه په یمانمان له ته ک ئیوه هه یه و گروپیکی ئاییندارین وه ک ئیوه.

ئیدی ئه وان هه ر وتیان و وتیا نه وه.

ئه و جا حکمه تی نه رمونیا نانه ی پیغه مبه ر به حکمه تی جوامیرانه ی شه ر وه رگه را و وتی: خلی جووله که ملکه چ بن پیش ئه وه ی رووداویکی وه ک ئه وه ی قوره یشتان به سه ر بیته.

وتیان، به لام به جوړیک وتیان که هه ر ئه وان ده یانزانی ئاوا بیلین که هه م باوه ریان به پیغه مبه ری ئه و نه بیته و هه میش ئازایه تی و لیها تووی خویان به سه لمینن: ئه ی موحه مه د! له خوت بایی مه به که چه ند پیاویکت له قوره یشتان کوشتوون ئه وانه نه زان کار بوون و شه ریان نه ده زانی، ئه گه ر شه رمان له گه لدا بکه یته، ئه وسا ده زانی خه لکی شه رکه ر هه ر ئیمه یین.

خوداش ئایه تی بو وه لامی ئه وان له ریگه ی جوهره ئیله وه نارده خواره وه. به لام وه لامی ئه وان بو ئه و ئایه تانه راگه یانندی شه ر بوو به لام پیغه به ر خوی خواره وه و چاوه روانی کرد، تا ئه و کاته ی ئه م رووداوه روویدا، ئیتر (لوبابه ی کوری مونزیر) ی کرده گه وره ی مه دینه.

ئالای موسلمانانی دا به دهست حه مزه ی مامی و سه ربازانی خودای ری کخست به ره و بازار و ناوچه کانی (قه ینوقاع)، گوايه ئه وانیش کاتیک زانیان سوپاکه ی موحه مه د

بەرەو ئەوان دەپرات چۈنە ناو قەلا مەحكەمەكانیانەو، سوپا پانزە رۆژ ئابلۇقەى خستە سەریان، خۇداش ترسیكى زۆرى خستە دلایانەو لەو ترسانەى خۇدا دەیەویت ھەر كەس سەرشۆر بكات دەیخاتە دلایەو.

ئیدی ئەو پالەوانە شەركەرانە ملیان كەچ كرد و ەك چەقەل كە ناچار بكریت و ەك ریویش كاتیک ەست بكات كەس دیار نیە لە قەلاكانیان بە جەستە ماو و بە رۆح مردوو ھاتنەدەرەو، پیغەمبەر فەرمانیدا قۆلبەستكران. ئیستا بە زەلیلی سەدان زرنگەرى میباز و دەموچاو ساف و سەدان ئاسنگەرى شمشیرسازی لەبەردەم كورەى ئاگردا رەشەو بوو و پیست سوتاو، وازیان لە چەنەبازی خویان ھینابوو و گوی قولاخی ئەو بوون كە چى روودەدات.

(عەبدوللای كوری ئوبەى) بە ئەبرۆى رەپ و پژاو دوو كونە چاوی بچووك و لووتی پف بوو و گۆنای قوباو و دەمی دریژی ەك خەنجەرى یەمەنى خوار و چەناكەى دریژیەو كە ریشیكى تەنكى ماشوبرنجى كورتى لە سەر روابوو، لەبەرچاو پیغەمبەر نەخشی بەست و لە ناو لەشكریاندا ھاتەدەرەو و لە كاتیکدا لە دوو ھەفتەى ئابلۇقەدان و ئەگەرى شەپدا خۆى شارەبوو، ئەو گوتانەى وت كە لە رووكەشدا مانای وەفایان دەدا، داواى لیخۆشبوونیانى دەكرد، بەلام بۆگەنى بى ئەمەكیان دەدایەو و وتى: ئەى موخەمەد چاك بە لەگەل ھاوپەیمانەكانم.

پیغەمبەر لەوى روانى ھەموو شتىكى پیوت و ھیچیشى بە زاردا نەھات. ئوبەى جارێكى دیش وتیەو و پیغەمبەر رووی لیوەرگیرا، كابرا دەستیگرت بە ئەلقەیهكى قەلغانەكەى پیغەمبەرەو و شەكانى فرى دەدایە سەر زمانى. پیغەمبەر توورە بوو و ناوچاوی رەش داگەرا و وتى: بەرم بەدا.

ویستی شتى دلای پی بلیت كە دەیزانى مەبەستى ئەو بەرگریكردن نەبوو، بیئشەرمى بەرجەستە بوو و بە ئاشكرا بە بەرچاویەو لەو كابرایەدا بینى: بەرم بەدە دایكت رۆلە رۆت بۆ بكات ئەو دەیزانى كە بە ملنەدان ئازارى دەدات: بەلام ئەو ئازا بوو، بەرگەى ئەو بى گویبەى ئەوى گرت.

كابرا تووندتر پیغەمبەرى گرت و وتى: نەوەلا بەرت نادەم ھەتا چاك نەبیت لەگەل دۆستەكانمدا، چوار سەد شەركەرى سەر رووت و سى سەد كلاو بەسەر ھەمیشە بەرگریان لیكردووم، ئیستا تو دەتەویت لە بەرەبەیاندا دروینەیان بكەیت.

بەم گوتەییەى دواىی ھەم ئاماژەى بەو ھەدا کە دروینە لە بەرەبەیاندا دەکریت و ھەمیش ەرەب لە بەرەبەیاندا دوژمنەکانى خۆیان لەناو دەبرد.

کابرا مەیلی بەلای ملداندانەبوو، ئاماژەى بە دوژمنایەتى پینشتى دوو تیرەى ئەوس و خەزرج دەکرد کە ئەو گەورەى خەزرج بوو و ئیستا نھینى ئەو ھى ئاشکرا دەکرد کە ھەمیشە پیاوانى شەرکەرى بەنى قەینوقاع بەشیک بوون لە شەرى دوو سەدە دوژمنایەتى ئەو دوو خیلە.

و ھک ئەو ھى دوژمنەکانى بە دیاریەو ھەستا بن ئاوا پینداگرى دەکرد: سویند بیت من پیاویکم دەترسم شتیکم بە سەردا بیت.

پینغەمبەرىش لە کاتیکدا سەرسامى بە زمان لوسى ئەو کابرا تازە بە رووکەش موسلمان بوو، زمانى بەست بوو، سەیرى نیگا سەرسامکەرەکانى دەکرد ریزی ئەم پیاو ھەند روو ھى بانووى پیندا و لینیانگەرا و ھەموو سەروەت و سامانى لیسەندن و فەرمانى بەسەردا دان کە ئەو ھى بەجى ھیلن و بەرەو شام روشتن و نەیکوشتن، ئەوان مابوون بەلام مردبوون، کەس شمشیری خۆى لە ملی مردووان نادات.

سریه‌کانی دوورخستنه‌وهی شه‌ری قوره‌یش

(موحه‌مه‌د و یاران‌ی له‌و په‌ری دونیا ده‌ستیان به‌ قوره‌یش ده‌گات)

ئیدی ئه‌وه روژگارێکی سه‌یر بوو هه‌لیان ده‌دایه‌ دوای خۆیان خه‌لکه‌که‌ که به‌ شه‌ر و کوشتنی مرو‌ف هیلاک و شه‌که‌ت نه‌ده‌بوون له‌ یه‌کدی نه‌ده‌گه‌ران، کافرانی بته‌په‌رست به‌رده‌وام پیلانی تۆله‌سه‌ندنه‌وه و کوشت و کوشتار و برسێکردنی مه‌دینه‌یان داده‌ناو، موسلمانانی یه‌کتاپه‌رستیش زه‌مه‌نیکی پر له‌ بی ئوقره‌یی وه‌ک بای پر له‌ ته‌پوتۆزی بیابان ده‌نیشته‌ ده‌موچاویان و داوی دانراوی قوره‌شیان بۆ گرتنی قوره‌یش به‌ کار ده‌هینایه‌وه.

ئیتیر نه‌ ئه‌مان به‌ ویستی خۆیان له‌ ناو خانووی رازاوه‌ی ناو شار و چادری هه‌ل‌دراوی شاهانه‌ی خۆیان له‌ می‌رگ و هاوینه‌هه‌واران له‌و شوینانه‌ی مو‌لکی دنیا (وه‌ک خۆیان ده‌یانوت) هه‌یچه‌ هه‌یچ، ته‌نها له‌گه‌ل کونه‌ی پرکراو له‌ ئاوی شه‌یتان و بازووی کراوه‌ی ژن ده‌مانه‌وه و نه‌ ئه‌وانیش له‌ به‌ر هه‌والی به‌ پرتاو و یه‌ک له‌ دوا یه‌کی هه‌یرشی له‌ ناکاوی قوره‌یش و هاپه‌یمانانی، ده‌یانتوانی له‌ ناو ژبانی ماده‌ی هه‌ژار و گه‌رموگۆری ئینساندا بمیننه‌وه.

هه‌ر دوولا له‌ ته‌قه‌لای په‌یداکردنی هاوپه‌یمان و زه‌فه‌ر به‌ به‌رامبه‌ر سریه‌ گه‌روکه‌کانیان وه‌ک خه‌له‌کان له‌ ئاران و زۆزان کردندا بوون، قوره‌یشیه‌کان وه‌ک خه‌له‌ ده‌وله‌مه‌ند و خودا پێداوه‌کان به‌لام په‌ست و رو‌ح گران و موسلمانه‌کانیش وه‌ک خه‌له‌ هه‌ژار، به‌لام بویر و چوست و کراوه‌کان.

موسلمانان دهچوونه لای خیله پڑاوهکان که له بیابانی فراواندا په رته وازه بوون مه به ستیان چاوترسکردنی قوره‌یشیان بوو، قوره‌یشیانیش به نه‌ینی بۆ هه‌لکوتانه سه‌ر موسلمانان تفاقیان ده‌خست.

هه‌ندیک له و ده‌رچوونانه‌ی موسلمانان پینغه‌مبه‌ریان له‌گه‌ل بوو وهک مانه‌وه‌ی گه‌وره‌ی (به‌حران) که سه‌ی سه‌د جه‌نگاوه‌ر بوون چوون بۆ شوینیک ناوی به‌حران بوو له ناوچه‌ی (حیجاز) دو مانگی ته‌واوی له‌وئ که ئاسمان نه‌پراوه‌یه و به‌لام نزیکه و ئه‌ستیره زۆر زه‌به‌نده‌کانی ئاسمانیش به جریوه‌یان پیکه‌نینی خودا ده‌ده‌نه‌وه، ئه‌ستیره‌کان که جیی فریشته‌کانی خودان، ئه‌و فریشتانه‌ی به‌خه‌نینه‌کانی خودا ده‌ژین و مروّقه‌یه‌کتروکه‌ژه‌کان پیکه‌نینه‌کانی خودا نابینن. ئاخه‌ر هه‌موو شته‌کانی خودا هه‌میشه‌یین، پیکه‌نینه‌کان و تووره‌بوونه‌کانیشی. ئه‌گه‌ر به‌ره‌ی مروّی پیکه‌نینه‌کانی خودایان ده‌بینی به‌رگه‌یان نه‌ده‌گرت هه‌روهک چۆن به‌رگه‌ی توله‌کانی خودا ناگرن. له‌وئ بوو که سامی مروّف له‌ خالیق و هه‌م ئاسوده‌یشی به‌ له‌گه‌لدا بوونی ئه‌و زیتر ده‌بینی و پاشان گه‌رایه‌وه بۆ مه‌دینه و شوکری خودای کرد که هیچ شه‌رپیکی مروّف تیداچوونی تووش نه‌هات.

چیرۆکی ئه‌م ده‌رچوونه‌یان سه‌یره که سه‌ره‌تای شه‌ری ئوحود بوو ئه‌و شه‌ره‌ی قوره‌یشیانی پیتتر دۆراو و دواتر دۆراویش تیتدا بردیانه‌وه و توله‌ی کوژراوانی پیتتری قوره‌یشیان له شه‌ری به‌ردا کرده‌وه، ئه‌بوسوفیان له ئانوساتی کوتایی شه‌ره‌که به‌ عومه‌ری وت ئه‌مه به‌وه‌ی پیتشو، به‌لام با پیتش رووداوه‌کان نه‌که‌وین هه‌نوکه باسی سهریه‌که‌ی (زه‌یدی کوپی حاریسه) و دۆرانی میله‌که‌ی ئه‌بوسوفیان سه‌فوانی کوپی ئومه‌یه و دواتر سینگ ده‌رپه‌راندنی ئه‌بوسوفیان وهک گه‌وره‌ی قوره‌یش له پیتش سوپایه‌کی سه‌ی هه‌زار نه‌فه‌ریه‌وه بۆ داگیرکردنی مه‌دینه و ده‌ست پیکردنی شه‌ری ئوحود.

ئا ئه‌مه بوو داستانی سهریه‌که‌ی زه‌ید فه‌رموو به‌ چاوی خۆت بیینه.

(سه‌فوان) به‌ سه‌رپه‌رشتیاری کاروانی ئه‌مسالی قوره‌یش به‌ره‌و شام هه‌لبژێردرا بوو. له (دارولنده‌وه) زوو زوو هه‌ردوو لا‌عه‌با ئاوریشمه به‌ زیڤ په‌راویزکراوه‌که‌ی که به‌ هه‌ردوو ده‌ستی ده‌گرت و وهک نه‌ریتی هه‌میشه‌یی ملی به‌لای شانی راستیدا ده‌بزواند و نیگای ده‌موچاوه نیمچه‌خره‌که‌ی ده‌گرت به‌که‌یه‌که ئاماده‌بووان و دانه سپیه‌کانی له ناو ده‌موچاوی کالیدا وهک خه‌نجه‌ری نیوه ده‌ره‌یتراو له که‌لانه‌که‌ی ده‌بریسکانه‌وه و ده‌یوت: موحه‌مه‌د و یارانی ری کاسپیان لی تیکداوین، نازانین چی بکه‌ین که‌ناری ده‌ریایان لیگرتووین و به‌جیی ناھیلن، زۆربه‌ی خه‌لکی ئه‌و که‌نارانه‌ش له‌گه‌لینن. ئه‌گه‌ر لیتره دانیشین و هیچ نه‌که‌ین ماله‌کانمان ده‌خوین و هیچی نامینیت.

زۆرىك له پيرهكانى ئىنجومەنى سەردارانى قورەيش كە شەو تا بەيان لە باوەشى ژنىكدە لە قوولايى ھەوەسى خۆياندا غەرق بووبوون، ئىستا چاويان بۆ ھەلنەدەبردرا و ئاگيان لەو نەبوو كە سەفوان دەيوت كە وەك ئەو ھە بىت ترسى موخەمەد و بلاوبوونەو ھە دەسەلاتى و ھەياھوو و باسى ھەموو بىبابانى گرت بوو. (ئەسودەى كورى عەبدولموتەليب) بە (سەفوانى) وت: رىگەى كەنارى دەريا بەردە و رىگەى عىراق بگرە بەر.

سەفوان ئەم پيشنيارەى ئەسودەى بەلاو ھەك ئەو ھەو و ابوو سووچىكى فەرشى پانى بىبابان بگرى و بيسورىنى بەلام ئەو لانى كەم ئەو چاكەيەى تيدا بوو كە لە رووبەرۆو بوونەو ھەى موخەمەد و شوينكەوتوانى لە كەنارى دەريا رزگارى دەبوو، بەلام كيشەكە ئەو بوو ھىچى دەربارەى ئەو رىگەيەى نەدەزانى.

ئەسودە پيشنيزى بۆكرد كە (فوراتى كورى حەيان) لە خىلى بەنى بەكر كە بە دوو چاوى وەك چاوى ھەلۆو بەست بە بستى بىبابان شارەزايە، بگەن بە چاوساغيان. كاروانى قورەيش بە سەركردايەتى سەفوان رىي نەبراو بەلام ئاراميان گرتەبەر، وشترەوانەكان بە دەنگى زولالى جودا لە ھەموو شتىكى دىكەى زبرى بىبابان ناسكيان ھەموو كاروانيان يەكسان كەردەو ھەو ھەو ھەو و كۆيلە و ئازەل و دەشت و دەريان ھىتايە جۆش. سەفوانيش زوو زوو ئاوى شەيتانى ھەلدا و دەچوو خەيالەو بە ھەولى بى ئەنجام موخەمەد و يارانى لەو بىبابانە دەمانەو ھەو كە لە ھەولى ئەو ھەو بوون دەستيان بە سەرۆت و سامانى مەككە بگات پىكەنىنى دەھات (دەيا خوداكەى موخەمەد لەم رىگە دوورەى ئەوپەرى دۇنيا ئاگاداريان بگات)

كاروانەكە بە نھىنى كە وەك خالىكى نەبىنراو لەو بىبابانە رىي دەبرى خوداى موخەمەديان لەتەكدا ئاگای لە چاكە و خراپەيان بوو بەلام شەرىكى خراپەكانيان نەبوو. ھەولى ئەم كاروانەى قورەيش بە موخەمەد گەيشت ئەویش لە سەر زارى يەككە لەو گەورانەى قورەيش كە بربار بوو زمانيان بېرن و ھىچ دەربارەى كاروانەكە نەلین، لە مەجلىسى شەراب خۆرى مەستى خۆيانەو ئەو دەمەى ئەو شەلە سەيرەى سەرەتاكەى بە چىژ و كۆتايەكەى بە دەمەستى و پىسى و رشانەو ھەو. يەككە لەوان (نەعیمی كورى مەسعود) دواى خواردنەو ھەو ھەو كە بەحال زامانى لەناو ئەشكەوتى دەمىدا دەگەر لەتەك يەككە لەوانەدا كە بەدل شوین موخەمەد كەوت بوو و بە زار نەیدەدركاند، ورد و درشتى كاروانەكە و نەخشە رىگەى دركاند، (سولەيتيش) كە ھىشتا بە تەواوتى مەست نەبوو بوو و ھىشتاش مەستىكەى بەرى نەدا بوو، خۆى پىچايەو ھەو ھەو ھەو بە پىغەمبەر گەياند.

پیغمبهریش سهد سواری سازدا و به سه رکردایه تی زهیدی کوپی حاریسه و خستنیه سه رزاری بیابان و ئه ویش بۆ قوولایی هه ناوی هه لیدان تا دان به سه کاروانه که دا نه وه ستانه وه. سه فوان و پاسه وانه کانی له ده رکه وتنی کتوپری سواره کان سه رسام مان وهک سه رسامی ئاسکیک کاتیک رووبه رووی پلنگیک ده بیته وه، هیچیان بۆ نه مایه وه هه له اتنیکی شپرزه نه بیت وهک هه له اتنی ره وه که ره کیوی له هه لمه تی شێردا. موسلمانه کان ربه ری کاروانه که و دووانی دیکه ی که له ته کیدا بوون به دیل گرت و ژماره یه کی زۆر له ده فری زیویان به غه نیمه ت گرت که باری وشتره کان بوو و به ریتمیکی سهیری شادی وشترانه دهنگی ده فره کان بیابانی فراوانی پرکرد و به ره و مه دینه گه رانه وه.

ئه مه دووانی سه فوان بوو به لام له راستیدا نه گبه تیه کی گه وره بوو دوای شه ری به در تووشی قوره یش بوو بوو. مانای وابوو قوره یش له دوورتر شوینی دونیاش له دهستی موحه مه د له ئه ماندا نیه، تووشی دله راوکئی بوو بوو و له ترساندا هیلنجی ده دا، چاری نه بوو که ده بوو یان چاری ئاشتی بدات و ده ست بخاته دهستی موحه مه د و شوینکه وتوانی و له ئاشتییدا بژین ئه مه ش هه ر ئه و شته بوو که موحه مه د ده یویست و مانای ملدان بوو به ئه و، یاخود شه ری سه رانسه ری رابگه یه نن و هه تا موحه مه د و شار و شوینکه وتوانی له بن نه هینن نه گه ریته دو او ه.

شەرى ئوحد

(سەرەنجام قورەيشى ترساو ئازابوويهو و بىرىرى شەرىدا)

قورەيش جارىكى تر ژيانى عەيش و نۆشى ھەمان كاتى سالانى پىشويان جى ھىشت بۇ شەرى بە سى ھەزار چەك بەدەست و دوو سەد سوار و سى ھەزار حوشترەو رىگاي بىبابانان گرتەبەر ژنانىش بە دەف و تەپلى دەست و سرودى بالۆرە و گۆرانى پرسەو ھەوتنە شوئىنان تا رىگەى ھەلھاتنىان لە شەرى لىبگرن. ئاھ و ھەسرەتى دۆرانى پىشتر ھەناوى سوووتان بوون و ئەم شەرىيان سوكنايى بۇ دەھىنان، شارىكى زەبەلاھى شەرىكەر بەرىو بو بۇ لەناوبردىان و ئەمىش شارىكى بچووكى ئارام.

ئەم شارە لە بىبابانى گەورەدا دەبزوا و بەلاى ھەر خىلىكدا تىپەر دەبوون ھەم لىى دەترسان و ھەمىش ئىرەبىيان بە دەسەلاتى نەبراوھى قورەيش دەبرد، ئەبوسوفىانىش لە پىشى سوپاوه بە ئەسپەكەى ئارامى نەبوو لەم سەر بۇ ئەو سەر دەھات و دەچوو وەك بلىى لەتەك گەورەبى و سەرکەوتنى خۇيدا كىشەى ھەبوو، مرؤف زۆرتەر لەتەك سەرکەوتنەكانى خۇيدا كىشەى ھەيە نەوەك دۆرانەكانى.

ھەوالدەرەكانى پىغەمبەر بە موسلمان و كافرىانەوھ چاودىرى سوپايان دەکرد و ھەموو ھەوالىكىان بەو دەگەياند بەكىك لەوان عەباسى مامى بوو كە نامەى بە سوارى تىژرەودا كە كەمتر لە سى رۆژ رىى دە رۆژەى نىوان مەككە و مەدىنەى دەبرى، كاتىك

کابرای نامهین به دهموچاوی داپوشراوهوه تارماییهکهی لای پیغهمبهر دهرکهوت و نامه‌ی شاراوه‌ی دایه دست پیغهمبهر که له مزگه‌وتی قوبا بوو که هر ههفته یک روژ بۆ ئه‌وی دههات، به (ئوبه‌ی کورپی کهعب‌ی) وت بیخوینیتته‌وه چونکه خۆی خوینه‌واری نه‌بوو.

پاش ئه‌وه‌ی نامه‌که‌ی خویندیه‌وه، پین وت هه‌واله‌که به کس نه‌لئیت و به‌په‌له بۆ مه‌دینه گه‌رایه‌وه و خه‌لکه‌که زانیان پیغه‌مبهر به توپه‌لئیک ته‌پوتوز به شوینیه‌وه به‌ره‌و مزگه‌وت دیت زانیان هه‌والئیکی گرنگ به‌رپوهیه و خۆی کرد به مزگه‌وتدا و هه‌والی نارد هه‌موو سه‌رکرده‌کانی کوچبه‌ر و ئه‌نساره‌کان کوینه‌وه، کس نه‌یزانی چیه تا ئه‌و کاته‌ی جارده‌ره‌کان له هه‌موو شار چاریان هه‌لدا و له هاتنی قورپه‌یش هه‌والیاندا.

ئیدی ترس لای پیاوانی دوو‌وو و رارا تاراده‌یه‌ک شادیش لای سه‌رکرده‌کانی وه‌ک (عه‌بدوللای کورپی ئوبه‌ی کورپی سه‌لول) و تیره جوله‌کاکان و هه‌روه‌ها پاله‌وان و گه‌نجه خوین گه‌رمه موسلمانه‌کانیش، ئه‌وان شادی سه‌رکه‌وتنی قورپه‌یش و ئه‌مانیش شادی درێژهدان به‌سه‌رکه‌وتنه‌کانی پیشتر، ئیتر خه‌و له چاوان توراو جیگه‌ی خه‌و پیشتر رانه‌خرا‌بوو تا هه‌لبگیریت و پیاوان بۆ هر کوی ده‌چوون چه‌کیان پئ بوو.

تیپیکی ئه‌نساریه‌کان به دهموچاوی داپوشراوه‌وه بوو‌بوونه پاسه‌وانی پیغه‌به‌ر تا به‌ره‌به‌یان له‌به‌ر ده‌رگایدا که له په‌نای ده‌رگای مزگه‌ت بوو ده‌وه‌ستان.

منالانی شاریش شه‌ری یه‌کتر قه‌رکیان پیکه‌وه‌نا و ئه‌و شه‌ره‌ی تییدا نووکی تیژی په‌لی خورما هه‌زار مردنی له هه‌ناویدا هه‌لگرتبوو و له شیر زیاتری ده‌بری و له‌و قه‌تلوعامه‌دا که زۆرینه‌ی کافرانی قورپه‌یش هه‌لیانکو‌تابوویه سه‌ر که‌مینه‌ی موسلمان، که‌مه موسلمانه‌کان زۆربه‌ی کافرانیان کوشت و بریندار کردبوو و ئه‌وانه‌ش که مابوونه‌وه گیرابوون و به‌زه‌لیلی بۆ مه‌دینه وه‌به‌رخۆ درابوون و هینرابوون، ئه‌مه یاری منالانی مه‌دینه بوو به‌لام گه‌وره‌کانی مه‌دینه ئاواتیان بوو به راست وه‌ر‌بگه‌ریت.

سوپای قورپه‌یش به‌ریگه‌ی ئاسایی روژئاواوه به‌ره‌و مه‌دینه که‌وته‌رئ که گه‌یشته ناوچه‌ی (ئیواء) ئه‌و شوینه‌ی گوپی دایکی پیغه‌مبهری لیبوو، جاریک پیغه‌مبهر له سه‌ری هینده‌گریا بوو هه‌موو ئه‌وانه‌ی له‌ته‌کیدا بوون فرمیسکی چاویان به‌سه‌ر گونایاندا قه‌تاره‌ی به‌ست بوو، خو‌شی هینده‌گریابوو ریشی به‌ته‌واوه‌تی ته‌ر بوو بوو. (هیندی کچی عوتبه) ژنه‌که‌ی ئه‌بوسوفیان که بوونه‌وه‌ریکی نه‌خۆش و زامار بوو پیشنیاری کرد که گوپه‌که هه‌لبکه‌ننه‌وه، به‌لام سه‌رکرده‌کانی قورپه‌یش ریگه‌یان به‌و کاره‌ نه‌دا، ئه‌وان له کس نه‌ده‌ترسان که به‌کاری له‌و شیوه‌یه هه‌لسن، به‌لام له شتیک ده‌ترسان که شت نه‌بوو چاره‌نووسی خراپی هه‌ستان به‌و جو‌ره کارانه بوو.

كارهكانيان دهياتوت ئهوان كۆمهلىك خهلكى دهشتهكى كه م بهها نهبوون بهلكو
ئهوان مروقى گهورهبوون دهياتتوانى شتى گهوره ئهجام بدن، كه چاره نووسى
سهركهوتن مسوگه ربوو ريگايان به كارى له وه خراپتريش ددها، بهلام ههنووكه
چاره نووسى كارهكانيان ديار نهبوو، دياربوو كه كارهساتيك رووددها بهلام نه يانده زانى
ئو كاره ساته ئاخو دۆران يان سهركهوتن بوو.

سوپاي قورهيش له مدينه نزيك بووه وه، وهك مانگى يهك شهوه به دورى
ئستيرهى ئه وشه ودها خوولى خوارد و به دوللى (عهقيق)دا كشا و ئهوجا بۆ لاي
راست و له سهرووى شاره وه له نزيك كيوى ئوحد له شوينيكدا پيى دوترا (عهنين)
له ناوه وهى (سييخه) له سهر جوگه ئاويكى ده مى شيوه كه ئوردوو ياندا، ئه ودهمه خور
له ئاسمان خلور بووبويوه وه و شه وپيش كه مانگى كورپه ي بچووكى له باوهش گرت
بوو ههلسابويوه وه و مدينه ش له ناو ته ميكي سپى نوورانيدا دهر كه وت.

ههر له و كاتدا قورهيش خهريكي ئوردوو خستن خوى بوو، هه موو هه وه لكاني به
پيغه مبه ر و مدينه دهگه يشت و دهنگى قاقا و پيگه نينه كانيان كيوى ئوحديان ده برى و
دهگه شتنه پاسه وانه كانى بهر دهر وازه كانى مدينه.

پيغه مبه ر ئه نجمه نيكي راويژكارى بۆ رووبه روو بوونه وه دروست كرديو، كه
ئالوويزى راكانى تيدا دهر، خه ونيكى خوى بۆ گيترانه وه، ئاخ هه نديك له مروقه كان
هيتانه دى هيو و ئاواته كانيان له خه و نه كانيان وه ده ست پيده كه ن.

(به خودا! خودا به خيىر بگيريت ئه م شه و مانگايه كى سه ربراوم بيى. بينيم نووكى
شمشيره كه م كه ليكى تيگه و توه، هه روه ها سه يرم كرد دهستم چووبو به ناو قه لغانىكى
پته ودا). پاشان وتى: ماناي مانگا كه شه هيدبوونى هه نديك له هاوه له كانى و كه لى
شمشيره كه شى پيوه بوونى كه سيكى نزيكى بوو و قه لغانه كه ش شارى مدينه بوو.

ئهوجا ههلسا و رووى تيكردن، راي خوى خسته به ردهم هاوه له كانى و پيى وابوو
باشتره له مدينه بميننه وه و له ناو قه لكانياندا خويان په نا بدن، ئه گه ر موشرى كه كان
له جيگه كه يان مانه وه ئه وا دوخيان زور خراپ ده بيت و خو ئه گه ر بينه ناو شاريشه وه
ئه وا موسلمانان شه رى كۆلانه و كۆلانيان له ته كدا ده كه ن. ژنانيش له سه روو
ماله كانه وه لنيان ددهن، له راستيشدا ئه مه ش ئاماژه به راي پي باشترى خودا بوو،
عه بدوللاى هه زار رووش به سيفه تى سه رووكى هوژى خه زره ج له وئى ئاماده بوو هه مان
راى هه بوو. ئه مه شى له بهر ئه وه نه بوو كه پيخوشبوونى خودا و پيغه مبه ر، ئاره زوى
ئو بوو، بهلكو بۆ ئه وه بوو كاتيگ له شه ر خوى ده رزيته وه كه س ئاگاي لى نه بيت.

هه نديك له هاوه لاني دلگهرمى پيغه مبه ر له و ئاماژانه نهگه يشتن كه وهك سييه ر له
سه ر وشه كانى دابوون نهگه يشتن، هه نديك جار زه ينى داخراو پيش چاوى مروف

دهگریت و ئاماژدهكان نابینیت، داوایان له پیغهمبهر کرد بچیته دهرهوه و زوریان لیکرد تا رازی بییت.

ئیدی ئەمه ئەو چرکەساته بوو که مروقی نهزان کاری خودای خراب دهکرد، شهویش که لهوی بوو ویستی پیمان بلیت لیگه‌رین با کاری خوی بکات، به لام زمانی نه‌بوو پیمان رابگه‌یه‌نییت.

تا وای لینهات یه‌کیک له‌وان وتی: پیغهمبهری خودا ئیمه تاسه‌ی روژیکێ ومان کرد، ئەوا خودا بۆی هیناوین و نزیك بوته‌وه، برو بۆ دهرهوه بۆ لای دوژمنه‌كانت تا وا نه‌زانن لییان ده‌ترسین.

حه‌مه‌ی مامی به‌ په‌ره‌ هه‌لۆکه‌ی سه‌ریه‌وه سه‌رمه‌شقی ئەو مروقه‌ دلگه‌رمانه‌ بوو، وه‌ک ئەوه‌ی بچیته‌ پيشوازی مه‌رگه‌وه‌ وای لای دوویات ده‌کرده‌وه: ئە‌ی پیغه‌مبهری خودا سویند به‌و که‌سه‌ی قورئانی بۆ تو نارده‌وه‌ دم له‌ نان نادم هه‌تا له‌ دهره‌وه‌ی شاردا شه‌ریان له‌ته‌کدا نه‌که‌م.

هه‌ر شتیکی دی بمریت ده‌بیته‌وه‌ به‌و شته‌، به‌لام که‌ مروف ده‌مریت، ده‌بییت به‌ فریشته‌، دیار بوو حه‌مه‌ ده‌یویست ببیته‌ فریشته‌. شه‌ریش چ مه‌خلوقیکی فیز خولقینه‌ره‌، پیغه‌مبهر دهره‌نجامه‌کانی ده‌زانی ویستی پیمان بلیت ئاوا نابیت به‌لام شتیکی وه‌ک ده‌رگا له‌ سه‌ره‌ری گه‌روویدا داخراو نه‌یتوانی هه‌چ بلیت، ئەو ده‌بوو ئازا بیت و به‌رگه‌ی به‌ گوی نه‌کردنه‌کانی ئەوان بگریت.

ئێستا پیغه‌مبهر ناچار بوو که‌ ئەم کاره‌ خراپ‌کردوه‌ی مروف قه‌بول بکات که‌ ده‌بوايه‌ بۆ راست‌کردنه‌وه‌ی ره‌نجیکی زۆر بکیشیت ئەو ته‌نها کاریکی خراپ‌کردوی مروف نه‌بوو به‌لکو سه‌له‌های سال درێژه‌ی کیشا، چوه‌ سه‌ر رای زۆرینه‌.

ئهمجاره‌یان شه‌ر بۆ زالبوون نه‌بوو به‌سه‌ر دوژمندا به‌لکو بۆ زالبوون بوو به‌سه‌ر خودا بارته‌قاي ئەمه‌ برینیکی قوولی خویناوی بوو سه‌له‌های سال له‌ دلی پیغه‌مبهردا درێژه‌ی کیشا. شه‌ری به‌در ته‌نها ئەزموون بوو راهینان بوو ئەمه‌یان ئەزموونی راسته‌قینه‌ی ناساندنی مروف به‌ خوی بوو، ئەمه‌ مانای ئەوه‌ بوو که‌ هه‌رگیز مروف له‌ مروقبوون ناکه‌ویت.

خۆر به‌ ناوه‌راستی ئاسمانه‌وه‌ وه‌ستا بوو له‌و دوو گروه‌ی مروقه‌ی ده‌روانی که‌ هاکا له‌ چه‌ند ساتی داها‌توودا رووبه‌رووی یه‌کدی ببه‌وه‌، خوینیان به‌ تاش و به‌ردی شاخی که‌نار بیاباندا بسویت و لاشه‌ی مردوو و نیوه‌ گیانیاں بۆ ئاژده‌ل و مردووانی وه‌حشی به‌جی به‌یلن.

پیغه‌مبهر نوێژی هه‌ینی بۆ خه‌لکه‌که‌ کرد و وتاری بۆ دان که‌ تیندا هانیدان بۆ خۆکو‌کردنه‌وه‌ و جیه‌ادکردن.

پاشان هه والیکى خوش له سهر زارى گولى کرد و وتى: ئەگەر ئارام بگرن سهردهکهون، ئەوان تهنه سهرکهوتنه کهيان بیست و گوئیان له ئارامگرتنه که نه بوو، فهرمانى پیدان که خویان ئاماده بکن بۆ دوژمن، ئەوان زۆر بهوه دلخۆش بوون و دهیانهویست بگه نه ژيانى نه براوهی بهههشت بهلام وا دیار بوو که سهرهتا دهبوو له ریگهی مهرگهوه برۆن، لیژه سهریان له گل گیرابوو.

رۆحی لهوه سوپما بوو که ئەوان به خوین و عارهقه و ئاگرهوه بهرهو بهههشتی ئارام دهبزوان، ئیمان هه موو شتهکان وا لیدهکات که قابیلی تهحهمول بن تهنانهت مردنیش، ئەو دهیزانى ئەمرۆ زۆر له هاوهلانی له دهست دهوات مروّف دهییت پیگهی خۆی لیژه لهدهست بدات تا پیگهیهکی له ناو ئەبهدیهدا دهست بکهویت. ئەوان دهیانویست به مهرگیان له شتی گه ورهتردا رۆلیان هه بییت.

شاری مه دینه له بهردهم قهلبهزه بارانی تیشکی خۆری ئەو نیوه رۆیهدا وهک گو میکی سپی دیار بوو، خودا دهیزانى له دلی پیغه مبه ره کهی ئەو شارهدا چی دهگوزهره بهلام به هیچ کام لهوانی نه دهوت، تا ئەو کاتهی خۆر به لای رۆژئاوا بووندا نیوهی دووه می ئاسمانی بری پیغه مبه ر نوێژی عهسری بۆ خه لکه که کرد و چووه ماله وه و ههر دوو هاوه له کهی (ئه بوبه کر و عومه ر) له گه لدا بوو و میزه ری له سهری پیچا و چه که کهی بهست و دوو زنجیر بهستی له خۆی بهست و شمشیری کرده مل و وهک کفن پۆش سپی له ناو بهرگی سپی نورانی و سپی هاته دهره وه.

خه لکه که چاوه روانی ئەو بوون، به لام ههر خۆی دوا دهخست وهک به دیار په شیمان بوونه وهی ئەوانه وه وهستا بییت. به هاتنی ئەو ژیان مانایه کی دیکه ی دهست که وتبوو، که بهی ئەو خوار دوویانه و خوار دوویانه ته وه و رایان بواردوو و به لام هیچیان نه بیستوو ئەو هه نووکه گوئی هه موو مروّفه کانه و جار جار په رده کهی بۆ لاده درا و دهنگی ئەو دیوی ژيانى ئاسایی ده بیست، هه ندیکیشیان بی ئەوهی هیچ بیستن ئاگیان له نیازه کانی ئەو ده بوو ههر ئەو رۆژه (سه عدی کورى موعاز) و (ئوسه یدی کورى حوزهیر) به خه لکه که یان وت: ئیوه ئەوتان ناچار کرد بۆ دهرچوون له مه دینه کاره که بدهنه وه دهست خۆی.

کاتیک پیغه مبه ر هاته دهره وه عه رزیان کرد: پیغه مبه ری خودا مه به ستمان سه ریچی کردنی فه رمانی تۆ نه بوو، چۆنت پیخۆشه وابکه، حه ز ده کهیت له مه دینه بمینیته وه به و شیوه یه بکه!

ئه ویش سهری بۆ ئاسمان هه لبرى و لیوه کانی لیکنرازان: ههر پیغه مبه ریک جلوه رگی شه ری پۆشی نابییت لای بدات، تا ئەو کاتهی خودا نیوان ئەو دوژمنه که ی په کلایی دهکاته وه.

ئازار و مەرگەكانى ئەوانى لەم رۆژەدا ھاتەو ھەتە بەرچاۋ دلى بۆيان پېر بوو، ئاخىر ئەۋىش مەرۋف بوو بېرىرى خودا لە وىستەكانى ئەو جودا بوون، ئەو ئەۋانى زۆر خۇش دەۋىست، ئەگەر ئازارىك بەر ھەر كاميان بگەوتايە ئەۋا بۆيان دەمرد، رۆژىك بەۋانى وت بوو ھەتا مىتان لە خۇتان خۇشتر نەۋىت ئىمانتان تەۋاۋ ناىت، ئەو ھەر زوو ئەۋانى لە خۇى خۇشتر وىستبوو.

ھەنوۋكە ئەۋانى لە ناو مەرگ و ئازارى خۇياندا دەبىنىەۋە، ئەۋان دەچۈنە ناو جەنگەۋە بەلام جەنگى ئەۋان لە تەك قورەيشدا نەبوو بەلكو لەتەك خۇياندا بوو، قورەيش تەنھا بىانوۋ بوو، ئەۋان دەبوو لە ناو خۇيان ۋەرگەرپىن و پىيگەن، ئەۋ ئەۋانى دەبىنى دەكوژران و دەكەۋتن و مېشك و خويىيان بەسەر تاشە بەردەكانى ئوحد و لمى بىباباندا دەپژا، ئەۋ شەھىد بوونەيان لەناو ۋەرگەرەنەكانىاندا بوو نەۋەك حەز لە مەرگ و خۇكوژى.

ئەۋان ئازارىان دەچەشت و ئەمىش بۆيان بە ئازار بوو، بەلام ئازارەكانى ئەمان ھەر جۆرىك بوو دەبرەنەۋە، بەلام بەۋ ئازارەيان بە مەرگى كوورتى تەمەنيان بە دارى نەھىشتىنى ئازارى ئەۋانى دىان دەدا مەرۋف تا زۆرتەر چاۋى لەسەر غەبرى خۇى بىت زۆرتەر رازى دەبىت، ئازىزەكانى موخەمەد سبەىنى چىان بەسەر دەھات.

ئەۋان نەيان دەزانى، ئەۋان ھىشتا فېر نەبوۋبوون لە تەك تەنھايى خۇياندا بىتەۋە، تەنەنە ئەۋانى بىراىشى ھىشتا لە ناو دونىاي نەرىتدا غەرق بوون، پەردەى عادەت ئارام ئارام لا دەدرىت ئەۋ كاتە ھەندىك چار روۋى گەشاۋەى خۇشى و ھەندىك چارىش دەموچاۋى زەردى ھەراس خۇى پىشان دەدات. بەلام ئەۋ دەيزانى لەۋ زانىنانەى كە مەرۋف ھىچى پى ناكرىت بەرامبەريان:

پىغەمبەر سوپاكەى كرد بە سى بەشەۋە: كىتەبەى كۆچەرەكان ئالاكەيانى دايە دەستى (موسەبى كورى عومەىر). كەتەبەى خىلى ئەۋس لە ئەنساىەكان ئالاكەيانى دايە دەست (ئوسەىدى كورى حوزەىر). كەتەبەى خەزەرەجىەكان لە ئەنساىر ئالاكەيانى دايە دەست (حەبابى كورى ئەلمونزىر).

سوپاكەى لە ھەزار جوامىز پىكھاتبوو، سەد زنجىر بەست و پەنجا ئەسپ سوارىان تىدا بوو، رىگەى نەدا بىجگە لە موسلمان كەس لە سوپاكەىدا بىت و ھەروەھا لە (سەنەتولودەاع) مىنالانى گىراىەۋە، ئەمە جەنگى ھىچ كام لەۋان نەبوو، ئەمەيان پەبىيان بە تەنھايى خۇيان نەبرد بوو و ئەۋانىش ھىشتا تەنھايىان نەبوو، بۆىە ھىچ كامىان بۆ سەندنەۋەى عىشق و تەنھايىان شەرىيان لە تەك خۇياندا نەبوۋەد. رىگەى بە دەۋان لە مىنالان دا كە بوونىان بىت يەكىان (رافىعى كورى خودەىچ) بە تىر

هاویشتنه‌کانی گه‌وره‌یی خوی سه‌لماند بوو و ئه‌وی تریش (سه‌مره‌ی کورپی جون‌دب) بو ئه‌وه‌ی گه‌وره‌ی خوی سه‌لمینتیت رافیعی کوتا به زه‌ویدا.

پاشان شه‌و داهات و ده‌نگی مه‌لانی بیابان نشین ده‌هات که بو لانه‌ی خویان ده‌گه‌رانه‌وه چونکه کات کاتی تاریکه شه‌و بوو، پیغه‌مبه‌ر نویژی شیوان و خه‌وتیشی له‌وی له نیوان شاخی ئو‌خود مه‌دینه‌دا ئه‌نجام‌دا، له‌و شوینه‌دا مایه و په‌نجا پیایوی هه‌لبژارد بو پاسه‌وانی سه‌ربازگه‌که و یه‌کیکیش به تایبه‌تی پاسه‌وانی پیغه‌مبه‌ری ده‌کرد.

پیش که‌میک له هه‌لهاتنی به‌ره‌به‌یان که له‌شی گیاندار و درک و لم و به‌ردی بیابان سپی بکاته‌وه جوولا و له‌و جییه‌ی پیی ده‌وترا (شه‌وط) نویژی به‌یانی ئه‌نجام‌دا و دوژمن زور نزیک بوو لیه‌وه، ئیدی خه‌ریک بوو شه‌ر له باسه‌وه بو ئه‌زمومون وهرده‌گه‌را و ئه‌وه‌ی بویری ئه‌و ئه‌زمومونه‌ی نه‌بووایه نه‌یده‌توانی له‌وی بمینتیه‌وه.

له‌ویدا بوو (عه‌بدوللای کورپی ئوبه‌ی) به‌ خوی و سیسه‌د چه‌کاره‌وه ترسی رووبه‌روو بوونه‌وه‌ی له‌تک خویدا نه‌بوو به‌ بیانوی ئه‌وه‌ی پیغه‌مبه‌ر به‌ گویی ئه‌وی نه‌کردبوو، چونکه ئه‌و پیشتی هه‌چی نه‌وت بوو و هه‌روه‌ها پیغه‌مبه‌ر ته‌نانه‌ت به‌ گویی خۆشی نه‌کرد بوو، ئه‌و له دوژمن بگه‌ر له خوی هه‌لهات و کشایه‌وه.

ئه‌وجا باوکی جابر (عه‌بدوللای کورپی حه‌رام) ئه‌و پیره‌ پیایه‌ی توی زه‌مه‌ن به‌سه‌ر ده‌موچاو و قاچ و قولیدا پزا بوو و ئه‌میانی لۆچ کردبوو ئه‌ویانیشی چه‌ماندبوویه‌وه به‌ تانه‌و ته‌شه‌ر لی‌دان شوینیان که‌وتوو ویستی بیانگیزیته‌وه هاواری کرد: وهرن له پیناو خوادا شه‌ر بکه‌ن، یان هه‌چ نه‌بیته‌ به‌رگری له خۆتان بکه‌ن، وتیان: ئه‌گه‌ر بمان زانیایه شه‌ر ده‌که‌ین ده‌گه‌راییه‌وه، روشتن و له ناو روشنایی لاری به‌یانی و ته‌پوتوزدا ون بوون، ئه‌ویش وتی: برۆن خودا ئه‌ولاترتان به‌ریت، دوژمنانی خودا، وه‌ک ئه‌وه‌ وا بوو بلیته‌ دوژمنانی خۆتان: خودای گه‌وره‌ هه‌رگیز پشتی پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی به‌رنادات.

پاشان ئه‌م یاخیبوون و کشانه‌وه‌یه، پیغه‌مبه‌ر حه‌وت سه‌د جه‌نگاوه‌ره‌که‌ی هه‌ستان و به‌ره‌و دوژمن به‌ ریکه‌وتن، که له نیوان ئه‌مان و کیوی (ئو‌خود)دا له چه‌ند شوینیکی‌دا بارگه‌یان خست بوو.

پاشان روی تیکردن و فه‌رموی چ پیایک ده‌توانیت له‌م نزمیانه‌ دهرمان بکات و به‌ سه‌ریاندا نه‌رۆین، ئه‌و ده‌یزانی که مرۆف وه‌ک هه‌بوویه‌کی سه‌ره‌خۆ بوونی نیه ئه‌وه، ئه‌و و ئه‌وانی ترن پیکه‌وه ده‌بئه مرۆف، ئیدی ئه‌ویش له بوونی پیغه‌مبه‌رانه‌ی خویدا پیویستی به‌وان بوو.

(ئه‌بو خه‌یسه‌مه) وتی: من ده‌توانم پیغه‌مبه‌ری خودا ئه‌وجا ریگه‌یه‌کی کوورتی هه‌لبژارد و به‌ناو گه‌ره‌کی به‌نی حاریسه و مه‌زراکانی‌ندا تیپه‌ری و سوپای موشریکانی

خسته پشتی خۆیهوه به دیوی رۆژئاوادا، پاشان چوونه ناوهوه تا سوپای دوژمن کهوته نیوان موسلمانەکان و شاری مەدینەوه.

هەنووکە ئیدی تەنھا ئەوانە مابوون لە تەک پیغەمبەردا که کونیک بووبووێه پەردەى ژيانى رۆژانەیان و ئەو دیویان دەبینی، بەلکو چووبوونە ئەوئى و سەیری ئەم دیویان دەکرد، موخەمەد هیزەکەى کۆکردەوهو ریزی کردن بۆ شەر، مەفرەزەیهکی تیرهاویژی کارامەى هەلبژارد که پەنجا کەس دەبوون (عەبدوللای کورى جوبەیر)ی کرده بەرپرسیاریان.

پێی وتن که لە سەر گردیک کۆ ببەنەوه که دەکەوێتە بەشى باشووری شیوی قەنات که دواتر بە ناوی کێوهکەى تیرهاویژان ناسرا، که دەکەوتە باشووری سوپای موسلمانانەوه، پێی راسپاردن بە تیرهاویشتن ئەسپ سوارەکانمان لى دوور بخەنەوه، ئەگەر بینیتان بردمانەوه یان دۆراین شوینی خۆتان بەجى مەهیلن، ئەگەر بینیتان کوژراین، پەلەوەر سەرى هەلەکەندین مەیهن بە هانامانەوه، هەر وەها ئەگەر بینیتان دەستکەوت کۆدەکەینەوه بەشداری مەکەن شوینی خۆتان بەجى مەهیلن تا دەنیرم بە شوینتاندا.

ئو خود ئەمرۆ پەنای موسلمانان بوو پیغەمبەر سوپاکەى بە پشتبەستنى تەواو بەو شاخەدا دابەشکرد، هەر ئەو شاخە وایکرد ئەوان لە بەرزى و دوژمن لە نزمیدا بیت و بیجگە لە تیرهاویژەکان که لە گەرمەى شەردا بەردەوام تیرەکانیان هەواى تۆزواویان دەبرى و بە سینگ و پشت و دەموچاوى دوژمنەوه دەچزان، دوو بەشەکەى دیکەى سوپاکە پیغەمبەر وەک دوو لای کەوانیک بە ناو شیوهکانى ئەملاو بەولادا بە هەردوو لای شاخەکەدا وەک بالندەیهک بالەکانى کردبیتەوه دوژمنیان خستووێه ناوهراستی خۆیان و پالەوانەکانیش که پیغەمبەر هەلبیژاردبوون دەنوکی ئەو بالندەیه بوون دەیاندايه بەر دەنووک، یاخود تیری ناو کەوانەکە بوون و بەرەو دوژمن دەتەقین.

پیغەمبەر هەر لەو شوینە بەرزەى دەیکردە سەر سەرى بالندەکە و دوو چاوى لە بەردەم قاچەکانیدا بوون، لەباتى ئەوهى فرمان بە هیزش بدات هانیدان بۆ شەرکردنى بەردەوام و دانبەخۆداگرتن و ئەوجا بە ئازایەتى و جوامیری تینی دان و شمشیرە برنەکەى خۆى بە حەواوه راگرت و هاواری کرد که لە هاوارەکەى ئەو شاخە خۆشەختە دەنگى دایەوه: کى هەقى ئەم شمشیرە دەدات؟

هەموو یارانی پێیان خۆش بوو ئەو شمشیرە بگرن بە دەستەوه که لە گەرمەى شەردا بۆنى عەرەقى پیغەمبەرى لیدەهات، زۆریان چوونه پیشەوه و ئەو پەیمانەباندا لەوانەش نزیکترین هاوڕیکانى، بەلام چاوهکان بۆ کەسێکی دیکە دەگەرا تا (ئەبو دوجانە) بە رۆشتنە سووک و خیراکەى وەک ئەوهى بفرییت لە ناو ریزەکەیدا چوو

دەرەوہ وەک ھەموو پالەوانیک قاچیکی لە زەوی کە ئەژنۆی بۆ کردبوویە نووک و قاچەکانیشی کە لە ئەژنۆیدا چەمانبوویە و جەستەى دابوو بە سەریدا قۆلى لە ئەژنۆ بەرەو خوار رایەل کردبوو و چاوی بری بوویە ئەرزەکە و لەبەردەم پیغەمبەردا دانیشتبوو وتی: ئەى پیغەمبەرى خودا ھەقى ئەو شمشیرە چیه؟

پیغەمبەر فەرمووی ئەوەندە بدەیت لە دوژمن تا لار دەبیت، (ئەبو دوجانە) ھەر دوو دەستی بۆ بەردەم پیغەمبەر رایەل کرد و وتی من بە حەقى خۆی رایدەگرم.

پیغەمبەر ئەو شمشیرەى دایە دەستی کە زۆریک لە یاران ئاواتیان بوو بە دەست ئەوانەوہ بیت ئەوجا ھەموو یاران بینیان بە پەرۆیکەى سوور ناوچاوی بەست و ئەنسارەکانیش کە زۆر جار شەرى ئەویان بینی بوو وتیان: ئەرى وەللا.. (ئەبو دوجانە) پەرچەمى مەرگی بەست.

لە خواریشەوہ لە بەرامبەر سوپای چەماوەى موسلماناندا سوپای زەبەلاحى دوژمن بە ریز وەستا بوون کە لە ناوەراستا ئەبوسوفیان بە سەر پشٹی ئەسپە خوشبەختەکیەوہ کە لە سایەى ئەوہوہ قەت بە ترسناکیدا تینەدەپەرى وەک سەرکردەى سوپا و ریزەکانى لای راست بە سەرکردایەتى (خالیدى کورى وەلید) کە خیراترین ئەسپى عەرەبیان لە ژێردا بوو و سەرکردایەتى لای چەپیش لای کورە قژە پیچاوپیچ و درێژەکەى ئەبوجەھل، (عەکرەمە) دا بوو سەرکردایەتى پیادەکانیش لای سەفوان بوو کە خۆى بە سواری کریتە رەشەکیەوہ لە پیشیانەوہ وەستا بوو. سەرکردەى تیرھاویژەکانیش (عەبدووللای کورى ئەبى رەبیعە) بوو. ئالاکەشیان لای (بەنى عەبدوادار) بوو.

وا دیار بوو کارى تیمى ژنانبان لە کارى پیاوان حیساب بۆ کراوتر بوو، تیمى ژنانبان پانزە ژن بوون، ھەندیک لەوان کە باوک و برايان بەدەستى موسلمانەکان کوژرا بوون و ساتۆر و چەقۆى گەورەیان بە دەستەوہ بوو کە لەبەر خۆرەکە دەبریسکایەوہ، کاریان ھەر ئەوہ بوو ھەر برینداریکی موسلمانان بدیایە کە لە شەردا نووزەى ھاتبا ئەوان لە باتى ئاو بەو چەقۆیانەیان دەموچاویان دەشیواند و ئەگەر موسلمانیکى مردووشیان بدیایە ئەو رەگەزە ناسکە ھەرەک پیاوانى زبر و دلرەق سکیان ھەلدەدرین و جەرگ و دلایان دەردەھینان.

سەرکردایەتى ئەمانەش (ھیندى کچى عوتبە) ژنەکەى ئەبوسوفیان بوو ھەندیکى دیکەشیان دەفیان بە دەستەوہ بوو و لەگەل زرنگەى پێدا کوتان بە زەوی و لەرینەوہى خەرخالی پێیان و ئەلقەى بەسەرکەدا کەوتووی دەفەکان و پیشاندانى شوینی ئارەزوو بزوینی سینگیان و روانینی بە تەوسیانەوہ بۆ پیاوان کە ئەگەر ھەر کەسە لە شەرى ھەلبیت ئیتر ژنەکەى تەلاقى لێوہردەگریت و ھەر بۆ زیتەر جوولانى دەماری پیاوہتى و

شهره‌فیان خویان به گوریس دهبه‌سته‌وه گوايه ئه‌وان قه‌ده‌لنايه‌ن و وه‌بیريان ده‌هینانه‌وه که ئیتر به‌ته‌ن‌ها ده‌چنه‌ جیگه‌وه‌ بیری ئه‌وه‌یان ده‌خسته‌سته‌وه‌ که خوداکان چ پرچیکی دريژ و مه‌مک و که‌فه‌لی پانیان به‌ئه‌وان دابوو و ئه‌وانیان لی بیه‌ش بوو. ئه‌وان ده‌یانزانی که پیاوان به‌رگه‌ی دۆران و هه‌له‌هاتی شه‌ر ده‌گرن به‌لام به‌رگه‌ی سووک سه‌یرکردنی ژن ناگرن. مه‌یلیان به‌لای ئه‌و پیاوانه‌وه‌ بوو که هه‌میشه‌ شه‌ر ده‌نینه‌وه‌ گيجه‌ل به‌و مرؤفه‌ مه‌زنانه‌ ده‌که‌ن که ناتوانن پیناندا بگه‌نه‌وه‌.

هه‌ندیکی دیان برینیان ده‌پینچا و ده‌چوونه‌ ناو شه‌رکه‌رکانه‌وه‌ و عه‌ره‌قیان ده‌رشت و پیاوانیان له‌ چۆنیه‌تی شه‌ر ئاگادار ده‌کرده‌وه‌ و هانیان ده‌دان که کوا غیره‌تتان ئه‌گه‌ر چاری مشتیک له‌ شوینکه‌وتووی له‌ دین وه‌رگه‌راوه‌ی موحه‌مه‌د ناکه‌ن ئیتر شایسته‌ی ئه‌وه‌ نین پیتان بوتريت پیاو، ئالاکه‌یان هه‌لده‌گرت و شیعیان ده‌وت و هه‌ندیک جار خویان به‌ قوربانی پیاوانی ئازا ده‌کرد، ئه‌مانه‌ سه‌رکرده‌که‌یان (عومره‌ی عه‌لقه‌مه‌) بوو که قژه‌کانی به‌رده‌ده‌دایه‌وه‌ و په‌رۆیه‌کی به‌سه‌ریه‌وه‌ ده‌به‌ست و یه‌خه‌ی دادری ده‌شا بوتريت خوی روت ده‌کرده‌وه‌ و پیاوانی قوره‌یش شه‌رمیان ده‌کرد سه‌یری بکه‌ن!

هه‌نوکه‌ هه‌ر دوو سوپاکه‌ به‌رامبه‌ر یه‌کتر وه‌ستا بوون، چ چرکه‌ساتیک بوو ئه‌و چرکه‌ساتانه‌ی پیتش کوشت و کوشتار که وه‌سفی بۆ هیه‌چ که‌سینک نایه‌ته‌ سه‌ر زمان خودا و شه‌یتانیش له‌وی ئاماده‌بوون، ئه‌میان به‌رنامه‌ی خوی هه‌بوو، ئه‌ویان هیه‌چ نه‌بوو ته‌ن‌ها ترس و هه‌وه‌س و پیکه‌نین و تووره‌ بوونه‌کانی شوینکه‌وتوانی، ئه‌وه‌ی ئه‌مرؤ له‌و مه‌یدانه‌دا بوو ته‌ن‌ها ترسه‌که‌ بوو، خودا ده‌یزانی کئ خه‌لتانی خوین ده‌بیت و کئ به‌ دلی ده‌که‌ویته‌ ده‌ست دوژمن و کیش به‌ ده‌ست و قاچ و چاوی ده‌ره‌اتوو و لووتی په‌ریوه‌وه‌ ده‌گه‌شته‌وه‌ مه‌که‌که‌، هه‌موو قوره‌یشیان به‌ دزیه‌وه‌ بۆ یه‌کتريان ده‌روانی ئه‌وان پینه‌ده‌کین به‌لکو ده‌ترسان.

بۆ به‌ره‌ی ئه‌مبه‌ریش که به‌ره‌ی خودا بوو مه‌یدانی شه‌ر بۆ مه‌یدانی چه‌شتن و ئه‌زموونی رۆحی وه‌رده‌گه‌را، ئه‌وئ له‌و ناوچه‌ سه‌ر سنوور و که‌نارانه‌یه‌ که له‌ ئه‌سپی زه‌وی دابه‌زی و هینشتا سواری ده‌ریای ئاخیره‌ت نه‌بووه‌، له‌وی شتگه‌لیک فیتر بوون له‌ هیه‌چ شوینیکی دی فیتری نه‌ده‌بوون، ئه‌وه‌ی له‌ شوینی دی ده‌یانیبست لیزه‌ به‌ چاوه‌کانیان ده‌یانینی و به‌ ده‌سته‌کانیان ده‌ستیان تیوه‌رده‌دا، ئیره‌ شوینی ئاشنا بوون بوو شوینی دیکه‌ش جیگه‌ی زانین.

ئه‌وه‌ی له‌وی له‌ زیندوویه‌تی ژیانی رۆژانه‌دا هه‌ر چه‌ند ته‌قه‌لایان بوو پیتی بگه‌ن به‌لام دواچار هه‌ر مه‌سافه‌یه‌ک ده‌مایه‌وه‌ و بۆیان پر نه‌ده‌کرایه‌وه‌ ئه‌وا لیزه‌ نه‌وه‌ک هه‌ر ئه‌و دووریه‌ نه‌ده‌ما و ئه‌وه‌نده‌ ده‌گۆران تا وه‌ک فریشته‌کانیش سووکه‌له‌ ده‌بوون و ده‌فرین هه‌ر له‌م شه‌رده‌دا کاتیک چوار په‌نجه‌ی هاوه‌له‌ به‌هه‌شتیه‌که‌ی پیغه‌مبه‌ر په‌ری و

ئىفلىج بوو فەرموۋى: باشە ئەى پىغەمبەر! ئەۋىش فەرموۋى ئەگەر بىسىمىلات بىكردايە فرىشتە بە ئاسماندا دەيانبرىدى.

ئەۋان خۇيان بە شت دەزانى و لە شەرى بەردا بردبوۋىانەۋە ئىستا دەبوو لە خۇيان بگوزەرىن تا پەردەكە بدېت و بەهەشت تام بىكەن، چەند جار پىغەمبەر لەم شەردا داۋاى شتىكى لەۋان دەکرد و دەيفەرموۋ كى ئەمە ئەنجام دەدات و بەهەشت بۇ خۇى مسۆگەر بىكات زۇريان خۇيان دەکرد بە قوربانى و دەيانوت من ئىدى دەبوۋە بەهەشتى و ھەر لەۋى دەچوۋە بەهەشت.

رىكىش دەكەۋت ھاۋەلىكى دەنارد بۇلاى يەكىكى دىان و سەلامى بۇ دەنارد و حەفتا برىنى پىۋە بوو خەبەرى بەهەشتى دەپرسى و ئەۋىش دەپوت: ۋەى سلاۋ لە پىغەمبەر خۇى بىت ئىتر دەپوت بۇنى بەهەشت دەكەم. ھەندىكى دىكەشيان فرىشتە بە بالە شىنەكانىانەۋە خەرىكى شۆردنى بوون و پىغەمبەرىش سەيرى لىدەھات. ھەندىكىشى تيا بوو تەنھا يەك نۆىژى نەکرد بوو و خەلكى دەيانوت بۇچى ھاتوۋە بۇ شەپ، بەو خىزايىيە ئەۋەنە مەقامەكانى رۇحى بىرى بوو گەيشتبوۋە مەقامى شەھىدى، ئىدى ئاۋايە رىگەى عاشىقان، رىگەى جەنگ و شكۆ، نەۋەك گۆشەنشىن ئەشكەۋت و كۆ.

شەپ كەشفى تەنھايى خۆتە لە قوللەرىن مانايدا، تەننەت ئەۋ كاتەش لە ناۋ سوپايەكى رىخراۋى ۋەك ئەۋەى موحەمەدىشدا سەرباز بىت، ھىشتا ھەر بەتەنھايى بەرەۋ روى مەرگى خۆت دەبىتەۋە. دۋاجار ئەمەش ماناى گەيشتن و گۆرانكارى بوو، دەبوو ئەۋانىش بە ئەۋ تەنبايىيە قوللە بگەن، ئەۋەى ئەۋانى خىستبوۋە ژىر كارىگەرى خۇيان دەۋرۋوبەريان نەبوو، بەلكو ناۋەۋەيان بوو، گەيشتن داخۋازى تەنبايىيەكى تەۋاۋ و بنەمايى و ھەمىشەيىيە كە قەت تىنپاۋەرىنرەت، سەرەتا تەنبايى و دۋاتر بەۋانى دى گەيشتن بوو.

پىغەمبەر دەپويست بەۋ تەنبايىيە قوللە بگەن، گەيشتن بە قۇناغىك كە شتە دەست و پىگىرەكان نەتۋانن رىگىريان بن، بىچەژن ۋەك دارى مەحكەم رىشە بە زەۋىدا دابكوتن ئەۋسا لق و پۇپ بۇ گەيشتن بەۋانى دىكە لىبىدەن، ئەۋانەى لە موحىبەتى زۇرتدا ژىابوون ئەۋانە باشتر دەتۋانن زياتر تەنبا بىنەۋە، ئەۋان لە ژىر سىنەرى موحىبەتى پىغەمبەردا ژىابوون، بۇيە زۆر رىگەى جىۋاز فىر بوۋبوون بۇ ھاتتەۋە لەگەل تەنبايى خۇياندا.

ئەگەر ھەندىك شت لەم دونبايە تەنھا پەردەيەك زياتر نەبىت كە بەسەر ئەۋەدا دراۋە كە نايىنرەت ئەۋا ھەندىك جار پەردەكە دەبزۋىت و ھەرچى لە پىشتەۋە بىت دەردەكەۋىت، ئەۋا شەرى ئوحد بىجگە لە بزۋانى ئەۋ پەردەيە كە ناۋەۋە و گۆرانكارىەكانى ئەۋانى پىشان دەدا ھىچ شتىكى دى نەبوو، ئەۋان بەۋە گەشتبوون كە

ئەگەر ژيان و مەرگ و زىندوو يەتتى بىت پىكەو، ئەوا رۆژى كۆتايى له رۆژەكانى دىكە بەشدارى زۆرتر نيه له كۆتايى هيتان به ژيان.

ئەوان نەياندەهويست بمرن بەلام لهو جىيەدا كە چارەپەك له مردن نيه دەبىت به شىوہىەكى شايستە بمرىت. ھەموو شت له تەقەلاى مانەوہدايە كەچى ئەوان له تەقەلاى رۆشتندا بوون، شەرى ئەوان لەناوبەرەنەبوو بەلكو داھىنەرەنەبوو زىندوو بوونەوہى ئەوانى دى و ژيان لەپىناو شتىكى دى بوو، مرؤف تا زۆرتر چاوى لەسەر غەيرى خۆى بىت زۆرتر رازى دەبىت، ئەوان له خۆيانەوہ دەستيان پىكرد بەلام بەوانى دى گەيشتن بوون.

كەشتىە گەورەكان، تۆفانە گەورەكان، ئەوان ئەو كەشتىە گوشت و ئىسقانە بوون كە به ئازار و خويىنى خۆيان مايەى نەجاتى ئەوانى دى بوون له لووشە و لرفە و زمان دەرھىنانى زەرياي پر زرينى ژيان.

ئىتر ئەوان له سكوټىكى سەيردا لەوانيان دەروانى و لەتەكياندا رووبەرەو نەدەبوونەوہ بەلكو فرى بوون و بۆ سەرزەوہىەكى دىكە بەجىيان ھىلابوون، واى خودايە ھەر بۆيە گالتيان به مانور و سياسەتە ترسىنەرەكانى قورەيش دەھات. كاتىك (ئەبوسوفيان) پياويكى نارده لاي ئەنسارپەكان وتى: وازبھىنن با شەر له تەك كەسوكارەكەى خۆماندا بكەين، بەلام ئەو ھەولە زۆر لەوہ بچووكتر بوو كئوى گەيشتوى رۆحى ئەوان له بن بھىتت.

حوزورى تەواو له مەيدانەكەدا زەمەن به تەواوہتى سفر بوويەوہ، قورەيش ھەولپكى دىكەى منالانەيدا ئەوش ئەوہ بوو (ئەبوعامرى فاسق) كە پىشتر سەركردەى ئەوس بوو كە پىغەمەر چووہ مەدينە لىي ھەلگەراپەوہ و بۆ مەككە ھەلھات، بەتەما بوو كە خىلەكەى ھەر كە بىنيان خىرا شوينى دەكەون بۆيە به قاچە كوررەكانىەوہ كە به ھوى گرتنى وركە زلەكەيەوہ چەمابوونە له نيو ئوردوى (ئەحباش) ھاتەدەرەوہ و سكوټى مەسافەى نيوان ئەو ھەموو چاوەى ئەمبەر و ئەو بەرى توران و بە موحىبەتەوہ وتى: ئەى خىلى ئەوس! ئەوہ منم (ئەبوعامرى راھىب).

وہلاميان داپەوہ: خودا له ئىمەت بسىتت ئەى فاسق.

كاتىك وەلامەكەى ئەوانى بىست، زۆر پىي سەير بوو رەنگىكى ھىناو رەنگىكى برد و رووى لەمەكەكەيەكان كرد و وتى: بە خودا قەومەكەم له دواى من تووشى شەر و شومى بوون. ئەوجا وەك شىتان دەستى كرد بە بەردباران كردنيان.

ئەوہى وەك بەردپىك خۆى ھەلداپە ناو گۆمى بىدەنگى قولى نيوان ئەو دوو سوپايەوہ دەبوو بە شەپۆلپكى بچووك و پاشان شەپۆلى ترى به شوين خۇيدا ھىنا تا ھەموو گۆمەكە دەشلەقا، ھاتنەدەرەوہى گەورەى (بەنى عەبدووار) كە ھەر له

سەر دەمی باوہ گەورەى قورەيش (عەبدولمەناف) وەك ميرايتىك بۇيان بەجى مابوو ئالا
هەلگىرى قورەيش بن.

هەر لە سەرەتای جىگرتىيان لەو جىيەدا ئەبوسوفيان چووہ لايان و پىي و تن خىلى
عەبدولدار وەك شەرى پيشوو نەبن ئابرووى ئىمەتان برد، فرىتاندا و راتان كرد، ئەگەر
ناتوانن حەقى بەدن دەى بهيلن تا بىدەينە كەسىكى شايستە، كەوتنى ئالای هەر
بەرەيەكى شەركەر كەوتنى ئەو لايەنەيە. بۇيە خەلكى بۇ ئالاكەيان كەسى شايستەى بۇ
هەلدەبژىرن تا پارىزگارى لىيكەن.

مەبەستى ئەبوسوفيان لەم تەشەرە جولانى غىرەى ئەو خىلە پىداگر و ئازايە بوو.
ئەوا هەنووكە گەورەكەيان بۇ نەهيشتنى ئەو تۆمەتە كە ئازاترىنى قورەيش بوو
موسلمانەكان ناويان نابوو تگەى سوپاكە، ئالاكەى دابوويە دەست براكەيى و لەسەر
گەورەترين حوشتر هاتبوويە دەرەوہ و جەستەى هيندە گەورە بوو حوشترەكەى لە
وەك حوشترى داغستان و قەوقاز بچووك دەينواند، شمشىزەكەى بە ئاسماندا با دەدا
كە تيشكى خورى ئەو بەيانىە لىيەوہ دەدرەوشايەوہ و دەنگى بەرزى لە شاخەكەى
بەرامبەر دەنگى دەدايەوہ كە داواى رووبەروو بوونەوہى دەكرد.

موسلمانەكان سەيرى قىافەى زل و تووكى زورى سىنگى كە لە ژىر زرى
پۆشەكەيەوہ هاتبوويە دەرەوہ و ئەبرۆى پان و ريشى كە تا بنى چاوەكانى رۆشت
بوو و سميلى هاتووبوونە ناو دەميەوہ و لووتى زل و لارى وەك پاچى باخەوانەكانى
مەدينە چەمابوويەوہ، چاوانى سوور وەك رەنگى خوین، ئەم هەمووہ پىكەوہ
قەبارەيەكى واين پىبەخشى بوو كە شەيتان لىي دەترسا.

موسلمانەكانيش بۇ ساتىك هەستيان بە ترس كرد گەروويان وشك بوو، خەريك
بوو نەياندەويست جەستەى ببينن، ئاخىر ئەوانيش مروّف بوون جەستەى ئەوانيش
جەستەى مروّف، بەلام دلّيان نەترسا بوو، جەستەش ئامرازى رووبەروو بوونەوہى
خوى هەيە كە تەنانەت ناچىتە ژىر ركيفى بريارە گەورەكانى دلّەوہ، هەرچەند زور
نابات دلّ كارى خوى دەكات و جلەوى جەستە دەگرىت و لە پەلوپۆى دەخات و
لەبەردەم داواكانى رۆح و دلّا مى پى كەچ دەكات.

هەر بۇيە يەكىك لە ياران دلّى زىندووى بريارى رووبەروو بوونەوهدا و چاوانى
تيشكى رۆژەكەياندايەوہ و هاتەدەرەوہ ئەويش (زوبەير)ى كورە پورى پىغەمبەر بوو،
هيندە ئازابوو بە تەما بوو پىغەمبەر لەباتى (ئەبو دوجانە) شىرەكەى بە ئەو بدات. بۇيە
لەناو سوپاى موسلمانان چووہ دەرەوہ و ببينان لە سەر پشتى ئەسپەكەى بە پىوہ
وہستاوہ و پىيان سەير بوو بەو پىوہ وەستانەى لە كاتىكدا ئەسپەكە دەبزوا دەيەوويت
چى بكات، هەر كە لە كابرا نزىك بوويەوہ خوى بە حەوادا هەلدا و فرى و خۇيدا

بەسەر كابرادا لە سەر پشٹی و شترەكەى خستىهخوارەوه و كەوتنى كابرأى زلە تەپوتۆزى لە زەويەكە هەلسان و زوبەيرى سوکەلەش خىرا هەلسايەوه و شمشىرى دا لە مى و خوينى بوارى قولپدانى نەبوو يەكسەر فيشقى کرد.

هەموو ئەوانەى لەوى بوون رۆحى كابرأيان نەبينى و نەيانزانى بۆ كوى چوو بەلام جەستەى زليان بينى كە خۆى بەخشىه ئەرزى لىماوى گەرم داها تووى ئەو رۆژە.

پىغەمبەر كاتىك ئازايەتى بيوينەى زوبەيرى بينى (الله اكبر) يكى کرد، موسلمانانىش لەتەكيدا سەنديانەوه، زوبەيرى رۆحانى ئەگەرچى هەر ئەو رۆژە پىغەمبەر پىي فەرموو بوو هەموو پىغەمبەرىك حەوارىهكى هەيه حەوارى منىش زوبەيرە، بەلام لەو خوين رشتنەى پىي هەلسا بوو پەشيمان نەبوو، كوشتنىك نەحەزى لەناو بردن و نەهەستى تۆلە نەبوو، بەلكو بە بىرکردنەوه و تىرامانى رۆحى و دەرهنجامى خۆشەويستى و رقى ئەو پىغەمبەرە لە شەر و هەولى كۆتايى پىهينانيدا ئەنجامى دا بوو.

بەم مەرگە چاوهروان نەكراوهى پالەوانەكەى قورەيش بالندەى جەنگ بالى بەلاى سوپاى كەمىنەدا شۆر کرد تاكو بۆ سەرکەوتن سەرکەويت، لای سوپاى زۆرەكەى قورەيشيش لە هەموو لاوه سەداى توورەبوون سەريهەلدا و گەردەلوولى رق هەليکرد وەك ديوانەيهك جنۆكە دەستى لىوهشانى بيت دەستيان بە هەلمەت کرد، مشتى ويرانکردنى هەر شتىكيان كە بکەويتە بەردەست هەلبړى.

موحەمەديانىش هەر بۆ ئەوهى ئەو شەيتانەى ناوهويان دامركيننەوه هەولياندا لە هەر چوار لاوه بيانگرنە باوەش و شەتەكيان بەدن، ئەوان نەخۆش بوون نەخۆشى خوینپرشتن بۆ چارەسەرى نەخۆشيهكەيان ناچاربوو وا مامەلەيان لە تەكدا بکەن. بانگى مەرگ و ويرانى هەلدا و دوو سوپا كە بەناو يەكدا هەلچرژان، بۆنى خوین و عارەقى تىژيان و پياوى شەرکەر و حيلەى ئەسپ و ملتان و تەوسانەوهى حوشترى شەرمەن و هاژەى نيزەى وەشىتراو و سىبەرى بارانى تىرى هاوئىژراو كە وەك هەنگ كۆرە بدات سىبەريان بەسەر هەورى تەپوتۆزى شەرەوه دروست كەردبوو، پارانەوه لە خوداگەلى جوداى عەشيرهتەكانى عەرەب و (الله اكبر) موسلمانان و جارجارىش خۆنواندن و شەرەدم و جنیودان، شەرپىك بوو هەر نەبيتەوه.

پالەوانەكانى بەرى پىشەوهى سوپاى موسلمانان هەر ئەوانەى نووكى بالندەكەيان پىكهينا بوو، تا ناوهراست و بەلكو كۆتايى ريزەكانى قورەيشيان رۆشتن و بەلاو بەولادا شمشىريان دەوهشانى و كافرانىان دەكوشت و هەر كۆتاييان نەدەهات، (ئەبو دوجانە)ش ئەوهندە شمشىرەكەى پىغەمبەرى بەكارهينتا كە حەقى دا و خوار بوو هيندە چوو پىشەوه تا گەيشتە لای چادەرەكانى دواوهى قورەيش.

لهم گرمه‌ی شه‌رهدا جه‌نگاوهریکی ره‌شپویشی بینی خه‌ریکی شیواندنی ده‌موچاوی موسلمانه برینداره‌کان بوو ویستی به‌ر شمشیری پیغه‌مبه‌ری با و جه‌نگاوهره ره‌شپویشه‌که قیژاندی و ده‌نگه‌که‌ی ده‌نگی ژن بوو (ئه‌بو دوجانه) نه‌ویست شمشیره‌که‌ی پیغه‌مبه‌ر له‌ کوشتنی ژندا به‌کاربه‌ینیت بویه لینی نه‌دا.

موسلمانه‌کان هه‌ستیکی وایان بۆ دروست بوو که ئه‌وان هه‌رگیز له‌ شه‌رپدا دۆرانیان بۆ نیه، ئه‌بو دوجانه رۆشتنی شانازی نامیزانه‌ی وای هه‌بوو که پیغه‌مبه‌ر فه‌رموی ئاوا نابیت به‌لام ئه‌وه غوروری شه‌ر بوو (به‌لام پیویسته)، تیرهاویژه موسلمانه‌کانیش رۆلیکی گه‌وره‌یان هه‌بوو به‌و شاخه‌ی ئوحوده‌وه له‌ تیرباران کردنی سوپای قوره‌یش و تیرهاویژه قوره‌یشه‌کانیش هه‌ر ته‌قه‌لایان بوو به‌لام له‌و خواره‌وه هیچیان پی نه‌ده‌کرا.

شه‌رپه‌که له‌ هه‌موو لاهه گه‌رم بوو به‌لام قورسایی شه‌رپه‌که به‌ ده‌ور ئالاکه‌ی موشریکانه‌وه هه‌لده‌سورا، هه‌ردوولا نه‌ده‌یانویست بژین و نه‌ده‌شیانویست بمرن ژانی راسته‌قینه‌یان له‌ نیوان ئه‌و دووانه‌دا بوو که ده‌یانه‌ویست پاریزگاری لیکه‌ن، هه‌موو مه‌راقی (به‌نی عه‌بدواریش پاریزگاری له‌ ئالاکه‌ بوو ئه‌گه‌ر به‌ بارته‌قای کوژرانی هه‌موو پیاوه‌کانیان بووبیت، دوا‌ی کوژرانی ته‌له‌هی پاله‌وان یه‌کیکی تریان ئالاکه‌ی هه‌لگرتبوو و خۆی کرد به‌ناو شه‌رپه‌که‌دا که شیعری پاراوی عه‌ره‌بی ده‌وت، له‌و شیعرا‌نه‌ی پر له‌ خوین بوون و ناشیت بۆ هیچ زمانیکی دیکه‌ی دنیا وه‌ربگێردین ده‌یوت:

(مافیک به‌سه‌ر هه‌لگرانی ئالاهیه خوینیان بیه‌ته‌ خه‌نه‌ی تیگی‌راوی گه‌ردنیا یاخود ئه‌و گه‌ردنا‌نه ورد بن).

حه‌مه‌ی پاله‌وان هه‌لیکوتایه سه‌ری به‌ شمشیریکی له‌ سوپاندنا شمشیریکی له‌ شانیدا و ده‌ستی پیوه قرتاند و به‌ ناو سی و دل و جه‌رگ و هه‌ناویدا شیر چووه خوارئ و تا ناوکی هه‌لدی.

پاشان (ئه‌بو سه‌عد)ی کوری ته‌له‌هی پاله‌وان ئالاکه‌ی هه‌لگرت و سه‌عدی کوری ئه‌بی وه‌قاس تیرهاویژی به‌ناوبانگ تیریکی دا له‌ گه‌ردنی و زمانی په‌رپه‌ ده‌روه‌ پاشان (موسافیعی کوری ته‌له‌ه) ئالای هه‌لگرت و خسه‌ی که‌وانی (عاسیمی کوری ثابت) هات که تیری تیدا ده‌رچوو و به‌ر سینگی موسافیعی رهنجه‌رۆ که‌وتوو و کوشتی، پاشان (کیلاب)ی برای پریدایه ئالا و هه‌لیگرت و (زوبیری کوری عه‌وام) هه‌لیکوتایه سه‌ری و خوینی رژانده سه‌ر لمی گه‌رمی بیابان، پاشان (جیلاس)ی بریا‌ن ئالای هه‌لگرت و ئه‌ویش کوژرا.

ئا بەو شىۋەيە ھەتا كۆتايى بنەمالەي (بەنى عەبدو دار) كە دە ئالا ھەلگربون ھەموويان بە چوار دەورى ئالاكەدا كۆژران و ئالاكەش كەوتە زەوى بوو بەژىر پىي شەركەرانى ھەر دوولائو و سىمى ئەسپەوہ.

لە ھەموو لايەك شەركەرم بوو، گەرمە باوہرى وەك مەنجەلى مسىنى پر لە ئاوى كولاو جۆشى دەخوارد و شەپۆلى تاسە و دلگەرم بوون لە ھەر لاوہ سەريھەلدەدا و ھىچ مرؤف و بەربەستىك لەبەردەمياندا خۇى رانەدەگرت و دروشمەكەيان لە سەرووى دەنگى شىر و ئازەل و مرؤفەوہ بوو كە دەيوت: بمرە! بمرە! كە دروشمى موسلمانان بوو لەو شەردەدا.

حەمزەي كورپى عەبدولموتەليبي راوكەرى شىرانىش ئىستا ھەر وەك شىر دەجەنگاۋ پەرەكەي سەرى تەكانى دەدا و بەملاو بەولادا شىرى دەھاويشت و شىرەكەي بەر ھەر كەس كەوتبا دەكەوت و ھەلنەدەستايەوہ. تا ئوہ بوو لە رىزى پىنشەوہى شەردا ئەويش نەوہك لە رووبەرۋو بوونەي راستەوخۇ بەلكو بە خيانەت و ھەرۋەك چۆن زۆربەي پالەوانانى دونيا لەناو تاريكىدا پىلانىان بۆ ساز دەدرىت و دەخرىنە داوہوہ، لە دوورەوہ نيزەيەكى لىندرا و لە ناو ھەر دوو لاي كەلەكەي ئاويدو بوو و كەوت.

بكوژەكەي حەمزە (وہشى كورپى حەرب) رەش پىستى كۆيلەي بالابەرز كە بى ئەوہى بۆى بروانىت، بوو. خۇى باسى دەكات و دەلئيت: غولامى (جەبىرى كورپى موتەعەم) بووم كە (زەعىنەي كورپى عەدى) مامى لە شەرى بەدردا كۆژرا بوو كاتىك سوپاي قورەيش كەوتەرى بۆ جەنگى ئوحد (جەبىر) پىي وتم ئەگەر تۆ حەمزەي مامى موخەمەدم بۆ بكوژى ئەوا ئازادت دەكەم.

ئەويش بە شويىن كوشتنى مرؤفئىكى بىتاواندا بۆ بەدەستەينانى ئازادى خۇى لەگەل خەلكى دىكەدا رىيى بىبابانى گرتهبەر، ئىنجا دەلئيت: كە دوو سوپاكە بە يەكگەيشتن تەنھا و تەنھا بە شويىن حەمزەوہ بووم و لە دوورەوہ دۆزىمەوہ كە چ شەرىكى دەكرد و خۇى لە پەناي درەختىك ياخود بەردىك كە لەو بىبابانەدا ھەر دووكيان كەم دەست دەكەون و بە ھىمەتى ئەرز و ئاوى شاخى ئوحدەوہ نەبىت، لەگەل (سوباعى كورپى عەبدولعزا)دا رووبەرۋو بووہوہ ئاگاي لىبوو بە سوپاعى وت: وەرە ئەي كورپى خەتەنە چىەكە داىكى سوپاع خەتەنەي دەكرد، شمشىرىكى دا لە مىلى سوپاع و پەراندى.

وہشىش لە دوورەوہ قەرەولى لىگرت و نيزەي لە ھەوادا رەھا كرد داى لە كەلەكەي ھەناوى برى و لەو لايەوہ دەرچوو ويستى بۆ لاي وەشى بىت بەلام نەيتوانى و كەوت، دىتى ئىستا حەمزە لەوئى كەوتبوو و ئەوى لە زەوى قوتار كردبوو

و شوینی ئه و له ئاسمانان بوو له ناو فریشتان دهخه‌نیه‌وه، وهحشی وا ههستی دهکرد که ئازاده و هه‌لبه‌ز و دابه‌زی بوو چووه سه‌ری و رمه‌که‌ی ده‌ره‌ینا و گه‌راپه‌وه خپوه‌تگه و کاری به کاری که‌سی دیکه نه‌بوو، ئه‌ویشی بۆیه کوشت بوو تا رزگاری بیت.

دواتر (هیندی کچی عوتبه) نه‌وه‌ک ته‌نها له‌به‌ر تۆله‌ی باوک و برای کوژراو به‌لکو له‌به‌ر ئه‌و ئه‌رکه‌ش به‌ خۆی و ده‌سته خوشکه‌کانی سپاردبوو که شیواندن ده‌موچاوی برینداران و شیواندن جه‌سته‌ی مردووان بوو، سینگى هه‌لد‌ری و دل و جگه‌ری ده‌ره‌ینا به‌لام همزه‌ پیشتر چووبوو به‌هه‌شت بۆیه گوئی له‌ ده‌نگی برینه‌وه‌ی دل و جگه‌ری نه‌بوو.

ئێستا به‌ شه‌هیدبوونی همزه‌ سوپای ئیسلام یه‌کیک له‌ پایه‌کانی له‌ ده‌ست دابوو، به‌لام کۆله‌که‌ گه‌وره‌کانی دیکه‌ مه‌حکه‌م بوون و به‌ پێوه‌ بوون و ریزی دوور و درێژی قه‌د گرنج گرنجی سه‌ر سه‌وز و سه‌ر ره‌شی باخه‌ خورمای کافرانیان ده‌بریه‌وه و به‌ گه‌رمی شه‌ریان ده‌کرد، له‌ سه‌رووی هه‌مووانه‌وه‌ پایه‌ گه‌وره‌که‌ که‌ سایه‌ی به‌ سه‌ر هه‌مووانه‌وه‌ بوو، فه‌نه‌ره‌ بنه‌ره‌تیه‌که‌ له‌ ده‌ست ئه‌ودا بوو نه‌یده‌هه‌شت بت‌رازیت ئه‌ویش پیغه‌مبه‌ر بوو کافرانی بی‌ دینیان شپ‌زه‌ کردبوو، ئاگری شه‌ر له‌ زه‌وی ده‌موچاوی عاره‌قاوی و گه‌روو وشکیان ده‌نیشته‌وه.

یه‌کیک له‌وانه‌ی خه‌ریکی برینه‌وه‌ی ئه‌و باخه‌ بوو ده‌یویست ده‌ستی بگاته‌ گه‌وره‌ترین دارخورمایان هه‌نزه‌لی شو‌راو بوو، که‌ هه‌شتا بۆنی عه‌تری ده‌هات و قژه‌ درێژ و زۆر ره‌شه‌کانی ده‌بریسکایه‌وه، که‌ له‌ته‌ک وه‌شاندنی شیره‌که‌یدا به‌ملاو به‌ولادا هه‌وا جۆلانه‌ی پیده‌کردن، به‌ شوین ئه‌بوسوفیانه‌وه‌ بوو ده‌ویست به‌ ده‌ردی ئه‌بوجه‌هلی به‌ریت که‌ به‌ ده‌ست دوو گه‌نجه‌وه‌ له‌ ناو برا.

ئهم هه‌ر به‌و په‌نجۆلانه‌ی ئه‌م‌شه‌و بووبوونه‌ به‌رخ و به‌ناو باخی گه‌وره‌ و درێژی قژی ژنه‌ تازه‌ بووکه‌که‌یدا به‌ریداوون و لولیان خوارد بوو، شیره‌که‌ی هه‌لب‌ری. به‌ هه‌موو جه‌سته‌شیه‌وه‌ که‌ وه‌ک په‌له‌یه‌کی چ‌ری ته‌م به‌سه‌ر کیلگه‌ی جه‌سته‌ی ئه‌ودا باری بوو هه‌لمه‌تی د‌دا و یه‌ک یه‌ک جه‌نگاوه‌رانی ده‌خسته‌لاوه‌ و ئه‌و هه‌سته‌ی هه‌یبوو له‌ ناودانی گه‌وره‌ی شه‌ری قوره‌یش زۆر به‌ تینتر و له‌وه‌ی هه‌ستی پیده‌کرد له‌وه‌ی له‌ باوه‌شی ژنه‌ مه‌عشوقه‌که‌یدا ئه‌زموونی کرد بوو که‌ گه‌وره‌تر بوو له‌ ئه‌وین.

وردتر له‌ ده‌رکه‌وتنی به‌شیک له‌ جه‌سته‌ی ئه‌و کابرایه‌ی ده‌روانی تا تیتی بسره‌وینیت له‌و روانینه‌ قووله‌ی که‌ له‌ مل و گه‌ردنی ژیر که‌زی خه‌ناوی ژنه‌که‌ی ده‌روانی تا ماچ

بارانی بکات، گوئی له هانکه هانکی شهکهتی خۆی بوو که پهلهی ئهوهی بوو هه رچی زوتر بگاته لای ئه بوسوفیان له ناوی بهریت و له ری مه رگی ئه وه وه بگاته به هه شت ههروهک چۆن ئه مشه و ئاگای له ریگه ی هه ناسه ی خۆی و ژنه که یه وه، بیکه وه گه شت بوونه ناو به هه شتیک که نوینی نووستنه که یان بوو.

تازه ژنی گواستوو یه وه به یان که گوئی له بانگی جیهاد بوو پیش غوسل ده رکردن له جیگه دا هه ستا بوو تازه بوو که ی به جیهیلا بوو خۆی کردبوو به ناو ریزی کافران و بگاته ئه بوسوفیان و ده یویست له ناوی بهریت، وهک راوچیهک که پی به پی نیچیره که ده جولایته وه، له گه ل جولانه کانی ئه بوسوفیان ده جولایه وه، له کۆتاییدا به و نیچیره به به هایه گه شت و به گیری هینا بوو تا وهک هه مزه ئه م پاله وانه تازه زاویه ش که هیشتا خۆی نه شۆرد بوو و له پشته وه دهستی خیانته و له لایه ن (شه دادی کوری ئه سوه) ده و شمشیریکی لیدرا.

ئه و هیشتا له قوولایی چاوانی بوو که که ی ده روانی و کسپه ی تاسه ی ئه و به دلدا هات و موچرکیک به گیانیدا هات و له زه تیک چوه دلایه وه که ئه م شه ویش له باوه شی یاره که یدا نه چه شت بوو که ئه م شه و تا به ره به یان وهک دوو په له هه وری سپی که نوور له سه ریان ده دره وشایه وه کیلگه ی یه کترین لیزمه باران ده کرد و جهسته یان ئاوی لی ده تکایه وه و رۆحیشان گوئی له دهنگی باران بوو، له زه تیک چوه رۆحیه وه که پیشتر قه د له زه تی له و شیوه یه ی نه چه شت بوو ئه ویش له زه تی شه هیدی بوو بۆ ئه وه ی هه موو چیژه که بقۆزیته وه چاوه کانی داخستن و گیانیدا.

ئیدی پیغه مبه ر فریشته کان بینی که هه لیانبری و خه ریکی شۆردنی بوون، ئه و زۆر شتی عه نتیکه ی له فریشته کانی خودا بینی بوو هه موو جاریک فریشته لیوی به گوئییه وه ده نیت و باله کانی به ده وردا ده پیچیت به لام ئه مه ی بۆ یه که م جار دیبوو، پرسیا ری کرد ئه وه چیه؟ وتیان ئاخه له به هه شتی براوه ی ژنه که ی بۆ به به ده سته یانی به هه شتی نه براوه هاتبوو، ئه مه ش داستانی هه نزه له ی له لایه ن فریشته وه شۆراو بوو که کوری (ئه بو عامیر) ی فاسیق بوو.

*** **

به و شیوه یه له و رۆژهدا شه ر به قورسی به رده وام بوو به رده وام شه یان به رده باران ده کرا و ده برایه وه، سوپا ژماره که مه که ی موحه مه د وهک شیر په ری بوویه سه ر پشتی مانگای وه حشی سوپا زه به لاهه که ی قورپه ییش و قورگی گرتبوو و

هه‌ناسه‌ی لیپری بوو، کافران وره‌یان رووخا بوو، ریزه‌کانیان تیک شکابوون، هه‌وا بونی گه‌نیوی خوینی بهر خۆر و لاشه‌ی ئەوانی لیوه دههات، ئەو چه‌ند سه‌د سه‌ربازه‌ی موسلمانان وهک ئەوه وابوو هه‌زاران سه‌رباز بن و ته‌نها رووبه‌رووی ژماره‌یه‌کی که‌می سی هه‌زار سه‌ربازی دوژمن ببه‌وه.

پاله‌وانانی قورده‌یش ئەوه‌نده بیتوانا و بیده‌سه‌لات بوو بوون وهک پیره‌پیاوی په‌ککه‌وته‌ی لیهاات بوو و نه‌یانده‌توانی شه‌ر بکه‌ن، ئەو نیوه‌پوژده‌ی شه‌رکردن بووبوویه توژی روژگارێکی دوور و درێژ و نیشتبوویه سه‌ر هه‌موو جه‌سته‌یان هه‌رچه‌ند ده‌یان کوشا نه‌شیانده‌توانی رابکه‌ن، ئەژنوکانیان تینی راکێشانی باری له‌شی ئەوانیان نه‌بوو، قاچه‌کانیان له‌ دوویان نه‌دههاتن، ئالاکه‌یان له‌وی که‌وتبوو، له‌ ترسی کوژران که‌س نه‌یده‌وی‌را ده‌ستی بۆ به‌ریت، هه‌مووان له‌ هه‌ولێ خۆ قوتارکردندا بوون، که‌س بی‌ری ئەوه‌ی نه‌مابو و که‌ بۆ تو‌له‌ی کوژراوانی به‌در هاتبوونه ئیره‌.

زوییری چه‌واری ده‌گێرته‌وه: وه‌للا به‌ چاوی خۆم بینیم هیندی کچی عوتبه‌ و کاره‌که‌ره‌کانی رایانده‌کرد و هه‌رچیان پێبوو له‌ خشل، له‌ زۆر و له‌ که‌م فرییان دها تابتوان هه‌لبین. به‌رائی ده‌یوت: رایان کرد، تا وای لیهاات ژنه‌کانیانم بینی که‌ خۆیان به‌ گوریس به‌ست بوویه‌وه، قاچه‌کانیان هه‌لده‌بێری وهک بالنده‌یه‌ک به‌داوه‌وه بیت بۆ ئەوه‌ی خۆیان رزگار بکه‌ن تا خرخاله‌کانی پیکانیان ده‌رکه‌وتن و موسلمانانه‌کانیش شوینیان که‌وتن.

هه‌ورێکی ره‌ش خۆره‌تاوی داپۆشی بوو زه‌وی تاریک هه‌لگه‌را، موسلمانانه‌کان سه‌رکه‌وتوو بوون و خه‌ریکی کوکردنه‌وه‌ی ده‌ستکه‌وته‌کانی شه‌ر بوون، له‌ پر هه‌له‌یه‌کی گه‌وره‌ روویا له‌ لایه‌ن تیره‌هاویژه‌کانه‌وه‌ و سه‌ر شاخه‌که‌ی ئوحو‌دیان به‌جیه‌یلا که‌ وهک براهه‌کی گه‌وره‌ نازی برا بچوکه‌که‌ی بکێشیت و وهک باوکیک له‌ سه‌فه‌ریکی به‌ پێ روشتوووی دوور و درێژدا رۆله‌که‌ی بخاته سه‌ر سه‌روملی ئاوا له‌ سه‌ری دانا بوون.

هه‌له‌یه‌ک ئەوان نه‌یانده‌زانی، هینده هه‌له‌یه‌کی گه‌وره‌یه‌ به‌لام ئەوه هه‌له‌یه‌کی ئیجگار کوشنده بوو که‌ مایه‌ی وه‌رگه‌رانی شیرینی سه‌رکه‌وتنی موسلمانان به‌ تالیه‌کی ئیجگار تالی شکست بوو، به‌هۆی ئەو هه‌له‌یه‌وه، مرو‌فکه‌لیکی خۆشه‌ویست نازاریان پیده‌گات، رۆح گه‌لیکی سپی و نورانی له‌ جه‌سته‌ جودا ده‌بنه‌وه و بالیان لیده‌رویت و ده‌بنه‌ فریشته و بۆ ئاسمان ده‌فرن، دوژمنگه‌لیکی دۆراو و هه‌له‌هااتوو بۆ سه‌رکه‌وتن ده‌گه‌رینه‌وه، ته‌نانه‌ت زمانم لال له‌وانه‌یه‌ خوینی رژاوی نازیزترین که‌سیان شه‌هید بوونی پێغه‌مبه‌ری خودا ببینن، ئەو شه‌هید نه‌بوو به‌لام بوویه برینیکی هه‌میشه‌یی به‌

سەر دلی پیغەمبەرەو و لەکەدارکردنی ناو و شۆرەتیان و شکانی سام و ھەببەتیان
کە چەندن ئازاری بۆ برا موسلمانەکانیان ھینا و تا فەتھی مەککە نەھاتەو.

کاتیک بینیان دەشتی بەرینی مەیدانی شەر باوەشی موسلمانن کردۆتەو و
خەریکی کۆکردنەو دەستکەوتن، تیرھاویژەکانیش ئەگەرچی زۆریش چاک بوون بەلام
وا دیار بوو بیری رۆژگار نەھیلا بوو بە تەواوەتی بۆ بیر لە خۆیان بگوازنەو، ئەو
گواستەو ھەببەت موحەمەد و ھەموو پیغەمبەران لە مرۆقیان دەویست، وا دیار بوو
ئەوان لەوانە بوون ھەرچەند پیغەمبەر مژۆلی زۆر شتی کردن تا بۆ تەنیاپی و
پیگەبەشتنی خۆیان بەریت، بەلام روون بوو کە دلایان لای ئەفسانەکەیی ناو دلایان بوو لە
چەقدا نەبوو بەلام لە کەناری مزگەوتی تەنیاپی ئەواندا گۆشەپەکی گرت بوو.

بابەتەکە ژماردنی رۆژ و شەو بۆ بە جیھیلانی دنیا نەبوو کە ئەوان ئامادە بوون
لە پیناوی ئیمانیدا ھەر کات بەجی بەھیلن بەلکو مەسەلەکە گەورەبوونی رۆح بوو کە
ھەرچەند دەستکەوتەکان زۆر و گەورە بن ئەوان دەبوو لەبیریان نەچیت دەستکەوتی
گەورەیی ئەوان ناو ھەدیان بوو.

ھەنووکە مەیدانی شەر لە کافری زیندوو خالی بوو بویو ھەو ئەو چاوان ئەوانی پر
کرد بوو تەرمی بەجیماوی مردووان چەک و تفاقی شەری شاھانەیی قورەیشیان بوو
کە چاوانی پر کردبوو و ھاوھلانی شمشیر بەدەست خەریکی کۆکردنەو بوون و
ئەمانی لێ بیبەش دەبوو، بیری ھەمە جۆریش وەک شارە میروولە لە زەینی ئەماندا
ھاتووچۆی دەکرد.

برۆن... نەبرۆن، ئەگەر برۆن فەرمانی پیغەمبەر دەشکینن، ئەگەریش نەبرۆن بیبەش
دەبن، ئەوان دەیانزانی ھەموو ئەو شتانەیی لە خوارەو ھەن لە شتە تەمەن کوررتەکانن
بەلام ئەو ھەشیان دەزانی ھیچ شتیکی لەم دنیا بەدەست نەبوو کە کاتیک شتیکی
کەم تەمەنت دەستدەکەویت پیش ئەو ھەببەت ئەو شتە لەدەست بەدەیت بە تەواوەتی چێژی
لێبەریت.

ئەوانیش وەک ھەموو مرۆفیک دوو دلایان ھەبوو، دلی یەکەمیان رۆشتن و دلی
دووەمیان نەروشتنی دەویست، دواجار وەلامی دلی یەکەمیان دایەو بۆ ئەم وەلام
دانەو ھەببەش بیانوویان دۆزیو ھەببەت، مرۆف ناویریت بی بیانوو لەگەڵ خراپەدا بیت، بۆیە
ھەمیشە بیانوویەک دەکاتەبەری بۆ ئەو ھەببەت لە خراپەیی روت رۆحی نەچیت، بیانووی
ئەوانیش بۆ شکاندنی فەرمانی پیغەمبەر تەواو بوونی شەر بوو ئیتەر لە شاخەکە
ھاتنەخوارەو و کە بە فەرمانی پیغەمبەر پیندا سەرکەوتوو بوون و بی فەرمانی
ئەویش دادەبەزین.

هەرچەند (عەبدوڵلای کورپی جوبەیر) زۆر تکای لیکردن که دانه‌بەزن و فەرمانی پیغەمبەر نەشکێنن، نەچنەخوارەووە دەنگی ئەو تکا لیکردنە شاخی ئوحوود بیستی و ئەویش بۆ باکان و بایەکانیش بۆ هەورەکان و هەورەکانیش بەئاسمانیان گەیاند، بەلام ئەوان نەیانبیست، ئاخر مرۆف تەنها ئەو داوا و هەوالانە دەبیستیت که خۆی دەیه‌وێت، داواکانی (عەبدوڵلای کورپی جوبەیر) نەبیست، بەلام ئەو هەوالەیان بیست که دەیوت: فەریاکەون، تالانتان لە دەست نەچیت. ئەو هاورپیکانتان سەرکەوتن. دەی چاویڕی چی دەکەن؟

چل پیاو لە تیرهاویژان وتیان: ئیمەش دەروین بۆ لای ئەو خەلکە و غەنیمەت کۆ دەکەینەو. کێوکه‌ی ئوحوودیان جێهێلا.

(عەبدوڵلای کورپی جوبەیر) لەو فەرمان دەرچوونە ی هاوہلان خۆی بە پێوہنەگرت و لەجینی خۆی دانیشت و خۆی و ئۆ لە یارانێ تیرهاویژ لە سەر ئوحوود مانەوہ.

(خالیدی کورپی وەلید) که ئەو هەموو کوشت و کوشتارە ی که سوکاری هیچ پێنەکرا بوو، هەر که ئەم چۆل بوونە ی سەر شاخی ئوحدی بینی، وەک ئەوہ ی لە سکوتیکی ئەبەدیدا خۆی بۆ فرسەتیکی وا مەلاس دا، بە خیراییەکی بیوینە بای بە ئەسپەکە ی دایەوہ و بە پشتی کێوکه‌دا سوراہەوہ لە تەکیدا کۆمەلیک لە چەکارەکانی که تیبەکە ی گەرانەوہ، هەر زۆر بە خیرایی تیری کەمی عەبدوڵلا و هاورپیکانی نەیانتوانی بەر لە ژمارە ی زۆری موشریکان بگرن و هەر بۆیە لەبەر هەلە ی هاوہلانی بە شوین غەنیمەت و دونیادا رۆشتوو، خوینیان بە تاشە بەردەکانە ی (ئوحوود) دا پڑا.

هەموو دونیا گۆیی لیبیت خەتای ئوحوود نەبوو هەلە ی تیرهاویژەکان بوو نازەلەکانی زەوی، شاخەکە و فریشتەکانی ئاسمان که بۆ یارمەتیان دا بەزی بوون بیستیان و بەلام ئەوان نەیانبیست.

لە شاخەکە که دەگەرانە خوارەوہ چەند شادمان بوون که موسلمانان سەرکەوتوو بوون و دەسکەوتیان کۆدەکردوہ دواتر ئەوہندە غەمیان دایەوہ.

پیش هەموو کەس موسلمانانی تیرهاویژ بوون کاتیک خەریکی ماشینەوہ ی دەستکەوت بوون، هاواری کافرانی مردوویان گۆی لیبوو ئیستا زیندوو بوو بوونەوہ هاوپی هەلہاتووہکانی خویان بانگ دەکرد که بگەرینەوہ، بۆ داوہیان روانی جەستە ی سەرکردوہ و هاورپیکانیانی بینی بە تاشە بەردەکانەوہ نووسا بوون، ئیتر بە پێوہ وشک بوون و هەرکامیان ئەوہ ی کۆیکردبووہ دایان ناو هەستیان بە ئازاریکی گەرە لە سنگیاندا کرد، ئەوجا زانیان خویان چیان کردوہ لەتەک خویاندا.

هەنووکە ئەوان وەک نوینەری مرۆف لە بەردەم خویاندا نەوہک دوژمن رووتیان دەرکەوتوو بوو، بەلام تازە کار لە کار ترازا بوو حەزیان دەکرد زەمەن بگەریننە

دواوه، هر هېچ نا باليان بگرتايه وه و بگشتنايه ته سهر شاخه كه و بهري هيرشى له لايه ن پيغه مبهروهه حيسابكرا بوو و له لايه ن ئه وانه وه له بيركراو بكردايه. ناي مروؤف هميشه بيانووت هه يه بو له بيركردني ئه ركه كانت و بيده سه لائيت له به ردم رووبه روو بوونه وه ي ئه نجامي هه له كانت و هه تا مه كه كه ئازنگي ئه سپه كنيان بده ن و چركه ساتيك تا ئه وي له غار نه وه ستن.

كاتيك گوښيان له دهنگ بوو، دهنگه كهش ناسراو بوو زانيان شتيك روويداوه كاتيك ويرايان لا بكه نه وه ديتيان (عومره ي عهلقه مه) جهسته ي كه ته و پياوانه ي خوي دهينيت و دهبات و ئالا توژاويه كه قورپه ي شي هه لگرتووه ته وه و راي ده وه شنينيت و جنپوي شه رده ف و غيرده ت ددها و داوا ده كات كه بگه رپنه وه، ئيستا ئه واني ترساو ئازا بوونه وه، قامچيه كانيان له سه ري ئه سپه كانياندا راوه شاندا و به ره و دواوه گه رانه وه، خوي كرده وه به ناو شه ردا ئيستا موسلمانه كانيش به ر و دوايان ليگيرا، ئه و ئاسنه ئاگراويه بوون كه و تنه نيوان ئه وان چه كوشي ئاسنگه ره و كوته ره ئاسنه كه وه.

پيغه مبه ر له و كاته دا له نيوان نو له يارانيدا وه ك ياقوتي ناو نقيمي ئه نگوستيله ي زيو له نيو دهوره زيوه كه يدا ته نار بوو، كه له پرده له لايه ن ئه سپ سواره كاني خاليد ه وه ئابلوقه درابوون، هه نوو كه ئه و و ياراني له نيوان دوو به رداشدا بوون كه هه ردوو كيان مه رگ له وان شيرينتر بوو، بكشيته دواوه بو ناو په ناگه دوور له شه ره كه ي كه له دواوه موسلمانه كان بويان دروستكردبوو كه ئه گه ر ئه وان هه موويان تيدا چوون ئه و بتوانيت بگه رپنه وه مه دينه دريژه به ئه ركي سه ختي پيغه مبه رانه ي خوي بدات.

يان دهنكي پيغه مبه رانه و ناسراوي خوي لاي هاوشارپه كاني خوي كه هه نوو كه به ئامانجي كوشتني ئه و هاتبوون هه لبريت و موسلمانه كان له دهوري خوي كوڤكاته وه و در به دوژمناني گه راره بدات كه هه ر دههاتن و له بن نه دههاتن، بايه ك نه دههات چاروكه ي كه شتي پيغه مبه رانه ي ئه و بئاوسينيت له و هه موو شه پولي ده رپاي رقه ي له چواردهوري كه له هه موو لايه كه وه سه ريه ه لدا بوو رزگاري بكات.

ليردها دهنكي پيغه مبه رانه ي ئه و شيوه كه ي پر كرد كه نه ترسي پيوه ديار بوو نه ئازايه تيش به لكو له سه روو هه ر كام له و دووانه بوو بانگي ياراني كرد، دهنگيك ئيستا كيوه بي زهوق و شه و قه كهش دايه وه دوست و دوژمن و مردوو و زينوو بيستي ئاژهل و دار و به رد، ئاسمان و بيابان، فريشته كه بو پاريزگاريان دابه زي بوون ئاگايان لپبوو، له دهنكي دايكيكي ده كرد كه رو له كاني له ترسيكي حه تمى ئاگادار بكاته وه ده يوت: به نده كاني خودا!!

هه ر به مه ي ئه و وشه يه له دم ده رچوو ئيتر هه موو كافران پيش موسلمانان خويان گه يانده لاي ئه و و به ته ماي گوناهاي گه وره ي پيغه مبه ركوژي بوون، شپريزه كي

سەير لە ئيو ريزى موسلماناندا روويدا، لە راستيدا شپىزى ناو روحي هەندىكيان بوو كه لەو سەرزەهويه دوور دەستەدا شەرى جودابوونەوهى حەق و باتيل ئەنجامدەدرا، پەيوەندى راستەقىنەى نىوان روچ و جەستەيان بۆ ئەدەنەخشا، كه دەبوو پەيوەندىەكه پەيوەندى دوو لايەنە بيت و روچ بۆ لای خودايان بەريت و جەستەش بۆ لای خوڤيان. مرؤف دەبيت بە دوو چاو بروائيت، چاويكى گەورە و چاويكى بچووك، چاوه گەورەكهى بۆ روانين لە ئاسمان بيت و چاوه بچووكەكهشى بۆ زەوى، هەنووكە ئەوان چاوهكهى ئاسمانيان نەيدەبينى بۆيه بە روحي كراوهوه بۆ لای خودا نەدەرؤشتن، تەنها بە چاوهكهى زەوى دەيانروانى بۆيه كەللەيى بووبوون و لە شكست نەدەگەيشتن و بۆ لای خوڤيان دەهاتن، ئەوان بۆ خوڤيان ژيان و بوونى جياوازى ئەوانى تريان لەبىر كرد ئيتىر هەندىك لە هەوادا ون بوون و بى ئەوهى لا بکەنەوه تا شارى مەدينە نەوهستانەوه، هەندىكيان تاريكى ناوهيان دەست پىكرد بوو و تا چاوانيان سەرکەوتوو بوو دونياى رۆشنيان نەدەبينى و نەياندەزانى بەرەو كوڤوه هەلبىن، لە باتى ئەوه ريگای دەرەوهى مەيدانى شەرى بگرنە بەر يان بگريئەوه و لەگەل دوژمن دەرگير بن بەرەو شاخەكه هەلدەهاتن، و ئيتىر لە دوورەوه لە لايەن دوژمنانەوه تىرباران دەكران، ئەوان بۆ قوتاركردنى خوڤيان خوڤيان لە ناو دەبرد.

هەندىكيشيان بە رووبەروو بوونەوه بەرەو دواوه گەرانەوه و لەگەل دوژمن ليك پژان و كەس بە كەس نەبوو، وەك هەزار پيئەكى گەورە كه گريئەرا بيت، خوڤى لە خوڤى پى جيا نەكريئەوه، موسلمانەكان لەبرى دوژمن خەرىكى قەتلوعامى خوڤيان بوون، (حوزەيفەى يەمانى) باوكى بينى خەرىكى شەرىكردن بوو هاوارى كرد موسلمانان ئەوه باوكمە نەيكوژن، بەلام كەس ئەو دەنگەى نەيست و كوشتيان، حوزەيفەش لە كاتىكدا سەرى باوكى لەسەر چۆكى دانا بوو وتى: خودا ليتان خوڤىبيت.

لەم حالەدا بوو كه سەريان لى تىكچوو بوو نەيان دەزانى چى بكەن و زورىان دەيانزانى بەرەو مەرگى حەتمى خوڤيان دەرؤن، بەلام لەودا لىيان تىكچوو بوو ئەوهى بۆى دەچن بەهەشت ياخود تەنها مەرگ بوو، زورىان دەيانزانى هەلەيهك روويداوه، هەندىك نەياندەويەرا بىر لە هىچ بکەنەوه نەوهك وەسوسەسى ئەوه بکەن ئەوهى ئەنجام دەدن بىمانا بيت، ئىستاكەش شەيتانى ترسنوك گەرابوويهوه و بانگەشەى بۆ شەرى دەکرد، هەلى ئەوهى بۆ رەخسا بوو وەسوسەسى وايان بۆ دروست بكات.

هەندىكى تر بوارى بىركردنەوهى لەو شىۆهيهشيان نەبوو، هەشبوو ئەو مەيدانەى شەرى بە ژوورىكى دەرگادار دەبينى كه ئەزموونى ئىمانى خوڤى گەورە بكات و ئەو هەموو پۆخليه لە يادى خوڤى هەلرژيئە دەرەوه و خوڤى پاك بكاتەوه.

لەم گەرمەى يەكتر كوشتەى هەر دوولادا گوڤيان لە دەنگىك بوو دەيوت: موخەمەد كوژرا.

ئيتەر رۆحى ماندوويان شل بوو و ئەو شل بوونەش بۆ جەستەى عارەقاوى و جلى خويتاويان سەرى كرد و ئەم هەوالە بوومەلەرزەى هەلتەكاندنى بوونى ئەوان بوو، ئاخىر مەرۆف دەشيتت تا دەتوانيت بەرامبەر بە دوژمن بيتەوه، دەكوژيت و دەكوژيت تا دەكوژيت، بەلام مەرۆفى لاواز بەرامبەر بە بوومەلەرزەى وا هيچى پى ئەنجام نادریت، چەكەكانيان دانا و لە شەر پەنایانگرت، هى وایان هەبوو بىرى لەوه كردهوه هەلبيت و بپروات بۆ لای (عەبدوللای كورى ئوبەى) تا لە دەست ئەبوسوفيان پەنایان بدات.

خۆرەكە لەسەر ساجى ئاسمان وەكە شفته بەرەو كەنار لار بووبوووه، سيبەرى هەموو شتەكانيش لەگەلى كشابوون. رۆنى كاتيش لە ناو ئەو ساجەكەدا قرچەى دەهات كە رۆح و گوشتى مەرۆفى تيدا دەبرژان، تا گيانى پاك و گيانى پۆخلى پى جودا بكریتەوه، ئەوه روونه كە رۆحە پۆخلەكان هەر كە دەخرانە ناو رۆنەكەوه خيرا دەسووتان و كەلكيان پيوه نەدەما بەلام رۆحە رەسەنەكان تا باشتەر لەناو رۆنەكەدا ئەم ديو و ئەو ديو كرابان باشتەر گەوهەرى راستەقینەى خویان دەدايهوه، ئیدی ئەو رۆژە رۆژى بى كەلكبوونى رۆحە پۆخلەكان نەبوو، بەلكو رۆژى دەرکەوتنى رۆحە رەسەنەكانيش بوو كە دەبرژان، چەندین رۆحى مەزن بەو برژانە ماهیەتى راستەقینەى خویان پيشاندا.

(ئەنەسى كورى نەزر) ئەو سەحابیە پیرەى كۆمەلىك ئيسك و پروسك بوو بەسەر ولاخەكەيهوه دانرا بوو بەلای ئەمانەدا بە ورەى گای كیویەوه تپپەرى و ئەوانى بينى پالیان لیدابوويهوه وتی: بە تەمای چین؟
وتیان: پینغەمبەرى خودا شەهید بووه.

وتی: جا كەوايیت دواى ئەو ژياننتان بۆچیه؟

هەستەن لەسەر ئەو ریگەیه بمرن كە ئەوى لەسەر مرد، خودایە من داواى لیبورنت لیدەكەم لەوهى ئەمانە دەیکەن و بینەریشم لە كارى ئەو موشرىكانە ئەوجا ئاوزنگى ولاخەكى لیدا و چووه پيشەوه، لەوى سەعدى كورى مەعازى بينى و وتی: خەیره (ئەبوعومەر).

وتی: بۆنى بەهەشت دەكەم ئا لەویوه لەو ديو كیوى ئوحودهوه دى و ئەوجا چووه ناو گەردەلولى شەرەكە و دیار نەما و دواتر بە شەهیدى دۆزرایهوه كە هیتندە برینی پيوه بوو نەناسرایهوه، خوشكەكەى بە پەنجەكانى ناسیهوه.

(سابتى كورى دحام) بانگى لە خزمەكانى كرد و وتی ئەى خەلكى ئەنساڕ ئەگەر موخەمەد كوژرا دەى ئەوه خودا زیندوووه و نامریت، ئەوجا هەندىك لە ئەنساڕیانی

دانیشتوو له گه‌لی هه‌لسانه‌وه و رووبه‌پووی که‌تیبه به‌هیزه‌که‌ی خالید بوونه‌وه و چه‌ندیان لیکوشتن و خالیدیش نیزه‌یه‌کی ته‌قانده‌ه‌واوه و سابتی پی شه‌هید کرد.

پیاویکی کۆچهری به‌لای ئە‌نساریه‌کدا تیپه‌ری و که‌خه‌لتانی خوین بوو وتی: ده‌زانی پیغه‌مبه‌ر شه‌هید بووه؟

ئە‌نساریه‌که‌ش وتی: ئە‌و ئە‌رکی خۆی جیبه‌جیکردوو و په‌یامه‌که‌ی گه‌یاند، ئیوه‌ش برۆن له‌ پیناو ئایینه‌که‌تاندا بجه‌نگن، ئە‌مه‌شی به‌ شیوه‌یه‌ک وت وه‌ک ئە‌وه‌ی وتیبیتی برۆن له‌ پیناوی بوونی راسته‌قینه‌ی خۆتاندا بجه‌نگن.

زۆر جار مرۆف لیئ تیکده‌چیت و دواتر دیته‌وه‌ سه‌ر هۆشی خۆی و هه‌ندیک جار کار له‌ کار ترازاو و هه‌ندیک جاریش هیشتا به‌ به‌ریه‌وه‌ ماوه، هاتنه‌وه‌ هۆشی خۆیان، موسلمانان له‌وانه‌ بوون که‌ به‌ به‌ریانه‌وه‌ مابوو و وره‌یان دایه‌وه‌ به‌ر خۆیان ده‌ستیان به‌ شه‌ر کرده‌وه

ئە‌مجاره‌یان ترازووی شه‌ر به‌لای موشریکاندا لاره‌سه‌نگ بوو و کینه‌رکێیان له‌ته‌ک ئیزرائیل ده‌کرد و بازاری گوشت فرۆشیان گه‌رمکرد خه‌ریکی گیانکێشان بوون، به‌ ته‌ما بوون له‌م کاره‌یاندا به‌رده‌وام بن، تا ده‌ستیان به‌ گیانی خودی پیغه‌مبه‌ر بگات، هه‌موو ته‌قه‌لاشیان بۆ گه‌یشتن بوو به‌ ئە‌و، له‌ کاتیکدا ئە‌و هیچ گوناهیک نه‌بوو ته‌نها ئە‌وه نه‌بیت که‌ ده‌یوت: خودام یه‌که‌!

هه‌موو شه‌ره‌که‌ش به‌ چوارده‌وری ئە‌و ده‌سورایه‌وه، موسلمانان پاله‌وانه‌کانیش که‌ له‌به‌ره‌ی پیشه‌وه‌ی شه‌ر بوون کاتیک هه‌ستیان به‌ مه‌ترسی ژبانی پیغه‌مبه‌ر کرد خیرا بۆ دواوه‌ کشانه‌وه‌ تا فریا بکه‌ون.

تا ئە‌وه‌ی قاره‌مانان گه‌یشتن، ئە‌و مه‌سافه‌ چه‌ند سه‌د مه‌تریه‌ بوو بوو به‌ ریگای هه‌زار سال و به‌وانی ئیدی ته‌ی نه‌ده‌کرا، ئە‌ی خودا... ئازیزه‌که‌یان له‌ ده‌ستی دوژمندا یه‌ و چون چۆنی پی بگه‌ن، تا ئە‌وان ده‌گه‌ن کێ به‌رگری لیکات. ئە‌وه‌ی هه‌میشه‌ له‌ خه‌یالیاندا بوو ئیستا ده‌یانینی له‌ کویدایه‌!

ده‌یانه‌ویست شتیکی گه‌وره‌ بقه‌ومینن که‌ هه‌موو ئە‌رز و ئاسمان له‌ ترسی قه‌ومانی زهنده‌قیان چوو بوو، خۆر چه‌زی ده‌کرد هه‌رچی زووتره‌ جلی نوورینی خۆی بپیچیته‌ و قوڵی هه‌لبکات و له‌ ئاسۆ دووره‌کان له‌و دیو بیابانه‌ گه‌وره‌که‌وه‌ خۆی بکات به‌و دیودا تا نه‌بیینیت، هه‌ر هیچ نا په‌له‌ هه‌وریکی ده‌ستبکه‌ویت تا بچیته‌ په‌نایه‌وه‌ و خۆی مات بدات و ئە‌وه‌ی رووده‌دات نه‌بینیت.

هه‌ر که‌ موحه‌مه‌د بانگی له‌ یارانی هه‌لدا، بانگ له‌ هه‌وادا دابه‌ش ناکریت هه‌ندیک بییستن و هه‌ندیک نه‌بیستن، بۆیه‌ دۆستان و دوژمنان بیستیان، بگره‌ کافران پیشتەر گوینیان لی بوو چونکه‌ نزیکتر بوون.

که شوینتی دهرچوونی دهنگه که بیسترا همووان روویان تیکرد، کافران بۆ کپکردنی و موسلمانان بۆ بهرگری لیکردنی، همیشه وابووه پیغهمبرایه تی تنها دهنگیک بووه، دژایه تی کردنیشی تنها دژایه تی ئه و دهنگه بووه، هر ئه و دهنگهش بووه بهردهوام میژووی بریوه، جهسته کوژراوه، به تهور سهر له لاشه جودا کراوتهوه، به شیریی تیژ و مشار، خانه و دهمار ئیسقان و دوو قاچ و دوو چاو و دوو گوئی و دوو دهستی و کهله پیکهوه هه لژنراوه و دلّیش وهک سیو دوو لهت کراون که میان نه بوونه ته دوو نیوهی جهستهی داهینراو و گوشت و خوینیان بوونه ته وه به خاک، به لام ئه و دهنگه هر ماوه.

خالید و سهربازهکانی له دور ئه و دهنگه دا دهورانه وه که له گهرووی (موحه مه د) دا بوو، موحه مه د و تنها نو له یارانی له دوریدا بوون، دونیای شه ری ئه و روژهدا دوران شه ری که وتنی ئالا بوو، به لام له م شه ره دا جودا له شه رهکانی دی دورانی شه ری تنها به که وتنی موحه مه د و دهنگه که ی ناو گهرووی موحه مه د بوو، سوارهکان به دهیان و سهدان بۆ ئه و دهنگه و بۆ موحه مه د روشتن، بی رهنگ هیتان و بردن به ئارامیهک شایستهی کۆتا پیغهمبر بیت به یارانی که پیی و لآخهکانیان به شوین یهک و بازنه بی خاکی بیابانیاں ده پینوا بۆ ئه وهی هر به لایهک بۆ لای ئه و بیت بهر ئه وان بکهویت، وتی: کئی ئه مانه م له کۆل دهکاته وه تا یاوهرم بیت له بههشتدا.

ئه وان ئه وهیان دهزانی که ئه و ئه وان ی له بهر خوین دهویست نه وهک خوئی، ئه و ئه وان ی به ئامراز نه گرت بوو، ئه و ئه وان ی له خوئی زورتر خووش دهویست، قه د ئه وهی له بهر خوئی نه دهوت به لکو بۆ پیگه یشتنی ئه وان بوو، بۆیه یهک به شوین یهک به بریسکه و ته قه ی شیره وه خوین به ناو چه ند ریزه بازنه ی تی کچرژاوی دوژمنا ده کرد و نه یانده توانی سواره وه پال یه که وه ریزبووهکان ببن که هر کامیان و په له ی بوو بگاته موحه مه د و له ناوی بهریت، تا خوین و شمشیرهکانیان لهت لهت و خویناوی ده بوون.

ئه مان له برینه زورهکانیان خوین ده روشت و شیرهکانیش ده چوونه ناو سک و هه ناوه وه و خوینیان پیندا ده رژا، تا ههوت له یارانی شه هید بوون که هه وته وانه یهکی ئه نسار و ئاسمانی مه دینه بوون که هه نووکه بوو بوونه وه به ئه ستیره ی شه هید و چو بوونه وه ئاسمان، به لکو بوو بوونه وه بالنده فریشته و چو بوونه وه ئاسمان، له وئ له دوری موحه مه د ما بوونه وه وه.

دووان له یاران که هر دوو له کۆچه ران بوون، به تاک و تنها رووبه پرووی مه رگ له بهردهم ئه و هه موو شیر و تیره دا که به ره و رووی کرابوونه وه، هر وهک (مه سیح) ی برای کاتیک به ره و خاچ ده برا و ئه و هه واریهکانی نه یانده ویرا خوین پیشان

بدن و ئەم دەستیان نەدەگەیشت پنی بگەن و بەرگری لێکەن، ئەو بەر نەفەرت و دار و بەردی تیگرتن بوویەو، ئەمیش هەم تیر و هەم شیر و هەم نەفرین و هەمیش بەردیان تێدەگرت. بەرد هاویژترینی عەرەب (عوتبەهی کورپی ئەبی وهقاس) کورپی خالی موخەمەد بوو، بەردیکی گورەهی ئەوئەندە لە سەر لەپی و پینچ پەنجەهی دەستدا جیی بیتەو و رهش و کرنج کرنجواوی گرتیە ناوچاوانی موخەمەد و خوینی گەرم بە ناوچاویدا هاتەخوار و چووە ناودەمیەو.

هەرەک مەسیحی برای رقی لیبیان نەبوو بە دەم و لیوی خویناویەو دەیوت: چۆن خودا لە قەومیک خۆش دەبیت ئاوا لە پیغەمبەرەکان بکەن پاشان هەر لەو ئازارەدا فریشتەیهک هاتەخوارەو و ئایەتی بە گویدا چرپاند و لەو گەرمەهی شەرەدا کەس بواری ئەوہی نەبوو بزانیت چیه. دواي ئەو ئایەتە کە هەر خۆی بیستی لیوانی هەلەپتان وتی، خودا لە قەومەکەم خۆش بە چونکە نازان.

ئێستا موخەمەد تەنھا دووان لە یارانی بەرگریان لێدەکرد کە یەکیان (تەلحەهی کورپی عەبدوللای) پالەوان و (سەعد کورپی ئەبی وهقاس) بوون کە هەر دووکیان لە تیرهاویژانی عەرەب بوون، کە هەندیک تیریان لەوانە دەتەقاند کە لە دوورەو هەلمەتیان دەدا و دەیانویست بگەنە پیغەمبەر و شمشیریان لە گوشتی ئەوانەش دەسوو کە نزیک دەبوونەو، بەینیکیش کە تیری پنی نەما بوو بە شمشیر بەرگری لە پیغەمبەر دەکرد کە وەک ئەوہی یەک کەس نەبیت بەلکو پانزە کەسن ئاوا شەری دەکرد.

هەموو سەحابە شایەتی ئەو جوامیریەهی ئەو بوون و دەیانوت: رۆژی ئوحد رۆژی تەلحە بوو ئەبوەبەر شیعری پیدا وت، شەکەت و خویناوی لە خوینی خۆی و خوینی دوژمنان بوو، تا ئەوہی شمشیریک بەر دەستی کەوت و چوار پەنجەهی قرتان، و نەیهیشت کافران شمشیریان بە پیغەمبەر بگات، ئەو شەهید بوو بەلام نەمرد بوو. ئەگەر مردن هەر ئەو کاتە بیت کە ئیدی تو لیرە نیت، شەهادەت کاتیک دیت کە هیشتا کە تو لەوئیت. جیاوازی شەهیدی و مردن لەوەدایە کە مردن لە کوتایی ری و شەهادەت لە ناو تۆدایە، پیغەمبەر فرمووی کچی دەیەوئیت سەیری شەهیدیک بگات کە هیشتا بەسەر زەویدا دەگەریت با سەیری تەلحەهی کورپی عەبدوللای بگات.

سەعدیش تیری دەگرتە ئەو شوینانەهی جەستەهی کافران کە لە ژیر زری پۆشەکەیاندا بە حال دەبینران و پیغەمبەر دەیفەرموو تییان بگرە دایک و باوکم بە قوربانت بیت. دواتریش هەر کەس دەگەیشتە ئەوی دەیفەرموو تیرەکانت بۆ سەعد برێژە پیغەمبەریش خۆی تیری دەهاوئیت هیندە تیری هاوئیت کەوانەکەهی لەت بوو، بەینیکیش تەلحە قەلغانەکەهی دابوو بەر خۆی و بەر پیغەمبەر تا لەو بارانە تیرانە

بیانپاریزیت که به کۆمەل وەک هەور ئاسمان تۆزایان دەبەری سێبەری خیرایان لەسەر زەویەکی دەنەخشاند و بۆ لای ئەمان دەهاتن.

ئاخر سوپای کافرانی سێ هەزار نەفەری تەقەلای لای ئەمانیان بوو، پێغەمبەر هەموو تیرەکانەیی خۆی بۆ سەعد هەلپشت و ئەویش تێی دەگرتن و هیچیان بە خەسار نەدەچوو، ها خەریک بوو کافران بەوان دەگەیشتن و بەلام هەرگیز، نەدەگەیشتن چونکە پاراستنی پەیمانی خودا بوو، یارانی دوور لە هەولێ گەیشتندا بوون تا بەمان بگەن بەلام نیوانیان جیهانیک لە ئەسپ و شمشیر و گوشت و خوین عارەق بوو که دەبوو بیبڕن، بەلام هەر دەهاتن ئەو دونیایان بە چ حالیک دەبەری و خۆیان دەگایان هەندێیان دەگەیشتن و هەندێکیان نەدەگەیشتن.

لە کاتی هەولێ گەیشتندا یەکیک لەوانەیی زۆر لە پێغەمبەری دەکرد (موسعەبی کۆپی عەمەیر) بوو کۆرە ریکپۆش و لاوەکەیی پێشتری قورەیش که لە هەر کوچەیهکەوه بڕوایە بۆنی عەتری لە چەند کوچە لەولاوه بیستراوه کەچی ئیستا کەیلی بۆنی تیژی عارەق و خوین بوو که هیچ کەس لەوئ بۆنی نەدەکرد چونکە هەمووان وەک ئەو بوون، هەنگاوی مەردانەیی دەنا و شمشیری دەوهشان.

(عەبدوللای کۆپی قومئە) وایزانی پێغەمبەرە و بۆ فیلی شەر ئالاکەیی هەلگرتووه، شمشیریکی دا لە قۆلی راستی دەستی لیبوووه و ئینجا بە دەستی چەپی ئالاکەیی هەلگرت و لە رووی ئەو هەموو سوارەدا مایهوه که هەموو رقیکیان خستبوویه لاوه و بۆ شەهید کردنی پێغەمبەر بەرهو رووی ئەم دەهاتن پاشان ئەو سوارە سەر سەختەیی شیری لەلای راستی دابوو لە پێشەوه گەرایهوه و شیریکی لە دەستی چەپیدا و پەراندی و موسعەب دەموچاوی چەقیە تۆز و خۆلی بیابان هاواری کرد موحمەدم کوشت.

دەنگی هەموو میدانی شەر دەنگی دایهوه بەلام ئەوه راست نەبوو چونکە دەیزانی موسلمانان لە جێهک کۆدەبنهوه مانای ئەوهیه که موحمەد لەوێه، ئەوه مانای وایه موحمەد هیشتا نەکوژاراهه و ئەگەر کوژرابیتیش زیندوو بۆتهوه، بەرهو ئەو جێه ئاوانگی گرانترین ئەسپی قورەیشی دا.

ئەسپ سوارەکی خۆی گەیانده موحمەد که تەنها دوو چەکداری لەم نزیکتری لە دەور بوو، یەکیکیان بە یەک دەست شەری دەکرد و ئەوی تریش تیری دەهاویشتن و دەبینی بۆ کۆکردنەوهی تیران بی گویدان بە تیری دوژمن بۆ سەر جەنازی مردووان دەکشا که هەر خۆی کوشتبوونی تا تیر لە سینگیان دەر بهینیت بە گەرووی کەوانیدا بکات و بۆ دوژمانی دووری بتفیتەوه.

ئەوھشى بىنى كە تىران بە سەرىدا وەك بە كونەدا بەردىنە خوارەوہ بەسەرىدا دەبارىن و ھىچيانى بەر نەكەوت و لە شوينى خوششى نەدەبزوا ھىچ قارەمانىكى نەدىبوو بەو دامەزراوھىيە شەر بكات، خۆى بوو موھمەد بوو نەيويزا رووبەروو بىتەوہ چوو لە دواوہ بە خۆى و ئەسپەكەيەوہ گورى خواردەوہ و تا بۆى كرا بەرەو موھمەد گورى خواردەوہ و تا توانيشى شمشىزە زەبەلاھەكەى لە شانيدا، كە تا مانگىك ئازارى ھەبوو، پاشان شمشىزەكەى بە دەستىوہ رايەل كردهوہ و بە سىنگيدا كيشا و ئەلقەبەندى زنجىرەبەندەكەى سەر سىنگى پىغەمبەر بەر بوويەوہ و ئەلقەكانى لە روومەت گىران و لە كاتىكدا لىوھەكانى ھەلدەتەكاند و سميئەكانى كە ھاتونە ناو دەمىوہ بزوان و وتى: دە بخۆ دەى من (ئىبن قومەئە)م. پىغەمبەرىش بە دەموچاوى خويئاويەوہ لىي روانى وتى: خودا تەفروتونات بكات.

يەككى دىكە كە دەموچاويكى وەك رىوى و چاوہ رىوى ئاساكانى ورد ورد دەگىزا تا پىغەمبەر بدۆزىتەوہ و بەلام خودا ئەوى لەبەرچاوى و ن كرددبوو و كاپرا ھاوارى دەكرد: ئەرى موھمەد پىشان بەن خودا بىگىرەئەگەر بەھىلم لە دەستم دەرىچىت! پىغەمبەرى لە پالدا بوو و نەبىنى پاشان (سەفوان) كە دەبىنى و دەنگى نەدەبىست پتى وت موھمەد لە پەناتدا بوو بۆ نەتكوشت.

ئەوئىش دەبوت سوئند بىت بۆى دەگەرپام بەلام نەمدەدۆزىەوہ.

يەككى لەو ژنانەش كە بە بى تفاقى شەر بۆ بەرگرى لە سەرورەكەى شمشىزى ھەلگرتبوو كە ئەم كاپرايەى بىنى شىرەكەى لە پىغەمبەردا، (ئوم عەمارە) بوو لە ئەسپەكە ھاتە پىشەوہ و كە ئەسپەكە گەيشتە لای، خۆى لادا و بە خىرايى دوو جار شمشىزى لە سوارەكەى سەرەواند و زىيۆشەكەى رىگىبون لەوہى شمشىزەكەى (ئوم عەمارە) لە سى و ناوپەنچە تا رىخۆلەكانى عەبدوللاى پىغەمبەركوژ بىرپىت و بە ئەسپەكەيەوہ تىپەرى و لە بوغار و شەر و چەك و ئەسپ و ھاوار ھاواردا ون بوو.

بەلام ئوم عەمارە مايەوہ و بەرگرى لە پىغەمبەر كرد تا دوانزە جار شىزى بەرکەوت و شەھىد بوو. ھەنووكە پالەوانەكان بەرەبەرە گەيشتە پىغەمبەر و قەلاى مروئىيان بە دەورىدا دروستكرد و قەلاكە بە فەرمانى پىغەمبەر و لە سەر حىسابى خويىن و مەرگى ئەوان تا كەنار شاخەكە كىشاىوہ، ئەوبەكر و عومەر و عەلى و عەبدورھمانى كورى عەوف و سەعدى كورى مەعاز و ئەبو دوجانە و قەتادەى كورى نوحمان كە كەوانە شكاوھەكەى پىغەمبەرى ھەلگرت و وەك بىرەوھرىك لای خۆى ھىشتبوويەوہ، ھەر ئەو قارەمانەى چاوى دەرھات بوو كەوتىويە بەر روومەتى و پىغەمبەر ھەلگرتەوہ و خستىوہ شوينى خۆى و لە جارەن باشترى دەبىنى. (مالىكى

كوڤى سىنان) كه خوڻى سهر روومه تى پڼغه مبهرى به چاوى فرميسكاويه وه دهمژى تا پاكي بكا ته وه.

(حاته بى كوڤى ئه بى به لته عه) وه دووى بهرد وه شينه كه كى قوره يش (عوتبه كى كوڤى ئه بى وه قاس) به رهو شاخه كه دا كه وتبو له كاتيكدا براكه كى (سه عدى كوڤى ئه بى وه قاس) به شويندا ده گه راو تا بيدوزيته وه و بيكوژيټ، به لام (حاته ب) پيش ئه وه بى بگاته بنارى شاخه كه گرتى و سهرى له لاشه كى جوداكرده وه و شمشيرو ئه سپه سپه كه كى هينا يه وه.

(سه هلى كوڤى حونه يف) كه په يمانى هه تا مردنى به پڼغه مبهردا بو، تا مردن تيرى هاويشت و تا ئه و كاته كى تيريك بهر مى كه وتوو و ريشى رهش و گوناي ئالى خويناوى بو و دم و لووتى له هه لمژين و دانه وه كى هه وا وه ستان و كه وه زهوى و عاره قه كى گهرم تيكه ل به توزى بيابان بو كه به بنى گويكانيدا ده هاته خواره وه و چاوانى برى بوويه ئاسمان.

(ئه بو عوبه يده كى كوڤى جهراح) پياوه فريشته بى باله كه كى مه دينه هه نو كه بالى گرتبو له گه ل ئه بوبه كرا له پيشبركيدا بو كه ئه ويش وهك ئه م وهك مينا له سهر پشت ئه سپى بالدار بن ده فرين، تا بگه نه سه روه كه يان. كه گه يشتن ئه ويان بينى كه شهر دهكات و تيرباران دهكرت و قولاپى زريپوشه كه كى چه قيوه ته ده موچاوى نورانى، ئه بوبه كر ويستى ده ريكات به لام هاوړيكه كى سويندا كه ئه و ئه م كاره بكات، ئيتر ئه باعوبه يده و نووكى شمشيره كه يى و دواتر به دداني نه وهك پڼغه مبهردا نازارى پيښگات ده ريه ينا و دانىكى (ئه باعوبه يده) ش كه وت.

ئيتر موسلمانان پيښگه وه و پڼغه مبه ريش له ناوه راستدا ئابلوقه كى كافرانان شكاند و له كاتيكدا پشتى په كتر بوون و په كتر يان له هه لمه تى دوژمن ئاگادار ده كرده وه و خويان ده دا يه بهر تيريك كه بو ئه وانى ديكه ده هات، (ئه بودوجانه) خو كى كرد بو به قه لغانى پڼغه مبهردا تيره كان كه به رهو ئه و ده هاتن ته قه ليان له پشتى ئه و ده دا.

قه لاکه يان به رهو بنارى شاخه كه بزواند و پاشان وهك كوڤه كى ههنگ به شاخه كه دا هه لزان، هه رچه ند ئه م سه ركه وتنه ش بى نازار نه بوو باجى خو سه نته رى مرؤف ئه نجامه كانى نه برابوونه وه وهك ئه وه كى كاتيك مرؤفك خوار دنىكى خراپ بخوات ئاوا ژه راوى بوو بوون، ده بوو پاك بينه وه باجى پاكبوونه وه ش ئاسان نه بوو، ئه وان پيوستيان به پيښگه يشتنى زياتر هه بوو بو ئه و تيښگه يشتنه ش ده بوو تالاولى زياتر بچيژن هه روهك چو ن توويك بى ئه وه كى بگات ده بيت به چه ند قوناعى مردن و تالاولى برينى خاكدا تپه ريت، ئه وانيش به رهو سه ركه وتن و رزگار بوون ده بوو تالاولى نازاره كانى برينى قوره يش ببن، هه ر به و نازاره شه وه توانيان به ناو ئه و هه موو موشرى كه هيرش

به‌رهدا که باو پاپیره مردووان و کوژراوه‌کانی قورده‌یشیان له ته‌کدا بوون و به نیازی له‌ناوبردنی موسلمانان هیریشیان دههینا و ریگیان بری.

یه‌کیک له‌وانه‌ی که هه‌موو توانا‌کانی بته‌کانی لات و عزا و هوبه‌لی له ده‌نگیدا هه‌لساندبوویه و هه‌موو داواکانی کوژراوه‌کانی قورده‌یشی له سینگیدا بوو (عوسمانی کورپی عوبه‌یدولای کورپی موغیره) بوو، هات به‌رهو رووی پیغه‌مبهر و ده‌مامه داپۆشه‌ره‌که‌ی رووی لادا و وتی: خودا بمکوژیت ئە‌گەر بهیلم رزگارت بیت.

پیغه‌مبهر بو‌ی هه‌ستایه‌وه و که‌وته ناو چالی‌که‌وه که (ئه‌بو عامیری فاسیق) به نهینی هه‌لی‌که‌ند بوو، (حاریسی کورپی زومه) یه‌کیک له عاشیقانی پیغه‌مبهر بوو بو‌ی ده‌رپه‌ری و شمشیریکیدا له قاچی ئە‌سه‌په‌که‌یی و ئە‌سه‌په‌که‌وت و سنی جار تلیدا و به‌رهو ته‌ختاییه‌که‌ روشت و پاشان له ناو خۆله‌که‌ی ته‌ختاییه‌که‌دا گه‌وزایه‌وه و خۆیدا به‌سه‌ر عوسماندا هه‌ر به‌رهو خوار تلده‌بوونه‌وه و بوونه‌یه‌ک و جاریک ئە‌م سه‌ر ده‌که‌وت جاریک ئە‌ویان.

دو‌جار حاریسی شمشیره‌که‌ی له گردنی عوسمان گیراند و گه‌رووی بریه‌وه و لرخه‌ لرخ چاوه‌کانی خولانه‌وه و ئە‌ویش شمشیره‌که‌ی هه‌لگرت و بو‌لای پیغه‌مبهر گه‌رپه‌یه‌وه. هه‌ر له‌و کاتی گه‌رانه‌وه‌دا سواریکی قورده‌یش له دووره‌وه وه‌ک هه‌وریک ره‌ش ده‌رکه‌وت و هه‌وره‌ بروسه‌کی شمشیریکیدا له بالی حاریسدا و برینداری کرد و موسلمانه‌کان هه‌لیانگرت و له‌ته‌ک خۆیان بردیان، (ئه‌بو دوجانه‌)ش هه‌لگه‌رپه‌یه‌ و نه‌یه‌تلا کابرای سواری ره‌شپۆش تپه‌رپیت و به‌خۆی و په‌رۆ سووره‌که‌ی ناوچاوپه‌وه بو‌ی هه‌لدا و چووه‌ ئاسمان و گه‌یشه‌ته‌ ئاستی ئە‌سه‌پ سواره‌که‌ و شمشیریکیدا له گه‌ردنیدا و سه‌ری په‌راند.

ئای چه‌ند ماندوو شه‌که‌ت بوون کاتیک به‌ لاپاله‌که‌دا سه‌رده‌که‌وتن و پیغه‌مبهر له لاکردنه‌وه‌یدا بریسه‌که‌ی چاوی که‌وته سه‌ر کابرایه‌ک که به‌رهو رووی ده‌هات، ئە‌وی ناسیه‌وه یه‌کیک له سه‌رتاشراوه‌کانی ئە‌نجوه‌نی قورده‌یش (ئوبه‌ی کورپی خه‌له‌ف) بوو که شمشیره‌که‌ی ده‌ستی وه‌ک سه‌ما بکات به‌ ده‌ستی‌وه ده‌سوهرانه‌وه هه‌ره‌شه‌ی ده‌کرد وه‌ک دوانی پیش خۆی که کوژران ده‌یگوت: کوا موحه‌مه‌د، خودا بمکوژیت ئە‌گەر نه‌یکوژم، پیغه‌مبهر هیۆر و ئارام فه‌رمووی: وازی لینه‌ینن.

نه‌یانزانی مه‌به‌ستی چیه‌ تا ئە‌و کاته‌ی رمیکی له (حاریسی کورپی زومه) به‌ خرابی وه‌رگرت و به‌ هیژیکیدا تووندی وا هه‌لیدا که هیژی خودا نه‌بوو هیژی به‌شه‌ر بوو به‌لام هیژیکیدا هینده‌ خیرا و به‌هیژ بوو موچرکه‌ی به‌ له‌شدا ده‌هینا و له‌ نیوان کلاوه‌که‌یی و زریپۆشه‌کانیدا کونیکیدا دۆزیه‌وه و خۆگه‌یاندی گه‌ردنی کابرا و له‌ سه‌ر ئە‌سه‌په‌که‌ی هه‌لیداوه‌وه و له‌ سه‌ر تاشه‌ به‌رده‌کان هاته‌ خواره‌ و له‌ سه‌ر لمی مه‌یدانی شه‌ر

گه‌وزا و ده‌بۆراند: وه‌للا موحه‌مه‌د كوشتمی. كاتی خۆی له مه‌ككه پێی وتبووم. من ده‌تكۆژم ئەوا كوشتمی. پێان وت: هیچ نیه هه‌بیه‌تی ئەوه زهنده‌قی بردوویت. ئەو ده‌گریا و ده‌یوت: نا... نا... سویند به‌ خودا ئەگه‌ر تفیکیشی بۆ هه‌لدا‌بام هه‌ر ده‌یکوشتم.

كافران هه‌لیان گرت و له‌ گه‌رانه‌وه‌یاندا له‌ ناوچه‌ی سیرف مرد له‌ كاتی‌كدا ده‌یوت: سویند بیت ئەو ئازاره‌ی به‌ منه‌وه‌یه ئەگه‌ر به‌ هه‌موو خه‌لكی (زی المجازه‌وه) بووایه ئەوا هه‌موویان ده‌مردن.

خالی‌د زانی سه‌ركردایه‌تیه‌كه‌ی ئەم له‌ ئانی قه‌یران و كتوپریدا له‌ چاو ئەوه‌ی موحه‌مه‌د كردی به‌و حاله‌ی به‌ سه‌ریان هاتبوو به‌و ژماره‌ كه‌مه‌ی هه‌یان بوو هیچ نه‌بوو، ئەو توانی بووی هاو‌پێكانی له‌و مه‌رگه‌ وه‌ك ده‌ریا هێرشی بۆ كه‌شته‌ی تێكشكاوی ناو هه‌ناوی خۆی رزگار بكات.

هه‌نووكه‌ ده‌بیینی وه‌ك كۆمه‌لیك له‌ كه‌له‌ كینوی به‌ شاخه‌كه‌دا سه‌رده‌كه‌وتن و ئەمان هه‌چیان پێ نه‌ده‌كرا و شاخه‌كه‌ له‌ جوله‌ی به‌ نه‌زم وه‌ك گۆلی سپی چنراو له‌ سه‌ر فه‌رشیکێ ته‌خت ره‌ش نه‌خشیان ده‌به‌ست و له‌ خواره‌وه‌ ئەوان بۆیان ده‌روانین و نه‌ده‌زانرا كێ كینیه، ته‌نها عومه‌ر نه‌بیت به‌ بالای به‌رزی خۆی له‌ قورده‌شیه‌كان و له‌ هه‌ر شوینێك تارمایی ده‌ركه‌وتایه‌ ده‌ناسرایه‌وه، هه‌نووكه‌ كه‌ سێبه‌ره‌كانی كه‌ به‌ سه‌ر تاشه‌كانه‌وه‌ ده‌رده‌كه‌وت له‌ خواره‌وه‌ به‌ ریتمی كه‌له‌كینوی ده‌بزا. له‌ ناو سارا‌ییدا بوونایه، بازنه‌ یاخود سی گۆشه‌یه‌کیان له‌ خۆیان ساز ده‌دا و موحه‌مه‌دیان له‌ ناوه‌راستی داده‌نا بۆ ئەوه‌ی كه‌س ده‌ستی پێنه‌گات، به‌لام ئیستا كه‌ به‌ شاخه‌كه‌دا پ‌ژا بوون وه‌ك ئەوه‌ وا بوو وه‌ك بالنده‌یه‌ك له‌ سه‌ره‌وه‌ سه‌یری بازنه‌كه‌ بكات و كه‌س له‌ نیوان نیگای بالنده‌كه‌ و دروستكه‌رانی بازنه‌كه‌ و چاوانی بالنده‌كه‌دا نه‌بیت.

هه‌نووكه‌ چاوی ئەمان له‌ خواره‌وه‌ سه‌یریان ده‌كرد چاویان وه‌ك چاوی بالنده‌كه‌ بوو به‌لام له‌ خواره‌وه‌ نه‌وه‌ك له‌ سه‌ره‌وه‌ له‌ بازنه‌كه‌یان ده‌روانی به‌لام كه‌سیان بۆ جودا نه‌ده‌كرایه‌وه.

خالی‌د دلنیا بوو یه‌كێك له‌وانه‌ی كه‌ سه‌رده‌كه‌وت موحه‌مه‌د بوو به‌لام نه‌یده‌زانی كامیانه و هه‌رچه‌نده‌ هه‌شتا (ئین قومه‌) هه‌زار سویندی به‌ لات و عوزا و هوبه‌لی میننه‌ ده‌خوارد كه‌ ئەو موحه‌مه‌دی كوشتووه. به‌لام موحه‌مه‌د نه‌كوژرا بوو، ئیستا كه‌ به‌ شاخه‌كه‌دا سه‌رده‌كه‌وت نه‌ رقی لیوو و نه‌ خۆشیشی ده‌ویست، بگه‌ر ریزی له‌و توانا سه‌ربازیه‌ی سو‌رما بوو. ئەو به‌و شاخه‌دا ده‌یویست هاو‌پێكانی له‌ جیهانی مردووان رزگار بكات، ئەو كوشتارگایه‌ی له‌ خواره‌وه‌ بۆ یارانی ساز درابوو، ئەو ده‌گه‌رایه‌وه

شار و جاريكى ديكهش ئاماده دەبوويهوه بۇ شەپكردن لەتەك ئەوانەدا كە ھاتبون موھەمەد لە ناو بەرن و موسلمانان تەفروتونا بكەن.

پيغەمبەر كە لە شاخەكەدا سەردەكەوت سەپريكى دواوھى خوار شاخەكەى كرد بينى سوارەكانى قورەيش بۇيان سەر دەكەوتن ئەو خالیدی بينى بۇ پيشەوه پشت بەستوو بە ئازايەتى لاوى خۆى پيش ئەوان دى كەوت بوو. ئەبوسوفيانيش كە پيرى خۆى لەبیر كرد بوو و تەقەلاى دەرچوونى لە تەك (خالید)دا بوو.

ئەو زۆر شەكەت و خويناوى بوو ئاخىر ئەو ھەموو سوپايە بۇ ئەو ھاتبون، نيازبان كوشتنى ئەو بوو بەو حالەوھش نە ئەرز ھاورپكانى و نە ئاسمانيش فریشتە لە دەستى ئەو دل بەردانە رزگاربان كردبوو ئەوانەى نەوھك بە زیندوویی لىی نەدەگەرآن بگرە ئەگەر بۇيان بكرابايە بە بریندارى و نيوەمردوویی دەموچاویان دەشتواند، بە مردوویی جەرگ و دلایان دەردهیتا، خودايە ئەمانە نمونەى چ جورە شەيتانىكن، كە ئيبليسيش لە دزیوى كارەكانیان سەرى دەسورمیت.

لە سەرکەوتنیدا گەيشتە بەردەم بەردیكى گەورە ویستی دەستی پئوھبگریت و سەر بکەویت بەلام نەیتوانى ئەوسا زانى جەستە ھەرچەندە بەھیز و سەرحال بیت ناتوانریت بە تەواوھتى پشتى پنبەستريت، پيرى وەك تۆزى ئەمرۆ دەنیشتە سەرى، بەلكو ئەو ھەر وەك مردن كە بەرەو پيرى بچیت پيرى لە ھەناوى خۇیدا ھەلگرتووه لە ناوھە دیتەدەرى. پيرى و مەرگ لە كیپرکيدان کامیان زووتر بگات ئەگەرچى پيرى بۇ ھەر كەسیكىش پيش بکەویت و ئەوا لە کوتايیدا لە بەردەمى ئازايى و زالبوونى مەرگدا چۆك دادەدات. مردن ھەموو زەمەن و ئازايەتیک دەبریت. مەرگ شمشیریکە بە ھەواوھ دەستاوھ و لەپرێكدا دەدات لە مرۆف و ھەپروون بە ھەپروونى دەكات، ھەر وەك ئەو شیرەى ئەمرۆ لە ھەمزەى داو كى باوھرى دەکرد ھەمزەى سەردەستەى پالەوانان ئیستا سەردەستەى شەھیدان بیت.

سەپرى جەستەى خويناوى خۆى و لە مەرگ قوتاربووى بەردەم ئەو ھەموو شیر و تیرەى خۆى كرد، جاريكى تر دەستى بە بەردەكەوھ گرت تا سەر بکەویت، بەلام شەكەت و وەرس بوو ئەوان پيش ئازارى جەستەى رۇحيان بریندار كردبوو. ئەو دەيزانى ئەوان لە مەيدانى شەردان و دوو لایەن بۇ كوشتنى يەكدى رووبەروو دەبنەوھ، بەلام ئەوھى جیى سەرسورمانى بوو ئەو ھەموو خراپيەى قورەيش بوو چۆن كاتیک ترسابوون ھەلھاتبوون و چۆنیش كاتیک ئازاد بووبونەوھ و گەرآبوونەوھ ئەو ھەموو شەر و خراپەیان لە دلای خۇياندا ھەلگرتیوو، بينى بووى چیان كرد بوو و پيشیان كرابا ديلیان دەکرد.

به راستی کاری پیغهمبران گرانترین کار بوو، که رووبه‌پروو بووونه‌وهی مروځیکی خرابی وا بوو. خودایه شوکر ئه‌گهر همموو ئه‌وهی به‌سهریدا دهات ره‌زای خودای له سهر بوو، ئه‌وا ئهم هممووی به کامی دل کری بوو.

ئوهی پاله‌وان که ههنووکه ته‌له‌هی یه‌ک ده‌ست بوو، ده‌سته‌که‌ی دی نیوهی خویناوی بوو و به په‌رویه‌ک تا به‌ری خوین لی روشتنی پین بگریته به‌ستراو ئه‌وه‌ش به که‌لکی به‌کاره‌یتان دهات له مه‌یدانی شهر به‌جیما بوو، به‌لام هیتستا به‌هیز و لاو بوو زانی پیغهمبر ناتوانیت سهر بکه‌ویت و نیشته بن بالی ئه‌وسا پیکه‌وه بینیان که چه‌کداره‌کان ده‌یانه‌ویت به شاخه‌که‌دا سهر بکه‌ون، گوئیان لی بوو که پیغهمبر ده‌یفرموو: خودایه نه‌هیلیت سهر شاخه‌که‌مان لی بگرن پاشان بینی که عومه‌ر و عه‌لی و سه‌عدی کوری موعاز بویان روشتن و ناچاریان کردن که بکشینه‌وه.

ته‌له‌ نیشته بن بالی پیغهمبر و به‌سهر به‌رده‌که‌دا سهری خست، ئه‌مجار بینیان چوار که‌س به شوینیا‌نه‌وه‌ن، پیغهمبر هینده خوینی لی روپی بوو ده‌موچاوی زهره‌د بوو بوو لیوه شینه‌کانی هه‌لبری و وتی به سه‌عد دووریان بخه‌ره‌وه، سه‌عدیش له دلی خویدا ده‌یوت ئاخ‌ر به چی دووریان بخه‌مه‌وه که ئه‌و ته‌نیا یه‌ک تیری بی نووکی پین مابوو. گرتیه یه‌کیکیان و به پشتدا که‌وت و به‌ره‌و خوار تل بوویه‌وه تا له‌سهر به‌ردیک وه‌ستایه‌وه و پیغهمبر تیریکی پین بوو ئه‌ویشی دایه و تیره به له‌رزینه‌وه به هه‌وادا روشت و وه‌ک مروځ بیت و له ناو ئاوی قولدا مه‌له بکات وه‌ک مارماسی دای به لاملی کابرا‌دا و ئه‌ویش له جیی خوی ئه‌ژنوی دانا و پاشان که‌وت و سه‌عدیش بی تیر مابوو یه‌وه.

به پرتاویک خوی گه‌یاندنه ئه‌وه‌یان که تیرماری پيشوو گه‌ستبووی و ههنووکه هاوړیکانی لینی دوور که‌وتبوونه‌وه، تیره بی نووکه‌که‌ی لی کرده‌وه و ته‌قاندیه یه‌کیکی تریان و ئه‌ویش به‌ده‌مدا که‌وت و به شاخه‌که‌دا هه‌ل‌زنا، ئیستا که مابوو یه‌کیکیان که له ترساندا هه‌ل‌دهات و له به‌ره‌و خوار بوونه‌وه‌دا قاچه‌کانی پین جه‌سته‌ی به پشتدا خواربووی ده‌که‌وتن و سه‌عد تیره‌که‌ی خوی ده‌ره‌نیا‌یه‌وه و ئه‌ویش به شاخه‌که‌وه گلاند و دواتر چوو تیره بی نووکه‌که‌شی هه‌ل‌گرتوه و سه‌یریکی کرد و خستیه تیردانه‌که‌یی و وتی تیریکی پیروزه.

ئیستا موحه‌مه‌د گه‌یشتبووه سهر شاخه‌که‌ و ئه‌وانیش ده‌یانزانی که موحه‌مه‌د له خوراکی ئه‌وان نیه، شمشیریان به‌و نه‌گه‌یشت ئیتر ده‌ستیان به شه‌ره‌ زمان کرد له‌ته‌کید، پاله‌وانی ئهم جوړه‌ش له شهر ئه‌بوسوفیان بوو له پيشاندا به قاقا تایبه‌ته‌که‌ی پیکه‌نی و ئه‌وجا وتی:

ئایا موحه‌مه‌دتان له ناودایه‌؟

موحه مه د ئه م شه ره شی له وان باشتر ده زانی و نه بهیلا وه لامی بده نه وه که بیده نگه
له و حاله دا باشترین وه لام بوو.

پاشان وتی کور په که ی (ئه با قوحافه) تان له ناودایه و تاسه ی وه لامی بوو جاریکی
دیش و به لام نه بوو.

پاشان وتی: ئه ی عومه ری کوری خه تاب ماوه.

پیغه مبه ر نه یده هیشت که س وه لام بداته وه، پاشان ئه بوسوفیان شه ره که ی گه یانده
ئاستیکی بانتر و وتی: که واته هه موو ئه وانمان له ناو برد.

پاشان عومه ر موباره زه که ی به شیوه یه کی دیکه گورا: (دوژمنی خودا) به جوړیک
ئهمه ی وت: هاوه له کانی ئه بوسوفیان پیکه نین، پاشان ته واوی کرد و وتی: (هه موو
ئه وانیه ناوت بردن هه موویان زیندوون، خودا هیشتوونی بو داخی دللی تو).
ئه مجاره ش یارانی ئه بوسوفیان شه رمی سه رکرده که ی خو یان نه کرد و هیئنده پیکه نین
هه موو بیستیان که مترین پیکه نین ئه و دانانه بوون که دهرکه وتیوون چاوه کانی سه ریان
بو ئه بوسوفیانان دهر وانی.

ئه بوسوفیان ویستی توله بسینیته وه ویستی ده سه لات و گوره یی قوره یش پیشان
بدات، به لام نه یزانی شتیکی باس بکریت که شایسته ی خیله گوره کان نه بوو، لیوه کانی
ترازان: لاشه کانی ئیوه یان شیواند، من فه رمانم پی نه داون و پیتشم ناخوش نه بوو.
عومه ر وه لامی نه دایه وه چونکه له نیوان ئه مان و ئه واندا مه سافه یه کی گوره
هه بوو.

ئه بوسوفیان وتی: به رزی بو (هوبه ل)

پیغه مبه ر فه رمووی بلین، خودا مه زنتر و بلندتره.

پاشان وه ک حسیتی ژماره بکات له خودا کانشدا وتی: ئیمه عوزامان هه یه و ئیوه
نیتانه؟

پیغه مبه ر وتی: ئایا وه لامی ناده نه وه؟ وتیان: چی بلین وتی: بلین، خودا خاوه نمانه
و ئیوه خاوه نتان نیه.

وتی: هاها له ناز و نیعمه تداین و دلمان زور خوشه، ئه م روژه به روژه که ی به در،
شه ریش سه ر به سه ره.

عومه ریش ده یوت: هیچ وه ک یه ک نین، کوژراوه کانی ئیمه له به هه شتدان و
کوژراوه کانی ئیوه ش له دوژه خ.

ئه وجا ئه بوسوفیان له م شه ره دا که دورا بوو وتی: ئه ری عومه ر گویم لی ده گری.

پیغه مبه ر فه رمووی برو بزانه چی ده لیت؟

دهستی خستووېه سهر سېنگې وهك سویند بخوات وتی: سویندت ددهم به خودا،
ئهری موحه مدهمان كوشتووه؟

عومه وتی، سویند به خودا ئیستا پیغه مبهری خودا گوپی له قسهكانته. ههر ئه و
موحه مده چ گړیكي له هه ناوی ئه م و یارانیدا هه لکرد بوو. ئه بوسوفیان له ناوخویدا
دهیوته وه ئه گهر ئه وهی به موحه مده كرا تووشی هه ركه سی تر بوايه تيكده چوو، ئه وهی
هه نووكه ش ماوه ئه وه مانای وایه هینشتا ئه ركي ئه و له م دیو مردندا جیبه جی نه كراوه.
دهیوت: (سویند بیټ به تو باوه رم هه یه و به ئیبن قومئهم نیه) ئه و هه سستی
ئا شنایه تی له گه ل دوستانی له دستدا بوو.

ئو به روحي یارانی موحه مده ئاشنا بوو، هه موو ئه وه بوو كه ئه وان به سهری
یه كدیدا خوارده بوونه وه په یوه ندی ئه وان په یوه ندیه كي دوولایه نه په یوه ندی ئه م و
یارانی ههر كه س به خو و یهك لایه نه بوو. ئه مهش ههر ئه و شته بوو به زمانی
ره وان بیژیانیه عه رب نه ده توانا بوتريت، كه ئه و له ودها دهستی بالای هه بوو. ههر
بویه خه ريك بوو سهر زه نشتی خو ی ده كرد كه بوچی روحي له وئ ئاماده نه بوو له
پرسیاره به زار نه و تراوه كانی موحه مده نه گه یشتبوو.

ئه بوسوفیان دهیویست به لام وای ده زانی كه ناتوانیت یه كيك له وان بیټ. چی ریگر
بوو له وهی شوین موحه مده بكه ویت كه ته نها سه رمایه و ده سلات بوو هه موو
ئه وهی ئه و به هی خو ی ده زانی: یه كه میان خه لكیش كه م و زیاد وه كو ئه و یان هه بوو
به لام ئه وهی دوه میان كه دهیویست ته نها هی ئه و بیټ، ئه و گه ودهی قورپه ش و
عه رب بیټ، ئیستا ههر دوو كیان له به رده م ئه م خو شه ویستی و گیانفیداییه ی موحه مده
و یارانی كه به چاوی خو ی ده بیبن رهنگی خو یان له ده ست ددها، هېچ شتیک نه ما بوو
دهستی پیوه بگريت.

ئه بوسوفیان ره شوه ی ولاخه كه ی تووند كرده وه وهرسورا و هه ندیک روشت و
پاشان وه ستا و رووی وهرگپرا و بانگی شاخه كه ی كرد و وتی: واده مان سالی داهاتوو
ده بېن له به دردا. پیغه مبه ریش له شاخه كه وه به سهر زمانی یه كيك له هاوه له كانیه وه
دهیوت: باشه باشه ئه وه له نیوان ئیمه و ئیوه دا واده یه.

پیغه مبه ر، عه لی به شویندا نارده خواره وه و وتی: برو بزانه ئه گهر سواری
و شتره كانیان بوون ئه وه مانای وایه بو مه ككه ده گه ریڼه وه، خو ئه گهر به
ئه سپه كانیان روشتن ئه وه مانای وایه بو مه دینه دهر وون و بو تالان و برو دهر وون و
به جه سته و دهموچاوی خویناویه وه هه لسابوویه سه ریڼ و دهیوت سویند به خودا
ئه گهر بو مه دینه برون به شویناندا دهر ووم و شه ریان له گه ل ده كه م. عه لی هینده چووه
خواره وه تا دیتی كه ئه وان نیشته سهر گوپاله ی حوشره كان و حوشره كانیس له

پیشانی پاشکویان هه‌لبیری و دواتر سینگیان به‌رزکرده‌وه که ئه‌مه‌ش جیاوازی هه‌لسانه‌وه‌ی حوشره‌ له هه‌موو مه‌خلوقانی به‌ پیوه وه‌ستاو و دواتر ده‌ستیکیان به‌ ده‌سکی که‌ژاوه‌ی بان حوشره‌که و ده‌سته‌که‌ی تریشیان به‌ ره‌شوه‌کانه‌وه گرت و به‌ره‌و بیابان تینان چه‌قاند.

عه‌لیش هه‌ر له دووره‌وه ده‌سته توکنه‌کانی که گونجاو له‌ته‌ک ده‌موچاوی فراوان و چه‌سته‌ی پان و بالایی مامناوه‌ندیدا گونجاو بوون وه‌ک ره‌وتی حوشره‌ لی‌کرد، ئه‌مه‌ش مانای ئه‌وه بوو به‌ره‌و مه‌که‌که ده‌بزوین و له‌بیریان چوو وه‌ک حوشره‌ ئارامگر بن تا بزنان چی دیان پی ده‌کریت.

هیشتا عه‌لی بۆ سه‌ر شاخه‌که له ژماره‌ی سه‌د و ده‌ نه‌فه‌ری چه‌نازه‌ی هه‌ردوو لا پشتی هه‌لنه‌کرد بوو له شیوه‌که، پیاویک به‌ ره‌نگی زه‌ردی مردووان و نیوه رۆ‌چی زیندووانه‌وه ده‌رکه‌وت، وا ده‌زانرا له مردووانه‌وه زیندوو بۆته‌وه، به‌لام وا نه‌بوو بۆی نه‌کرا بوو خۆی بگه‌یه‌نه‌ته موچه‌مه‌د و یارانی ئه‌و له‌وانه بوو له شیوه‌که خۆی شارده‌ بووه‌وه.

کابرایه‌کی قور‌ه‌یشی بینی له‌و بیابانه‌دا که بۆنی گه‌نیوی گوشت و خه‌ستی خوینی ر‌ژاوی به‌ر خۆر و سه‌ر لم، تووره‌که‌یه‌کی به‌ ده‌سته‌وه‌یه و وه‌ک سه‌رووی سه‌ری موس‌لمانه‌کان لیده‌کاته‌وه و ده‌یخاته ناو تووره‌که‌که‌وه.

ئه‌م هه‌ر له‌وئ وه‌ستا بوو ده‌مامکداریکی بینی وه‌ک ئه‌وه‌ی له ناو سوپای گه‌وره‌ی فارس راهینانی پی‌کرا بی‌ت یاخود یه‌کیک بی‌ت له سه‌ربازه قه‌ت نه‌به‌زیوه‌کانی رۆم، یاخود شاگردی یه‌کیک له باریزه‌کانی عه‌ره‌ب بی‌ت که هه‌موو هونه‌ری شه‌ر بزانی‌ت هات و به‌ ده‌وری کابرای قور‌ه‌یشیدا به‌ نوکی پی‌کانی سوپایه‌وه و نه‌یه‌یلا ده‌ست بکاته‌وه و شمشیره‌که‌ی پی‌غه‌مبه‌ری له سه‌ریدا و تا نیوان هه‌ردوو قاچی بردی و دوو له‌تی کرد و پاسان رووی کرده کابرای نیوه مردوو که ئیستا خه‌ریکبوو به‌ ته‌واوه‌تی ده‌مرد وتی: که‌عب چۆنی من ئه‌بودو‌جانم. کافرانی بی‌دین پشتیان هه‌ل‌کرد و شاخیک له ته‌پوتوزیان دروستکرد و له‌ته‌ک خویان بردیان که به‌رده‌وام له‌به‌ر چاوانیان بچووک و بچوو‌کتر ده‌بوویه‌وه هه‌تا ئه‌و شاخه‌ گه‌وره‌یه ون بوو. موس‌لمانه‌کانیش زانیان چیان به‌سه‌ره‌اتوه.

له هه‌موو موس‌لمانان به‌رکه‌وته‌تر به‌ شه‌هیده‌کانیشه‌وه پی‌غه‌مبه‌ر خۆی بوو، ئاخ‌ر قور‌ه‌یشیان ئه‌گه‌ر له سه‌ره‌تاوه بۆ تو‌له و کوشتنی پی‌غه‌مبه‌ر و یارانی هات بوون، ئه‌وان که له سه‌ره‌تاوه تینی شه‌ریان نه‌بوو و هه‌ل‌ده‌هاتن، وا له کۆتاییدا تینی به‌زه‌یی و لیبورده‌بیان نه‌بوو هه‌ر هه‌موویان بۆ ئه‌م هاتبوون که بی‌کوژن.

موسلمانان کانیش شهریان نه ده کرد به لکو به رگریان له و ده کرد، ئیتر ئه و قبیله ی هه مووان بوو ئه وان بۆ کوشتن و ئه مانیش بۆ به رگری لیکردنی. لیوه کانی په ری بوون ههستی ده کرد تینوو یه تی، زاواکه ی چوو ئاوی بۆن ناخوشی ماوه ی نیوان بۆشایی به ردی بۆ هینا که بۆنی هیلکه ی کولای لیوه ده هات و بریده بهر ده می و هه ر چه ندی کرد نه ی توانی بیخواته وه بۆیه ته نها ده موچاوی خویناوی خۆی پین ئاودا و لامل و بنا گوئی پین خوسانده وه تا تۆزی به قور بووی بیابانی لیکاته وه.

کچه که ی و ژنه که ی و ئه و ژنانه ی که برینیان پینچابوو و ئاویان به بریندارانی تینوو به ناو ئه و گورگانه ی ریسای شهریان نه بوو ته نها بین ریسایی نه بیته، هاتبوون و چووبوون، به قهت پیاوان به رگریان له پینغه مبه ر کرد بوو.

یه کیکی له وان پیره ژنیک بوو که ناوی (ئوم ئه یمه ن) بوو هه موو گیانی بریندار و پیاویک (حه بان ی کوری عه وف) تیریکی لیدا بوو و پاشان به مردوویی جله کانی هه لته لیشاند بوو و گیانی به ده رخست بوو، پینغه مبه ر ئه مه ی زۆر پیناخۆش بوو و نزای له کابرا کردبوو، هه ر بۆیه کابرا که به شانازیه وه له مه یدانی شه ردا ده هات و ده چوو (سه عدی کوری ئه بی وه قاس) تیری لیدا و به جۆریک که وت جله کانی دامالرا و گیانی ده رکه وت و پینغه مبه ریش فه رمووی خودا حه قی (ئوم ئه یمه ن) ی سه ند.

کچه که ی (فاتیمه) که به کونه یه که وه له و ناوه ده گه را ئیستا ئه ویش بۆ شاخه که سه رکه وت بوو و برینه کان ده موچاوی باوکی پاک ده کرده وه و به لام خوینه که ی نه ده وه ستایه وه بۆیه پارچه حه سیری له په لی خورما دروستکراوی ده سووتاند و ده یخسته سه ر برینه که ی ئه و خۆی به قوربانی برینه کانی جه سته ی ده کرد و فره شته کانیش قوربان برینه کانی گیانی بوون که هه م دۆستان له ژیر په رده ی غه فله ت و هه میش دوژمنانیش که دلایان هاتبوو برینداریان کردبوو.

(موحه مه دی کوری موسلیمه) ش به پرتاو له میزگه کانی نزیک مه دینه وه ئاوی شیرینی هینا و تینوو یه تی پینغه مبه ر شکا.

- سلاو له پیغهمبهری خودا دهکهم و عهرزی بکه ههست به بۆنی بههشت دهکهم. وهک ئهوه بوو بلیت بۆنیک دیته ناومهوه لهدهماخم ددا له عیشقستانهوه دیت. پاشان پیغهمبهر و یارانی بۆ مهیدانهکه داگهراڻ ئهوه شوینیهی شوینی له ئاسمانهوه بۆ زمین هاتن نهبوو، بهلکو شوینی گهراڻهوه بوو بۆ ئاسمان، پیکهوه به شوین بریندار و شههیدهکاندا گهراڻ، جهستهی شیواوی یارانی خۆی بینی که ئهه خامۆش و ئهوه خامۆش، به گوتهی شاعیرهکه ئهوی باخی فهنا بوو، پیغهمبهر بۆ ئهوان لهه تۆبهی عاشیقیهدا زۆر گریا.

ژنان له مهدینهوه هاتیبون ههر کهس به شوین مردووانیادا ماخۆلانیان بوو که زۆربهیان لهو شارهوه بوون، ههندیک له شههیده کوچهرهکان کهسیان له سهر نهبوو و زۆر بۆیان گریا و تا چووه سهر لاشهه گهروو و ناوسکی دهرهینراوی همزه و به کول گریا و که نه پیشتر و نه دواتریش قهت ئهوهنده بۆ کهس نهگریا بوو، پاشان له سهر تهرمهکهی رووی کرده قبیله و فرمیسک بارانی کرد و فهرمووی بهلام همزه کهس بۆی ناگری. وهک بیژی دهپوت کهسهکانی له مهککه بوون، تاکه خوشکهکهی سهفیه دایکی زوبهیر هات ویستی براکهی ببینیت، به کورهکهی وت: ری له دایکت بگره. وتی دهزانم بۆچی ریم لیدهگرن دهزانم لاشهه براکه میان شیواندوهه ئهوه له پیناو خوادایه و رازیم و چاوهروانی پاداستم له خودا.

ههندیک له یاران ویستیان مردووهکانیان بۆ مهدینه بگوازنهوه، پیغهمبهر پتی فهرموون ههر لهویدا بیان نیژن که تیایدا شههید بوون و دهیزانی لهه دیو ههزاران سال و مانگ و رۆژ تیدهپریت و ئهوه کاته شاخهکان نامین و دهریاکان گر دهگرن ئاسمان شهق دهبا و ههموو ئهستیرهکان رهش دادهگهرین و خۆر و مانگ به یهکدا دهمالن و ههر ئهوه دهمهه قیامهت ههلهستیت و ئهوان ههلهسنهوه و خۆیان دتهکینن و تهپوتوزی سهر جهستهیان لادهدن به جهستهی خۆیناوی خۆیانوه ههلهسنهوه که هیشتا خۆینهکهیان تهپه ههر لهه شوینهدا لهبنی خاکهوه سهر دهردینن.

(ئوسهیرهمی عهری کوری سابت) ئهوه شههیده بوو که ههر چند داوایان لیدهکرد که ئیمان بهینیت بهلام به کهلهیدا نهچوو، چی ئهوی بۆ ئهه مهیدانی شهپه هینا بوو ئیستا وا خهریک بوو گیانی ددا و لیبان پرسی چی توی هیناوه، وتی: خوشهویستی خودا و پیغهمبهرهکهی و گیانی له دهستدا، ئهوه ئهوه کهسه بوو که شههید بوو بی ئهوهی یهک نوێژ بکات.

بۆیه فهرمانیدا که: (نهشۆرین، ههر بهو شیوهیه پاش لابردنی تاقم و زنجیر بهسهکانیان به جلهکانیانهوه بیان نیژن).

دووان و سیانی دهخسته یهک گۆږهوه و پرسپاری دهکرد کامیان قورئانی زۆرتی له بهره ئهوهیانی پینشتر دهخسته گۆږهکهوه. حه مزه و خوشکه زاکه ی عه بدوللای کۆری جه حش به یهکه وه خرا نه یهک گۆږه وه و حه مزه عه با گوله ندره که ی کوورت بوو که دهیاندای به سه ریدا قاچی دهرده که وت و دهیاندای به قاچیدا سه ری دهرده که وت ئیتر قاچیان به گه لای رووه کی ئیزخری بیابان داپۆشی، کۆږه عه تریه که ی قۆږه ییش (موسعه بی هه ر دوو بال قرتاوی) ییش هه روا بوو.

ئه وجا ئه و هه موو سوپا بریندار و بیده ست و قاچه به دوو ریز وهستان و پیغه مبه ریش له هه موویان شه که ت تر که هه نووکه تاسه ی یارانی به جی هیشتوو برینه کانی له بیر بردبوویه وه، رووه و قبيله وهستان و پیغه مبه ر وه سف و سه نای خودای کرد و نزای ژیانی هه میشه ماوه ی پر له فه ر و نیعمه تی بۆ ئه وان کرد. ئه و دهیزانی ئه و مه رگ و خوینه ی ئه وان به شداریان بوو له پیغه مبه رایه تیه که ی ئه ودا که هیچ پیغه مبه ریک تاده گه یشته ئه و فه رشی بۆ دانه خرا بوو، خودا نه وه ک ته نها به هه له دهره که ی کانی ئه و به لکو به و قایل بوونه ی ئه وان به خۆیان له وان زویر بوو به لام له وان نه گه رابوو، وا دیار بوو لیتره خودا نهیده ویست میهری ئه و ته نها میهری دایکیک بیت که نه توانیت زه جری دووری مناله که ی له خۆی بکیشیت، به لکو زه جری مامۆستایه ک بیت که له پینا و پیغه یشتنی خویندکاره که ی ده بیت قه بولی ئازاره کانی دانه ده ست خۆی، خویندکاره که ی بکات.

ئه وان هه ش به سه دان که سی بریندار و شه که ت که به ده ست و قاچ و چاو و ددانه وه هاتبوون ئیستا زۆر به یان بی ئه و ئه ندامانه یان له وێ له دوا ی پیغه مبه ریانه وه وه ستا بوون و له دهره وه جه سه ته ماندوو وه ک نوینه ری مرۆف له به رده م خۆیاندای نه وه ک دوژمن بوون رووتیان دهرکه وت بوو. خودا له وان زویر بوو به لام له وان نه گه رابوو خودا له وان ره نجا بوو به لام هیشتا باوه ریان وابوو ئه وه ی ئه نجامیان دابوو مانایه کی هه بوو، له ره نجی پیغه مبه ریش له ده ست مرۆف ده گه یشتن که ئه م ره نجه ته نها به شیکی که می ئه و ره نجی موحه مه د بوو له م سه ر زه ویه به ده ست مرۆقه وه کیشابووی.

هه مووشیان له دلایندا ده یان درکاند و به زار نه یان ده وت که خودایه ئه گه ر ئه مه ویستی تۆیه ئه وای ئیمه به دل کویرانه، ئه وان بۆ که مه یئانه کانی مرۆف و کالبوونه کانی خۆیان و پیغه مبه ریش وه ک پیغه مبه رایه تیه که ی که ئه ویش له پینا و مرۆفدا بوو و ئه گه ر ئه وه ی ئه مرۆ نه بووایه پیغه مبه رایه تیه که ی شتیکی که م بوو، ده پارانه وه.

دواتر هه ر ئه و کۆمه له مرۆفه له رووکشدا دۆراو و ره نجکیش و له ناوه ودا ساز و ئه مجاره ش له ئه زموون دهرچوو، له و کاته دا که زه وی له ته شتی ئاسمانه وه که به

سەر سەریهوه گرتبوو خۆری به و دیودا دهکرد و خانمی شهویش خەریک بوو جلی رهشی دهچنی و گۆلی ئهستیرهی دهکرده پهراویزی.

پهغه مبه ره که یان پشیمان که وتبوو موسلمانان له ته که ئاژه لانی کینگه و میرگانی دهره وه و مه لانی شه و بۆ مه دینه که پهغه مبه ر ته نها له پشیمان ه وه نه بوو به لکو له دلشياندا بوو دهگه رانه وه زۆریک له و شتانه ی ئه مرۆ له وی روویاندا له و شیوه روویدا له پاش خۆیان به جیهنلا، که ئیمه ش ده بیته لیره قه له م به حه واوه راگرین و چونکه بۆی نانوسرین، زۆر شت هه ن که ده بیته باس نه کرین و به نهینی بمینه وه، ئه وانه هه یچ کام له و شتانه نه بوون که به شدار بووانی ئه و شه ره له هه ر دوولا دواتر گه یایانه وه، زۆر شتی گه وه روویدا ئه وان بیریان چوو بوو یاخود ئاگایان لی نه بوو.

ئه وهی ئه وان باسیان کرد ته نها هه ندیکی ئه و تیکه له بوونه ی خوین و گوشت و عاره ق و تۆز و بریسکه ی شیر و ویزه ی تیر و هاوار هاوار و قسه و جنیوی مرۆف بوو له مرۆف ئه وهی له بیریان چوو ئه وه بوو که له ناوه وهی مرۆف روویدا بوو، ئه وهی که دلایان ئاگای لی بوو و به لام زار نهیده توانی دهری بریت، یاخود گیانی گۆری بوون و بی ئه وهی بوونیان ئاگای لینیته.

ئه وهی که ئه گه ر له وه گه یشتبن که گه وره ترین وانه ی ئه وان بۆ هه زاران و ملیونانی دوای خۆیان ئه وه بوو که مرۆفی دیندار هه ر سه رکه وتن نیه به لکو دۆرانی شه هه ره و هکو ژیان، ئه وا گه وره ترین سه رکه وتووی ئه و شه ره بوون. ئه گه ر له م شه ره دا سه رکه توو بوایه ن ئه وا خه لکی دهر باره ی ئه وان زۆر تر بیریان ده کره وه نه وه ک خودا.

له لای گرده کانی شار ژنان و منالان هه ر ئه وانه ی له کاتی یه که م هاتنی پهغه مبه ردا به هه له له و سروده وه بۆ پشسوازی هاتبوون هاتنه پشسوازی، زۆریک له و ژنانه ی دوینی باوک و برا و میردانیان له ماله کانیان بوون، به لام ئه مشه و له مالی بی که یف چۆل و منالی بی حه وسه له و بیزه وق خالی له وان روژ ده که نه وه که تاریکی و بیدهنگی شه و و خه مباری دلی ئه وان ئه وه ده لین که دوینی شه و لیره بوون و هه نووکه له گه ل سوپای ماندوو و بریندار و شه که ت بوودا نه گه راونه ته وه، پهغه مبه ر سه لام له دلی غه مباریان ده کات و ئه وانیش به بینینی ئه و ته سه لایان بۆ دیت.

سوپا و پهغه مبه ری دل بریندار و ماندوو ئه م شه و زۆر شه که تن و هه موویان پیکه وه به دانیشته نانه وه نوێژ ده کن چونکه به پیوه خۆیان ناگرن و به یانیش که له تاو حه سره ت و ئازاری برینی جه سه ته و دل بی ئه وهی چاویان بچپته خه و به دهنگی جارده ره کانی پهغه مبه ر دهرده چنه دهره وه که به دهنگ پر له گه رووی ده یلیته و ده یلیته وه که پهغه مبه ری خودا دهرده چیت و هه ر ئه وانه ش له گه لی دهرده چن که دوینی له گه لی بوون.

دهچیت به شوین کافرانی براوهی دوینی شه نه‌بادا بیریان بیتوه که ئه‌وهی بوی هاتبوون هیچیان لئی دهست نه‌که‌وت که گوناھی گورهی پیغه‌به‌رکوزیان له دهست دابوو که دلّیان ئه‌وهی زور ویستبوو و نه موسلمانانیشیان پی قه‌تلوعام کرابوو و نه ژن و منالی تالانیشیان وهک دهستکه‌وتی شه بردوویه‌وه، شوینیان ده‌که‌وت و ری گه‌رانه‌وهی لیده‌گرتن. هه‌ندیک له‌وانه‌ی دوینی نه‌هاتبوون ویستیان له‌گه‌لی بین به‌لام موحه‌مه‌د ئه‌گه‌رچی خه‌لکی ده‌ویست ریگه‌ی نه‌دان له‌وانه (عه‌بدوللای کوری ئوبه‌ی) به چه‌ناکه‌ی دریز و ریشی سه‌ر چه‌ناکه‌یه‌وه که له‌تک ده‌رپینی وشه‌کانی ئه‌ویش له هه‌لبه‌ز و دابه‌زدا بوو.

هه‌ر له‌و کاته‌دا که موحه‌مه‌د و یارانی بو ناوچه‌ی (حه‌مراء الاسد) له قوولایی بیابان روشتبوون، له‌شکری قورهبیش بو مه‌که‌که ریگای ده‌بری و توزیان له پاش خویان به‌جی ده‌هیلا و سه‌یری یه‌کتریان ده‌کرد و پیده‌که‌نین و هه‌ر به سواری ده‌یانخواردوه و بیرری باوه‌شی گه‌رمی ژنیان ده‌کرد، سه‌ری قسه‌یان بو شوینانی دوور ده‌برد و هه‌ر له‌و کاته‌دا بیریان کرده‌وه که موحه‌مه‌دیان بو نه‌کوژرابوو و له رقاندا شیریان له یه‌کتر هه‌لکیشا و ویستیان بگه‌رینه‌وه به‌لام به‌نه‌ینی.

ئیت‌ر له (ره‌حاء) که هیشتا زور دوور نه‌که‌وتبوونه‌وه، بریاری گه‌رانه‌وه‌یان دا، ئه‌م جارهیان چونکه تاراده‌یه‌ک سه‌رکه‌وتن یان به مسوگه‌ر ده‌زانی به دیار یه‌کتره‌وه نه‌وه‌ستان و وشتره‌کانیان که وهک هه‌لسانه‌وه‌ی خانوویه‌کی روخواو به‌پیوه وه‌ستان و به‌سه‌ر خاکی بیابانه‌وه به‌ره‌و مه‌دینه‌وه گه‌رانه‌وه.

به‌لام یه‌کیک له سه‌رکرده‌کانی خوزاعه که خودا به کرداری خودایانه‌ی خوی ناردبووی له (حه‌مراء الاسد) پیغه‌مبه‌ری بینی بوو و موسلمان بوو یه‌کیک له قسه‌زانه‌کانی عه‌ره‌ب بوو. ئیستا که هاتبوو له‌ی بارگه‌ی ئه‌بوسوفیان که هیشتا ده‌واره گه‌وره‌که‌ی که وهک بالنده‌یه‌کی ره‌شی گه‌وره له ئانی نیشته‌ن‌ویدا له‌وی که‌وتبوو. هیشتا بالنده‌که خوی نه‌پنچابووویه‌وه و به‌ره‌و مه‌دینه‌وه به‌خیرایی بالنده‌یه‌ک که هیشتا نه‌فریوه و به سه‌ر خاکی بیاباندا ببزویت، (مه‌عبه‌د) خوی گه‌یانه‌وه ئه‌بوسوفیان و که ئه‌وسوفیان به‌و هه‌موو فه‌ساحه‌ته‌ی خویه‌وه له‌به‌رده‌م توانای باوه‌رپه‌ینی (مه‌عبه‌د) دا ملیدا، کاتیک پی‌وت: موحه‌مه‌د و هاوه‌له‌کانی به ژماره‌یه‌کی زوره‌وه که هه‌رگیز نه‌مدیوه بو‌تان هاتوون، داخ له دلن و، هه‌موو ئه‌وانه‌ش که روژی پیشتر له‌گه‌لی نه‌بوون ئه‌وانیشی له‌گه‌له.

ئه‌بوسوفیان به‌و حاله‌ی ئه‌وانی عه‌ره‌ب به هاو‌ریکانی خویان ده‌لین وتی: دایکت رۆله رۆت بو بکات مه‌عبه‌د ئه‌وه چی ده‌لینت.

مەعبەد وتى: لە پشتى ئەو گەردەوه سەيرى ولاخى پېشى ئوردووەكەيان بکە، كە لە راستیدا پېشى ئوردوو نەبوو بەلكو ھەمووى بوو:

ئەبوسوفیان دەيوت: ئىمە لە سەر ئەو بووين كە بچين لە ريشەوہ دەريان بەينين.

مەعبەد وتى: جا ئەوہيە كە خوت دەييينى جا كەيفى خوتە؟.

ھەر بۆيە بۇ مەككە تينان تەقاند و موخەمەديان بۇ بيابان جيھتلا.

شەو داھات و ئاسمان ئەو ھەموو چاوەى پتوہ بوو كە پتيان دەوتن ئەستيرە و ھەر دەيروانى و ھيچى نەدەوت، زەويش لە سەر زارى گورگ و چەقەلانەوہ دەدوا، پيغەمبەر ئەو شەوہ و شەويكى تر و شەويكى تريس لە بيابان بە جەستەى بريندار رۆحى پر ئازارەوہ لە تەك يارانى لە ناو ئوردوويەك كە لە شارىكى دەكرد تەنھا پياوى تيدا بژى، ئەوانيش پياوانىكى بيئەست و قاچ و چاو كە بريندار بوون و برينەكانيان ھەو و كيمي ليئەچۆرا مايەوہ و پاشان بۇ مەدينە گەرايەوہ.

موحه مەدی ئاشتیخواز و ههستانه‌وه‌ی تیره ونبوه‌کانی

ناو فراوانی بیابان دژ به موسلمانان

(ئەوه ئەو نەبوو جهسته‌یان بزماریژ ده‌کرد و خوین به داره‌که‌ی پشتیدا
بۆ زه‌وی جوگه‌له‌ی ده‌به‌ست، چونکه ئەو روشتبوو)

موحه‌مه‌د به‌هه‌شتی بوو، ژیا‌نی به‌هه‌شتیا‌نه‌ش ئە‌گەر مرۆف نه‌کاته فریشته، ئە‌وا لانی که‌م وا ده‌کات له‌گه‌ل فریشتاندا بژی، هه‌ینی وای لی‌هات ئە‌و‌ده‌م شاره‌کانی مرۆف ده‌بنه‌ شاری فریشته‌کان و مالی مرۆفه‌کان ده‌بنه‌ مالی فریشته و وای لی‌دیت که مرۆف له مال ده‌رده‌چیت به‌ هاوماله‌ فریشته‌که‌ی ده‌لیت ئە‌وا من روشتم ماله‌که‌م به‌لای تووه به‌جیده‌هیلیم و فریشته‌که‌ش وه‌لام ده‌داته‌وه و ده‌لیت بۆ کوئی ده‌پرویت؟ لیم دوور مه‌که‌ره‌وه، له‌گه‌لت دیم، من بی تو ئیداره‌ ناکه‌م. ئە‌وسا مرۆفیش ده‌لیت ده‌ی وهره پیکه‌وه ده‌روین ماله‌که‌مان ده‌ده‌ینه ده‌ست خودا. جا فریشته‌ باله‌کانی خۆی ده‌داته مرۆف و مرۆفیش جه‌سته‌ی خۆی ده‌داته فریشته و ده‌بنه‌وه یه‌ک که هه‌م مرۆف بالی ده‌بیت و هه‌میش فریشته‌ جه‌سته.

موحه‌مه‌د به‌هه‌شتی بوو زمانی ئە‌ویش زمانی فریشته و به‌هه‌شتیان، زمان فریشتانیش زمانی ئاشتییه. بۆیه زمانی موحه‌مه‌دیش زمانی ئاشتی بوو به‌لام به‌ داخه‌وه قورهبیش زمانیکی دیکه‌ی هه‌بوو که ئە‌ویش زمانی شه‌ر بوو، بی‌جگه‌ له‌و زمانه‌ هه‌یج زمانیکی دیکه‌ی نه‌ده‌زانی که ئە‌ویش زمانی شه‌یتان بوو. موحه‌مه‌دیش هه‌ر خۆی ئە‌وه‌ی وتوو که (وای له‌ قورهبیش و له‌ شه‌ره‌که‌ی).

هه‌نووکه‌ دوا‌ی سه‌رکه‌وتنی رووکه‌شی قورهبیش له‌ (ئو‌حود)دا زمانی شه‌ر بلاوتر بوو بوو، ئە‌وه‌نه‌ش فیری ئە‌و زمانه‌ بوون که دوو سالی پینشتر ئە‌و زمانه‌یان نه‌ده‌زانی،

یاخود ده‌باززانی و بیریان چوو بوویه‌وه، ئه‌وان تیره و خیله ده‌شته‌کیه‌کانی (خه‌تفان و هه‌وازن) له سه‌رووی مه‌دینه و عه‌شیره‌ت و خیله‌کانی ناوچه‌ی (دومه‌تولجه‌نده‌ل) له باکوور و باکووری رۆژه‌لات و تیره‌کانی به‌نی سه‌لیم له باشوور و باشووری رۆژه‌لات له ناوچه‌ی نه‌جد و جوله‌که‌کانی خه‌بیه‌ر له دوو سه‌د کیلۆمه‌تری باکووری مه‌دینه و تا بگاته‌وه مه‌ککه له چوارسه‌د کیلۆ مه‌تری خواره‌وه به کوورتی هه‌رچوارلای مه‌دینه ته‌نرابوو و چۆله‌وانی گه‌وره‌ی زه‌ویان به‌و فراوانیه‌ لی‌هینابوونه یه‌ک.

ئاسمانیان پێ نه‌گیرابوو، چونکه ئاسمان سه‌ر به به‌ره‌ی محمه‌د و فریشتان و له لایه‌ن ئه‌وانه‌وه مه‌سه‌خه‌ر بوو به‌لام زه‌ویان لێ ته‌نی بوون و نه‌یانده‌هیشته کاروانه‌کانی مه‌دینه له هه‌چ جێیه‌که‌وه بیابانی فراوان به بنی نه‌رم پێی حوشترا‌نی بپێویت، بووبوونه مه‌رگ و له هه‌موو لایه‌که‌وه خۆیان لێ مه‌لاس دابوون.

له بیابان ده‌یاندا به سه‌ر کاروانانی بچووک و وردی بازرگانانی مه‌دینه که له چاو کاروان قوره‌هیشیاندا هه‌روه‌ک قیاسی که‌شک و مه‌شک بوو، ته‌ماحی بچووک‌کی تالانی ئه‌و کالایانه هی ئه‌و ده‌شته‌کیه دل‌ره‌قانه بوو که له پێناو ده‌ستخستنی سامان مرۆقیان وه‌ک میرووی ورد له بن پێیان ده‌پلیشانه‌وه، ته‌ماحی گه‌وره‌ش هی قوره‌هیش بوو که برسی کردنی ژن و منالانی مه‌دینه و خۆ به ده‌سته‌وه‌دانی بوو.

که‌سیان به ته‌نها نه‌یانده‌توانی رووبه‌رووی موحه‌مه‌د ببنه‌وه ده‌بوو پشت به یه‌کتر بیه‌ستن، پاره‌ی قوره‌هیش و ژماره‌ی زۆری خه‌تفان و خورما و گه‌نمو میوژی خه‌بیه‌ر و دل‌ره‌قی (به‌نی سه‌لیم)یش له کوشتنی مرۆقی بیتاواندا پێویست بوو، زمانی درۆخولقی‌نی (عه‌بدوللای کوری ئوبه‌ی) که له رووکشدا له هه‌نگوین شیرینتر بوو و له ژیره‌وه‌ش زه‌هری مار بوو.

هه‌روه‌ها چاوه‌کراوه و فزولیه‌کانی خیله پسته‌خوشکه‌ره‌که‌ی مه‌دینه (به‌نی قوره‌هیزه‌ی) جووله‌که که له قه‌لا و بازاره تاییه‌ته‌که‌ی خۆیان که بۆنی گه‌نیوی پسته‌ی خوشه‌نه‌کراو و بۆنی تیژی جه‌وتی له پسته‌ی سوای ده‌ببیرا، خویش که سپیایه‌تی ده‌ریای سووری ده‌گواسته‌وه و ده‌بووه خوئ و ده‌چوووه نیوان په‌نجه‌ی پیکانی ئه‌و عه‌ره‌بانه که به پێی په‌تی یاخود به سه‌رپاوه بۆ دوکانه‌کانیان ده‌هاتن و ئه‌مانیش پێیان پێده‌که‌نین، هه‌ر له‌و عه‌ره‌بانه و له روانین و گه‌رانه‌کانی خۆیان له ناو مه‌دینه‌دا هه‌موو هه‌والیکیان ده‌زانی.

ئه‌مان له کۆتاییدا تا‌که خیلێ جوو بوون که له داها‌توودا له مه‌دینه ده‌رده‌چوون، به‌لام بۆ ده‌روه‌وه و شوینی دوور نا به‌لکو بۆ ناو چالی مه‌رگ که له میژوودا زۆر زووتر رویداوه و به‌لام لی‌ره هیشته‌ پێی نه‌گه‌شتوین.

هه‌نوکه هیشتا خیلّه جوتیاره‌که‌ی مه‌دینه له مه‌دینه ماون، نیردراو له ریش سپیان و پیاوانی ئابین بۆ کوکردنه‌وه‌ی له‌شکر بۆ هینانه سهر شارى مه‌دینه ریکده‌خات و له‌به‌ر ئه‌وه‌ی سه‌رۆکی خیلّه گه‌وره‌کانی قوره‌یش به‌که‌می ده‌زانن بچنه لای په‌کدی ئه‌مانى به‌ مینشکی زورزان و به‌ ژماره‌ که‌م که‌له‌ی پر له‌ دونیاناسی خویان به‌کار ده‌هینن.

سه‌ر له‌ هه‌موو هۆز و تیره‌کان ده‌دن و پاره‌ی زۆری قوره‌یش ده‌بنه لای په‌ک دیوی زانینه‌کانی بیابانیه‌کانی خه‌تافان و دل‌ه‌قیه‌کانی (به‌نی سه‌لیم) له‌ته‌ک زه‌خیره‌کانی خه‌یبه‌ر ده‌که‌نه‌وه په‌ک و خاو و خلیچکی و ترسه‌کانی (به‌نو قوره‌یزه) و له‌ته بزوانده خیراکی (به‌نی موسته‌له‌ق) که‌ خیلکی به‌لام درترینی عه‌ره‌ب و گورگ بیابان بوون، راری و بی بریاره‌کانی گه‌وره‌ی مونا‌فیه‌کان مه‌دینه له‌ته‌ک ده‌ست نه‌پاریزی و کوشتاری بیده‌سه‌لات و نیردراوانی بیچه‌کی تیره‌کان نه‌جد کۆ ده‌که‌نه‌وه.

بۆ ئه‌مه‌ش روو له‌ مه‌که‌که ده‌که‌ن و ته‌نانه‌ت دان به‌ باشتربوونی بته‌په‌رسته‌که‌ی ئه‌وان له‌ په‌کتاپه‌رسته‌که‌ی موحه‌مه‌د ده‌نین، به‌ ته‌مان سوپایه‌کی ده‌ هه‌زار نه‌فه‌ری له‌ هه‌موو ئه‌و قژ پژ و کولکنه‌ سه‌ر و ریش نه‌تاشراوه‌ی عه‌ره‌ب کۆبه‌که‌نه‌وه و به‌سه‌ر مه‌دینه‌دا ده‌دن و ته‌نانه‌ت به‌ری سالیکی هه‌موو باخی خورماکانیان به‌ خه‌تفان ده‌ن.

خۆ ئه‌گه‌ر هه‌لیکیان بۆ بسازی و پینشتر موحه‌مه‌د له‌ناو به‌رن تا ئه‌و زیانه‌ش نه‌که‌ن ئه‌وه‌ باشتر، له‌م کاره‌شیان که‌ کوکردنه‌وه‌ی عه‌ره‌به سه‌رکه‌وتوو ده‌بن، نه‌ له‌به‌ر ئازایه‌تی ئه‌مان به‌لکو له‌به‌ر ئه‌وه‌ش که‌ هه‌ر کام له‌ خیلّه عه‌ره‌به‌یه‌کان هه‌ر هه‌مان شتیان ده‌ویست، ئه‌و عه‌ره‌بانه‌ش ئه‌مان بی دین و نه‌زانیان ده‌زانین و به‌ شایسته‌ی ئه‌وه‌یان نه‌ده‌بینین خودا گه‌فتوگۆیان له‌ته‌ک بکات و پیغه‌مبه‌ری خویان بۆ ره‌وانه‌ بکات.

کاتیک ده‌گه‌یشتنه‌ باسی به‌رژه‌وه‌ندی زۆر به‌ باشی سه‌ریان له‌ کاری خویان ده‌رده‌هینا و به‌ بینینی نه‌ینی په‌که‌تر ئه‌وه‌یان بۆ رو‌شن ده‌بوویه‌وه که‌ شتی نه‌ینی وا هه‌یه که‌ ئه‌وان به‌ ته‌نها لای ته‌یناگه‌ن. ئیتر کاتیک روژیان له‌ خویان ده‌کرده‌ شه‌و و له‌ په‌نا شیو و په‌سیوان ده‌خه‌وتن و شه‌ویش کاتیک داوی ره‌شی خوی ده‌نایه‌وه و جنۆکه ده‌هاتن خه‌ریکی کرانده‌وه‌ی ئه‌و ئیسه‌که‌نه‌ی مرو‌ف و ئازله‌ی مردوو بوون و ئه‌مان کۆ ده‌بوونه‌وه و پلانیان داده‌نا و ده‌یانخوارد و ده‌یانخواردوه‌وه و شه‌رابیان هه‌لده‌دا و به‌ خه‌یالی خویان شاری مه‌دینه‌یان ده‌گرت و موحه‌مه‌دیان ده‌کوشت.

به‌ تایبه‌ت داوی شکستی ئوحد که‌ قه‌لای مه‌حه‌که‌می له‌ مرو‌ف دروستبووی موحه‌مه‌د ئیستا که‌له‌به‌ری تیکه‌وتبوو و ئاهیکیان هینابوووه خویان و ترسی داوی شه‌ری به‌دریان نه‌ما بوو، ئه‌وسامه‌یان له‌ موسلمانه‌کان شکا بوو که‌ هه‌ر به‌ناوه‌یتانیان، موچرکه‌ به‌ گیانیاندا ده‌هات، ئاخه‌ر ئه‌وان بوون بیستبوویان چیان به‌سه‌ر قوره‌یشدا

هینابوو، به لآم هەر ئەوانیش بوون له پآل پیره شاخی ههزاران ساله‌ی (ئوحد)دا گه‌وره‌ترینی قاره‌مانه‌کانیان به دهمولوتکراوی به دل و جهرگ دهره‌ینراوی به‌جی مابوون. ئایا ئەم موحه‌مه‌دیانه‌ی ئوحد هەر هه‌مان ئەوانه‌ی به‌در بوون؟

ئهو حه‌کیمانه راستیان وتوووه که وتووایه که تهنه‌ا ترسه‌ مرؤف له خراپه‌کاریه‌کانی ده‌کیشیته‌ دواوه و ئەو دهمه‌ی مرؤف نیگا‌کانی ته‌ژی ده‌بن له ترس و سام ئەوسا له شه‌ر و کوشتاره‌کانی ده‌کیشیته‌ دواوه و ده‌چیته‌وه‌ کونه‌که‌ی خۆی، ئەم ریسایه‌ش ته‌گه‌ر بۆ هه‌میشه و له هه‌موو حاله‌تیکدا راست نه‌بیته‌ ئەوا لانی که‌م بۆ ئەم حاله‌ته‌ هه‌موو خیل و خه‌لکه‌ جیاوازه‌کانی بیابانی عه‌ره‌ب دروست بوو، که هه‌نوکه هه‌رکامیان به‌لکو بچوو‌کت‌ترین خیله‌کانی عه‌ره‌ب بو‌یری ئەوه‌یان په‌یدا‌کردبوو که شه‌رفرۆشی بکه‌ن و بو‌یرن ده‌ستیان بۆ سه‌ر موسلمانه‌کان هه‌ل‌برن.

وادیاربوو خواربوونه‌کانی په‌تی کرده‌وه‌کانی مرؤف بۆ دوا‌ی به‌در در‌یژه‌ی کیشا بوو خودا ده‌یزانی تا کو‌ی ب‌ر ده‌کات، ئەوه‌ی روونه هینده رو‌یشت که یه‌که‌م چوارمیخه‌کیشانی مه‌سیحیانه‌ی به سه‌ر یه‌کیک له یارانی (موحه‌مه‌د)دا هینا، موحه‌مه‌دیش زورتر له‌و ئازاری چه‌شت.

سه‌ره‌تا یه‌که‌م خیل له دژی موسلمانان هه‌لسانه‌وه‌ عه‌شیره‌تی (به‌نی ئەسه‌د) له خیل‌ی خه‌زیمه‌ بوون و هه‌ر دوو کوره‌که‌ی (خوه‌یلید) که (ته‌لحه و سه‌لمه) بوون، بانگه‌شه‌ی خیله‌که‌یان ده‌کرد بۆ هه‌لکو‌تانه سه‌ر موحه‌مه‌د و یارانی تا سه‌روه‌ری ئەو کاره پ‌یشت‌ر نه‌کراوه بۆ ئەوان بیته، به‌لام هینشتا ئەوان له بانگه‌وازه له خه‌وا شیرینه‌که‌یان نه‌بوو‌بوونه‌وه‌ موحه‌مه‌د سه‌ریه‌یه‌کی سه‌د و په‌نجا نه‌فه‌ری نارده سه‌ریان و ته‌فروتونای کردن و به هه‌موو سه‌روه‌ت و سامان و مالیانه‌وه‌ گه‌رانه‌وه‌ مه‌دینه.

هینشتا مانگ له ئاسمانی به هه‌موو لاکردنه‌وه‌کانی خۆیه به نیوه دهموچاوی به‌ره‌به‌ره به دهموچاوی ته‌واو و پاشان نیوه و تا لاکردنه‌وه‌ی به قه‌دی ده‌می مابوو و ته‌واو ون نه‌بوو بوو و جاریکی دیش هه‌وال گه‌یشته موسلمانه‌کان که (خالیدی کور‌ی سو‌فیانی هیندی) خه‌لک کۆده‌کاته‌وه‌ بۆ جه‌نگ، موحه‌مه‌د (عه‌بدو‌للای کور‌ی ئەنیس)ی بۆ نارد و که‌لله سه‌ره‌که‌ی بۆ هینایه‌وه‌ و ئەویش له‌به‌رامبه‌ر ئەو کاره‌ی گۆچانیکی دایه و (عه‌بدو‌للأ) وتی ئەی پیغه‌مبه‌ری خودا ئەمه نیشانه بیته له نیوان من و تۆدا له رۆژی دوا‌ییدا.

له مانگی سه‌فه‌ری هه‌مان سالدا به‌یانیه‌ک که که‌له‌شیره‌کان له قوو قوو که‌وتبوون و به‌و ناوه‌دا ده‌سو‌رانه‌وه‌ و کرته‌کرتیان بوو و شانازیان بوو که به داوا‌ی ئەوان رۆژ بوو بوویه‌وه‌ و خۆر هه‌له‌هاتبوو. هه‌نوکه بۆیان ده‌روانی که رمیک به‌رز بوو بوویه‌وه‌، پیغه‌مبه‌ر ده‌که‌س له یارانی که له دیارترین خویندکاره‌کانی بوون خودا‌حافیزی ده‌کرد.

ئەو باوەشی پێداکردن و چاوەکانی پر لە فرمیسک بوون وەک ئەوەی ئاوا بەو بیابانە فراوانەدا بەرەو نەهاتنەوهیان دەنیریت و دایک بیت و بزانییت رۆلەکانی دەرۆن ئیدی ناگەرپینهوه.

ئەو مامۆستا و پیغەمبەر و دایک و باوکیشیان بوو، ئەمانە (دە کەس بوون بە میرایەتی بۆ بە گوێکردن نەوهک شەپکردن) بۆ تیرە (عەزڵ و قارە) دەناردن کە تەنها کۆلەپشتیک و داریک بە دەستیانەوه هەندیکیان شیریان پێ بوو لە کەلاندە کە لای ئەوانی عەرەبی هەلگرتنی شیر بەشیک لە جلۆبەرگ بوو نەوهک ئامرازی شەر بۆیە تەنانهت لەگەڵ جلی سپی کفن ئاسای ئیجرامیشدا لەتەک خۆیان هەلیانەگرت.

پروشکە کۆلیان تەنها چەند دەنکە خورما و چەند نانهجۆ وەک قوت و گۆزەپەک لە سرکە وەک پێخور بوون هەندیک پارچە ئیسک و لقی پانی خورما و پارچە پیستە بوون کە هەندیک لە ئایەتی قورئانی تیدا بوون و هەندیک تریشی لە ناو سینگیان هەلگرتبوو ئەمانە سوپای راستەقینە پیغەمبەر بوون و شتی وەک نوور لە ناو ئەماندا هەبوو، ژیانیان وەک بەهەشت بوو خۆراکیان نوور و ئامرازیان وشە بوو، بە سەر زەویدا بۆ شوینی دور دەرۆشتن.

چاوی دلایان لە ئاسمان بوو لە سەر لمی بیاباندا دەرۆشتن و بۆنی ئاسمانیان لێدەهات، هیچیان لە پاش خۆیان بەجی نەهیشت هەموو ئەوه هیان بوو هەر ئەمە بوو کە پێیان بوو ئەوان لە دنیا لە ئەبەدیەتدا دەژیان. ئەوەی لە ئەبەدیەتدا بژی شەوقی بینینی شتە فانیەکانی ئێرە لەبەرچاوی کز دەبیت، ئەگەر هەموو کەس دیویکی هەبیت کە فریشتەیهکی لە دوای خۆی شارەبیتەوه، ئەگەر ئەو دیو بروت ئەوا فریشتە لە گیانی سەوز دەبیت، ئیدی ئەوان بووبوونە فریشتە و دیوی نەفسیان نەمابوو، هەر وەک فریشتەش دەژیان و هەر وەک فریشتەش هونەری شەرپان دەزانی بەلام نیازی شەرپان لێ سەرابووێوه

بە بیاباندا دەرۆشتن قورئانیان دەخویند و دەنگی پیغەمبەرانی ئەوان دەبوو سەرمەشق و لە هەولی ئەودا بوون وەک ئەو تەرتیلە کە بلێنەوه. بەم شیوێهە دەرۆن تا دەگەنە سەر ئاویک بە ناوی (رەجیع) کە ئاوی هۆزی (هوزەیلە) لە بیابان ئەوه گەورەترین سەرمایە هەموو خێلە پیکەوه کە پێی دەگەن مانگ دەبوو بە دووان، یەکیک لە ئاسمان و یەکیکیان لە ناو ئاوهکە، لە دۆلچەکە کە ئاوهکە پێ هەلەدەگۆزن و دەیدەن بە دەموچاویاندا.

لە بیابان دانیشتبوون و لە تاریکی شەودا لە دوەری ئاگردا خۆیان گرمۆلە کردبوو و بیچەک و بی تفاق وەک ئەوان تر نەبوون، بەلام ئەوان لەوه نەدەترسان کە وەک ئەوانی تر نەبوون، بەلکو لەوه دەترسان وەک ئەوانی تر بن، چەند خۆش بوو

مرۆڤه‌کان توانیبایان به ئاشتی وهک خۆیان بژین، ئەمەش ئاواتی سه‌روه‌ره‌که‌یان بوو ده‌یویست به ئاشتی بژی، ئەو نیازی گه‌وره‌یی کردنیشی به سه‌ر ئەوانی تردا نه‌بوو به‌لکو ده‌یویست له‌گه‌ڵ ئەوان بژی وهک ئەوان بژی.

هه‌ر ئەمەش مانای پیغه‌مبه‌رایه‌تی بوو، ئاخ‌ر پیغه‌مبه‌رایه‌تی بی سۆز و میه‌ره‌بانی مانایه‌کی نه‌بوو، موحه‌مه‌دیش بۆ شوعه‌یه‌ک له میه‌ره‌بانی وه‌رگه‌را بوو و ئەوانی په‌روانه‌ی بۆ خۆی راکیشا بوو، ئایا نه‌ده‌کرا هه‌موو مرۆڤه‌کان وهک ئەو بووايه‌ن، با ده‌شا خۆ ئەویش وهک ئەوان مرۆڤ بوو، ئەگه‌ر ئەویان ده‌دی شه‌ری ده‌کرد و ئازا و پالنه‌وان و شه‌رکه‌ر بوو ئەوه ژيانی راسته‌قینه‌ی ئەو نه‌بوو، ئەو ناچار بوو ئاوا بیت، ژيانی راسته‌قینه‌ی ئەو وهک ئەوه‌ی ئیستای ئەمان بوو.

هه‌نوکه ئەمان ره‌نگی راسته‌قینه‌ی ئەویان ده‌دايه‌وه ئەمان نوینه‌ری ئەو و پیغه‌مبه‌ریکی بچکۆله‌ بوون، ته‌نها ئەوه بوو سه‌روشیان بۆ نه‌ده‌هات و وه‌حی به‌گویناندا بچرپینت، به‌لام خۆ ئەمان فریشته‌یان ده‌دی فرڤر له ماله‌کانیان به‌ باله‌کانیان‌وه ده‌هاتن و ده‌چوون، جا جیاوازی چی بوو سه‌روش بۆ ئەو هاتبا وهک ئەوه وا بوو بۆ ئەمانیش ده‌هات، ئەمان ئەویان له خۆیان خۆشتر ده‌ویست و ئەویش ئەمانی له خۆی زیاتر خۆش ده‌ویست ئەزموونی شیرینی پیغه‌مبه‌رایه‌تی له پانتایی ئەو خۆشه‌ویستی‌ه‌ی نیوان چاوه‌کانی خۆیان و ئەواندا ده‌دی.

ئەمان هه‌ستیان به ئه‌رکی و ره‌نجی پیغه‌مبه‌رایه‌تی ئەو ده‌کرد و عاره‌قکردن ئازاری سه‌روشیان له چاوی ئەودا ده‌دی که ده‌یکردنه‌وه یاخود کاتیک که دایده‌خست ئەمان ته‌نها ته‌ماشای پیغه‌مبه‌رانه‌ی ئەو نه‌بوون به‌لکو به‌ چاوی شه‌فه‌قه‌ته‌وه بۆ ئەویان ده‌روانی.

ئیت‌ر وشه‌ی فریشته‌نه‌یان له سه‌ر زار ده‌هاته خوار و یاد ئەویان به خویندنه‌وه‌ی وته‌کانی ئاسمان که بۆ یه‌که‌م جار له سه‌ر زاری ئەو بۆ گه‌رۆی به‌شه‌ر هاتبوونه‌خواری ده‌کرد و هینده‌ی سکوتیان ئاگره‌که‌ش به هات‌ترپه‌یی له‌ته‌ک ئەو سکوته‌دا به بیده‌نگی سه‌مای ده‌کرد. ئەوان له‌ناو جیهانی رۆحی خۆیاندا بوون، درکیان کرد که هه‌ندیک له پیاوانی ئەو خیله‌ی ئەوان بۆلایان ده‌رۆشتن له‌وئ نه‌مابوون کاتیک پیشت‌ر که ئەمان به‌هه‌شتیان ده‌چه‌شت و له دۆزه‌خ سلیمان ده‌کرده‌وه، ئەمان له ئاسمانبوون و له شه‌ره‌کانی بیابانی عه‌ره‌ب دوورکه‌وتبوونه‌وه. ئەوان به‌ چاو به‌شداریان ده‌کرد و له‌گه‌ڵیان بوون به‌ نه‌فس و دل له شوینی تر خه‌ریکی پیلان له‌ دژیان.

کاتیک گه‌رانه‌وه زه‌وی، دیتیان هاوسه‌فه‌ره‌کانیان له پینش سه‌د سواره‌وه‌ن که ئابلۆقه‌ی ئەمانیان داوه و تیریان له که‌وانه‌ ناوه و به‌ته‌مان فه‌زای زیندوو و به‌هه‌شتیانه‌ی ده‌وری ئاگره‌که‌یان لینه‌که‌نه چالی دۆزه‌خ، کبریتی ئیمانیان چرای زه‌ینی

زیره‌کی ئه‌وانی داگیرساند و زانیان نیازی دیلکردن و فرۆشتن ئه‌مانیانه به قورده‌یش، هه‌لسان خیرا ئاگره‌که‌یان کوژانه‌وه ئیدی تارمایی سییه‌رئاسای ئه‌وان که له‌سه‌ر خاکه‌که سه‌مای ده‌کرد مه‌عب بوویه‌وه، ته‌نها سییه‌ری وه‌ستاوی مانگ ما، که جه‌سته‌ی وه‌ستاوی ئه‌وانی به‌سه‌ر خاکه‌که‌دا درێژ ده‌کرده‌وه، هه‌ر ده‌که‌سیان شمشیره‌کانیان له‌که‌لانه‌کانیان هه‌لکیشا له‌ به‌ر تیشکی مانگه‌که بریسکایه‌وه و سییه‌ره‌کانیش شیریی هه‌لکیشراوی بی بریسکانه‌وه بۆ زیاد بوو.

سواره ئابلۆقه‌ده‌ره‌کان که عه‌با ره‌شه‌که‌یان له‌ باتی شه‌و به‌ هه‌موو گیان و ده‌موچا‌و‌یشیان هه‌لپێچا بوو که نووری مانگه‌که تاریکه‌که له‌ ناوه‌ دوور خستبووه‌ پێیان وتن: ئه‌گه‌ر خۆتان بده‌ن به‌ ده‌سته‌وه ئه‌وا سه‌لامه‌ت ده‌بن.

به‌لام ئه‌مان باش ئه‌وه‌یان ده‌زانی نه‌فسی ئه‌وان گورگه و هه‌یج شتی‌ک ئه‌و گورگه ده‌مه‌سه‌ت ناکات حوزوری ناو دلێ خودا و ترسی مه‌رگ نه‌بی‌ت. که له‌ دلێ وشکی وه‌ک بیابانی ئه‌واندا یه‌که‌میان بوونی نه‌بوو و دووه‌میشیان غوروری بیمانای ئه‌وان له‌ کاتی ئاساییدا هه‌ستی پینه‌ده‌کرد، باوه‌ریان به‌وان نه‌کرد و ده‌ستیان به‌ شه‌ر کرد. هه‌ر له‌ یه‌که‌م جوله‌یاندا هه‌وتیان گه‌شته‌ ئه‌و به‌هه‌شته‌ی چه‌ند ساتیک پێشتر له‌وی گه‌رابوونه‌وه.

به‌لام میرسه‌د لێیان چوه‌ پێشه‌وه و شه‌ری له‌گه‌لدا کردن و تا ئه‌و کاته‌ی ئازاری به‌رکه‌وتنی شیره‌کان و رژی خوینی له‌به‌رده‌م مانگه شه‌وه‌که‌دا له‌گه‌ل چێژی گه‌یشتن به‌ جیهانی رۆح پێش مردن تیکه‌ل بوون، هه‌نده شیریان تیسره‌واند که برینه‌کانی ده‌یانوت: هه‌نده نابات له‌و بیابانه ده‌بیته خۆراکی دا‌له‌ لاکخۆره‌کان، ئیتر ئه‌و دووانه‌ی مابوونه‌وه به‌ دلێ برینداره‌وه هه‌نده شه‌ریانکرد که شه‌که‌ت بوون و ئه‌مان شه‌ریان ده‌کرد و ئه‌وان په‌یمانیان ده‌دانی که ئه‌گه‌ر خۆیان بده‌ن به‌ ده‌سته‌وه سه‌لامه‌ت ده‌بن.

شهیدی چوارمیخه کیشر او

(له گه‌ل هەر هه‌نگاوێک جه‌سته‌ی به‌ردباران و رۆحیشی نه‌فره‌ت و جینۆباران ده‌کرا و له‌ جێ پێیه‌کانیشی خوینی ئال به‌جێ ده‌ما..)

کاتیکیش به‌ ناچاری خۆیان دابه‌ده‌سته‌وه به‌ په‌تی حوشره‌کانیان ده‌ستیان به‌سته‌وه و به‌ دوا‌ی خۆیاندا رایانکیشان هەر ئه‌و کاته‌ یه‌کیک له‌وان به‌ دووانه‌که‌ی دیکه‌ی وت: ئه‌مه‌ سه‌ره‌تای په‌یمان شکاندنه‌، ئیتر نه‌چو له‌گه‌لیان و ئه‌وانیش هینده‌ شیریان لێدا تو‌ی تو‌ییان کرد و ئاماده‌یان کرد بۆ خواردنی بێ ئه‌رکی ئاژهل و بالندانی کێوی و هەر له‌و‌ی کوشتیان.

پاشان خوبه‌یب که‌ به‌ته‌نهایی مایه‌وه به‌لام نه‌ده‌ترسا به‌ گیانی خویناوی و به‌ پێی په‌تی به‌ سه‌ر لمی داخی بیاباندا ریی ده‌بیری و پاشان به‌ قورده‌شیان فرۆشت که‌ هه‌رچه‌ند پارهیه‌کی زۆریان پێدا‌بوو به‌لام هه‌شتا له‌به‌رامبه‌ر به‌های ئه‌و زۆر که‌م بوو، ئه‌وان ده‌یانویست له‌ ئازاری ئه‌م مه‌خلوقه‌ ته‌نهاییه‌ چێژبه‌رن و کاریک ئه‌نجام بدن که‌ ته‌نها رۆمیان پێشتر ئه‌نجامیان دا‌بوو ئه‌و‌یش چوارمیخه‌کیشان و هه‌لواسینی مرو‌ف بوو تا که‌ناری مه‌رگ به‌جیی به‌یڵن.

دواتر یه‌که‌م شه‌هیدی چوارمیخه‌ کیشراوی ئیسلامیان له‌ شوینی زیندانی خۆی له‌ هه‌ره‌مه‌وه بۆ به‌رده‌م خاچه‌که‌ له‌ سه‌ر گردی ته‌نعیم راکیشا که‌ له‌مبه‌ر و له‌وبه‌ری ریگه‌که‌وه هه‌موو مه‌که‌که‌ کۆ بوو‌بوونه‌وه له‌گه‌ل هەر هه‌نگاوێک جه‌سته‌ی به‌ردباران و رۆحیشی نه‌فره‌ت و جینۆباران ده‌کرا و له‌ جێ پێیه‌کانیشی خوینی ئال به‌جێ ده‌ما که‌

له بهردهم تینی خۆری ئه و روژهدا که له ناوهراستی ئاسمان لهوئ دهپروانی یهکسهه دهههیی و رهش دادهگهرا. دهپروشت و دهکهوت و کوتهکهی به گهردنیهوه بوو که پهتهکهی بهسهه سینگیهوه لهگهله ترهکانی ئه مده جمهیی دهکرد.

کاتیک کوتهکانیان له گهردن و زنجیرهکانیان له قاچی کردهوه بو ئهوهی له چوارمیخهیی بکیشن، داوای کرد مؤلهتی بدن دوو رکات نویژ ئه نجام بدات، برپاردهرانی قورههیش ریگهیی ئه مهیاندا تا له مهشدا وهک دهولهتی گهرهیی روم بکهن که دوایین داوکاری چوارمیخه کیشراو دههینتته دی، بهلام گه مژه و منالان و مهستهکان ئه مهیان به دل نه بوو و بهردهوام هاواریان دهکرد و بهرد و کوپهیی پر له شهرا بیان دهگرته دیله که.

بهلام کابرای خویناوی رووی کرده ناوشار و بهرهو ههرهه و دهسته خویناویهکان تا که نار ههر دوو گوئیکهیی پهنا دووچاوه خههکهی ههلبهیی و نویژی دابهست و دواتر ئهوان که کهسیان نهیاندنهزانی چی لهگهله خوداکی (موحهمهده) دا دهلیت و بهلای راستدا دهموچاوی سوران و سهلامی له ئههلی ناشتی روچی لهو لایهیی زهوی تا کوتایی کرد و پاشان هه مان کاری بو ئهوانهیی لای چهپیکرد و وتی: ههزم لیبوو دریزهیی بدهمی بهلام دهترسام بلین ترساوه بوئه هاتهوه. ئهوجا سههیی بو ئاسمان ههلبهیی و خوی به تافگهیهک له نووری بهبهزهیی سپارد و وشهکانی گهیشته ئاسمان: خودایا قریان تیخهیی، تهفروتونایان بکهی، کهسیان له سهه زهوی نههیلیت، پاشان شیعری خویندهوه که ئامادهی روشتنه به برینهکانیهوه و جهستهیی لیپاره و ئازارهکانی تهنها بو لای خودای دهبرد و مههگ ریگهیی گهیشتن بوو به ئه، ئیتر به دل بهوه رازی بوو، ئامادهی چوونه سهه خاچ بوو.

ئه بوسوفیان وهک له خوی دهروانی له حالیکه وادا چوون خهیال دهکات ئهگهه ئه بوایه شهویلهکی خوارهوهی جولاند و وتی: ههز دهکهی ئیستا له گهردن موحهمهدهمان بدایه و توش برۆشتیتایه بو ناو مال و منالی خوت؟

ئه وه لهو کاتهدا که خههریکی روشتن بوو و هههندیکی لهوئ مابوو وتی: نهوه لا ههز ناکهه له ناو مال و منالی خومدهم و تهنها درکیکیش به پینی (موحهمهده) دا بچیت!

ئه بوسوفیان ویستی دوا سات بقوزیتتهوه بهلام نهکرا! بییری لهه یارانیهی موحهمهده کردهوه که ئه مانه به راستی ههر لهو گوشت و ئیسقانهه که ئازار دهچهژیت و لهو نهفس و ههوهسانهه که خووشی ژیان ههپهلهوش دهکهه.

بوئه نهویست لهوه زیاتر ری له روشتن بگریت نهوهک لاو و کالغامانی بخاته ژیر وشهکانی که له روچیهوه دههاتن نهوهک قورگی تینوو و وشکهه لاتوو، ئه وشانهی له کانیاوی قوولی روچیهوه ههلهدهقوولان.

بۆيە فەرمانىدا كە بە سزاي عاديلانەي خۇي بگەيەنن، بەلام ئەو ئەو نەبوو
جەستەيان بزمارپيژ كرد و خوين بە دارەكەي پشتيدا بۇ زەوي جۇگەلەي بەست،
چونكە ئەو رۇشتبوو. ئەو شەوہ بۇ سبەينيش بە خاچەكەوہ نركەيەك دەبيستراو بۇ
رۇژي دوايش خوين دەبينرا سور سور لە جەستەكە دادەگەرا و لمي گردەكەي
خوينايوي كرد بوو، تا ئيوارە جەستەكە بە دەمو لووتيدا ھەوا ئامشۇي نەدەكرد بەلام
خويني لە نووكي بزمارەكانەوہ خۇي دەگايەندە دەرەوہ، كەسيك نەبوو سنووريك بۇ
خويني لەبەرچووي ئەو چوارميخە كيشراوہ بگريت. كە پيش ھەلواسينەكەي بينيان
بۇشكي تري و خورماي بەھەشتي لەسەر زار دەنا، ليژە لە زەوي خوين لە جەستەكەي
دەرۇيي و رۇحەكەي لە ئاسمان خەريكي عەيش و نۇشي خۇي بوو.

بۇ بەياني رۇژي دواتر بي ئەوہي خۇر گويي شانازيەكاني كەلەشپرەكان بدات
گوايە ئەويان لەو ديو پەردەي تاريكي شەوہوہ بە خەبەرھيتاوہ، ئەم لە سەفەري
بەردەوامي خۇي لەو ديو بۇ ئەم ديو ھاتبوو و بەتەنھا ريي فراواني ئاسماني تەي
بكات و ھەنووكە بە نيوہي ري گەيشت بوو كە ئەو دەشتەكيانەي پيژي لە دانەدەستي
خوبەيب، پارەيەكي باشيان دەست كەوت بوو رۇشتن لاشەي ھاورپيەكي بە مردوويي
بھينن، بەلام كاتيک رۇشتن ديتيان جەستەي راخراوي ئەو زەردەوالە تەنيويانە و بە
گيزە گيزيان بيابانيان ھيتابوويە دەنگ و نەياندەھيلا كەس لە جەستەكە نزيك بيتهوہ،
دەيانوت: ئەمە دەرنامي قەبولي نزاي خۇي بوو كە دەست ھيچ موشرپيكي بەر
جەستەي نەكەويت، خودا كە لە ھەموو شوينيك بوون نەيھيلا دواي مردنيشي پارە لە
بەرامبەر گوشت و ئاسقاني لە خاك دروستبووي ھەرگرن.

کوشتنی نیږدراوه بڼ چکهکانی پیغمبر (ئوانه‌ی چهکیان تنها وشه بوو)

"ئوان به ئیشتیا و چیژوهه ناوچاویان بو خداکه‌یان له ئه‌رزه‌که ده‌سوو و قه‌یریکی‌ش له مانگ و ئه‌ستی‌رانی ئاسمانیان ده‌روانی که‌چی ئوان به خیانه‌ت کوشتیانن"

(ئهبو به‌راء، مالیکی کورپی عامیر) ئه‌و پیاوه‌ی که پیمان ده‌وت (یارچی سه‌ره رمان) به هه‌موو شکو و هه‌بیه‌تیکی خۆیه‌وه که باخه‌ ترئ پالکه‌وتوه‌کان و باخه‌ خورما بالا‌به‌رزه‌کان و نیوه‌ی شاری سه‌ر سه‌وزی مه‌دینه‌ی بری بوو کولانه‌ لم ریژه‌کان و بازاره‌که‌ی بری که به‌ده‌م خه‌نده و له‌به‌رده‌م شوینکاره‌کان دانیش‌ت بوون. ئه‌م بازاره‌ بازاریکی سه‌یر بوو، لیڤه‌ دوکانداره‌کان ورگیان به‌سه‌ر قاچ و قولیاندا شوڤ نه‌بوو بوونه‌وه، کالاکانی‌شیان کالای پرکه‌ره‌وه‌ی پیوستیه‌کانی مرؤف بوون، نه‌وه‌ک حه‌زه‌کانی، خور له ئاسمانه‌وه به ته‌واوه‌تی گری نه‌گرت بوو و هیشتا له هۆشی گه‌یشتن به ناوه‌راستی ئاسماندا بوو، ئه‌و خه‌لکه‌ی ده‌بینی جلو‌به‌رگیان وه‌ک یه‌ک بوو، جلی کویله و گه‌وره‌کان، ده‌نگه‌ ده‌نگی بازارانی دیکه‌ی عه‌ره‌بانی نه‌ده‌بیست.

کابرای تیکسمراو که وه‌ک بتیک به پشته‌ی ئه‌سه‌په‌که‌یه‌وه به‌سترایته‌وه، ریک پشته‌ی راگرتبو و مووی ماش و برنجی سه‌رسینگی له نیوان دزداشه‌ و دزداشه‌که‌شی له نیوان هه‌ر دوو توئی عه‌باکه‌یه‌وه هاتبوویه ده‌ره‌وه، جیاواز له بتان تنها هه‌ر ئه‌وه بوو

ملی دھسورا و بهو نیگیانہی دوو چاوه گورہکھی کہ پر له سہرسورمان بوون سہیری کپی ئەم بازارہی دھکرد، ہیندہ کپ گوئی له دہنگی سہمی ئەسپہکھی خوی بوو (تہق تم، تہق تم) کہ بہ جادہکدا دہرؤی، ئەو بؤ ئەوہ ہاتبوو کہ موحمہد بینیت. لەم شارہ کپدا کہ له بیدہنگیدا له ویرانہ دہچوو، نہوہک له شاریکی پر له ہللائی عہرہب له ریش سپیہکی بہ وبقاری پرسی: موحمہد له کوئیہ.

کابرا بی ئەوہی ہیچ سہرسورمانیک پیشان بدات له ئاوازی جیاوازی ئەم وتی: پیغہمبہری خودا له مزگہوتہ.

ئەم وتی: ئەی مزگہوت له کوئیہ؟

کابرا ئاماژہی بہو کہلہبہرہ گہورہیہ کرد کہ راست لەو سہری کۆلانہکەوہ بہرامبہری وہستا بوو لەو دیویہوہ دیواریک دیار بوو کہ لەسہریہوہ سہقفی له پەلی خورما و پیستہ دروستکراو دیار بوو کہ پەلی خورماکان وہک تیتکە قژی چر له ژیر پیستہکاندا ہاتبوونہ دہرہوہ.

چووہ ہەر ئەو شوینہوہ کہ کابرا بہ مزگہوتی ناو دہبرد بینی پیاویک لەناو کفنیکی سپی و پیستیکی دہوشاوہ و موویہک قہترانی ریک وہستا بوو و شتگہلیکی دہوت: کہ ئەم لئی نہدگہیشت، چونکہ سووک و کپ تہنہا لیوانی دہبزواندن ہەندیک سہیری ئەم پەرستگہ گہورہیہی کرد کہ نہ دہرودیواری رازاوہ و ئەو ہەموو کۆلہکەیہش کہ زۆر قایم نہبوون سہقفہکەیان ہەلگرتبوو، کہ له خواروہ تہنہا ستوون بوون و له سہرہوہش وہک دارخورما کرابوونہوہ، وہستا تا پیاوہکە له کارہکھی بوویہوہ و بہملاو ئەولای سہریدا سہری سوراند و سہلامی کرد و ئەوجا رووی بہلای ئەمدا کرد و دہموچاوی بینی له جوانیدا پەرشنگی دہدا، پاشان پیش ئەوہی ہیچ بلیت بہ زہردەخنہیہک کہ دانہ سپیہکان له نیوان لیوہکانیہوہ پیشاندا و بہمی وت: ہا برای عہرہب! سہلامت لیبت کارت ہەبوو.

ئەمیش دیار بوو ہیشتا چرای زہینی ہیندہ دانہگیرسا بوو، یاخود داگیرسا بوو ہەنووکہ بہرہو کوزانہوہ چووہوو کہ بہ نیگا بیناسیتہوہ.

وتی: موحمہدم دہویت.

پیاوہکە خەندہی دہموچاوی بی چرچ و لۆچی خوی خستہ سہر رۆحی ئەم و وتی: من موحمہدم.

ئەمیش شہوہلیگہکانی خواروہی خوی جولاند وتی: پیم بلی ئەمہ چیہ ہیناوتہ کہ شہر و ئاژاوہت پیی ناوہتہوہ و جیاوازی خستوتہ ناو عہرہبہوہ!

ہەنووکہ نیگا جوانہکانی بہ تہواوہتی ہەموو دہموچاوی گرت بوو و لیوہکانی بوونہ گول و بہ نەرمی وەلامی پەرسیارہ زبرہکھی ئەمی دایہوہ سہیر بکہ ئەباعامیر

(ئاوازىك له بانگكردنه كهيدا بوو وهك بليت ئه‌ى حه‌كىم و پالهلوانى عه‌ره‌ب): من بۇ خۇم
ئەم كارە ھەلنەبزاردوو، بەلكو خودا خۇى بۇ خۇى كه كهس دەسه‌لاتدارى ئەم بوونە
نيه ئو و نەبیت.

ئەم بېرى كرده‌و ئەو به تەواوہتى لەو رۇحه گەيشتوانە بوو، كه له قوولايى
دوورى بياپاندا به رۇژ له سىبەرى دارىك دادەنىشن و لە لم دەروانن و به شەویشدا
دەموچاويان بەناو ئەستىرەكاندا دەگىزن و لە مملانى و كوشت و كوشتارى مرؤف
دوور دەكەونەو و ديويك ترى ئەم بوونە دەبينن و ھەر ئەوان دەزانن كه بۇ خۇيان
چەند بىدەسه‌لاتن و لەم بوونە فراوانەدا كه بياپانى فراوان تەنھا بەشىكى بچووكە لىي
گچكەيى خۇيان بۇ دەردەكەوئیت و لە بوونى درۆزانەى وهك ئاويلكەى سەر لمى
بياپان كه بوونى راستەقىنەى نيه خۇيان دادەرن و دواتر پەر دەبن لەوہى كه حىكمەتە.
له ھەموو مال و سامانى دونيا باشتەر كه مايەى شەر و ئاژاوەى ھەموو بەنى
ئادەم و عەره‌بە، بنەماى حىكمەتلك خۇ به شت نەزانينە، ئىستا ئەم به تەواوہتى دانى
بەوہدا نابوو، كه ئەم مەزنى و ناوئىشانەى ھەموو دونياى عەره‌بى پركردبوو ھى خۇى
نەبوو.

دواتر له ناو كەللەى پىشتەر تاريك و ئىستا بە نزىك رۇشنيدا گوئى له دەنگى وهك
لايلايەى ئەو بوو كه بۇ خۇى رادەكئىشا ھەر وهك چۆن گەلاى دارەكان دەنكە باران بۇ
لاى خۇيان رادەكئىشن: ئەبوعامير! عەره‌ب بۇ خۇيان جياوازيان له نيواندايە، ھەلدەكوتنە
سەر يەكدى و خراپەيان بۇ يەكتر دەوئیت، ھەر كاميان دەيەوئیت ھەموو شت بۇ ئەو
بیت و براكانى له ھەر شتىكىش بىبەش بكات و ھەر له سەر ئەوہش بەردەوام كئىشە و
ئاژاوەديانە. لەم چۆلەوانیە فراوانەى به پەچە لم داپۆشراودا دەيانەوئیت يەكتر قەر بەكن.
ئەوان لىيان تىكچوو، ئەوہى ئەوان لەو يەكتر كوشتن و تالانكردنەدا دەيانەوئیت
دەستيان كەوئیت، لەوئى نيه لەو شمشىز بەرزكردنەو و خوئین رشتنەدا نيه كه ئەنجامى
دەدن، ئەو مەرگ و قات و قرى و برسیتى و نەخۆشى دل بەردبوونەى تووشيان
دەبیت، ئەوہ چۆلەوانى سارا نيه كه دەبیت بىخەنە ژىر سمى ئەسپەكانيان و
حوشترەكان تىيدا بېرمينن بۇ ئەوہى رىي كاروانەكانيان ئاوەدان بیت.

لەو چۆلەوانیە لەناوبەرەدا خەرىكى تىركردنى ئەو جنۆكانەن كه خۇراكيان ئىسقانى
ئەو مرؤقانەن لەو دەشتە بەجى دەمینن. گرفتهكه لەو چۆلەوانیە و قات و قریە
فراوانەدايە كه لەناخياندایە و لا بە لایەوہ ناكەنەوہ، ئەوئىبە كه لانكەى شىر و گورگ و
ترس و ئاگر و خوئینە، ئەوئىبە كه ئەوان ناوئىرن پىي تىبخەن و بە ئاشتى كاروانەكانيانى
پيادا تىبەرئینن و ئاوى ئاژەلەكانيان تىدا بەدن و مرؤف به تەنھايى ناتوانیت وهك
گەردىك له تۆز تىيدا دەركەوئیت و پاشان نەبیتە تۆپەلە و دواتر وهك ھەورىك له خۇل

گوزهر بکات، له تهک خپله که ی نه بیت، ئه وه ی له دهره وه له و بیابانه ی دهره وه رووده دات تنها رهنگدانه وه ی ئه وه ی ناوه وه یه.

ئهم مرؤفه حه کیمه پیره کانی زور دی بوو، به لام هیچیان وینه ی ئهم نه بوون، له خوی زیاتر له م دنیا هیچ که سی دی بوونی نه بوو، به و زاروه نه بیستراو به لام ناشنایانه بوی ددوا که دلی ئهمیان ددهایه وه.

پاشان کتیه ئاسمانیه که ی به ئاوازیک تیکه ل له خویندنه وه و سرود بۆ خویندنه وه. له کاتیکدا گوپی له و راگرت بوو هینی چوویه ناو باخی به هه شته وه، هینیکیش به ناو ئاگری پر تین و تاوی دۆزه خدا گوزهری پیکرد، وشه کانی وشه نه بوون ئاگر بوون شاری پر له هه رماس و بیباکی پیشتری ئهمی گر تیه رده دا، ئه وانه وشه نه بوون به لکو ته رزه و ئاگر پیکه وه له گه ل خوین هه لده رژانه سهر زه وی.

هه ندیک به چاوه جوانه عه ره بیه کانی که به بیده نگ له ژیر سورمه مه کی کیشراو له شه رمیکی پیاوانه ی جوان له تهک ئهمدا ددوان. ئهمیان له به رده م روچی خویدا روت کردبوویه وه، روت که ئهم هه ر خوی ده بیینی، وه ک یه که م له دایک بوون که خریک بوو جاریکی دی له دایک ده بوویه وه.

له دلی خویدا زور لومه ی خوی کرد که بوچی هینده بیباک بوو و پیشتر نه هات بوویه خزمه تی و په یمانی تا ئه به دیه ت شوینکه وتنی خوی له ته کدا به سئیت، ده نگیک له واوه ی هاواری ده کرد (راسته خویه تی ئه و رزگار که ری عه رب و دنیایه) سینی ئه شکه وتی ده نگدانه ی ئه و ده نگه ی ناوه وه بوو هه لده به زی و داده به زیه وه.

بوچی پیشتر نه هاتبوو گوپی لی بگریت، به لام ئیستا مه شخه لی روچی داگیرسا بوو و ری تاریکی پی ده دۆزه وه، نه ده بوو ریگه بدات یادی ساردی رابردوو سه رچاوه ی پر له حوزنی سینی په نگخواردووی به قی و شوشه ی عقلی پر له هوشی له تهک خوی به ریت، ئه و به وشه جوان و سهیره کانی تینووی ناو ئهمی شکاندبوو، به م چه ند ساته که مه له و روانینه موحیبه ت ئامیزانه یه وه دلی ئهمی بردبوو.

هه سته به بوونی خوی ده کرد و له بیری چو بوویه وه که مرؤفیکی کلوی ئه و بیابانه یه که هاکا له شه ری خپله که ی له تهک خپلیکی دیدا کوژرابوو، ئه گه ریش ئیستا مابوو و له به رده م (موحه مه د) دا وه ستا بوو و پرساری حه کیمانه و ئه زه لی به خه یالدا ده هات ئه و سبه نی یان دوو سبه ی ده کوژرا. به لام هه نووکه له م حوزورده ئیتر نه مری ده سکه وت بوو، ده مرد به لام هه رگیز نه ده کوژراو تیا نه ده چوو.

به جوړیکی سهیر داگیرسا بوو له به رده م سهروه ره که یدا که ئیستا له ئاسمان و تاک و تنها بوون، ئه و چالانه ی زهینی پر له نووری ئیمان ده بوون که چالی تاریکی پر له نه فامی بوون، چاوه کانی بری بوویه ده موچاوی نوورینی سهروه ری و له ته کیا له

سەر سفره‌یه‌ک کۆده‌بوویه‌وه که جۆریکی دیکه بوو، له دلی خۆیدا ده‌یوت چهند باش بوو که تۆم دۆزیه‌وه ئه‌گینا له‌و بیابانه‌ رهق و ته‌قه له‌ ژانیکی بیهوده و زینده‌ده‌مام و له‌ کۆتاییشدا له‌ شه‌ریکی بیمانادا له‌ سەر ده‌سته‌کوتنی ئه‌و شتانه‌ی که له‌ به‌ره‌تدا هی ئه‌وانی دیکه و فانی و ته‌مه‌ن کوررت بوون له‌ناو ده‌چووم، که هیچ شتیکی له‌وه ناخۆشتر نیه له‌ پیناو شتیکی ته‌مه‌ن کوررتدا ژانی ئه‌به‌دییه له‌ ده‌ست به‌دیت.

ئهم به‌رده‌وام وشه‌ی موحیبه‌ت ئامیژی له‌ مورشیده‌ نوێکه‌یه‌وه پنده‌گه‌شیته‌ هه‌تا له‌بیری بجیت ئه‌و پیشتر له‌ چ بئ ئۆقره‌یه‌کی به‌رده‌وام و بئ سه‌روبه‌ریه‌کی نه‌پراوه‌دا له‌و خواره‌وه‌ هه‌تا مردن ده‌سورایه‌وه، هه‌نوکه ئه‌و ده‌ستی خۆی بۆ ئهم رایه‌ل کردبوو و ده‌یویست سوود له‌ قادرمه‌ی خودا بیات و له‌ته‌ک خۆیدا بیات و ئیستا ئه‌میش ئاماده‌ی رۆشتن بوو، کاریکی به‌ چێژی ئه‌نجامدا که پینان ده‌وت ئیمانیه‌تان.

ئه‌وجا داوای کرد بگه‌ریته‌وه بیابان و ئهم نووره به‌ هه‌موو خه‌له‌کانی نه‌جد بگه‌یه‌نیت، به‌لام موحه‌مه‌د داوی لیکرد ئه‌وه بشاریته‌وه که شارده‌نه‌وه‌ی له‌ خزمه‌کانی که خوویان به‌ ناکوکیه‌وه گرت بوو ئاسان نه‌بوو.

پاشان که خۆی نه‌یده‌توانی بانگه‌شه‌ بۆ ئایینه‌که بکات و به‌هۆیه‌وه ناشتی ناوه‌وه‌ی مروّقه‌کان دابین بکات، که له‌گه‌لیدا ناشتی ده‌ره‌وش وه‌ک داریکی لقو‌پۆپدار ریشه‌ی له‌ ئه‌رزدا ده‌بوو، وتی: ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خودا ئه‌گه‌ر بکریت هه‌ندیک له‌ یارانت بنیره بۆ لای خه‌لکی نه‌جد تا بۆ لای ئایینه‌که بانگیان بکه‌ن.

پیغه‌مبه‌ر وتی: ده‌ترسم خه‌لکی نه‌جد شتیکیان لئ بکه‌ن.

(ئه‌بو به‌راء) وتی: من په‌نایان ده‌ده‌م!

پیغه‌مبه‌ر چل که‌سی له‌ته‌کدا به‌ره‌و ئه‌رزنی خیانته‌ نارد به‌و نیازه‌ی رووگه‌ی تالان و په‌یمان له‌ته‌ک خوین به‌ره‌و هیزی نه‌توانین واته‌ ناشتی و په‌یمان له‌ ته‌ک ئاو و نوور که ئاو ده‌بیته‌ گیان و ده‌چیت به‌به‌ری ته‌خته‌ی مردوودا و نووریش گه‌رمی ده‌به‌خشیت و به‌شی هه‌موو که‌س ده‌دات که پینی بگات و هه‌تا به‌شتوانیت ده‌روات.

پیغه‌مبه‌ر چل له‌ جوامیرانی مه‌دینه له‌ ته‌ک (ئه‌بو به‌راء)دا نارد له‌وانه‌ی به‌ رۆژدا له‌ بیابان رووه‌کی ئیزخه‌ریان ده‌هیتا و ده‌یانفرۆشت و نانی هه‌ژارانی دارولصه‌فه ئه‌و شوینه‌ی هه‌ژاره بینکه‌سه‌کانی مه‌دینه‌ی تیدا ده‌ژیا، مه‌دینه ئه‌و شاره‌ی فه‌ره‌ه‌نگیکی نه‌رمونیان و یاسایه‌کی عادیلی هه‌بوو، به‌ شه‌ویشدا وانیه‌یان به‌وان ده‌وته‌وه، له‌ هیچ شوینیکی سارای عه‌ره‌ب وانه و نووسین هینده جیی گرنگی پیدان نه‌بووه، ئه‌وانه‌ی نارد په‌یوه‌ندیان له‌ته‌ک مورشیده‌که‌یان په‌یوه‌ند مامۆستا و قوتابی بوو.

په‌یوه‌ندی مامۆستاییش ئه‌و په‌یوه‌ندیه‌یه کاتیک ته‌واوه که بچپریت و فیرخواز بتوانیت بئ مامۆستا که‌ی کاره‌کانی ئه‌نجام بدات، ئه‌گه‌ر ئه‌و گه‌یشته‌ نه‌بیته‌ مانای وایه

مامۇستا كە سەر كە وتوو نە بوو. مو حە مە د ئە و مامۇستا سەر كە وتوو چە ندىن جار حە وارىە كانى خۆى ئە وە ندى پىگە ياندووە كە بە تە نھا بۆ و لاتی دوورى نار دوون، ئە و دە مەى نار دىنە لای پاشا رە شىپىست و رۇ حانىە قژ لوولە كەى حە بە شە و با شترىن خويندكارى ئە و بوون كە بى ئە وىش با شترىن كارى خۆيان ئە نجامدا.

ھەر ئە م شارى مە دىنە كە شارى ئە و بوو خويندكارى پىگە يىشتووى خۆى بۆ نار د و ھىچ مالىكى نە بوو رۇ شىناى ئىمانى پى نە گە يىشت بىت كاتىك كۆچى بۆ كر د. ئىستاش دە بوو لە تە ك (ئە بو بە راء) دا با شترىن رۆلە رۇ حىە كان و خويندكارانى بە ر دە ستى كە بە شدارى ئە زموونى مە عنە وى خۆى كر د بوون و ھە مىش ھونەرى بە خىشندە بى و جوامىرى كە با و كى فە زىلە تە جوا نە كانى عەرە ب بوو، ئە خلاقى قوولى عەرە ب جە نگا وەرى نە بوو بە لكو جوامىرى بوو.

جوامىرىش بە خىشىنى ھە مو و ھە بووى خۆت لە پىناوى ئە وانى تر دايە كە بە ھۆى خووە خويناو يە كانى قورە يش و ھا و پە يمانانى كە و ت بوو پە را وىزە وە، ھە نو و كە لو تفى رە حم و بە زە بىيانەى مو حە مە د كە و ت بوو سە ن تە رە وە، مو حە مە دىش كە ئاز ارىكى كە مى ئە وان خە و ز ران و ئاھ ھە لكىشانى دا يكانەى ئە و بوو، ئە و ا ئە وى نە ر م سىفە ت دا يكىك بوو كە بە ر دە وام پاسە وانى سەر خە وى مئالە كانى بوو و ئىستا بە دە ستى خۆى رۆلە كانى خۆى دە نار دە ناو خاكى بە رە ھوت و پىر لە گورگ و مرؤقى دلرە قى بىبابان. با يە خى بە و دژايە تىانە ش نە دا كە تا ھە نو و كە دژى بە ر نامە كەى ئە و ئە نجامىان دا بوو، بۆ يە دە ستى بە سەر ئە برؤ رە شە كانىە وە را گرتىبوو دللى پىر بوو فرمىسكىش پە ر دە يە كى لە سەر پىلۆ ھە كانى دروست كر د بوو كە لە ناو ئە و پە ر دە يە وە لە وانى دە ر وانى تا لە چا و ون بوون.

چل پىاو لە كاتىكدا قورگيان سرودى رزگارى ھە مىشە بى دە چىرى، چل بو خچەى بچووكى پىر لە پە رە موچ و مرە كە بى نووسىن و پە لى خورماى پانى وردىكراو و ئامادە بۆ لە سەر نووسىن، پىستەى لوولكراو يان پى بوو تا خويندن و نووسىن بە ر نە ئە و جىيانەى ھەر گىز نووسىنى پىنە گە يىشت بوو و چل سىنگى كراو و پىر لە نوور و چل رۇ حى سوو كە لہ بوو لە بارى قورسى رق و ملاملان لە گە ل مرؤ قە كانى دى چل ئە ندىشەى دا گىرسا و بە گرى وە حى كە تواناى ھە بوو بى بە كار ھىتانى تىر و شىر ھە مو و بىبابان بگرىت.

چل يارى ھىلا ك كە خۆلە تە پەى بىبابان بە رى قورگى گرتىبوون و خۆرى بىبا كىش ھە مو و گىان يانى شە لالەى عارە ق، بە شە كە تى بە لام بە دللى خۆش و بە كە يف و سە فا رىى فراوانى بىبابان يان بۆ دە كشا، سى شە وان و سى رۆژان رۆشتن و رۆشتن و

نه‌گه‌یشتن، هه‌لگری نامه‌ی پیغه‌مبهر بۆ سه‌رۆکی خیلانی ناوچه‌که و پیشه‌وا و ئه‌وانیش ریبارانی ری.

تینوویه‌تی برستی لیبرین، شه‌ربه‌ی پر له ئاویان خالی بووبوویه‌وه، ئه‌گه‌ر بیره‌که‌ی (ئهمه‌عونه)یان به‌ خۆی و ئاوه شیرینه‌که‌یه‌وه لی به‌ده‌ر نه‌که‌وتایه بۆ خۆیان به جیهانی خامۆشی مردوان بیجوله ده‌گه‌یشتن.

(ئهبوبه‌راء) ئه‌وانی له‌و دونیا بی سه‌روبه‌رده‌ا به‌ته‌نها به‌جیهیلا تا به‌خزمه‌کانی و خیه‌له‌کانی ده‌وروبه‌ر رابگه‌یه‌نیت که ئه‌وان دین، چل پیاوی بیچه‌ک، چه‌کیان ته‌نها وشه‌یانه و له‌ سارا‌شدا وشه‌ به‌رامبه‌ر ئه‌و دونیا به‌رینه‌ ره‌قه هیچی پیناکریت و ئه‌و ئه‌وانی په‌ناداوه و له‌ نه‌ریت ئه‌وانیشدا هه‌رکه‌س په‌نا بدریت نابیت ده‌ستی مارئاسای که له‌ کونه‌که‌هوه سه‌ر ده‌ربینی بۆی هه‌لبه‌ردریت و زه‌رده‌واله‌ی تیری بۆ هه‌له‌نه‌دریت.

به‌لام زۆریک له‌ خیه‌له‌ نه‌جدنشینانی دل‌ره‌ق و لاموبالات له‌ هه‌موو شت ته‌نها به‌رژهنده‌ی زوو تیپه‌ر و ئانی خۆیان نه‌بیت ده‌یه‌ها قه‌رن ئاوا هینابوویان خۆیان بۆ چاک نه‌کرا بوو، به‌ گۆی په‌نادانه‌که‌ی ئهبوبه‌رائیان بیست که نه‌یانزانی بوو ئه‌ویش جه‌سته و وته‌کانی لای ئه‌وان و خه‌یالی لای موحه‌مه‌ده و ئیمانی هیناوه، به‌لام نه‌فسیان بۆ بییری شه‌یتانی دیکه‌ی بردن، که به‌ چاوه‌زیت و ئه‌برۆ دریزه‌کانیان بۆ یه‌کتریان روانی.

ئهمه ئه‌وان بوون شوینکه‌وتوانی موحه‌مه‌د بیترس و له‌رز له‌ په‌نا یاریکی ئیمان په‌نه‌انکردوی خۆیاندا بیترس و غه‌م له‌و دونیا که‌وتبوون ده‌یانه‌ویست و په‌یامی ریبه‌ره‌که‌یان به‌ ئه‌و سه‌ره‌که‌ی بگه‌یه‌نن. ئه‌و شه‌وه‌ قه‌یریک به‌ خویندنی ئایه‌تی شیرین و جوان خۆیان سه‌رمه‌ست کرد و به‌لام بیه‌هۆش و مه‌ست نه‌بوون، قه‌یریکیش ده‌می به‌ به‌شادی و ده‌می به‌ترسه‌وه به‌لام به‌ ئیشتیا و چیژه‌وه‌ ناوچاویان بۆ خوداکه‌یان له‌ ئه‌رزه‌که‌ ده‌سوو و قه‌یریکیش له‌ مانگ و ئه‌ستیرانی ئاسمانیان روانی، مانگ وه‌ک ئه‌مان شاد و گو‌شاده وه‌ک خۆر نه‌بوو که ناتوانی چاو به‌ریته‌ چاوی له‌م شوینه دوورده‌ا سه‌ریان به‌یه‌که‌وه‌ ناو بۆ جیهانیک هه‌ر که‌سه و به‌ته‌نها رۆشتن.

سه‌ره‌نجام رۆشنایی وه‌ک دوو خه‌ت که له‌ یه‌کدی جودا ده‌کرانه‌وه له‌ ئاسۆوه ده‌رکه‌وتن و ئه‌مانی چل ریباری شه‌که‌ت که ئه‌م شه‌و بیئاگا له‌ خیانه‌ت و له‌ وه‌حشیگه‌ری عه‌ره‌ب خۆیان دا‌بوویه به‌ر تریفه‌ی مانگ، غه‌رقی ژیر دا‌پۆشی شه‌و لیی که‌وت بوون له‌ شوینی خۆیان راستبوونه‌وه بیابان وه‌ک له‌پی ده‌ست بی په‌نا هیچ شوینیکیان نه‌بوو بۆی بچن، هه‌ر له‌ شوینی خۆیان ئاوی دۆلچه‌یان بۆ یه‌کتر راگرت و پاش ئه‌وه‌ی ناوی خودایان لیه‌ینا پاک ده‌موچاو و ده‌ست و قاچیان پین شۆرد و دواتر هه‌ر ئه‌و ناوچاو و ده‌ست و قاچه‌ پاکه‌یان له‌ خاکدا گه‌وزان.

یاره که یان له مه دینه بوو، به لām روو له مه که که یه کیان له پیشه وه و ئه وان تریش به ریز به پیوه وهستان و چهند جار چه مانه وه و خویان گرمۆله کرد و وهستان و چه مانه وه و دانیشتن و سه لامیان له هه موو بوونی لای راست و چه پی خویان کرد و له دوری یه کتر کۆبوونه وه و پیخۆره کانیان دانا و سی په نجی دهستیان وه ک چنگال لیکرد و بۆ ده میان برد و شوکری خودایان کرد و نیوه برسی و نیوه تیر لئی هه لسانه وه له دوری پیشه نگه که یان خر بوونه وه.

نامه ی سه روهریان که ئه و نامه یه ئه مانی بۆ ئیره هه لگرتبوو ئه وه ئه وان نه بوون که ده رۆشتن به لکو نامه که ی ئه و بوو بردبوونی به ریوه، له بوچه که ده رهینا و دایانه ئه وه یان که به ته مه نتریان نه بوو به لām به دهم و له فزترینیان بوو، ئه ویش (حه رامی کوری مه لجان برا که ی ئوم سه لیم) بوو بۆ (عامری کوری توفه یل) گه وره ی به نی عامر نارد و له بیابان که ئاژه لانی شه و ه یچیان له و ناوه نه ما بوون و ئاژه لانی رۆژیش که له دووره وه له مانی غه ربییان ده روانی تیده په رین له کاری زۆر گرانی چاوه روانی وه لāmدا مان.

حه رامی قسه زان و ئارام دوا ی به جیهینانی ئه وه ی ده شیت به راستی له وجودی خۆ له ریز و ته قدیر بخولقت، نامه ی ئازیزی دایه دهستی توفه یل که له سه ر لا له سه ر فه رشه وه ک عه رش له به رزایی بۆ دانراوه که ی وه ک پلنگ لیتکه وتبوو، چاوی بریه نامه که و سه ری بۆ کابرای نیردراو هه لنه بری، ده سه ته کانی به نیشانه ی خراپه کاری ئاماژه پێدا و پیاویک له پشته وه رمیک له نیردراوه که دا و له سینگیه وه ده رچوو و خوی فیشقه ی کرد، چاوه کانی زه ق بوونه وه و فریای ئه که وت که له ده می پر خویینه وه نوتق بدات: بردمه وه سویند به خودای که عبه بردمه وه، له سه ر ئه ژنو دانیشتن و به پشتدا که وت.

پاشان توفه یل که وه ک پلنگ ده میراند، له حالیکدا بوو که هه میشه بی په یمانان تیندا ده بن فه رمانیدا به (به نی عامر) که قه تلوعامی ئه وان تریش بکه ن، به لām ئه وان له به ر په نادانه که ی (ئه بوبه راء) نه چوون به ده میه وه، ئه و جا په نای بۆ خیلی (به نی سه لیم) برد و تیره کانی (ره عل) و (زه کوان) و (عه سفه) چوون به ده میه وه. کافرانی بی دین و بی وه عد و په یمان ئابلۆقه ی یارانی بی چه کیان دا.

ئه بو به رائیش له به رامبه ر ئه م په یمان شکینیه دا زۆر هه ولیدا به لām ه یچی بی ئه نجام نه درا، دیاربوو هه وله کانی ئه م که ئه وان له مه خلوقیکی شه رکه ره وه بۆ مرو ئیقی ئاشتیخواز بگوریت هه ره سی هینابوو، ئه مان نا له وانیه مناله کانیان گۆرانیان به سه ردا بیت، هه ر له دووره چاو پر فرمیسک بۆ مرو ئگه لیک بی تاوانی ده روانی که له حالیکدا

بوون که هه‌میشه غه‌درلیکراوان له‌و حاله‌دان و بیتاوان له‌لایه‌ن دوژمنیکی ره‌ق و بی به‌زیه‌وه ده‌وره درابوون.

ئه‌ی خودایه ئه‌وه چیه رووده‌دات، ویستی شتیک بلیت به‌لام زه‌ینی به‌ هانایه‌وه نه‌هات، هیچی پی نه‌ده‌وترا، چونکه تیر و شیریه‌موو شتیکه‌وت و به‌به‌رچاویه‌وه هه‌موویان ده‌کوشتن، ئه‌وان ده‌دی که ئه‌وه‌نده‌ی له‌ توانایاندا بوو له‌ کاری خۆیان به‌رده‌وام بوون که به‌رگریکردن بوو. ئه‌وان بۆ سازانی بیابانیکی پر له‌ سه‌لامه‌تی و نوور و ئیمان هاتبوون که‌چی ئیستا له‌ شیویکی پر له‌ خوین و مه‌رگدا خوین بینیه‌وه. که‌سیک باوه‌ری به‌ موحه‌مه‌د بیت کوشت و کوشتاری ناکات تالان و برۆ ناکات خوین ناریزیت و جه‌رده‌یی ناکات، وای له‌ ده‌ستی خزمانی ده‌شته‌کی شیرینی ئه‌مه‌ک و وه‌فا نه‌چه‌شتوو، چیان له‌ خۆشه‌ویستان و برایانی تازه په‌یدا بوو ده‌کرد، ئه‌و باسی ئه‌وانی نه‌ده‌بیست به‌لکو به‌ چاوانی خۆی ده‌بیینین ده‌توت زه‌رده‌واله‌ن و داریان تی ئازنراوه ده‌توت میرووله‌ن و ئاو چووه‌ته‌ هیلاننه‌که‌یان.

وه‌ی رۆله له‌ناو ئه‌و هاتوچۆ و تیکه‌ژانه‌دا به‌ر یه‌ک ده‌که‌وتن تروسکه‌ی شیر به‌ر شه‌واره‌ی خستن گه‌فی تیر سه‌ری لی تیکه‌دان، ئه‌وسا پریان ده‌دایه شمشیری کوورت و پاریزگاریان له‌ یه‌کتر ده‌کرد، ده‌بینی له‌وی بیکه‌س کوژیان ده‌کردن، وای له‌و ئه‌و رۆژه تاگرتوو که ئه‌وان نه‌یانده‌توانی هه‌ناسه‌ی تیدا به‌دن.

ئه‌وبه‌راء ده‌بینی و نه‌یده‌توانی له‌وه تینگات ئه‌وه‌ی ده‌یدی له‌ناوبردنی ئه‌به‌دی بوو، جه‌رگبرانه ده‌یانکوشتن خویناویان لیده‌چۆرا وه‌ی له‌و دیمه‌نه‌ی گری له‌ هه‌ناو به‌رده‌دا هینده شمشیری بی رۆلی له‌به‌رده‌م هوروژی تیری نه‌به‌راوه وه‌شاند که‌وتنه سه‌ر ئاره‌قه و خوین، هه‌له‌له‌ی ژماره‌ی زۆری چه‌کدارانی سه‌رکه‌وتوو و وه‌لوه‌له و هه‌راو هوریا‌ی مامۆستایانی نوور هاوردوو سینگی ئاسمانی هه‌له‌ده‌ری، که جیپی و جی ده‌ستی خویناوی له‌سه‌ر لمی گه‌رمی بیابان ده‌مه‌یی و نه‌خشی ده‌به‌ست.

وای له‌ خامۆشی بیابان که ئه‌و هه‌موو کوشت و کوشتاره به‌ ناحه‌قه‌ی ده‌دی وه‌ک ئه‌م هیچی نه‌ده‌کرد، کوشتاریک له‌ سه‌ره‌تیدا ئاسمان قلیشی ده‌برد و دوو له‌ت ده‌بوو و شاخه‌کان به‌ ده‌مدا ده‌که‌وتن، ئه‌وانه‌ی له‌ مه‌رگ نه‌ده‌ترسان و مه‌رگیان له‌ناو خۆیاندا هه‌لگرتبوو، رینه‌ره‌که‌یان رۆحی وردوخاش کردبوو نه‌وه‌ک جه‌سته‌یان، ده‌یان جار مه‌رگیان به‌زاند بوو، به‌لام ئیستا له‌به‌رده‌م ساتۆری خیانه‌تدا لنگه‌فرته‌یان بوو.

چی بوو وای ده‌کرد دوژمن به‌و تووندیه رووبه‌روویان بیته‌وه، بوونی ئه‌وان به‌و بیچه‌کیه‌ی خۆیان ئه‌وانی پر کرد بوو له‌ ترس، ئه‌سپان ده‌یانحیلاند و پتیمان به‌ ئه‌رزدا ده‌کوتا و گیره‌یان ده‌کرد و به‌ چوارده‌وری ئه‌و شیوی مه‌رگدا ده‌خولانه‌وه و خوین به‌رگری ده‌کرد و بووبوو به‌ په‌یژه‌ی عروجکردنی رۆح، ئه‌وان له‌وی خوینیان ده‌رژا و

چه کیان نه بوو، به لام ته نها بوونی خوین مایه ی ترس بوو و راسته شمشیریان پی نه بوو به لام شمشیریان وشه یان بوو که ناگری به رده دایه بیابان و نه وانی ده گه یانده بن دونیا.

(نه بوبه راء) نه وانی بینی که په یمانیان له ته ک خودای خوین نه شکاند و شه پرانکرد، خوینیان رزایه سهر بیابان و کاتیک زانیاں که مردن خه ریکه ده گات، وهک نه وهی قسه له ته ک سه روره که یاندا بکن وتیان: (اشهد ان لا اله الا الله و ان محمدا رسول الله) وهک نه وهی وت بیتیان یا نه للاً روهی خویمان به تو ده سپیرین، ده چین له سهر سفریه کی دی کو ده بینه وه.

ئیدی لیره مردن، نه گه رچی نه وه مردن نه بوو، نه میش چاوه کانی له هسه رده تا چاوان هه لگه رانه وه وهک له ته ک نه واندا بو جیهانی مردن روشتنیت لیره بی ناگا بوو وهک شیتان به و ناوه دا له داخی خیانه ت به و مروقه بیتاوانانه ده هات و ده چوو و ری نادیار بیابانی گرت بهر و خویشی نه یزانی نه و خیانه ته ی بو کوئ گرت بهر، نه و نه یزانی خراپه کاران دوی قه تلوعام نه و ییان به جیهیشت و چون یه کیک له کوژراوان به برینداری خوئ به خوئ وه تلاند بوو و خوئ کردوویه مردو دواتر هه لسا بوویه وه بو مه دینه هه له اتبوو.

نه وهشی نه بینی بوو که دووان له وان له کاتی نه م کوشت و کوشتارده له وئ نه بوون و له دووره وه قه ل و دالیان بینی بوو وایان زانی بوو بونی کاره سات ده کن، به راستی بوئکردن نه بوو، به لکو کاره سات بوو و رووی دابوو، هه ر دووکیان چوونه مهیدانی شه روه وه وهک هاوړیکانی به رگری بکن، باش بوو فریاکه وت و روهی به شوین روهی نه واندا بو ناسمان نارد و هه روهک نه وانیش لاشه ی خویناوی له وئ که وت.

نه وی تریشیان (عمری کوړی نومه ییه ی زومه ری) به دیلی که وته بهر دهستی پشیله کیویه که (عمری کوړی توفیل) به لام هه ر که زانی له تایه فه ی (زومه ره) کیشای به ناوچاوی خویدا وهک پشیله مراندی و به رله لای کرد، عه مریش راسته و راست بو مه دینه گه رایه وه تا هه واله تاله که به ناچاری دهرخواردی روهی نازداری مورشیده که ی بکات. له و شوینه دوورده چی رووی دابوو، کافرانی دلره ق یارانی نه میان به و فه تاره ته برد بوو.

کاتیک عه مر گه یشته مه دینه دلی موحه مه د داخوړیا که روو داوئکی گه وره قه و ما بوو، نه و پیغه مبه ر بوو و فریشته روو داوه نه بینراوه کانیاں له سهر ئیزنی خودا که ی به گویدا ده چرپاند، جا هه ندیک جار هه روهک نه وهی وهک په له هه وړیک بیت به سهر کاره ساته کانه وه ده بینی و هه ندیک جاریش وهک تارماییه ک له سپیده دا که باش جودا

نابیته وه ئەمەیان لەو جۆرهیان بوو خو ئەگەر ئەم جارەیان تەنانهت ئەگەر فریشتەش کپ و بیدەنگ پێیان رانهگەیاندا، ئەوا دەیزانی لەو روژانەدا پینگەیاندا یاران پێویستی بە رژاندنی خوینی گەرمیان بوو.

وهی خوایه بەزەبیت بە یاران لەخودی ئەو خۆشەویستر بەلایه وه بێته وه، ئاه مروّف هیچ کاریک لە گەیشتن بە حکمەت و پینگەیشتنی تو گرانتەر نیه، مەرگ و لە دایک بوونه وهی دەویتی خوین و دووری ئازایان و زەجر و گرینی دەوئ، ئەوا لە ئوحوده وه، ئەمان پەیی دەر پەیی دەردی فیراقتی یاران زور و زورتر دەبیت، ئەم دەپروانی و بەردەوام ئەوانەیی بە روچی ئاشنا بوون لە دەورووبەری ژمارەیان کەمتر دەبوو، وهک بلایی قوناغە کە قوناغی قوربان بەرخودانه، بەس شەرەکان و هەلەنگوتن و کەوتنه کان هەن ئاشتی و حەوانه وه کان و سەرکەوتنه کان بوونیان نیه.

ئەمە چەند سال بوو بای پیغەمبەرایەتی هەلیکردبوو و کۆمەلێک بووبوونە شەریکی چیژ و ئازارەکانی، هەر ئەوانە وشەکانی ئەویان بە بیاباندا دەبرد و بە هەموو خیلەکانیان دەگەیاندا، کاتیک عەمری سەری داخستبوو و کارەساتە پر کارەساتی هاوڕیکانی بۆ گێرایه وه کسپەیی لە دل هەلسا و بووه تەمی روژگاریکی فراوان و نیشته سەر دەموچاوی.

وهک ئەوهی ئازاری تەمەنیکی دوور و دریزی لە چەند ساتیکدا دایه وه، هیندەیی شەهیدانی شەری ئوحوود ئازاری پینگەیاندا، ئەمان حەفتاو ئەوانیش حەفتا کەس بوون، جیاوازیه کە ئەوه بوو ئەوان لە رووبه پرووبوونه وه و بە هەلەیی خوویی کوژرا بوون و ئەمان بە دەستی خیانهت، تارادەیهک غەمی قوول دایگرت تا سی سەباحی سالحان نزای شەری لەو خیل و تیرانه کرد کە حەفتا لە یارانیا کوشت کە زەنگ لێیدا و وترا: ئەهای کاروانیان مەنزل تیکنن و بکەونه پێ! لە ناو کاروانی پیغەمبەریدا بوونه کاروانی و پەیتا پەیتا پەیدا بوون و لەگەل ئەمدا بوونه یار و بەردەوام دەبوت ئاگاتان لە یارانم بێت.

بەلام عەمر داستانیکی دیکەیی گێرایه وه:

دوای ئەوهی لە دەستی عامیری کوری توفەیل رزگارم بوو سەرم لە یاران شەهید دا کە لەو شوینەیی تێیدا شەهید کران نەبوون ئەوه هەبوو زیاتر لە جەستەیی خویناوی راکشاو زیاتر نەبوون، لە ژیر سێبەری تەیرەکاندا مائاواوی لە هاوڕیکانی کرد قیرەیان نابوووه، ئاژەله وهحشیه کانیش کە لموزیان لە جەستەیی خویناویان وهردەدا. زانی کە جەستەیی لە ئاو و گل دروست بوو بەینیکی دی دەبیته وه بە خاک، ئێمە لە خاک دروستبووین بۆ خاک دەگەرپیننه وه جاریکی دیکەش هەر لەو خاکه وه سەر دەردینینه وه و تەپوتوز و مار و میرووی گیانمان دته کینن و بۆ دەشتی مەحشەر دەکهویننه ری.

هەر بۆیە یاران لە بیاباندا بە مەزلۆم کوژراویش بارانی بیابان خوینەکانی شۆردنەو و گوشتی جەستەیان دەبیتە خۆراکی قەل و دالانی گوشتخۆر که چاوانیان هەلەکوێن، ئیسک و پروسکی ماوەش نیوەی بەبەر خۆرەو وەش دادەگەریت و نیوەی دیشی بە ژێر خۆل و خاکەو دەبیت.

ئێتر بە رۆحی بریندارەو کاتیک خۆر نیازی بوو ئاودیو بیت و جەستەیی شەهیدانی بە ئاژەلانی شەو سپارد که بە چاوی بریسکاوێ خۆیانەو وە بینە سەر لاشەیی لەوێ راشکاوێ بەردەم سیمای مانگ. گورگانی مروّف ناوی گورگانی وەحشیان خراپ دەکرد و کوژراوەکانیان بەوان و بە چەقەلان و کەمتیاران دەسپاردن.

لە کاتیکدا عەمر هەستی دەکرد لە زەویدا لەو تەنیاتر بوونی نیە، حەقیقەتی بەرجەستە لە مەرگی هاوڕیکانیدا سەروو خواری پێدەکات و سەرگێژەیی تووش دەکات ئەگەرچی لە ئاسمانەو وە فریشتان بۆ دلدانەو وەیی لە بێدەگی بیاباندا لایلایەکیان بە گوێکانیدا چرپاند، ئیدی خۆی بە تاریکی بە میهری شەو دەسپێریت و بەرەو مەدینە هیلکی سور لە چۆراوگی خۆین لە پاش خۆی بەجی دەهیلێت لە ناوچەیی مەرمەرە لە سەرەو وەیی قەنات لە ژێر درەختیکی لالدا لا دەدات که لە حالی پەشێوی ئەم هیچی نیە بیداتی تەنها ئارامی و بێدەنگی نەبیت، بیری لە خۆی کردەو وە که دواي دوینی شەوی شەر و فەتارەت و سەر لیتیکچوون و کۆچی یارانی ژێانی بەردەوام بوو، که لە نێوان بوونی لاشەیی خۆینی یارانی بەجیماو و راکشای ئیستای خۆی و ژێانی ئەو دیو مەرگی ئەوان ئەم دیو مەرگی ئەم جیاوازی زۆر هەیه.

هەر لەم بیرانەدا بوو که دوو تارمایی هاتن لەولای ئەمەو وە لە بنی هەمان دار رایەخیان راخست و لێی راکشان، ئیدی هیچ پێویست نەبوو که ئەم لە هۆکاری هاتنی ئەوان بېرسیت چونکه دالیا بوو لەو وەیی که ئەوان لە پیاوانی خێلەکانی پەیمان شکینن هەر بۆیە پێش ئەو وەیی ئەوان دەست بەکەنەو وە ئەم پڕ بەداتە چەک و ئەوان لەناو دەبات، ئیدی ئەو خەوتنەیی ئەوان خەوتن تا قامی قیامەت بەخەبەر نایەنەو وە، ئەمیش وای بۆ رۆشت که تۆلەیی هاو وەلانی وەرگرتوتەو وە.

بەلام پێنەمبەر لە کاتیکدا چاوەکانی لە چاوە خەمبار و شادەکانی عەمر بری بوو، غەمباری لە دەستدانی هاوڕێیان و شادی تۆلە سەندنەو وەیان، فەرمووی: بەلام تۆ دوو پیاوت کۆشتوو که دەبیت خوینەکیان بەدەم چونکه ئەوانە هاوپەیمانی ئیمەن.

غەزای خیللی بهنی نه زیر

(داستانی ئەو خیللی جوتیارە دەیانویست گوناھی گەورە پیغەمبەرکوژی
ئەنجام بدەن)

ئای لە ئەمەک و دەفای مروۆفی گەیشتوو که دەفای بەقەد ھاوڕیپهتی بەلاوہ شیرینە
لە کاتیکدا روۆحی ئیماندارى مامەلەى رووبەرووی و دوستانهتی لە بوونی ئەوی تردایە
حوزوری روۆح دەگاتە لوتکە، وای لە بی مروەتی و بی دەفای مروۆفانی نەخۆش و
دلەبەرد. ھەر لەبەر ئەو دەفا و بە پەیمانیهی موحەمەد کەوتە تەقەلای دانى خوینی دوو
پیاوہکەى بەنى کیلاب. ھەر ئەم ئەمەکەش بردیە بەردەم دەرگای خیللی جوتیارەکەى
بەنى نه زیر لە جووہکان، ئەوان کە پیشتر بە دەرکردنى بەنوقەینوقاع و کوشتنى کەعبى
ژنانى ترسیان لە دلدا نیشتبوو و سەریان بە سەر کولایى خویندا شوۆر کرپوو،
ھەنووکە دواى شەرى ئوحد و مەرگەساتى (رەجیع و مەعونە) ئازا بووبوونەوہ،
چونکہ ترسیان شکابوو چۆن بوون ھەروا دەرکەوتنەوہ.

کاتیک پیغەمبەر کە لە مەدینەدا وەک شاھ بوو بەلام ھەنگاوی ھەژارانەى دەنا بو
لای ئەوان روۆشتوو داواى بەشى ھاوکارى دانەوہى خوینی دوو کوژراوہکەى بەنى
کیلابى لیکردن ک بەپیی پەیماننامەى مەدینە دەبوو ئەوان پشکیان تیندا ھەبیت. وتیان

به سه‌رچاو ئه‌بولقاسم تو له بنی ئه‌و دیواره دانیشه تا ئیمه له مولک و مالی خیل بوّت ئاماده ده‌که‌ین.

پاشان سه‌ریان کرد به‌یه‌کدا به کۆمه‌ل وه‌ک ئه‌وه‌ی بو جیهانیکی دیکه رۆشت بن و نه‌یانه‌ویت بینه‌وه له چاوان ون بوون، هر که ئه‌وان پشتیان هه‌لکرد گه‌وره‌ی فریشتان له ئاسمانه‌وه داده‌به‌زی و باله گه‌وره‌کانی که یاقوت و مرواریان لینه‌باری و جیهانی پر ده‌کرد له ته‌پوتۆزی نه‌بینراو، چرپاندی به گویی (موحه‌مه‌د) دا ئه‌وانه له پیلاندان بوّت و ئه‌وی به‌جی به‌یله، هر بۆیه له جیی خۆی ده‌رپه‌ری و له دیواره‌که دوور که‌وته‌وه دیتی هه‌موویان خه‌ریکی تلدانی به‌ردن ده‌یانه‌ویت به سه‌ریدا به‌ردنه‌وه، به ده‌ستی سه‌رسه‌خت ترینیان که (عه‌مری کورپی جوحا) بو.

ئه‌گه‌رچی (سه‌لامی کورپی موشکم) پیی وتن: نه‌که‌ن چونکه هه‌والی ئه‌دریتی و ئه‌مه‌ش په‌یمان شکاندنه له نیوان ئیمه و ئه‌ودا، ئه‌و ده‌یزانی به‌و کاره‌یان رووداویکی گه‌وره رووده‌دات ئه‌وان نه‌یانه‌زانی به‌و تاوانه‌یان گورانیک له‌م بوونه‌دا دروست ده‌که‌ن که ئیتر ناسرپه‌ته‌وه.

بوون و خودای بوون ناهیلن له‌به‌ریان بروات، ئه‌وان ئه‌وه‌یان له‌بیر چوو که پیغه‌مبه‌رایه‌تی له ده‌ره‌وه‌ی بوون به‌سه‌ر بووندا ناسه‌په‌ت، به‌لکو پارچه‌یه‌کی دانه‌برای بوونه. ئه‌وه‌ش خودای بوونه دیاری ده‌کات که ئه‌و توفله مه‌عسومه‌ی نه‌وه‌ی ئاده‌م لای کام تیره و تایه‌فه ده‌بیت که پیغه‌مبه‌ره و ئه‌وان ده‌یانویست هر له قه‌ومی یه‌هود بیت. بی ئه‌وه‌ی به‌هاوه‌له‌کانی بلیت به‌بی وه‌ستان گه‌ره‌کی ئه‌وانی دراوسی کوژ و پیغه‌مبه‌رکوژی به‌جیه‌یلا، یارانی به شوینیدا به پرتاو شوینی که‌وتن و وتیان ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خودا بوچی هه‌لسایت؟

ئه‌ویش له نیازی کردنی گوناھی گه‌وره‌ی پیغه‌مبه‌رکوژی ئه‌وان هه‌والیدا. ئه‌گه‌رچی هه‌له‌شه‌یی مروّف ده‌خاته هه‌له‌وه به‌لام قه‌بولکردنی هه‌له‌ی گه‌وره‌ش بویری ده‌داته دوژمنان که مرخت لینگرن و بیانه‌ویت له بنه‌وه ده‌رت بینن، ئه‌و هه‌له‌یه‌ی ئه‌مجاره تیره جوتیاره‌کانی به‌نونه‌زیر هه‌له‌یه‌کی له‌و شیوه‌یه بوو که دراوسییه‌تی ئه‌وانی لای موحه‌مه‌د و یارانی تال کردبوو، بۆیه (موحه‌مه‌دی کورپی موسلیمه) نارده لایان و پیی وتن: (له مه‌دینه برۆنه ده‌ره‌وه) ئه‌مه مانای ئه‌وه بوو که ئه‌وان خراپ په‌یمانان شکاندوه و وتیشی: (دراوسییه‌تیم مه‌که‌ن) ئه‌مه‌شیان مانای ئه‌وه بوو که له جیهانی پیغه‌مبه‌رایه‌تیدا (دراوسییه‌تی) مانایه‌کی جیاوازی هه‌بوو.

ئه‌وه بوو که برا پیغه‌مبه‌ره پیشتره‌که‌ی وتبوی: (خودا و دراوسیکه‌ت) ئه‌مه‌ش کوورته‌ی دین بوو، ئاخر مروّف هه‌م سه‌ره‌له‌برینی بۆلای خودا و هه‌میش روانینی به‌ملاو به‌ولای خۆیدا بو لای مروّفه‌کانی دیکه هه‌یه، هر دووکیشیان پیکه‌وه‌ن، هر

ئەو سەرە بۆلای خۇدا ھەلدەبەردىت ھەر ئەویشە لا بەلای مۇقەوۋە دەكاتەوۋە و بۆيان دەپوانىت، ئەوۋەى ئەمىانى نەبوو ئەویشىانى نىە، ئەوۋەى بۇ ئاسمان سەر ھەلنەبەرىت لە زەویشدا رىدەرناكات.

ئەوۋەش لە زەویدا دراوسىكان نەبىنىت خۇداش نابىنىت، ئىتر موخەمەد نەبوىست بە درۆ ئەوان دراوسىى بن و ھەموو رۆژىك چاوى بە چاويان ھەلبشاخىت و متمانەى پىيان بىت و بشتوانىت لەتەك خاكەى خۇيدا راز و نىاز بكات و فرىشتەكانى ئەو لە مالاكەى شارەكەيدا بال راوەشىنن، شارەكەى ئەو شارى نوورە و شارى نوورىش شارى شەپ و ئاگر نىە، نوور ئاگرە بەلام ئاگرىكى بۇ نوور وەرچەرخاۋ نوورىك گەرمى و روونى دەبەخشىت بەلام ناسووتىنىت.

(دە رۆژ مۇلەتتان دەدەمى، دواى ئەو ماوۋە ھەر كەسىكتان بىنم دەدەم لە گەردنى) تەنھا ساتىكىش بۇ ئاگر زۆرە كە بسووتىنىت و شتىك لە شت بوونى خۇى وەرېگرىتەوۋە، بەلام ئەمانى پىغەمبەر دارى بوخورد بوون و تا دەسووتان بۇنى خۇشيان بلاۋ دەبووۋەوۋە و ھەمىش ئەمانى پىغەمبەرەن فىرن كە خۇدا فرمان بە ئاگر بدات تا بۆيان بىتتە شوينى فىنك ھەوانەوۋە.

لەم ھالەى لاۋازەى موسلماناندا چاۋەرۋانى ھەلوئىستى واىان لە پىغەمبەر نەدەكرد، ھەر لە تەوقى سەرىانەوۋە تا نووكى پىيان شىۋازى تىرامانانەى وەرگرت، لەم چارەنوۋسە سەىرەى خۇيان رۋانى. (ھەى كورپى ئەعتەب) كە ھەنووكە بە لارەلار رىى دەبېرى و پىرى خۋارى كرد بوو، رۆحى نەما بوو جەستەى بۇنى مردنى لىدەھات. دەىزانى موخەمەد ھەرچى بلىت ھەر ئەوۋە دەكات رۆشتىنان مسۆگەر بوو بەلام بۇ كوئ رۆشتىبان؟

يەسرىب ئەو مەملەكەتەى عىامىك تىندا ژىابوون، تەنانەت دەوترا پىش عەرەبىش لىرە بوون ھەرچەند ھەمىشە ئەوان خۇيان بە سەفەرى لىرە دەزانى بە تەماى گەرانەوۋە بۇ سەر زەوى پەيمان پىدراۋ و باخ و باخاتيان رازاند بووۋە، ھەنووكە وەك بىبابانى رەق و تەقى لىدەھات دارخورماكانيان روت دەبوونەوۋە باخە تىركانىان بىبەر بگرە بى گەلاش دەبوون، ئەوان ھەر خۇيان دەبىنى و عەرەب لىرە تەنھا تارماىى بوون بەلام ھەنووكە بۇ خۇشى بووۋوۋە تارماىى، بۇ كوئ بېرۇن بۇ ھەر جىنەك بېرۇن لەوانەىە موخەمەد لەوئ نەبىت بەلام خۇ خۇدا لەوئ بوونى ھەىە؟

واى مۇۋف بە دەستى خۇى چى دەكات بە خۇى.

بىجگە لە دەرچوون ھىچ چارەىەكى دىكەيان نەبوو، چەند رۆژىك بۇ خۇسازدان مانەوۋە، ئەگەر لە دوورەوۋە سەىرت بگردناىە ئاگات لە بۆلە بۆلىان بوو كە تىكەل بە

بیدهنگی وهستانی ژمارهی زۆری فەردە خۆراکی وشک و تەقەتەقی باهۆلی تەختە کە خەریک بوون ئامادەیان دەکردن کە لە ئەسپ و حوشتریان نین و بیانگوازنەوه.

راست لەم کاتەدا بوو سەرۆسەکوئی (عەبدوڵلای کورێ ئوبەیی) جاریکی پەیدا بوویەوه و بە جۆلە خستنی باقە ریشەکەیی سەر چەناکەیی شەویلگەیی خۆیی خۆی بزواند و وشە شیرین بەلام خەیاڵاویەکانی خۆی چرپاندە گوێکانیان: بمیئنەوه دەرئەچن و برۆنە ناو قەلاکانتانەوه ئەیی ئەو قەلا مەحکەم و پیرانەتان بۆچیە؟

من دوو هەزار کەسم لەگەڵە کە لەگەڵتان دێین بۆ ناو قەلاکان و لە پیناوتاندا خۆمان دەدەین بە گوشت. ئەوان دەیانزان کە عەبدوڵلا هیندە شوینکەوتووی نەبوو، ئەگەر هەشیا بەو شیۆهەییە لە پیناوتاندا خۆیان نەدەدا بە گوشت، ئەوهی ئەو دەبوت راستی نەبوون لەو درۆیانە بوو لەسەر مەرۆف کاریگەری هەبوو لە کاتیکی وادا تەنها وشەییەکی میهرەبانانە بە قەد سوپایەکی گەورە وەرە و هیز بە مەرۆف دەبەخشن. ئینجا عەبدوڵلا وتی: ئەوجا هاوپەیمانەکانتان لە پیستەخۆشەکەرانی بەنی قورەیزە و دەشتەکیانی خەتقان دین بە دەمتانەوه.

عەبدوڵلا ئەگەر بە درۆش بیت ئاهێکی هینایەوه بەبەر بەنی نەزیردا کە گەورەکیان (حەیی کورێ ئەحتەب) هەولێ بۆ پیئەمبەر نارد: ئیمە لە مالی خۆمان ناچینە دەرەوه ئەوجا چیت لە دەست دێ بیکە!

ئەم هەوالە بۆ مەحمەد چونکە چرپەیی خودایی دەرەنجامەکەیی پین و تیبوو ئاسان بوو، بەلام هەر لەبەر ئەوهی ئەو چرپەییەکی کە پینێ دەوترا وهی تەنها لەتەک وشە مامەلەیی نەدەکرد بەلکو لەتەک مەرۆفی زیندوو، هانتی ئەوانی پیئەمبەریش خەلکی ئاسمان لەبەر ئەو مەرۆفانە بوو کە تیکەلەییەک بوون لە ترس و شادی، نەدەبوو لە پر بچنەوه ناو جیهانی خۆیان و بۆ ئاسمان عروج بکەن و مەرۆفی ترساو لە زهوی بەجی بهیلن، راستە یارانی گۆرابوون، بەلام هیندەش نا کە لە مەرۆف بوون بکەون، هەر هیندە بوو هەوینی ژیانیکی تازەیی داھینا بوو.

ئەو لە مەدینەدا وەک پاشا وابوو بەلام خاکیانە لەبەردەم سوپاکەییەوه بەرەو گەرەکی باغی پر لە نیعمەتی (بەنی نەزیر) هەنگاوی دەنا، هەلوێستەکە قورس بوو کارەسات بە شوین کارەساتدا لە دواي شەری ئوحدووه بەسەر موسلماناندا هاتبوو، شکست لە دواي شکست ئەلین ئەوه دوژمن نیە سوپا دەشکینیت بەلکو ئەوه شکستەکانی پیئەمبەر شکستی دیکە بە شوین خۆیدا دەهینیت و ئالاکەیی دەنەویت و ناتوانیت چاوهکان هەلبڕیت و سینگی بیاتە پیئەمبەر.

سوپای ئیسلام لە دواي ئوحدو چەندین جار لیدان جەرگبیری بەر کەوتبوو بەلام تا ئیستاش ئالاکەیی نەنەوی بوو بەلام ئەگەر ئەم جارە بشاکانایە، خودا دەیزانی چی

رووی ددها، به نونه زیریش سوپا و چهک و قه لایان هه بوو، جوتیار بوون و له ولاتی
عه ره بانیش جوتیار بوون مانای وابوو خه زنه کانیان پر له خورمای وشک و گهنم و
جۆی هه لگیراو و میوژی نایاب و ژیر قه لاکایشیان پر له کونه و کوپه ی پر له شه رابی
بوون تیژ بوو.

ئه وان پیوئیستیان به بازرگانی و کاروان به ری خستن نه بوو تا نان و ئاویان هه بیته،
به لکو ئه وانی قهومی تاکه خوداپه رستی ناو جیهانیکی فراوانی پر له بت،
شوینکه و توانی ئه و بتانه ده هاتن زیر و زیوی خویمان له مشت دهنان و ئه مانیش
ئه وه یان ده دانی که ئه مسال هه یانبوو و بو سالی داهاتووش له فه زلی ده ست له ملانی
ئاسمان و زهوی که ئه و به بیبه رامبه ر بارانی بو ده باراندن و ئه میش له گه ل که میک ئه و
دیو و ئه م دیوکردن و روشتن و هاتن و ده ست پیندا هیتاندا سکی بو پر له خورما و
تری و گهنم و جۆ ده کردن.

ئه مان ئه گه ر و یستبایان بو ده یان سالیش پیوئیستیان به وانی دی نه بوو و ده یان توانی
له و دوورگه سه وزه دا که کهس نه یده زانی له کوپوه بو ئه م بیابانه وشک و برنگه
هاتبوو به فه زلی ئه رکی باو باپیران بو به هه شتیکی چهنه خانوو و قه لای به باخی چری
به خورما و تری داپوشراو و هرگه رابوو، چهک و چۆکی باشیشیان هر له به ری له
دووره وه هاتنی پر له هه را هه رای هه واله هه وری به کوله وه بووی ئاسمان و له نجه و
له نجه ی سکپر بوون و ئازایی منال بوونی زه ویه وه ده ستیان که و تبوو.

ده یان توانی له و به هه شته دا خویمان دابرن و پشت له مروف و به رگه ی سوپای
زه به لاهی وهک ئه وه ی رووم و یان عه جه بیش بگرن نه وهک موحه مه د و عه ره ب، ئه ویش
عه ره بی یه سرب که ئه مان باشیان ده ناسین و ده یان زانی چیان له بار دایه. هه ریویه
چوونه ناو بو ره قه لاکانی خویمان و ده رگایان داخستن و به پشت به ستن به ئومیدی
ده رکه و تنی هاو په یمانی به وه فا و به رگری کردنی باخ و باخاتی چر و تری وهک داو و
ته له له پیی دوژمندا چه قیو و داری خورمای له په نای یه کدا چه قیو و وهک سه رباز بو
به رگری به پیوه وه ستاو ناهیلیت هیچ سوپایه کی له دووره وه هاتوو به پرتاو خو ی به
قه لاکانیان بگه یه نیت و ئه گه ر تاک و ته راش سه ربازی پیاده بگه نه لایان ئه و له سه ر
قه لاکانیانه وه تیر بارانیان ده که ن.

قوره یزانی جوتیار به ره و قه لاکانیان کشانه وه و له تهک باخ و قه لادا بوونه وه
به یهک، سوپای ئیسلامیش به ره و باخ و قه لاکشا و هاواری له و له شه پیکه وه گونجاوه
وهک مردوو ره قیووه ی له خشت و درهخت مروف کرد که ده می بکاته وه و له ده رگای
قه لاکان بیته ده ره وه و پیکه وه گفتوگو بکه ن. به لام ئه وان وتیان نایه یین، ئه گه ر ئازان به
شه ر وهرنه ژووره وه.

لهوانهش بوو هاوپهيمانيان بۆ پهيدا بووايه و موحهمد جاريكى دى له كارى ئهم مهخلوقه له گل و ئاو دروست ووه كهوتهوه سورمان، بۆ وا دهكهن جاريكى دى بريني دليان كولاندهوه، ليوى به تويژيكي شين باريگرت، رهنكى ئالى زهره هه لگهرا، خه مه كهى سه رى هه لدايه وه، ئه و خه مهى كه نه هى خوى و نه بۆ خو شى بوو، به لكو بۆ گرؤى به شهر بوو كه بۆ خو شى يه كيك له وان بوو به هه موو چا كه و خراپه كانيانه وه، له قوولاى خويدا ئه مهى ده زانى و ئازايه تى ئه وه شى هه بوو كه دانى پيدا بنيت.

خودا ئه مانى به و لاوازيه خولقاندبوو كه هه ميشه پيويستيان به يارمه تى هه يه و شه ر دهكات، جه نكه كان ده نيته وه بۆ ئه وهى بي سه لمي نيت ئه و يارمه تيهى ناوى له ژيانى ئه واندا شت هه يه مه رگيان لى دوور ده خاته وه، به لام ئه وان لا به لايه وه ناكه نه وه، ئه ي مرؤف كهى گو ي ده كه يته وه و ده نكى پيغه مه برانهى من ده بي ستى، منيش هه ر له و گلهم كه خودا ده ستى خودايانهى خوى بۆ دروست كردنى ئيوه ده ستى خوى پى قوراوى كرد، خو ينى منيش به شيكه له و خو ينه ئاله ي كو په ي جه سته ي ئيوه له خوى پر كردووه. ئه شكه نجه دراويكين وهك ئيوه و به ده ستى ئيوه كه برين به هه موو گيانمانه وه يه، تي كه له يه كه له فريشته و شه يتان، به لام ني وهى خو مان به ني وه كهى دى گو رپيوه ئي تر شه يتان نه ما و بو وي نه فريشته و بالمان ليروا و له بهر ئيوه نه بووايه يه كه و راست ده چو وي نه وه ئاسمان، به لام ناچين تا ئيوه ش له گه ل خو مان نه به ين ناچين، ئيمه له نا و به هه شتى بوونى خو ماندين، كه له و به هه شته شدا ده گر ين به لام بۆ ئيوه ده گر ين كه له دونيادا له ده ره وهى ئه و به هه شته هيشتا خو تان راده كي شن. فرمي سكي گه رم به چا وه كانيدا بۆ ئه وان ها ته خواره وه، بۆ ئه وانه ده گر يا كه له پشت دار و ديواره وه خو يان كپ كردبوو.

ئابلوقه يان خرايه سه ر تا شه ش روژ خو يانگرت، له سه ر شو راى سه ساره كانيانه وه به ردى گه رهيان ده گر ته مو سل مانان كه ئه مه ئامرا زى تاي به تى شه پ كردنى ئه وان بوو، له و ديو ديواره كانه وه به لام له دار و باخه كانيان پشت ئه ستوور بوون، خودا له سه رووى سه وت ئاسمانه وه به نه ينى بي ركردنه وه كانى مرؤفه وه بريارى خودايانهى خويدا كه ده ست بكهن به سه وتانى بي ستان و جار ه كان و بري نه وهى داره كان.

وهك ئه وه وا بوو قاچ و ده ستى جه سته ي نه زي ريان بي رنه وه كه له سه ره وه له نا و قه لا كاندا بوون هه ر هينده ي ده ستيان به بري نه وهى خو رما كان كرد مرؤفه ونبو وه كانى پشتى ديوار كه ئيدى به رگريان پى نه ده كرا سه نكه رى رو حيان شكا و به ني ازى خو دان به ده سته وه ده رگاي قه لاي مه كه ميان بى شه ر و شو ر كرده وه وادي ار بوو ئيدى به شه هيد كردنى چه ند نه مامي كى خو رما به س بوو بۆ ئه وهى وهك قوچ له كو شتن و

سەربرینی مروف ریگا بگیریت. کاریک که موسلمانان دەستیان دایه، بهلام هەرگیز به کۆتاییان نەدەگەیان.

موحه‌مەدیش نەیدەویست ئەوان بەو حاله بگن که خۆیان به خۆیان کرد، ئەو دەیویست ئەوان وەک ئەوسا زەویەکان هەلگیرنەو و ئەو گەنمانه درەو بکەن که دوور له بینایی مروف تۆوه‌کانیان له زەوی تەقی بوو و له ئەرز سەریان دەهینابوو و بەرگی سەوزیان لەبەر کردبوو و بەدەم باوه شنابوونەو و له حیکمەتی ئەم بوونەیان روانی بوو و تەنها له تەمەنیکی کوررتدا پیر بوو بوون و به پیوه وشک و مرد بوون و خورمای ئەو داخوورمایانە بیه‌نەو که له ریگەیی بای نەبێنراووه عیشق‌بازیان کردوه و تۆوی پیاو و هیلکەیی مێیان بەیەک گەیشتووه و خورمای شیرینیان بووه. ئاوا به سووک و ئاسان له قەلاکەیان هاتتەخواری وەک ئەوهی به ریکە‌کەوتنی فریشتە و شەیتان ئەو کاره ئەنجام درابیت که شەیتان دلی ترساند بوون و فریشتەش لهو حەساره بەرزانه‌وه پەلیان گرتبن و هەلیان دا بنەخواری.

ژنان له ترسی سوپای دوژمن خۆیان بەسەر منالاناندا خوارکردبوویوه، جەستەیی خۆشیان دەله‌رزێ، ئەو لەرزانه‌ش هیندەیی لەبەر بیچوو‌ه‌کانیان بوو لەبەر خۆیان نەبوو، ئاخر ئەوانیش دایک بوون و دایکیش هیندەیی خەمی له دلدا روای بۆ بیچوو‌ه‌کانیەتی هیندە بۆ خۆی نیه، دایکان و بیچوان له ژوورەوه به ترسەوه دەیان‌وانی کاتیک پیاوانی شەرکەر به ریز و سەری بەکلاوی سووری نەویه‌وه بۆ دەرەوهی قەلاکان راده‌بوو، شەرم لەباتی سووری بووبوو زەعفرانی زەرد و له دموچاویان نیشت بوو.

شەرم لەوهی که شاراوەترین هەبووی ناو روچی ئەوان که ترسنۆکیان بوو دەرکەوت بوو، فرمیسکی هەلماتی گەورەیی له ئاو دروست بوو له سمیل و ریشیان دەهاته خوارەوه، خەتای کچی بوو وایان بەسەر هاتبوو، هەموویان به خودایان بوو که دەیانوت: خەتای تۆ بوو هەندیک وا بێدەنگ بوون دەتوت زمانی ئینسانیان له بیر چۆتەوه به بیزمان دەریان دەبری هەندیکیش وا هاواریان دەکرد دەتوت خودا له دووره و نابیستیت.

هەموویان به ریز وەستاوون و گەورە‌کەشیان (حەیی کورپی ئەحتەب) لەبەر دەم هەموویانەوه سەری هەلپری و کەعب فیکری سەیری له مێشکدا بوو که دەبوو باوهری پێبەینیت تا دلی خۆی رازی بکات ئەویش ئەوه بوو که دلی دەیوت ئەوه سووچی ئەوان نەبوو که دوورا بوون بەلکو ئەوه خەتای قەلاکان بوو، بهلام مێشکی دەیوت: قەلاکانیان عەیبیان نەبوو عەیبەکه له روچی ئەواندا بوو، ئاخر ئەویش قەلا بوو بهلام قەلا‌یەکی کۆن و شلەقاو هەر که جولان قەلاکه رووخا و قەلاکانی دەرەوه‌شیان دا

به‌دهسته‌وه. که‌واته خه‌تای هاوپه‌یمانی وه‌ک عه‌بدوللا و یارانی و قوره‌یزه و هه‌وازین بوو که به ده‌میان‌وه نه‌هاتبوون.

پری سیه‌کانی هه‌وای هه‌لمژی و پاشان له هه‌ردوو کونه لووته‌کانیه‌وه هه‌مووی رادا وه‌ک بلئی هیچ سوودی لی نه‌بینی بیت، سه‌ری هه‌لبری و نیگا‌کانی به‌و ناوه‌دا هه‌لدا و به جه‌سته‌ی نوورینی موحه‌مه‌دوه گیر بوون و ئه‌و موحه‌مه‌ده‌ی ده‌یویست ئه‌و روناکیه به تاریکی ببینیت که فه‌رمانی پیده‌دان لی‌زه برۆن ئه‌و ولاته به‌جی به‌یلت، ده‌بیت و ابیت شه‌ری خراپیان له کاتیکی خراپدا له‌ته‌کدا ئه‌نجام دابوو خوی باوه‌ری به لالانه‌وه‌کانی خوی نه‌ده‌کرد به‌لام وه‌ک ئه‌وه‌ی باوه‌ری پیبکات ده‌له‌رزی و ده‌گریا و داوای لیخۆش بوونی ده‌کرد.

حه‌قی کوشتنیان بوو، به‌لام بۆ مناله‌کانیان رییان درا له‌وی برۆن موحه‌مه‌د له‌و زیاتر غه‌می مناله‌کانیانی بوو، گالۆکه‌که‌ی له زه‌ویه‌که‌ی به‌رده‌می ده‌ژهنی ویستی شتیک بلیت به‌لام هیچی نه‌وت و ئه‌و شته‌ی هه‌لگرت بۆ دوای ده‌رچوونیان و به فه‌رمانه‌که رازی بوو. که‌شته‌ی خویان بار ده‌کرد و له‌سه‌ر ده‌ریای لمی بیاباندا روشتن و هه‌رکامیان له شوینی له‌نگه‌ری ده‌گرت، ئه‌وان له مه‌دینه ده‌رنه‌ده‌کران به‌لکو وه‌ک هاورییه‌کی خائین و بیوه‌فا ئه‌وییان به‌جی ده‌هیشت و به ناو جاده‌ی باریکی باخ و بیستاندا که له هاوار و ناله‌دا بوون.

ئه‌مه‌ش دوای ئه‌وه بوو که جوابیان بۆ موحه‌مه‌د نارد که ئیمه له مه‌دینه ده‌رده‌چین پیغه‌مبه‌ریش که شه‌رمی ده‌کرد له بینینی عه‌زابی به‌شه‌ریه‌ت، رازی بوو به مه‌رچی‌ک ته‌نها خویان و مال و منال ده‌ربکه‌ن و هه‌رچه‌کیش که‌شته‌ی بیابان واته حوشر هه‌لی بگریت.

رازی بوون و به ده‌ستی خویان ماله‌کانیان روخاند، بۆ ئه‌وه‌ی ده‌رگا و په‌نجه‌ره له ته‌ک خویان به‌رن کۆله‌که‌و داره‌کانیان له حوشر نا و شه‌ش سه‌د حوشریان بار کرد و پیکه‌وه که‌شته‌ی دۆراوه‌کان به ریتم و شه‌پۆلانی جه‌سته‌ی حوشر پیکه‌وه ده‌رچوون بۆ ئه‌و ژیانه‌یان لایان کرده‌وه که هه‌ر خویان مایه‌ی له‌ده‌ستدانی بوون، ژیان وه‌ک مردن و ابوو لی‌زه کۆتایی ده‌هات و به به‌رزه‌خی بیابان و به‌سه‌ر لمی گه‌رمدا ده‌روشت و له شوینیکی دی ده‌ستی پیده‌کرده‌وه.

له بیابان جودا بوونه‌وه و گه‌وره‌کانیان به‌ره‌و خه‌یبه‌ر و هینانه‌دی هۆشه‌که‌ی حه‌ی و ئه‌وانی دیش بیباک به‌ره‌و شام که‌وته‌ن ری و دووانیشیان موسلمان بوون و ماله‌کانیان وه‌رگرت‌وه‌وه و حه‌شریکیان خولقاندبوو که ئیستا له شوینه‌که‌یان کاتی هه‌لسانه‌وه بوو، خوداش سوهرتی حه‌شری ده‌رباره‌یان نارد خواره‌وه که حه‌شری به‌نی نه‌زیر بوو.

(غەزای خاوەن پینهکان)

"هینده بهناو بهرد و لمی ئەو ناوچانەدا سورانهوه پینلاویان له پیندا نهماو قاقهکانیان خوینیان لیدهچۆراو جلهکانیان دهراند تا وهك پینهی پینلاوهکانیان بهکاریان بهینن".

پیش کۆبوونهوهی ههموو خهلكی عه ره ب له دژی و خۆی و شاره بچووكه كه ی، موحه مه دی ئاشتیخواز به شوین شهردا دهگرا ئه ویش شه پیکي بچووك له پیناوی نه هیشتنی شه پری گه و ره، بۆ ئه مهش بۆ سه ر زهوی خیانهت واته ولاتی نه جد به پری كهوت ئه و ده مه ی بیستی كه دهشت نیشینانی خیله کانی (به نی مو حاریب و به نی سه له به و خه تفان) هه موویان رهش پۆش كه ده موچا ویشیان داپۆشیوه بۆ دان به سه ر مه دینه دا کۆبوونه ته وه، ئەوان خۆیان دل وشك وهك بیابان بوون و شهوی به سه ر هاتبیت، به ته مای دان به سه ر شاره بچووكه و قریوه قریو و تالان برۆ و كوشت و كوشتاردا بوون.

به لام پیغه مبه ر بۆیان ده رچوو و به تانوپیوی فه رشی فراوانی له لمی سوور دروستبووی (نه جد) دا گه راو ئه وانیش هه ر کات شاخی ته پوتۆزی موسلمانان له دوور ده رده كهوت، ئه وانیش خۆیان خزانه ناو شیو و كونه کانی شاخه ره قه کانه وه و وازیان له چه ته گه ری هینا، هینده به ناو به رد و لمی ئەو ناوچانەدا سورانهوه پینلاویان له پیندا نه ما و قاقه کانیان خوینیان لیده چۆرا و جله کانیان دهراند تا وهك پینهی پینلاوهکانیان به کاریان بهینن، هه ر له به ر ئه وهش ئەم ده رچوونه ی پیغه مبه ر به (غەزای خاوەن پینهکان) ناوئرا.

هه‌نوکه که له شه‌ری خوین و عاره‌قه ده‌گه‌رایه‌وه که پیشتر قورئانی لی دروست بوو هه‌والی ده‌رچوونی قوره‌یشی پینگه‌یشت، ئه‌مه‌ش کاتی شه‌ری دیاریکراو بوو له‌ته‌ک قوره‌یشدا که سالی رابردوو له ئوحوود دیاری کرابوو، ریی نزیکی بازاری عاله‌می به‌دریان گرت‌ه‌به‌ر که شوینی بردنه‌وه‌ی به‌در و دورانی ئوحوودیشیان بوو، ئه‌م شوینه شوینی دووریش بوو چونکه ساله‌که وشکه‌سالی و نه‌هات بوو.

له ریگه زه‌ویان ده‌بینی وه‌ک گه‌رمترین وه‌رزه‌کانی سال شه‌قار شه‌قار بوو، ئیسک و پروسکی ئاژه‌لی مرداربووی کئیوی له‌ته‌ک کومه‌له په‌ری بالندانی مردووی روژ له په‌نا یه‌کدا که‌وتبوون، که هیچیان ئه‌وی دیان نه‌خواردبوو به‌لکو بیبارانی و بی ئاوی هه‌موویانی خواردبوو، حوشر و ئاژه‌لانی مالیش له‌ته‌ک شوانی به‌رخۆر سوتاویان ره‌قه‌له و بیره‌نگ به‌و بیابانه‌دا گیژ گیژیک ده‌سورانه‌وه و هیچیان ده‌ست نه‌ده‌که‌وت تا بیخۆن، وا دیار بوو ئه‌م بی به‌ره‌که‌تیه ته‌نها به‌سه‌ر خاکی عه‌ره‌بدا هاتبوو و به‌تایبه‌تیش شاریکی وه‌ک مه‌دینه که شاری به‌باران ژیاو بوو.

مانگی یه‌کی نیوه‌ی زستان بوو، به‌لام به‌ روژدا هینده گه‌رم بوو ده‌توت خۆر به‌سه‌رته‌وه نووساوه و شه‌ویش هینده سارد بوو مروژ تا به‌یانی قرچه‌ی دانی ده‌هات و نه‌یده‌توانی خه‌و بجیته چاوی، کاته‌که کاتی شه‌ر نه‌بوو وه‌ختی ئه‌وه بوو که مروژ له‌باتی ئه‌وه‌ی هه‌لکو‌تیه‌ته سه‌ر ئه‌وی دی و هه‌رچی هیه و نیه بیات، ئه‌وه‌ی که هه‌یه‌تی به‌وی دیکه‌ی بدات چونکه هیچ کامیان هیچیان نه‌بوو.

موحه‌مه‌د که‌وته پیش هه‌زار و پینج سه‌د له یارانی و مال و منالی مه‌دینه‌یان به‌ برسیتی له ئومیدی ره‌حمه‌تی بارانی نه‌باریو به‌جیه‌یلا. به‌ره‌و ژوانگه‌ی شه‌ر که‌وته ری. له‌ولاشه‌وه ئه‌بوسوفیان بی تین و زه‌وق که‌وتبوویه پیش سوپا دوو هه‌زار نه‌فه‌ریه‌که‌ی که په‌نجا سوار به‌ ئه‌سپی ره‌خشه‌وه که له‌بری ئاوی کز هاتووی بیابان شه‌راییان ده‌دانی، به‌ره‌و میعادی شه‌ر به‌ری که‌وت بوون، ئه‌وانی تیر و مه‌ست به‌سه‌ر زه‌وی وشک به‌لای لاکي له برسا مردوو و له تینوویه‌تیدا که‌وتوو رت ده‌بوون و باکیان نه‌بوو له‌و ساله گرانیه‌دا له هیچیان که‌م نه‌بوو.

ئه‌وانی بازرگان هیچ شتیکیان هی بیابانی بی باران نه‌بوو، خو‌یان به‌ عه‌تری چه‌ور ده‌شووت. به‌ریوه بوون تا گه‌یشتنه لای ئاوه وشکه‌کانی (مه‌رپوزه‌هران) ئه‌وجا ئه‌وه‌ی هه‌ر له سه‌راتای جولانیانه‌وه له فیکریدا بوو بیانوویه‌ک بدوژیته‌وه بو گه‌رانه‌وه شه‌یتان خسته‌یه‌دلیه‌وه‌وه، وه‌ک ئاژه‌لیک ئاوه‌خواه‌وه و له پر هه‌ست بکات که‌وتوته داویکه‌وه له پر بو‌ی هات سه‌ری هه‌لبری و رووی له سوپاکه‌ی کرد و وتی: سالیک بچن بو شه‌ر که سالی تیری و سه‌وزایی بیت و دره‌ختی تیدا ئاوه‌ده‌ن و تیر شیر و ماست بخۆن، ئه‌م سالیشتان سالی وشک و بی ئاویه، وه‌ک ئه‌وه‌ی بو گه‌شت و سه‌فا

بېرات نەوەك شەپ و كوشتار پاشان رهشوهی توند كردهوه يهك سوپ به رهخشهكهيهوه سورايهوه و رووی له مهككه كرد و ئاوزنگی ئهسپهكهی دا و ریشی ژیر چهناكهی و شهویلگهی خواری جولاند: من دهگهپیمهوه ئیوهش بگهپینهوه.

پاسهوانه موسلمانهكانیش ههموو روژیک تا ئیواره دهستیان دهخسته سهروو دهموچاوه قوپاوهكانیان چاوهروانی دوژمنیان كرد هه ر نههات. بۆ ماوهی ههشت روژ بازرگانهكانیان پیشهكهی خویمان بی كوشتن و كوژران بۆ گهرايهوه و دوو قات هه رچیان هه بوو فرۆشتیان و دوو قات قازانجیان كرد بوو، بالادهست و هه موو ئه و خهلكه سامیان چووه دلایان كه گهله گورگی گهوره و بلاو بوون به بیاباندا كه ئه گه ر رووبه روویان بیتهوه لیته و دهترسن و خۆ ئه گه ر چاكه شیان له تهكدا بكهی چاوت هه لدهكۆلن.

گه رانهوه بۆ مه دینه له كاتنكدا هه زیان لی بوو دانیشن و نهوهی يه كه می دینه كهی موحه مه د ئیدی بعه وینهوه به ئاشتیهوه بژین كه چی ناچار بن شمشیریان له تهك رو حیان پیکه وه بپروسکینهوه و له پیناو مرو قدا ئه و نهوهیه كه یارانی ئه و بوون بینه جهنگاوه ر و دهچوونهوه تا خویمان بۆ رووبه روو بوونهوهی دیکه ئاماده بن و زه جری ئه وان بیكۆتایی و ره نجی مرو قیش بی چاره سه ر.

(غەزای دومەتولجەندەل)

"ترازووی رۆژگاریش جاریکی دی بەلای موسلماناندا لار بوویەوہ"

جەنگاوەرانی رۆحانی ھەردەم گۆی قولاخ بوون داخۆ بۆ کوێ دەردەچن، بەلام شەش جار مانگ ھەموو دەرکەوتنەکانی خۆی پێشاندا و شەر نہبوو، وادیار بوو بۆ یەکەم جار لە میژووی بیاباندا شەیتانەکان کۆتکرا بوون و مروّف و ناشتی وەک پەیوەندی گول و پیغەمبەریان لێھاتبوو، کە ھەر کات بەلای گولدا تیندەپەری دەمودەست شکوفەیی دەکرد و دەکرایەوہ.

موحەمەدیش شەش مانگ لە مالاوہە دانیشت و مەری دەدۆشی و درومانی جلی خۆی دەکرد و لەسەر ئەو حەسیرەش دادەنیشت کە لە پەلی خورما دروستکراو بوو و مالاوہەیشی بانەکەیی بە پیستەیی گا داپۆشرا بوو. خوداش شەوی سارد و میھرەبانی نارد و ئارامی بۆ مەدینە دەگێرایەوہ، لە ئاست سەر سینگی و لە ریکی دلّی پیندەشتەکە روناکێ چراکان دەگرا و مانگیش چرای خودا بە ئاسمانەوہ رینگاکانی بیابانی فراوان دەکرد و دەریاکان لە دوورەوہ سەلامیان بۆ پیغەمبەر لە رینگەیی ھەورەکانەوہ پەیتا پەیتا و بە رۆژ و شەو دەنارد ئەگەر رۆژ بوایە تیشکی خۆر و ئەگەر شەویش بوایە نووری مانگیان دەخستە پرتەپرت.

خەلکیش ھەموو ئەو ھەلەیان بۆ رەخسا کە موەجیزەیی خودا لە دەوروبەریان ببینن و بەھاران ببینان بە نہینی ئەوان ھەموو درەختانی بچ بەرگی بە پیوہ وەستاو و تۆوہکانی ژیر ئەرزێ بە رووتی راکشاو زستان خەریکی چی بوون کە تەنانەت

باکانیش به گفہگفی باش نہیتوانیوہ کاریان لی تیکبداٲ. لہ ہاوینیش مہرگی گہنجایہ تی ہموو تووہ گہنجہ کامل بووہکانی دانہویلہ و گولہ مہغرورہکانی بہہاریان بینی کہ نہدہکرا پییان بوتریٲ ہموو ہہبوویہکی فانی بہ سکوت و خاموشی خوٰی دہگات لہناو بیدہنگی خوٰیدا دہکہویت و دہبیٲ بہ پوش و پہلاش و بالندہکان بہ دنوکیان بہ ئاسماندا دہیرفینن و باش لہ دہمی ئہوانہوہ ہلیمان دہگریٲ و بہرہو چوونی ئہبہدیانہیان دہبات.

یاران یبولولی خوٰشخوانی دہوری موحمہدیش پیرانیان، زہمان ہللدہرژایہ سہر ریش و چاویان، پەردہی تہمەن بہرچاوی دہگرتن و بہباشی نہیاندہبینی، لای پیغہمبەر ئہو ئایہتانہی دہخویندہوہ کہ دلئ ئہوانہی دہلاواندہوہ مایہی خوٰشبہختی ئہو مالہ مولک و مال نہبوو بہلکو خودا و پیغہمبەر بوو و پیغہمبەر خودی خوٰشی ہەر ئہوہی دہویست، ہموو سہرہوت و سامانی ئہوان تہنہا دل بوو، خوٰ دلش کہم نہبوو ئہوان و پیغہمبەریش مروٰفی رہسەن بوون.

مروٰفی رہسەنیش بہ شتی کہم بہلام چاک قایل دہبیٲ، ہەرچی لاوہکانیشہ ہاوبہشیان دہکرد و خوٰراکی باش و پرستشی باش و ماچی گہرمیان ہللدہا و دہبوونہ مایہی بہردہوامی ژیان، ئیتر نہوہکان لہ ہموو مالہکانہوہ دہہاتنہ دہرہوہ و موحمہدیش کاتیک بہ کولانہکانی مہدینہدا لہ ناو نووریکی سپی و میزہر و جلیکی ئاودامانی سپی کفنیکی سپی و روخساریکی سپی لہناو قژ و ریشی قہترانی رہشدا بہ دانہ سپیہکانی بزہی خوٰشہویستی بوٰ دہنواندن و روژیک بہ یہکیک لہ کولانہکانی مہدینہدا تیدہپہری و دہیروانیہ ئہو بزن و مہرانہی بہ کولانہکدا دہہاتن و دہچوون مثالان شادیان دہنواند و کاتیک ئہویان بینی گورانیان بوٰ چری خوٰشمان دہویٰ خوٰشمان دہویٰ.

ئہویش سہندیہوہ: خودا دہزانیت منیش ئیوہم خوٰش دہویت ئیدی بالہکانی ہللبری کہ بہ ژیر بن بالہسپیہکانیدا تیپہرین و ئہویش لہو سہر کولانہکدوہ روٰشت و بوٰنہ خوٰشہکەیی لہپاش خوٰی بہجیہیلا و چوہ بیابانہوہ و لہ شہپولی لمی بیسنور تا لہ ئومیدی بہردہمی ورد بیٲتہوہ. سہری ہللدہبری کہ ئاسمان ہیٲندہ دور نہبوو و ئہستیرہکانیش تہنہا بارستاییہکی خر نہبوون. ہہزاران داغ و فوغان لہ ناخیہوہ ہللدہستا و خوٰیان لیکہر کرد بوو لہ چاوہروانیہکی پر ترس و لہرزدا دہژیا، کہ تہنہا ئہو یاران نزیکی دہیانزانی.

کاره‌کانی خەلکی مەدینە دەیانوت ئەوان کۆمەلیک خەلکی دەشتەکی کەم بەها نەبوون بەلکو ئەوان مرۆڤی گەورە بوون دەیانتوانی شتی گەورە ئەنجام بدەن، ئەوان روۆی گەیشتبوون هەر بەو گەیشتنەش ناوی خودایان دەهیتا. کاتیک مرۆڤ بە گەیشتنەوه ناوی خودا دەهینیت ئەوسا خودا مانایەکی دەبیت جیاواز لەو مانایەیی مرۆڤە جاهیلەکان بەکاری دەهینن بەو جۆرە خودا لای ئەو هەر بە زیندووویی دەمینیتەوه.

ئەوان هەموو پیکەوه بناغەیی ژیانیکی نوێیان دارپشت بوو کە گەردەلولوی شەڕ هەلیکردەوه و ئەمجار لە باکوور و شامەوه کە هەوال گەیشت کە کۆمەلیک لە دەعبای بە پێوه دەستاوی بە عەرەب دواوی شەڕانی قژن خۆیان بە بەهیز دەزانن و لە کلۆلیەکانی مرۆڤیش ئەوهیە کە خۆی بە بەهیز بزانی، ئەوان بی ئەوهی نرخ بۆ روۆی خۆیان و ئەوانی تر دابنن کوشت و کوشتار دەکەن، نیعمەتی گەورە لای ئەوان ژیان نیە بەلکو ئاشوب و شەڕ، بوونەتە مایەیی ریگری لە کاروانیەکان و خۆراک و بەرد و کالای بە بەها دەرفینن و پیرەمیردەکان بە قەمە دەکوژن و لاوه‌کان بە دیل دەگرن و لە بازاری کۆیلەفرۆشیدا دەیانفرۆشن.

هەر ئەو شەوه هەوالی دەرچوونی پیغمبەر بۆ چەتەکانی (دۆمەتولجەندەل) لە مەدینەدا بلاو دەبیتەوه. هەلبەت ئەوئ بەناو شار بوو و ئەگینا گوندیکی گچکە بوو هیشتا خەلکەکەیی نەنووستبوون. لەو تاریکیەدا گەرم داهااتبوون پڕ بووبوون لە توورەیی، هەر بەیانی زوو شوین پیغمبەرەکیان کەوتن و بۆ ماوهی پانزە شەو بە هەزار سوارەوه بەرئ کەوتن و بە شەو بیابان لەبەردەم سمی و لاخەکانیاندا دەکشا و بە روژیش خۆیان پەنا دەدا.

چراکان لە دوورەوه کز کز دەسووتان دەمه و شیوان دای بەسەریاندا و خەلکی (دۆمەتولجەندەل) هەر یەک بەلایەکدا هەلھاتن و کاتیک موسلمانان چوونە شوینەکانیان هیچ کەسیکی لی نەبوو تەنها بالندەکانی شەو نەبیت کە لە ناو تاریکیەکەدا دەبریسکانهوه و موسلمانەکان بەملاو بەوادا سورانهوه و هیچ کەسیان دەست نەکەوت. پاشان پیغمبەر گەرایەوه و لە ریگەدا ریکەوتنی لەگەل (عوینەیی کوری حەسین) مۆرکرد و بۆ مەدینە گەرایەوه و ترازووی روژگاریش جاریکی دی بەلای موسلماناندا لار بویەوه.

(پیلانی کۆکردنهوهی هه‌موو بیابان)

"ئهو پیره نه‌گه‌تانه‌ی شانده‌که سیبهری خوار و گێری خۆیان به شوین خۆیاندا راکیشا و به‌ناو خیل و تیره‌کانی عه‌ره‌بدا گه‌ران و ژماره‌یه‌کی زۆریان رازی کرد که له‌گه‌لیان بن، ئه‌وانه هه‌موو خیله‌کانی سه‌رزوه‌ی فراوانی بیابان بوون"

دواجار ده‌بوو پیلانی مرۆف له‌ دژی مرۆف کۆتایی هاتبا، مرۆف ئه‌و مه‌خلوقه‌ به‌ هه‌ر ده‌ په‌نجه‌که‌ی ده‌ستی وه‌ک ره‌شمار با ده‌دا و له‌ بینی ئازده‌له‌ دوو پیکه‌ی ره‌گه‌زی خۆی گیری ده‌کات، قورهبیش و گه‌لیک شه‌یتانی دی بۆ ئیره‌ هاتبوون، تا به‌و ته‌وقه‌ی چه‌ندین سه‌له‌ له‌ ملی مه‌دینه‌ی داماوایان کردوه، ئه‌ویش ته‌وقی برسی کرن و ریگای رزق لیگرتن، هه‌موو ئه‌و خیل و تیرانه‌ی له‌ سه‌ر ریی کاروانه‌کانی مه‌دینه‌ بوون، هه‌موو ئه‌و سه‌رکردانه‌ی ئاگری ئیره‌یی گیانی سوتانبوون و ده‌یانویست بینن و مه‌دینه‌ به‌ موحه‌مه‌ده‌وه‌ گر بده‌ن.

له‌ پێش هه‌مووشیانه‌وه (حه‌ی کورپی ئه‌حته‌ب) و بیست له‌ پیاوانی ئایینی و گه‌ورانی جوو چوون بۆلای قورهبیش که‌ رۆلی دلی دوژمنی هه‌بوو، ئه‌وان دله‌ زیندوو به‌لام نه‌بینه‌راوه‌که‌ی قورهبیشیان ده‌بینی که‌ هه‌ر له‌و دله‌وه‌ خوین بۆ هه‌موو ده‌ماره‌کانی دیکه‌ی ئه‌و جه‌سته‌یه‌ ده‌بزوا و حه‌ی پیر و پیره‌کانی دیکه‌ به‌و ریگایه‌نه‌دا که‌ ئه‌و ده‌مارانه‌ی بیابانیان پیکه‌یتا بوو به‌ هه‌موو لایه‌کی ده‌شتی فراوانی عه‌ره‌بدا

سەرووخاریان بو، ئەوان دەیانویست ئەو تەوقەى گەردنى مەدینه كۆتایى پىبەینن نەوەك بۆ رزگار بوون بەلكو بە دەستی كراووە بەرەو خاچى بەرن و رزگاریان بىت لى. ھەرەك چۆن دىلەكانى مەحكوم بە سىدارە و خاچ كاتىك دەبرىنە بەر دارى سىدارە كۆتەكەيان دەكەنەوہ تا بتوانن ھەلىانواسن، ھەموویان لەسەر ھەلواسىنى مەدینه كۆك بوون، گەرەكانى بۆ ئامادەكارى ئەم لە سىدارەدانە لە رىكخستن و پەلكىشكردنى ھەموو خىلەكانى ەرەب بۆ گردى خاچەكە كە سەر زەوى يەسرىب بوو خەرىكى سەرووخار كردن بوون.

قورپەيشى گەرەى ەرەب كە زۆرتىن جار ئابرووى بە دەست موخەمەد و مەدینهوہ رووشا بوو بەدان بەسەر مەدینهدا قايل بوون، بەلام ئەوہى بە كەمى دەزانن بچىتە لای خىلەكانى دىكەى ەرەب و تكای پشتگىريان لىكات، كە خويان لە ئاست ئەودا دەبىنى و ململانئىيان لەتەكدا دەكرد، لەناو ئەو ھەموو شەیتانە لووت بەرزەدا تەنھا شەیتانى گەرەى بەنى نەزىر فىلپاز و بىفیز بوو، بۆيە لە ھەموو گەرەكانى ەرەب لالایەوہ كە كۆبىنەوہ و ئەو برىنە بچووك و دزىوہ لەسەر گۆناى تەختى نەبراوہى ەرەب بسرپنەوہ و رىكەوتنى لەگەل ھەموویان مۆر كرد و لە ھەمووشىاندا ناوى خدواى تاقانەى دەھىتا ئەو خدایەى كە ھەنووكە بۆ دژايىكردنى پىنغەمبەرەكەى سوپای زەبەلاح و ئەم سەر و ئەوسەر نادىارى رىك دەخست.

ئەبوسوفیان ئەم ھاتنەى پىاوانى خوداناسى ئەو ەشیرەتانەى بە ھەلزانى و لە ناو گەرە سەر تاشرارەكانى ئەنجومەنى سەرانى قورپەيشدا بەوانى وت: ئىمە بەشدارى ناكەين تاكو پىمان نەلین، ئایا دىنە فرە خودایىكەى ئىمە ياخود دىنەكەى موخەمەد لەسەر حەقە، ئەوانىش بى گۆيدانە ئەو شتەى كە لەسەر ووى حەقەوہى كە وەفایە بەرامبەر حەق بوونى حەق بى دوودلى وتیان: دىنەكەى ئىوہ راسترە.

ئەبوسوفیان پىكەنى، ئەوہى دەستكەوتبوو كە دەبوىست وەك گەرەى ەرەب بىخاتەوہ سەرزاران و داوا لە خەلك بكات لەسەر ئەوہ دىنە حەقە بە سەر كردایەتى ئەو بچنە مەيدانى جەنگەوہ. پىاوانى ئابىن لەو شەیتانتىریش لەو گوتەيەى بە مەرامى خوین گەيشتبوون كە ئەویش كاریگەرى دروستكردنە كە لەمبارەدا گرىگ كاریگەرى راستەقىنە بوو نەوەك بوونى راستەقىنە.

پاشان شاندىكە چوون بۆلای خەتقان و ھەر ئەو گوتە ئامادانەى فىلپازانە ئەزبەريان كردون و وەك يەك بەلام وردەكارى شىرىن و تالى جىاوازە و لە ھەموو شوپنان دەیانلئىنەوہ و بە شىرىنىكەى زبرى زىاترەوہ بەو شىوہیەى ئەوان حەزىان

لیبوو به وانیشیان وته وه، ئه و جا ئه و پیره نه گبه تانه سنبه ری خوار و گپری خویان به شوین خویاندا راکیشا و به ناو خیل و تیره کانی عه ره بدا گه ران و ژماره یه کی زوریان رازی کرد که له گه لیان بن، ئه وانه هه موو خیله کانی سه رزه وی فراوان بیابان بوون.

ئیتتر له خواره وه قوره یش و که نانه و هاوپه یمانه کانیان له توها مه له کاتیکدا ئه بوسوفیان به سه ر ره خشی ره شی خویه وه له به ریانه و ده رۆشت و سه رکردایه تی ده کردن که ژماره یان چوار هه زار بوو و ئه و ژماره زه به للاحه ئه و بیابانه فراوانه یان گرتیویه به ر.

پاشان له (مه روزه ران) (به نی سلیم) له رۆژه لاتیشه وه خیله کانی خه تفان و به نوفوزاره به سه رکردایه تی (عویه نه ی کوری حه سین) و (به نی موربه) ش به سه رکردایه تی (حاریسی کوری عه وف) و (به نی ئه شجه ع) یش به پیشه وایه تی (موسعیری کوری ره خيله) و به نو ئه سه د و خیل تر و خیل تریش هه موو عه رب له سه ر واده ی دیاریکراودا به ره و مه دینه که و تنه جووله.

سو پای پیاده به هه موو هه وراز و نشیوه کاندایا بوونه وه وه ک لم له بیابان و وه ک ئاویش له رووباردا له هه موو شوینیک هه بوون وه ک که شتییه کی زه به للاح که ئالاکانیان چارۆکه که یان بوو و له دووره وه ده شکانه وه و سینگی بیابانی له ت ده کرد خوی بۆ مه دینه راده کیشا. دوا جار مه دینه به سه ری سه وزی دارخورما و تری خویه وه ده رکه وت، که شتیش گه یشته ئه و که نارهی که مه به ستی بوو.

له نزیک مه دینه سه رکرده کانی سوپاکه هه موویان له سه ر ئه سپه کانیان دابه زینه خواره وه، به مه به ستی کۆبوونه وه بۆلای یه کدی رۆشتن، له کاتیکدا که هه رکامیان بۆلای ئه وی دی ده بزوا و ده نگی زری پۆش و شیریه ده ستی و نیزه و قه لغان پاریزه رانیان له و به ر خۆرده ا هینده به رز بوو ده توت: سوپاکه به ریویه، ته نها گه وره که ی قوره یزه (حه ی) نه بیته که به یارمه تی گالۆکه که ی ده بزوا و ئه ژنۆکانی تینی راکیشانی باری له شی ئه ویان نه بوو، به للام ئه وه ی هیز و تینی خوی هه بوو چونکه به ری هه موو کیلگه کانی خه بیهر بۆ ماوه ی یه کسال له خزمه تی سوپای دژه (موحه مه د) دا بوو.

سه رکرده کان له و چادره ی بۆکۆبوونه وه دانرا بوون ده رچوون و دوای ئه وه ی له سه ر شوینیک له سه رووی مه دینه وه بۆ ئوردوو خستن ریککه وتن، سی له هه ر چوار لاکه ی ده وری مه دینه تاشه به رد و به رزایی بوو که سوپا نه یده توانی له ویوه بچیتته

مهدينه، بهلام هيچ خهوشيك نهبوو چونكه له ولايه شهوه هينده دهره تان هه بوو كه فيلي زه به لاج بچيته بان شاره ميرووله ي موسلمانان كه به شاري پيغه مبه ر ناويان دهره، به بن پيكانيه وه بلكين.

ئيدى كه شتى سوپا له كه ناره كه دا به رهو به ندهرى سه ره وه تاكه ريگه ي چوونه شار بوو سوپا يه وه و له وي قورپه يش له (ئه سيال) له ناوچه ي رومه له نيوان (جه رف) و (زه عابه) دا بهو بهر خوره وه دابه زين هه ر هينده ي نه بره كرديان به شاريك يا خود گه ره كيك كه چوار هزار نه فەر ها ولاتي هه بوو و گه ره كيك له شاريك كه ده هزار كهس ده بوون و به شه كه ي ديكه ش كه شه ش هزار نه فەر ده بوون به روي ئو خودا له (زه نبولوقمى) سوپا كه يان كه له حوشترى ده كرد له پيشدا سينگ و دواتر هه موو جه سته ي يه خدا.

بيترس پاليان دايه وه هه وليان نه دا نزيك بنه وه تا بزنان موسلمانان خه ريكي چين، ئه وان وايانده بيني برده وه له م دونيا فراوانه دا مسوگه ره، چونكه بو برده وه ژماره به هاي خوي هه يه. له نيوان خويان و مه دينه دا مه و دايه كيان بو ئه وه ره شه با و گه رده لولو له ترسناك و شاخدارانه هيشته وه كه رهنگي سووري ده به خشيه لمي سووتينه ر، هه ر ئه وه مه و دايه ش خه له تاندى و بو شاييه كي پر نه كراوه ي له نيوان ئه وان و شاردا هيشته وه و هه ولي پر كرده وه يان نه دا.

دواتر يش شهو بهر و دواي ليگرتن و له شويني خويان نه بزوان تا شاري گه وره ي له جه نگاوه ر دروستبوو بي بووني كه له شيريش روژي ليوويه وه و به لكو خور دوو رميش به رز بوويه وه، ئه و جا فه رمانده كان فه رمانى جوله ي سوپا ياندا، سوپا ش تيني جوله ي يه كتا و سه ر مه ستانه ي به ره وه مه دينه دايه روحي خوي. كاتيک ويستی به هه را و زه ناوه كه به دهم رويشته وه ته نك ته نك ده يناند كه خوده و زري و شمشير ده بريسانه وه و ئارام ئارام ده گه يشت، تا نزيك و نزيكتر ده بوونه وه بو ترساندى موسلمانان به تووندى ده فيان ليده دا و ده يان قريواند.

ريك له ئاست ده مي كراوه ي شاردا شتيكي بير لينه كراوه تووشى كتوپرى كردن. واى خودايه ئه مه چي بوو كه پيشينانى سوپا سه يري بهر پي ئه سه په كانيان ده كرد و چاوانيان ئه بله ق بو بوون و له پيشره وه وه ستان ئه وان هه ش له دواوه بوون و هيچيان نه ده بيني روويان له يه كتر ده كرد و ده يان پرسى چي روويداوه بوچي وه ستاون و وه لاميان ده ست نه ده كه وت. ئه وان هه ي له پيشه وه بوون به چاوى خويان چاليك له بالي

مرؤف قوول و چهند بال پان هه لکه نراوه و به شیوهیهک مه گهر ئه سپه کانیان بال بگرنه وه ئه گینا ناتوانن له و چاله پر له خالی بوونه بکهنه ئه و به ره وه. سوپای زه به لاج له بهردهم چالی خالییدا ده سهوسان وهستا و له دورره وه له باخه خورما و رهز و شوراکانیان روانی دهستیان پینان نه گه یشت، شه وه های شه و چاویان بریبوویه مه دینه به دهوریدا خولانه وه و خولانه وه هه ولیاندا تا کونیک بدۆزنه وه پاله وانی قورهبیش تووره و بیتاقهت وهک ئه وه هیچ شت هیندهی ئه م چاله بیده سه لاتی نه کردبن، هیچ شتیک هیندهی ئه م چاله توورهی نه کردوون، ئه وان تووره و ئه سپه کانیان که نه یانده توانی مل بنین و یال بادهن و سه ره رزانه بپه رنه وه سمکولانیان بوو.

شەرى خەندەق

(چالیک شاریکی بچووک له بیابانیکی گهوره‌ی بزواو ده‌پاریزیت)
 "له‌گه‌ل وه‌شانندی هەر پاچیکدا مهرگ دهمرد و ههموو شاری برسی
 له‌گه‌ل کارکردنی ئەواندا ده‌ژیا"

پیش ئەوه‌ی له پیناویدا برسیتی و تینویتی به‌ خوین و عاره‌قه توز و لیته تیکه‌ل
 بیت ئەو چاله‌ وه‌کو بیر ئەو کاته دروست بوو که هه‌والی کۆبونه‌وه‌ی ههموو عه‌ره‌ب
 جووه‌کانی خه‌بیه‌ر له‌ دژی به‌و ژماره‌ بی ئەمانه‌وه‌ گه‌یشه‌ موسلمانه‌کان، که ژماره‌ی
 جه‌نگاوه‌ره‌کانی له‌ ژماره‌ی ههموو دانیشتوانی مه‌دینه‌ زیاتر بوو به‌ شیوه‌یه‌ک ئەو
 هه‌واله‌ وه‌ک بوومه‌له‌رزیه‌ک له‌ مه‌دینه‌دا که‌وته‌وه‌، مونافیقان و خیلێ پیسته
 خۆشکه‌رانی قوره‌یزه‌ له‌ ژیره‌وه‌ له‌ته‌ک سوپای بی ئەژماردا ریک که‌وتبوون که به
 بلاوکردنه‌وه‌ی ترس و بیم یارمه‌تی هاتنه‌ناوه‌وه‌ی کافران به‌دن.

ئێستا موحه‌مه‌د و یارانی له‌ راوه‌رگریه‌کی ئاشکراوه‌ له‌ بیرێ ئەوه‌دا بوون چون
 به‌رگری له‌ مه‌دینه‌ بکه‌ن رای زۆر و ترا. به‌لام دوا‌ی شکسته‌که‌ی ئوحد که‌س
 پیشنیازی چوونه‌ ده‌ره‌وه‌ی له‌ شاری مه‌دینه‌ نه‌کرد، ههموو بیریان له‌وه‌ ده‌کرده‌وه
 چون به‌رگریه‌ک له‌ناو شار ریک بخه‌ن، له‌و کاته‌دا ههموویان گوئیان له‌ ده‌نگیکی ئاشنا
 بوو که هه‌رچه‌ند زۆر مابوویه‌وه‌ و هه‌ولی دابوو نه‌یتوانی بوو به‌ زمانی خه‌لکی مه‌دینه
 و عه‌ره‌ب بدویت، ئەو نوینه‌ری ههموو قه‌ومه‌کان دنیا بوو لای پیغه‌مبه‌ر، ئەویش
 سه‌لمان فارسی بوو.

ههموو لایان به‌لایه‌وه‌ کرده‌وه‌ و وتی: ئە‌ی پیغه‌به‌ری خودا ئیمه‌ ئەگه‌ر سوپایه‌ک
 به‌هاتیه‌ته‌ سه‌رمان چالمان به‌ ده‌وری شاردا لێده‌دا، نه‌ک هه‌ر پیغه‌مبه‌ر به‌لکو ههموو
 ئاماده‌بووان ئەم رایه‌ی سه‌لمانیان پی ژیرانه‌ بوو، له‌ نه‌ریتی زۆر و زه‌به‌نده‌ی شه‌ری

عەرەبدا شتى لەو بابەتە نەكرا بوو، موخەمەد بېرەكەى بەلاوہ زۆر باش بوو پاشان چاوہ گەورەكانى لە ژيڕ ئەبرۆ گەورەكانيدا نيوە داخراو بەكارهينا تا باشتر ببينيت و لە دريژايى چالەكەى روانى بينى زۆر فراوانە و دەبیت شەو و رۆژ لە سەرى كار بكریت.

ئيتەر موسلمانەكانى بۆ گروپ گروپ دابەش كرد و ھەر گروپەى دە نەفەر و ھەر گروپيكيش چل بال چالەكەى دەكەند و دريژى چالەكە دوانزە ھەزار بال و قوولاييەكەى لە پينج بال بوو، لە ناوچەى (شەيخەين) ھوہ دەستى پيدەكرد و لە ناوچەى قوبا كۆتايى دەھات.

بۆ سەركەتنى مرۆف تەنھا مېشكى بەس نيه بەلكو دەبیت جەستە و رۆحيش رۆلى خويان ببينن، ھەر سى ئەوانەش لەو بالە دوور و دريژەدا كۆ بووبوونەوہ كە موسلمانان كاريان تيدا دەكرد. ئەوان جەستەيان شەكەت دەبوو خۆلى دەپرشت و پاچيان دەوہشانند، ھەزاران پاچ لە يەك كاتدا بەر زەوى دەكەوت، لەگەل وەشاندى ھەر پاچيكا مەرگ دەمرد و ھەموو شارى برسى لەگەل كاركردى ئەواندا دەژيا.

ھەنووكە بە برسيتى كاريان دەكرد و خورما و بەرى كىلگەكانى مەدينەيان بۆ رۆژى سەختتر كە لەوانە بوو بەريوہ بن ھەلگرت بوو، لە گەرمەى كاركرندا ھەنديك لەوانەى زۆر برسيبوون چوونە خزمەت مورشيدەكەيان و لە باتى زار سكى برسبان ھاوارى بوو كە بەرديان لەسەر دانا بوو، پيغەمبەر جەلكانى خۆى ھەلبېرى و ئەمجاريش سكى برسى لە باتى چاوہكانيان بە تاسوخەوہ لەويان دەروانى و وايان دەزانى خواردنيان دەداتى ديتيان ئەوى مرۆفيش وەك ئەمان لە برسانا نەوہك بەردىك بەلكو دوو بەردى لەسەر سكى داناوہ. ئەوان عارەقەيان دەپرشت و ماندوو دەبوون و خوراكيان دەويست، بەلام كاتىك مرۆف لە تەلەبەكانى جەستە گەرا خواردنيكى ديكەى بۆ ديت، ئەوہ خودا بوو خوراكى بەوان دەدا.

ئەگەرچى رۆح لە بۆنى تيژ و ھەستەكانى جەستەى ماندوو دوور نەبوو، ئەوہ جەستە دەبوو كە ھيلاك دەبوو شەفاف دەبوو و دەبوو رۆح و رۆحيش بۆ خۆى رەنگ و قەبارەى خۆل و توژى ھەلدراوى دەگرت و دەبوو جەستە، ئەوان يەك بوون بەلام لە گوشەيەكەوہ ترازانىك لە نيوان ئەو دووانەدا روى دابوو، گەيشتنى يارانيش كە ھاتنى موخەمەد ھەر بۆ ئەوہ بوو لەو ترازان و جودا بوونەوہ و دواچار بالەفەر بوون بالندەى رۆح بوو كە ژيانى سەربەخۆى خۆى ھەبیت.

ئەوان رەنگ و بۆى يەكتريان گرتبوو بەلام ھەركام لەوان بوون و ژيانى سەربەخۆى گرتبوو، بە گوتهى شاعيرەكە ئەو پارچە ئاسنەى دەخريتە ناو كورەى ئاگرەوہ وەك رەنگى ئاگر سوور دەبیت و ھەر وەك ئاگرش گەرم داديت بەلام دواچار

ئەو ھەر ئاسنە و ئاگر نىيە، سى ھەزار رۆحى يارانى موخەمەدئىش ھەستىيان بە بېرشت و ترسەكانى جەستە دەکرد، بەلام ئەو رۆحە بوون و ژيانى سەربەخۆى خۆيان ھەبوو. ئىتر لە عەيش و نۆشى رۆحى خۆيان غەرق دەبوون و لەبىريان دەچوو لە ناو لەشتىكى نەخەوتوو و تىنوو و برسيدان.

شاد و دلخۆش ساتەكانى ژيان ئىرەيان دەمردن و لە پىناو ژيانىكدا رەنجيان دەكىشا كە پىنى دەوترىت نەمرى، لەناو بەھەشتىك لەو بىبابانە تۆز و قوراپويەدا دەھاتن و دەچوون، لاوھەكان لە نۆبەى خۆيان پاچكارىيان دەکرد و لەباتى پىرانى بە تەمەنىش ھەر بەھەمان شىوہ بوو بوونە فەرھاد و بىستونى شاخى ژىرزەويان دەبرى و شىخ و ريش سپىانىش پىشت و شان عارەقوايان دەدايە بەر تىشكى خۆر و پىر بە جەھەكانيان خۆليان دەپرشت، ئەو خۆلەى ھەك جەستە بەلام بى ئامۆشوى ھەوا بوو.

مورشيدەكەشيان ھەر ھەك ئەوان دەھات و دەچوو، پاچى واى دەوہشان دەمىك بەھەشت و دەمىك كۆشكەكانى فارس و رۆمى دەھاتە بەرچاو كە لە كاتىكدا ئەو نەما بوو دەكەوتنە دەست يارانى، ھەندىك جارىش سەرى لە ھەموو گرۆكان دەدا، لەوانى دەروانى ھەناوى، لەباتى نان بە كەيف و شادى پىر دەبوو كاتىك دەياندى ھەك فرىشتەيەكى قوراپوى لەوى دەوہستا و لەباتى مەشخەلىكى نوورين پاچىكى بە دەستەوہ بوو.

ئىتر ئەوان گەرمتر كاريان دەکرد و دەگەيشتنە ئەو مەنزەگەيەى رۆح كە شوپىنىك نەبوو و مروقايەتى بە چەند سەدە بەو شوپىنە نەدەگەيشت، بە دەنگە فرىشتانەكەى ئەو منالە دەنگ ئاسمانىەى ناوى (عەمارەى كورپى حەزم) ئەو سرودانەيان دەوت و بەناو زەماندا بۆ دواى خۆيان دەناردن كە ھەنووكە بە ئىمە گەيشتون. ئاوازی و ايان دەدايە وتەكانيان كە حەق بەوان بىت، ھەموو ئاسمان و زەوى لەگەل ئەوان ھاوئاھەنگى دەکرد، منالى لەواندا زىندوو بووبوويەوہ. بە دەنگى بە ھىوايانەى ئەوان ھەموو شوپىنىك دەنگى دەدايەوہ.

ئەوھيان دەچەشت كە رۆح زۆر لەوہ گەورەترە كە مروف بىرى لىدەكاتەوہ، تەنگانە كە دەرى پىگرتبوون رۆحيان يەخەى شادى بەرنەدەدا، دەنگى بە رىتم و سەما خىزى زەنگن و پاچ مىزوولەى بە گيان دەكردن و پىكەوہ لەتەك سەرورەكەيان عارەقەيان دەسپى و تفيان قووت دەدايەوہ دەيانوت و دەيان دواند، ھەك ئەوہى بە ئاخىرەت و بەھەشت گەيشتبىن پىش مردن: ژيان تەنھا ژيانى ئاخىرەتە خودايە لە ئەنسا و موھاجىرەكان خۆشبە.

ژىنى راستەقىنەى مروقيان بىنى بوو كە خۆيان بوون.

که ده‌یانبینی گوته پیغهمبه‌رانه‌کان تیکه‌ل به خاک و تۆز بوو بوون، ئه‌وسا به ته‌واوه‌تی گه‌یشتبوون که له‌وه بگهن که له‌ته‌ک پیاویکی راسته‌قینه‌دا ده‌ژیان، فامی ئه‌وه‌یان کردبوو که له‌گه‌ل پیغهمبه‌ردا کارکردن ده‌بووه چی؟

به دلیان ئه‌ویان ده‌بینی که هیچ دلّیکی به‌و گه‌وره‌یه‌یان نه‌ناسیوه. روژیکی له گه‌رمه‌ی کارکردندا (جابری کوری عه‌بدو‌للا) سه‌یری دهموچاوی سیس بوو و له برسانا زه‌رد هه‌لگه‌پاوی پیغهمبه‌ری کرد و دیتی رهنگی لیوه‌کانیشی شین و مؤر هه‌لگه‌پا بوو. چووه‌وه ماله‌وه و مه‌ریکی سه‌ربری هه‌ر به بیچارچه‌کردن که‌ده‌ست و قاچه‌کانی به‌حه‌واوه بوون خسته‌سه‌ر ئاگر و سوپانی تا گه‌یشت و به‌ژنه‌که‌شی وت، جامیک گه‌وره له‌جۆی کرده‌ئارد و پاشان به‌په‌نامه‌کی به‌پیغهمبه‌ری وت که له‌گه‌ل چه‌ند هاوه‌لیکیدا بچه‌مالیان.

پیغهمبه‌ریش هه‌موو ئه‌وانه‌ی له‌خه‌نه‌که‌که‌دا بوون ئاگاداری کردن، جابریش نه‌وه‌ک له‌به‌ر ئه‌وه‌ی پپی ناخۆش بوو به‌لکو له‌به‌ر ئه‌وه‌ی خواردنه‌که‌یان که‌م بوو په‌رده‌ی سووری شه‌رم به‌ دهموچاویه‌وه لکاو رهنگیکی هینا و رهنگیکی برد. وای خو ئه‌و قاچانه که به‌شوین پیغهمبه‌ره‌وه که‌وتبوونه ری نزیکه‌ی دوو هه‌زار قاچ بوون و به‌ره‌و ماله‌ بچووکه‌که‌ی ئه‌وان که‌وتبوونه ری که وه‌ک شاعیره‌که ده‌یوت، مریشک حوشتری بۆ ماله‌که‌ی خو‌ی بانگه‌یشت کرد بوو به‌لام به‌هاتنی حوشت ماله‌که‌ی نه‌ما تا حوشتره‌که‌ی بۆ بیت، نه‌مال و نان خواردنی جابریش به‌شی ئه‌و هه‌موه‌ی ده‌کرد، ئه‌مه‌ چ کاریک بوو مورشیده‌که که موحه‌مه‌د بوو کردی، به‌لام هه‌موویان له‌و خواردنه‌یان خوارد یاخود نه‌یانخوارد شتیکی تریان خوارد که له‌جینسی نوور بوو که:

ئه‌وه‌ی بخوات له‌نانی نوور ئیترواز ده‌هیتیت له‌نانی ته‌نوور.

هه‌موویان تیریان خوارد و مه‌ره‌که‌ش هه‌ر وه‌ک مروفتیکی سه‌ر و ده‌ست و قاچپراو به‌برژاوی له‌ناوه‌راستی سفره‌که و نانه‌که‌ش هه‌روه‌ک خو‌ی مایه‌وه.
روژیکی دیکه له‌و روژانه‌ی که وایان هه‌سته‌ده‌کرد رو‌ح و ماده‌یه‌ک شتن و ته‌نها به‌چه‌شتنی شیله‌ی وشه‌کانی پیغهمبه‌ره که ده‌یان‌توانی له‌و تالاره‌ رزگاریان بیت ک ناوی برسیتی و داواکانی جه‌سته بوو، کاریان ده‌کرد و به‌کارکردن تالی و ناخۆشی بیرکردنه‌وه‌کانی داهاتوویان له‌بیر ده‌چوو و رابردووشیان نه‌ده‌هاته‌خه‌یال، به‌لکو به‌عروجی له‌ئیستادا ده‌ژیان و چاویان له‌ئاسمان بری بوو ئاخۆ له‌وه‌سه‌روه‌ه‌دنگ و باس چیه.

ئەوانەى لە دەورى پىڭمەبەر بوون چۆكىيان بە ئەفسى خۆيان دابوو ئىستا لە بەردەم ئەم دىلانەى ھەز و ھەوسدا ملان نەدەدا كە دەيانويست بىتەسەريان و شارى سىپى پىكەوھەبوونى نووريان لىكەن بە سورى ئاگر و خۆين، پىڭمەبەرىش بە موحىبەتەوھ لەوانى دەروانى نەوھك نەدەترسا بەلكو ئىستا دلىا بوو كە نىشانەكەى پىكەبووى رەنج بەخەسار نەبوو، ئەو گۆرانانەى ئەوانى دەبىنى كە بەھۆى زەجر و زەحمەتەوھ ئاگرى جەستە بۆ نوورى رۆح دەگۆرا و كىبرىتەكەشى ئونس و موحىبەتى ئەو كە چەخماخەى دەدا و دونىاي تارىكى ناو ئەفسى ئەو و ئەوانە دواى ئەوانىشى رۆشن دەكرد.

ئەمجار پىويست نەبوو بۆ جوداكردەنەوھ و پىڭەىشتىيان بۆ شوينى دووريان بەریت و بەچوون و نەچوون پاك و پىس لىكجودا بكاتەوھ، ھىچ شتىك بە نىوھى نەمابووئەوھ روون و ئاشكرا بۆ لەبن ھىتانى ئەمان ھاتبوون، ئەمانىش وھك لە شوشە دروست بووبوون ناوھەويان بە تەواوھتى نمايان دەبوو و لەو دەمەدا تارمايى رەش و بارىكى خوشكەكەى نىعمان كورى موزىريان ھاتە بەرچاوا كە تويشەبەرەھەكى بە كۆلەوھ بوو تا باوك و براو خالۆكەى لىي بخۆن.

پىڭمەبەرەكە بانگى كرد و لىي وەرگرت، تويشەبەرەھى كرده و رايخست و خورما وھك دورگەھەك لەناو دەرياي فراوانى قوماشى كۆندا دەرگەوت، دەنكە خورماكان لەبەرچاويان رەش و سوور برىسكەيان دايەوھ، موحەمەد ھەر دەنگى پىڭمەبەرەنەوھ بە گەرووى پەر لە تۆزەوھ ھەمووانى بانگ كرد بۆ سەر تويشووى راخراو، ھەموويان لىيان خوارد و تويشوو سەروو بەر لىي دەرژا.

يارانى موحەمەد لەو خەندەقەدا وا گۆرابوون پىويستيان بە موعجىزە نەبوو، موعجىزە بۆ دوژمنان بوو، ئەوان بە يەقىن گەىشتبوون، بەلام لەم كاتى ھەلكەندى خەنەكەكەدا شتىك لە مۇجىزە گەورەتر رويدا كە بەردىكى گەورە ھاتە چالەكەوھ كە وھك شەيتان لەبەردەميان قوت بووئەوھ و نەيدەھىشت كارەكە لە پىشېروا، ھەرچيان لەگەل كرد دادى نەبوو پاچ و چەكوش كارى تىنەدەكردن لە دەست ئەو بەردە بتە داديان برده لای پىڭمەبەر و ئەوى نەوھى ئىبراھىمىش پاچى ھەلگرت و چووه ناو چالەكەوھ.

وتى (بسم الله) دەنگى پاچ ھاتە سەرەوھ كە لە بەردەكەى داو برىسكايەوھ و بەردەش دوو لەت بوو و پاشان فەرمووى (الله اكبر) و ئەوا كلىلەكانى ولات شامم پىدرا وھللاھى چاوم لە كۆشكە سورەكانىەتى، جارىكى دى لىي دايەوھ لەتىكى دوو لەت كرد و وتى (الله اكبر) مولكى فارسىم پىدرا، وھلاھى ئىستا چاوم لە كۆشك و تەلارەكانى شارى مەدائىنە و پاشان سىتەم پاچى لىدا و لەتەكەى دىكە وھك تۆز ورد وخاش بوو

وتی: (الله اکبر) کلیله کانی ولاتی یه مهنم پی به خشرا و وه لاهی له م جیگایه ی خومه وه چاوم له دهر وازه کانی شاری (سه نعا) یه.

موحه مه د کاریکی کرد که به که س نه کرا، به لام چه پله یان بوئی ل نه دا و ئافه رینیان نه کرد، ئه و بوخوی کرد ئه وهش عبیره تیک بوو فیری ئه وانی کرد که دهر گاکه ی له پاش خوی به کراوه یی به جیهیلاوه ئه وانیس ده توانن وه ک ئه و بکن، ئه وه ی بتوانیت بتی ناوخوی بشکینیت ئه و ئاسان بتی دهر وه پیده شکیت، ک له راستیدا بیجگه له سیبه ری بتی ناوه وه شتیکی دیکه نیه.

خور بهرز ده بوویه وه دهر وشت و سیبه ری ئه وان به قه د خویان ده بوو و ده گه یشته ناوه راستی ئاسمان و دواتر سیبه ره کان به و دیودا ده کشان و خور به ره و خوار خلور ده بوویه وه و ئاواش ده بوو و ئه وانی له ناو عاره قیکی تیژدا به جیده هیلا و ئه وان هه ر کاریان ده کرد و چاله کانیاان به جی نه ده هیلا، ئه سستیره کانی سه ره تای شه و ده هاتن ئه وان به گرمی ئیشیاان ده کرد و ئه سستیره کانی کوتاییش نه روشت بوون که ئه مان به سه ره خه وتبوون.

به و شیوه یه چالی قول و دریزی پر له هه و بووه که نار و ئه مانی سه رزه مینی وشکانی و وه ستاوی له وان دهریای سوپای شه پۆلده ری له دووره وه هاتوو جودا کرده وه، ئه مان پشتیان کرد بووه شاخه به رزه که ی (سه له) که پشتیان بوو له دواوه ده بیاراستن و خه نه که که ش له به رده میاندا رویان له کافران کرد بوو که هه نووکه هاتبوون و دروشمه که یان دیکه دیکه ی ئه وان بوو که ده یانوت: (سه رناکه ون. سه رناکه ون).

هه ر به و دروشمه ش که که شتی هه موو سوپای ئه وانی هینابویه ئه و که نار وه نه یانده توانی بوی دابه زن ئه وانی شیت کرد بوو ئه مان ئه وانیان ددی له داخ و رقی بی سنووریاندا ده هاتن و ده چوون. ئه سپ بهر ئه سپ ده که وت و شمشیر له شمشیر ده ئالا و شانی خه لک تیکه ده گیران، ده توت ئه و قیامه ته یه موحه مه د هه والی هه لسانی داوه، ده ورووبه ری مه دینه ش گه رده لولی تۆزی پینیانی ئه وان بوو که بو داگیر کردنی هاتبوون. هه لمه تی پیاو کوژانه یان ده هینا و دهستی خوینرژانه یان ده وه شاندا و هاتبوون ئه و مروقانه له ناوبه رن که هه روه ک خویان مروق بوون.

هه ندیک له پاله وانه کانی قوره یس که هه یج شتیک هینده ی ئه وه تووره ی نه ده کردن ریی شه ریان لیگیریت، بویه له م سه ر تا ئه و سه ری خه نه که که روشتن و له و سه ره وه خویان به پشتی ئه سپه که یاندا داو له ته کیاندا بوونه وه یه ک و به پرتاو خویان هه لدا و فرین و هیلی جیاکه ره وه یان بری له و به ره وه له که ناری شاخه که وه که وتنه لیته یه که وه

و به سه‌رومی‌کوتی قوراویه‌وه که لیته له هه‌موو گیانی خۆیان و ئەسپه‌که‌یان داده‌چۆرا لێی دەرچوون.

ئەوانه پالەوانانی قورەیشی (عەمری کۆری عەبدو) و (عەکرەمە ی کۆری ئەبوجەهل) و (خەتابی کۆری زیزار) و چەند پالەوانی دیکە بوون که (عەلی کۆری ئەبوتالیب) و چەند موسڵمانی دیکە بۆیان روشتن و دەرەچە‌که‌یان لیگرتن، که له پیشیانە‌وه عەلی بە‌ره‌و عەمری توورپ و بالابەرز و که‌للە‌پان روشت، عەلی نوتقی لە‌ده‌م دەرچوو و ئەوی وروژان، کابراش به‌ خێرای بە‌ره‌و رووی هات که شمشیرە‌کی با دەدا و جینیوی هەر هە‌ی هە‌ی بوو، سە‌ری له ئەسپه‌که‌ تیکدا و ولاخه‌که به‌ ئاسماندا هە‌لیدا و که‌وته زه‌وی.

کاتی‌ک هە‌ستایه‌وه له‌بری ئە‌وه‌ی بە‌ره‌و عە‌لی بجمی‌ت بە‌ره‌و ئەسپه‌که‌ی جو‌لاو شیرە‌که‌ی کیشا به‌نوجاویدا و خوی‌نی ولاخه‌که‌ فیشقه‌ی کرد و که‌وته زه‌وی و پاشان به‌ شیریکی دیکە سکی ئاژە‌له‌که‌ی هە‌لد‌ری، ورگی گه‌وره و ریخۆ‌له‌ پان و درێژە‌کانی هە‌ل‌رژانه سەر زه‌وی. پاشان له‌ته‌ک عە‌لی بە‌ره‌و یه‌کتر هە‌نگاوی گه‌وره‌یان نا و یه‌کتریان هیناو برد، تا عە‌لی فرسه‌تی هیناو شمشیری دوو له‌پی خۆیدا له‌ گە‌ردنی و له‌وی که‌وت و وه‌ک که‌وتنی شاخ توژی لێ بە‌رز بوویه‌وه و هاوه‌له‌کان پالە‌وانبازیان له‌بیر چوویه و له‌ ترساندا هە‌له‌اتن.

له‌ روژانی داها‌تووشدا موشریکان چە‌ند هە‌ولی برینی خه‌نه‌کیاندا و له‌ دەرە‌چه‌کانی ئە‌م سەر و ئە‌و سه‌ره‌وه وه‌ک ئاوی ژیرزه‌وی خوساو دزه‌یانکرد و ده‌وتریت ئە‌و ئاوه له‌ مرو‌ف دروست بووه تا نزیک مالی پیغه‌مبه‌ره‌ات، به‌لام موسڵمانان به‌رگریه‌کانی ئازایانه‌یان کرد و له‌ دووره‌وه‌ش به‌ تیر ده‌یانکوشتن و ده‌که‌وتنه‌ خه‌نه‌که‌که‌وه، تا ئە‌وه‌ی هینده‌ شه‌پۆ‌لدانه‌که‌یان زۆر بوو و پیغه‌مبه‌ر و موسڵمانان بی‌ئاگا له‌ جه‌سته‌یان شیر و شه‌که‌ت، بی‌ ئاگا له‌ هاتن و روشتنی خۆریش به‌ ئاسمانه‌وه نوێژه‌کانیان له‌ ده‌ست دەرچوو.

پیغه‌مبه‌ریش به‌ له‌ده‌ستچوونی ئە‌و نوێژانه‌ که ژوانگی چوونه‌ حوزوری مه‌عشوقی بوون هینده‌ غمی سه‌وزی خوارد، وه‌ک ئە‌وه‌ی به‌ ده‌ست ئە‌نجامی دابوو له‌ دژایه‌تیان به‌دلیش به‌ تووندی نزای لیکردن. ئە‌م هە‌وله‌ی موشریکان و رە‌د دانە‌وه‌ی یارانێ موحه‌مه‌د چە‌ند روژی خایاند و ده‌ستیان به‌ موسڵمانان نه‌گه‌یشتن تا به‌ رووبه‌روو بوونه‌وه‌ی خوی‌ناوی تا بۆ به‌ه‌شت به‌شی خودایان لی‌دە‌ن و ژنان و منالانیان به‌ کۆیله‌ بکه‌ن وه‌ک پشک ئە‌وان بۆ خۆیان به‌رن، له‌و شه‌رانه‌دا به‌ تیرئه‌ندازی له‌ هەر دوولا پیکران، یه‌کیک له‌وان گه‌وره‌ی ئە‌نسا‌ر (سه‌عدی کۆری مو‌عاز بوو)، نزای زۆری له‌ کافران کرد و وتی: خودایه‌ ئە‌گه‌ر شه‌ریکمان له‌گه‌ل قورەیش ماوه ئە‌وا بمه‌یله‌ بۆیان،

خو ئه گهر شه پرى كو تاييه ئه وا ئه م ره گى بن مله م بته قينه و ده ستي له خوينه كه ي بنا مليدا و قسه كه ي ته واو كرد (تا پيوه ي بمرم).

كو ششه كانى قوره يش بو برينى خنده ق بى ئه نجام مانه وه تاراده يه ك ئارامى بو شاره كه گه رايه وه، موحه مه د هه والى بوو كه ئه مه دوا هه ولى قوره يشه بو له ناودانى موسلمانان كه نه ك بو شكستى ئه مان به لكو بو شكستى رو حى ويران خو ي به ر ده رگاي ئه مانى گرتبوو، موحه مه د له به رى ئه وه به رى ده پروانى، ئه وه ي له و دامينه ده جما ئه وه سوپا بوو، سوپا ي قوره يش كه مرو فكه ليك به و ژماره زوره وه بو ئيره هاتبوون، له و سه رگه ردانيه ي مرو فى روانى كه له پيناو ي چيدا ئه و هه موو ري گه يان برى بوو. ئه وان خه ريكي چى بوون، به م كه مه ته مه نه بيان ده يانو يست چيان ده ست بكه وي ت و هه رچيشيان ده ست بكه وتايه بو كو ييان ده برد؟

هه موو كو مه لگه يه ك شتى شاراو ه ي خو ي هه يه كه هه وليكي زور سه رف ده كات بو شار دنه وه ي، به لام ئه و شته شاراو ه ي ئه وان كه هيج كاميان نه يده دركاند، هه موويانى لي ره كو كر دبو ويه وه، ئه وان هاتوون شه ر ده كهن و بير له شته گه وره كه يان ده كه نه وه كه تنه ا ه ي خو يانه و بو هيج كام له وانى دى نيه ئه و شته ي به زارياندا نه ده هات و له پيناويدا به رو ژى روون مرو فيان له پيناودا ده كوشت.

ئاي خودايه ئاخو ئه و نه وتراوه ئه وه ده هينيت، نه وتراويك كه مرو ف ئه گهر له به رى پروا هه موو شتيكى له پيناودا له ناو ده بات، نه وتراويك كه ئه وانى ديان له پيناودا ده كوشت ده بو ا ئه ويان كو شتبا، ئه وسا به كامى دل ده گه يشتن و به خته وه ر ده بوون هه ر ئه و ره نجه ي له پيناو رازى بوونى ئه ودا ده ياندا بو له ناودانى به س بوو، واى له ده ست مرو ف كه رى له به ختى خو ي نابات و به رژه وه نديه كانى خو ي نانا سى ت.

ئاي نه وتراو گريكو يره ي به نى هه موو ده رده كانى مرو ف ئه و نه وتراوه ي هه موويان ده زانى و له پيناويدا كوشت و كوشتاريان ده كرد و بتياند ه تاشى ده يان په رستن و به لام له راستيدا خه ريكي په رستنى ئه و بوون ناوه ينانى ئه ويان له بير ده كرد كه مرو ف هه ر شتيكى له به رژه وه نديدا نه بيت له بيرى ده كات.

له هه موو شه ريكي شدا باب ته كه ئه و بوو نه وه ك دو ژمن، دو ژمن تنه ا بيانو بوو، له م شه ره شياندا قوره يش به ناچارى شو ينى تير كردنى هه وه سه كانى ئه و كه وتبوون، هه موو شتى تر ته نيا بيانو بوو، هه ر ئه و بوو رو ژى خسته دوايان و شه ويش به رده م و ئه و هه موو شه و رو ژه، رو ژ له دواى شه وي پيشي لان له پيشيانه وه بو ئيره هات و ئه و هه موو ئازارانه ي بوونياندا.

ئەو نەوتراودەش ھېچ نىيە تەنھا خود خۇيان نەبىت، ئەوان لە پىناو (من) ياندا، منىك لەياتى ئەوانى دى دەبىت ئەو بكوژرېت. ھەر ئەمەش ماىەى جياوازى ئەمان و قورەيش بو، ئەمان ئازاريان ھەبوو ئەوانىش ئازاريان ھەبوو، بەلام ئازارى ئەمان ئازارى دوژمن بوو كە يان بۇ بەھەشتى دەناردن و يانىش ساريژ دەبوو و دەبرايەو، بەلام ئازارى قورەيش ئازار بوو كە ئازارى ناو خۇيان بوو و برانەوہى نەبوو و ئازارى ھەمىشەى رازىكردى (من).

كافران ھەنووكە دەستيان بە موسلمانان نەدەگەيشت تا بە قوربانى شير و تير و نيزەيان بكن بريارياندا لە دەرەوہى شار لەو ديو چالەكەوہ ئابلوقەيان بخەنە سەر و نەھيلن دەرزيشيان بۇ تىپەرېت، تا برسيتى زوريان بۇ بەھىت و خۇيان دەدن بە دەستەوہ، ئابلوقە روژىك و دووان و روژ لە دواى روژ دريژەى كيشا ئابلوقە لەسەر برسىكرديان رولى نەبوو، ئەوان پيشتر لەسەر برسيتى خۇيان راھىتابوو، بەلام ئابلوقە بووہ ترس و لە تاريكى مەدينەى بى پياودا كە ھەموو پياوانى لەم ديو خەندەقەوہ بەرامبەر دوژمن وەستابوون و، ترسيك لەسەر زارى پياوانى عەبدوللا لە گەرەكى عەرەب و لەسەر زارى پياوانى تاكە تاكە خيلى جووى بەجىماوى پىستەخوشكەران (قورەيزە) مەدينە كە لە زارى ناو جەستە و گەرەكە بۇن ناخوشەكەيانەوہ دەھاتە دەرئى كە بۇنى جەوت و پىستەى خوشەنەكراوى ليدەھات و بلاو دەبوويەوہ.

سبەينى ھەرچى منال و پيرى موسلمانە لە برسە دەمرن ئەوجا پياوانىش ناچار دەبن مل شوپ كەن و خۇيان بەدن بە دەستەوہوہ و ئەو كاتەش پەيمانەكانى موخەمەد كە پەيامەكەى ھەموو دونيا دەگرېت بىجگە لە وەھم و تراويلكە ھىچى دىكە دەرناچن و تەنھا لە خۇباىى بوون زياتر ھىچى دى نين.

ئەمەش ناوەرۆكى كۆمەلىك و تەى خودا بوو كە لە سەر زارى فرىشتەىەكى دەنگ خوشەوہ بە گوئييدا بە ھىواشى دەستران و بەلام موخەمەد باش لەوہ گەيشت بوو كە ساجى قورەيش سارد بووہتەوہ و ئەمە دوانانى گەرەمە كە بەو ساجەيدا دەدن، بۇيە متمانەى بە خوداى خۇى بوو و ئەو متمانەىەش چاوہكانى داخست. (نەعىمى كورپى مەسعود) راستى دەوت كاتى زارى ھەلھيناو روى دەمى لاي ئەمان و دلى لاي موخەمەد بوو، وتى من دۇستى ديرينەى ئيوەم وايە!

ئەمانىش وەك ھەموو مروفيكى دوودل كە لە تەك دۇستى دووريشدا وەك ھارئيەكى نزيك مامەلە دەكات شەويلگەى خوارەوہيان جولاند: تو ھەمىشە چاكەت بۇ

ئىمە ويستووه: پاشان مەسعود چاوى بە دەورى خۆيدا گىرا و ئەوجا سەرى لەمان نزىك كردهوه گوتيان: ئەو كارە مەكەن!

قورپەش و خەتفان ئەگەر شەپش بدۆرپىن زيانىكى گەرەيان نەكردوه و بۆ ولاتى خۆيان دەگەرپىنەوه: زيانبارتەنھا ئىوھن كە لەبەردەم برىسكەى شىرى ئەو ھەموو پياوھدا بەجى دەمىن كە سەرى ھەموو ئەوانە دەپەرپىن كە خيانەتيان لە موخەمەد كردووه. ئەمان باش ھاوپەيمانەكانى خۆيان دەناسى ديمەنى دواى پشت تىكردن ئەو ھەموو لە رووكەشدا ھاوڕىپە خۆيان ھاتە بەرچاوى كە ھەر وەك مەسىح لە بەردەم خاچەكەدا بەجىيان دەھيلن وەلامگو بوون: دەى باشە چى بكەين.

نەعیمی كورپى مەسعود كە موخەمەد پىي وتبوو: شەپ فيلە دوو بەرەكى بخەرە نيوانيان، بە نيشانەى دلسۆزى تەنھا لەبەر خاترى ئەمان پىنشنارىكى بۆكردن كە لە رووكەشدا زۆر رزگاركەر بوو و وتى: داواى بارمتەيان لىكەن، ئەگەر راستيان وت: ئەوا راستتان لەگەل دەكەن!

كاتىك قورپەش و خەتفان مانگىك ئەو ھەموو ئوردوويان بۆ نان نەدەدرا و پاشان بىرى ژن و شەراب تەنگى پىپەلچنى بوون و ھەوالى ھەزلىنەكراويان لەناو سوپاكەى خۆيان دەبىست، مەسعودى كورپى نەعیم شوپىنكەوتەى موخەمەدیش كە ئەوان بە يەككە لە سەر كردهكانى خەتفانيان دەزانى: ھەوالى بەنى قورەيزەى دانى كە لەگەل موخەمەد رىك كەوتوون بىاندەن بە دەستەوه، بە پىغامبەرىكى وەك رەشەباى نەبىنراودا ھەواليان بۆ بەنى قورەيزە نارد كە زۆر درەنگە ئەوان بىزاربوون زوو بن با بەدەين بە سەر (موخەمەد)دا كە ژمارەى جەنگاوەرەكانى ئەمان لە ژمارەى ھەموو دانىشتوانى مەدینە و ھەموو ئازھل و بالندەكانى ئەو ناوچەىە زياترن.

بەنى قورەيزەش ھەر بە ھەمان باى نەبىنراودا ھەواليان نارد وتيان: ئىمە شتى وا ناكەين تا گرەنتىمان نەدەنى و بارمەتەمان لا دانەنن ئەم كارەش لە كارەكانى شەپتانيان بە زىرەكانەتر دادەنا ئەوانىش كە قەرەبووى نا چالاكى خۆيان بە زۆرى ژمارەيان قەرەبوو دەكردووه ديسان ھەوالى نەبىنراويان نارد و وتيان شتى وا ناكەين، بەم شىوہە جياوازى كەوتە نيوانيان و ئەمەش يەككە لەو ھەزاران شوپىنانە بوو كە ئەزموون كراوه كە وشەى بىجەستە مرؤف لە شىرى تىژ زۆرتەر دەبرىت.

كاتىك موخەمەد پىلووى چاوه رەشەكانى ھەلھىنايەوه بىنى ئيمان و متمانە بۆتە گەردەلوولكى ترسناك. زريانكى سارد و بى ئەمان بايەكى تووند لە ھەلكردندا بوو كە

مه‌شخه‌ل و ئاگره‌كاني قورده‌يشي كوژانده‌وه، فووي له چراكانيان كرد كه چه‌ند روژه بيكوژانه‌وه ده‌سوتان. گڤه‌يه‌كي وايدە‌كرد له يەك ئاندا ده‌يان چادري له‌ته‌ك خو‌ي ده‌برد هه‌وره بروسكه وه‌ك شريخه‌ي قامچي بوو كه ده‌وه‌شيتراو هه‌ر هه‌موويان چاويان زه‌ق ده‌بووه‌وه، ئه‌و ئافات بوو و هاتبوو ديار بوو هيچ به‌سه‌ر هيچه‌وه ناهيئي‌ت.

به‌ره‌به‌ره هه‌را هه‌راي قورده‌يش دهمرد و ون ده‌بوو، گه‌وراني قورده‌يش له‌وه گه‌يشتبيون خو‌شيان نه‌يانده‌زاني بو؟ كه (كاره‌كه‌يان بيته‌ووده‌يه و ئه‌و ئه‌رك و ره‌نج و دووريه ناهيئي‌ت) ئه‌بوسوفياني نزيك ئه‌وه‌ي وت و يه‌كيكي تر بو‌ي سه‌نده‌وه و پاشان يه‌كيكي دوورتر و يه‌كيكي دوورتر بوو به‌هه‌را، به‌ره‌به‌ره هه‌را سوپاي زه‌به‌لاح بي به‌رنامه هه‌وا وه‌ك دره‌ختي بي ريشه هه‌لي ده‌كە‌ند و قورده‌يش دهمرد و ون ده‌بوو، سه‌ربازاني هه‌له‌هاتوو له ره‌شه‌باي شيت به‌ره‌و جاده له مه‌ككه هاتوو چاوه‌كانيان هه‌لخستبوو.

خودا باي به‌سه‌ر مه‌دينه‌دا كيشا و پاراستي، مرؤف نه‌مردايه و له روژيكي وه‌ك ئه‌و روژه‌دا ئاماده بووايه و ئه‌واني بديبايه كه چو‌ن روشت بوون و ئه‌مانيش به شادي‌ه‌وه له ون بووني ئه‌وانيان ده‌رواني نه‌خشي ده‌ست و قاچيان له‌سه‌ر لمي بيابان جيده‌ما. و موحه‌مه‌د كه له روشتني قه‌د نه‌گه‌راوه‌ي ئه‌واني ده‌رواني وتي: ئيتر قورده‌يش قه‌د هيرش ناكاته سه‌رمان.

غەزای گەرەکی بۆن ناخۆشى خېلى پېستەخۆشكەرانی قورەيزە

"ئىتر بە يەك ئان و سات پۆلىك پەپولەى ئارام و بېدەنگ فرين و دايان بە سەر گەرەكى قورەيزاندا سىح ھەزار كەس ھاتبوونە ناو ئەو گەرەكە. بەلام كە گەيشتن گەرەكەكە ھەك شارى مردووانى لېھاتبوو"

خۆر بە تەواوەتى نەبووبوویە رەنگى سوور و بەو ديو ئاسۇدا ئاودیو بېت و رەنگى ئاگرين لەپاش خۆى بە تەختى ئاسمانى شینەو بەجى بەیلىت، موخەمەد خۆى شۆرد و بەتەما بوو لەگەل مەدینەدا بگەرینەو سەروشتى ئاسایى خۆى كە ئارامى و بېدەنگى بوو، ھەرچەند ئەو لە رووى رۆحیەو ئەو حالەى لە دەست نەدابوو و بەلام جەستەى شەكەتى يەك مانگى تەواو ئابلوقەى قورەيش و ترس و برسیتى منال و پیری مەدینە بوو.

چووہ مالى ئوم سەلەمەى خیزانى و خۆى شۆرد و پاشان جلى سپى ئاشتیانەى لەبەرکرد و ئەوئەندە سپى و جوان و بى لەكە بوو لە خۆر زیتەر دەدرەوشایەو جیاوازیەكەى لەگەل خۆردا ئەو بوو كە كەس نەیدەتوانى بۆى بروائیت بەلام ئەم بە سەیرکردنى تیزتر دەبوون، ھەر لەو كاتەدا فریشتەى سەروش كە مەحرەمى رازى بوو و ھەرگیز پىی لەم نەدەبىرى و زۆربەى كات بە مالەكەیدا ھەر فرەفرى بوو و ھات و پىی وت: ئەوہ چىہ بەرگى جەنگت داكەندووہ، بەلام ھىشتا فریشتە شەركەرەكان ئەو بەرگەیان فرى نەداوہ، ھەر ئەو فریشتانە بوون كە رەنگى خوین و بۆنى تیزى عارەق و بۆنى گەرمى خاكیان بۆ ئەزموون ئىمانى وەردەگىرا و ئەوہیان فیرى جەنگاوەر دەكرد كە لە ھىچ شوین دى فیرى نەدەبوون. ئىدى موخەمەد لە پەيامەكەى فریشتە بەھیز و جەنگاوەرەكە تیگەیشت و ئەوان عەيامىك بوو ھاوړى يەكدى بوون و لە نەوتراوى يەكتر دەگەيشتن و ھەرکە فریشتەكە بالەكانى لىكناو لە چاوان ون بوو،

ياقوت و مروارى و دريوى بالهكانى له پاش خوى به جيهيلا و پيغهمبرهكه خيرا
جلهكان جهنگى پوشيپوه و كاتى نوڙى بوو و هموو نوڙهكانى له كاتى هر
گورانكى دهركهوتن و خو له يهك هشاردانى خور و زهوى ئەنجام ددا.

هه نووكهش كه خور له نيوى دووهى ئاسمان خور دهبويپوه كاتى نوڙى
عهسر بوو. بهاوهلانى وت نوڙى عهسر لاي گهركى بون ناخوشى
پيسته خوшкеراني بهنى قورهيزه دهكهن، ئيتربه يهك ئان و سات پولى پهپولهى ئارام
و بيدهنگ فرين و داين بهسهر گهركى قورهيزاندا سى ههزار كهس هاتبوونه ناو
گهركه و بهلام كه گهيشتن گهركهكه وهك شارى مردوانى ليهايتوو و دوكانهكان
بهكراوهيى بهجيهيلرابوون هموو شتهكان بهدورهه بوون و ترازوهكان هر له ههلبهز
و دابهزدا بوون و هيشتا به تهواوهتى بهلاى هيچ كام له تاكانياندا خويان يهكلابى
نهكردبووه بهلام كهسيان نهدى.

پاش شهپى ئەحزاب روژيكيش تينهپهري كه جوولهكهكانى بهنى قورهيزه زانين
تووش كراون، لهلايهن هاوئايينهكانى خويانهوه ئەوانهى كه خويان له مهدينه
دهركراوون و دهيانويست ئەمانيش به دهردى خويان بهرن، (حهى كورى ئەحتب) به
ورگى شوپروه بووى بهسهر قاچه چهماوهكانيهوه دواى هينانى هموو عهرهه هاته
ناو قهلاكانى ئەمان و پيى وتن: بۇ خوتان پيتان دهليم، لهو گهله كومهدا بهشداربن بۇ
لهناوبردنى موحهمد تا دوا نهكهون.

ئىستا دهركهوت كه دهستيان به ئاگرهكهوه چزانديوون ئەوهى له تاريكترين و
نهبينراوترين شوينى مهدينهه له پشت قهلاكانيانهوه ئەنجاميان دابوو ئەوا ئەمرؤ وهك
ناوهوهى بوتليكى شووشه روون و ئاشكرا لهبهر چاو بوو. (قورهيش) و (خهتفان) ملي
رييان گرتهبهر و هموو تواناي لهبن نههاتوى موحهمديان بۇ له ريشكهوه
دهرهينانى ئەمان بهجى هيلابوو.

كاتيك ههوال وهك با بهروه ئەمان هات، موحهمد و يارانين پى گهيشت، ههروا
وهك ئەوهى بالندهيهكى گهورهى زهبهلاح گهورهتر له گهركهكهيان با بهسهرياندا و به
دهنوكى گهوره و چرنوكى تيزى ئەمان لهتهك خوى بهريت، هر هيندهيهيان پيكرا له
فركهيهكدا هاواريان كرد وا دين و هر كاميان ژن و منالى ههلبگرت و بۇ ناو قهلا
مهكهمهكهيان مال و منال بيچنهوه و مال و حال ههروا بهكراوهيى بهجيهيلن،
دهرگاي قهلاكان داخران و گهوره پياوانى قهوم ئىستاكه بووبونهوه به نوينهري گهلى
همميشه چهوساوهى بهنى ئيسرائيل و حهى كورى ئەحتب بيش كه له پهله دهرچوونى
ئەحزابدا بهجيما بوو ئىستا لهناو قهلاكهى ئەماندا بوو بيري خيراين لهوه دهكردهوه
كه چى بكهن.

داماو مروّف که هه‌میشه له‌به‌رامبەر راستکردنه‌وه‌ی هه‌له‌کانی رابردوو په‌شیمان ده‌بیته‌وه بریار د‌هدات که ئەگەر هه‌لی له‌و شیوه‌ی رابردوو بیته‌وه کایه بریاری راست و دروست بدات، له‌هۆلی تایبەت له‌قه‌لّا ته‌گبیریان کرد که‌عبی گه‌وره‌ی ریش سپیانی میلیلت هاته‌گۆ و وتی: قه‌ومه‌که‌م ته‌نها سێ ریگه‌مان له‌ریدایه: یان ئەوه‌تا ئیمان به‌به‌ینن به‌موحه‌مه‌د و مال و منالّتان رزگار بکه‌ن. یان مال و منالّتان به‌ده‌ستی خۆتان بکوژن تا نه‌که‌ونه ده‌ست دوژمن و پیاوانه شه‌ر بکه‌ن یان ئەوه‌تا خۆتان بدن به‌ده‌سته‌وه و له‌شار به‌ده‌ر بن و هه‌موو هه‌بوو و نه‌بووتان بۆ موحه‌مه‌د به‌جی به‌یئن رووت و ره‌جال بۆی ده‌رچن.

وتیان: ئی‌مه‌حه‌وت سه‌د پیاوی راهی‌نراوی شه‌رین شمشیر و نیزه و مه‌نجه‌نیق و به‌رد هاو‌یژمان به‌قه‌د به‌شی دوو به‌رامبەری ژماره‌ی خۆمان هه‌ن، قه‌لاکه‌مان به‌هێزه و ناتوانن بۆمان سه‌رکه‌ون، تفاق و خۆراکی سالیکی‌شمان هه‌یه، ئیتر لێره ده‌مینینه‌وه و شه‌ر ده‌که‌ین. ئەوان پێشتر به‌حه‌وت سه‌د زمانه‌وه ترسیان له‌ناو مه‌دینه‌دا بلّاو ده‌کرده‌وه هه‌موو سوپای هاتووی عه‌ره‌ب به‌قه‌د ئەمان رۆلی نه‌بوو، که‌عب ده‌یزانی ئەمان له‌شه‌ری زمان و ده‌له‌سه‌ی ترس و تۆق براوه‌ن به‌لام له‌شه‌ری ده‌سته و یه‌خه و شیر له‌سینگدا چه‌قاندن و سینگ له‌یه‌کتر گیرکردندا کۆری ئەو مه‌یدانه‌نین به‌لام ناچار بوو که‌راکه‌یان قه‌بول بکات و بۆیه‌برۆکانی هه‌لته‌کاند و هیچی نه‌وت.

مانگ هه‌له‌هاتبوو و تیشکی هیلاک ئاسای به‌سه‌ر زه‌ویه‌وه په‌خش ده‌کرد سوپای ئیسلام له‌ده‌ره‌وه‌ی قه‌لا‌هه‌ر هه‌مووی وه‌ستا بوون و سه‌رما جه‌سته‌ی برسی و یه‌ک مانگ ئاب‌لو‌قه‌دراوی ده‌ته‌زاندن، جارجار به‌ردی‌کیان تیده‌گیرا یاخود خه‌نجر و ته‌ور و پاچیکی تیزیان له‌سه‌رووی قه‌لاکه‌وه به‌سه‌ردا به‌رده‌رایه‌وه، به‌لام ئەمان نه‌ده‌ترسان خۆ ئەمان له‌و خۆشه‌ویستانه‌یان زیاتر نه‌بوون که‌له‌سه‌ره‌تاوه ده‌یانناسین و هه‌نووکه ژماره‌یان که‌م ده‌بوونه‌وه و له‌گه‌لیان نه‌بوون.

عه‌لی کۆری ئەبو‌تالیب له‌ناو سوپاکه‌دا هاته‌ده‌ره‌وه بۆ بنی قه‌لاکه‌ و هاواری ده‌کرد تا ئەوان له‌سه‌ره‌و بۆیان ده‌روانین و ئاگیان لێ بوو که‌سوپی مامه‌مه‌زلومه‌که‌ی هاتبوو و به‌سه‌ریدا و هاواری ده‌کرد ئەگەر وه‌ک چه‌مزه‌شیان لیکردووم ده‌بیت درگای قه‌لاکه‌ بکه‌مه‌وه. ئەوه‌ته‌نها عه‌لی نه‌بوو به‌لکو پاله‌وانی تری ئیسلام بوون وه‌ک ئەوه‌ی کۆری سه‌مایان دروست کردی‌ت ده‌هاتن و ده‌چوون و به‌ئاگا و بی‌ئاگا هه‌ره‌شه‌یان ده‌کرد، هه‌ر ئەم شمشیر راوه‌شاندن و سه‌ماکردنه‌ شه‌رکه‌رانی ئازای قوره‌یزه‌ی ترسنۆک کرد و وره‌یان رووخا. قوره‌یزه‌ی ره‌نج به‌خه‌سار به‌خه‌یالی خۆیان قه‌لایه‌کیان دروستکردووه که‌کس ده‌ستی پیناگات، ئەوان هه‌ر وه‌ک دوو تیره‌هاو‌دینه‌که‌ی خۆیان هه‌مان شتی ئەوانیان وینا کردبوو که‌ده‌رگای قه‌لاکانی

خویان مه‌حکم کرد بوو، گالته‌یان به سوپا و دهسه‌لاتی موحه‌مهد ده‌کرد که تو ناتوانیت بیته ناو قه‌لاک‌هی منه‌وه، مروّف هر مروّفه هر ئایین و مه‌زه‌بیکی هه‌بیته ناتوانیت له زه‌روه‌تی کاردانه‌وه‌ی ئەخلاق‌ی ئەم بوونه خوی ببویریت که هیچ که‌سی لیه‌ده‌ر نیه که هه‌ر که‌س به‌لا‌ریدا ب‌روات ئەوا خه‌لق و مه‌خلوق ده‌بنه شه‌ریک جا یان دیته‌وه سه‌ر رییان له ری‌ی لای ده‌ده‌ن.

ئیس‌تا نۆره‌ی له ریگه‌ لابردنی ئەمان بوو، که په‌له‌ی بوو ئەم گرفته‌ش زوو به‌ کۆتا بیته و زوو فه‌رمانی ئاسمان جیبه‌جی بکات و داوی ماندوو‌بوونیکی زور خوی و یاران‌ی بکه‌ویته‌وه ناو ژیان‌ی روژانه و برسی و تینوو‌بوونی مروّفانه‌وه، (ئه‌بو لوبابه) که ماله‌که‌ی نزیک قه‌لاک‌هی ئەوان بوو نارديه لایان تا هه‌والیان بزانیته، که چوو‌ه لایان ترس و بیم و گریان و هاوار هاواری ژنان و منالانی بینی خوی هاوه‌لانی موحه‌مهدی بو‌یان جولا به‌لام ب‌ریاری یه‌کلاکه‌رانه ئەو‌ی نه‌بوو، کاتیک پینانوت: ئەگه‌ر خۆمان بده‌ین به‌ ده‌سته‌وه موحه‌مهد چیمان به‌سه‌ر ده‌هینیت ئەویش به‌ ده‌ستی ئاماژه‌ی بۆ گه‌ردنی کرد و وه‌ک چه‌قو به‌ مانای سه‌ر له لاشه‌ کردنه‌وه پیندا هینا، به‌لام ئەوان هه‌موو هه‌له‌کانی خویان له‌بیرچوو و پشتیان به‌ به‌زه‌ی پیغه‌مبه‌رانه‌ی موحه‌مهد به‌ست و بیشه‌رم له‌وه‌ی کردبوویان و وتبوویان، هه‌ر خویان ده‌رگیان کرده‌وه و له کاتیکدا به‌ مانای ملکه‌چی سه‌ریان دانه‌واندبوو خویان دابه‌ ده‌سته‌وه بو‌نی گه‌رمی گه‌نیوی قه‌لای پر له پیسته‌یان لیوه ده‌هات.

بۆ شه‌ر چوو‌نه قه‌لا ئیس‌تا شته‌که به‌ پیچه‌وانه‌ی ئەوه‌وه که‌وت بوو که چاو‌ه‌روانیان ده‌کرد ئیتر نۆره‌ی ئەوه هاتبوو که خویان تا‌قی بکه‌نه‌وه که چه‌ند به‌رگه‌ی تا‌قی‌کردنه‌وه ناخۆشه‌کان ده‌گرن. داوی جیبه‌جیکردن په‌یماننامه‌ی مه‌دینه‌یان له موحه‌مهد کرد و بۆ ئەمه‌ش داوی هه‌که‌میان کرد، پیشتر هه‌ر دوو تایفه هاو‌دینه‌که‌یان به‌ په‌یمانی پیشتریان له‌ته‌ک خه‌زرجدا رزگاریان بوو، ئەمجار ئەمانیش داوی پشتیوانی ئەوسیان ده‌کرد، به‌ ب‌ریاری گه‌وره‌ی ئەوس رازی بوون، که ره‌گی لا ملی بریندار بوو له‌و چادره‌ی موحه‌مهد له نزیک مزگه‌وت بۆی هه‌لدابوو به‌رده‌وام خوینی له‌به‌ر ده‌رو‌یی و خوینه‌که به‌سه‌ر لمدا له چادره‌که ده‌رچوو‌بوو.

نوینه‌ری ئەوان و موسلمانان چوو‌نه لای سه‌عد و داوا ب‌ریاری عادیلان‌یان کرد، ئەویش له‌ته‌ک هه‌ر وشه‌یه‌ک ددان و لیوه‌کانی به‌ خوینی سوور ده‌بوو به‌ قوره‌زه‌یه‌کانی وت: ئاخ‌ر ب‌ریاری عادیلان‌ه به‌ زیانتانه، وتیان هه‌رچی بیته قه‌بولمانه به‌و ئومیده‌ی لایه‌نگیری بو‌یان هه‌بیته. به‌لام داوی ناحه‌قانه‌ی مروّف له سه‌ره‌مه‌رگدا بیمانایه، سه‌عد توانی ئەوه‌یان پی ب‌لیته ئەوانه له جاسوسی و کوشتنی موسلماناندا تیوه‌گلاون که زۆرینه‌ی شه‌رکه‌رانیان بوون ده‌بیته له گه‌ردنیان بدریته و بخرینه چالی قولی

خه‌نده‌قه‌وه. ئه‌وانه‌ش که چه‌کیان هه‌لگرتوو له دژی پیغه‌مبه‌ر به‌لام که‌سیان نه‌کوشتوو وه‌ک دوو تایه‌فه‌که‌ی پیشوو بی سهره‌وت و سامانی مه‌دینه به‌جیه‌یلیت و ئه‌وه‌ش موسلمان ده‌بیت یاخود په‌یمان ده‌دات له‌سه‌ر بیلایه‌نی به‌رده‌وام بیت ئه‌وا سامانه‌که‌ی بده‌نه‌وه. مال و منالی خراپه‌کارانیش بۆ نه‌جد دوور بخزینه‌وه، پیاو خراپانیش ته‌نها ئه‌وانه‌یان له‌ناو ببری‌ن که‌گه‌یشتونه‌ته ته‌مه‌نی به‌رپرسیاریتی.

هه‌والی ئاسمانی پیگه‌یشت که‌ ده‌یزانی ناوه‌رۆکه‌که‌ی چیه‌ داوای چی ده‌کات مه‌به‌ستی چیه‌ هه‌رچی کاری قورس هه‌یه‌ به‌می ده‌کات ده‌یزانی ئه‌وه ته‌مسیل نیه. ده‌یزانی ئه‌وه‌ی ده‌یکات ته‌نها نواندن نیه، به‌لکو بریاریکی گه‌وره‌یه وه‌ی خودایه هه‌رچی بریاری قورسه رووبه‌رووی پیغه‌مبه‌رانی ده‌کاته‌وه، بریاری ته‌حه‌مولی ره‌نج و ئازار و بریاری مه‌رگی ئه‌وانی دی که‌ ئه‌وه‌ی یه‌که‌میان زۆر ئاسانتره. دلای بۆ بیستنی خه‌به‌ره‌که‌ هه‌ر ترپه‌ ترپی بوو به‌لام ناچار بوو و هه‌والی ئاسمان بوو و ده‌بوو له‌ گوئی بنیت و ئیدی دلای بۆ بیستن له‌ ترپه‌ترپ که‌وت. موحه‌مه‌د که‌هیچی به‌سه‌عد نه‌وتبوو، ده‌موچاوی گه‌شایه‌وه و وتی سه‌عد به‌وه‌ حوکمی کرد که‌ حوکمی خودا له‌ سه‌رووی حه‌وت ئاسمانه‌وه بوو.

نوینه‌رانی تایه‌فه‌ی له‌ شه‌ردا دۆراو هه‌نگاوه تیکشکاوه‌کانیان بۆ لای ریش سپیانی خۆیانیان و حوکمه‌که‌یان پیگه‌یانندن هه‌ر له‌ویوه تیگه‌یشتن که‌ ئه‌گه‌روا بیت زۆریان مه‌حکوم به‌ مه‌رگن، ده‌ستیان کرد به‌ سه‌رزهنشت و هاوار هاوار به‌سه‌ر یه‌کترا ده‌نوکه‌ هیچیان به‌رامبه‌ر دوژمنی ده‌ره‌کی پینه‌ده‌کرا بۆیه به‌سه‌ر دوژمنی ناوه‌کی خۆیاندا ده‌یاننه‌راند، بیری خراپه‌کاریه‌کانی نه‌فسی به‌دکاری خۆیان ده‌کرده‌وه که‌ شایسته‌ی به‌م سزا سه‌خته‌ی کرد بوون.

هه‌رواشکرا که‌ بریاری له‌سه‌ر درا، تاوانبارانی مه‌حکوم به‌مه‌رگ به‌ره‌و چالی ئاماده‌کراو راپیچکران، ده‌یانویست به‌ خاو و خلیچکی ریگا ببری‌ن و له‌ خه‌مه‌کانیان که‌م بکه‌نه‌وه، ده‌یانویست به‌ گوئی دلایان بکه‌ن که‌ نه‌یده‌ویست بمرن و هیشتا باوه‌ریان به‌ چاوه‌کانیان نه‌ده‌کرد و به‌ که‌عبی گه‌وره‌یان ده‌وت که‌ له‌ پیشیانوه هه‌نگاوی ده‌نا داخۆ بۆ کویمان به‌رن به‌لام ده‌نگه‌که‌م چه‌ند هه‌نگاو له‌ولایانه‌وه ده‌یدا به‌ ئه‌رزدا و پیش ئه‌مان ده‌مرد، که‌عب ده‌یزانی ئه‌وان به‌ راستی نه‌یانتوانی بوو ده‌ست به‌ کلاوه‌که‌یانوه بگرن تا با نه‌بیات، دلداوه‌ی خۆشیان که‌ له‌سه‌ره مه‌رگدا بوون هیچ مانایه‌کی نه‌بوو.

که‌عب وتی هه‌ر ئه‌و نه‌فامیه‌تان بوو به‌م رۆژه‌گه‌یانندن، ئه‌ی نابینن به‌ره‌و چالی مه‌رگتان ده‌بن، به‌لام ئه‌وان گوئیان له‌ که‌عب نه‌بوو به‌لکو گوئیان له‌ ده‌نگه‌ نه‌ه‌نیه‌که‌ی ناویان بوو که‌ هاواری بوو: کوره‌ بۆ شوینی خراپتان ده‌بن، ده‌رۆشتن و ده‌که‌وتن و چه‌و و لمیان له‌ ته‌ک خۆیان به‌ کیش ده‌کرد، ده‌ست و قاچیان رووشا بوو و خوینیان

لى دەتكا، خېرە خىرى بەردەكانى چەمەكەش دەھات كە چووبوونە ناوى و پىيان پىندا دەنا، وەك ھاو ئايىنەكانيان بۇ ھەمىشە لىترە جودا بوونەوۈ بە جىاوازى ئەوۋەى ئەوان بۇ سەرزەوۋىەكى دىكە و ئەمانىش بۇ ناو كارگەى خۆشەكردنى گوشت و پىستەكانيان دەرۇشتن كە كرم سەرورەرىەتى و پىيى دەلین گۆر.

ھەنوۋكە پىغەمبەرىش لە دوورەوۈ بۇ ئەوانى دەروانى كە دەكوژران و خۇلىان بەسەردا دەكرا و دلى دەگوشرائى لە مرؤف و لە ژيانى بە راست نەپنى ئەو شتە دەعباجنە چىە كە پىيى دەوترىت ژيان كە مرؤفەكان بەدەم بايەكەوۈ دەھىنىت لەوى فرىيان دەدات و پاشان بەدەم بايەكى دىكەوۈ لەتەك خۆى ھەلىان دەگرىت و كەس نازانىت بۇ چ سەر زەوۋىەكى دىكەيان دەبات. بۇ دەربرىنى ئەمە ھىچ وشەپەكى بە دانەكانىەوۈ نەنوساۋ بە بىدەنگىەكى قوول بۇ دوورى روانى كە تا چاۋ بر بكات بىابانىكى بە لم داپۇشرا بوو.

(کۆچ و چوونه مه‌دینه)

"ئەو خۇی کرد بە یەسربیدا، ئەوئ ئیدی یەسریب نەبوو بەلکو مه‌دینه بوو، مه‌دینهی ئەو بوو مه‌دینهی نوورانی، ئەو کاتیک بە سواری حوشره‌که‌ی کرد بە شارددا سەدان پچ بە دوایدا خۇیان بە کۆلانی لم و تۆزدا دەکووتا".

(له کاتیکدا یارانی بچ شواماری بە شوئینیوهه بوون بە لای یه‌که بە یه‌کی قه‌لا و دار و دارخورما و ماله یه‌که نهۆم و دوو نهۆمه‌کاندا تێده‌په‌ری و له هه‌مووان راده‌ما و بییری بۆ کاتی منالی ده‌گه‌رایه‌وه)

دووه‌می دووانه‌که که سئ شه‌و له ئەشکه‌وته‌که‌دا مانه‌وه، هه‌نوکه به‌سه‌ر پشتی وشترانه‌وه تێده‌په‌رین له نیوان تووله ریکانی ناو شیوه‌کانی شاخه ره‌شه گرکانیه‌که‌نه‌وه، که رۆژگاریک بوو بوویه دۆزه‌خ و سوور هه‌لگه‌را بوون و پاشان دامرکابوونه‌وه و ره‌ش بووبوونه‌وه هه‌نوکه ده‌وری سئ لا له چوارلای ئەو ئاوه‌دانیه سه‌ربانه‌یان دابوو که بیابان نشینان پینان ده‌وت (یه‌سریب)، چونکه هه‌وا شیداره‌که‌ی به‌وانی نه‌ده‌کرد و هه‌ر که به‌هاتنایه‌ته ئەوئ و بمانایه‌ته‌وه خیرا نه‌خۆش ده‌که‌وتن.

خه‌لکی ئەوئیش به تاکه باخی سه‌رزه‌وی عه‌ره‌بیان ده‌بینی و ناویان نابوو باخی خۆش (تیبه). ئەو رۆژه‌ی ئەو دووانه خۇیان به‌و دیو شاخه‌که‌دا کرد و سه‌فه‌ریکی چه‌ند رۆژه‌ی جه‌سته‌یان کۆتایی پیه‌ینا و له سه‌فه‌ریکی گه‌وره‌ی رۆحدا به‌رده‌وام بوون. سه‌یریان کرد له‌و سه‌ر زه‌ویه فراوانه‌دا -که یه‌که‌میان به منالی له گه‌ل دایکی دیتبووی- هه‌چ که‌س له پێشوازیان نه‌بوو دوو حوشره تیزه‌وه‌کانیان له دامینی کیه‌وه‌کان به بیده‌نگی، به‌لام به ئازاره‌وه ئەو به‌رده‌لانه‌یان ده‌ب‌ری که ره‌قیه‌کی وا بوو بۆ ریبیرینی سمه نه‌رمه بۆ بیابان خولقاوه‌کانی ئەوان نه‌ده‌بوو، به‌لام وشتره‌کان به

بوردەبارى و ئارامىيەۋە ئازارى برىنى بەردى تىژيان بە دل دەگرت، چونكە دەيانزانى كام دوو نەفەريان لەسەر پىشتى خۇيان ھەلگرتبوو.

نيوەرۆيەكى ئەگەرچى پايىزى بەلام گەرمى مانگى دە بوو، دووانەكە جلى تازەى زاواييان لەبەركردبوو چاۋەرۋانى گۆبەند و پىشۋازى بووكى شار بوون، بەلام ھىچ نىشانەيەك لەو شادى و خۇشيه نەبوو، خۆرەكە لە ناۋچاۋى ئەۋانى دەدا و ۋەك خۆر بەر ئاۋىنە بکەۋىت ئاۋا دەبرىسكانەۋە. دوو ميان سەرنجى يەكەميانى دا و ويىستى بلىت: (ئەى پىغەمبەرى خودا ئەى كۋا بۆ كەس ديار نيە؟). لە پر دووچاۋى پياۋىكى نەخوينەۋار و داماۋى تاكە قەۋمى خوينەۋارى ناۋ بيابان (ۋاتە يەھود) لەبەردەم حوشترەكانيان دەرکەۋتن، دوو چاۋ كە ترس و نىگەرانيان لىدەبارى و بە مانەۋە نووسان بۆيانيان روانى و پاشان بۆ دواۋە ۋەرگەرپان و بى يەك و دوو جەستەى كوورت و سەرى بچووكيان بۆ دواۋە ۋەرگىراۋ دوو دەستى گەۋرەيان بە ئاسمانەۋە ھەلبېرى و دوو قاچى زليان بە خىرايى بزوان و بە زمانىكى پسكەۋە كە پىتى شىنى لە باتى سين بەكاردەھىنا لە عەرەبەكانى دەقىقيراند: باپىرەتان ھات، بە عىبرىەكانىشى دەۋت: ئەۋەى موژدەتان پى دەدا ئەۋا دەرکەۋت. ئەۋ پياۋە داماۋە ناۋى شالوم كە ھەمان سەلامى عەرەبى و بە ماناى ئاشتى بوو.

دووانەى سەر حوشترەكان كاتىكيان زانى مردوۋان لەو گۆرستانە گەۋرەۋە لە گۆرەكانيان ھەلسانەۋە، دونىاي سەۋزى ئەۋ مەملەكەتەش لەبەر چاۋيان برىسكەيدا. مەدىنە ھەنوۋكە غەرقى نوور بوو بە خۆى و ھەموۋ باخ و باخت و ھەفتا و پىنج قەلایەۋە دەرکەۋت دەموچاۋى ئەۋ خەلكەش دەدرەوشايەۋە كە بۆ لای ئەمان دەھاتن. ھاتن و خروشان چ خروشانىك بوو، پىرەكان لە خۇشياندا ۋەك منالان دەگريان و منالانىش پىدەكەنين، دايكان منالانى شىرەخۇريان بە خۆۋە دەنووسان و ژنانىش بە رەسمى كۆنى خۇيان ھەلھەلەيان لىدەدا دەنگ و رەسم لەبەرچاۋى ئەمان تىكەل بووبوون بە جۆرىك بە تەلەبەۋە دەبزوان ۋەك بلى ئىستاش ھىشتا ھەر نەگەيشت بن، يان لەۋانە بوو وا بزائن كە قەد نەگەن.

ئەۋانە خەلكى دىي (قوبا) بوون كە دواكەۋتنى چەند رۆژەى موھەمەد و ھاورپىكەى ئەۋانى پەرىشان كرد بوو و لقە خورمايان بە دەستەۋە بوو و بە ھەنگاۋى وردى بى ئەژمارەۋە بۆ ئەۋ شوينە دەچوون كە موھەمەدى لىۋە دەرکەۋتبوو، ئەم شارە ھەر ئەۋەى دويى بوو كە چەند رۆژ بوو بۆپ یشۋازى ئەۋ لەۋ بيابانە كەۋتبوون، لەناۋ ئەۋاندا لە دوورەۋە يارانى كۆچبەرى روسوورى خۇيان ناسيەۋە، كە پىدەكەنين، لەگەل خەلكەكەدا لە پىشۋازىدا (الله اكبر)يان دەۋتەۋە، ۋەك بلى ھەركاميان ھەموۋ كەسوكاريان بۆ گەرابوۋيەۋە، كەسوكارىك بەۋ كۆچەيان بۆ ئىرە ئازايانەترىن برىارى

عەره‌بانی بیابان نشینیان دابوو که بریاری دابران له خیل و که‌سوکار بریاریکی لهو شیوه‌یه لای عەره‌ب مانای مەرگ بوو.

وایان دەزانی دەبیت شیت بن چونکه مرۆف تا شیت نه‌بیت ناتوانیت له‌به‌ر ئایینه‌که‌ی واز له خیل و عەشیره‌تی بهینیت، ئیدی ئەوا لهو بیابانه‌دا خوینی حەلال دەبوو، هەرکامیان ئەوه‌ی له دەست دابوو که هەرگیز نه‌ده‌گه‌رایه‌وه. ئەوا به‌ بینینی موحه‌مه‌د و یاوه‌ره‌که‌ی ده‌خه‌نینه‌وه، ئەگه‌ر موحه‌مه‌د سه‌رگه‌وره‌ی ئەوان و پیشه‌وایان بوو ئەوا له‌م بییه‌شیه‌شدا هه‌روه‌ک ئەوان بوو، ئەبوله‌هه‌بی مامی ئەوی له تیره‌که‌ی خۆیان ده‌رکرد بوو و له ده‌ره‌نجامدا خوینی حەلال بووبوو.

تا خه‌لکه‌که‌ له دووره‌وه به‌ره‌و ئەمان ده‌هاتن ئەمانیش له‌گه‌ل جو له‌ی به‌ ریتم و هاو‌ناهه‌نگی هه‌ر دوو حوشره‌که به‌ره‌و ئەوان روشتن و گه‌یشتنه بن داریک، ئەبوه‌به‌کر که یاری کوچی ئەو بوو و ره‌نگ و رووی هاوسه‌فه‌ری بیابان و رووح و ئاسمانی ئەو بوو و له په‌نا ئەو بوو مرۆفانی تازه‌ موسلمان و بته‌رسته‌نی ئەو جییه له یه‌ک بۆیان جودا نه‌ده‌کرانه‌وه، کراسه‌که‌ی خۆی داکنه‌د و کردی به‌ سیبه‌ری مه‌ولای تا به‌ زیره‌کانه به‌وان بلیت: ئەوه‌ی له‌ولای من وه‌ستاوه ئەوه موحه‌مه‌دی له لایه‌ن خوداوه نێرداوه، نه‌وه‌ک من.

ئیدی ئەه‌لی (قوبا) یه‌که‌ یه‌که‌ داها‌تن و بۆنیان ده‌کرد و گوینیان بۆ ده‌نگی هه‌ناسه هه‌لده‌دا تا بزانه‌ ئه‌ویش مرۆفه وه‌ک هه‌موو مرۆفه‌کانی دیکه. موحه‌مه‌دیش که به‌ دسته‌کانی عاره‌قه‌ی ده‌سه‌ری و به‌ چاوه‌ گه‌شه‌کانی له‌وانی ده‌روانی، ئەو هه‌موو روژه‌کانی وابوون و به‌لام ئەمه‌رۆ تازه‌تر بوو له‌و خه‌لکه‌ راده‌ما که به‌ره‌و رووی ده‌هاتن. ئەوان مرۆفگه‌لیکی ساده به‌لام مرۆفگه‌لیکی به‌به‌ختتر بوون له‌ باوباپیرانیان که له ته‌ک خه‌به‌ری ئاسماندا ده‌ژیان. هه‌ر ئەو دلسافیه‌ی ئەوان ئه‌رکی ئەوی سووک ده‌کرد که هه‌م ئەوان و هه‌م مرۆفانی دیش بگوریت.

له دلی خۆیدا شوکرانه‌ی خودای ده‌کرد هه‌نووه‌که خالی وه‌رچه‌رخانی ئەو بوو تا دوینی له ئەشکه‌وتی یه‌که‌م مالی ئاده‌میزاد خۆی حه‌شاردا‌بوو، ئەوا ئەمه‌رۆ له منالدانی ئەشکه‌وتی (تاریکی سه‌وره‌وه) زه‌ویه‌وه به‌ ناو سکی فراوان و پڕ له قه‌مچ و پیچی بیاباندا له‌و تاریکستانه‌وه که هاوه‌له‌که‌ی تیتیدا ده‌یوت: ئەی پیغه‌مبه‌ری خودا به‌خوا ته‌نها ئەگه‌ر سه‌یری بن پیی خۆیان بکه‌ن ئەوا ده‌مان بینن. گوئی له هه‌ناسه‌ی هاو‌ریکه‌ی بوو و گویشی له سکوت و تاریکی بوو که ده‌بووايه ئەمان خۆیان زیتر گرمۆله بکه‌ن هه‌تا جیی ئەو بیده‌نگیه‌ی عه‌لامه‌تی خوداش بیته‌وه که هه‌ستی به‌ بوونی ئەو ده‌کرد و به‌ هاو‌ریکه‌ی ده‌وت: رات چیه ده‌رباره‌ی دوو که‌س (ئه‌ویش دوو که‌سی هه‌له‌هاتوو و ترساو) که خودا سییه‌میان بیت، هه‌ر ئەو سییه‌مه‌ش ئەوانی پاراست و به‌

جلی شر و دراوهوه له و ئەشکهوتەى که سى رۆژ مانهوه و رى چۆلى بياابانان گرتەبەر و وا ئىستاش له و ئەشکهوت و مارهوه هاتن و بهم ديو گەيشتن.

ئەوان هاتبوونه ئىره تا له گەل ئەو خەلکەى بۆ ئىره هاتبوون (ئوممەت) دروست بکن، ئەو دەم تەنها موحمەد دەيزانى به داهينانى ئوممەت که سەرۆکەکەى خودايە چ شۆرشىکى کومەلايەتى لەناو دوورگەى عەرەب و لەويشەوه له هەموو جيهاندا دروست دەکات. ئىتر زاراوانىکى نوئ هاتتە سەر زمانى موسلمانان ئەوانيش زاراوهکانى (ئەنسار) و (موهاجرون) بوون. ئەم و ئەوانيش لەم سەر زهويه کۆ بووبوونهوه بۆ دروستکردنى جيهائىکى نوئ که بۆى دەبوو مروؤف له هەموو شتىک بگەریت که هەنووکە ئەميش له هەمووى گەرابوو!.

زانايان و پياوانى يههود وەک هەمو ئەو حەشاماتە له پيشوازيادا بوون، عەبدوللای کورپى سەلام که زانائىيان بوو به ئاراميهوه رووى بەلای هاودينهکانيدا با دەدا و دەيوت: (بەرەى يههود ئەوهى چاوەرپوانيتان دەکرد وا دەرکەوت له شاخهوه) خۆى و هاوئەلەکەى. بەرەو ئورشەليم نەهات ئەو بۆ مەدينە هات ئەو به سواری گويدريژ نەهات، بەلکۆ به سواری حوشترى سپى هات. نەيدەزانى: ئەوان باوهرپيان پى دەهينا ياخود دەبوونه دوژمنى. هەولئى کوشتتايان دەدا وەک ئەوهى له گەل براکەى کورەکەى مەريەم که هەولئى کوشتتاياندا، هەنووکە ئەوان لەوه بىئوميد بوون که دوایين پىغەمبەر له خوینى ئەوان بىت، بەلام له هەولئى ئەوهدا بوون که باوهر به ئايينهکەيان بهينيت. ئەمەش فەزلىک بوو که بەهەر کەسيان نەدەبەخشى، بەلام بۆ دواتريان هەلگرت.

سەفیهى ژنى موحمەد که کچى گەرەکەيان بوو، دواتر دەيگيرايهوه و دەيوت: من کچى خۆشەويستى مام و باوکم بووم: له کاتى هاتنى پىغەمبەردا بۆ مەدينە رۆشتن و دوو رۆژ نەهاتتەوه و پاشان بيئيمن به لارەلار بۆ قەلاکەمان گەرانهوه.

ئەو نەهاتبوويه ئىره خۆى حەشار بدات ئەو هاتبوو هەموو شيرينيهکانى پىغەمبەرى خۆى له تەکیاندا دابەش بکات هاتبوو هيچ شتىک به نهينى نەهیلایتهوه هەمووى بۆ ئەوان بدرکينيت، ئەوهى بۆ ئەوانى دەويست پينانى بگەيهنيت که قورەيش لىيان وەرگرتبو، به ئاراميهوه لهوانى دەروانى، ئاراميهک پر له ئازايەتى بوو.

ئەو له مەککەوه نەهاتبوو ئەو له ئاسمانهوه بۆ زهوى دابەزى بوو. هەر وەک مروؤفیش بوو وەک ئەوان. ئەوانى هەژار و داماو، ئازا و جەنگاوهر بەلام ئارام و نەرم و نيان نەوهک وەک ئەوان زبیر و کەللە شەق، هەر لهو خورمايهى دەخوارد که دەستى دەکەوت و دەستى نەدەکەوت هەر لهو جالانەى دەپۆشى که له باتى نوئکانى کۆنەکانى به دەرزی پینه دەکرد و هەر وەک ئەوانيش عارەقى دەکرد و خوین له لەشيدا دەگەرا.

هممو ئهوانه‌ی بۆ لای ئهم ده‌جولان له ته‌واوی چيژبردنی خۆياندا خۆيان به قه‌رزاري ئه‌و ده‌بيني و مانايه‌ک و رووگه‌يه‌ک نو‌ييان په‌يدا کرد بو، ئاماده‌بوون له پيناو ئه‌ودا هممو نار‌ه‌حه‌تیه‌ک قه‌بول بکه‌ن.

ئه‌و هممو خه‌له‌که‌ چه‌ند روژه تاسه‌ی هاتنی ئه‌و بوون، داوايان ئه‌وه‌ بوو نوتقی بکه‌ويته‌ کار و جوگه‌يه‌ک دروست بکات و ئاوی حیکمه‌ت به‌وان و به‌ چه‌ند سه‌ده‌ داوی خۆی بگه‌يه‌نیت و له‌ بيريان به‌ريته‌وه‌ که‌ چه‌ند له‌ ده‌ردیسه‌ريدا ژياون و پيش ئه‌وه‌ی بمرن بۆ باخی به‌هه‌شتيان به‌ريته‌ ئه‌و خۆی به‌هه‌شت بو، هه‌والی په‌سلانی دابوو، به‌لام هه‌ر هاتنی خۆی په‌سلان بو، به‌و چاکه‌ و خراپه‌ و دۆزه‌خ و به‌هه‌شت له‌ يه‌کدی جودا ده‌بوونه‌وه‌.

کئ ئه‌وه‌ی ده‌زانی دوژمنه‌کانی له‌ ئه‌بوجه‌هل و ئه‌بوله‌هه‌ب و ته‌نانه‌ت هیندی ده‌موچاو شي‌وينيش ئه‌وه‌نده‌ دژه‌ مروّف ده‌بن. کيش ئه‌وه‌ی ده‌زانی يارانی ئه‌و له‌ ئه‌بو به‌کر و عومه‌ر و عوسمان و عه‌لی و هه‌موو ئه‌وانی دی ده‌چنه‌ به‌ره‌ی به‌رگری له‌ مروّف و هه‌له‌شيان بي‌ويته‌ و له‌ پيناو قازانجی مروّف بو، که‌ ئه‌و بووه‌ پيغه‌مبه‌ر ئيتر مروّف زيندوو بوويه‌وه‌ و ئيتر مروّف له‌ باتی مردن ژيانی ده‌خولقاند.

شاری دروست ده‌کرد مزگه‌وتی بينا ده‌کرد و جاده‌ی فراوان ده‌کرد شاری ده‌کرده‌وه‌. هه‌موويان وه‌ک يه‌کیان ليده‌هات و له‌ پيشان خۆيان پاک ده‌کردوه‌ و بۆنی گه‌نيوی جاهيليه‌تيان له‌به‌ريان ده‌دري و دواتر له‌باتی به‌رگيان دليان ليک هه‌له‌ده‌تليشان و هه‌رچی عه‌يب و گه‌نيوی بوو تييدا فرييان ده‌دا.

ئه‌وان نه‌وه‌ک هه‌ر ئه‌هلی قوبا به‌لکو هه‌موو ئه‌هلی يه‌سريب بۆ پيشوازی ئه‌م زاوايه هاتبوون، وه‌ک له‌ شيعری زوریک له‌ نه‌ته‌وه‌ موسلمانه‌کاندا هاتوه‌: (زاوا هات. زاوا هات) بۆته‌ سرود و بووکيش شاری مه‌دينه‌ بوو له‌ پيشوازیدا و جله‌ تازه‌کانی که‌ پورزا کاروانيه‌که‌ی زوبه‌يري کورپی عه‌وام له‌ ريگه‌دا به‌و و هاوريکه‌ی دابوو سپی و بی په‌له‌ بوو وه‌ک ده‌موچاوی نوورانی وه‌ک خه‌نده‌کانی و سی دانه‌ ورده‌کانی بريسکه‌دار و دره‌وشاوه‌، زور خۆشی ده‌ويستن ئه‌گه‌ر درکيک به‌ پنی هه‌رکاميان که‌وتبا ئه‌وا وه‌ک ئه‌وه‌ بوو خه‌نجه‌ريک له‌ سينگی ئه‌و بکو‌تریت.

ئه‌وان هه‌موو مه‌دينه‌ بوون به‌ هه‌موو نه‌ته‌وه‌کانی دونيا که‌ جوو و گاور و بتپه‌رست و که‌ميکی دووروو و زوریکي شويکه‌وتووی ئه‌وی تي‌دا بوون، وه‌ک توپه‌له‌ هه‌وريکی گه‌وره‌ له‌م ئه‌زه‌دا وه‌ک ئاسمان روون و دره‌وشاوه‌ بۆ لای ئه‌وی مانگ ده‌هاتن که‌ له‌ مانگی چوارده‌ روونتر بوو، هه‌ر که‌سه‌ و به‌ مه‌رامی خۆی.

نوينه‌ری گاواران سه‌لمان بوو که‌ به‌ شوين نيشانه‌کانی پيغه‌مبه‌رايه‌تي‌دا له‌ودا ده‌گه‌را و له‌ پاش له‌گه‌له‌دا بوونی ئه‌و چوار روژه موحه‌مه‌د له‌ قوبا و دروستکردنی يه‌که‌م

په‌رستگای موسلمانان هه‌موویانی تیدا بینیه‌وه و جووه‌کانیش به شوین جیبه‌جی بوونی موژده‌که‌ی (حه‌بقوق) ی پیغه‌مبه‌ریان که قودوس له شاخی (فاران) هوه دیت واپوو ئه‌وا له مه‌دینه‌وه هات، نیشانه‌ی پیغه‌مبه‌رایه‌تیاں له‌ودا دی. ئه‌و هه‌ر به راست هه‌وبوو و ئه‌وه‌ی پیغه‌مبه‌ران وه‌عه‌دیان دابوو ده‌یه‌تیا‌یه دی.

ئه‌وان خه‌ریک بوو ده‌گه‌یشتن پیغه‌مبه‌ر ده‌میک به دم ئه‌وانه‌وه ده‌خه‌نیه‌وه، ده‌میک له هه‌موو ئه‌و جیانه‌ی ده‌روانی که لیوه‌ی دیار بوون ئیدی ئه‌وئ ده‌بوویه نیشتمانی ئه‌و و خه‌لکه‌که‌شی که‌سوکاری و هه‌رگیز جاریکی دیکه‌ش ته‌نانه‌ت دوا‌ی فه‌تخی مه‌که‌که‌ش به مردو‌ویش ئه‌وی به‌جی نه‌هیلا و هه‌موو خو‌شی و ناخوشیه‌کانی ده‌سالی پاشتری ته‌مهنی له‌و شارهدا ده‌هاته به‌ردل و هه‌روه‌ک چۆن له ئه‌شکه‌وتی حه‌راوه له مه‌که‌که‌ی ده‌روانی.

ئێستاش له بن ئه‌م داره‌وه له مه‌دینه‌ی ده‌روانی و له دلی خویدا نزا‌ی بوو: خودایه مه‌دینه‌شمان لا خو‌شه‌ویست بکه‌! هه‌روه‌ک چۆن مه‌که‌که‌ت لا خو‌شه‌ویست کردین بگره زیاتریش. خودایه بیخه‌یته ناو‌گلینه‌ی چاوانه‌وه، له‌و روانینه‌شیدا چاوانی به کیوی ئو‌حوده‌وه گیرسانه‌وه ئه‌و شاخه‌ی به‌و روانینه ئیتر هه‌تا هه‌تایه یه‌کتریان خو‌شوویست و دواتر ده‌یوت ئو‌حوود شاخیکه ئیمه‌ی خو‌ش ده‌ویت و ئیمه‌ش ئه‌ومان خو‌ش ده‌ویت، هه‌رچه‌ند خوینی خو‌ی و لاشه‌ی بیگیانی هاوه‌لانی به شاخه‌که‌وه بینی که له داها‌تو‌دا چاوی به شاخه‌که‌ی ئو‌حوود و تاویره خویناویه‌کانی یارانی به‌سه‌ر تاشه‌به‌رده‌کانیه‌وه بینی!

خیلی به‌نی عه‌مر، که ئه‌هلی ئه‌سلی قوبا بوون، پیش ئه‌و هه‌موو خه‌لکه که‌وتبوون به‌ره‌و دوو سواره‌که ده‌هاتن و هه‌ستیاں به شووره‌یی کرد وای چ عه‌یب بوو له‌و فه‌لاته‌دا گه‌وره‌ی مرو‌قاییه‌تی شه‌که‌ت و هیلاک له بن ئه‌و داره‌دا بی پیشوازی ئه‌وان وه‌ستا بوو و نه‌یده‌زانی به‌ره‌و کوئ بروت، عه‌ره‌ب چی ده‌رباره‌ی که‌رم و به‌خشنده‌یی ئه‌وان بلین.

گه‌وره‌یان (که‌لسومی کوپی ئه‌له‌دم) زۆر به‌شه‌رمه‌وه سه‌لامی له پیغه‌مبه‌ر و هاوه‌له‌که‌ی کرد و عوزری بو هینانه‌وه. پاشان که‌وته به‌ر حوشره‌کان و به‌ناو جاده خو‌له‌که‌دا به‌ر ئه‌و هه‌موو حه‌شاماته که‌وت و به‌لای راستدا بزوان و به‌ره‌و ماله‌ گه‌وره و خانانه‌که‌ی به‌رئ که‌وت و له‌ویش چوونه ژووره‌وه و هیشتا زۆریک له‌وانه بو پیشوازی ها‌تبوون نه‌یانده‌زانی کامه موحه‌مه‌د و کامه‌ش هاوه‌له‌که‌یه‌تی هه‌تا ئه‌بو‌به‌کر قیافه‌ی باریکی خو‌ی هه‌لب‌ری و به‌ری ئه‌و خو‌ره‌ی گرت که به‌ر پیغه‌مبه‌ر ده‌که‌وت و ئه‌وجا ئه‌وان زانیاں کامیاں پیغه‌مبه‌ره.

پینگه مبهەر له و ماله خانه دانه دا چوار روژ مایه وه و خه لکیش دهسته دهسته بو بینینی دههاتن و له و مرقه قه یان دهروانی که هه موو ئومیدیان به وه وه به ستبوو موحه مه د له بهر چاوی ئه وان تازه له دهستی خودا خولقا بوو، له روژی سینییه میشدا برزاکه ی دواى ئه وه ی هه موو سپارده کانی دابوو یه وه به وان گه یشته وه و له مالى (که لسوم) له تهک ئه وان مایه وه و مزگه وتی قوبای دروستکرد و نویژی تیدا کرد ئه وه یه که م مزگه وت بوو له دواى پینگه مبه رايه تی ئه و له سه ر ئه زموونی روچی و پاریز بنیات نرابیت.

ئیدی ئه و پینگه مبه رايه تییه ی پیش ئه و سه جده گایه ته نها له سینگ و ته مه نی هاوه لانیدا ده گه را وه ک بلیی پیشتر ته نها له زه مه ندا ژیا بیت و هه نووکه بچیته مه کانه وه. مزگه وتی دروستکرد، مزگه وت باخی روچ بوو ئه م ده یویست شاری ئاشتی دروست بکات ئه و شاره ش بی ئه و باخه شار نه بوو. روژی پینجه م هات مزگه وت دروست بوو و ئه و جا سوار بوو ئه بوبه کریش له دواى ئه وه وه و ناردی به شوین تیره ی به نی نه جار خالوانی باوکیدا و هه موویان به چه که وه هاتن و چه کداره کان به مبه ر و ئه بوبه ری ری و بینچه کانیش که بی ئه ژمار بوون به ره و مه دینه که وتته ری.

لای خیلی (به نی سالم) به خووی و ئاپوره ی شوینکه وتوانیه وه لایدا و پیاوانی ئه و تیره ی کوکرده وه و گوتاری بو دان و ئه و جا پاش نویژی نیوه رووی ئه و هه یینیه چووه ناو شاری مه دینه وه

*** *** ***

خۆر تیشکی خۆله میشی خووی له کینوه سووتاوه کان دهگرت ئه و خووی کرد به یه سربیدا، ئه وئ ئیدی یه سرب نه بوو به لکو مه دینه بوو، مه دینه ی ئه و بوو مه دینه ی نوورانی، ئه و کاتیک به سواری حوشتره که ی کرد به شاردا سه دان پی به دوایدا کو لانی داپوشراو به نیوه لم و نیوه پشقل و نیوه توژدا خویمان ده کوتا، بز و کاره کان که به و ناوه دا ده سوورانه وه سه ری شاخدار و ریشداری خویمان هه لبری بوو و سه یری ئه و خه لکه یان ده کرد که به ره و ئه وان ده هاتن که له شیر و قاز و مریشکه کانیش گاره گار و قونه قون فیشه فیشیان بوو و سه ریان هه لده بری و ملیان دریژ ده کرد و خویمان ده خسته پال دیواره کان تا نه بن به ژیر په نجه ی ئه و چه شاماته که شوین دوو حوشتره که که وتبوون و به ره و روویان ده هاتن.

ئه ویش له کاتیکدا یارانی بی شوماری به شوینییه وه بوون به لای یه ک به یه کی قه لا و دار و دارخورما و ماله یه ک نهۆم و دوو نهۆمه کاندئا تیده په ری و له هه مووان راده ما و بیری بو کاتی منالی ده گه رايه وه و ئه و ده مه ی له ته ک دایکیدا بو سه ر گویری باوکی

و به سهردان بۆ ئیره هاتبوو. پاشان حوشره سپيه که خۆی کرد به و گه ره که دا که پييان دهوت گه ره کی به نی نه جار که خالوانی ئەو بوون و يه که يه که ماله کانی بری. مالی ئەو خزمهشی که به منالی پیکه وه یاریان کرد بوو و ئیستا بوو بوويه ژنه قهیره یه ک چاوه کزه کانی له م بری بوو و به پیکه نینه وه فهرمووی له م ده کرد که لابداته ماله که ی و ئەگه ر شتیکی زۆری نه بوو پيشکهشی (رسول الله) ی بکات به لام خۆ خزمایه تی و ياده وه ری منالی هه بوو که به و حاله ساده ی ئەويه وه به سستیته وه.

خه لکه که ی ديش هيچی وایان نه بوو پيشکهشی بکه ن به لام پييان خۆش بوو روحيان له بهر پييانی دابنن و به لای هه ر مایکدا تیده په ری ره شوه ی حوشره که یان ده گرت تا به شکوم لای ئەوان لا بدات، ئیتر ئەویش ده موچاو نو قم بوو له خه نده دا شه رمی له فه زلی خودا به سه ريه وه ده کرد و تا دوینی بوو له که سوکاری ده رکرا و له له هيچ جينه ک ته نانه ت له بيابانی فراوانیش جيی نه ده بوويه وه له ترسی قوره يش که س نه يده ويرا بيگریته خۆ.

هينده به سه ر تاشه به ردی نيو شيو و شاخاندا روشت و قاچه کانی ئاوسا بوون و هينده هيلاک و شه که ت بوو هاوړيکه ی سه ر به ردیکی بۆ پاک ده کرده وه و کوپانی حوشره که ی بۆ داده خست و له شه که تيدا يه که سه ر خه وی لیده که وت و فریشته کانی ئاسمانیش بۆ حالی ئەو ده گریان، وا هه نو که ش خه لک پيشوازيان ده کرد و هه ر که س فه رشی روحي له به ريدا داده خست تا به سه ريدا بۆ ماله که ی ئەو بروات، ده ی خودايه چه ند به خشه نده يیت بی سنوره.

کچانی وردی ئەنساری ده بينی به نه ریتی ئەو مه مله که ته ده فيان ده کوتا و چه مه ريانه ی خویان سروديان بۆ خوشه ينانی ئەم ده وت. سوپاسی خویان بۆ خودا ده رده بری که ئەو مانگه چوارده ی بۆ ئەوان نارد بوو و به م دیو و ئەو دیوی وشتره که يدا ده هاتن و ده چوون و گوړانی به ناوبانگی خوشمان ده ويیت خوشمان ده ويیت که بۆ زاوا ده وترا ده وته وه ئەویش له دلای خودا له گه ل ترپه و ریتمه کانی ئەواندا ده يوت و ده يوته وه خودا به شایه ت بیت منیش ئیوه م خۆش ده ويیت.

خالوان هه ر چه ند ده يانو یست به لام به لای هه مووياندا تیده په ری وه ک بلییت بابه ته که له خزمایه تیش گه وره تره و ئەمه نيشانه ی ئەوه بوو که موحه مه د ته نانه ت خزمایه نیشی تیه پانده وه هه ر که س ریی له ولاخه که ده گرت و ده يانوت: ده وه ره بۆ لای ئەم هه موو چه شامات و توانا و چه ک و هیز و ده سه لاته. پیغه مبه ریش به سوژه وه بۆ ئەوانی ده پروانی خۆش خۆش ده يفه رموو لیی بگه رین ئەو فه رمانبه رداره.

ئیتر خه لکه که شوین ئەو ئاژه له به سه ته زمانه که وتن وه ک شوین فریشته يه ک که وت بن و وشتریش له پيشيانه وه ده روشت ئەوانیش به کپی به دوويدا ده روشتن، هه نوکه

ئىدى ھەموو شت كپ و ئارام بوو تەنانەت (باش) بە ئاسمانەو خەشەخشى بە گەلای دارخورماكانى ئەمبەر و ئەوبەرى رىگەكەوۋە نەدەكرد، و شترملی رىگەى گرت بوو و مالهكانى تەواوكرد و بەرەو چۆلەوانى و رىگە ناخۆشەكە مىلى راگرتبوو مل و سىنگى دەھىنا و دەبرد و تا گەيشتە جىگەيەك خەرمانى كۆكردنەوۋەى كشتوكال بوو بى ئەوۋى سەرى ھىچ ئاماژەيەكى پىن بدات لەوۋى يەخى دا، سوارەكە دانەبەزى و حوشترەكە ھەستايەوۋە كەمىكى دىكە رۆيشت و ئەو ھەموو چاۋەش لەويان دەپوانى ئىنجا گەرايەوۋە شوپىنى يەكەمجارى وەك مرۆڧىكى ھىمىن و فەرمانبەردار چۆكى دادا و دانىشت، ئەوجا پىغەمبەر دەستى لە دەسكەكەى سەر كۆپارەكەى بەردا و دابەزى. ئەوۋى لە دەرەوۋەى گەرەكى خالوانى بوو بەلام ھىشتا لەسەر زەوى ئەواندا بوو فەرموۋى ئەمە زەوى كىنە؟.

خەلكە وتيان: ئەى پىغەمبەرى خودا ئەرزىكى بەكارنەھاتوو و وەلانراو ئىمەيە تەنھا بۆ پوختەكردن و پاككردنەوۋەى بەرھەمەكانمان بەكارى دەھىنن ئەوۋە ديارى ئىمە بىت بۆ بەرپىزتان كە خوشكەزاي ئىمەيت.

پاشان پىغەمبەرى فەرموۋى: مولكى كىنە؟

پاشان يەككە لە خالۆزاكانى ھاتە دەرەوۋە و رىزىكى خالوانەى نواند و وتى: ئەى پىغەمبەرى خودا ھى دوو برازاي ھەتپوى منە، ئەوۋە ديارى من بىت بۆ تۆ. من لە شوپىنى دىكە بۆ ئەوانى قەرەبوو دەكەمەوۋە پىغەمبەر فەرموۋى نرخەكەكەى چەندە كابرا شەرمى كرد و وەلامى نەدايەوۋە (ئەسەدى كورپى زەرارە) كە گەورەى خىلەكە بوو وتى: ئەى پىغەمبەرى خودا بايى ھەوت دىنارە.

پىغەمبەر لاي بە لاي ئەبوبەكردا كرد و كە ئەو دەم ھىسابدارى ئەو بوو فەرموۋى: دە دىنارىان بەدەرى ئەوۋىش دىنارە رۆمىيە دەگمەنەكانى لاي كابرالى عەرەب دانا تا شوپىنىكى باشتەر بۆ ھەتپوۋەكان بىكپن.

دواتر خۆ نەدەكرا ئەو سەرورە لەو ئەرزى فەلاتە بەجى بەھىن بۆيە خەلكەكە لە نىوان خۇياندا بوو بە مقومقۇيان و ھەر كەس دەيوۋىست بۆ مالى ئەو بىروات، بەلام (ئەبو ئەيوبى ئەنصارى) دەست پىشخەرى كرد و جەلەوى و لاخەكەى گرت و بەرەو مالهكەى خۆى بردى و پىغەمبەرىش بۆ دلدانەوۋەى ھەر كام لە خەلكەكەش وتى: (مرۆڧ لاي كەلوپەل و ولاخەكەى بىت) پاشان بەرەو مالى ئەبو ئەيوب بەرىكەوتن و (ئەسەدى كورپى زەرارەش ھاتە لاي مىلى و شترەكە و لەگەل خەلكەكە بۆ مالى ئەبو ئەيوب بزوا).

خودا هه موو شتیکی بۆ ئه و کرد بوو، له چاو و داوی قوردهشیانی دلبرد که هه موو بیابانیان ته نیوو رزگاری کردبوو، له ناو مار و ئه شکه و ته وه هینابوویه دهره وه، به سه رزه وی لیژ و خریدا بۆ به رو به ری ته ختی بیاباندا به ئیره ی گه یانده بوو.

خزمانی له ده ست دابوو به لام به بریانی گه یشت بوو که ته نها ئیمان پیکه وه ی ده به ستن و ئه ویش که به نه بیبنراوی جیلوه ی ده کرد، چوو پال په نجه ره که ی مالی (ئه بو ئه یوب) که له نهۆمی دووه می خانووه که ی دانابوون و رازی نه بوو ئه و له سه ره وه و پیغه مبه ریش له خواره وه بیته، په رده که ی لادا و له دهره وه ی روناکی روانی که وه ک په رده ی (عه دت) وا بوو لادرابوو، رو شنایی نبه ت له سه ر ئه رز په خشان بوو، سه ری هه لپری و مانگ به ئاسمانه وه بینی سوپاسی کرد که دونیای هه میشه ماوه ی شاره که بۆ رو شن ده کرد، له م سه ر بۆ ئه و سه ر چاوی به ناو دارخورماو خانوه کپه کاندا هینابو برد و هه سته ی کرد ئه م جییه له دهره وه ی ئه و نیه به لکو له ناویدا یه، له پر وه ک ئه وه ی ئاوکی ساردیان به هه ناویدا کردیته داچله کی.

وای خودایه بیبری شار بۆ شاری مه ککه ی ده برد، ئه و شاره ی هه موو ئازار و ره نجیکی تیدا بینی بوو، ئیستا بۆچی بیبری ده کرد ئاخو ئه ویش مرؤف بوو، مرؤفیش هه رچه ند گه وره بیته ناتوانیته له سه روشتی مرؤبی خو ی واوه تر بروات، ئه میش وه ک هه موو نه وه ی ئاده م خودا به ده سته ی خودایانه ی خو ی بۆ دروستکردن قورپی به ده سته وه گرتووه و پاش وشکبوونی قورپه که ش نه فحه و فوو یه کی پیداکردووه و هه ر ئه و نه فحه ش ئه و قورپی راستکردووه و قیته و وه ستاو به شوین خولقیته ره که یدا گه راوه، ئه میش قور بوو وه ک هه موو ئه وان ی دی ئیستا مومکینه قورپه که ی ئه م تو زی ک زیاتر شیلرا بیته و فوو ه که ش بریک مه حکه متر بوو بیته تا به رگه ی ئه رکی تا قه ت پروکتی پیغه مبه رایه تی بگریته ئاوا کاریک که زوربوون ئه و کاره یان ئه نجام دابوو و دوا توره مه یان ده برایه وه.

ئه رکیک به هه ر که سه هه لئه ده گیرا، به لام هه ر ئه و ئه رکه ش توانای به دل دها و چیژی نه براوه ی هه بوو، ئه و بۆ یه که مجار ئه و ئه رکه ی له سه ره تادا به ئازار و هه سه ره ته و له پاشدا به چیژه وه ی له مه ککه دا چه شته. ئیدی مه ککه بۆ ئه و ته نها مولک و منالی به جیماو و که سه و کاری پشت تیکه ر و بی ئه مه ک نه بوو.

مه ککه بۆ ئه م شتیکی نه وتراو بوو، مه ککه له زه ویدا له مه وه دوور بوو، چاوی به ئاسماندا بۆ ده گیرا، هه ر ئه م چاوگیترانه ش بووه ئایه تیک و بۆی دابه زی، تاسه ی مه ککه ی ئاسمان بوو، تاسه وه ک خو ریکی نه بینراو به ده موچاویه وه نووسا و دایگی رساند و ئاگای له مۆمی فرمی سکی گه رمی بوو که به سه ر گۆناکانیدا ده توائه وه، گو یی له کپی شه و بوو که ده یویسته دلی بداته وه به لام گه رووی نه بوو که بۆی بکاته

وشه، به‌رهو جیگه‌ی یاره‌که‌ی بزوا و بینی ئەبو به‌کر له مانگه‌که زیاتر د‌دره‌وشایه‌وه که به هم‌موو توانای خۆیه‌وه له په‌نجه‌ره‌که‌وه هات‌بووه ژووره‌وه. له ئاسمان خودا و له زه‌ویش که‌س له‌م نزیک‌تر نه‌بوو لێی هم‌موو بوونی بووه روانین و تیر تیر سه‌یری کرد. ئەوجا له ماله‌که داگه‌را و به‌رهو شوینیک خامۆش و هیشتا نه‌ناسراو رۆشت، به هه‌ر جینیه‌کدا ده‌رۆشت د‌دره‌وشایه‌وه‌و تیشکی هینده به‌هیز بوو روناکی مانگ له چاو ئەودا کز د‌دره‌که‌وت، ئیدی ئەمه شاری هه‌میشه‌یی ئەو بوو، ئەگه‌ر مرۆف له قوولاییدا هه‌میشه شوینیک هه‌بیت که یه‌کتریان خۆش بویت ئەوا له ته‌قه‌لای ئەودا بوو وه‌ک مه‌که‌که به‌لکو زیاتریش خۆشی بویت ن‌زای کرد (خودایه مه‌دینه‌مان لا خۆشه‌ویست بکه هه‌روه‌ک چۆن مه‌که‌که‌ت لا خۆشه‌ویست کردین بگه‌ر زیاتریش).

ئیدی ئەو ن‌زاکه‌ی قه‌بول بوو، سه‌یریکی د‌واوه‌ی خۆی کرد و نه‌عه‌کانی به‌سه‌ر خا‌که‌که‌دا خشان که به نووری ئەم د‌دره‌وشایه‌وه. رۆشت و رۆشت تا له چۆله‌وانی شار چووه د‌ره‌وه و گه‌یشته ئاوه‌دانی شوینی جه‌سته‌ی راکشاو و خویناوی هاوه‌له‌کانی که له داها‌توودا خویناوی و شه‌هید ده‌بوون، هه‌نووکه بینجگه له‌م که‌س ئاگای له‌و خوین و مه‌رگه‌یان نه‌بوو، له سه‌ر چۆکی به‌رامبه‌ر گۆره نادیاره‌کان وه‌ستا فرمیسک به سه‌ر گونا روونه‌کانیدا جۆگه‌له‌ی به‌ست به‌لام ئەوه فرمیسک نه‌بوو، به‌لکو خوینی گه‌رم بوو ده‌هاته خواره‌وه و ده‌که‌وته به‌ر تیشکی جه‌سته‌ی روون و تیشکی کال و خه‌ماوی مانگ، خودا متمانه‌ی به‌م و برا‌کانی بوو که کاری خۆی به‌مان سپارد‌بوو، ئەمان هه‌چ نایه‌کیان له‌به‌رامبه‌ر فه‌رمانه‌کانی نه‌بوو، هه‌روه‌ک ئیبراهیم و ئیسماعیل، هه‌ر وه‌ک ئیبراهیم کوره‌ تاقانه‌که‌ی سه‌ربرێ و ئەمیش جه‌سته‌ی شیواوی مامه و برا خۆشه‌ویسته‌که‌ی حه‌مزه‌ی له‌به‌رچاوان بوو که بیگیان له‌ وێ که‌وت بوو، له ئاسمانی روانی جه‌سته‌ی برا‌که‌ی کوره‌که‌ی مه‌ریه‌میشی هاته به‌رچاو که خویناوی لێوه ده‌تکا.

به‌لام خۆ ئەمان ته‌نها ئامرازیکی بیهه‌ستی ده‌ستی خودا نه‌بوون، ئەوان له‌به‌ره‌ی مرۆف بوون و هه‌روه‌ک ئەوانیش پر له که‌موکوری له‌ قور بوون، هه‌ستیان به‌ ن‌زاری نه‌براه‌وی مرۆف ده‌کرد و بۆ نه‌جاتی ئەوان هه‌ولیان د‌دا، بۆیه چرکه‌ساتیک دیوی مرۆیی ن‌زار و ترس زمانی هینایه‌گۆ هه‌روه‌ک زمانی ئیبراهیم له‌مه‌ر تیره‌ی لوت له‌ته‌ک خودا بگه‌ر و به‌رده‌ی کرد، هه‌روه‌ک چاوانی پر له خوینی عیسا بۆ ئاسمانیان روانی و لێوه شینه‌کانی ورته ورتیکیان کرد: خودایه.. خودایه.. بۆ لێم گه‌رپیت. ئەمیش ویستی هه‌مان شت بلێ که خودایه بۆ ریگه ده‌ده‌ی قوره‌یشیان و کافرانی بی دین تا ئەبه‌د ن‌زاری به‌نده‌کانت به‌دن، که وه‌ک پووشی وشک گریان تیبه‌ردهن و عاشقانان

وهك پووشى كۆن دەسووتىن و مەعشوقان بۆسووى جگەرى سووتايان كە بۆى
عەتر و رىحان دەدەت ھەموو دونيا دەگرىت.

خودايە! ئىمە مشتىك مەرقى لاوازين لەم گوشە بچوكەى دونيا بى ھىز و بى نان
وهك بەرخىكى ساواى بەستە زمان دەمانخەيتە بەردەم گەلە گورگەوہ! خودايە
سویند بە گەورەيت ئەگەر ئەو مەرقە كەمانەى كە ھەنووكە لە پشتى منەوہ لە
مالەكانياندا خەوتوون و ئاگايان لەم كەين و بەينەى نيوان من و تۆ نىہ ئەگەر ئەو
گورگانە بيانخۆن ئىتر قەد ناپەرسىتت قەد ناپەرسىتت!

خوداش وەلامى دايەوہ: كارى خۆت ئەنجام بەدە و دەست لەكارى من وەرمدە،
ھەر وەك بە ھەموو براكانى (ئىبراھىم و عىسا) واى وتبوو، زمانى خودا بۆ ئەم
سووتان بوو، وەك ھەموو سووتانىك بۆنى ھەبوو ئەویش بۆنى بوخورد و رىحان
ھەر ئەو بۆنە دونياى دەگرەت و دەبوو مایەى نەجاتى بەرەى مەرقە، ئەمە ئەزمونىك
بوو بە وشە بەو وتراو دەرنەدەبرا تەنھا بە بۆن و سووتان نەبىت، ئەوجا لە جىبى
خۆى ھەلسايەوہ و بۆ مەدينە گەرايەوہ و چوووہوہ ژوورەكەى و بينى ئەبوبەكر
خەونى دەبينى و چاوانى پرتە پرتيان بوو، لىوہكان ھەلدەقچان و شتى نەبىستراويان
دەووت، بەلام ئەم دەيزانى ئەو لىوہ پر لە گوتهى ئارام و زمانىكى راستگوپە كە
ئىستا بوارى بزوانى نەبوو گوته و زمانى نەبزواو چيان دەوت؟ لىنى گەرا تا بەوئىتەوہ
ئەبوبەكر نەيدەزانى موخەمەد مەبەستى چىہ لە رۆژى دواتردا لەوہى داواى لى
كرد كە نرخى كرىنى وشترەكە (قەسوا) لىوہرېگرىتەوہ، ئەم كە رۆحى و مال و
مولكى بەو بەخشى بوو ھەنووكە وىستى سەرى رېكخاتەوہ و لەم داوايەى سەرورەى
تېيگات كە بۆچى داواى واى لىدەكات؟ ئەو لەوہلامدا وتى: لىگەرئى با دۆستايەتى خۆت
بىتتە نرخى وشترەكە! سەرورەكەى فەرمانىدا كە ئىستا ئەبوبەكر حىسابدارى بوو
دوو سەد درھەم لە سندوقەكەى بداتە خۆى، ئەبوبەكرىش كە ھىشتا لە حىكمەتى
كارەكەى موخەمەد تىنەگەيشتبوو بە ناچارى فەرمانەكەى قەبول كرد و ئەو نەيدەزانى
حىكمەت لە فەرمانەكە چىہ بەلام لە بەھاي بى فەرمانى دەگەيشت كە دەبوو بىدا، بۆيە
كارى واى نەدەكرد.

ئەبوبەكر غەم لە چاوانى ديار بوو بۆ دلدانەوہى سەرورەكەى دەستى ھاوپىكەى
گرت و ھەستى كرد زۆر دەستى گەرمە.. بەرەو بازار رۆشتن سى حوشترى سىپى
تېژى دىكەيان كرى و ھەر بەو حوشترانە كە ئىستا موخەمەد بووہ خاوەنپان
خىزانەكەى كە سى كچى سەودەى خىزانى و بنەمالەكەى ئەبوبەكر و بنەمالەى
كۆچكەرە ھەژارەكانيان گەياندە مەدينە و خەلكى ئەنساريش ئەو ئازەلانەى
موخەمەديان بە خزمەتكارى ئىمانيان دەزانى ھەمووان خزمەتيان دەكردن. ئىستا كە

خیزانه‌کە‌ی گە‌یشت بوو ه‌یشتا غە‌می د‌ل و گە‌رمای جە‌ستە‌ی ئە‌بو بە‌بە‌کر زیادی کرد بوو، هەر ل هیه‌کە‌م چرکە‌ساتی گە‌یشتنیانە‌وه عائیشە‌ی کچی دە‌چوو و دە‌ستی دە‌خستە‌ ناو دە‌ستی گە‌رمی کە‌ ئە‌و تا دە‌بیرد و شیعری دە‌وت:

پیاو لە‌ناو خیزانیدا روژ دە‌کاتە‌وه مردن لە‌ قە‌یتانی پاتە‌کە‌ی نزیکترە‌ لێ‌ی
عائیشە‌ بانگی دە‌کرد: بابە‌! ئە‌وه چیتە‌؟ بە‌لام ئە‌و هەر شیعەرە‌کە‌ی دووبارە‌
دە‌کرده‌وه و بیلالیش کە‌ لای ئە‌وان دە‌مایە‌وه لە‌ هۆش خۆ‌ی دە‌چوو و کاتیک دە‌هاتە‌وه
سە‌رخۆ‌ی شیعری بە‌ شوین و هاو‌پیکانی مە‌ککە‌یدا دە‌وت و دە‌گریا!

عائیشە‌ هات بۆ‌ لای پیغە‌مبەر و لە‌ حالێ‌ ئە‌وان بۆ‌ی دوا، پیغە‌مبەر نزای بۆ‌ مە‌دینە‌
کرد کە‌ مە‌بە‌ستیشی خۆ‌شی و ئە‌وانیش بوو، کە‌ دە‌یزانی مرۆ‌فی بە‌ستە‌زمان دوور
دە‌کە‌وتە‌وه بە‌لام زیدە‌کە‌ی بە‌جی ناهیلێ‌ت و خاکی ئاشنای لە‌ دلیدا بۆ‌ هەر جێ‌یکە‌
ب‌پوا لە‌تە‌ک خۆ‌ی دە‌بات، ئە‌گەر تووی خۆ‌شە‌ویستی لە‌ نیوان ئە‌و و شویندا دروست
نە‌بیت ناتوانیت تیندا بژی:

خودایە‌! بە‌ ئە‌ندازە‌ی مە‌ککە‌ مە‌دینە‌مان لا خۆ‌شە‌ویست بکە‌ بە‌لکو زیاتریش، خودایە‌
بیخەرە‌ سەر ری و بە‌رە‌کە‌تی بخەرە‌ گە‌ز و پێ‌وانە‌ی و مامە‌لە‌ی پیرۆ‌ز بکە‌ و بیپاریزە‌!
هەر ئە‌و دوعایە‌ی موحمە‌د کە‌وتە‌ کار و ئیدی کۆ‌چبەرە‌ نە‌خۆ‌شە‌کان هە‌لسانە‌وه و
مە‌دینە‌ش وە‌ک مە‌ککە‌ بوو خۆ‌شە‌ویستیان و ئە‌هلی مە‌دینە‌ش براکانیان، کاتیکیش
مە‌ککە‌ فە‌تحر او و دە‌یانتوانی بە‌سەر بە‌رزی بگە‌رێ‌نە‌وه هەر لای ئە‌وان مانە‌وه!

ژنانی بالا عەر‌عە‌ری کۆ‌چەریش کە‌ بە‌ ژنانی دە‌ولە‌مە‌ندانە‌ی مە‌ککە‌ ئاشنا بوون و
هە‌نووکە‌ بە‌ جلی سادە‌ و خۆ‌راکی کە‌م و شوینی شێ‌داری مە‌دینە‌دا ژنانیان دە‌ست
پیکرد بوو، ژنانی مە‌ککە‌ کە‌ هە‌نووکە‌ کۆ‌چبە‌ریان پێ‌ دە‌وتن لە‌ جوانترین ژنانی عەر‌ب
بوون، کێ‌لگە‌ی بە‌ پیتی پیاوانیان بوون و بە‌رە‌می زۆ‌ریان دە‌دا و نە‌وه‌ی چاکیان
دە‌خستە‌وه، ئیستا منالانی چاوگە‌ش و وە‌ک دایک و باوکیان بالابە‌رز و چاوگە‌ش
نە‌خۆ‌ش دە‌کە‌وتن و مەرگ بە‌ دیاریانە‌وه دە‌وستا تا لێ‌یان وەر‌بگریته‌وه، سێ‌ خێ‌لە‌
جوو‌هە‌ کە‌ ه‌یشتا موسلمانە‌کان نە‌یان دە‌ناسین، وایان دە‌زانی ئابین لای ئە‌مان چۆ‌نە‌ بۆ‌
ئە‌وانیش هە‌روایە‌، درۆ‌یە‌کی دیکە‌یان دروستکرد، کە‌ ئە‌و ژنە‌ جوانخاسانە‌ی تازه‌
هاتبوونە‌ شارە‌کە‌وه و بە‌ بە‌ژنی بە‌رز و ریک و وە‌ستاویانە‌وه لە‌ بە‌ردە‌میان بۆ‌ سەر
کانی و بیرە‌ ئاوە‌کان دە‌چوون کە‌ بۆ‌نی عە‌ترو عە‌بیری تاییبە‌تیاں لە‌ بۆ‌نی سە‌نیر و
کێ‌لگە‌ی ژنانی ناو ئە‌رز و ئازە‌لانی یە‌سریب جودا بوو.

ئە‌و بۆ‌نە‌ ژنانە‌ی ئە‌وان هە‌وه‌سی پیاوانیان دە‌بزوون، ئە‌وان لە‌ دوکان و
مە‌زراکانیانە‌وه کە‌ تە‌نها بە‌ دە‌م ناوی ژنیاں دە‌هێ‌نا و مێ‌شکیان بە‌ باسی مال و پارە‌
پ‌پ‌بوویان خە‌یالی خۆ‌شی ژن و منالی زۆ‌ر خستە‌وه‌ی لێ‌وه‌رگرت بوون، درۆ‌یان

دهوت: حەیف! ئیتر ئەم بالا عەرەرائە نەزۆک دەبن و منالیان نابیت، بە دەنگی بەرز بۆ ئەوەی ئەو عەرەبانەى بە بازارەکانیاندا تێپەر دەبوون گوئیان لی بیت پیوهیان دەلکان: ئاخر وایە. خەلکی شاریکی لە بیاباندا دروست بوو کە دەگوازەنەو بە شاریکی وەک یەسریبی لەناو هەوای تەردا وەک دار راو، ئیتر ژنانیان قەرچۆل دەبن و توانای منال بوونیان نامینیت.

لەمەشدا درۆیان دەکرد ئەم درۆیەیان تەنها لەبەر ئیرەیی و بۆ ترساندنێ هەوێلانی موحەمەد بوو، ئەوان تاسەیان بوو کە ژنانی عەرەبیان هەبواوە و وەک ئەوانیش توانیان هەبواوە وەچەیان بختایەتەو، ئاخر ئەوان لەناو جیگەشدا تەنها بیریان لای پارە بوو و نەیان دەتوانی ژنانیان بە عارەق و دەماری رەپ بوو و بۆنی تیزێ پیاو تیر بکەن و ئەوەندە منال بخرنەو تا وەلامی باوای پیرانی زیندووی ناو هەناویان بدەنەو کە ساتیک لە کۆلیان نابنەو و بەردەم پێیان دەلێن هەموو شتیک لە ئومیەکان وەر بگرنەو و نەک دورگەى عەرەب و ولاتی عەرەبان و نیشتمانی ئیسرائیل دەبیت بۆ ئیوه بیت، نەوێک زەوی بەلکو ئاسمانیش هی ئیوهیە و دەبیت پیغەمبەران لە ئیوه بن.

*** *** ***

کاتیک ژيانى رۆژ کۆتایی دەهات و لە نیوهی شەوێ ژيانى شەو و پیگەیاندى رۆح دەستی پێدەکرد لەناو جیگا دەهاتنەدەری و لەگەڵ فریشتان تیکەل دەبوون شەو نەشئەى پێدەبەخشین، بەلام هەنووکە قوولایی تاریکی و کپی شەو و پیش هاتنی هەلسانەوێ قیامەتیانەى پیش نیوه شەو بوو لە مەدینەدا نەوێک ژنان و منالان بەلکو پیاوانیش لە دەرەو نەدەبیران، بەرەو ماله کانیاان هەلدەکشان و چراکان دەکوژانەو.

بەلام هەر ئەوەندەت دەزانی پیش روناکی بەیانیاان لە هەموو کوچە و کۆلانەکانەو لە هەموو قەلاکانەو بەرەو بازاری یەهودیاان بەرێ دەکەوتن، ئەوانیش هەم تا بنی بالیاان دەیانخەلەتاندن و تیر تیریش پێیان رادەبواردن لەسەر چۆکان دایان دەنیشانندن، گواپە چارەسەریان دەکەن دەیانپێتان و دەیانبردن.

لەو بەیانیهو کە موحەمەد پیش هەمووان لەگەڵ هەلھاتنی خۆلدا بەرەو خەرمانەکە کەوتبوو رێ و جوابی بۆ هەموو یارانى ئیماندارى نارد. هەر لەو شوێنەدا کە هیشتا تەنها خەرمانیکی پڕ لە پووش و لقی خورماى وشک و بنە خورماى براو و قەبرسانیکی کۆن زیتر نەبوو و لە داها توودا دەبوو مالى خودا کۆببنەو، کەس

نەيدەزانی ئامانجى كۆكردنەۋەي ئەو ھەموو خەلكە چى بوو يەك يەك و دوو دوو پاشان دەيان و سەدان ھەمووان ھاتن بزائن سەرورەكەيان فرمانى بە چيە؟!

ھەمووان دەھاتن و سەلاميان لەوى سەرورە و يارانى پيش لە خۇيان ھاتوو دەکرد، ئىستا بە نزىكەيى كەس لە پياوانى مەدينە نەمابوو لەو شويىنە چۆلەوانىيەدا نەبىت، بۇ ماۋەيەك ھىچ كەس لە ئامادەبووان نوتقيان لەدەم نەھاتە دەرەوہ و كەسيان چاويان لە مورشىدەكەيان نەبرى بوو و بەلام ھەمووشيان دەيانبىنى: دەيانويست بزائن فرمانى بە چيە؟ و بۆچى ھەمووانى لىرە كۆكردۆتەوہ؟

مەدينە ئىستا تەنھا ئەرز و ئاۋىك شارىك لە ناو شىويىكا كە بە شاخى ئاگرين دەور دراىت نىە، مەدينە ئىستا مروڤقەكان و درەختەكان كات و شوين ئاسمان و زەوى پىكەوہ بۆنى يەكتريان گرتووہ!

ئەوان دەيانزانى لە چ دونىايەكدا دەژيان، كە بۇ ھەندىك رىنمونى و بۇ ھەندىكيش كە خۇى بۆيان بە داخ بوو زەلال و گومرايى بوو، ئاخىر ئەو ھەمووانى ۋەك خۇيان و ھەر بەو شىۋەيەي دەيانويست دەتاشى، ئەگەر موحمەد نەبوايەتە پىغەمبەر كى دەيزانى ئەبوبەكر و عومەر ئەۋەيان لى دەرەچوو و شارىكى بچووكى ۋەك مەدينە بىتتە سەرچاۋەي جۆرىكى دىكەي ژيان كە لەو كاتەدابوو بوونى نەبوو، كىش دەيزانى سەرانى تىرەكان يەھود و عەبدوللاى كورپى ئوبەيش ھىندە خراپ دەرەچن.

يەھود خۇيان بە سەرچاۋەي مەعنەويەتى دونيا دادەنا و كى دەيزانى دەشىت پىغەمبەرىك بىت و بۆچونەكەي ئەوان بە ھەلە دادەنىت كە نابت لەناو (ئەۋانى ترىشدا پىغەمبەر بوونى ھەبىت، ئاخىر خۇ ئەۋانى ترىش مروڤ بوون. ئىدى مەدينە ھەر بە راستى كىلگە بوو ئەو دارانەي تىدا دەنئىزان بۇ ھەتا ھەتايە بەريان دەدا.

ئەۋانى لىرەدا كۆۋەبوو ۋەك ھەموو مروڤقەكانى دىكەي ھەموو شارەكانى دونيا يان روژيان روناكە ياخود شەويان، ئەۋانەي بە شەۋدا بىدارن لە روژدا ھەر خەرىكى پرخە لىدانن و ئەۋانەش كە بە روژدا كارى تاقات پروكىن دەكەن شەۋان پرخەيان دەگاتە عەرشى عەزىم.

ئەوان لىرە كۆتايان بە ژيانىك دەھىتاو دەچوونە ناو ژيانىكى ترەوہ كە ئەگەر لىگەرابان دونىاي تىكەدەدا، بەلام كام دونيا، دونىايەك كە دەبوو بگورپت ئەۋجا ئەوان دەيانزانى كىن.

زۆرىەي ھەشاماتى لەۋى ۋەستاو و ھەموو ئەۋانىش دواتر بە ديار رۆحى موحمەدەۋە دەۋەستان، بەرگرىان لەو نەدەكرد بەلكو بەرگرىان لە خۇيان دەکرد، خوداي موحمەدىان نەدەپەرست بەلكو خوداي خۇيان دەپەرست، بە تەنگى رۆحى موحمەدەۋە نەبوون بە تەنگ رۆحى خۇيانەۋە بوون، موحمەدىان خۇش دەويست

چونکه دەرگای رۆحی خۆیانی لیکردبوونهوه و لهو دەرگایهوه نووریکی مهزن خۆی بهناو تاریکستانی نهفسیاندنا کرد بوو و وهک خۆریک لهو مهملهکهته تاریکه ههلهاتبوو. موحهمهده بوو بوویه دەرگای جیهانیکیی دیکه و ئەمان بۆ ئەوی کۆچیان کرد بوو، جیهانیک که ئەگەر ئەو نهبووايه هەرگیز نهیاندەدۆزیهوه بۆیه موحهمهدهش دایک و باوکیان بوو ئەگەر به هۆی دایک و باوکیانهوه بۆ ئەم جیهانه هاتبوون ئەوا به هۆی موحهمهدهوه بۆ ئەو جیهانه دەرۆشتن.

ئەوان جاریک له باوهشی دایک و باوکیاندا لێره له دایک بوو بوون ئەوا جاریکیی دیکهش له باوهشی نوور و فریشتهدا له ریی موحهمهدهوه له دایک دهبوونهوه ئەوان چووبوونه جیهانیک زۆر لهم جیهانه گهورهتر، جیهانیک مملانی و ژماره نهبوو، جیهانیک، جیهانی ئارامی و فریشته بوو، بۆیه شارهکهی موحهمهده شاری ئارامی و ئاشتی بوو ئەوی ئورشههلم و بهلهدی ئەمین و داروسهلام بوو.

سهلامیان لهیهکتر و بۆیهکتر بوو ئەوی بهههشت بوو، سهلامیش دهعهوتی یهکتر بوو بۆ ئەو بهههشته، لهوی کهس به برسیهتی سهری نهدهنایهوه، ئەوان ئیمانکهیان باخی بهههشتیان بوو و کهسیان بهههشتهکهی دهماخ و تهر و ئاودار نهبوو بهلکو ههر باخ نهبوو دهستی کرین و کاکی به کاکی بوو ئەگەر ئەوان به تییری بخهوتنایه و دراوسیکهیان برسی بوونایه، موحهمهده ئەو کیشهی نهدهنایهوه چهزی له سهپاندنی دهسهلات نهبوو ئەگەر ئەوان کیشهیان ههبووايه و بۆ لای ئەو بهاتنایه ئەوجا گرفتی بۆ چارهسهر دهکردن.

هەر لێره دۆزهخ و بهههشتیان دهبینی حهقیقهتی راستهقینهی وجودیان کهشف دهکرد، فریشته دههاتنه ناویان و وانهی کپیان پێ دهوتنهوه و دهنگیان له بهردهکانی دۆزهخ دهبوو که حهفتا پاییز بوو به ریوه بوون، بیلالی بینی له پاییزیکی گهلا زهردی بهههشتدا که ئەو ههموو باخ و درهختانهی بهههشت خهزانیان دهکرده سهر جۆگه و رووبارهکان پیغهمبهر هەر لێره له پیش مردندا لهبهردهمیوه دەرۆشت و پیی به گهلاکاندا دهن و گوئی له خشهی نهعهلهکانی بوو.

ئەوان تا ئەو سهری بوون تا لای خودا لهگهلی بوون. تا ئەو لهوی بوو بویری ژینیان دهبوو، ژیان له بوون و نهبوونهکاندا نیه بهلکو له بویریدایه بۆ ژیان ئەگینا ئەوان چیان ههبوو.

دوای مردنی ئەویش سالان و مانگان ئاوا ژیان بهردهوام کۆمهلیک ههبوون تا قیامهت هەر ئاوا ژیاون ئەو وهک دهريا وایه و شهپۆله دهن و دیته کهنار و وشکانی پر دهکات دهکشیتهوه و بهلام لێناگه ریت مروّقایهتی له تینوویهتیدا لهناو بچیت و بهردهوام تینوویهتی دهشکینیت

وای له و پیغه مبه‌ره‌ی هزار و چوارسه‌د ساله مردووه، هه‌نوکه لی‌ره‌یه و ژیانمان په‌یوه‌ندیه‌کی به‌وه‌وه‌ه‌یه و ئه‌وه‌ی که ئه‌ستیره‌کانی ئاسمان بۆمان ده‌روانن و مانگ تاڤکه‌ی فریشته‌مان تیده‌گریت و بالنده‌کان به‌سه‌ر نیشتمانماندا ده‌فړن و ده‌ریای پیغه‌مبه‌رایه‌تیه‌که‌ی ئه‌و هه‌وره‌کان له دوو لاهه‌ ده‌بارین و دواتر ئه‌ستیره‌کان ده‌شونه‌وه و چرای شاره‌کانمان ده‌بریسکیته‌وه و بۆنی ئه‌وه‌ ده‌که‌ین که ئیمه‌ ته‌نھا نین، ئاخر ئه‌و بۆنی هه‌یه‌ ئه‌ویش بۆنی پیغه‌مبه‌رایه‌تی، ئیمه‌ به‌ نووسینه‌کانمان ئه‌و زیندوو ناکه‌ینه‌وه به‌لکو ئه‌و فی‌رمان ده‌کات که خۆمان بنووسینه‌وه.

ئه‌و شاریکی دروست کرد که نه‌ ئه‌و و نه‌ هاوړیکانی پاریزه‌ری ئیمان نه‌بوون به‌لکو ئه‌وه ئیمان بوو ئه‌وانی ده‌پاراست، ئه‌وان جه‌نگاوه‌ری گه‌یه‌نه‌ری ئایینه‌که‌یان نه‌بوون، به‌لکو به‌رگریکاری ئه‌و ئایینه‌بوون و که له هه‌ناویاندا و له‌ناو خانوو و مال و منالیاندا هه‌لیان گرتبوو، ئه‌وانه‌ی که ده‌هاتن تا ئیمانی نه‌بیزاو له‌ناوبه‌رن بۆیان نه‌دۆزرایه‌وه و ئه‌وانیان له‌ پیناودا ده‌کوشت، منالان و شاریان برسی ده‌کرد و پلانی له‌ناوبردن و ویرانکردن و تالانکردنی ژن و منالیان داده‌نا.

پاکژی و ئازادی و شه‌رمی نا رۆحی ئه‌مانی فریشته‌کانیشی توقاند بوو، ئه‌وان هه‌م لی‌زه‌ بوون هه‌م له‌ قیامه‌ت، هه‌م له‌ رۆژدا بوون هه‌میش له‌ شه‌و، به‌ رۆژ به‌ شوین ژیاندا ده‌هاتن و به‌ شه‌وانیش له‌ته‌ک خۆیان و خودای خۆیان، ئه‌وان مروّثیکی یه‌ک ره‌هه‌ند نه‌بوون وه‌ک ئه‌وه‌ی له‌ عه‌قلدایه‌ ئه‌وان مه‌وجودیکی فره‌ ره‌هه‌ند بوون راست وه‌ک مروّث.

ئه‌وه‌ی وتمان دیوی نه‌بیزاویان بوو، له‌ دیوی بیزاویشیاندا له‌وچ هه‌ر له‌و خه‌رمان و گوړستانه‌ کۆنه‌ له‌ په‌نا خه‌لکانیکی دیکه‌دا به‌ پڼوه‌ وه‌ستا بوون و له‌ موحه‌مه‌دیان ده‌روانی. به‌ پڼوه‌ و له‌پال پیاوگه‌لیکی ره‌شپۆش به‌ خۆیان و کلاوه‌کانی سه‌ریانه‌وه، به‌ عه‌با شوړه‌کانیانه‌وه که له‌ ئانی رۆشتندا به‌ شوینیاندا ده‌کشا، له‌ ژیر ورگی زلیاندا ده‌ستیان له‌سه‌ر یه‌کتر نابوو و به‌ پڼوه‌ وه‌ستا بوون و له‌ رووکه‌شدا پڅخۆش بوونی خۆیان پیشان ده‌دا و لای موحه‌مه‌دی تازه به‌ پیغه‌مبه‌ر بوو وه‌ستا بوون.

ئه‌و سرود و عه‌ره‌ق رشتن و خۆی و پیکه‌نینانه‌ له‌ توماری بووندا تا ئیستاش ده‌وترینه‌وه و زرنگه‌یان دیت. مه‌دینه‌ ئیستا ته‌نھا ئه‌رز و ئاویک شاریک له‌ ناو شیویکدا که به‌ شاخی ئاگرین ده‌ور درابیت نیه‌، مه‌دینه‌ ئیستا مروّثه‌کان و دره‌خته‌کان کات و شوین و ئاسمان و زه‌وی پیکه‌وه‌ بۆنی یه‌کتریان گرتوه‌.

باوه‌ر ناکه‌م هیچ کاریک له‌ کاری پیغه‌مبه‌رایه‌تی قورستر بی‌ت نیوه‌ندیتی نیوان دوو مه‌وجودی سروشت جودا مه‌وجودیکی گه‌وره‌ و به‌ ده‌سه‌لات و خالیق مه‌وجودیکی گچکه‌ مه‌خلوق و داماو، ئه‌وی پیغه‌مبه‌ر له‌ کاتیکدا که ده‌بی‌ت فه‌رمانه‌کانی ئه‌وی خالیق

جیبه جیبی بکات، ده بیت دایه له لوی دووه میان بکات و نهوازش و دلدانه وهی ئه وهی دووهم بکات و ئه وه له خوی پپاریزیت.

ئهوانی فیر ده کرد که چۆن له گه ل ته نه های و مهرگ و ئیختیاری خویاندا بژین، وای خودایه ئه وئ شاریک بوو تا ئه و دهمه وینه ی نه بوو نالیم ئه وئ شه ری تیدا نه بوو ناحه قی تیدا نه بوو، نه فامی تیدا نه بوو با به لام شاریک بوو حه ق به سه ر ناحه قی و ئارامی به سه ر هه را هه رادا ده گۆرا، هه ر ئه عرابیه ک ده هاته ئه وئ ئیدی وه ک ئه وهی ئه و هه موو دهنگه برز و جه سه ته زبره ی به شوینی رۆحی خۆیدا گه راپیت، هه ر که له وئ رۆحی خۆی ده دۆزیه وه ئیدی داده مرکایه و ده بوویه مه خلوقیک دی.

هه نووکه خۆر له سه ره له دانی رۆژانه و کاروانی هه زاران ساله ی خۆیدا جاریک دی سه یر و سه فایه کی دی به شاره که ی موحه مه دا کرد بوو و روناکی دها و که له شیرانی شاریش شانازی بانگکردنی پيشوه خته ی ئه ویا ن ده کرد و که هه رچه ند زۆر تکایان کرد بوو زوو به سه ر شاره که ی ره سولولادا هه لپیت، چونکه ئه وان کاری زۆریان له به ره که ئه نجامی بدن به لام ئه و ره وتی ئاسایی هاتنی ئارامی خۆی تیک نه دابوو، ئیستا گه زیک له ئاسۆوه هه له هاتبو و موحه مه د و یارانی هاتبوونه خه رمانه که ئاپۆره یان دابوو.

پاشان هه ر به فه رمانی موحه مه د جو له یان تیکه وت و کاری پپروژ ده ستی پیکرد. پووش و لقه دار فریدران، لیژنه داری گه وره ی به هیزی راکیشانی ئه سپی ئازا و حوشترانی ئارام دوورخانه وه و گۆری موشریکانی چه ند سه ده پيشتر که تا توانیبوو یان خواردبوویان و خواردبوویانه وه، پاشان به لادا هاتبوون و مردبوون و له وئ نیژرابوون، سه رانه وه. نه خشه ی دروستکردنی مزگه وتیان دارشت، که له راستیدا نه خشه ی دروستکردنی شار بوو، نه خشه یه ک که ته نها پپی نه ده وتن که ئه وان له کوئ ناو هه ناوی ئه م زه ویه ن، به لکو پيشانی ده دان که ئه وان چین.

هه مووان له وئ ده هاتن و ده چوون گه زیان ده کرد و بناغه یان هه لده که ند و کۆله کانیان داده کوتا که هه ر کام له و کۆله کانه داری خورمای ناو باخیک بوو، مزگه وت باخ بوو باخیک ئارام و بیده نگ که بچوکراره ی (مه دینه ی) موحه مه د بوو، مه دینه یه ک حه ره م بوو و که س بۆی نه بوو ئارامی ئه و شاره تیکبdat و خوین و فیسق و فجور تیدا قه دهغه بوو.

شاریک ساده به لام قوول بوو، بابه ته که خاک و به رد و نان و ئاو و زیو و زیو نه بوو، به لکو موحه مه د و یارانی بوو که ئازا و مه رد بوون، ئازایه تی به رینی خویان، خاک و خۆله میش به ره ده ستی مه رد ده بیته زیو و زیو، زیو و زیویش به ره ده ستی نامه د ده بیته خۆله میش.

مروّف ئەگەر بیهویت شار دروست بکات و زهوی ئاوه‌دان بکات و کیلگه پر له دار و چه‌مه‌ن و لاله‌زارانی پر له گول بئی میژگ و لانسار و مولگه و له‌وه‌رگه‌ی پر له ئاژهلانی چوارپیی بکات ده‌بیت خۆی بگوریت. موحه‌مه‌د له‌سه‌ر ئەم بئه‌مايه شاری خۆی خولقاند، ئیدی قه‌رارگه‌یه‌ک بوو.

هه‌ندی‌ک که‌سیش هه‌وه‌سی شه‌ریان هه‌بوو ده‌یانویست ئەو قه‌راره ئه‌وی بۆ بیقه‌راری وه‌ربگیزن. به‌لام قه‌یدی نیه با ئەوانه‌ش هه‌بن ئەوانه‌ش له‌م هه‌مامه‌دا رۆلکیان هه‌یه به‌لام پیی نازانن، بۆ ئه‌وه‌ی هه‌مامه‌که گه‌رم و ئاوی گه‌رم و پاک بیت ده‌بیت هه‌ندی‌ک بین خۆیان ره‌ش بکه‌ن و توونی هه‌مامه‌که گه‌رم بکه‌ن، هه‌ندی‌ک نه‌یانده‌ویست له‌م هه‌مامه‌ی (موحه‌مه‌د) دا خۆیان بشۆن به‌لکو ده‌یانویست توونچی بن، بۆ خۆیان کاریان ده‌کرد و به‌خزمه‌تی ئەوانی دی ده‌که‌وته‌وه، کاره‌کانی خودا ئیتر ئاوان، ئەو وه‌ک ده‌ستیکی شاراوه غه‌قله‌تی مروّفانی گیل به‌کار ده‌هینیت و خزمه‌تی ئەوانی دی پینداکات، قه‌یدی چیه موحه‌مه‌د و یارانی کۆشکیان ده‌خولقاند و کۆشکیش هه‌رچه‌ند رازاوه و نایاب بیت به‌لام بئی هه‌مام و ئاوده‌ست نابیت، ئەوان ئیدی هه‌مام ئاوده‌ستی ئەو کۆشکه بوون.

هه‌موو ئەوان ئەو به‌یانیه له‌ دانانی به‌ردی بناغه‌ی ئەو کۆشکه‌دا ئاماده بوون، هه‌ر هه‌مووان ئەوان ئەوانه ئاوده‌ست و هه‌مام و ته‌نها خزمه‌تکار بوون هه‌موو ئەوانه‌ش خۆیان تیدا ده‌شۆرد و به‌رده‌وام ده‌گۆران و به‌گۆرانیان جوان و جوانتر ده‌بوون، به‌جۆری‌ک که‌ خۆر به‌یان ده‌یدین ده‌یزانی ئەوانه نه‌بوون دوینی به‌جیی هیلان. شه‌ویش که‌ به‌عه‌بابی شۆری تاریک و په‌راویزی ئەسته‌یره‌دار و مانگیش به‌سه‌ر سینگیه‌وه ده‌هاته‌وه جاریکی دی له‌ جوانیه‌ک سه‌یردا که‌ له‌ شیوه‌ی تافگه‌ی مانگه‌شه‌ودا بوون ده‌دیوه.

هه‌مووان له‌وی بوون تا بینای مزگه‌وت بکه‌ن و ئەگه‌ر هه‌میشه و له‌ ده‌ره‌نجامدا هه‌موو شت ده‌بیته ته‌پوتۆز و خۆل ئەوا ئیستا تۆز ده‌بوویه قور و بۆ سه‌ر دیوار هه‌لده‌درا، ئەوان له‌و سارا پر له‌پووش و په‌لاش و قه‌دی دارخورمای برّاوه و لیژنه‌ لقى خورمای وشک بوو ته‌پاله و پشقلی مانگا و مه‌ر و بز و بۆنی میزی حوشر، گولی نیلوفره‌ برۆینن وه‌ک ئەوه‌ی له‌ یاسای خودا وایه ده‌شیت له‌سه‌ر زه‌ویه بئی که‌لک و فه‌رکه‌کان ئاوه‌دان و جوانی بخولقیت، له‌ قه‌دی ره‌ق و ته‌قی داری میو بۆله‌ تریی ته‌ر و ناسک به‌ره‌م بیت، دلێ به‌ردین و ره‌ق و ته‌قی مروّفیش ده‌ره‌به‌نریت و دلێ خوینن و گۆشتی له‌جی دابنریت، ده‌بیت و ده‌شیت مروّف خودایی نه‌کات و فی‌ر بیت که‌ نابیت هه‌موو شتی‌ک به‌هه‌رماس و هه‌وه‌سی ئەو نه‌بیت.

هەندیکیش بە رووی خۆش و خەندەیی لێوانی ناراستەووە هەر دەیانوت و دەیانوتەووە و خۆیان بە دڵسۆز پێشان دەدا و بەلام وا نەبوو قسەیی شیرین و دڵسۆزانەیان دەکرد بەلام ژەهریان لە لێو دەباری، ئەمانە عەبدوللا و یارانێ دۆراوی بوون کە پێش هاتنی دەنگوباسی موحەمەد بوو بوویە گولی بۆ ئەوان و خەلکی خۆیان لە برینی گەورە و دەمولیوی قرتاویان بە دوور دەگرت، هەنووکە هاتنی موحەمەد لە گولی تێپەری بوو و بوو بوویە تاعون و ئەوانی بەرەو مەرگ دەبرد، ئەوان عەرەب بوون بەلام وەک عەرەبان نەبوون، چونکە ئەوان رووپامایان دەکرد ئەو قسەیی بە زاریاندا دەهات ئەوەی ناو دلیان نەبوو، قسە لای عەرەب پێگەیی هەبوو ئەوان لە هەموو کەس زیاتر چاو و زاریان قۆرەتی ماتۆریان هەبوو، بەلام دەستەکانیان وەک دوو دەستی تەختە بیکاروسووران ماپوونەووە و لەکاتیکی ئەوان دەستیان هونەرماندانە خشت و دار و دیوار و بەرد و حەسیریان جوان تەرتیب دەکرد و جوانی روچیان دەدایە دەرەووە.

(عەبدوللائی کۆری ئۆبەیی) و یارانیشی قەلاکەیان رووخا بوو ئیدی هەناویان چۆل و هۆل بوو لە ژێانی ئەواندا شتیکی ون بوو کە کەسیان نەیدەوێرا لەووە بپرسیت کە ئەو شتە چیه کە هەموویان دەینازانی و کەسیان باسی نەدەکرد. بابەتەکەش هەر ئەو نەوێرانە بوو بویری قەبول کردنی حەقیقەت، بۆ ئەوەی رزگاربوونی هەمیشەیان دەست کەوتت دەبوو ببوایەن بە شوێنکەوتەیی هەمیشەیی موحەمەد و ئەمەش بۆ هەموو مروۆفیک مومکین بوو.

عەبدوللا بۆ تاجی پاشایەتی ئالتونی بە ئەندازەیی سەری ئەم گیراوی خۆی دەروانی کە هەنووکە بوو بوویە رابردوو و هەردوو تیرەیی ئەوس و خەزەرەج ئەو رابردوووەیان سپاردبوویە فەرامۆشی، هەموو ئەفسونی عەبدوللا ئەووە بوو ئەو دوو تیرەیی بە شەر دەدان و دواتر بە شیوێهەکی کاتی گەورەیی دەنواند و ئاشتی دەکردنەووە و ئەوانیش بە گەورەیی ئەو قایل بوون، بەلام هەنووکە پەرچووی موحەمەد کە ئەم نەیدەتوانی وەک ئەو بیت ئەم جادووەی ئەوی تێپەڕاندبوو، ئەو دلی ئەوانی یەخسیری خۆی دەکرد، ئەم بێ میشکی و مردوویی دلی ئەوانی فریو دەدا، ئەو ئیدی دلی مردووانی زیندوو دەکردەووە، ئەوانی فێر دەکرد بە فرمیشکانیان گوناھانیان بشۆن، عەبدوللا خەریک بوو ئێرەیی موحەمەد تیکە تیکە دەکرد، بە چاوانی زەقەووە لە هاوشاریەکانی دەروانی.

وەک غەریبەیهک کە زمانی ئەوان نەزانیت و بە ناچاری ریی لە ولاتەکەیان کەوتبیت لە دلا رقی لێیان بوو و بە بەدەمیش زەردەخەنەیهکی درۆزانەیی بۆ دەکردن، ئای مروۆفە کلۆلەکان کە عەبدوللاش یەکیک لەوانە بوو، دەیتوانی کەیلی موحیبەت بیت

و بهختیار و رهمه‌ند له تهک هه‌موو شادکامانی یاوه‌ری موحه‌مه‌د بژی که‌چی ئه‌و له ناو خۆیدا به‌ته‌نھا ئاگری به‌دبه‌ختی له‌ناو خۆیدا هه‌لکردبوو.

به‌رده‌وام له‌ تاو سوتانی رۆحی ئارام نه‌بوو و ئیتر دواتر تا ئه‌و رۆژه‌ی سه‌ری نایه‌وه‌ ناو گل که‌ به‌رده‌وام به‌ نه‌ینی له‌ته‌ک دوژمنانی ده‌ره‌کی له‌ پلانی له‌ناودانی موحه‌مه‌د و یارانی و ته‌نانه‌ت شاره‌که‌ی یه‌سریب و له‌ ناوه‌وه‌شدا له‌ته‌ک هاوده‌ستانی خه‌ریکی داوانانه‌وه‌ بوون، له‌ قوولاییدا قه‌ت پینه‌که‌نی و نه‌حه‌وایه‌وه‌ ئه‌گه‌رچی له‌ رووکه‌شدا و به‌ رووپامایی هه‌میشه‌ مه‌زلوم چه‌وساوه‌ خۆی ده‌نواند و به‌ دلسۆزی رووکه‌ش بۆ ئه‌وانی دی هه‌میشه‌ دم به‌ خه‌نده‌ بوو، هه‌نوکه‌ش خه‌ریکی ئه‌و زه‌رده‌خه‌ به‌حال نووساوه‌ به‌ هه‌ردوو لیویه‌وه‌ بوو گوايه‌ شاده‌ به‌ هاتنی موحه‌مه‌د بۆ شاره‌که‌ی.

قه‌ومه‌ی به‌ وتنه‌وه‌ی (الله اکبر) به‌لایدا هه‌نکه‌ هه‌نک ره‌ت ده‌بن و لا به‌ لای ئه‌م و تاجی نه‌خشداری لای زرنه‌گری ئه‌وه‌وه‌ ناکه‌نه‌وه‌، هه‌نوکه‌ش هه‌موو خه‌له‌کان له‌وئ کاریان ده‌کرد و ده‌هاتن ئه‌مان هه‌ر زمانیان ده‌بزواند و دلسۆزی خۆیان پیشان دهدا و ده‌ستیان هه‌یج کاریکی ئه‌نجام نه‌ده‌دا.

نوینه‌ری هه‌موو نه‌ته‌وه‌کان له‌وئ ئاماده‌بوون، له‌و نه‌ته‌وانه‌ش هه‌روه‌ک له‌ په‌یماننامه‌ی نیوان ئه‌وان و (موحه‌مه‌د) دا هات نه‌ته‌وه‌ی یه‌هود به‌ هه‌ر سی خه‌له‌که‌یانه‌وه‌ بوون، موحه‌مه‌د به‌ ته‌ما بوو به‌ ناشتی له‌گه‌ل ئه‌وان بژی، ئه‌و ئه‌وانی یه‌کتاپه‌رستی له‌ عه‌ره‌بانی موشریکی که‌ که‌سی خۆی بوون به‌ نزیکتر ده‌زانی. ئه‌وان له‌ دانانی به‌ردی بناغه‌ی مزگه‌وتی مه‌دینه‌ بوون و سه‌رنجیان دهدا و بۆ یه‌کتریان ده‌روانی ئیدی له‌وه‌ گه‌رابوون که‌ موحه‌مه‌د له‌وان بیته‌، ئیستا به‌ ته‌مای ئه‌وه‌ بوون موحه‌مه‌د بیته‌ سه‌ر دینی ئه‌وان و وایانزانی ناسی بوویان به‌لام ئه‌ویان نه‌ناسی بوو.

وای له‌ شادی ئه‌و رۆژه‌ی به‌رد و خشتیان ده‌کیشا و شاد و سه‌رحال سه‌رودیان ده‌وت و وه‌ک ئه‌وه‌ی رۆحی مرۆف پیش ئه‌وه‌ی بدویت گۆرانی بلێت، موحه‌مه‌د ده‌یوت و ئه‌وانیش ده‌یانوته‌وه‌ (اللهم لا عیش الا عیش الآخره‌ فاغفر للانصار و المهاجره‌) ئاگیان له‌و رۆژه‌ش نه‌بوو که‌ هه‌ر له‌و مزگه‌وته‌دا غه‌مبار و جه‌رگ سووتاو ماله‌ئاویان له‌و ده‌کرد به‌لام ئه‌وان ئه‌و رۆژه‌ هه‌نده‌ گه‌یشت بوون که‌ به‌رگه‌ی ئه‌و مه‌رگه‌ی ئه‌و بگرن. ئه‌وان ته‌نھا به‌ره‌و مردن نه‌ده‌رپۆشتن به‌لکو تیده‌گه‌یشتن که‌ به‌ره‌و مردن ده‌رپۆن، بی ئه‌ویش ژیان به‌رده‌وام بکه‌ن و داستۆفسکی گوته‌نی به‌رده‌وامی به‌رده‌وامی بده‌ن و نه‌وه‌ بخه‌نه‌وه‌.

سال له‌ دوا‌ی سال بی ئاگاداری ئه‌وان زه‌وی تووان له‌ سکی خۆی بکاته‌ ده‌روه‌ه‌ و باران و هه‌واش به‌ شه‌نه‌شنيان بخات و خۆری هاوینیش زه‌ردیان وه‌ربگه‌ریت و ده‌ستی

مروّقیش به ئەشکەوتی دەمیدا ئاودیوی بکات و تاوی ئەوەیان لیۆه وەر بگریت و وەچە بخاتەو و بپروات و بگەریت و منال بی گەورە بیت و گەورە پەردە پیری و تۆز روژگار لە دەموچاوی بنیشیت و پیکان بچەمنەو و پەنجەکان گرمۆله بدن و هەنیه و گۆنای ناسکی پر لە لۆچ و لیوان ببە لچی قایم و مەمکۆلانی ناسک ببوکیئەو و ئەمەش بە دریزایی سالان و مانگان ئەو دواي ئەو دووبارە ببەو، شوینکەوتوانی موخەمەد بۆ شوینانی نوێ بکشین و هیچ کەس نەتوانیت بەر لە زۆربوونیان بگریت و ژیانیک روینیت کە شایستەي مروّف بیت، بە گوتهی شاعیرە کە موخەمەد خەوت بیت و بەخت و ئیقبالی هەر بەردەوام.

وای چ روژیک بوو ئەو روژە خۆر خەریک بوو ئاوا دەبوو رەنگیکی وەنەوشەیی شاخەکانی دادەپۆشی و نوینەری هەموو کاردانەوێ تاپەکانی مروّف لە هەمبەر حەقیقەتی پیغەمبەرانی وەک خۆر روون و ئاشکرا بە دەردەو بوو، موخەمەد هاتووەتەو تا هەموومان بکاتەو بە پیغەمبەر.

ئەو سرود و عەرەقرشتن و خەندە و پیکەنیانە لە تۆماری بووندا تا ئیستاش دەوترینەو و زرنگیان دیت، مەدینە ئیستا تەنھا ئەرز و ئاوێک، شاریک لە ناو شیویکدا کە بە شاخی ئاگرین دەور درابیت نیە، مەدینە ئیستا مروّفەکان و درەختەکان کات و شوین ئاسمان و زەوی پیکەو بۆنی یەکتریان گرتووە. بیابانیش لەگەڵ ئەوان چاوی نەدەچوونە خەو، خودا بۆ ساتیک دابەزی بوویە خوار و هەموو شوینیک بارانی لیدەباری، هەر کەس بە کارەکەي کاریکی هونەری دەنەخشاند و بۆ ساتە ئەبەدی و نەپراوەکانی ئەودیوی هەلدەگرت ئەوانیش ئەو خودایەیان دۆزی بۆو کە بە دوایدا گەرابوون. خودایەک لە نەوعی خۆیان، ژنانیش پەنجەرەکانیان کردبوویەو و لوتقیان دەکرد و زەردەخەنە و نزای خیرایان بۆ دەناردن.

ئەوان جەستەیان بە روّحیان سپارد بوو ئەگینا مانای نەبوو کە ئەو هەموو پیاوماقوڵە خەریکی راکیشانی ئاو و خاک بوون و سرودیان دەوت تەنھا دوورووان و شوینکەوتوانی عەبدوللا و پیاوانی یەهود نەبیت کە لەوئ وەستابوون و لەو خەلکەیان دەروانی، ئەمان روّحیان دیلی جەستەیان بوو.

ژیان ئاھەنگیکی بەردەوام بوو بۆ خۆی ئەوانی گەیاندبوو ئێرە، هەموو ئەوێ دەیانکرد و دەیانوت باسی دەردەو نەبوو بەلکو لە ناووەیاندا رویدەدا فریشتەي خیر و دیوی شەر لەناوەیاندا چەندین سال بوو لیکتالا بوون و یەکتریان تلەدا ئەوا هەنووکە فریشتە بال نەخشین بەسەر دیوی دان زل و دزیودا زال بوو بوو.

ئەو جەنگیکی ئەبەدی لە ناووەوی ئەواندا هەلساندبوو، جەنگی نیوان خودا و شەیتان نیوان خەیر و شەر، کەس نەیدەتوانی بیلايەن بیت دەبوو یان لایەنی خیر

یاخود لایه‌نی شهر بن هر ئه‌مه‌ش مانای قیامی ئه‌و بوو که پیوه‌ر بوو بۆ هه‌مووان ئه‌وانه‌ی به‌گوییان ده‌کرد و ئه‌وانه‌ش له‌ دژی بوون، ئه‌وانه‌ی که له‌گه‌لی بوون پیوه‌ره‌که‌یان ئه‌و بوو ئه‌وانه‌ش له‌ دژی بوون دووباره‌ هه‌ر پیوه‌ره‌که‌یان ئه‌و بوو. ئیدی ئه‌و هه‌رچی کردبا له‌ دژی ده‌ه‌ستانه‌وه‌ جا یان به‌ ئاشکرا یان به‌ نه‌ینی بیت هه‌ر کاتیک له‌ناوه‌وه‌ بوون به‌ نه‌ینی و کاتیکیش دوژمن نزیک بوو و له‌ که‌وتنی موحه‌مه‌د و یارانی دلیا ده‌بوون شولیان لی هه‌له‌که‌تسا و به‌ ئاشکرا دژیه‌تیا ده‌کرد. ئه‌وان مالیکیان بۆ خودا له‌سه‌ر عه‌رد چی ده‌کرد ئه‌گه‌رچی ئه‌و پیویستی به‌ مال نه‌بوو ئه‌و ماله‌ بۆ خۆیان بۆ چاککردنی خۆیان بوو. مه‌له‌کان یه‌ک یه‌ک و دوو دوو ده‌هاتن و له‌ ده‌وریان ده‌سورانه‌وه‌ و پاشان له‌ دووره‌وه‌ ده‌نیشته‌وه‌. فریشه‌کان ده‌بوونه‌ نه‌سیم و گونای به‌ عاره‌ق ته‌ر بووی ئه‌وانیان فینک ده‌کرده‌وه‌.

هه‌رچی پیاوانی گه‌وره‌ی خه‌له‌ جووه‌کان بوون ئه‌و رۆژه‌ و دواتریش خۆیان له‌ روانین بۆ چاوه‌ ره‌شه‌ عه‌ره‌بیه‌کانی نه‌ده‌روانی، خۆیان لی لاده‌ا نه‌وه‌ک به‌ گوته‌کانی له‌ ناویان به‌ریت، ئاخ‌ر ئه‌و بۆ مروّقان ده‌سووتا و ئه‌وانیشی له‌ته‌ک خۆیدا ده‌سووتان. کاتیک پیده‌که‌نی وه‌ک ئه‌وه‌ وا بوو هه‌موو میهر و خۆشه‌ویستی مروّقان بداته‌وه‌ و کاتیکیش سته‌می ده‌بینی یه‌ک پارچه‌ ده‌بوویه‌ سزا و ئه‌وانه‌ی ده‌سووتاند که‌ سته‌میان ده‌کرد لیوه‌ له‌ره‌یان لیته‌تیبوو نه‌یانده‌زانی چۆن ئه‌وه‌ی پی بلین که‌ پیغه‌مه‌رایه‌تی ئه‌و له‌وه‌دا بوو که‌ شوین ئه‌وان بکه‌ویت.

رووگی پیغه‌مه‌به‌ران لای ئه‌وانه‌ و هه‌ر ئه‌وانیش حه‌قی نوینه‌رایه‌تیا بۆ خودا هه‌یه‌، ئه‌وان وایان دانا که‌ خودا ته‌نها هی ئه‌وانه‌ و ئه‌وان نزیکن له‌ خوداوه‌ و ته‌نانه‌ت ئه‌گه‌ر بشچنه‌ دۆزه‌خه‌وه‌ ئه‌وه‌ ته‌نها به‌ شیوه‌یه‌کی کاتی بۆ چه‌ند رۆژیک که‌مه‌ و ئه‌گه‌ر پیویست بکات خودا خۆی فوویه‌ک به‌ دۆزه‌خدا ده‌کات و ده‌یکوژینیته‌وه‌ یاخود ئه‌و ئاگره‌ بۆیان به‌ به‌ه‌شت ده‌گوریت.

ئه‌و کاریکی بچوکی ئه‌نجام نه‌دا که‌ ته‌نها مالیک ئه‌ویش مالیکی ساده‌ و بچووک له‌سه‌ر زه‌ویدا بۆ خودا دروست بکات ئه‌نجامه‌کانی ئه‌مه‌ زور گه‌وره‌ بوون، ئه‌و دروشمه‌که‌ی بریتی بوو له‌ (لا اله الا الله) که‌ نابیت هیچ که‌س ببه‌رستریته‌ ته‌نها (الله) نه‌بیت. به‌لام ئه‌وان له‌وه‌ نه‌گه‌ه‌شیتبوون که‌ ئه‌مه‌ ته‌نها مانا ساده‌که‌ی (لا اله الا الله) بوو. مانا قوولتره‌که‌ی ئه‌وه‌ بوو که‌ (الله) هی هه‌مووانه‌ خودای هه‌مووانه‌ و ته‌نها خودای یه‌هود نیه‌.

ئەوان لەو نەدەگەشتن کە ھەر ئەو خودایە دیاری دەکات کە پیغەمبەرەکی لە کى ھەلەدەبژریت، وانەبوو ئەو عەرەبە دەشتەکیانەى کە ئەوان بە شایستەى شەر و ئاژاوەیان دەبینن ھەنووکە پیغەمبەر لەوان بێت، گۆرانەکە زۆر لەو گەورەتر بوو ئەوان بۆى دەچن بىجگە لە پەرسنگە میژووبى و گەورەکەى ئەوان ھەنووکە پەرسنگای دیکە بۆ خودا دروست دەبوو واتە خودا خودای مرقۇقیەتى قورخى ئەوان نەبوو ئەوان لەمە نەدەگەشتن.

موحەمەد کارى لەو شیوەى ئەنجام دەدا، خودا خۆى دادەبەزىە لای ھەموو بەندەکانى دلى پر دەکردن لە ئیمان. ئاخىر ئەو پارچە گۆشتەى پىی دەوتریت دل و ھەموو کەس ھەیتى، خودا لە ھىچ جىئەكى بوون جىی نابیتەو بەلام لەو پارچە گۆشتەدا جىی دەبیتەو کە ھەموو مرقۇقیک بە کۆیلە و گەورە و ژن و پیاووە ھەیانە و ئەرز کە ئەو دروستى کردوو و تەنھا ئەستىرەھەکی ناو ھەزاران ئەستىرەھە کە لە ئاسماندا خول دەخۆن و دین دەچن لە ژىر پىماندا، بەلام وا خودای دروستکەرى زەوى و ئاسمان و خۆر و مانگ لە ناو ھەماندا ھەر لەناو ئەو پارچە گۆشتەدا کە بە خوینی سوور قولپ دەدات، ھەر بۆیەش مرقۇف لە نىوان نزمبوونەو و ھەلکشاندایە، نزمبوونەو بۆ ئاستى ئەو خاکەى بەر پىی کە لیوہى دروست بوو و بۆ سەرووى ھەموو بوونیش کە فریشتەکانیش پىی ناگەن.

موحەمەد رىگەى تايبەتى پىشاندان بۆ گەشتن بەو بەرزایى کە دەبیت بۆى سەر ھەلبىریت، ئەو لە مرقۇف شەرمى نەدەکرد کە چارەسەرە راستەقىنەکانى بۆ قوتار بوون پى بلىت، ھەر ئەم کارەشى لەتەک یارانیدا کرد.

ئەو ھەمان پیغەمبەر بوو کە سالاھەى سال چاوەروانىان دەکرد، بەلام ئەوان لىی نەدەگەشتن، چونکە رىگەى گەشتن بەو تەنھا رىگەى خۆشەویستى بوو نەوہک رق، ئەوان خویان خۆش نەدەویست، مئالەکانیان خیلەکانیان خۆش نەدەویست، ئەوان تەنانتە خۆشیان خۆش نەدەویست.

*** *** ***

رۆژیک بەر لە دەستکردن بە دروستکردنى مالى خودا رۆژیک پىش ئەوہى دەست بە دروستکردنى مالىک بۆ خودا بکات، ھەموو یارانى موھاجىر و ئەنسارى لە دەورى خوى خپرکەدو و نوتقى بۆدان و بىيارى شتىكى بۆدان کە بەزەینى ھىچ یەک لەواندا

ندهات، ئەگرچی پېشتەر له مهككەش شتی وای کردبوو، ئەوانی مهككەیی و مه‌دینه‌یی کرده برای یه‌ک و ئیتر میراتیان له‌یه‌کتر ده‌برد. نوتقی د‌ه‌دا و له‌وانی ده‌روانی، دونیا کپ بوو ده‌توت دونیا ئاخیر بووه‌و و هر ئەوان ماون گوئیان له‌هیچ شتی‌ک نه‌بوو، وته‌کانی به‌ناخیاندا ده‌چووه‌خواری ئه‌و حه‌قیقه‌تی لینه‌ده‌شاردنه‌وه، به‌لکو هه‌روه‌ک خۆی به‌راستی ده‌هاته به‌رچاویان، له‌هه‌ژه‌هه‌ژی با‌لی فریشته‌کان بوو که ده‌فرین.

عه‌بدول‌لا که خۆی له‌وئ ئاماده‌بوو سه‌ری له‌م کاره‌ی موحه‌مه‌د سوپ‌ما، زه‌ینی زیره‌کی ئه‌ویش چه‌ندین سه‌له‌ بۆ ئه‌وه نه‌چوو‌بوو کاری له‌و جۆره‌ ئه‌نجام بدات، له‌خزمه‌ ئه‌نساره‌یه‌کانی خۆی روانی که هه‌نوکه ئه‌وانی مه‌ككەیی هه‌ژار و بیده‌ه‌تان ده‌بوونه‌ برا به‌شیان و که‌چی سه‌یر بوو نه‌وه‌ک هه‌ر پێیان ناخۆش نه‌بوو و به‌لکو به‌تاسه‌وه له‌به‌رچاوی ئه‌م وه‌ک برای له‌یه‌ک ئابا و ئه‌جداد بوو باوه‌شیان پیندا ده‌کرن، ده‌یدی که دل‌یان پاک بوو‌بووه‌وه له‌گونه‌ و خۆپه‌رستی، ئه‌مه‌ گه‌وره‌ترین په‌رجوو بوو که موحه‌مه‌د ده‌ینواند له‌و په‌رجووه‌ش گه‌وره‌تر که شاخیک بکاته زیر، هه‌موو شتی‌ک ئارام بوو.

به‌م کاره‌ی مووی به‌ده‌نی هه‌رکام له‌ پیاوانی ئایینی و دوژمنه‌کانی راست بوونه‌وه ئه‌وه‌ش که (ریگه‌ی) رزگار‌بوون بوو له‌هه‌مان کاتیشدا ریگه‌یه‌کی زیره‌کانه‌ بوو له‌چاره‌سه‌ری گرفته‌کان، ئه‌مه‌ش پێشانی د‌ه‌دا ئه‌وه‌ی رو‌حی دابگیرسیت له‌وانه‌یه‌ زه‌ین له‌خه‌لکی دیکه‌ زیاتر ئیش بکات، ریگه‌یه‌ک هیچ که‌س پێش ئه‌و به‌کاری نه‌برد بوو، ئه‌مه‌ وه‌ک فرین بوو له‌ زه‌ویه‌وه بۆ ئاسمان، هه‌نگاوئیکی ته‌واو جیاواز بۆ گواستنه‌وه.

عه‌بدول‌لا ئیره‌یی بووبه‌ ئاگر و ده‌یسووتاند و له‌ دل‌ی خۆیدا هه‌ر ده‌یه‌یتا و ده‌یبرد ئه‌و موحه‌مه‌ده‌ کئ بوو که ئه‌م هه‌نوکه‌ ناچار بوو رووپامایی بۆ بکات. ئاخ‌ر موحه‌مه‌د چی به‌و و یارانی وتبا له‌ کاتیکدا رو‌حی ئه‌وان مرد بوو و مێشکیشیان ته‌نها ئه‌و شتانه‌ی ده‌زانی که خۆیان مه‌به‌ستیان بوو، ئه‌و ده‌زگایه‌ک بوو که زۆر به‌خاوی ئیش ده‌کات. له‌ ده‌روه‌ه‌ دونیا کپ بوو و هیچ نه‌ده‌بزوا، ئه‌م پیاوه‌ چی کردبوو: ئه‌وان میرات و مال‌یان به‌لاوه‌ گرنگ نه‌بوو به‌لام میرات و پاره‌شیان بۆ یه‌ک ده‌بوو، کاریکی زۆر حه‌کیمانه‌ (هه‌ر که‌سه‌ و له‌گه‌ل که‌سیکی دیکه‌ی کرده‌ برا) ئیمه‌ی ئیماندار له‌م دونیا‌یه‌دا که به‌ته‌نهایی تیندا فریدراوین ده‌بیت پستی یه‌کتر بین له‌وانه‌یه‌ هه‌ر ئه‌و برایه‌تیه‌ ریگایه‌ک نه‌بیت بۆ رزگاری به‌لکو خودی رزگاری بیت، ئاخ‌ر به‌هه‌شت هه‌ر لیره‌ ده‌ستی پیکرد بوو، ئه‌و ژیان و ئاشتی‌یه‌ی ئه‌وان خودی به‌هه‌شت بوو.

هه‌نووکە مرۆڤ مانای راستەقینەى خۆى دەستکەوتبوو، ئاخىر مرۆڤ تەنها وەرگ و ناو ران نەبوو، بایەکی فینک هەلى کردبوو و روناکی ناو ماله‌کان کوژابوونەوه و روناکیه‌کان ئاسمان هه‌لبووون. یه‌کیک له‌ خۆیان له‌ ناویاندا ده‌یوت: ئەمه‌ ده‌نگى موحه‌مه‌د نیه‌، ئەمه‌ هه‌والی خودایه‌ و ئەوان ده‌باته‌ به‌هه‌شت. به‌هه‌شتیک ئەوانی ژنان بۆ خۆشه‌ویستی بوون نەوه‌ک رابواردن منالان مانای به‌ به‌هه‌شت بوونی ئیره‌ بوون، پیران تەنها رابردوو نەبوون ئیستا حوزوریان بوو به‌لکو ئەوانیش فریشتەى خودا بوون له‌ به‌رده‌میان ده‌وه‌ستا و متمانه‌ى پێده‌کردن ئەوان له‌ ئەرزیا ن که‌م نەبوو به‌لام له‌ ئاسمانیان که‌م بوو هه‌نووکە ریی به‌ده‌سته‌ینانی ئاسمانیشیان گرتبوو یه‌ به‌ر و عوروجیان ده‌کرد.

مرۆڤى داماو زۆر به‌ تەنها بوو، لیره‌ شتیکی نەبوو سەر بنیته‌ سه‌رى، به‌لام پیکه‌وه سه‌ریان بۆ ئاسمان هه‌له‌بېرى، ئەو رۆژه‌ و رۆژانی دواتریش به‌ناو كوچه‌ و کولانی پیس و نەبوونی ئامرازدا له‌ ژیر تریفه‌ى مانگ و تیشکی خۆر و عاره‌قى تیژدا دلگه‌رمانه‌ ده‌ژیان و دۆستایه‌تیا ن له‌گه‌ل فریشته‌ و ئاسمان و بالنده‌ و به‌رد و شاخ و بیاباندا ده‌کرد، چاوه‌کانیا ن ده‌گرتە ئاسمان و سیبه‌ریان ده‌که‌وته سه‌ر لمی بیابان و کچانی لاو به‌ تەنها سواری وشتر ده‌بوو ریگای دوور و دریژی بیابانیا ن ده‌گرتە به‌ر و ترسى تالان و فراندن و لۆقه‌کردنیا ن نەبوو.

دۆران و بردیا نه‌وه، ئازایه‌تیا ن نواند و فریشته‌ شه‌ریکی ئازایه‌تیا ن بوو و هه‌روه‌ک مرۆڤى ترسنۆکیش ترس نیشته‌ دل‌ه‌کانیا ن خۆشیا ن بینى و پیکه‌وه ئازاریان چه‌شت، ئازاره‌کان مرۆڤ لیره‌ سنووردار بوون برانه‌وه، به‌لام ئەو ئازارانه‌ له‌ میژوودا به‌رده‌وام بوون، ئەوان له‌وه‌ تیگه‌یشتن که‌ ئەو هه‌واله‌ گرنگه‌ له‌ پاش تو نیه‌ به‌لکو له‌ ناو تۆدایه‌، هه‌ر ئەو کاته‌ى گویت له‌ خۆت گرت و به‌ گوپی دل‌ بیستت، ئەوسا کاروباری ده‌روه‌شت چاک ده‌بیت و زه‌ینت ده‌بیته‌ زه‌ینیکی گه‌وره‌وه‌ سه‌بای.

به‌ چ جیهانیکی گه‌یاندبوون که‌ حه‌قیقه‌ت تیدا نمایان بوو، به‌خشنده‌ی له‌ لوته‌دا بوو، جوان بوو جوان، داخۆ خوداکه‌ى موحه‌مه‌د خۆى چۆن بیت که‌ ئاوها جوانیه‌کی وه‌ک جوانی موحه‌مه‌دی خولقاندوو. ئەوی رۆژی بوو که‌ چاوه‌کانی موحه‌مه‌د پیر بوو بوون له‌ بینین. ئەو کاتانه‌ى دواتر که‌ به‌ ژیر باراندا تیده‌په‌رین و به‌ ژیر سیبه‌ره‌کاندا ده‌پۆشتن و له‌ پرده‌کان ده‌په‌رینه‌وه، وه‌رزگه‌لیک به‌ زه‌ریاکاندا سه‌فه‌ریان ده‌کرد و هه‌موو ئەو سالانه‌ى دواتر که‌ هاوین بوو رۆژ عاره‌قه‌ى پێده‌کردن. شه‌و له‌ ئەستیره‌

و مانگیان دەروانی و پاییز به رۆژدا به خۆیان و ئەسپهکانیانەوه وهک با به ناو گهلای
وه ریودا هروژمیان دهربد شهوانی درێژیش دەمیک له تهنهائییدا دهیگریاندن و دەمیک
نوێژی پێدهکردن و له خودا دهپارانهوه.

زستانیشت له رۆشتنی بهردهوامیاندا لهم شارهوه بۆ ئەو شار ههناسهی خۆیان
تیکهڵ به ههناسهی ئەسپهکانیان دهبوویه ههلم و زریان عهباکهی پێ بهرز کردهوه
براکهی لهگهڵ بوو دهیوت، ئەو کاتانه که له بهر برسیتی خۆیان دهچهمانهوه و ئەو
دهمهش له هیچیان کهم نهبوو به قاچهکانیان دەرۆشتن به چاوهکانیان دهیانروانی
ئەویان لهگهڵ نهبوو ئەگه رچی میراتهکهی بۆ ئەوان نهبوو چونکه ئاسمان ئەو ریسای
میراتبردنهی ههلوهشاندا بووه به لام میرات چیه؟ چونکه ههراکام لهوان ههموو بوونی
بۆ براکهی بوو. به لام ئیدی عهبدوللایهک نه مابوو تا ئەو ههموو مهزنایهتیهی
موحه مهه و یارانی ببینیت.

(بوونی ئەو لە ناو گەرمی و ساردی ژياندا)

"چۆن دەیتوانی ئاوا بەرمو پێشەوه بپروات و کێشەکان لە تەك خۆيانی نەبەن،
چۆن دەیتوانی وەك باران نۆهەندگیری ئاسمان و زەوی بکات،
ئاسمان بەو گەورەیی و پاکیه‌وه زەویش بەو بچووکی و
پەر لە گەنیوی و دوکەل و تۆزەوه."

شەویك روناكتر لە شەوه‌كانیتر، دارخورماکان لە هەموو کات خامۆشتر،
نەیزەه‌که‌کان دەجولان نەدەزانرا بۆ جیهانیکی دیکە دەچوون یان دەمردن، هەموو
شەه‌کان حەزیان لەم جۆرە ژیانە بوو بیاپان و ئەستێرەکانی ئاسمان، شەویکی دی
وەك زۆریك لە شەوه‌کان تا هەم لە حالیدا ماوانی وەك خۆی مرۆف بزانییت و
عیبەرەتیش لە مرۆف وەربرگرت کە زوو لەوه تیگەیشتبوو مرۆف بوون مانای وابوو
ئەوهی بۆ ئەوان بوو ئەمی لئ بیبەری نەبوو چونکە ئەویش مرۆف بوو.

عیبەرەت نە ئەوهی هەمووان نەخۆش دەبن و پیر دەبن و برسی دەبن و ئازار و
مەرگیان دەبیت تەنها من نەبیت بەلکو بەو مانایەیی هەموو ئەوانە تەنانەت بەسەر ئەوی
پێغەمبەریشدا دین بەلام ئەو عیبەرەتە تەنها ئەو کاتە دەبیت ک بچیتە ناویان و لەتەکیان
بژی کە هەر واشی دەکرد نەوه‌ك رۆژ بەلکو بەشەویش بی ئەوه ئەوان ئاگیان لیبیت
بەناویاندا و بە شاردا دەگەرا، هەم بۆ ئەوه‌ش بزوان و نەمان و گۆرانی ئەستێرە و
مانگ و هەور و جوولەیی بیدەنگی شەو ببینییت لە ماله‌که‌ی دەچوو دەره‌وه و تا ئەو
دیو شار دەچوو، تا ئەوهی بۆ ئەوهی مەدینە ببینییت بەلاکردنەوه لەمەدینەیی دەروانی،
وەك ئەوهی لە خۆی بروانییت.

به‌ناو کۆلانه‌کانی مه‌دینه‌دا سوڤا‌یه‌وه و جیپی نوورینه‌کان له پاشی به‌جیمان وهک یه‌کیک تا‌قیبی بکات و پنی بلیت ئاگام لیته و به‌لام گوی ناده‌می، ئاوا هه‌نگاوی ده‌نا و ئه‌وجا له نیوان ماله‌کانی خالوانیه‌وه تیپه‌ری و بو شاخه ره‌شه‌کانی روانی که له‌به‌رده‌م رو‌شنایی شه‌ودا هه‌روهک سیبهر دیار‌بوون. موحه‌مه‌د هه‌نووکه به ته‌واوه‌تی دیار بوو که شه‌به‌نگیک له نوور به‌سه‌ر سه‌ریه‌وه بوو، رو‌شت و رو‌شت تا دونیاکه چۆل و هۆل بوو گه‌یشه‌ته ئه‌و شاخه‌ی روژیک له‌ویوه زه‌فه‌ریان پیده‌برا و دواتر ریگه‌که‌ی گرت‌ه‌به‌ر که ده‌یگه‌یانده ماله‌وه.

ئه‌وه‌ی به شوینی‌ه‌وه بوو دوژمن نه‌بوو به‌لکو دو‌ست بوو، که ئه‌م ده‌رگا‌که‌ی ترازان و چووه ژووره‌وه، ئه‌ویش گه‌را‌یه‌وه و ئه‌م دوو کچ و ژنه‌که‌ی بی‌نی که له‌وی خه‌وتی‌بوون به قه‌د نزیکه‌ی نیوه‌ی شه‌ویکی پاییزی په‌رس‌تی کرد و هه‌لسا و دانیشه‌ته‌وه و چرپه‌ی کرد و پیستی کرژ بوو و گه‌رم داها‌ت و به پیوه‌وه‌ستا و خۆی گرمۆله کرد له به‌رده‌م خوا‌دا و تا توانی سه‌ری به زه‌ویه‌وه نووساند و ئه‌وجا به پیوه‌وه‌ستا و دواتر راکشا و دواتریش به‌لای راستدا که‌وت و له‌گه‌ل خودا دوا و که‌س نه‌یزانی پیکه‌وه چیان وت. ئه‌مه‌ش له کتیبه‌که‌یدا باس‌کرا و چه‌زی نه‌ده‌کرد بنو‌یت. به‌لام خودا خه‌وی به دیاری به ئه‌و به‌خشی چونکه له به‌یانیدا جو‌له و بزاو‌تیکی فراوانی له‌به‌رده‌مدا بوو.

ئه‌و به‌رده‌وام له نزیک هه‌موان بوو ده‌یان‌توانی ده‌ست بخه‌نه ناوده‌سته‌کانی و له نزیکه‌وه خه‌نده‌کانی بروانن و بو‌نی عه‌تری جه‌سته‌ی بکه‌ن و ئه‌و بو‌یری ژیا‌نی پیده‌به‌خشین. هه‌موویان به‌شی خۆیان له‌وه‌بوو ئه‌ویش وهک ئاوی زو‌لال به‌شی هه‌مووانی ده‌کرد و تینوویه‌تی ده‌شکاندن.

ریک وهک ئه‌وان بوو وهک ئه‌وان کاری ده‌کرد وهک ئه‌وانیش پیده‌که‌نی و وهک ئه‌وانیش برسی ده‌بوو به بازاردا ده‌رو‌شت و له بازاریش شتی ده‌خوارد له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا پیش ئه‌وان که‌وتبوو و بو ئه‌و دیو په‌رده‌که‌ی ده‌برن و له‌ویوه ئیره‌ی پین پیشان ده‌دان و ده‌یگۆرین و پیی ده‌گایاندن ئه‌و که‌متر له هه‌ر پیره‌ پیاویکی ئاساییش ژیا، ته‌نها شه‌ست و سی سال، زۆر که‌متر له‌وه‌ی به‌شی ئه‌و هه‌موو شته‌ بکات که ئه‌و ئه‌نجامی دان.

بیست و سی سال پیغه‌مه‌را‌یه‌تی ته‌نها چه‌ند سالیکی که‌میش له‌و بیست و سی سالی دوا‌ی هاتنی پیغه‌مه‌را‌یه‌تی له میژوودا لینگه‌ران که به ئاسایی بزێ و ره‌نجیان نه‌دا و ئازاریان پینه‌گه‌یاند و شه‌ریان پینه‌فرۆشت. ئه‌و چۆن ژیا و ئه‌وانی چۆن له‌و جیهانه‌ پر له مه‌رگ و غه‌مه تیپه‌راند هه‌ندیک جار پیکه‌نینی ده‌م منالان و هه‌ندیک جار

مه‌رگی رۆله و هه‌ندیك جار ده‌رمانخواردان و هه‌ندیك جار خۆ به قوربانی كردنی هاوړی و هه‌ندیك جار خیانته‌ت یه‌كیك له سه‌ربازانی ئوردوویی و هه‌ندیك جاریش ده‌مولووتكردنی كه‌سانی نزیكی، من ده‌لیم ئه‌و زۆر ئازابوو توانی رۆحی نه‌بینراو وهك ره‌شابا به‌ناو ئه‌و شاخ و بیابانه‌دا بیات و ته‌پوتوز دونیا له‌ته‌ك خۆی هه‌له‌نگریت.

چۆن ده‌یتوانی ئاوا به‌ره‌و پیتشه‌وه ب‌روات و كیشه‌كان له‌ ته‌ك خۆیانی نه‌بن، چۆن ده‌یتوانی وهك باران نیوه‌ندگیری ئاسمان و زه‌وی ب‌كات، ئاسمان به‌و گه‌وره‌یی و پاکیه‌وه و دونیاش به‌و بچووكی و پ‌ر له‌ گه‌نیوی و دو‌كه‌ل و تۆزه‌وه، چۆن ده‌یتوانی به‌رده‌وام چاوه‌كانی ب‌روانن و نه‌خه‌ویت.

ئه‌و ته‌نها بۆ ئه‌وان به‌هه‌شت نه‌بوو به‌لكو بۆ خۆشی وابوو سه‌ره‌رایی ئه‌و هه‌موو ئازاره‌ی له‌ مه‌ككه‌ی هه‌وه‌سدا بینی بووی و له‌ داها‌تووشدا ده‌یبینی كه‌چی هه‌شتا له‌ به‌هه‌شتدا بوو، بۆیه ئه‌و به‌رده‌وام ده‌یویست به‌نده‌یه‌كی شاكیر بیت.

ئه‌و به‌هه‌شتی له‌ته‌ك خۆی هه‌لگرتبوو له‌م دونیا دواب‌راوه‌دا ته‌نها ئه‌وه‌ی هه‌بوو كه‌ بۆی بژی به‌لام ئه‌وه‌ش كه‌م نه‌بوو ئه‌وه‌ ژيانی ئه‌به‌دی بوو ئه‌به‌دیته‌ك له‌ پاش مه‌رگه‌وه ده‌ست پیندوكات. به‌هه‌شتیك له‌ دوا‌ی په‌رینه‌وه‌ی پردی له‌ شمشیر باریكتر ئه‌ویش له‌سه‌رلا نه‌بوو. به‌هه‌شتیك له‌گه‌ل هاتنی (موحه‌مه‌د)دا مه‌دینه‌ی بۆ وه‌رگه‌را‌بوو، ئه‌و ژيانیکی به‌هه‌شتیانه‌ی ساده‌ی هه‌بوو ساده‌یه‌ك كه‌ ساده‌یی ژيان ته‌نها به‌شیک بوو لێ، ساده‌یه‌ك كه‌ بوونی ناوه‌كی له‌وه‌ی ده‌یخواست و له‌وه‌ش باوه‌ر‌ی پ‌ی بوو و هه‌روه‌ها ئه‌وه‌ش هه‌لچوون و ئارامبوونه‌وه‌ی ئه‌و له‌ته‌ك ده‌ره‌وه‌ی ئه‌ودا، واته‌ ئه‌وه‌ی ده‌یكرد و ئه‌وه‌ی ده‌یوت یه‌كانگیر بوو.

هه‌ر ئه‌و ساده‌یه‌ش ژيان ساردی گه‌رم كرد بوو.

ساتیک وهك ئه‌وان غه‌می ژيان خۆی و ئه‌وان وهك ئه‌وه‌ی قه‌د نامریت و هه‌ندی جاریش ده‌چووه ژیر دارخورمایه‌كی پیر و وا له‌ ئاسمان راده‌ما وهك ئه‌وه‌ی فریشته بین و له‌گه‌ل خۆیانی به‌رن.

هه‌ر ده‌رۆشت و شه‌به‌نگی نوور به‌سه‌ر سه‌ریه‌وه بوو، به‌ هه‌ر شوینیکی ناو شاردا ده‌رۆشت، روناکی ده‌كرده‌وه یاران‌ی له‌و دیو په‌نجه‌ره‌كانه‌وه ده‌یاندی كه‌ به‌ كوچه‌ تاریكه‌كاندا تییهر ده‌بوو و ده‌چوونه پال په‌نجه‌ره‌كان و به‌ چاوی فرمیسكاویه‌وه بۆیان ده‌روانی و به‌لام تا خه‌وتووانی مال به‌خه‌به‌ر نه‌یه‌ن به‌ ئه‌سپایی ده‌كشانه‌ نا جیگه‌ و دل‌یان له‌ نووری تییهر به‌ كۆل‌اندا بوو.

ئەو ھەتا ئىستاش لە بەشە بەھەشتیەكەى خۇپایەتى لىرە دەژى و پىكەنین و گریانەكانى جى پىی و بۆنى عەترەكەى ھەموویان لىرەن.

لە شەوانى ئەگەرى دزەکردنى دوژمندا بە كۆلانەكانى مەدینەدا لەگەلى دەھاتن و دەچوون و بە بیدەنگى تىكەلى شەو دەبوو. ئەو لەو جۆرە دەگمەنانە بوو كە دەبوو پارىزگارى لىبىكرايە و بە نەمانى جۆرەكەى لە زەویدا بنبر دەبوو بە راست ئەو تايبەت بوو.

چۆن فرىاكەوت ئەو ھەموو كارە ئەنجام بدات. خودایە! ئەو لای ئەوان دەماپەوہ و لە بىريان دەچوو كە مروقىكى فرىدراو لەم دوورە جىيە زياتر نىہ و ھەندىك جارىش فرىشتە دەھاتن لەگەل خۇيان دەبرد. بەلام براكانى تا ئەو سەرى بوون تا لای خودا لەگەلى بوون.

كاتىك بە لای ئاژەلاندا تىدەپەرى ئاژەلانى لە مروف بە ئاگاتر سەريان ھەلدەبرى و بۆيان دەروانى موحمەد لە مەدینە ئاژەلانیش خۇشيان دەويست، بەلكو ئەو ئەوانى خۇشەدويست، پىغەمبەرايەتى لوتكەى بەخشنەبى بوو، گەرەترىن بەخشنەبى بەخشىنى خۇشەويستى بوو كە بىترسان لە لەدەستدانى دەبىەخشى، لىى نزيك دەبوونەوہ پشیلەكان بەرەو پىرى دەھاتن و ساتىك كلکيان بۇ دەلقاند و ساتىكىش كلکيان دەخستە ناوگەليان لەسەر عاباكەى رادەكشان و چاوەكانيان دادەخست.

مەر و بزنانى ئەوازى دەدا و دەستى بە گوانەكانياندا دەھىنا ئەوانىش تا دللى ئەو خواستباى شىريان دەبەخشى و شترەكان چاويان پر لە فرىسك دەبوو، دەيانوت و كەس لىيان تىنەدەگەيشت ئەو نەبىت لەو خاوەنانەيان شكاتيان دەکرد كە ئازاريان دەدان.

منالانى ھەنووكە خەوتوو لای ئەو لە بەھەشتەوہ ھاتبوون و لە سەر سفردى خودايى خۆى وەك براكەى عيسا لەتەك ھەوارىەكانىدا ئەو توفلە بىگوناهانەى دادەنا و دەبوت دەى كورەكان بەناوى خوداوە و بە دەستى راست و لەبەر خۆتانەوہ بخۆن، منالانى لە شوپىنى ھەساس دادەنا و دەيزانى مروقەكان يان شەيتانن ياخود منال لەوہدا منال ھەرگىز شت لە دل ھەلناگرن و تەنھا خۇشى و ئازارەكانى ئەو چركەساتە دەبىنن كە تىايدا دەژىن.

(عەبدوللاى كورى عەباس)ى دەخستە پشتى خۆى و بۇ بىبايان دەروشت و خىلەكانيان بانك دەکرد و ناوى لىتابوو زانای ئوممەتەكەى، (ئوسامەى كورى زەيد)ى

چ مرۆفیک سەیر بوو، ئەو سەیر بوو بەختەوهری لە پاکى و رىکوپىکيدا دەبىنى
جلەکانى پىنەدار و کۆن بوون بەلام پاک بوون، هەركام لە جلەکانى ناویكى لىتابوو،
قژەکانى دەهيشتهوه و بۆنى چهورى رەنگدارى لى دەدان، لە لوتقى دایکانهى
درەختکان تىدەگەيشت و هەميشە سىبەرى دارەکانى هەلدەبژارد و رى نەدەدا دارەکان
ببرنەوه، دواى يارانى ئەو سەردەمه خۆشەى ئەويان بە نموونه دەگىرايهوه.

پىغەمبەرايه تىهى ئەو بە شوپىنىكى دەگەياند، گەورەترىن کارى ئەوه نەبوو کە
قىامت بەپىت و ژيان بوەستىت بەلکو بۆ ئەوه بوو ژيان بجوولىت و بەلکو
مرۆفەکان بگورىت. ئاخىر ئەویش وهک هەموو پىغەمبەرانى دى ئامانج لە هاتىيان
گورىنى ئەوانى تر بوو، ئەمەش سەرەتای رى بوو، رى گورىنى مرۆفەکان نە وهک
شەکان هەموو حەسرەتى ئەو ئەو گۆرانە بوو ئەو تەنها لەتەک مرۆفە گۆراوهکان
دەژيا ئەگەر ئەوان نەبوونايەتە پىشتىوانى پىغەمبەرايه تىهەى بۆ ئەنجام نەدەرا، ئازاى
ئەوانى ئەنساڕ بوو کە هەموو بوونيان خستبوويه بەردەستى ئەو بەلام لە راستىدا
هەموو شتىکيان لە پىناو سەرگرتنى کارەکەى ئەمدا بەجىهپىلا بوو تەنانەت خودى
خۆشيان.

ئەو رۆژ بە رۆژ هەموو ئەوانى زۆرتر دەناسى دەهاتن و لە دروستکردى شارى
مەدینه دا بەشدار دەبوون مەدینه تەنها شارىک نەبوو دروستبوو بىت و بىرايىتەوه بەلکو
ئىستاکەشى لەگەلدا بىت مەدینه بەردەوام لە دروستبووندايه.

بە پەنا خانوو و دارخورما وهستاوهکانى مەدینه دا تىدەپەرى و رىگا لماويهکانى لە
پاش خۆى بەجى دەهتلا، ئەو رىگايانە هەنووکە لە پاش تىپەربوونى چوارده سەده
هيشتا بۆنى ئەوى پىغەمبەر دەدەن، ئوممەتى دروست کرد بوو لەباتى خىل.

ئىدى ئەو شەوهش گەرايهوه بۆ مالەکەى عائىشە ئەوى بىنى کە نووستبوو هەر
کات لە دەستى بەشەر ماندووبايە بە شوپىنى ئەمدا دەگرا و قسانى بۆ دەکرد هەر کات
ويستباى گوپى لە بەشەر بووايه ئەوا گوپى لەو دەگرت. ئاخىر ئەو ژنە
خۆشەويستەکەى بوو، پيش ئەوهى رابکشىت لە پەنجەرەکەوه بۆ دونياى دەرەوهى
روانى، وهک ئەوهى خۆى بىپىت کە بە بەردەم پەنجەرەکەدا بىروات و تا بە هەموو ئەو
رووداوانە بگات کە دەبوو پى بگات و پىيان گەيشت تا ئەوهى هەموومان پى دەگەين
و ئەویشى پىگەيشت کە ناوى (مەرگ)ه.